

உ
சிவமயம்.

படலவகராதி.

பக்கம்.	படலம்.	பாடற் ஞெகை
286	அங்கம்வெட்டினபடலம் ...	28
316	அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம் ...	29
560	அருச்சுனைப்படலம் ...	53
155	அன்னக்குழியும்வையையுமழைத்தபடலம் ...	27
379	இசைவா துவென்றபடலம் ...	44
452	இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் ...	38
64	இந்திரன்பழித்தீர்த்தபடலம் ...	97
197	இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் ...	59
331	இரசவாதஞ்செய்தபடலம் ...	30
181	உக்கிரகுமாரனுக்குவேல்வளையெண்ணுகொடுத்த படலம் ...	66
171	உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம் ...	45
307	உலவாக்கிழியருளியபடலம் ...	19
339	உலவாக்கோட்டையருளியபடலம் ...	18
245	எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவிளையாடற்படலம் ...	24
161	எழுகடலழைத்தபடலம் ...	15
193	கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம் ...	20
400	கரிக்குருவிக்குபதேசஞ்செய்தபடலம் ...	23
249	கல்லாளைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம் ...	29
267	கான்மாரியாடினபடலம் ...	29
445	கிரணக்கிலக்கணமூபதேசித்தபடலம் ...	30
441	கிரணக்கரையேற்றியபடலம் ...	27
151	குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் ...	22
449	சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம் ...	14
419	சங்கப்பலகைதந்தபடலம் ...	39
539	சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம் ...	82
412	சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம் ...	44
336	சோழனைமெவில்விட்டியபடலம் ...	22
94	தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் ...	81
325	தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் ...	37
425	தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம் ...	107
43	தலவிசேடம் ...	23
7	திருக்கைலாசப்புகழ்ச்சி ...	7
86	திருநகரங்கண்டபடலம் ...	47
19	திருநகரப்படலம் ...	109
8	திருநாட்டுப்படலம் ...	60

பக்கம்.	படலம்.	பாடற் ரூகை
110	திருமணப்படலம்	199
371	திருமுகங்கொடுத்தபடலம்	30
408	திருவாலவாயானபடலம்	28
48	தீர்த்தவிசேடம்	36
482	நரிபரியாக்கியப்படலம்	127
291	நாகமெய்தபடலம்	23
404	நாரைக்கிழுத்திகொடுத்தபடலம்	25
240	நான்மாடக்கூடலானபடலம்	26
61	பதிகம்	15
502	பரிநரியாக்கியபடலம்	66
376	பலகையிட்டபடலம்	18
272	பழியஞ்சினபடலம்	44
397	பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம்	18
387	பன்றிக்குட்டிக்குழுலேகொடுத்தபடலம் ..	63
529	பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம்	68
1	பாயிரம்	30
38	புராணனூலாறு	25
512	மண்சுமந்தபடலம்	114
165	மலயத்துவசனையழைத்தபடலம்	31
220	மாணிக்கம்விற்றபடலம்	93
280	மாபாதகந்தீர்த்தபடலம்	41
342	மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்	37
295	மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்	38
54	மூர்த்திவிசேடம்	37
301	மெய்க்காட்டிட்டபடலம்	41
206	மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்	41
254	யானையெய்தபடலம்	42
348	வாகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்	68
237	வாகுணன்விட்டகடலைவற்றிச்செய்தபடலம்	19
458	வலைவீசினபடலம்	64
310	வளையல்விற்றபடலம்	36
551	வன்னியுங்கிணறுமிலிங்கமூமழைத்தபடலம்	55
467	வாதஜுரடிகளுக்குபதேசித்தபடலம்	86
320	விடையிலச்சினையிட்டபடலம்	30
261	விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்	33
360	விநகுவிற்றபடலம்	70
146	வெள்ளியம்பலத்திருக்கூத்தாடியபடலம்	28
80	வெள்ளையானைசாபந்தீர்த்தபடலம்	31
213	வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்	42

பரஞ்சோதிமாமுனிவர் வரலாறு.

திருமறைக்காடு என்னுஞ் சைவகோத்திரத்தி லேறக்குறைய 800 வருஷங்களுக்கு முன்னர் சைவவேளாளர் மரபி லவதரித்தருளிய பரஞ்சோதிமுனிவர் என்பவ ரொருவரிருந்தனர். இவ ரிளம் பருவத்திலேயே சிவநேசம் வளரப்பெற்றுக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங் களிற் சிறந்து விளங்குவாராயினர். இவருக்கு உலக விர்ப்புத் தி லிச்சையொழிந்து துறவறத்தில் விருப்ப முண்டாயினமையால் சைவப்பெரியோர்களுையடைந்து, அவர்களுக்குச் சுகருஷைசெய்து ஞானதூல்களை யோதிவந்தனர். இவரது தவமுயற்சிக்கு ஷேத் திரயாத்திரை முக்கியமாக விருந்தது. பல தலங்களையுந் தரிசித் துக்கொண்டு ஆங்காங்குப் பெரியோர்களது அநுக்கிரகத்தைப் பெற்று வருகையில் எல்லாக் கலைகளையும் யதாவத்தாக வுணர்ந்து ஞானதேசிகராய்த் திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருந்தருளினர். அப் போது ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையார் ஒருநாள் அவரது கனவின்கட் டோன்றி ஓ குழந்தாய்! “எம்மோடு கூடிய அழகரது திருவிளையாடலைப்பாடு” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினர். உடனே விழித்து அத்திருவருளைச் சிந்தித்துத் தமக்குத் தரிசனந்தந்தருளிய சிவசத்தியையே “சத்தியாய்” என்று முதல்தொடங்கிக் காப்புச் செய்யுள்கூறி, முறையே மற்றை விஷயங்களைத்தொடங்கி, (உமையோடுகூடிய அழகன் என்னும் பொருளைத்தரும்) சோமசுந்தரக் கடவுளது திருவிளையாடல்களைப் பருளமாகப் பாடி முடித்துத் “திருவிளையாடற்புராணம்” என்று பேரிட்டு யாவரும் வியக்கும் படி ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரேசுவரர்களது திவ்யாநுக்ரகத்தால் சுவாமி சந்நிதானத்தில் அரங்கேற்றி வெளிப்படுத்தியருளினர்; அன்றியும், இச்சைவப்பெரியோர் “திருவிளையாடற் போற்றிக் கவிவெண்பா, மதுரைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி” முதலிய பிரபந்தங்களுஞ்செய்து

வெளிப்படுத்தினரென்க. இச் சிவஞானச்செல்வரது திருவிளையாடற்புராணம் ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகளது பெரியபுராணத்துடன் இனமாய்ச் சேர்ந்துவிளங்கும் பெருமைபெற்றிருக்கின்றது. இவ்விருபுராணங்களும் சைவத்துக்கு இரண்டிகண்ணாயுள்ளன. ஆசாரியபக்தியையும், நாயன்மார்களது பக்தியையும், பெரியபுராணம் அடியார்களுக்கு விஷேவித்தல்போல ஸ்ரீ சிவபெருமானிடத்து அன்பை விளைவிக்குநூல் இத் திருவிளையாடலேயாம். இவ்வரியநூலைச் சைவர்களது தவப்பயனையுத்தோன்றி யருளிச்செய்த பெரியோனது திருவடிகளைச் சிந்தித்து யாம் உய்வோமாக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

மதுரையறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற்

போற்றிக்கவிவெண்பா.

காப்பு.

நாற்றிக்கும் போற்று நதிமதுரைச் சொக்கரையாம்
போற்றிக் கவிவெண்பாப் போற்றிசெயச்—சீற்றமதன்
றைக்குஞ் சாமுகத்தான் சாயவிழித் தோனுதவு
ரைக்குஞ் சாமுகத்தான் காப்பு.

தூல்.

பூமேவு கற்பகநா டாளும் புரந்தரார்
தீமை விருத்திரனைச் செற்றபழி—போமாறு
பொற்கமலத் தோய்ந்து விமானமிசைப் பூசிப்ப
நற்கருணை செய்த நலம்போற்றி—நற்றவத்தோ
ர்சாரார்ச் சாத்து மெழின்மலரைக் கால்சிறைத்த
வாசவனார் வெள்ளானை மண்ணிழிந்து—பூசனைசெய்
தல்லத் பசொபந் தீர வருள்காந்த
மல்லத் கருணை வளம்போற்றி—நல்வணிகன்
கண்டிவந்து கூறக் கனலினருட் சித்துருவங்
கொண்டிவந்து காடெறிந்து கோநகரம்—கண்டிடெனக்
கொத்தரு நிம்பக் குலசே கரணையெதிரா
சித்தரா யாட்கொண்ட சீர்போற்றி—பத்தி
மலையத் துவசன் மகந்தன்னின் மூன்று
முலையுத் தமிழாய் முனைத்துக்—கலேமுழுதுங்
கற்றுமுடி குடிக் கயற்கண்ணி வெங்கலியைச்
செற்றுலகை யாண்டிருந்த சீர்போற்றி—கொற்றமணித்
தேரோறி யெட்டுத் திசைவென்று நந்திகணப்
போரேறி வென்மெதிர்க்கும் போதிவொரு—வாரேறு
கொங்கை மறைந்தமதிக் கொம்பைமணஞ் செய்துமுடி
மங்கலஞ் செய்த வளம்போற்றி—யங்கனக
மன்றூடல் வேட்டவிரு மாதவார்க்கும் வெள்ளிமன்று
ணின்றாடிக் காட்டு நிலைபோற்றி—குன்றமென
முன்ன மலைபசித்தீ மூளுங் குறள்வீரற்
ன்னமலை யீந்த வருள்போற்றி—பின்னுமவன்
வய்யபசிக் கன்னக் குழியுநீர் வேட்கைக்கு
வையையுந் தந்த வரம்போற்றி—யையைதனை

யீன்றாள் கடலாட வேண்ட வெழு கடலுஞ்
 சான்ற வாநிறுத்துந் தாள்போற்றி—வான்றாழ்
 வாழமுலை யத்துவச மன்னனைக்கூய்த் தேவியொடு
 மாழி படிவித்த வருள்போற்றி—வேள்விவரு
 லில்வனைக்கை நங்கை விரலுக் கிரகுமரச்
 செல்வனைப் பெற்ற திறம்போற்றி—செல்வனுக்கு
 மன்றன் முடித்து வளைசெண்டு வேல்கொடுத்து
 வென்றிமுடி சூட்டிம் விதல்போற்றி—வன்றிதல்வேல்
 வேலை சவற விடுத்துக் கிரகுமரன்
 ஞாலம் புரந்த நலம்போற்றி—வேல்வலக்கைச்
 சேயனைய வுக்ரன் நிகிரியெறிந் திந்திரன்போர்
 சாயமுடி சிந்து சயம்போற்றி—யாயவாரி
 வண்டலம்பு தார்க்குமரன் மேரு மணிமுடிமேற்
 செண்டெறிந்து வைப்பெடுத்தச் சீர்போற்றி—பண்டொருநா
 ளாற்றிய வந்தணருக் காகி மறைப்பொருளைத்
 தேற விரித்த திறம்போற்றி—யீறடைந்த
 தென்னன் குமரன் நிருமுடிக்கு வாணிபராய்
 நன்மணிகள் விற்ற நலம்போற்றி—நன்னகர்மேல்
 வென்றி வருணன் விடுத்த கடல்பருகத்
 துன்றுமுகி னுன்மேவுஞ் சூள்போற்றி—கன்றியவன்
 வான்மாரி யேழும் விடுப்பமழை நான்கும்போய்
 நான்மாட மான நலம்போற்றி—தேனிகழி
 வைத்த முடிமறைத்து மாடநக ரெங்கெங்குஞ்
 சித்தரா யாடியருள் சீர்போற்றி—சித்தராய்
 மன்னவன் கைக்கரும்பை வாங்கிக்கல் யானைக்குக்
 தின்ன வளித்த திறம்போற்றி—தென்னவன்மேல்
 வெங்க ணமணர் விடுத்த களிற்றைநா
 சிங்கசரர் தொட்டெய்த சீர்போற்றி—தொங்குதிரை
 மூப்பினைய காளை முலையுண் குழவியெனக்
 கோப்பருவங் கொண்ட குணம்போற்றி—மாப்பெரியோர்
 தேறநடந் தன்னையொரு தென்னன் தனக்கிரங்கி
 மாறிநடஞ் செய்த மலர்போற்றி—யாறடைந்தோர்
 வஞ்சி யுயிரிழப்ப நாடு மறப்பழியை
 யஞ்சி வெளிசெய்த வறம்போற்றி—வஞ்சமனத்
 தாயைப் புணர்ந்தமகன் தந்தை தனைவதைத்த
 தியபழி தீர்த்தவருட் சீர்போற்றி—தாயனைய
 வாசான் மனைவிதன்மே லாசைவைத்த மாண்வனைக்
 கடசாமற் கொன்ற கொலைபோற்றி—மாசமணர்

வல்வித்தை செய்துவிடு வன்னஞ்ச வாளனைக்
கொல்வித்த நல்ல குணம்போற்றி—வல்லமணர்
கூரிய கோட் டாவை வரவிடுப்பக் கொல்லேற்றால்
வீரியஞ் சாய்த்த விறல்போற்றி—தாரணியில்
வெந்திறல்வேன் மீனவன்முன் மெய்க்காட்டிட் டன்புடைய
மந்திரியைக் காத்த வளம்போற்றி—நெளந்திரந்த
கொற்கையர்கோ வேந்தன் குறையிரப்பச் சித்தராய்ப்
பொற்குவை தந்த புகழ்போற்றி—நற்குவினை
மையேற்ற வாட்கண் வணிகமட வார்க்குவனை
கையேற்றி மாலேற்றுங் கைபோற்றி—மைதீரப்
பட்டமங்கைப் பாதையுறு நீத்தாறு பைந்தொடியார்க்
கட்டசித்தி யீந்த வருள்போற்றி—கட்டவிழார்த்
தாரார்க் கரையிரவிற் றுழ்திறந்து காப்படைத்துச்
சோர் விடைபொறித்த சீர்போற்றி—யாரானை
மூண்டிபொருக் தென்னன் முனைப்போர்க்குத் தண்ணீர்த்
தாண்ட கருணை யரம்போற்றி—யீண்டயன்மால்
வன்மனத்துக் கெட்டான் வடிவெடுத்துப் பொன்னையா
ணன்மனையிற் சென்ற நடைபோற்றி—தென்னடுதி
ராயிர வாம்பரிக்கோ ராடவனை யோடையினில்
வீய வலந்திரித்த வேல்போற்றி—தூயவள
மொல்கு மடியார்க் குலவாத் தனிக்கோட்டை
நல்குங் கருணை நலம்போற்றி—நல்வணிகன்
மானென வந்து வழக்குரைத்து ஞானியர்பாற்
சேமநிதி வாங்கியருள் சீர்போற்றி—கோமகனை
யாட்டிய வன்புற்தீர்த் தாண்டச் சிவலோகங்
காட்டி யருள்கருணைக் கண்போற்றி—பாட்டி சைக்குப்
பாண னடிமையெனப் பாடி விறகெடுத்த
நாண மிலாத நடைபோற்றி—பாணனுக்குச்
செந்தமிழாற் றீட்டிந் திருமுகத்தைச் சேரனிடைத்
தந்தருளிச் செய்த தனம்போற்றி—வந்திறைஞ்சி
யற்பொழியு மாரிவெள்ளத் தாழ்ந்திசைக்கும் பாணனுக்குப்
பொற்பலனை யிட்ட புகழ்போற்றி—நற்றதனூன்
மாட்சிபெறு பாடினியை வாதுக்குத் தோற்றுடன்
ரோட்சமையாத் தாங்குவித்த சூன்போற்றி—காட்சிபெற
மாயாமல் வெஞ்சுரத்து வல்வேனக் குட்டிகட்குத்
தாயாய் முலைகொடுத்த தாய்போற்றி—வீயாத
வேனமிரண் டாறனையு மீராறு மந்திரியா
மீனவனுக் கீந்த விறல்போற்றி—மானவலி
யெய்த்தெளிய னுன விரும்புட் குபதேசம்
வைத்துவலி தந்த வரம்போற்றி—சித்தநெகிழ்

பத்தியினுற் சூழ்ந்துவழி பாடுசெய்யு நாரைக்கு
முத்தி கொடுத்த முறைபோற்றி—சித்தரணி
கோளரவு நான்மாடக் கூடலை யாலவாய்
வாளகிரி போல்வளைந்த மாண்போற்றி—கோளமரிற்
சுந்தரப்பே ரம்பெய்து சோழன் கடற்சேனைக்
கந்தரநா டிந்த வருள்போற்றி—செந்தமிழ்தூ
லாய்ந்தவர் கல்வி யளந்தறியும் பொற்பலகை
யீந்த கருணை யிசைபோற்றி—வேந்தனிரைச்
சொற்சுவையாற் பாட ரொடுத்துத் தருமிக்குப்
பொற்கிழி தந்த புகழ்போற்றி—நக்கீரன்
மெய்வெந் தழற்கண்ணால் வெந்தோடை வீழ்ந்தோனைக்
கைதந்தே றிட்ட கரைபோற்றி—மைதவிர
வேத முறுங் கீரற் கியற்றமிழைத் தென்மலய
மாதவனாற் தேற்றுவித்த மாண்போற்றி—போதணிந்த
மங்கல மண்டபத்து வந்தூமன் சங்கத்தார்
சங்கையறத் தேற்றுந் தமிழ்போற்றி—சங்கையாய்ப்
போனவிடைக் காடன்பின் போய்ப்பாடல் கேட்டரசன்
மானநிதி நல்குவிக்கு மாண்போற்றி—மீன்மகனாய்ச்
கென்கையொரு நான்குடைய திணமீன் பிடித்துவலை
மங்கையை வேட்ட, மணம்போற்றி—துங்கமறை
யான்றதிரு வாதலூ ரந்தணருக் கைந்தெழுத்தின்
மூன்றுபொரு டேற்று முறைபோற்றி—தேன்றதும்பும்
வேம்புநறுந் தாரான்முன் வெவ்வாய் நரித்திரளை
வாம்பரியாத் தந்த வரம்போற்றி—வாம்பரிக
ணின்ற பரிக ணிணம்பிடுங்கி யூளையிட்டுத்
தின்று நரியாகுஞ் செயல்போற்றி—யன்றொருத்திக்
காளாய் முதுகி லடிபட்டு மண்சுமந்து
தாளாண்மை செய்த சயம்போற்றி—கோளமணர்
வீறுகெடக் கூனிமிர்த்து வெப்பொழித்துப் பாண்டியனை
நீறுபுனை வித்த நிலைபோற்றி—சீறமண
ரங்கனலும் வேகவதி யாறுந் தமிழறிய
வெங்கழலி லேற்றும் விறல்போற்றி—யங்கொருத்தி
மன்றற்குச் சான்றாக வன்னி கிணறிலிங்க
மன்றழைத்துக் காட்டு மருள்போற்றி—யன்றிறைவ
னாற்றிய வாட் லறுபத்து நான்குனையுஞ்
சாற்றிய தென்முனிவின் ருள்போற்றி—சாற்றிய
வண்ணங்கேட் டர்ச்சித்த மாமுனிவர் தாள்போற்றி
தண்ணங் கயற்கண்ணி தாள்போற்றி—யண்ணலருள்
போற்றி மதுரைநகர் விண்ணிழிந்த பொற்கோயில்
போற்றி கருணைமுகப் போது.

திருவிளையாடற் போற்றிக் கலிவெண்பா முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாலவாய் என்கிற மதுரையில்

எழுந்தருளியிருக்கும்

கடவுளது

திருவிவராயாடற்புரணம்.

கா ப் பு

சத்தி யாப்ச் சிவமாகித் தனிப்பர
முத்தி யான முதலைத் துதிசெயச்
சுத்தி யாகிய சொற்பொரு ணல்குவ
சித்தி யானைதன் செய்யபொற் பாதமே.

இ-ள். சத்தியாய் - சத்தியாகியும், சிவமாகி - சிவமாகியும், தனிப்பரமுத்தியான - ஒப்பற்ற பரமுத்தி சொரூபமாகியும் விளங்கும், முதலை - முதற்பொருளை, துதிசெய - துதிசெய்வதற்கு, சித்தியானைதன்-யானைமுகங் கொண்டிருக்குஞ் சித்திவிநாயகருடைய, செய்யபொற்பாதம் - செவ்விய பொன்போன்ற திருவடிகள், சுத்தி யாகிய - பரிசுத்தமாகிய, சொற்பொருள் - சொல்லையும் பொருளையும், நல்குவ - பிரஸாதிப்பன். எ-று.

(விநாயகர் துதிக்குக் காரணமுணர்த்துவது.)

நூலாசிரியர் தாம்தொடங்கிய விந்தால் முட்டின்றி யினிது முடியும்பொருட்டு, மேற்செய்யுளைக் கூறினாரென்க. விநாயகக்கடவுளை யொருகாரியந்தொடங்குவோர், முதற்கண்வழிபடவேண்டிய தெனவும் அங்ஙனம் வழிபடாதபோது அவர்தொடக்குங் காரியம் தடைபடத்தக்கதெனவும், அவ்விநாயகக்கடவுளுக்கு, ஸ்ரீ சிவபெருமான் பூர்வம் வரமருளிச்செய்தனரென்க. அவ்வரம் தம்மையீருகவுந் தொடருமாற்றலுடையவாய்மைப் பாடுடையதென்பதைத் தா

மியற்றிய திரிபுரசங்காரகாலத்தில் வெளியாக்கின ரப்பெரியபெரு
பானென்றறிக. திரிபுரசங்காரகாரியம் தாம்தொடங்குவதன்முன்
னர், விநாயக்கடவுளைச் சிவபிரான்வழிபடாமையால், அதுவிநாயக
மூர்த்தியால் விக்கினஞ்செய்யப்பட்டதென்க. இதனை “மூப்புர
மெரிசெய்தவச்சிவனுறைத மச்சதுபொடிசெய்தவதிதீரன்” என்
னுஅமுதவுரை வெளிப்படுத்தியவாறறிக. தம்மைநிளையாதவர்களுக்
குவிக்கினங்களை யுண்பெண்ணுகின்றவர் என்பதுவிளங்கவே விக்கி
னேசுவரர்என்னுந் திவ்யநாமந்தாங்கினர் மூத்தபிள்ளையாரென்க.
தம்மைநினைத்தவர்களுக்கு விக்கினங்களைப் போக்குபவரென்பதும்
அதற்குப்பொருளாம். எங்ஙனமெனின், மாதாவினது கர்ப்பவாசஞ்
செய்து பிறத்தலாகிய தூர்வாசமின்றி அந்ருயையென்னுந் தாயின
துபுஷ்பாஞ்சலியினின்றஞ் சிசவாகக் கீழேகுதித்து விளையாடிய
(சிவனாது அமிசாவதாரமூர்த்தியாகிய) முனிவரைத் தூர்வாசர்
என்று உண்மைநூல்கள் கூறுமுறைமைகண்டறிக. தூர்வாசஞ்
செய்யாதவரைத் தூர்வாசமென்றதுபோல, விக்கினங்களைத்தடுப்ப
வரைவிக்கினேசுரரென்றிடுதலமைந்தவாறறிக. சிவனாற்பிதாவும்,
விநாயகர் புத்திரருமாயிடுதல் நூல்வழக்காகவும், பிதாவுக் கிடர்
வினைத்தல் பிள்ளைக்கியையுமா றெங்ஙனமெனின், நன்றுகடாயி
னாய். பிதாபிள்ளையென்றது அருணாடகமென்றறிக. விநாயகர்என்ற
திவ்யநாமத்தானே தனக்கொரு நாயகரில்லாதவரென்று பெறப்
படும் அர்த்தவைபவ முணர்ந்தார்க்குச் சிவனுக்குப் பிள்ளையுண
டென்பதும், விநாயகருக்குப் பிதாவுண்டென்பதுமாகிய இரகசியம்
வெளிப்படுமென்க. “மைந்தர்மனைவியில்லா நெவனவன் சஞ்சல
மிலான் முத்திதரும் பரசிவனெனத்தகுமே” என்ற மேலோர்
திருவாக்கினை யீண்டிய்த்துணர்க. பூவும்-பூவினதுநிறமும், பூவினது
மணமும்போலச் சிவமும், சிவபத்தினியும், சிவகுதுவு மெண்ணப்
படுதல் சைவதூற்றணிவாகையால், அவர்மாட்டியர்வு தாழ்வுகள்
கற்பித்தல்கூடாதென்க. பூ-பூவின்வண்ணம், பூவின்மணம் என்ப
வற்றின் சம்பந்தமுணர்ந்தார்க்குப் பிதா - மாதா - புத்திரன் என்று
சிவசக்தி கணபதிகளைக் கூறுமுறைமை யொருவிரோதத்தையும்
பயவாதென்க. ஒருபொருளே மூன்றாகப் பிரஸ்தாபிக்கப்படுத
லுயிர்கண்மாட் டெண்டாகத்தக்க பயனை யுத்தேசித்தே யாகையால்,
அது பரப்பிரயோசனங் குறித்ததென்றாயிற்று. தன்பொருட்டொ
ன்றும் பிரஸ்தாபிக்கப்படு மேதுவில்லாதது அப் பரம்பொருளென்
னுந் துணிபினையதென் றுணர்வார்க்குப் பிதாவுக்குப் பிள்ளையிடர்
வினைத்தல்யாங்ஙனமென்றெழுமாசங்கைக்கெளிதினிறையுண்டாகி

நலந்தருமென்க. “இமைப்பொழுதுமுபகாரமல்லாலொன்றையியக் காநீர்க்குணக்கடலை” என்றது மீண்டுப் பிரமாணமாயதென்க. இதனால், பிதாவாயிருந்ததும் பிள்ளையாயிருந்ததும் இரண்டு தனித்த பொருள்களல்லவென்று துணிவது மரபாயினவாறறிக. உலகில் மாதா, பிதா, பிள்ளையென்று விவகாரமுண்டாயிருத்தல் மூன்றுசரீரங்களிலுங் கனம்த்துக்கீடாக மூன்றுயிர்களுலாவு மிருப்பு நோக்கியாம். சிவசத்தி கணபதிகள் தனித்தனி மூன்றுயிர்களல்ல. நின்மல சேதனமாகிய வென்றுதானே மூன்றுயிருத்தலை மேலே பூ-அதன் வண்ணம் - அதன் மணமென்பவற்றால் விளக்கியதேபோதும், சச்சிதானந்தமென்பதும் இதுவேயாம். பிதாவாயிருந் தநுக்கிரகித்ததும், பிள்ளையாயிருந் திடர்விளைத்ததும், உயிர்களது பிரயோசனங் கருதியென்று வெளிப்பட்டமையால், பிதாவாகிய கணபதி பிதாவாகிய சிவனுக் கிடர்விளைத்ததும் நாடகமென்பதே சித்தம். கணபதியை வழிபட்டோர்க்கு இன்பமும், வழிபடாதோர்க்குத்துன்பமும் பிராப்தமாயிடுதலைத் தெரிவித்தலே யிதன் முடிவாயிற்றென்றறிக.

என்னே? கணபதியையே முதலில் வழிபட வேண்டியதற்காவ சியகமெனின்? கூறுதும். வேதம் பிரமாணம். அதித்போந்த பிரமேயம். சிவம். இச்சிவத்தை முதலிடை கடைகளி லவ்வேதம் பிரஸாசப் படுத்துகின்றது. உபக்கிரமத்தில் ஓம் என்று தொடங்கியது. ஓம் என்பது பிரணவம் என்று பெயர்பெறும். இதன்சொருபமே விநாயகக் கடவுளென்பதாம். வேதத்தின் முதலெழுத்து விநாயகரது சொருபமாதலே அவரது திருமுகமண்டலந்தானேயுணர்த்தும். அதனையே யானேமுகமென்று கூறுவர் பெரியோரென்க. பிரணவத்தின் வரிவடிவை முதற்கண்ணறிந்திடல் மரபாதலால், வாசகமாகிய வதன் வாச்சியப்பொருள் கஜாநமூர்த்தியென்பது சித்தித்தது. இதுபற்றியே கணபதியை முதலில் வணங்கவேண்டியது என்னும் மரபை யுலகங் கைக்கொண்டதுட்டித்துவருகின்றது. இதனையே கணபதியாகிய வவருக்குச் சிவபிரான் அருளினாரென்று உண்மை தூல்கள் கூறியபடியாம். சிவ குருவாகிய விவர் பிரணவ முதல்வராயினாரெனின், அப்பிரணவம் சிவனையுணர்த்துமாரின்றோவெனின், கஜமுகக்கடவுளைத் தம்மில் வேறாக வுடையராகாத சிவ பரஞ்சுடர் அப்பிரணவத்துக்கு வேறுபொருளாயிடுதல் சாலாதென்க. இச் சிவ பரஞ்சுடரையே ஓங்காரப்பொருளென்று வேதங் கூறியதென்க. “அஸ்து ஸதாசிவோம்” என்றதே அதுவாம். இச் சிவத்தோ டபேதமாய்ச் சத்தியென்று விளங்கும் (விநாயகரது) தாலைய உம என்று

வேதங்கூறி “உமாஸஹாயம்” என்று சிவத்தைத் துதிக்கும். அ-உ-ம் என்னும் பிரணவம் உம என்றபோது உ-ம்-அ என்று திரிந்துவிளங்கும். இதனால் விநாயகரும், சிவமும், சத்தியும் பிரணவமாகிய பிரம சொரூபிகளாயிடுதலமையும். அப்பிரமம், இம்மூவரோடு மபேதமாய் விளங்குஞ் சுப்பிரமணியம் என்னுந் தெய்வநாமந்தாங்கி “ஸுப்ரஹ்மண்யோம்” என்று மூன்றுதரம் வேதங்கூற விளங்காநிற்கும். பிரமம் என்று வேதங்க்கூறும்பொருள் சுப்பிரமணியக்கடவுளென்றே துணியப்பட்டமையால், தந்தையாகவும், தாயாகவும், மக்களிருவராகவுஞ் சிவ பரஞ்சுடரென்றே நாடக மியற்றி யுயிர்களைக் காத்தருளு மியல்பினதாயிற்றென்க. இதனால், விநாயகரை வழிபடுதல் சிவ பரஞ்சுடர்முதலிய யாவரையும் வழிபடுதலாகவுங் கொள்ளப்படுமென்க. இவ்வுண்மை வெளிப்படவே “சித்தியானை” என்று விநாயகக்கடவுளை வழிபட்டா ரிந்தூலாசிரியரென்க. யானை யென்றமையால், பிரணவ சொரூபி யென்பது சித்தித்தது. சித்திவிநாயகர் என்பது தலவிநாயகரது திருநாமமாகியவாற்றிக. எடுத்தகாரியம் இனிது சித்திக்கச்செய்யும் விநாயகரெனலு மொன்று.—விரிக்கிற் பெருகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்.

ம து ர க் க ண் ட ம்.

பாயிரம்.

வாழ்த்து.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்குகவேதவேள்வி வழங்குகசுரந்துவானம்
பல்குகவளங்கனெங்கும் பரவுகவறங்களின்ப
நல்குகவுயிர்கட்கெல்லா நான்மறைச்சைவமோங்கிப்
புல்குகவுலகமெல்லாம் புரவலன்செங்கோல்வாழ்க. (க)

நூற்பயன்.

என்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திங்களணிதிருவால வாயெம்மண்ண

நிருவிளையாட்டிவையன்பு செய்துகேட்போர்

சங்கரிதிபதுமரிதிச செல்வமோங்கித்

தகைமைதருமகப்பெறுவர் பகையைவெல்வர்

மங்கலநன்மணம்பெறுவர் பிணிவந்தெய்தார்

வாழ்நாளுநனிபெறுவர் வாளுடெய்திப்

புகவராயங்குள்ள போகமூழ்கிப்

புண்ணியராய்ச்சிவனடிக்கீழ் நண்ணிவாழ்வார். (உ)

கடவுள்வணக்கம்.

சிவபெருமான்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வென்றுளேபுலன்களைந்தார் மெய்யுணருள்ளந்தோற்றுத்

சென்றுளேயமுதழுற்றுந் திருவருள்பேற்றியேற்றுத்

(க) நான்மறைச்சைவம் என்றது, வேதம் - உடலும், ஆகமம் - உயிருமாதலின். இதனை “வேதாந்தத்தெளிவாந் சைவசித்தாந்த” மென்னுஞ் சிவப்பிரகாசச் செய்யுளானுணர்க.

(உ) திருவிளையாட்டு - இப்பெயர் தன்னை புணர்த்துதற்குத் தானமாகிய நூல்மே னிற்பலால், தானியாகுபெயர். சங்கரிதி - சங்கவடிவாகவும், பதுமரிதி - தாமரை வடிவாகவுமுள்ள நிதிகள். இவை எடுக்க எடுக்கக் குறைபடாத் தன்மையன. வந்து செய்யெனெச்சத்திரிபு.

குன்றுளேயிருந்துகாட்சி கொடுத்தருள்கோலம்போற்றி
மன்றுளேமாரியாடு மறைச்சிலம்படிகள்போற்றி. (ங)

சிவசத்தி.

மேற்படி - வேறு.

சுரும்புமுரல் கடிமலர்ப்பூங் குழல்போற்றி யுத்தரியத் தொடித்
தோள்போற்றி, கரும்புருவச் சிலைபோற்றி கவுணியர்க்குப் பால்சுர
ந்த கலசம்போற்றி, யிரும்புமனங் குழைத்தென்னை யெடுத்தாண்ட
வங்கயற்க ணெம்பிராட்டி, யரும்புமிள நகைபோற்றி யாரணநூபுர
ஞ்சிலம்பு மடிகள்போற்றி. (ச)

பரசிவம்.

கலிநிலைத்துறை.

பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன் தன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ண தன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்னுவிளையாட்டின் விளையைவெல்வாம். (ரு)

சிற்சத்தி.

அண்டங்களெல்லாமனுவாகவாணுக்களெல்லா
மண்டங்களாகப்பெரிதாய்ச்சிறிதாயினு
மண்டங்களுள்ளும்புரம்புங்கரியாயினு
மண்டங்களின்ருடுணையென்பாறிந்தநல்லோர். (சு)

(ங) மன்று-வெள்ளியம்பலம்.

(ரு) மெய் - போதம் - இன்பம் - உண்மை, அறிவு, ஆனந்தம்-
எனவே, சச்சிதானந்தம் என்பது பொருள். வலியாணை - சத்திவல்ல
மை. மூவண்ணல்-மூன்று அண்ணல், பிரமன் - விட்டுணு - உருத்தி
ரன். சந்நிதி-சத்திசங்கற்பரூபம். முத்தொழில்-சிருஷ்டி, திதி, சங்கா
ரம். வாளாமேவண்ணல் - தத்துவங்களையும், தத்துவக்கர்த்தாக்களோ
யுங் கடந்துநின்ற பரசிவம். வாளா - இடைசொல். இது, சும்மா
வென்னும் பொருள்மேல் நின்றது. வெல்வாம் - உள்பாட்டுத்தன்
மைப் பன்மை வினைமுற்று. என்னை படிப்போரையுங் கேட்போ
ரையுந் தன்னொடுபடுத்திக்கூறலின்.

(சு) பெரிது, சிறிது-என்பவற்றிற்கு அளவையை, தோன்று
வினைமுதலாகக்கொள்க. உள், புறம்பு-இவை உயிர்களின்மேல் நின்ற
ஜ்ஜால், இடவாகுபெயர்கள். துணை - பண்பாகு பெயராய்ப் பண்பின்
மேல் நின்றது.

சொக்கலிங்கமூர்த்தி.

கவிவிருத்தம்.

பூவினாயகன் பூமகனாயகன்
காவினாயக னாதிக்கடவுளர்க்
காவிநாயக னங்கயற்கண்ணிமா
தேவிநாயகன் சேவடியேந்துவாம்.

(எ)

அங்கயற்கண்ணம்மை.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பங்கயற்கணரியபரம் பரனுருவேதனக்குரிய படிவமாகி, யிங்
கயற்கணகனுலக மெண்ணிறந்தசராசரங்க ளீன் றுந்தாழாக், கொங்
கயற்கண்மலர்க்கூடத்த் குமரிபாண்டியன்மகன்போற் கோலங்கொ
ண்ட, வங்கயற்கண்மமையிரு பாதப்போதெப்போது மகத்துள்
வைப்பாம்.

(அ)

சபாநாதர்.

உண்மையறிவானந்த வருவாகியெவ்வுயிர்க்கு முயிராய்நீரின்,
றண்மையனல் வெம்மையெனத் தனையகலாதிருந்துசரா சரங்களீ
ன்ற. பெண்மையுருவாகியுன் னானந்தக்கொடிமகிழ்ச்சி பெருக
யார்க்கு. மண்மையதாயம்பலத்து ளாடியருள்பேரொளியையகத்
துள்வைப்பாம்.

(க)

(எ) ஆவிநாயகன் என்றது—பிரமன்முதலிய தேவர்கட்கெல்
லாஞ் சுதந்தரமின்மையும், தனது சுதந்தரசத்தியால் குண்டலிசத்
தியின் வழியாய்ப் பிராணனாய் நின்று, அக்கரங்களைக்கொண்டெழுந்
த்திகளைச் செலுத்துந் தன்மையுந் தோன்றற்கு. ஆவிநாயகன், தே
விநாயகன் என்பனவு, ஒருபொருண்மேல்வந்த பலபெயர்கள். தே
வி - வினாயாட்டிடையவள்.

(அ) பங்கயன் - என்பத னிறுதியில் தொக்குநின்றவும்மை
திருமால்மேனிற்றலால். இறந்ததுதழீஇய எச்சம். கொங்கை என்
பது - கொங்கம் எனப்போலியாயிற்று. அகம் - உள்ளிடம். இது
மனத்தின்மேனிற்றலால் இடவாகுபெயர்.

(க) ஆகி, ஆய், என வேறு பலவெக்கிய வினையெச்சங்கள்,
பெருகவென்னும் வினையெச்சத்தின் முடிபாகிய, ஆடியென்னும்
எச்சத்தின் முதனிலையைத் தனித்தனி கொண்டன. தன்னானந்
தக்கொடி - சிவகாமவல்லி. தான் - சிவம். ஆனந்தம் - காமம்.
கொடி - வல்லி. யார்க்கும் என்றது—விஞ்ஞானகலர், பிரளயா
கலர், சுகலர் என்னும் மூவகையனுக்கட்கும் என்றபடி.

சோமசுந்தரக்கடவுள்.

சடைமறைத்துக்கதிர்மகுடந் தரித்துநறுங்கொன்றையந்தார்
தணந்துவேப்பந், தொடைமுடித்துவிடநாகக் கலனகற்றிமாணிக்
கச் சுடர்ப்பூணேந்தி, விடைநிறுத்திக்கயலெடுத்து வழுகிமருமக
ளாகி மீனநோக்கின், மடவரலைமணந்துலக முழுதாண்டசுந்தரனை
வணக்கஞ்செய்வாம். (க௦)

தடாதகைப்பிராட்டியார்.

செழியர்பிரான்றிருமகளாய்க் கலையின்முழுடிபுனைந்துசெங்
கோலோச்சி, முழுதுலகுஞ்சயங்கொண்டு திறைகொண்டிருந்திகண
முனைப்போர்சாய்த்துத், தொழுகணவற்கணிமணமா லிகைகூட்டி
த்தன்மகுடந் குட்டிசசெல்வந், தழைவுறுதன்னரசளித்த பெண்
ணரசியடிக்கமலந் தலைமேல்வைப்பாம். (க௧)

வெள்ளியம்பலவாணர்.

பொருமாறிற்கிளர்தடந்தோ னொருமாறன்மணங்கிடந்தபுழுக்கமாற
வருமாறிற்கண்ணருவிமாற துகளிப்படையமண் னும்விண்ணு
முருமாறிப்பவக்கடல்வீழ்ந்துசலெனத்தமொறியுழலுமாக்கள்
கருமாறிக்கதியடையக்கான்மாறிநடித்தவரைக்கருத்துள்வைப்பாம்.

தகூணுமூர்த்தி.

கல்லாலின்புடையுமர்ந்து நான்மறையாரங்கமுதற் கற்றகேள்
வி, கல்லார்கணல்வருக்கும் வாக்கிரந்தபூரணமாய் மறைக்கப்பா
லா, யெல்லாமாயல்லதுமா யிருந்ததனையிருந்தபடி யிருந்துகாட்டி
ச், சொல்லாமற்சொன்னவரை நினையாமனினைந்துபவத் தொடக்
கைவெல்வாம். (க௨)

சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

உள்ளமெனுங்கூடத்திலூக்கமெனுந்தறிநிறுவியுறுதியாகத்
தள்ளரியவன்பென்னுந்தொடர்பூட்டியிடைபடுத்தித்தறுகட்பாசக்

(க௦) மீனநோக்கின்மடவரல்—மீனாட்சி. மீனம் - மீன். நோக்
கு - கண்.

(க௧) புழுக்கமாற என்றது - பரதநூற்றுறையிற்சென்றபாண்
டியன், அதனாற்றன்கால்கள் வருந்தியபோலச், சிவபெருமான் திரு
வடியும் வேசற்று வருந்துமேயென்று மனம் புழங்கினமையை.

(க௨) நான்மறை - இருக்கு, எசர், சாமம், அதர்வணம். ஆறங்
கம்-சந்தசு. கற்பம், வியாகரணம், சிதைவு, சோதிஷம், நிருத்தியம்.
'நீர்ஸ்வராவார் - சனகர், சனந்தார், சளுதார், சனற்குமாரர்.

(க௩) ஐக்கம் - மனவெழுச்சி. அன்பென்றது - சிவபுண்ணிய
மேலீட்டால் நாளுக்குநாள் முறுகிவளரும் பேரன்மை.

களள்வினைப்பசுபோதக்கவளமிடக்களித்துண்டுகருணையென்னும்
வெள்ளமதம்பொழிசிவதிவேழத்தைநினைந்துவருவினைகடர்ப்பாம்

சப்பிரமணியக்கடவுள்.

கறங்குதிரைக் கருங்கடலுங் காரவுணப் பெருங்கடலுங் கலங்
கக்கார்வந், துறங்குசிகைப் பொருப்புஞ்சு ருரப்பொருப்பும் பிளப்ப
மறை யுணர்ந்தோராற்று, மறங்குலவுமகத்தழலு மவுணமடவார்வயி
ற்றினழலுமூள, மறங்குலவுவேலெடுத்த குமரவேள்சேவடிகள் வண
க்கஞ்செய்வாம். (கரு)

சரஸ்வதியம்மை.

பழுதகன்ற நால்வகைசசொன் மலரெடுத்துப் பத்திபடப் பரப்
பித்திக்கு, முழுதகன்று மணந்துசுவை யொழுதியணி பெறமுக்கண
மூர்த்திதாளிற. ரொழுதகன்ற வன்பெணுநார் தொடுத்தலங்கல் குட்
டவரிச சுரும்புநீகணுங், கொழுதகன்ற வெண்டோட்டி முண்டக
தாளடிமுடிமேற் கொண்டொவாழ்வாம். (கசு)

திருநகதிதேவர்.

வேறு.

வந்திறையடியிற்றாமும் வானவர்குடகோடி
பந்தியின்மணிகள்சிந்த வேததிரப்படையாற்றாக்கி
யந்தியும்பகலுந்தொண்ட ரலகிடுங்குப்பையாக்கு
நந்தியெம்பெருமான்பாத நகைமலர்முடிமேல்வைப்பாம். (கௌ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கடியவிழ்க்கெக்கவேணித் தாழைபோற்கனற்கணமீனக்
கொடியினைவேவநோக்கிக் குறையிரந்தனையான்கற்பிற்
பிடியனநடையாள்வேண்டப் பின்னுயிரளித்துக்காத்
முடியணிமாடக்காழி முனிவனைவணக்கஞ்செய்வாம். (கஅ)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

அறப்பெருஞ்செல்விபாகத் தண்ணிலந்தெழுத்தாலஞ்சா
மறப்பெருஞ்செய்கைமாற வஞ்சகரிட்டநீல

(கசு) நால்வகைசசொல் - பெயர், வினை, இடை, உரி. நால்வ
கைமலா - கோட்டுப்பூ, கொடிப்பூ, நிலப்பூ, நீர்ப்பூ. மலர் - என்பதி
னிதுதி முற்றும்மையும், முழுது என்பதினிதுதி முற்றும்மையும்,
தொக்கன. சுவை எட்டு-வீரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, காமம்,
அவலம், உருத்திரம். நகை. தொடுத்த - இதில் அகரவீறு தொகுத்
தல். (கஅ) முனிவன் - மௌனநிலையுடையவன் என்னும் வடசொற்
றிரிபு.

(கக) அறப்பெருஞ்செல்வி என்றது-சிவபிரானருளிய இருநா
ழிநெற்கொண்டு முப்பத்திரண்டு தருமங்களை யும் வளர்த்தமையின்.

நிறப்பெருங்கடலும்யார்க்கு நீந்துதற்கரியவேழு
பிறப்பெனுங்கடலுநீத்த பிராண்டிவணக்கஞ்செய்வாம். (கக)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அரவகலங்குலார்பா லாசைநீர்த்தவர்க்கேவீடு
தருவமென்றளவில்வேதஞ் சாற்றியதலைவன் தன்னைப்
பரவைதன்புலவிதீர்ப்பான் கழுதுகண்படுக்கும்பானு
ளிரவினின்று துகொண்டோ னினையடிமுடிமேல்வைப்பாம். (உ௦)

திருவாதவூரடிகள்.

எழுதருமறைகடேற விறைவனையெல்லிற்கங்குற்
பொழுதுகாலத்தென்றும் பூசனைவிடாதுசெய்து
தொழுதகைதலைமேலேறத் துளும்புகண்ணீருண்மூழ்கி
யழுத்தடியடைந்தவன்ப னடியவர்க்கடிமைசெய்வாம். (உ௧)

தண்டியடிகள்-மற்றைநாயன்மார்.

வேறு.

தந்தைதா னொடும்பிறவித் தாளெறிந்து நிருத்திரிநு தானைச்
சேர்ந்த, மைந்தர்தாள் வேதநெறி சைவநெறி பத்திரெறி வழாது
வாய்மெய். சிந்தைதா னரனடிக்கே செலுத்தினராய்ச் சிவானுபவச்
செல்வராகிப், பந்தமாந் தொடக்கறுத்த் திருத்தொண்டர் தாள்பச்
விப் பணிதல்செய்வாம். (உ௨)

முத்தூல்வழி.

வேறு.

அண்ணல்பாற்றெளிந்தநந்தி யடிகள் பாற்சனற்குமார
னுண்ணிறையன்பினாய்ந்து வியாதனுக்குணர்த்தவந்தப்
புண்ணியமுனிவன்குதற் கோதியபுராணமூலா
றெண்ணியவிவற்றுட்காந்தத் தீசசங்கிகையின்மாதோ. (உ௩)

தூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அறைந்திடப்பட்டதாகு மாலவாய்ப்புகழ்மையந்தச்
சிற்றதிடும்வடதூறண்ணைத் தென்சொலாற்செய்தியென்றிங்,

(உ௦) வீடு-இச்சையை விடுதல். ஈங்கு மோட்சத்தை யுணர்த்தி
நின்றது. வேதம்-தானியாகுபெயர். கழுதும் - என்பதிலுள்ள யுயர்
வுப்பொரு ளும்மைதொகுத்தல்.

(உ௧) அறுகாலங்களாவன - விடியல், உச்சி, ஏற்பாடு, மாலை,
யாமம், வைகறை.

(உ௨) தாள் - வேர். ஈண்டு பிறவிக்கேதுவான வினையின்மே
னின்றது. சிவானுபவச்செல்வம் என்றது - சோகம் பாவனையை.
பந்தமாந்தொடக்கு-இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(உ௩) புகழ்மைபுகழ்ச்சி. இஃது, குணியைக் குணமாகக் கூறு
வதோர் மரபுவழுவமைதி.

குறைந்திடும்பெரியோர்கூறக் கடைப்பிடித்துறுதியித்தப்
பிறந்திடும்பிறப்பிலெய்தப் பெறுதுமென்றுள்ளந்தேறு. (உச)

மொழிபெயர்த்தவிதம்.

திருநகர் தீர்த்தமூர்த்திச் சிறப்புமூன்றந்தமூர்த்தி
யருள்வினையாடலெட்டெட்டருச்சனைவினையொன்றாக
வரன்முறையறுபத்தெட்டா மற்றவைபடலமாக
விரிமுறைவிருத்தச்செய்யுள் வகைமையால்விளம்பலுற்றேன். (உரு)

அவையடக்கம்.

நாயகன்கவிக்குங்குற்ற நாட்டியகமுகமாந்தர்
மேயவத்தலத்தினோர்க்கென் வெள்ளறிவுரையிற்குற்ற
மாயுமாறரித்தன்தேனு நீர்பிரித்தன்னமுண்ணுந்
தூயசீம்பால்போற்கொள்க சுந்தரன்சரித்தந்தனை. (உச)

கவிநிலைத்துறை.

கவைக்கொழுந்தழ னாச்சுவைகண்டவூ னிமையேநர்
கவைக்கவின்னமு தாயின துளக்கமில் சான்றோ
வைக்களம்புகுந் தினியவாயாலவா யுடையார்
செவிக்களம்புகுந் தேறுவசிறியனேன் பணுவல். (உ௭)

பாயவாரியுண் டொர்க்கித்துலகெலாம் பருகத்
தூயவாக்கிய காரெனச்சொற்பொரு டெளிந்தோ
ராயகேள்வியர் துகளறுத்தாலவா யுடைய
நாயனார்க்கினி தாக்குபநலமிலேன் புன்சொல். (உ௮)

அல்லையீதல்லே யீதெனமறைகளு மன்மைச்
சொல்லினாற்றுதித் தினோக்குமிச் சுந்தரனாற்
கெல்லையாகுமோ வென்னுரையென்செய்கோ விதனைச்
சொல்லுவேனெனு மாயையென்சொல்வழி கேளா. (உ௯)

(உச) உறுதி - ஆன்மலாபம்.

(உரு) விரிமுறை - இது தூல்யாப்புகொன்று, என்னை? வட
நூலிற் றெடுத்ததை வருத்துக்கூறலின்.

(உ௭) அவைக்களம் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.
செவிக்களம் - இதில் களம் ஏழனுருபு. பணுவல் - இது செய்யுண்
மேல் முதலாகுபெயராய் நின்றலின், இனியவாய், ஏறு, எனப்பண்
மை முடிபுத்தார்.

அரங்கேற்றிடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அறுகாற்பீடத்துயர்மாலாழிகடைந்தமுதையரங்கேற்றுமாபோ
லறுகாற்பேடிசைபாடுங்குடன்மான்மியத்தையருந்தமிழாற்பாடி
யறுகாற்பீடியர்முடியார்சொக்கேசர்சந்தியிலமரர்குழு
மறுகாற்பீடத்திருந்துபடிஞ்சோதிமுனிவனரங்கேற்றினானே. (௩௦)

பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம்.

கவிநிலைத்துறை.

கறைநிறுத்தியகந்தரச்சந்தரக்கடவு
ளுறைநிறுத்தியவாளினுற்பகையிருளொதுக்கி
மறைநிறுத்தியவழியினுல்வழுதியாய்ச்செங்கோன்
முறைநிறுத்தியபூண்டிநாட்டணியதுமொழிவாம். (௧)

தெய்வநாயகனீறணிமேனிபோற்சென்று
பெளவமேயந்துமைமேனிபோற்பசந்துபல்லுயிர்க்கு
மெவ்வமாற்றுவான்சுரந்திடுமின்னருளென்னக்
கௌவைநீர்சுரந்தெழுந்தனகனைகுரன்மேகம். (௨)

இடித்துவாய்திறந்தொல்லெனவெல்லொளிமழுங்கத்
தடித்துவாள்புடைவிநிர்த்துநின்றிந்திரசாபம்
பிடித்துநீளம்புகோடைமேற்பெய்துவெம்பெரும்போர்
முடித்துநாமெனவருதல்போன்மொய்த்தனகொண்மூ. (௩)

(௩௦) அறுகால் என்பது—அற்ற கால்களையுடையதென வி
ளைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய்ப்
பாம்பின்மேனின்று, பீடம் என்னுமிடத்தா லாதிசேடன் மேற்ற
தாயிற்று; பாம்பினங்கள், பாதமின்றிச் சரிக்குந் தன்மையனவென்
பதை, அவற்றிற்குரியபன்னகமென்னும் பரியாயப்பெயரானுணர்க.

(௨) நீறணிந்தது—சர்வசங்காரகாலத்துத்திருமால்முதலியோ
ரை துதல்வழியாற்பொடித்துநீறாக்கி, அந்நீற்றைத் தனதுதிருமே
னியிலணிந்து, தானே ஏனையகடவுளர்க்கெல்லாம் நாதனைனக்கா
ட்டவும், யாவரும் தன்னையே சரணடைந்துய்யவும், குறித்தகுறி
பாடு.

(௩) வாள்—வாளாயுதம், ஒளி. இந்திரசாபம்—இந்திரதனுசு,
பச்சைவில்—அன்பு, நீர், பாணம். இவ்விருபதங்களுக்குச் செம்மொ
ழிச் சிலேடைகள்.

திருநாட்டுப்படலம்.

முனிதனீள்வரையுச்சிமேன்முழங்கிவானிவந்து
தனிதநீர்மழைபொழிவனதடஞ்சிலையிராமன்
கனிதநீர்மையாலாலவாய்க்கண்னுதன்முடிமேற்
புனிதநீர்த்திருமஞ்சனமாட்டுவான்போலும். (ச)

சந்தரன்நிருமுடிமிசைத்தாயநீராட்டு
மிந்திரன்றனையொத்தகாரொழிவிதென்மலைமேல்
வந்துபெய்வவத்தனிமுதன்மௌலிமேல்வலாரி
சிந்துகின்றகைப்போதெனப்பன்மணிதெறிப்ப. (ஊ)

உடுத்தெண்கடன்மேகலைபுடையபார்மகட
னிடத்துதித்தபல்லுயிர்க்கெலாமிரங்கித்தன்கொங்கைத்
தடத்துநின்றிழிபாலெனத்தடவரைமுகடு
தொடித்துவீழ்வனவிழுமெனத்தூங்குவெள்ளருவி. (ஈ)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கருநிறமேகமென்னுங்கச்சண்சிகரக்கொங்கை
யருவியாந்தீம்பால்சோரவாகன்சுனையென்னுங்கொப்பூழ்ப்
பொருவில்வேயென் னுமேன்றோட்பொதியமாஞ்சைலப்பாவை
பெருகுதன்பொருனையென்னும்பெண்மகப்பெற்றான். (எ)

கல்லெனக்கரைந்துவீழுங்கடும்புனற்குழலிகானத்
தொல்லெனத்தவழிந்துதீம்பாலுண்டொரீஇத்திண்டோண்மள்ளர்
செல்லெனத்தெழிக்கும்பம்பைத்தீங்குரல்செவிவாய்த்தேக்கி
மெல்லெனக்காலிற்போகிப்பணைதொறும்வினையாட்டெய்தி. (அ)

அரம்பைமென்குறங்காமாவினவிந்தளிர்நிறமாத்தெங்கின்
குரும்பைவெம்முலையாளுஞ்சிக் கொடியிறுதுசுப்பாக்கூந்தல்

(ச) முனி - அகத்தியர். தனிதம் - மேககர்ச்சனை. இதுதன்
னைத்தருதற்குக் கருவியாகிய மேகத்தின்மேனிற்றலால், காரியவா
குபெயர்கனிதல் - அகங்குழைதல். வான் - தொழிற்பெயர்விசுதி.

(ஊ) இந்திரன்றனையொத்தகார் என்றது - இந்திரனுங் கரிய
நிறமுடையவாதலின்.

(ஈ) மேகலை - சேலை, மாதரணிஎனப் பல்பொருளொருசொ
ல். சுண்டு உடுத்தவென்னும் வினையால். சேலைமேல் நின்றது.

(எ) பொருளை - தாம்பிரபர்ணி

(அ) செவிவாய்த்தேக்கி என்பதை - அழகுவாய்த்தலைப்பொ
ருந்தி என்றும், பணை என்பதை மகளிர் வினையாட்டு என்றுஞ்
சிலேடைப்பொருள் கொள்ளுங்கால், செல்வி, பண்ணை என இடை
யேயொற்று மிகுத்துக்கொள்க. கால் - கால், கால்வாய்.

சுரும்பவிம்குழலாக்கஞ்சஞ்சடர்மதிமுகமாக்கொண்டு
நிரம்பிள்கைதேவிலெய்தல்குழகாவில்வைகி. (க)

பன்மலர்மாலேவெய்ந் துபாணுரைப்போர்வைபோர்த்துத்
தென்மலைத்தேய்ந்தசாந்தமான்மதச்சேறுபூசிப்
பொன்மணியாரந்தாங்கிப்பொருளையாகன்னிமுந்நீர்த்
தன்மகிழ்கிழவனாகத்தழீஇக்கொடுகலந்ததன்றே. (க௦)

வல்லேதாயிருபால்வைகுஞ் சிவாலயமருங்குமிண்டி
மூலையாணைத் துந்தேனுந்திரக்கையான்முகந்தவீசி
நல்லமான்மதஞ்சாந்தப்பிநறுவிரைமலர் தூய்நீத்தஞ்
செல்லலாந்பூசைத்தொண்டின்செயல்வினைமாக்கள்போலும். (௧)

அரும்பவிமுனங்கவாளியிலேதரவாகம்பொன்போர்த்
திரங்கிவாலன்னமேந்தியிருகையஞ்சங்கஞ்சிந்தி
மருங்குக்குங்காஞ்சிசுள்ளிவரம்பிறவொழுகும்வாரி
பரம்பரற்கையம்பெய்யும்பார்ப்பனமகளிர்போலும். (கஉ)

வரைபடுமணியும்பொன் னும்வைமுங்குழையும்பூட்டி
யரைபடுமகிலுஞ்சாந்தமப்பியின்னமுகமூட்டிக்
கரைபடுமதருமென் னுங்கன்னியைப்பருவநோக்கித்
திரைபடுபொருளைநீதஞ்செவிவிபோல்வளர்க்குமாதோ. (கங)

மறைமுகத்தகலேகளெல்லாமணிமிடற்றவனையெங்கு
நிறைபடுமென் னும்பூதிசாதனநெறிவீடென்று
மறைகுறையறிந் துந்தேனாறிவெனக்கலங்கியந்த
முறையின்வீணைந்தோற்போலத்தெளிந்ததுமூரிவெள்ளம். (கச)
மறைவழிகிளைத்தவெண்ணெண்கலைகள்போல்வருநீர்வெள்ளத்
துறைவழியொழுகும்பல்கால் சோலைதண்பழனஞ்செய்தே

(க௦) கன்னி - இது பொருளாலுயர்திணையேணுஞ்சொல்லா
ல்அஃறிணையாதலால் கலந்ததென அஃறிணை முடிபுத்தார்.

(கக) ஆணைத்து - பஞ்சகவ்வியம். பால், தமிழ், நெய், கோம
யம் - கோசலம். செயலென்னுந் தொழிற்பெயர், பெயரெச்சத்தி
ன்மேனின்றது.

(கஉ) காஞ்சி - ஓர்விருட்சம், ஏழுகோவைமணி. பார்ப்பனம
களிர் - தாருகாவனத்து ரிஷிபத்தினிகள்.

(கங) அமுதம் - நீர், பால்.

(கச) பூதிசாதனம் - உம்மைத்தொகைநிலைக் களத்துபிறந்த
அன்மொழித்தொகை. சாதனம் - பஞ்சாட்சரத்தியானம்.

ஹைவழியோடையெங்குமோடிமன் ஹடையார்க்கன்பர்
நிறைவழியாதவுள்ளத்தன்புபோனிரம்பிற்றன்றே.

(௧௫)

கலிநிலைத்துறை.

இழிந்தமார்த்தர்கைப்பொருள்களுமிகபரத்தாசை
கழிந்தயோகியர்கைப்படிற்றாயவாய்க்களங்க
மொழிந்தவாறுபோலுவரியுண்டிவர்கெடுத்தெழிலி
பொழிந்தநீரமுதாயினபுவிக்கும்வானவர்க்கும்.

(௧௬)

சுநிலாதவனொருத்தியேயைந்தொழிலியற்ற
வேறுவேறுபேர்பெற்றெனவேலைநீரொன்றே
யாறுகால்சுளங்கடவல்குண்டகழ்கிடங்கெனப்பேர்
மாறியீறில்வான்பயிரெலாம்வளர்ப்பதுமாநோ.

(௧௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

களமர்கன்பொன்னேர்பூட்டித்தாயர்வாய்கனிந்தபாடற்
குளமகிழ்சிறுரினேறுமொருத்தலுமுவகைதூங்க
வளமலிமருதம்பாடிமனவலிகடந்தோர்வென்ற
வளமருபொறிபோலேவலாற்றவாள்வினையின்முண்டார்.

(௧௮)

பலநிறமணிகோத்தென்னப்பன்னிறவேறுபூட்டி
யலமுகவிரும்புதேயவாள்வினைக்கருங்காகான்மள்ளர்
நிலமகளுடலங்கீண்டசால்வழிநிமிர்ந்தசோரிச
சலமெனநிவந்தசெங்கேழ்த்தழன்மணியிமைக்குமன்றே.

(௧௯)

ஊறுசெய்படைவாய்தேயவுமுருநீர்கால்யாத்துச்
சேறுசெய்குருந்தெய்வந்தொழுதுநீஞ்செந்நெல்வீசி
யாறுசெய்குரும்பேர்த்துநடவுசெய்குருந்தெவ்வின்
மாறுசெய்களைகட்டோம்பிவளம்படுக்குருமாநார்.

(௨௦)

பழிபடுநவந்தன்னைக்கடைசியர்பருகிசெவ்வாய்
மொழிதமெரறவேர்வைமுகத்தெழமுறுவரேறன்

(௧௬) உவரி - உவர்ப்பிணையுடையது, கடல், எழிலி - மேலெ
ழுதலையுடையது, மேகம்.

(௧௭) ஐந்தொழில் - சிருஷ்டி, நிதி, சங்காரம், திரோபவம்,
அனுக்கிரகம். வேறுவேறுபேர் - பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்
தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி.

(௧௮) பொன்னேர் - தலைவர். அளமரு - அலமரு - லளவொர்
றுமை.

(௧௯) கோத்தது - என்பதில் தகரம் தொகுத்தல். கருங்கால்
என்றது - சேற்றால் நிறந்திரிந்து நின்றலின்.

விழிசிவந் துழலக்கூந்தன்மென் றுகில்சோரவுள்ளக்
கழிபெருங்களிப்புநல்கிலந்தவரொத்தாரன்றே. (உக)

பட்டகையாகுந் தீஞ்சொற்கடைசியர்பவளச்செவ்வாய்க்
குட்பகையாம்பலென் றுமொண்ண றுங்குவளைநீலங்
கட்பகையாகுமென் றுங்கமலநன் முகத்துக்கென் றுந்
திட்பகையாகுமென் றுஞ்செ றுதல்போற்களை தல்செய்வார். (உஉ)

கடைசியர்முகமுஙகா லுங்கைகளுங்கமலமென்னார்
படைவிழிகுவளையென்னார்பவனவாய்குமுதமென்னா
ரடையவுங்களைந் தார்மன்னர்பகைஞராயுத்தவெல்லே
யுடையவளுணையாற் றுலொறுப்பவர்க்குறவுண்டாமோ. (உ௩)

புரையறவுணர்ந்தோர் நூலின்பொருளினுள்ளடங்கியந் நூல்
வரையறைகருத் துமானவளர்கருப்புறம்புதோன்றிக்
கரையமைகல்விசாலாக்கவிஞர்போலி றுமார்தந் நூ
லுரையெனவிரிந் துகற்பின்மகளிர்போலொசுந்ததன்றே. (உ௪)

அன்புறுபத்திவித்தியார்வரீர்பாய்ச்சந்தொண்டர்க்
கின்புருவானவீசனின்னருள்விளையுமாபோல்
வன்புறுகருங்காண்மன்னர்வைக லுஞ்செவ்வீநோக்கி
நன்புலமுயன் றுகாக்கவிளைந்தனந றுந்தண்சாலி. (உ௫)

அகனிலவேறுபாட்டினியல்செவ்வியறிந் துமன்னர்
தகவிளைமுயற்செய்யக்காமநூல்சாற் றுநான்கு
வகைநலார்பண்புசெவ்வியறிந் துசேர்மைந்தர்க்கின்ப
மிகவிளைபோகம்போன் றுவிளைந்தனபைங்குடழெல்லாம். (உ௬)

கொடும்பிறைவடுவிற்செய்தகூனிரும்பங்கைவாவகி
முடங்குகால்வரிவண்டார்ப்பமுள்ளரைக்கமலநீல
மடங்குவெண்சரீலிசெந்நெல்வேறுவேறரிந் தீடாக்கி
நெடுங்குளத்தம்பொற்குன்றிறையெனப்பெரும்போர்செய்தார். (உ௭)

கற்றைவைகளைந் துதூற்றிக்கூப்பியூர்க்காணித்தெய்வ
மற்றவர்க்கற்றவாநீந்தனவைகண்டாறிலொன்று
கொற்றவர்கடமைகொள்ளப்பண்டியிற்கொடுபோய்த்தென்னு
டுற்றவாச்சுற்றந்தெய்வம்விருந்தினர்க்கூட்டியுண்பார். (உ௮)

(உ௪) உரை - பொருளின்மேனிற்றலால் சொல்லாகுபெயர்.

(உ௫) பத்திவேறு ஆர்வம்வேறு என்பதை—“அன்பீனுமார்வ
மூடைமை” என்னுந் திருக்குறளானுணர்க.

(உ௬) நான்குவகைநலார்—பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி, அத்
தினி.

(உ௭) சுற்றம் - இது சூழந்தோர்மேனிற்றலின், வினைமுத்தம்
பொருட்டொடூழிற்பெயர்.

சாறகிகட்டியென்னுச்சாமைகொள்ளிற்றுக்குதோரை
யாறிமெதமால்யானைப்பழுக்குலையவரையேனல்
வேறுபல்பயரோடின்னபுன்னிலவினேவுமற்று
மேறொடுபண்டியேற்றியிருநிலங்கிழியவுய்ப்பார். (உக)

துறவினரீசனேசத்தொண்டினர்பகிக்குநல்லாண்
டிறவினேப்பிணிக்குத்தீர்க்குமருந்துடற்பணிப்புக்காடை
புறைவிடம்பிறி தூல்கியவரவரொழுகிசெய்யு
மறைவினையிடுக்கண்க்கியருங்கதியுய்க்கவல்லார். (ங௦)

ரிச்சலுரீசனைன்பர்கெறிப்படிற்சிறார்மேல்வைத்த
பொச்சமிலன்புமன்னர்புல்லவாக்கண்டாலன்ன
வச்சமுங்கொண்டுகூசியடிபணிந்தினியகூறி
யிச்சையாரொழுகியுள்ளக்குறிப்பறிந்தேவல்செய்வார். (ங௧)

நறைபகினிதேன்பெய்தபாலொடுநிறுநெய்வெள்ள
நிறைபகிசெம்பொன்வண்ணப்புழுக்கலானிமிர்த்தசோறு
குறைவறவுண்டிவெண்ணெம்பொருள்களுங்கொண்மினென்ன
மறைமுதலடியார்தம்மைவழிமறித்தருத்துவார்கள். (ங௨)

பின்னெவனுடைப்பதந்தப்பெருந்தமிழ்நாடாங்கன்னி
தன்னிடைபூர்களுன்னுமவயவந்தாங்கசெய்த

(உக) சாறகிகட்டி - வெல்லம். இறுங்கு - சோளம். எனல் -
தினை. யானைப்பழுக்குலை - யானை விலாப்புடைபோற் பருத்த
வாழைக்குலை.

(ங௦) பணிப்பு - நடுக்கம். உறைவிடம் - உறையுள். இது, உ-
றைவிடம் - இஈ ஈ வழியென்னுஞ் சூத்திரப்படி யகரவுடம்படு
மெய்பெருது எதுகைநோக்கி, வகரவுடம்படுமெய் பெற்று நின்றது.

(ங௧) ரிச்சல் - நித்தல் என்பதன்மருஉ. பொச்சம் - பொ-
ய். இதுதிசைச்சொல்.

(ங௨) செம்பொன்வண்ணப் புழுக்கலானிமிர்த்தசோறு என்-
றது - பருப்புச்சோற்றை. செம்பொன்வண்ணம் - இது செவந்-
த பொன்போலுஞ் செந்நிறத்தையுடையது, என உவமைத்தொ-
கைநிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய்ப் பருப்பின்
மேலும், புழுக்கல் - தொழிலாகுபெயராய் அரிசியின்மேலும் நின்-
றது. இதைசிந்தாமணி, குணமாலையாரிலம்பகம். தீம்பாலடிசில்என்-
னுஞ் செய்யுட்கு நசகினுர்க்கினியரெழுதிய உரையானுமுணர்க.

பொன்னியற்கலனேகோயின்மடமதப்புறநீர்ச்சாலே
பின்னமுதருத்துசாலே யெனவுருத்திரிந்ததம்மா. (௩௩)

திணைமயக்கம் - கலிநிலைத்துறை.

இன் நடம்புனல்வேலிசூழிந்நிலவரைப்பிற்
சூன்றமுல்லைதன்பிணைநெய்தல்குலத்திணைநான்கு
மன்றவுள்ளமற்றவைநிற்கமயங்கியமரபி
னென்றொடொன்றுபோய்மயங்கியதிணைவகையுரைப்பாம். (௩௪)

கொல்லையானிரைமேய்ப்பவர்கோழிணர்க்குருந்தி
னெல்லைதாயதிற்படர்கழிக்கருந்துணருகுப்ப
முல்லைசோறெனத்தேன்விராய்முத்திழைசிறி
லெல்லையாயமோடாடுபவையின்சிறுமகளிர். (௩௫)

கன்றொடுங்களிவண்டிராய்நக்கவீரங்கரும்பு
மென்றுபொன்சொறிவெங்கைவாயுநங்குவபேதி
சூன்றிளந்திணைமேய்ந்துபூங்கொழுர் முன்மருத்த
சென்றுநங்குவசேவகமெனமுதசசெவிமா. (௩௬)

எற்றதெண்டிரையெறிவளையெயிற்றியரிழைத்த
சிறிற்வாய்நுழைந்தழிப்பவசசிறுமியர்வெருண்டு
பற்றிலாரெனச்சிதறியமனவண்பரதர்
முற்றிலாமுலைசசிறுமியர்முக்கொடுங்கோப்ப. (௩௭)

(௩௩) கலன் - ஆபரணம். இது சாதியொருமை.

(௩௪) குலத்திணை என்றது - குறிஞ்சி, முல்லை, மருகம், நெய்தலெனத் தேற்றமாயுள்ளநாற்றிணைகளை. பாலையோவெனின், “முல்லையுங்குறிஞ்சியு முறைமையிற்றிரிந்து நல்லியலபழிந்து நடுங்குதுயருறுத்துப், பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்” என்னும் ஆசிரியர் வசனப்படி இயற்கைத்திணையல்லவாதலின். அது அந்நான்கினுடங்கும். மயங்கியமரபின் என்றதற்கு - அனுலோமன் பிரதிலோமன் முதலிய மரபறியக்கூடாதார்போலெனப் பொருள் கொள்க.

(௩௫) தாய் - தாவி என்பது தாய் எனத் திரிந்துநின்றது.

(௩௬) ஈர்ங் - இது ஈறுதொகுத்தல். பொன் - உவமையாகுபெயர். திணை - முதலாகுபெயர்.

(௩௭) மனவு - அக்குமணி. கோப்ப - இது பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று.

திணைமயக்கமாவது - ஒருநிலக்கருப்பொருளோடு மற்றொருநிலக்கருப்பொருள்வந்து கூடல்.

முல்லைவண்டுபோய்முல்லையாழ்முளரிவாய்மருதம்
வல்லவண்டினைப்பயிற்றிப்பின்பயில்வனமருதக்
கொல்லையான்மடியெறிந்தினங்குழுவியென்றிரங்கி
யொல்லையூற்றுபால்வெள்ளத்துளுகள்வனவானை.

(௩௮)

கரும்பொற்கோட்டினம்புண்ணைவாய்க்கள்ளுண்டுகாளேச்
சரும்புசெவ்வழிப்பாண்செயக்கொன்றைபொன்சொரிவ
வருந்தடங்கடல்வளையெடுத்தாழியான்கையி
வீருந்தசங்கெனவிறைகொளப்பூவைமேலெறிவ.

(௩௯)

கழிந்ததெங்கினொண்பழம்பரீஇழுட்பலாக்கனினை
டழிந்ததேனுவர்க்கேணிபாய்ந்தகற்றுவுவலுரை
வழிந்ததேன்மடந்தேதகைமலர்நிழல்குருகென்
ருழிந்ததாமரைப்போதுபுக்கொளிப்பனகெண்டை.

(௪௦)

ஆறுசூழ்கழிப்புலால்பொறுதசைந்துகூன்கைதை
சோறுகால்வனவாம்பல்வாய்திறப்பனதுணர்ந்து
கூறுவாரெனக்குவளைநண்காட்டிடக்கூடித்
தூறுவாரெனச்சிரித்தலர்தூற்றுவுமுல்லே.

(௪௧)

துள்ளுசேல்லிழிநுளைச்சியர்குறவொடுமருந்தக்
கள்ளுமாறவுங்கூனலங்காய்த்தினையவரைக்
கொள்ளுறவுங்கிழங்குதேன்கொழுஞ்சுவைக்கன்ன
லெள்ளுமாறவுமளப்பனவிடைக்கிடைமுத்தம்.

(௪௨)

அவாமிகும்புலப்பகைகடந்தூயிர்க்கெலாமன்பா
நவாமிகுங்குடைநிழற்றிமெய்ச்செய்யகோனடாத்திச்

(௩௮) யாழ்ப்பணமேனிற்றலாற் கருவியாகுபெயர்.

(௩௮) குழவி-கன்று. கன்றைக் குழவியென்றது, தொல்காப்பி
யம் மரபியலுள் - “குஞ்சரம்பெறுமே குழவிப் பெயர்க்கொடை”
என்ற குத்திரத்தின்பாற்படுத்தி “ஆவுமெருமையு மதுசொலப்படு
மே” எனக்கூறுதலால்.

(௪௦) பரீஇ-பரிவியென்னும் வினையெச்சஞ்சொல்லிசை நிறை
க்க வளபெடுத்து நின்றது. பரிவி-விழுந்து.

(௪௧) சோறு - சாதம், மகரந்தம், அலர்-புட்பம், பழி.

(௪௨) கூனலங்காய் - புளியங்காய்.

(௪௩) அவாமிகும் புலப்பகை கடந்தென்றது - தவமேற்கொண்
டோர், உண்டிசருக்கன் முதலிய செயல்களான், மனம் புலன்வழிச்
செல்லாது நிறுத்தவேண்டிதலை. புலம்-சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை,
நாற்றம், பரஞானம்-அமங்கலமுடையோரைப்பொருளெனக்காட்டும்
போதம்போலாது, மங்கலசொருபமாம் பரசிவத்தை மேற்படுத்திக்
காட்டுந் திருவடிஞானத்தை. பரம்-மேன்மை. தண்டமிழப்பொதிய
மென்றது-தமிழாசிரியரான அகத்தியர்க்குரிய தாழ்மாதலின்.

சிவமிகும்பரஞானமொப்த்திருவொடும்பொலிந்து
தவமிருந்தரசான்வதுதண்டமிழ்ப்பொதியம். (சக)
வானயாறுதோய்ந்துபரிமலயமேழுக்கண்
ஞானநாயகனம்மலைபோர்த்தகார்நால்வா
யானையீருரியம்மழையசம்பதன்புண்ணீர்
கூனல்வான்சிலைகுருதிதோய்கோடுபோன்றன்றே. (சச)
சுனையகன்கரைச்சுழல்வாய்ச்சுரும்புகூழ்கிடப்ப
நனையலிழந்தசெங்காந்தண்மேனுகிளவேங்கை
சினையலிழந்தவீகிடப்பொன்றோய்கலத்தெண்ணீ
ரனையபொன்குடுநெருப்பொடுகரியிருந்தனைய. (சடு)
குண்டிரீர்ப்படுகுவினாவாய்க்கொழுஞ்சினையமரவம்
வண்டுகுப்பிடச்செம்மறையப்புதுமதுவார்ப்ப
வண்டர்வாய்ப்படமறைவழிபொரிசொரிந்தானெய்
மொண்டொக்கிமுத்தீவினையுழப்பவரனைய. (சசு)
அகிலுமாரமுந்தழன்மடித்தகழ்ந்தெறிந்தழல்கா
றுகிருமாரமுந்தொட்டெறிந்தைவனந்துவிப்
புகரின்மால்கரிமருப்பினால்வேலிகள்போக்கி
யிகலில்வான்பயிரோம்புவவையினர்தஞ்சீறார். (சஎ)
அண்டவாணருக்கின்னமுதருத்துவோர்வேள்வித்
குண்டவாரமுற்கொழும்புகைகோலுமக்குன்றிற
புண்டவாதவேலிறவுளர்புனத்தெரிமடுப்ப
வுண்டகாரகிற்றாமமுமொக்கவேமயங்கும். (சஅ)
கருவிவான்சொரிமணிகளுங்கழைசொரிமணியு
மருவிகான்றபன்மணிகளுமகன்றலைநாகத்

(சச) அசம்பு-துளி. கூனல்வான்சிலை-இந்திரதனுசு.

(சடு) குழல்வாய், நாகிள, இவை இன்னேனாசை பயந்து நிற்கும்
ஒருபொருட் பன்மொழிகளாதலின் வழாநிலைகள்.

(சசு) செம்மல் - பழையமலர், முத்தியாவன - ஆகவனீயம், தகூ
ணக்கினி, காருகபத்தியம். அவை சதுரமும், முக்கோணமும், வில்
வடிவமுமாயுள்ளன.

(சஎ) அகில்-களளிவிருட்சத்தி லுண்டாவது. “களளிவயிற்றில
கில்பிறக்கும்” என்பதனாலுணர்க. ஐவனம்-மலைநெல். சீறார்-குறிஞ்
சில்லத்தார். எயினர்-வேடர் ஒம்புவ என்றது-“விட்டில் கிளிராவாய்
வேற்றரசு தன்னரசு, நடம்பெரும்பெயல் காலெட்டி.” என்னுயி
வற்றால் பயிர்களுக்குக் கேடுண்டாவகைக்காத்நிலை.

(சஅ) இடவுளர் - குறவர்.

திரவிகான் றசெம்மணிகளும்புனங்கவரினமான்
குருவீழ்ந் திடக்கொடிச்சியர்கோத்தெறிகவண்கல். (௪௧)

மாயவன்வாடிவாயதுவையமா லுந்திச்
சேயபங்கயமாயதுதென்னனாடலர்மேற்
பேயமென்பொகுட்டாயதுபொதியமப்பொகுட்டின்
மேயநான் முகனகத்தியன்முத்தமிழ்வேதம்? (௫௦)

எகமாகியமேருவும்பொதியமேயிரும்பொ
னாருமேருவைக்குழந்தசாம்பூநகயாறு
நாகராதென்பொருளையோநாவலாறுதித்த
போகபூமியும்பொருளேகுழ்மியேபோலும். (௫௧)

சிறந்ததண்டமிழாலவாய்சிவனுலகான்ற
புறந்தயங்கியநகரொலாம்புரந்தரன்பிறமன்
மறந்தயங்கியநேமியோனாகியவானே
மறந்தயங்கியவுலகுருவானதேயாகும். (௫௨)

விளைந்தநுண்ணிடைமடந்தையர்வனமுலேமெழுகித்
களைந்தகுங்குமக்கலவையுங்காசறைச்சாந்து
மளைந்ததெண்டிரைப்பொருளையோவந்ததிருங்கா
விளைந்தசெந்நெலுங்கன்னலும்வீசும்வாசம். (௫௩)

பொதியிலேவிளைகின்றனசந்தனம்பொதியி
னதியிலேவிளைகின்றனமுத்தமந்ததிருத்
பதியிலேவிளைகின்றனதருமப்பதியோர்
மதியிலேவிளைகின்றனமறைமுத்தப்பத்தி. (௫௪)

(௫௦) அகத்தியன் - அகமாகிய விந்தமலையையடக்கினவன். மு
த்தமிழ் - இயலிசைநாடகம். முத்தமிழ்வேதம் என்றது-வேதந்தரும்
புருடார்த்தங்களை, நிகமாகமசாரங்களாகிய திருமுறைகளை யுள்ள
டக்கின்ற தமிழந்தருதலின்.

(௫௧) சாம்பூநதம் - வெண்ணாவல்.

(௫௨) சிவனுலகென்றது - திருவாலவாயக்குச் சிவலோக மெ
ன்பது ஓர் பரியாயநாமாதலின்.

(௫௩) காசறை - கஸ்தூரி.

(௫௪) பொதியினதியிலே விளைகின்றனமுத்தம் என்றதை,
“தென்னாடுமுத்துடைத்” தென்னும் ஓளவை திருவாக்கானு முண
ர்க. மறைமுதல் - இது சிவபெருமானுக்குப் பரியாயப்பெயராதலா
ல், வருமொழி வல்லெழுத்தின்முன் ஈறுதிரியாது நின்றது.

கடுக்கவிற்பெறுகண்டனுந்தென்றிசைநோக்கி
யடுக்கவந்துவந்தாவொடைவினினைப்பு
விடுக்கவாரமென்காறிருமுகத்திடைவீசி
மடுக்கவுந்தமிழ்திருச்செவிமாந்தவுமன்றே. (௫௫)

விடையுகைத்தவன்பாணினிக்கிலக்கணமேனாள்
வடமொழிக்குரைத்தாங்கியன்மலயமாமுனிக்குத்
திடமுறுத்தியம்மொழிக்கெதிராக்கியதென்சொன்
மடமகட்கரங்கென்பதுவழுதிநாடன்றே. (௫௬)

கண்ணுதற்பெருங்கடவுளுங்கழகமோடமர்ந்து
பண்ணுதத்தெரிந்தாயந்தவிப்பசுந்தமிழேனை
மண்ணிடைசிலவிலக்கணவரம்பிலாமொழிபோ
வெண்ணிடைப்படக்கிடந்ததாவெண்ணவும்படுமோ. (௫௭)

தொண்டர்நாதனைத்தாதிடைவிடுத்ததுமுதலை
யுண்டபாலனையழைக்கதுமெலும்புபெண்ணுருவாக்
கண்டதும்மறைக்கதவினைத்திறந்ததுங்கன்னித்
தண்டமிழ்ச்சொலோமறுபுலசொற்களோசாந்நீர். (௫௮)

வெம்மையால்வினைவெஃகினும்வேந்தர்கோல்கோடிச்
செம்மைமாரினும்வறுமைநோய்சிதைப்பினுஞ்சிவன்பாற்
பொய்ம்மைமாரியபத்தியும்பொலிவுகுன்றுவாத்
தம்மைமாரியும்புரிவதுநருமமநாடு. (௫௯)

(௫௫) தமிழ் - இனிமை. இப்பண்பு. தென்மொழிமேனிற்ற
லால், பண்பாகுபெயர்.

(௫௬) அரங்கு - நாடகசாலை.

(௫௭) கழகமோடமர்ந்தென்றது—முதலுழியிறுதிக்கண்ணிரு
ந்த, தலைச்சங்கமுதல் மூன்றுசங்கத்தினுந் தலைமைப்புலவராயிருந்
தமையை. பசுந்தமிழ் - சிறந்ததமிழ், பசுமையென்னும் பண்பு,
அருமைமேனின்றது.

(௫௮) இலக்கணவரம்பிலாமொழி என்றது—தமிழொழிந்த, ம
ற்றைப் பதினேழுநிலங்களில், இலக்கணவரம்பில்லாத சிலநிலத்து
மொழிகளை.

(௫௯) பொலிவு - சைவவிளக்கம். அதாவது - விபூதி, உருத்தி
ராட்சம், பூ பஞ்சாட்சரமுதலியன.

உலகம்யாவையும்ன்றவனும்பருளுயர்ந்த
திலகநாயகிபாஞ்சுடர்சேயெனமூன்று
தலைவரான்முறைசெய்தநாடித்தன்றிச்சலதி
சலவுபாரினுண்டாகுமோதுறக்கத்துமஃதே. (க௦)

பாண்டித்திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨ - த்ரு திருவிருத்தம் - ௧௦.

மதுரைத்திருநகரப்படலம்.

மங்கலம்புனைபாண்டிநாடாகியமகட்குச்
சங்கலம்புகைதோளினைதடமுலையாதி
யங்கமாம்புறந்தமுலியநகரெலாமனைய
நங்கைமாழுகமாகியநகர்வளம்பகர்வாம். (க)

கொங்கையேபரங்குன்றமுங்கொடுங்குன்றங்கொப்பூ
ழங்கமேதிருச்சுழியலவ்வயிறுநற்றுவஞ்
செங்கையேடகமேனியேபூவணந்நிரடோள்
பொங்கர்வெய்வனந்திருமுகமதுரையாம்புரமே. (உ)

வடுவின்மாரிலமடநடைமார்பிடைக்கிடந்திமைக்கப்
படுவிலாரமேபாண்டிநாடாரமேற்பக்கத்
திடுவின்மாமணியதன்புறநகரெலாமிவற்று
ணடுவினாயகமாமணிமதுரைமாநகரம். (ங)

(ச௦) திலகநாயகி என்றது--முந்நிற்குப் பொலிவுசெய்யுந்
திலகம்போல, வாண்முதலிய சத்திமார்களைத் தத்தமக்குரியதொழி
ல்களால் விளக்கம்பெறச்செய்பவளாதலின். இஃதன்றிச்சலதிசல
வு பாரினுண்டாகுமோவென்றது--ஏனைச் சேர சோழ நாடுகளில்,
சிவபெருமான் அரசுபுரியினும், பிராட்டியாரும் அவரது திருமக
னும் அரசுபுரியாமையின். இதனைத் “தென்னவன்சேரலன்சோழ
ன் சீர்ப்புயங்கன்வரக்கடவாய்” என்னும் திருவாசகப் பாசுரத்தா
னுமுணர்க.

(க) மங்கலம்புனை பாண்டிநாடென்றது--“மிக்கபெயலொடுபெ
யலின்மையெலிவிட்டில்கிளி, யக்கண்ணரசண்மையோடாறு” என்
ற ருறைபாடுகண்கி, “பிணியின்மைசெல்வம் விளைவிற்பமேமம்,
அணியென்பநாட்டிற்கிவ்வைந்து” என்னுமங்கலங்கணிலவிநிற்றலை

(உ) ஏடகம் - இதுதழைத் தனதிடத்துடைய தாமரைமலர், திரு
வேடகமென்னுந் தலம்.

திருமகட்கொருதாமரைக்கடமேதிருமான்
மருமகட்குவெண்டாடமாடமேஞானந்
தருமகட்கியோகத்தனிப்பீடமேதரையாம்
பெருமகட்கணிதிலகமயானதிப்பேரூர். (ச)

திக்கும்வானமும்புதையிருடின்றுவெண்சோதி
கக்குமாளிகைநிவப்புறகாட்சியந்நகருண்
மிக்கவாஸிதழ்த்தாமரைவெண்மகளிருக்கை
யொக்கும்வலதுபுகழ்மகளிருக்கையுமொக்கும். (ரு)

நெற்கரும்பெனக்கரும்பெலாநெடுங்கழுநென்ன
வர்க்கவான்கழுகொலிகலிநெடுங்கெனவளர்த்த
பொற்கவின்ருலைத்தென்குநார்ப்பந்தரைப்பொறுத்து
நிற்கநாட்டியகாலெனநிவந்ததண்பணையே. (சு)

சிவந்தவாய்க்கருங்கயற்கணள்வலாரியைச்சீறிக்
கவரந்தவான் தருக்குவங்களைகடிமணம்வீசி
யுவந்தவேறுபல்பலங்களும்வேண்டினர்க்குதவி
நிவந்தகாட்சியேபோன்றதுநிழன்மலர்ச்சோலை. (எ)

ஒல்லொலிக்கதிர்ச்சாலிகன்புறந்தழீஇயோங்க
மெல்லிலைப்பசங்கொடியினால்வீக்குறுபூந்
மல்லெனுங்களத்தண்ணநனணிவிழாத்தருப்பைப்
புல்லொடும்பிணிப்புண்டபொற்கொடிமரம்போலும். (அ)

சீதவேரியுண்டளிமுால்கமலமேற்செருந்தி
போதவேரியுமலர்களுஞ்சொரிவனபுத்தேன்
வேதவேதியர்செங்கரம்விரித்துவாய்மனுக்க
ளோதவேதமுமுதகமுமுதவுவாரணைய. (க)

(ரு) வெண்சோதி என்றது—முத்தாலுஞ் சண்ணத்தாலுமாகிய ஒளியை. புகழ்மக ளிருக்கை என்றது—புகழ் வெண்மைநிறமாதலின்.

(சு) வர்க்கம் — வரிசை.

(எ) வலாரி — வலரசரணைக்கொன்றவனாகிய இந்திரன். தருக்குவங்களென்றது—சந்தானம், அரிச்சந்தனம், மந்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம் முதலிய பஞ்சதருக்களை.

(அ) தழுவி — இது தழீஇ என மருவியது.

விரைசெய்பங்கயச்சேக்கைமேற்பெடையொடுமேவி
யரசவன்னன்மணஞ்செயவம்புயப்பொய்கை
திரைவிலைக்கையானுண்ணிசெறிந்தபாசடையா
மரகதக்கலத்தரளநீராஞ்சனம்வளைப்ப. (க௦)

இரும்பினன்னதோள்வினைஞரார்த்தெறிந்துவாய்மடுக்குங்
கரும்புதின்றிடியேற்றொலிகாட்டியின்சாறு
சுரும்புகுழ்கிடந்தரற்றிடச்சொரிந்துவெஞ்சினத்தீ
யரும்புகட்களிறொத்தனவாலையெந்திரங்கள். (க௧)

பள்ளநீர்குடைந்தஞ்சிறைப்பாசிபோர்த்தெழுந்த
வெள்ளையன்னத்தைக்காரணமெனப்படைவீழ்ந்த
வுள்ளமீட்டலமரச்சிறகுதறியுள்ளன்பு
கொள்ளவாசையிற்றழிஇக்கொடுதம்பைசென்றணையுங். (க௨)

இரவியாழியொன்றுடையதேரீர்த்தெழுமிமையாப்
புரவிநாநிமிர்த்தயில்வனபொங்கர்வாய்த்தளிகள்
கரவிலாமகத்தெழுபுகைகற்பகநாட்டிற்
பரவிவாட்டுவபனியெனப்பங்கயப்பொய்கை. (க௩)

பிறங்குமாலவாயகத்துளெம்பிரானருளால்வந்
தறங்கொடர்த்தமாயெழுகடலமர்ந்தவாநோக்கிக்
கறங்குதெண்டிறைப்பெரும்புறக்கடலும்வந்திவ்வூர்ப்
புறங்கிடந்ததேபோன்றதுபுரிசைகுழ்கிடங்கு. (க௪)

எறியும்வாளையுமடிக்கடியெழுந்துடல்பரப்பிப்
பறியுமாமையும்வாளொடுகேடகம்பற்றிச்
செறியுநாண்மலரகழியுஞ்சேண்டோடுபுரிசைப்
பொறியுமேயொன்றியுடன் றுபோர்புரிவனபோலும். (க௫)

(க௦) சேக்கை — படுக்கை. இது செயப்படு பொருளில்வந்த
தொழிற்பெயர். சே — படுத்தல். முதனிலை. பாசடை — பசியவி
லை. தரள நீராஞ்சனம் — முத்தாலாத்தி.

(க௧) இரும்பினன்னதோள்வினைஞர் — யானைப்பாகர், ஏவல்.
செய்வோர். வாய் — ஆனையின்வாய், ஆலையின்வாய். தின்னல் —
தின்னுதல், நெரித்தல். சொரிதல் — கடைவாயின் வழியொழுகல்
புறத்தில் வெளிப்படுத்தல்.

(க௪) எழுகடல் — உப்பு, பால், தயிர், நெய், கருப்பஞ்சாறு
கள், சுத்தசலம். இவற்றிற்கப்புறஞ் சகரவாளகிரியைச் சூழ்ந்துநிறி
பது பெரும்புறக்கடல்.

கண்ணிலாதவெங்குடற்றெனக்கராக்கிடந்தலைப்ப
மண்ணினொரெவரேனுமீம்மெவிடைவீழ்ந்தோர்
தெண்ணிலாமதியிலைந்தவர்க்கொப்பெனச்சிலரை
யெண்ணினொருணரகரீத்தேறினுமேறார்.

(கசு)

குமிழலந்தசெந்தாமரைக்கொடிமுகிழ்கோங்கி
னுமிழ்தரும்பாளுனமுண்டிமிழ்தவாய்வேதத்
தமிழறிந்துவைதிகமுடன்சைவமுரிறுத்து
மமிழ்தவெண்டிரைவையயுமொருபுறத்தகழாம்.

(கஎ)

பிள்ளையும்பெடையன்னமுஞ்சேவலும்பிரியாக்
கள்ளமுண்டகச்செவ்வியாற்கண்டவர்கண்ணு
முள்ளமுந்திரும்பாவகைச்சிறைபடுத்தோங்கும்
புள்ளலம்புதண்டிடங்கிதுபுரிசையைப்புகல்வாம்.

(கஅ)

மாகமுந்தியகடிமதினமதுரைநாயகர்கைந்
நாகமென்பதேதேற்றமந்கர்மதில்விழுங்கி
மேகநின்றசைகின்மதவ்வெஞ்சினப்பண்த
னாகமொன்றுதோலுரிபடநெளிவதேயாகும்.

(கஆ)

புரங்கடந்தபொற்குன்றுகோபுரமெனச்சுருதிச்
சிரங்கடந்தவாநென்னராயிருந்தனர்திருந்தா
ருரங்கடந்திடவேண்டினுமுதவிசெய்தவரால்
வரங்கடந்திடப்பெறவெதிரிந்பதுமானும்.

(உ௦)

சண்டபானுவுந்திங்குருந்தடைபடத்திசையு
மண்டகோளமும்பரந்துரீண்டகன்றகோபுரங்கள்
விண்டவாயிலால்வழங்குவவிடவராவங்காந்
துண்டபோல்பவுமுமிழ்வனபோல்பவுமுழலா.

(உ௧)

மகரவேலையென்றியானேபோன்மழையருந்தகழி
சிகரமாலையும்திற்பிறைக்கரந்துழாவி
யகழுவோங்குரீர்வையையாலல்லதுவேற்றப்
பகைவர்சேனையாற்பொரப்படும்பாலதோவன்றே.

(உஉ)

(கசு) கண் - தாகுணியம். கராக்கிடந்தென்பதும் பாடம்.

(கஎ) குமிழ், கோங்கு முதலியவைகள், நாசி, திருமுகம், திரு
மேனி, திருத்தனம் இவற்றைக்குறிக்கின்றது. பாளுனமுண்டெ
ன்றது - அத்திருத்தனஞ்சொறிந்ததிருவமுதம், பாளுனமாதலின்.

(கஅ) கள்ள - உடைமைப்பொருளில்வந்த பொருளடியாகப்
பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம். தண்டிடங்கு - நீரரண், புரி
சைமதிலரண்.

எல்லேதர்வழித்தடைசெயுமீம்மதிற்புறஞ்சூழ்ந்
தொல்லைமேவலர்வளைந்துழியுடன்றுபோராற்றி
வெல்லமன்னாரும்வேண்டுமோபொறிகளேவெல்ல
வல்லதம்மதிற்பொறிசெயுமறஞ்சிறிதுரைப்பாம். (௨௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழுக்கள்வீசுவனநஞ்சபூசமுனையான்கள்வீசுவனமுத்தலைக்
கழுக்கள்வீசுவனருந்தநேமியெரிகாலவீசுவனகாலனே
ரெழுக்கள்வீசுவனகப்பணங்கள்விடமென்னவீசுவனவன்னெடுங்
கொழுக்கள்வீசுவனகந்தவண்கயிறுகோத்துவீசுவனவார்த்தரோ. (1)

நஞ்சபில்குதுளைவானெயிற்றரவுநாநீமிர்த்தெரியுமலையரா, வெ
ஞ்சினங்கொண்முழைவாய்திறந்துபொருவாரைவிக்கிடவிழுங்கு
மாற், குஞ்சாங்கொடியமுசலம்வீசியெதிர் குறுகுவார்த்தலைகள் சித்
துமா, லஞ்சுவெம்பொறி விசைப்பினுங்குகி யபுலிப்பொறிய முக்
குமால். (௨௪)

எள்ளியேறுநரையிவுளிமார்பிறவெறிந்துகுண்டகழியிடைவிழத்
தள்ளியீளுமுருள்கல்லிருப்புமுனைந்துவீசியுடல்சுந்துமாற்
கொள்ளியாயலகைவாய்திரந்துகனல்கொப்புளிப்பவுடல்குப்புறத்
துள்ளியாடுவனகைகள்கொட்டிவனதோன்புடைப்பசிலகூளியே. (2)

துவக்குசங்கிலி யெறிந்திழுக்குமரி கொடர்பிடித்தகையறுக்க
விட், இவக்குமொன்னலர்கடலைகளைத்திருகியுடனெருக்குமரநிலை
களாற், கவைக்கொழுந்தழல்கொருத்திவீசுமெதிர் கல்லுருட்டியடி
மொல்லெனக், குவைக்கடுங்கண்மழை பெய்யுமட்டமணல் கொட்டி
மேவலர்கள் கிட்டவே. (௨௫)

உருக்கியீயமழை பெய்யுமாலய வுருக்குவட்டுருகு செம்பினீர்,
பெருக்கிவீசும்விடு படையெலாமெதிர் பிடித்துவிட்டவர் தமைத்தெ
றச், செருக்கிவீசுநடை கற்றமாடமொடு சென்றுசென்றுதுடி முர
சொடும், பெருக்கியீருநடை வையமேனடவி யெய்யும்வாளிமழை
பெய்யுமால். (௨௬)

(௨௭) முத்தலைக்கழு - குலம். எழு - வளைத்தடி. கப்பணம் - நெ
ருஞ்சிலென்னு மோராயுதம்.

(௨௮) தந்து - அரிகயிறு. இதை சீவகசிந்தாமணி நாமக ளிலம்
பகம், நகர்வளம் ௨௭-வது செய்யுளில், “கூர்ந்தறிவநுண்ணூல்” என்
பதற்கு, அரிகயிறு என நச்சினார்க்கினியுயிர் கூறிய வுரையானு
முணர்க. கூளி - பேய்.

(௨௯) அரிதொடர் - இதுதுவக்கு சங்கிலிகளுள் ஒருவகை.

வெறிகொளும்பொறியை வெல்லினும்பொருது வெல்லுதற்கரிய
காலனை, முறியவெல்லினும் வெலற்கருங்கொடிய முரணவாயமர
ரரணைலா, மறிவினான்றுவு கம்மியன்செயவு மரியவாயவனர்புரியு
மிப், பொறிகள்செய்யும்வினை யின்னபொன்னணி புரத்துவீதிக
ளுரைத்துமால். (௨௬)

கலிநிலைத்துறை.

கழையுந்தாமமுஞ்சுண்ணமுமணிநீழற்கலனுங்
குழையுந்தாபமுந் தீபமுங்கும்பமுந் தாங்கித்
தழையுங்காதலர்வரவுபார்த்தன்பகந்ததும்பி
வீழையுங்கற்பினுரொத்தனவிழாவாறுவீதி. (௩௦)

ஆலநின்றமாமணிமிடற்றண்ணலானந்தக்
கோலநின்றசேவடிநிழல்குறுகினூர்குணம்போல்
வேலைநின்றெழுமதியெதிர்வெண்ணிலாத்தெண்ணீர்
காலநின்றனசந்திரகாந்தமாளிகையே. (௩௧)

குன்றநேர்பனிக்குபரிகைநிரைதொறுங்குழுமி
நின்றல்பல்சராசூரமுமநீழல்வாய்வெள்ளி
மன்றகம்பொலிந்தாடியமலாடிநிழல்புக்
கொன்றியொன்றறக்கலந்தபல்லுயிர்நிலையனைய (௩௨)

கறித்தருந்துபுற்குவைகழீஇக்காற்றொடர்பரியத்
தெரித்தகன்றயன்மரகதசித்திரத்தெற்றி
யெறித்தபைங்கதிர்க்கொழுந்தையுமெட்டிநாவளைத்துப்
பறித்துமென்றுவாயசைப்பனபசலையான்கன்று. (௩௩)

சிறுகுகண்ணவாய்க்காற்றெறிசெவியவாய்ப்பாச
மிறுகாலவாய்க்கோட்டுமானினம்வழங்காறுங்
குறுகுறுண்மருங்கிறுத்தெழுக்கோட்டுமானினம்போ
மறுகும்வண்டுசூழ்ந்திறைகொளமான்மதநாறும். (௩௪)

மாடமாலையுமேடையுமாளிகைநிரையு
மாடரங்கமுமன்றிவேளன்னவர்முடியு
மேடலிழந்ததாரகலமுமிணைத்தடந்தோளுஞ்
சூடுமாதரார்சீமடிப்பஞ்சுதோய்சுவடு. (௩௫)

(௨௬) கம்மியன் - தேவதச்சன். யவனர் - சிற்பர்.

(௩௦) குழை - மாந்தளிர்.

(௩௪) கோட்டுமானினம்-கொம்புகளையுடையயானைக்கூட்டம்,
மலைச்சிகரம்போன்ற ஸ்தனங்களும், மான்போன்ற பார்வைகளையு
முடைய பெண்கூட்டம். மான்மதம்-பெரியமதம், கஸ்தூரி.

(௩௫) சீதடி - சிற்றடி.

மருமச்செம்புனலாறிடமாறடுகோட்டுப்
பருமச்செங்கண்மால்யானையின்பனைக்கையுமதைநா
வருமைச்செம்பொருளாய்ந்தவர்க்கரும்பொருளீவோர்
தருமச்செங்கையுமொழுகுவதானநீராறு. (௩௬)

பரியமாணரிபத்தியிற்பதித்திருட்படலம்
பொரியவில்லிடக்குயிற்பயிபொன்னரமியமுந்
தெரியமாமுரசொலிகெழுசெம்பொனடரங்கு
மரியமின்பயோதரஞ்சுமந்தாடுவகொடிகள். (௩௭)

விலம்படம்புயத்தாடவார்மார்பமேற்புலவிக்
கலம்படர்ந் தபுண்முலையினாகாவெத்தோச்சச்
சிலம்பலம்பிசைமழுங்குமுன்னெழுமவர்தேந்தார்ப்
புலம்புவாண்டினொந்தரற்றியபொங்குபேரொலியே. (௩௮)

தையலார்முகுகங்களுந்தடங்களுங்குழைய
மையளாவியவிழிகளுமாடமுங்கொடிய
கையுநாண்மலர்ப்பொதும்பருங்கறங்கிசைவண்ட
நெய்யவோதியுமீதியுள்ளறனெறிய. (௩௯)

மலருந்திங்கடோய்மாடமுஞ்செய்வனமணங்க
ளலருந்தண்டுறையுங்குடைந்தாடுவதும்பி
சுவவுஞ்சோலையுமாதருந்தூற்றுவவலர்கள்
குலவும்பொய்கையுமனைகளுங்குறைபடாவன்னம். (௪௦)

ஊடினாரெறிகலன்களும்மனையுடன்ப்
தாடினார்பரியாரமுமடியினுற்சிற்பில்
சாடினாரொடுவெருண்டுகண்டதும்புமுத்திறைப்ப
வாடினார்பரித்திலமாலையுங்குப்பை. (௪௧)

ஐயவென்னுரைவரம்பினதாருமோவடிய
ருய்யமாமணிவரிவளைவிரகுவிற்றுமுன்றோன்

(௩௬) பருமம் - கவசம். செம்பொருள் உண்மைப்பொருள்.
தானநீர் - மதநீர் - தத்தஞ்செய்யுநீர்.

(௩௭) அரியமின்பயோதரம் - மேகத்தைக்குறிக்குங்கால் - அ
ரிய. பசுமை, மின் மின்னல், பயோதரம் - மேகம். எனவும், பெ
ண்களைக்குறிக்குங்கால் - அரிய - இல்லாத, மின் - இடை, பயோ
தரம் - கொங்கை. எனவும். பொருள்கொள்க. முரசு - ஈண்டு மத்
தனம். கொடிகள் - துவசங்கள் - கொடிபோன்றபெண்கள்.

(௪௨) ஐய - வியப்பிடைச்சொல்.

பொய்யில்வேதமுஞ்சுமந்திடப்பொருதகன் றாற்றுஞ்
செய்யதாண்மலர்சுமந்திடத்தவஞ்செய்தெருக்கள். (சஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தோரணநிறைமென்காஞ்சிசூழ்நீலநெடுந்தேரல்குற்
பூரணகும்பக்கொங்கைப்பொருவின்மங்கலமாமங்கை
தாரணிந்தாரந்துக்கிச்சந்தகிறியிர்ந்துபாலிச்
சீரணிமுளைவெண்மூரல்செய்துவீற்றிருக்குமன்றே. (சா.)

திங்களைச்சண்ணஞ்செய்துசேறுசெய்தாட்டியன்ன
பொங்குவெண்மாடப்பந்திபுண்ணியம்பூசுந்தொண்டர்
தங்கண்மெய்வேடந்தனைநீத்தநீத்தனசாலக்கண்கொண்
டங்கணன்விழவுகாண்பானடைந்தெனமிடைந்தவன்றே. (சச)

தேரோலிகலின்பாய்மான்சிரிப்பொலிபுரவிபூண்ட
தாரோலிகருவியைந்துந்தழங்கொலிமுழங்குகைம்மான்
பேரோலியெல்லாமொன்றிப்பெருகொலியன்றியென்றும்
காரோலிசெவிமடாதுகடிமணிமாடக்கூடல். (சடு)

பரத்தையர்வீதி.

இழிபவருயர்ந்தோர்மூத்தோரினையவர்கழியானோயாற்
கழிபவர்யாவரேனுங்கண்வலைப்பட்டிருஞ்சு
மழிபவர்பொருள்கொண்டென்றாக் கெண்ணெய்போலளந்துகாட்டி
பழிபடுபோகம்விந்தாராவணப்பண்புசொல்வாம். (சசு)

மெய்படுமின்புறர்போல்விரும்பினர்க்கருத்துந்தங்கள்
பொய்படுமின்பம்யார்க்கும்புலப்படத்தேற்றுவார்போன்
மைபடுகண்ணுர்காமன்மறைப்பொருள்விளங்கத்தீட்டிக்
கைபடச்சுவராய்த்தோன்றச்சித்திரங்காணச்செய்வார். (சஎ)

திருவிற்கான்மணிப்பூணுகம்பலகையாத்தெண்முத்தார
வருவிக்கால்வரைமென்கொங்கைச்சுருதாட்டியாடிவென்று
மருவிக்காமுகரைத்தங்கள்வடிக்கண்வென்மார்பந்தைப்பக்
கருவிச்சுதாடிவென்றுங்கைப்பொருள்கவர்தல்செய்வார். (சஅ)

(சச) புண்ணியம்-விபூதி. (சடு) கறுவியைந்தாவன-தோற்கரு
வி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி.

(சசு) பழிபடுபோகம் - என்மதை, பொதுநலத்தார் புன்னலந்
தோயார் மதிநலத்தின், மாண்டவறிவினவர். என்னுஞ்செய்யுளா
னுணர்க.

(சஅ) வடிக்கண் - மாவடுவின் பிளவையொத்தகண். திருக்கோ
வையார்-“வடிக்கணிகைவஞ்சி, யஞ்சு மிடைவிது” என்னும் பாசு

தண்பனிரீறிற்றோய்த்தமல்லிகைத்தாமநாற்றி
விண்பமெதியந்தீண்டுமெண்ணிலாமுற்றத்திட்ட
கண்படையணைமேற்கொண்டகாமனுங்காமுற்றெய்தப்
பண்பலபாடிமைந்தராவியைப்பரிசில்கொள்வார். (சக)

குரும்பைவெம்முலையிற்சின்னதுசாந்தமுங்குழலிற்சின்னது
மரும்பவிழ்மலைத்தாதுமளிநுகர்ந்தெச்சிலாகிப்
பொரும்பரிக்காலிற்றாளாய்ப்போயரமாதர்மெய்யு
மிருங்குழற்காடுக்குழ்போயியன்மணம்விழுங்குமன்னே. (க௦)

ஆலவாயுடையானென்றுமங்கயற்கண்ணியென்றுஞ்
சோலைவாழ்முயிலினல்லார்சொல்லியாங்கொருங்குசொல்லும்
பாலவாங்கினின்புனைபன்முறைகுரவனேது
நூலவாய்ச்சந்தைகூட்டிநுவன்மறைச்சிறுரையொத்த. (க௧)

ஒளவியமதர்வேற்கண்ணாரந்தளிர்வினடத்துந்
திவ்வியகாம்புஞ்செவ்வாய்த்துதிக்குமெழாநுந்தம்மித்
நெளவியரீரவாகிக்காலோயர்செவித்தாலோடி
வெவ்வியகாமப்பைபுகழ்வீனாதரவாளர்க்குமன்னே. (க௨)

கட்புலனதிரையந்துமுவப்புறக்கனிந்தகாமம்
விட்புலத்தவரேயன்றிவீடுபெற்றவரும்வீழ்ந்து
ரத்தில், வாடி - என்பது வடுவின் வகிருக்கோர்பெயரென, நச்சி
ஞர்க்கினியரெழுதிய வுரையானுமுணர்க.

(க௦) இயன்மணம்—என்றது, தெய்வப்பெண்கள் சரீரங்களு
ம். கூந்தல்களும், இயல்பாகவே மணமுடைமையின். அதுபோல
வே இந்நிலமாதர், சரீரமுங் கூந்தலும், இயல்பாகவே மணமுடைய
னவென்றதை “கொங்குதேர்வாழ்க்கை”யென்னுந் திருமுகப் பாசு
ரத்தானுமுணர்க.

(க௧) நூல் அவாய் - வேதத்தை விரும்பி. சந்தைகூட்டல்-ஆ
சிரியர்கூறிய வேதவாக்கியங்களை ஒருசேரச்சொல்லுதல்.

(க௨) திவ்ய-திவ்-சொர்க்கத்தில், ய-பிறப்பது. எனவே, தெய்
வத்தன்மையுடைய தென்பதுபொருள். நரம்பென்றது, இணை.
கிளை, பகை, நட்பு. என்னும் யாழிற்குரிய நால்வகை நரம்பினை, கு
ரல், துத்தம் முதலிய ஏழிசையினையும், வீணைகளி னரம்புகளென்
பதுமொன்று. எழால் - கண்டத்தொணி.

பெட்பமுற்றமுதுங்கைப்பப்பெருங்குலக்கற்பினூர்போ
னட்பிடைப்பதித்திவிற்குநல்லவாரிருக்கையீதால். (௫௩)

வேளாளர்வீதி.

வழுக்கறுவாய்மைமாண்புங்கங்கைதன்மரபின்வந்த
விழுக்குடிப்பிறப்புமுவரேவியவினைக்கேட்டாற்று
மொழுக்கமுமமைச்சாய்வேந்தர்க்குறுதிசூழ்வினையுங்குன்ற
விழுக்கறுமேழிச்செல்வரவளமறுகியம்பலுற்றும். (௫௪)

வருவிருந்தெதிர்கொண்டேற்றநயனுரைவழங்குமோசை
யருகிருந்தடிசிலூட்டிமுகமனன்கறையுமோசை
யுரைபெறுதமிழ்பாராட்டுமோசைகேட்டுவகைதுள்ள
விருந்தியளிக்குமோசையெழுகடலடைக்குமோசை. (௫௫)

அருந்தினரருந்திச்செல்லவருந்துகின்றருமாங்கே
யிருந்தினிதருந்தாநிற்கவிண்ணமுதட்டுப்பின்னும்
விருந்தினர்வரவுநோக்கிவித்தெலாம்வயலில்வீசி
வருந்திவிண்ணோக்குமோரேருழுவர்போல்வாடிநீர்பார். (௫௬)

வானமுந்திசையும்பொங்கும்புகழ்மையும்வானம்பேணு
ஞானமும்பொறையுங்குன்றான்றியுமூக்கப்பாடுந்
தானமுங்கோடையுமன்பும்வரிசையுந்தகைசாண்பு
மானமுந்தவஞ்செய்தீந்நமகவுபோல்வளர்க்கவல்லார். (௫௭)

வணிகர்வீதி.

புல்லியோர்பண்டங்கொள்வார்வினவினப்பொருடம்பக்க
மில்லெனினினமாயுள்ளபொருளுரைத்தெதிர்முதுத்து
மல்லதப்பொருளுண்டென்னின்விலைசட்டியறுத்துநேர்ந்துஞ்
சொல்லிலுமிலாபங்கொள்வார்தொன்மரபிருக்கைசொல்வாம் (௫௮)

கலிநிலைத்துறை.

நீலவேதிமேற்பளிங்கினுனிழந்சவார்நீஇயின்
காலவாலியவைவரவாட்கானிரைத்தும்பர்க்

(௫௩) அமுது :- தேவருணவு, மோட்சம். ஆதலால் விண்ணுல
கத்தவர் அமுதுகைப்ப எனவும், வீடுபெற்றவர் மோட்சங் கைப்ப
எனவும், பொருள்கொள்க. நல்லவர் - கணிகையர்.

(௫௪) மூவர் - அந்தணர், அரசர், வைசியர். சேரசோழபாண்
டியரென்றுங் கூறுவர்.

(௫௭) வரிசை - தத்தமக்குந்நரிநிலையிற்றவாரமை.

(௫௬) உம்பர் - மேலிடம். இயற்றின, படுவிகுதிதொக்குன்ற
செயப்பாட்டுவினேமுற்று.

கோலவாணிவாச்சொரிமண்குயிற்றிவெண்மாட
மாலேபோல்வகுத்தியுற்றினபீடிகைமறுகு.

(௫௧)

(க) திரையளிப்பவந்திரைபதிழம்புனல்வெலிக்
(உ) கரையளிப்பவங்கரையிலானிரைபடுகானத்
(ஈ) திரையளிப்பவந்திரைகிழித்தூன்றிவிண்டாங்கும்
(ச) வரையளிப்பவம்வாங்கிவாய்மடுப்பனமாடம்.

(௬௦)

கரியகம்பலங்கிடுகின்மேற்கதிர்விடுபவளத்
தெரியல்பொன்னரிமாலிகைதெண்ணிவாச்சொரியும்
பரியசித்திலமணிவடமரகதப்பசுந்தார்
விரியவிட்டனவிந்திரவின்னிரையனைய.

(௬௧)

நாள்களுங்குளிர்நிங்களுஞாயிறுமேனைக்
கோள்களுங்குளிர்விசம்பொரீஇக்குடிபுருந்தாங்கு
வாங்கிடந்திராப்பகனொலிமழுக்கலால்வனிக
நாள்கலம்பகர்பீடிகைதுறக்கநாடனைய.

(௬௨)

பன்னிறத்தபல்பெருவிலைப்பட்டெலாமவண
வன்னபட்டின்மேம்படுவிலைப்பருத்தியுமவண
வெந்நிலத்தரும்பொருள்பதினெழுபுவலணிகர்
மன்னிருக்கையுமரும்பெறல்வனெனலாமவண.

(௬௩)

மாகத்தத்தினுலம்மிகள்வைரவாளுலக்கை
யுரல்கள்வெல்லியாலடுப்பகில்விறகுலைபனிரீ
ரரிசிமுத்தழல்செம்மணியடுகலன்பிறவு
மெரிபொனுவழைத்தாடுபவிவாரசிறுமகளிர்.

(௬௪)

செயிரிற்றீரந்தசெம்பொன்னினுற்றிண்ணிலைக்கதவம்
வயிரத்தாழுடைத்தவர்கடைவாயிலுமென்று

(௬௦) க. உப்பு. முத்து. பவளம், சுங்கு, ஒக்கோலை - ஆக - ௫.

உ. செந்நெல், சிறுபயறு, கரும்பு, வாழை, செவ்விளநீர் ஆக - ௫.

ஈ. தேனடை, தேன், மயிற்பீலி, அரக்கு, நாவி-ஆக-௫.

ச. மிளகு-கோட்டம், அகில். தக்கோலம், இலவங்கம்-ஆக-௫.

(௬௧) கரியகம்பலம்-கறுப்புக்கம்பலம். இடுகு-சட்டம்.

(௬௨) பீடிகை-கடைவீதி. (௬௩) பட்டி, பருத்தி, இவை ஆ
டையாகிய காரியத்தின்மேல் நின்றலால் காரியவாகுபெயர்கள்.

(௬௫) செயிரிற்றீரந்த செம்பொன் என்றது - ஆடகம். கிளிச்
சிறை, சாதாரணம், சாம்புந்தம் என்னு நால்வகைப் பொன்னுளையர்
ந்தசாம்புந்தத்தை. அயிர் குற்றம், இசைப்பதை-இதில்-ஐ-சாரியை.

லயிரிற்றீர்த்தபேரறிஞருமணையர் தஞ்செல்வத்
தியலிற்றாமெனவரையறுத்திசைப்பதையெவனோ. (சு௫)

எரிக்குறும்பொறியனையசெம்மணிசுடரெறிபொன்
வரிச்சுரும்புநேர்மரகதழுத்துவாள்வைவர்
தெரிப்பருந் துகர்சிந்தின செல்லுநாளொன் றுக்
கரிப்பர்கையகப்படுவனவாயிரத்திரட்டி. (சு௬)

பாயதொன்மரப்பறவைபோற்பயன்கொள்வான் பதினெண்
டேயமாந்தருங்கிளந்தசொற்றிரட்சிதான் தூய
மாயைகாரியவொலியன்றிவான்முதற்கருவி
ஞாயகாரியவோசையேயாக்கிடந்தன்றே. (சு௭)

ஒழிவில்வேறுபல்பொருளுமேழுலோகமும்பிறவும்
வழுவில்வேறுபல்கலைகளுமரபுளிவகுத்துத்
தழுவிவேண்டினர் தாங்கொளத்தக்கவாபகரா
வழிவிலாமரைபோன்றனவாவணவீதி. (சு௮)

திக்கெலாம்புகழ்மதுரையைச்சிவபுரமாக்கி
முக்கனாயகனரசசெய்முறையினுக்கேற்பத்
தக்கதோழனோடனகைமாநகருறையதயக்க
மொக்குமந்கர்வாணிகருறையுள்குழியம். (சு௯)

(சு௬) குறுமை - சிறுமை. சிந்தின, அகப்படுவன, வினையா
லணையும் பெயர்கள், எரிக்குறும்பொறி, சிறியதீப்பொறி. அரிப்
பர் - அரித்துப்பொருள் தேடுவோர்.

(சு௭) தூயமாயை - சுத்தமாயை. தூயமாயைகாரியவொலிஅக்-
கரங்களின்வடிவாய்ப் பொருள்பயப்பது. இதை, “மொழிக்காரண
மாநாதகாரியவொலி, எழுத்து” என்பதனுலுமுணர்க. வான்முதற்
கருவியுய காரியவோசை, பொருள்பயக்கும் அக்கரவடிவைப்பெறு
து, பஞ்ச பூதங்களின் காரியப்பட்டா லெழும், அநுகரணவோ
சை. தொன்மம் - ஆலமரம்.

(சு௮) பல்பொருள் - பலபண்டங்கள் - அறமுதலிய வறுதிப்
பொருள்கள். ஏழுலோகம் - பொன், வெள்ளிமுதலியன-பூலோகம்
புவலோகமுதலிய ஏழுலகம். பல்கலைகள் - பலஆடைகள் - அறு
பத்துநான்குலகைகள். பகர்தல் - விற்பல் - அறிவித்தல்.

(சு௯) தயுக்கம் - தோற்றம். நியமம் - கடைவீதி.

மன்னவர்வீதி.

ஒற்றையாழியானுலகிருனொதுக்குமாபோலச்
செற்றநேமியாற்கலியிருடின்கோலோச்சி
மற்றடம்புவவலியினுன்மாறடித்தற்கு
கொற்றமன்னவர்வீழுக்குடிக்கோமறுகுரைப்பாம். (எ௦)

தரங்கவேலைகடம்மையேதானுற்பிணித்துத்
தரங்கமாவெனத்தொகுத்தமந்திரம்பலவருவி
யிரங்குமோரறிவுயிர்வரையாவும்பெயர்த்து
மரங்கொல்யானேபோற்பிணித்தகூடம்பலமன்னே. (எ௧)

மழுக்கள்வச்சிரங்கார்முகம்வாளிமுக்குடியிச்
கழுக்கள்சக்கரமுடம்பிகப்பணநாஞ்சி
லெழுக்கணுந்தகம்பலகைதண்டிவைமுதற்படையின்
குழக்களோடிகல்விந்தைவாழ்கூடமும்பலவால். (எ௨)

துளையகல்லைமாவெனக்கொண்டுசுழற்றியுஞ்செந்து
ளையுமயானேபோற்பாய்த் துமல்லாற்றியுமாற்றல்
விளையவாளொடுகேடகம்வீசியும்வென்றி
யினையராடமர்பயில்வனவெண்ணிலாக்கூடம். (எ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தேசவிரீலமாடஞ்செம்மணிச்சென்னிமாடங்
காசறுகனகமாடஞ்சந்திரகாந்தமாட
மாசறவிளங்குமின்னமாடநீண்மாலேகூடற்
பாசிழைமடந்தைபூண்டபன்மணிக்கோவையன்ன. (எ௪)

விரையகல்கதுப்பினல்லார்வீங்குளங்கொங்கைபோழ்ந்த
வரையகன்மார்பமன்றிவடிப்படார்தமக்கன்பில்லா
ருரையகன்மாணவாற்றுவொழுருவார்பலகையொள்வாட்
கரையகல்விஞ்சைவீரர்கணம்பயில்காட்சித்தெங்கும். (எ௫)

மின்னவாளென்னவீசிவீங்குகார்தம்மிற்போர்மூன்
டென்னவான்மருப்புநீட்டியெதிரெதிர்புதையக்குத்தி
யன்னவானென்னவாய்விட்டதுவெனச்செந்நீர்சோரப்
பொன்னவாமகன்றமார்பர்பொருகளிருட்டுவார்கள். (எ௬)

(எ௦) கோல்-நீதிமேனிற்றலா லுவமையாகுபெயர்.

(எ௧) மந்துரை - குதிரைலாயம். கூடம்-யானைக்கட்டுமிடம்.

(எ௨) விந்தைவாழிடம் - தூர்க்காதேவிவாழுமிடம், அதாவது
ஈண்டு, ஆயுதசாலை.

தூண்வொருள்முந்தங்கள் பின்னிடத்துவக்குண்டித்துத்
தாண்மொனெற்றையாழித்தேரினுந் தள்ளித்துள்ளப்
பாண்டில்வாய்ப்பசம்பொன்றேயப்பார்மகண்முதுகுணீண்டு
சேண்டிசைபோய்மடங்கச்செல்வத்தேர்நடத்துவார்கள். (௭௭)

மைந்தாதந்நெருக்கிற்சிந் துகலவையுமகளிர்கொங்கைச்
சந்தமுங்கூந்தல்சோர்ந்ததாமமுஞ்சிலிறிவீச
சிந் துரப்பொடியுநாறத்தேனெடுமெழுந்துசெந்து
ளந்தரவயிறு தூர்ப்பவடுபரிநடத்துவார்கள். (௭௮)

தம்முயிர்க்கிரங்காராகித்தருக்கொடுமானமீர்ப்பத்
தெம்முனையெதிர்த்தாராற்றுஞ்செருவெனக்குருதிசெங்கேழ்க்
கொய்யம்மலர்குடுமிச்சேவல்கோழிளந்தகர்போர்மூட்டி
வெம்முனைநோக்கிநிற்பார்வேறவற்றுறுநோக்கார். (௭௯)

பெண்முத்தமனையபேதைச்சிறுமியர்பெருநீர்வையை
வெண்முத்தமிழைத்தசிற்றில்சிறைபடவெருண்டுநோக்கிக்
கண்முத்தஞ்சிதறச்சிந் துங்கதீர்முத்தமாலையுட்பத்
தெண்முத்தினகைத்துச்செல்வச்சிறுர்கடேருருட்டுவார்கள். (௮௦)

கொடிமுகிறுழாவுமிஞ்சிக்கோனகர்வடிகீழ்ஞாங்கர்
முடியிசைவேம்புநாறமுருகவிழாரும்போந்து
மடியிசைநாறத்தென்னர்வழிவழியரசுசெய்யு
மிடிமுரசுநங்காவாயிலெழுநிலைமாடக்கோயில். (௮௧)

மறையவர்வீதி.

ஆத்திகருண்டென்றோ துமறமுதற்பொருள்கண்கு
நாத்திகம்பேசும்வஞ்சர்நாவரிகருவியாக
வாத்தனாறுரைத்தவேதவளவுகண்டுள்ளந்தேறித்
தீர்த்தராய்முத்திவேட்குஞ்செல்வாதம்மிருக்கைசொல்வாம். (௮௨)
முஞ்சிநான்மருங்கின்மின்னப்பொன்செய்தமுளரிவேயந்த
குஞ்சிநான்மறையத்தானைச்செருக்குமுன்கொய்து துங்கப்

(௭௯) தருக்கு - வீரச்செருக்கு. முனை - யுத்தம்.

(௮௧) முடியிசைவேம்புநாற, என்றது, பாண்டியர்க்கு வேப்ப
மலர்மலை உரியதாகலின். ஆர்-ஆத்திமலை, போந்து-பனைமலை.

(௮௨) ஆத்திகர் - கடவுளுண்டென்பவர். நாத்திகர் - அறமுத
லிய வுறுதிப்பொருள்க ளில்லையென்றும், மகளிரின்பமே முத்தி
வியன்றுங்கூறும் உலோகாயதன் முதலியோர். அளவு - அனுமான
திப் பிரமாணங்கள். தீர்த்தர்-பரிசுத்தமுடையவர்.

பஞ்சிநாண்கலைத்தோண்மார்பும்பலாசக்கோல்கையுந்தாங்கி
யெஞ்சிநான்மறைநூல்கற்போர்கிடைகளேயில்வமெல்லாம். (அ௩)

தீவினையந்தனைஞர்சிறுர்பயிறெய்வவேத
நாவருவேற்றக்கேட்டுக்கிளிகளோநவிலும்வேற்றுப்
புவையும்பயின்றுபுத்தேளுலகுறைபுதுமந்தாரச்
காவுறைகிளிகட்கெல்லாங்கசடறப்பயிற்றுமன்னே. (அ௪)

வேதமுமங்கமாறுமிருதியும்புர்ணநூலின்
பேதமுந்தெரிந்தோராலும்பிறமதங்கனையவல்ல
வாதமுமதமேற்கொண்டுமறுத்தலுநிறுத்தவல்ல
போதமுமுடையோராலும்பொலிந்தனகழகமெல்லாம். (அ௫)

உறிபொதிகரக்கையொளியிடுசெங்கற்றேயுத்த
வறுவையருயிர்க்குதஞ்சுநடையினரவிச்சைமாள
வெறிசுடர்முழுவானென்னக்கோவணமார்த்தகோலர்
மறைமுடிவன்றித்தேருமாதவார்மடங்களெங்கும். (அ௬)

அட்டில்வாய்ப்புகையுமாடத்தகிலப்படுகையும்வேள்வி
விட்டெழுபுகையுமொன்றிவிரிசுடர்விழுங்கக்கங்குல்
பட்டதுபலருந்தத்தம்பயில்வினையிழக்கங்கை
மட்டவிழ்க்கிக்கையான்கண்புதைத்தநாண்மானுமன்னே. (அ௭)

சைவர்வீதி—கலிநிலைத்துறை.

தெய்வநீறுமைந்தெழுத்துமேசிறைக்கலஞ்சு
வெவ்வாமாசிருவினையுடம்பெடுத்துழல்பிறவிப்

(அ௩) பஞ்சிநாண் - உபவீதம். கலைத்தோல் - கிருஷ்ணசினம்.
கிருஷ்ணம்-மான், அசினம் - தோல். எனவே கிருஷ்ணசாரமென்னு
மொருவிதமானின்தோல், என்பதுபொருள். பலாசம் - முண் முரு
க்கு. கிடைகள் - வேதாத்தியயன பாடசாலைகள்.

(அ௫) அங்கம் ஆறாவன - மந்திரம், வியாகரணம், நிகண்டு, சந்
தோபிசிறம், நிருத்தம், சோதிடம். மதமேற்கொண்டுமறுத்தலாவது-
அவ்வவ்மதத்திற்குடும்பந்தமுத்தியிலக்கணங்களை மேற்கொண்டு,
பிரமாணம், பிரமேயம், பிரமாதா, பிரமதிஎன்னும் நால்வகை இலக்
கணங்களுள் ஒன்றோடொன்று வழப்படக்கூறும் விகற்பங்களை
யெடுத்துக்காட்டி விலக்குதல். நிறுத்தவல்லபோதமாவது - பிறத்தம்
மதமேற்கொண்டு களைந்து சித்தாந்தத்தை நிறுத்தல்.

(அ௬) அறுவை - வஸ்திரம். அவிச்சை - மாயை.

(அ௭) சிதை-பாய்மரம். சிதைக்கவன்-சிதை-பாய்-கலன், மரக்
கலம். பிறவிப் பொளவமேழென்றது-தேவர். மானிடர், விலங்குகள்,
பறவைகள், நீர்வாழ்வன, ஊர்வன, தாபரங்கண்முதலிய எழு
பிறப்பினே.

பௌவமேழையுங்கடந்தரன்பதமலர்க்கரைசேர்
சைவமாதவருறைமடத்தனிமறுகுரைப்பாம். (௮௮)

எங்குமீசனைப்பூசைசெய்திகபரமடைவா
ரெங்குமன்பரைப்பூசைசெய்தெழுபிறப்பறுப்பா
ரெங்குமாகமஞ்செவிமீத்தெதிர்வினைதடுப்பா
ரெங்குநாயகன்வடிவுணர்ந்திருண்மலங்களைவார். (௮௯)

அழிவிலாணுரையாகமமில்லக்கமாய்ந்தவற்றுள்
விழுமிநாகியவிதியிலும்விலக்கிலுமடியைத்
தழுவுதொண்டர்கண்மைந்தர்கன்சாதகர்பாசங்
கழுவிவீடருள்போதகக்காட்சியர்பலரால். (௯௦)

மறைகளாகமம்பொதுச்சிறப்பெனச்சிவன்வகுத்து
முறையினோதியவிதிவிலக்குறைகளுமுடிவி
வறையும்வீடுமொன்றிரண்டெனும்பிணக்கறவமைந்த
குறைவிலாச்சிவயோகிபர்குழாங்களும்பலவால். (௯௧)

குழலுந்தம்புருநாரதர்பாடலுங்குனித்துச்
சுழலுங்கொம்பனாராடலுமுவர்வாய்த்துதியும்
விழுவின்செல்வமுஞ்சுருதியுத்திசையெலாம்விழுங்கு
முழவுங்கண்டுயிலாதுமுன்னவன்கோயில். (௯௨)

மடங்கலின்றிவின்பிளந்துமேல்வளர்ந்துவெள்ளேற்று
விடங்கர்வெள்ளிமன்றிமைத்தெழுவெண்கடரீட்ட
முடங்கல்வெண்பிறைக்கண்ணியான்கயிலைமூவுலகு
மொடுங்குகின்றநாளோங்கியவோக்கமேயொக்கும். (௯௩)

சுரந்துதேன்றுளித்தலர்களுஞ்சொரிந்துவண்டரற்ற
நிரந்துசுந்தரற்கொருகிறைநின்நலர்கடம்பு
பரந்துகட்புனலுக்கப்பமலர்கயேப்பழிச்சி
யிரந்துநின்நருச்சனைசெயுமிந்திரனிகரும். (௯௪)

உழல்செய்தீவினையுருப்பறவுயிர்க்கெலாமடியி
னிழல்செய்வார்க்குநீனிழல்செயாரின்நபுங்கடம்பின்

(௯௦) அடியைத்தழுவுதொண்டர் - சரியைவழிநிற்போர். மைந்தர் - கிரியைவழிநிற்போர். சாதகர் - யோகவழிநிற்போர். பாசம் - ஆணவாதி ஐந்து மலங்கள். பச் - பத்தித்தல். அ - கருவிப்பொருள் விசுவாசம்.

(௯௩) கைலேமூவுலகு மொடுங்குகின்றநாளோங்கியவோக்கம் என்றது, ஊழிதோ றோட்குமவ்வோங்கல் என்றபடி எல்லாவுலகங்களும்நிலைகெட்டழியும்பேருழிக்காலத்துத்திருக்கைலைமலை சிறிது வளர்தலை.

நுழல்செய்வாண்டுகற்பகமதுக்கொணர்ந்துவந்துட்டித்
தழல்செய்காமமென்பேடையினூடேயுத்தணிக்கும். (௯௫)

ஆருநீர்க்கடலதுவெனநிறையகழகா
நுருமாழியன்றதுவெனவோங்கெயிலெட்டாய்ச்
சாருநேமியன்றதுவெனச்சமைந்தகோபுரம்பொன்
மேருவன்றதுவெனச்சுடர்விசம்பிழிவிமானம். (௯௬)

வேதவந்தமுந்தளக்கறமெய்ப்பொருள்விளங்கு
நாதவந்தமுங்கடந்தேர்நடுநிலைப்பொருளின்
பாதவந்தனைப்பத்திரின்பாலராய்ப்பயில்வோர்
மாதவந்தருபயனெனத்தழைத்தபல்வளனும். (௯௭)

பொறிகளோந்தினுக்கூட்டுபல்போகமுமிதப்பச்
செறிகொணர்வாலுவப்பவத்திருநகர்மாக்க
ணெறிகொள்செஞ்சடைப்பிறைமுடிநுமலக்கொழுந்தின்
வெறிகொணண்மலாடிதழ்நூலிபெற்றார்போல். (௯௮)

முன்னவன்னரசிருக்கையாலநகர்முளரிப்
பொன்னையின்றதாலதுபலபொருணிறைசெவ்வந்
தன்னையின்றதாலதுபலதருமமென்றரைக்கு
மின்னையின்றதகலீன்ததால்விழுத்தகுபுகழே. (௯௯)

எழுக்கடந்ததோருருத்திரவுலகமென்றியாரும்
வழுத்தநின்றவிந்நகர்வயினும்பரின்மாண்ட
வீழுத்தரும்பலசெவ்வமும்வியர்ந்துபார்த்துள்ளத்
தழுக்கருமையாலின்னமுமமரக்கண்னுறங்கார். (௧௦௦)

விரையவீழ்த்ததார்மீனவர்வாகைவேல்விடுத்துத்
திரையைவென்றதுமுடிதகர்த்திந்திரன்செருக்குக்
கரையவென்றதுநகார்தளையிட்டதுங்கனக
வரையவென்றதுமிந்நகர்வலியினுலன்றோ. (௧௦௧)

எங்குநாவுமாயெங்கணுங்கண்ணுமாயெங்குந்
தங்குபேரொளியல்லதித்தனிநகர்ச்செவ்வஞ்.

(௯௬) காருருமாழியென்றது - மேகங்கள்வருஞ் சக்ரவாளகி
ரியை. ஆழி - சக்கரம். எட்டாய்ச்சாருநேமி - அஷ்டகுலபர்வதங்க
ளிலொன்றாயுள்ள ஒருபர்வதமெனப்பொருள்தந்துறிற்றலால், பன்
மையினொருமைவந்த பால்வழு வமைதியன்று.

(௯௭) வேத அந்தம் - உபநிடதங்கள் - நாத அந்தம்-நாதத்தது
வத்தின் முடிவு.

செங்கணியிரநாவினான்செப்பவுமெதிர்கண்
டங்கணியிரமுடையவனனக்கவும்படுமோ. (க௦௨)

புண்ணியம்புரிபூமிபாரதில்வருபோக
நண்ணியின்புறுபூமிவானுடென்பநாளும்
புண்ணியம்புரிபூமியுமதிஸ்வருபோக
நண்ணியின்புறுபூமியுமதுரைமாநகரம். (க௦௩)

அழ்ஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கனிந்தனையசொல்லார்நரப்பிசைப்பாண்தேவ
ருண்கனியமுதுங்கைப்பச்செவிதுளைத்தூட்டவுண்டும்
பெண்களினமுதமன்றாப்பெருமிதநடனமுண்ணக்
கண்களோவிடுத்துங்காலங்கழிப்பவரளவிலாதார். (க௦௪)

கவலவித்தாகவூட்டக்கட்புனல்குளிக்ருநல்லார்
புலவிதீர்செவ்வீனோக்கிப்புணர்முலைப்போகந்துய்த்து
நிலைநிலையாமைநோக்கிநெறிபடுதருமதானங்
கலைஞர்கைப்பெய்துங்காலங்கழிப்பவரெண்ணிலாதார். (க௦௫)

சந்தித்துமீனநோக்கிதலைவினைமூன்றுபோதும்
வந்தித்துமீசன் பூசைமரபுளிமுடித்துமவேத
மந்தித்துமறியான்செய்ததிருவிளையாடல்கேட்டுஞ்
சிந்தித்துமன்பர்பூசசெய்துநான்கழிப்பார்பல்லோர். (க௦௬)

கற்பவைகற்றுங்கேட்டுங்கேட்டவைகருத்துநூறச்
சொற்பொருணினைந்துங்கேட்போர்க்குணர்த்தியுட்டுளக்கநீர்த்து
மெற்பகலிவுநீங்குமிடத்துமெய்யறிவானந்த
வற்புதவென்னத்தாழாதாழ்ந்துநான்கழிப்பார்பல்லோர். (க௦௭)

தன்னிகருயர்ச்சியில்லான்காப்பியத்தலைவனாக
முன்னவார்மொழிந்தநேனோர் தமக்கெலாமுகமனன்றோ

(க௦௨) ஆயிரம்நாவினான் - ஆதிசேடன். கண்ணாயிரமுடைய
வன் - இந்திரன்.

(க௦௩) போகம் என்றது-பெண்-ஆடை, அணிகலம், போசன
ம், தாம்பூலம், பரிமளம், பாட்டு, பூவமளி என்னும், அவுட்போகங்
களே.

(க௦௫) புலவி - ஊடல். நிலை நிலையாமை என்றது - தோற்றக்
கேடுகளே.

(க௦௬) மூன்றுபோது - காலே, மாலை, உச்சி. அந்தித்தல் - சமீ
பித்தல்.

(க௦௭) பகலிரவு என்றது - சகலகேவலங்களே.

(க௦௮) காப்பியம் - கவியாற்புணையப்படுவது - கவி, தன்னாற்
புணையப்படுங் காப்பியத்தின் மேனிற்றலிற் கருவியாகுபெயர்.

வன்னதுதனதேயாகுமண்ணலேபாண்முவேந்தா
யிந்நகர்க்கரசனாவானிக்கவிக்கிரைவனாவான்.

(௧௦௮)

என்னெனவுரைப்பேனிந்தவிதைமகன்பண்பையேனை
மன்னவரவானேர்போலமதித்துரைவிரிக்கற்பாற்றே
வன்னவனையாற்றானடப்பதிவ்வகிலமென்றான்
முன்னவன்செய்தவாடல்வரவினைமுறையிற்சொல்வேன்.

(௧௦௯)

மதுரைத்திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௧.

திருக்கைகலாசப்புகழ்ச்சி.

கலிலேத்துறை.

வரங்கடந்தருளெனமுதுவானவர்முனிவோர்
கரங்கடந்தலைமுகிழ்த்திடக்கருணைசெய்தவிச்சை
புரங்கடந்துரையுணர்வெலாங்கடந்தருமறையின்
சுரங்கடந்தவனிருப்பதுதிருக்கயிலாயம்.

(௧)

புரந்தராதிவானவர்பதம்போதுறைபுத்தேள்
பரந்தவான்பதஞ்சக்கரப்படையுடைப்பகவன்
வரந்தவாதுவாழ்பதமெலாநிலைகெடவருநா
ஞரந்தவாதுநின் னாழிதோளோங்குமவ்வோங்கல்.

(௨)

அரம்பைமாதராராடலினரவமும்பாட
னரம்பினோசையுமுழுவதிர்சும்மையுநால்வாய்
வரம்பிலோதையுமருவிலீழொலியுமாறுது
நிரம்பிவானமுந்திசைகளுநியிர்வனமாதோ.

(௩)

(௧௦௯) வரவு - என்னுந் தொழிற்பெயர், பன்மைப்பொருண்
மேனின்றது.

(௧) அவிச்சை - பாசம்.

(௨) ஊழிஎன்பதன்முதலில் அகராச்சுட்டுதொகுத்தல்.

(௩) நால்வாய் - யானை. இது தொங்கியசையும் வாயையு
டையதெனப், பொருண்மே னின்றலால், வினைத்தொகை நிலைக்க
எத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடர். நரம்பு - வீணை
மேனிற்றலால் தானியாகுபெயர்.

வெந்தநீற்றொளியெண்மையும்வீமலனையகங்கொண்
டந்தமின்றியேயசைவறவிருக்கையுமருவி
வந்தகண்களுங்கொண்டவணிருக்குமாதவர்க்குத்
தந்ததாலரண்கையுந்தனதுசாரூபம். (ச)

ஆங்குவெண்டெில்விரித்தெனக்கல்லெனவார்த்து
வீங்குகாலருவித்திரள்வெள்ளமேயன்றி
யோங்குநான்மறைக்குமியினுள்ளொளிரோக்கித்
தூங்குமாதவர்கண்களுஞ்சொரிவனவெள்ளம். (ரு)

கோட்டுமாமலர்நிலமலர்குண்டுநீரெடுத்துக்
காட்டுமாமலர்கொடிமலர்கொண்டுமுட்கரைந்த
பாட்டுமாமலர்கொண்டும்பராஞ்சுடசடியிற்
சூட்டுமாதவர்தொகுதியுஞ்சூழ்வனவொருபால். (சு)

கையநாகமுங்காய்சினவுழுவையுங்குவாய்ப்
பையநாகமுந்தங்கிளைபரவியமுக்க
ணையனாகமெய்யருந்தவர்தமையடைந்தன்பு
செய்யநாகமும்ஷவயமும்புகழ்வதச்சிலம்பு. (எ)

திருக்கைலாசப்புதழ்ச்சி முற்றிற்று.

ஆட படலம் ச - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௦௬.

புராண வரலாறு.

கவிவிருத்தம்.

அளந்திடற்கரிதாயவக்குன்றின்மேற்
களங்கறுத்துவிண்காத்தவன்கொயின்முன்
விளம்பருஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கதாய்
வளம்பெறுஞ்சிவதீர்த்தத்தின்மாடது. (க)

(ச) அந்தம் - முடிவு. அகம் - மனம் - இடம். கண் - கண்கள் - இடம். அவண் - அவ்விடம். சாரூபம் - சமானமானரூபம்.

(ரு) தூங்கல் - நேயத்தழுந்தல். சொரிவன, என்னும் வினை முற்று, பெயரெச்சமாய் நின்றது. வெள்ளம் - நீர்ப்பெருக்கு - ஆநந்தபாஷ்பம்.

(சு) கரைந்த, முதனிலை திரியாதுவந்த பிறவினைப் பெயரெச்சம் - இதுகரைக்குமென எதிர்காலப்பொருண் மேனின்றது.

(க) சிவதீர்த்தத்தின்மிக்கது-சிவனுடைய தீர்த்தங்களிலே யுயர்ந்தது. மாடு-பக்கம்.

தண்டருங்க திர்ச்சந்திரகாந்தத்திற்
பண்டயங்கநவமணிபத்திசெய்
தண்டர் தச்சனனேகதவஞ்செய்து
கண்டதாயிரக்கான்மண்டபமரோ. (உ)

ஆனபான்மையினுலந்தமண்டப
ஞானநாயகனாண்மலர்த்தாடொழ
வான்மீனொடுவந்தபதங்குறித்
தூனமின்மதிவெருவதொத்ததே. (ங)

அன்னமண்டபந்தன்னுளருந்தவ
மென்னவேங்கையதண்மேலிருந்தனன்
பன்னுகேள்விப்பதினெண்புராணமுஞ்
சொன்னமாதவச்சூதழ்முனிவனே. (ச)

அந்தவேலையிலச்சிவஜீர்த்தத்திஸ்
வந்துமூழ்கியம்மண்டபத்தேறியே
சந்தியாதிதவமுடித்தீறிலா
விந்துசேகரன்ருணினேந்தேத்தியே. (ஊ)

சம்புபத்தன்சதானந்தனுத்தம
னம்புயத்தனனைமமேநாதர
ஹம்பாஞ்சியவுக்கிரவீரிய
னம்புகேள்விப்பிரசண்டநற்றவன். (சு)

ஆதிமாதவர்யாவருமன்புமை
பாதியாய்முற்றமாகும்பராபரச்
சோதிபால்வைத்தகுதனைத்தோத்திர
மோதியஞ்சலித்தொன்றுவினாவினார். (ஏ)

(உ).பதங்குறித்து-காலம் பார்த்து. மதி-மதுவைபுடையது.

(ச) வேங்கையதள் - புலித்தோலாசனம்.

(ஊ) சந்தியாதித்தவம் என்றது, சந்தியர்காலத்திற் செய்யும் பிராணாயாமம், மார்ஜனமுதலிய நித்தியகருமங்களை. சந்தி-பகலிராக்களின் கூட்டக்காலம், இது வாச்சியார்த்தம். அக்காலத்தில் உபாசிக்கும் தேவதையைக் குறிப்பது இலக்கியார்த்தம்.

(எ) ஆதிமாதவர் - யாவரும் உமைபாதியாய் முற்றமாகும் பராபரச்சோதிபால் அன்புவைத்த குதனைத் தோத்திர மோதியெனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க.

கவிநிலைத்துறை.

வேதவாகமபுராணமேமிருதியாமுதலா
வோது நூல்களின் றுணிபொருளுலகெலாம்பயந்த
பேதைபாகனேபரமெனத்தேர்ந்துணர்பெரிய
போதமாதவவுனக்கியாம்புகல்வதொன் றுளதால். (அ)

மேருமந்தரங்கலைபர்ப்பதமுதல்விடைமே
ஊருமந்தரநாடவனுறைபதியனந்த
மாருமந்தமில்போகமவீடடைவதென்றவற்றின்
காரணங்களோடுரைத்தனைகருத்தினுக்கிசைய. (க)

ஐயமாதிமுக்குற்றமுமகலரியருளிச்
செய்யவுந்தெளிந்திலேங்களயாஞ்சிற்றறிவுடையே
மையனெஞ்சினேமாகையான்மயக்கறவின்ன
முய்யுமாறருள்செய்தியென் றுரைத்தனம்மன்னே. (க௦)

தலங்கடம்மின்மிக்குள்ளதாய்த்தகுதிசாநீர்த்தக்
குலங்கடம்மின்மிக்குடையதாய்க்குறையிரந்தோர்க்கு
நலங்கடந்தருண்மூர்த்தியாய்நாதவேதாந்தப்
புலங்கடந்தபேரொளியுறைவுலனென்றுபுகலாய். (க௧)

என்றபோதெதிர்முகமலர்ந்திருண்மலவலியை
வென்றகுதனுந்தலங்களின்விசேடமாய்ந்தம்பொற்
ருன்றவார்சிலையானிடங்கொண்டிறைபதியு
னொன்றுகேட்கவீடளிப்பதாயுளதுமற்றதுதான். (க௨)

(அ) தேர்தல் - ஐயந்திரிபறத்தெளிதல். போதம் - ஞானம். உம
க்கு, உயர்வுபற்றி ஒருமையிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி.

(க) பருப்பதம்-ஹீபர்வதம். அந்தரநாடு-சிவலோகம்.

(க௦) ஐயமாதிமுக்குற்றம் - ஐயம். திரிபு, அறியாமை. இவற்
றுள் ஐயமாவது, ஒன்றில் துணிவுபெறாது நின்றல். திரிபாவது-
ஒன்றை, மற்றொன்றாகத்துணிதல். அறியாமையாவது - குற்றியை
மகனே எனவும், இப்பியை, வெள்ளியே எனவுந்துணிதல். தெளிந்
திலேங்கள்-இதில் கள்விகுதி, விகுதிமேல் விகுதியாகவந்த இட
வழுவமைதி.

(க௧) நாதவேதாந்தப் புலங்கடந்த பேரொளி என்றது, கலை
ஞானங்களை விளக்குமறிவையும். வைகரியாதி வாக்குகள் நான்கின்
மேற்றதாம் தற்போதத்தையும், கடந்து நின்றலை.

(க௨) இருண்மலம் - ஆணவமலம்.

முற்றவோதியபுராணமுவாறினுட்காந்தம்
பெற்றதாறுசங்கிசையவையாறுந்தம்பெயராற்
சொற்றபேர்சனற்குமரமாமுனிவரன்குதன்
கற்றவார்சடைச்சங்கரன்மாலயன்கதிரோன். (க௩)

இன்னவாறனுட்சங்கரசங்கிதையென்று
சொன்னதூவினையுணர்ந்தினுன்சங்கரன்றுனைவிக்
கன்னபோதவண்மடியினிலிருந்துகேட்டதனை
மின்னுவேல்பணிகொண்டவேள்வொளிப்படவுணர்ந்தான். (க௪)

குன்றெறிந்தவேள்வழிபடுகுறுமுனிக்குரைத்தா
னன்றுதொட்டஃதகத்தியசங்கிதையாகி
நின்றதன்னதுகேட்பவர்க்கானடிபீழ
லொன்றுமின்பவீடளிப்பதாவொருநலனுரைக்கும். (க௫)

அதிகவப்பதியாதெனினுலவாய்க்கேட்கக்
கதியளிப்பதென்றோதியகுதனைக்கதியின்
மதியைவைத்தவாண்னைதப்பகமெனவந்த
வீதியினிற்புகல்கின்றனைவியாதன்மாணுக்கன். (க௬)

புதியதாமரைமேவியபழமறைப்புதேள்
வீதியினுற்கடுகடைப்பரிமகஞ்செய்வான்வேண்டிக்
கதியைமாய்க்கவர்க்குதவுண்டிதைகெழுமாகிப்
பதியின்மைத்தேவாடெய்தினுன்பண்டொருவைகல். (க௭)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அகத்தியன்வியாத ஞரதன்சனகளுநிநான் முனிவர்கோதம
னூற், சிகைத்தெளிவுணர்ந்தபராசரன்வாமதேவன்வான் மீகியேவ
சிட்டன், சகத்தியல்கடந்தசுகன் முதன்முனிவர் தம்மொடும்பத்து
வெம்பரிமா, மகத்தொழின்முடித்துமற்றவர்க்குள்ள மகிழ்வுறவழங்
குநவழங்கா. (க௮)

(க௩) பேர் - பன்மைப்பொருளில்வந்த வோரிடைச்சொல்.

(க௫) குன்று - கிரவுஞ்சமலை.

(க௬) கதி - மோட்சம்.

(க௭) பழமறை - படைப்புக்காலந் தொட்டுள்ள வேதங்கள்.
பரிமகம் - பரி - அஸ்வம் - மகம் - யாகம். அஸ்வமேதயாகம்.

(க௮) சனகளுநிநால்முனிவர் - சனகர், சளுதனர், சனந்த
னா, சனற்குமாரர். சகம் - தோன்றியழிவது - உலகம்.

சத்தியவுலகிற்சரோருகக்கிழவன்சார்ந்தபின்புலப்பகைசாய்த்த வத்திருமுனிவரனைவருங்காசியடிகளையடைந்தனர்பணிந்து [யிற் முத்திமண்டபத்தின்முகதன்குமொழிந்தருண்மூர்த்திசன்னிதி பத்தியாயிருந் துநாரதமுனியைப்பார்த்தொருவினாவுரைபகர்வார்.

தலமுதன்மூன்றுஞ் சிறந்ததோர்சைவத் தலமுரை யென்ன நாரதன்றான், கலைமுழுதுணர்ந்த சனற்குமாரன்பாற் கற்றவன்வி யாதனாவன்பா, னவமுறக்கேண்மி னெனவவன்கதிர் வேனம்பி பான்மறை முதலனைத்து. மலமறவுணர்ந்தோன் குறுமுனியாகும வனிடைக்கேண்மெனவிடுத்தான். (உ௦)

மலயமாதவினை யடைந்துகைதொழுது வாழ்த்திவாதாவிலி வலனைக். கொலைபுரிதருமமூர்த்தியேவிந்தக்குன் றடக்கிய தவக்குன் றே. யலைகடல்முடித்த வருட்பெருங்கடலே யருந்தமிழ்க்கொண்ட லேதென்பா, றுலைபெறுநிறுத்தகளை கணையென்று சுருதியாயிர மெனத்துதித்தார். (உ௧)

மூவகைசகித்ப்பு முள்ளதோர்தான மொழிகென முகமலர்ந்த ருன்கூர்ந், தியாவையுமுணர்ந்தோன் முத்திமண்டபத்தி லீரிரு தொகையின்வந்திறக்குஞ், சேவல்கடமையுமைங்கரன் றனையுஞ்சே வலங்கொடியுடைவடிவேற், காவலன்றனையும்வடநிலமர்ந்த கண் ணுதற்பரணையும்பண்யா. (உ௨)

அங்கயற்கண்ணிதன்னையுமெந்தை யாலவாயானையுமிதய, பங்கயத்திருத்திச்சமாதியிலிருந்து பரவசமடைந்துபார்ப்பதிக்குச், சங்கரனருளிச்செய்தசங்கிதையைத் தாருகனுடலிரண்டாகச், செங் கைவேல்விடுத்த சேவகனெனக்குத்தெருட்டினு னனையசங்கிதையில். (உ௩)

(௧௧) அறமுதல் நான்காவன - அறம், பொருள், இன்பம், வீடு. அலம் - சுழற்சி.

(௨௧) துலை - துலாக்கோல், நிறுத்த - நிறுத்திய. களைகண்-பற்றுக்கோடு. ஆயிரம் - ஆனந்தம்.

(௨௨) சேவல்களென்றது - மாகனந்தனென்னு மறையவனு ம், அவன்மனைவியும், மக்களிருவரும், மூன்றும் யுகத்திற் பாவத்தா ற்கொழிகளாய்ப்பிறந்து முத்திமண்டபத்தில்வந்து முத்தியடைவ ரென்று காசிகாண்டத்திற் சொல்லப்பட்ட அக்கோழிகளாம்.

(௨௩) சமாதி - சுகத்துக்கு முதன்மையா யுள்ளது - அசை வறவிருத்தல். பரவசமடைதல் - நேயத்தழுந்தல்.

பெறற்கருந்தவஞ் செய்தகந்தெளிந்தரிதற் பெறுங்கதிகேட்
பவர்க்கெளிதா, புறப்படுந்தலநீர்வியமுச்சிறப்பு முள்ளதெத்தலத்
தினுங்கழிந்த. சிறப்பினுங்கெண்ணெண்டிருவிளையாடல் செய்த
ருள்வடிவெடுத்தென்று, மறைப்பொருள்விளங்கு மாலவாயதனை
மண்ணன்மேற்சிவனுலகென்னும். (உச)

அத்தலத்தனையமுவகைச்சிறப்புமளவிலாவுழிர்க்கெலாங்கருனை
வைத்தவன்செய்ததிருவிளையாட்டிம்வரையுரங்கிழியவேலெடுத்த
வித்தகனெனக்குவிளம்பியவாறேவிளம்புவனுமக்கெனவந்த [ன்.
வுத்தமமுனிவார்யாவருங்கேட்க வுணர்த்துவான்கடலெலாமுண்டா

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫-க்கு திருவிருத்தம்-௨௩௧.

த ல வி சே ட ம்.

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

நாட்டமொருமூன்றுடைய நாயகனுக்கன்புடையீர் நயந்துநீவீ
ர், கேட்டதலமீண்டிரைத்த திருவாலவாயதனுட்கிளைத்துப்பொன்
னந், தோட்டலர்தாமரைமுளைத்த தொருடமுஞ்சுந்தரச்செஞ்சோ
தினான, வீட்டமெனமுளைத்தசிவ லிங்கமுமொன்றுளதின்னுழிசை
ப்பக்கேண்மின். (க)

திருவாலவாய்க்கிணையாமொருதலமுந்தெய்வமணஞ்செய்யப்பூத்த
மருவார்பொற்கமலநீகர்தீர்த்தமுமத்தீர்த்தத்தின்மருங்குனான
வுருவாகியுறைசோமசந்தரன்போலிகபரந்தந்துவாவீடு
தருவானுமுப்புவனத்திலுமில்லையுண்மையிதுசாற்றின்மன்னே. (உ)

அவ்வகையமூன்றின்முதற்றலப்பெருமைதனைச்சுருக்கியறையக்கே
னெவ்வகையவுலகத்துந்தருமதலமதிகமவற்றீறிலாத [ண்மி
சைவதலமதிகமவற்றறுபத்தெட்டதிகமவைதமில்லேரெட்டுத்
தெய்வதலமதிகமவற்றதிகதலநான்கவற்றைச்செப்பக்கேண்மின். (ஃ)

(உச) கழிந்த - மேன்மைப்பட்ட.

(உ௫) மூவகைச்சிறப்பு - மூர்த்திச்சிறப்பு, தலச்சிறப்பு, தீர்த்
தச்சிறப்பு.

(க) தோடு - இதழ்.

(உ) முப்புவனம் - சவர்க்கம், மத்தியம், பாதலம்.

(௩) தருமதலம் - புண்ணியக்ஷேத்திரம். சைவதலம் - சிவஸ்
தலம்.

அன்னமலிவயற்புலியூர்காசிகர்க்காளத்தியாலவாயா
மின்னவளம்பதிநான்திறிருவாலவாயதிகமெவ்வாறென்னின்
மின்னவிரம்பலங்காணக்காசிகர்வதிந் திறக்கவியன்காளத்திப்
பொன்னகரம்பத்திபினுல்வழிபாடுசெய்வளிக்கும்போகம்வீடு. (ச)

அறந்தழையுந் திருவால வாய்கேட்ட வுடன்போக மளிக்குமீண்
டு, பிறந்திறவாப் பேரின்பக் கதியளிக்கு மிதுவன்,ரிப் பிறழாதெ
ங்கு, நிறைந்தபர னெத்தலமும் படைப்பர்னித் தலத்தைமுத னிரு
மித்தங்க, ணுறைந்தருளி னுன்னறி யின்னமுள ததன்பெருமை
யுரைப்பக் கேண்மின். (கு)

திருவாலவாயென் றுகேட்டவரேயறம்பெறுவர்செல்வமோங்குந்
திருவாலவாயென் றுகினைத்தவரேபொருளடைவர்தேவதேவைத்
திருவாலவாயிடத்துக்கண்டவரேயின்பநலஞ்சேர்வரென் றுந்
திருவாலவாயிடத்துவதிந் தவரேவீட்டுநெறிசேர்வாரன்தே. (க)
சுரந்திருக்காசிமுதற்பதிமறுமைக்கதியளிக்குந் துரீர்வையை
வரந்திருத்திருவாலவாய்சேவன்முத்திதரும்வதிவோர்க்கீது
திரனதிகம்பரகதியும்பின்கொடுக்குமா தலினிச்சேவன்முத்தி
புரனதிகமென்பதெவனதற்கதுவையொப்பாமெப்புவனத்துள்ளும்.
ஆதலினிப்பதிவிட்டுப்பிறபதியிற்போய்நோற்போரங்கைகொண்ட
சேதனவானமுதேய்ப்பத்தித்திக்கத்தேம்பெய்துசெய்ததீம்பா
லோதனத்தைக்கைவிட்டுப்புறங்கையைநக்குவாரொப்பாரந்த
மாதலத்தின்பெருமைதனையாவரேயளவிட்டுவழுத்தற்பாலார். (அ)

மேற்படி - வேறு.

மற்றையதலங்கடம்மிற்பரிமகம்வாசபேய
மற்றமில்சோடசாகமக்கினிட்டோமம்யார்க்கு
முற்றருமிராசுருயமுதன்மகமுடித்தபேறுந்
செற்றமிநெரிசபூர்ணமுதலிட்டிசெய்தபேறும். (க)

(சு) வீடு - விடுதல் - எனவே எல்லாப்பற்றையு மற்றவரடையு
மிடம் என்பதுபொருள்.

(எ) சுரந்தி - தேவர்தியாகிய கங்கை.

(க) வாசபேயமாவது - அந்தணர்கள், பன்னிரண்டுதினத்தில்,
இருபத்துமூன்றுமோடங்களால் சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டா
கச்செய்யும்யாகம். சோடசாகமாவது, ஐந்துதினத்தில், இரண்டுமே
டங்களால் செய்யும்யாகம். அக்கினிட்டோமம் என்பதும் அதுவே.
இராஜசூயமாவது - எல்லா அரசர்களுக்கும்வென்று ஐந்துதினத்தில்
அல்லது எ-க-கஉ-தினங்களில் ச-மேடங்களால் கூத்திரியர்களால்
செய்யப்படும்யாகம். தரிசபூரணமாவது - அமாவாசை, பௌரணை
களில் சிவபெருமானுக்குப் பிரீதியுண்டுபண்ணச்செய்யும் ஸ்தாலிபா
கக்கிரியை. இவ்விடி - யாகமுதலிய கிரியை.

எள்ளிமுதன்னக்கன்னியிவுளிதேரியானையிலம்
வெள்ளியான்பொன்பூணடைவீனாவொடுபழனமுன்னாந்
தள்ளருமடிமையாதிதானக்கள்செய்தபேறும்
வள்ளறன்காசியாதிபதிகளில்வதிந்தபேறும். (௧௦)

கங்கைகாளிந்திவாண்க்காவிரிகண்ணவேணி
துங்கபத்திரிதீம்பாலிதூயதண்பொருளைமுன்னாந்
சங்கையினதிகண்முற்றுமாடியதவத்தின்பேறு
மங்கலமதுரைதன்னில்வைகலும்வதிந்தோர்க்கெய்தும். (௧௧)

அன்னியதலங்கடம்மிலாற்றியபிரமகத்தி
பொன்னினைக்களவுசெய்தல்கள்ஞாண்டல்புனிதவாசான்
பன்னியைப்புணர்தலின்னபாதகமனைத்துமென்றுந்
தன்னிகராலவாழில்வதிபவர்தமைவிட்டேகும். (௧௨)

மற்றையதலத்திற்சாந்தியாயணமதியந்தோறு
முற்றபேறிகுகுகபகுலுண்டியாலடைபேறாகு
மற்றையதலத்தின்மாதப்பட்டினிப்பலத்தின்பேறிந்
குற்றொருவைகலுண்டியொழிந்ஊவர்பெறும்பேறாகும். (௧௩)

அயனகரடைந்துநாங்குதிங்கேணென்பாற்றும்பேறிவ்
வியனகரடைந்துநோற்குமட்டமிவிரதங்கு
மயனகரையதியாறுதிங்கேணென்பாற்றும்பேறிவ்
வியனகர்ச்சோமவாரவிரதமேயளிக்ருமன்றே. (௧௪)

ஏனையதலத்திலோராணனெனவொழிந்தியற்றுநோன்பா
லானபேறிகுநோற்குஞ்சிவனிராவளிக்குமிங்கே
பூனைவம்பொறியுமவென்றேருன்முப்பொழுதுணடுவைகித்
தானமர்ந்தாலுங்காலுண்டியற்றமாதவத்தோளாகும். (௧௫)

(௧௦) எள் இழுது - எண்ணெய்.

(௧௧) காளிநதி - கரியநீரத்தை யுடையதோர் நதி. கண்ணவேணி - சையகிரியிலுற்பத்தியாகி இந்தநீர்ல பர்வதத்தினருகிலோடும் நதி. ஆடியதவம் - தீர்த்தயாத்நிரைப்பலன்.

(௧௩) சாந்திராயணம் - சந்திர சம்பந்தமுள்ளதோர் விரதம். ஏன்னை? சந்திரன்கலையுயரும் பூர்வபட்சப்பிரதமைமுதல், பெளர்ணமி வரையில் நாளுக்குநாள் ஒவ்வொருகவளம் உயர்த்தியும், ஷைலே குறையப்பெறும் கிருஷ்ணபட்சப் பிரதமைமுதல் அமாவாசைவரையிலொவ்வொருகவளமாகக்குறைததும் புகித்துசெய்யும்விரதம்.

(௧௫) காலுண்டென்றது - வாயுபட்சணஞ் செய்தலை. கால்-காற்று.

இந்தநான்மாடமோங்குமாலவாயிடத்தியாரேனு
மந்தணர் தமக்கோர்முட்டியருந்தவர் தமக்கோர்பிச்சை
தந்தவர்புறம்புசெய்தசோடசதானந்தம்மால்
வந்தபேறடைவர்பல்வேறுரைப்பதென்மதியான்மிக்கீர். (௨௨)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாம்வையபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தீர்த்தமெல்லாமாடியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானமெல்லாநல்கியபயனுமென்றும்
பல்வகைத்தானபூசைபண்ணியதவத்தின்பேறும். (௧௭)

பல்வகைத்தலங்களெல்லாமுற்றியபயனுந்தாய
பல்வகைமந்திரத்திலெய்தியபயனுநூலின்
பல்வகைக்கேள்வியெல்லாமாய்ந்துணர்பயனும்கோகம்
பல்வகைஞானமெல்லாம்பயின்றுணர்ந்தடங்கும்பேறும். (௧௮)

அனையதொல்பதியிலென்றும்வையுரைவரைவென்ற
வினையதொல்பதிக்குநேர்வேறில்லையிப்பதியின்மேன்மை
தனையறிபவராசீசனென்றறியாதலாலே
வினையவெல்பவனங்கெய்திவதிவதேவேண்மொதோ. (௧௯)

மேற்படி - வேறு.

கைத்தலநான்கிரண்டிடைய மலர்க்கடவுண்மேலொருநாட்கயி
லையாகி, யெத்தலமுமொருதுலையிட் டித்தலமுமொருதுலையிட்டிர
ண்டுந்துக்கி, வுத்தமமாந்திருவாலவாய்மிகவுங் கணத்ததுகண்டுலகி
ன்மேலா, வைத்ததலமிதுவென்ற லிதன்பெருமையாவரேவழுத்த
ற்பாலார். (௨௦)

(௧௬) சோடசதானமாவன—அன்னதானம், வஸ்திரதானம்,
பூதானம், கன்னிகாதானம், இரணியதானம், கோதானம், உபய
முகி கோதானம், மகிஷதானம், வருடைதானம், அஸ்வதானம்,
சுவேதாஸ்வதானம், கஜதானம், காளாமுகிதானம், மகாமேருதான
ம், கற்பகவிருட்சதானம், வித்யாதானம், என்பன. முட்டி - ஓர்
கைப்பிடி. இது முஷ்டி என்பதன் திரிபு.

(௧௭) அறியின் என்னுமுன்னிலைப்பன்மை எவல்வினையுற்று
ஈறுதொக்கு அறியெனின்றது. தனையறிபவராசீசனென்றி,
எனவும்பாடம்.

(௨௦) துலை - துலாக்கோல், இது வினையாகுபெயராய்த் துலா
த்தட்டை யுணர்த்திநின்றது.

ஆத்திருமாநகரின்பேர்சிவநகரங்கடம்பவனமமர்ந்தோர்சீவன்
முத்திபுரங்கன்னிபுரந்திருவாலவாய்மதுரைமுடியாஞானம்
புத்திதரும்பூவுலகிற்சிவலோகஞ்சமட்டிவிசசாபுரந்தென்கூடல்
பத்திதருதுவாதசாந்தத்தலமென்றேதுவிஞற்பகர்வார்வல்லோர். ()

என்றுதலச சிறப்புரைத்தகுறுமுனிவ னெதிரறவோரிதும்பூ
தெய்தி. நன்றுதலப்பெருமையருள்செய்தனைகேட்டெலெத்த நய
ப்பாடெல்லா, மின்றடைந்தேயினிசசுவணபுண்டரிகச சிறப்பதனை
யிசைத்தியென்னக், குன்றமடக்கியகருணைக் குன்றனையான்வரன்
முறையாற்கூறுகின்றான். (உஉ)

மேற்படி - வேறு.

விரதமாநவந்தீர்நாணின்வெவ்வினையெல்லாம்வீட்டிச
சரதமாப்போகநல்குநதமனியமுளரிவந்த
வாவுமககனககஞ்சப்பெருமையும்வளனுநன்கா
வுரைசெய்துயகேனமினென்றமுனிவரனுரைக்குமன்றோ. (உ௩)

தலவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬ - க்கு திருவிருத்தம் - உருச.

(உ௧) சீவன்முத்தியாவது—யான் எனதென்னும் விகற்பம்பற்
றிப் பசுகரணமாயப் பரில்வதின்றி, சிவாகரணமாய், உடையானு
டைமைப்பொருளுமாய்த்தற் செயலற்றுச சாக்கிரத்தேயஜீதத்தைப்
புரிந்துநிறல். பரஞானமென்றது—அபரஞானம்போ லழிவதின்
றி, நித்தியசுகத்தை விளைவிப்பதாகிய சிவஞானம்பற்றி நிகழும்
மோனநிலையை. புத்தி - சிவபோகம். சமட்டிவிசசாபுரம் - சிவஞான
முதலிய நால்வகைஞானங்களை யுந்தரும் நகரம். சமஷ்டி-நிறைவு.
விசசை - ஞானம். துவாதசாந்தத்தலம் - பிரமரந்திரத்துக்குடேஷ்
உண்மனி சத்திக்கஜீதமாய் விளங்கும் நிராமயஸ்தானம்.

(உஉ) சுவணம் - பொன்.

(உ௩) சந்தம் - உண்மை. தமனியமுளரி - பொற்றாமரை.

தீர்த்த விசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணகன்ருடுமிமாடக்கடிபொழிலாலவாயி
னண்ணலம்பெருமையாரேயளப்பவரவிர்தமுத்த
வெண்ணகையுமையாளன்புவிளைமுகச்செவ்வீபோலத்
தண்ணறுங்கமலம்பூத்ததடப்பெருந்தகைமைசொல்வாம். (க)

யாற்றினுக்கரசாங்கங்கைகாவிரியாதி யாறும்
வேற்றுருவாயமுந்நீர்வேலையும்பிறவுங்காருந்
தோற்றுமுன் தன்னையாட்டசுந்தரமூர்த்திசெங்க
ணேற்றினன்கண்டதீர்த்தமாகும்தெவ்வாறென்னின். (உ)

அகனமாயுலகமெல்லாமொடுக்கியந்நெறியேயார்க்கு
நிகளமாம்விருத்திதோன் நந்நேவநந்நேந் துறிற்ருந்
துகளிலாவறிவானந்தசுந்தரசசோதிமேனாட்
சகளமாமுருவங்கொண்டிதாளுருவிளையாட்டாலே. (ங)

மூக்கணனரவப்பூணூலினன் முகிழ்வெண்டிங்கட்
செக்கரஞ்சடையான்குலகபாலத்தன்செங்கணேற்றன்
மைக்கருங்கயலுண்கணணிராமத்தன்முன்னும்பின்னும்
பக்கமுந் தியாநிக்ஞாநிபர்பரவிச்சுழ. (ச)

சென்றுதன்மேனித்தேசாற்றிசையெலாம்விளங்கச்செங்கண்
வென்றிகொளுரகவேந்தனகரமும்விபுதர்வேந்தன்
பொன்றிகழ்நகரும்வேதன்பு முமால்புரமுமேலைத்
தன்றிருநகருஞ்சென் றுசஞ்சரித்தாடிமீள்வான். (ஞ)

அன்னபோதயனுந்தேவர்க்கரசனுமாழிவேந்து
முன்னர்வந்திறைஞ்சியேத்தமுனிவரும்பேறுநல்கித்
தன்னகரடைந்துநீங்காத்தனிப்பெருங்கணத்திளுரை
யின்னருள்சுரந்துநோக்கியிலிங்கத்திற்புகுதுமெல்லே. (சு)

(க) கண் அகல் - என்றதற்கு, இடமகன்ற என்பதுபொருள்,
யார், விளைக்குறிப்புமுற்று. இதில் யாவினா இன்மைப்பொருளது.

(ங) அகனம், நீட்கனம். நிகளம் - பந்தம்.

(ச) செங்கண்ணறு-சிவந்தகண்களையுடைய தருமவிடை.

(ஞ) உரகவேந்தன்-ஆதிசேடன். உரகம்-சர்ப்பம். விபுதர்-தே
பொன்றிகழ்நகர்-தெய்வலோகம். தன்திருநகர்-சிவலோகம்.

(சு) இலிங்கம் - பிரகாசகம், முன்னர் என்பதில் அற்பகுதிப்
பொருள்விருதி.

வேத்திரப்படையோனதிகனாதிபர்வீழ்ந்துபால
நேத்திரவன்பர்க்கன்பிரஞ்சனநிருத்தானந்த
சாத்திரமுடிவுந்தேருத்தனிமுதலொருவவென்னுத்
தோத்திரவகையாலேத்தித்தொழுதொன் றுவினாவ்செய்வார். (எ)

ஐயவிலிங்கமூர்த்திக்காட்டவுமடியேமூழ்கி
யுய்யவுங்கவகையாநிந்திகனாமூலகத்துள்ளோர்
மையறுதடாகநீறுமற்றிலையிருமைப்பேறுஞ்
செய்யவோர்தீர்த்தமிருண்டாக்கெனச்செப்பலோவம். (அ)

அத்தகையிலிங்கமூர்த்திக்கடித்ததென்கீழ்சாராக
முத்தலைவேலைவாகநாட்டினுமுதுபார்க்கிண்டு
பைத்தலைப்பாந்தன்வேந்தன்பாதலங்கிண்டுபோயெண்
கைத்தலப்பிரமண்ணடகடாகமூலகிண்டதவ்வேல். (க)

அவ்வழிப்புறம்புக்கும்நுகிடந்தபேராழியூழிப்
பெளவநீரென்னவோவீகப்பாணியாலமைத்துவேணித்
தெய்வநன்னீரைதனாவீக்கலந்துமாதீர்த்தமாக்கிக்
கைவரைகபாலநந்திகணத்தினைநோக்கிக்கூறும். (க௦)

இன்னமாதீர்த்தந்தன்னையெனைப்பலதீர்த்தங்கட்கு
முன்னம்யாமிவருக்கண்டமுதன்மையாலாதீர்த்த
மென்னலாமினியுண்டாக்குந்தீர்த்தங்களெவைக்குமேலாய்
மன்னலாற்பரமதீர்த்தமெனப்பெயர்வழங்கலாகும். (க௧)

மருட்கெடமூழ்கினோர்நன்மங்கலம்பெறலானும்
மருட்சிவதீர்த்தமாகும்புன்னெறியகற்றியுள்ளத்
திருட்கெடஞானந்தன்னையீதலான்ஞானதீர்த்தந்
தெருட்கதிதரலான்முத்திதீர்த்தமென்றிதற்குநாமம். (க௨)

(எ) வேத்திரம் - பிரம்பு. வேத்திரப்படையோன் - துருந்தி
தேவர். பாலம் - நெற்றி. நிரஞ்சனம்-நிர் - அஞ்சனம். களங்கமில்லா
தது. அஞ்சனம் - களங்கம்.

(அ) மை-குற்றம். இறுமைப்பேறு-இம்மை மறுமைப்பயன்.

(க) சார் - பக்கம். முத்தலைவேல் - சூலம். அண்டகடாகம்-
பாதலம்.

(க௦) புறம்புக்கும்நுகிடந்தபேராழி-பெரும்புறக்கடல். பெளவம் -
கடல். கைவரைகபாலி - கரத்திலேந்திய கபாலத்தையுடைய சிவ
பெருமான்.

(க௧) கண்ட - உண்டாக்கிய. பரமம்-மேன்மை.

(க௨) மருள் - அஞ்ஞானம்.

குடைந் துதர்ப்பணமுஞ்செய்துதானமுங்கொடுத்தம்மாடே
யடைந்தெழுத்தைந் துமெண்ணியுச்சரித்தன்பாலெம்மைத்
தொடர்ந் துவந்திறைஞ்சிச்சூழ்ந் துதுதித்தெமையுபவப்பச்செய்தோ
ருடம்பெடுத்ததனாலெந்தவுறுதியுண்டதனைச்சேர்வார். (க௩)

இந்தநீரெம்மையாட்டினேழிரண்டிலகின்மிக்க
வந்தமிநீர்த்தமெல்லாமாட்டியபயன்வந்தெய்தும்
வந்திதின்மூழ்கியிங்குவைகுநங்குறியையுங்கள்
சிந்தையிலார்வம்பொங்கப்பூசனைசெய்யினென்னு. (க௪)

விண்ணவர்தம்மின்மேலாம்வேதியனாகின்ற
பண்ணவன்ருனநீரிற்படிந் துதன்னனுஞ்ஞயாலே
யண்ணவங்கணத்தினேராமூழ்குவித்தனாதியாய
புண்ணியவிலிங்கந்தன்னுட்புகுந்தினிதிருந்தான்மன்னு. (க௫)

அந்தமாரீரானந்தியாதியோர்விதியாற்சோம
சந்தரன்முடிமேலாட்டித்துகளற்ப்பூசையாற்றிச்
சிந்தையில்விழைந்தவெல்லாமடைந்தனர்செம்பொற்கஞ்சம்
வந்தவாறிதுவத்தீர்த்தமகிமைபுமுரைப்பக்கேணமின். (க௬)

வளையெறிதரங்கஞானவாழியைநோக்கிற்பாவத்
தனையறுமூழ்கின்வேண்டுங்காமியமெல்லாஞ்சாரு
முளமுறமூழ்குமெல்லெழுமுன்கொன்றற்குலகத்துள்ள
வளவறுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயன்வந்தெய்தும். (க௭)

மெய்யைமண்ணாதிக்கொண்டிவிதிவழிசுத்திசெய்து
மையறுவருணகுக்கமந்திரநவின்றுமூழ்கிற்
றுய்யமாநீர்த்தமெல்லாந்தோயந்தநான்மறையுமாயந்தோர்
கையிலெப்பொருளுமீந்தகாசறுபேறுநல்கும். (க௮)

(க௪) குறி, திருவருட்குறியாகிய சிவலிங்கம்.

(க௫) அனுஞ்ஞ-கட்டளை. அனாதி-தனக்கோர்முதலில்லது.

(க௭) பாவத்தலை - பாவத்தொடக்கு, காமியம். இச்சைபற்றி
நிகழ்வது.

(க௮) மண்ணாதிக்கொண்டு, என்றது - அரசடிமண், வில்வமரத்
தடிமண், துழாயடிமண், புளியமரத்தடிமண், ஆலமரத்தடிமண், நா
வல்மரத்தடிமண், யானைக்கட்டுமிடத்துமண், குதிரைக்கட்டுமிடத்து
மண்முதலிய ஒன்பதுவகைமண்களும். துளசித்தளிர், புளியந்தளிர்,
நாவற்றளிர், வில்வத்தளிர், ஆலந்தளிர், அரசந்தளிர், அறுகந்தளிர்
முதலிய எழுவகைத்தளிர்களும், பால், தயிர், நெய், கோசலம், கோ
மயமுதலியபஞ்சகௌவியங்களுமாகியவற்றைவருணகுக்கமந்திரம்-
வருணதேவனுக்கிரகத்துக்குரியதோத்திரரூபமானந்திரம்.

தெய்வவித்தீர்த்தந்தன்னைநினைவின்றித்தீண்டினாலு
மவ்வியவினையினீந்தியரும்பெறவீடுசேர்வ
ரிவ்வுரைமெய்யேயாகுமென்னெனின்மனத்தாறன்றி
வெவ்வழிநீண்டினாலுஞ்சுமென்றிவிடுமோவம்மா. (௧௧)

ஆருமநீரிலென்றுமாடினாரசீவன்முத்தி
சேருவரநீராடுஞ்சிறப்புறுபயனுக்கொவ்வா*
வாருணமாக்கினேயமந்திரமிவைமுன்னா
பேருணர்வளிக்குநானஞ்செய்தவர்பெறும்பேறெல்லாம். (௨௦)

அன்னநீர்தனை யுமாடியாலவாயுடையநாதன்
றன்னையும்பணிவோன்மேலைப்பரகதிதன்னைச்சாரு
மென்னநன்னூலிற்சொன்னபவித்திரமெவைக்குமேலாய்ப்
பன்னரும்புனிதமானபவித்திரமாகிற்றும். (௨௧)

ஆதாவிலளையநீராடினோன்கவர்க்கஞ்சேரு
மாதாவுளனாய்மூழ்கிவானவராதியானோர்க்
காதரவரிசியெள்ளுந்தருப்பணமமையச்செய்தோ
னாகாவேள்விமுறறுமாறறியபயனைச்சேரும். (௨௨)

ஏனைமாதலங்கடம்மிலிருந்துசெய்விரதம்பூசை
தானமாதருமமோமந்தவஞ்செபந்தியானந்தம்மா
லானமாபயனிறகோடியதிகமாமடைந்துமூழ்கி
ஞானமாதீர்த்தஞாங்ககிருந்தவைநயந்துசெய்யின். (௨௩)

பிறந்தநாளநீராடிமூழ்கின்மேலைவெம்பிறவிப்பெளவ
மறிந்திடுமறிதேள்கும்பமதிகளின்மூழ்கித்தென்பா
லுறைந்தவர்பொருட்டுப்பிண்டமுதவினாலவர் தாமாழ்ந்து
நிறைந்திடுபிறவிப்பெளவரின்றுமேலெழுவரன்றே. (௨௪)

(௧௧)* ஒளவியவினை-பொருமைமுதலிய தீக்குணங்கள்.

(௨௦) வாருணமாக்கினேயமந்திரம், என்றது - வருணமந்திர
ஸ்நானம், ஆக்னேயமந்திர ஸ்நானங்களை.

(௨௧) என்ன - எப்படிப்பட்ட பவித்திரம் - பாவத்தை நீக்கி
மோட்சத்தைத்தருவது.

(௨௨) ஆதரம் - விருப்பம்.

(௨௩) ஞாங்கர் - கரை.

(௨௪) மறி - சித்திரைமாதம், தேள் - கார்த்திகைமாதம் - சும்
பம்-பங்குனிமாதம். தென்பாலுறைந்தவர் - பிதிரர்.

அத்தமருங்கின்யாவர்தென்புலமடைந்தோர்தங்கள்
சித்தமாசகற்றவேண்டிச்செய்கடன்முடிக்கினன்னோ
ரெத்தனையெண்ணேர்ந்தாலுமென்னுக்காயிரமாண்டாக
வத்தனையாண்டெம்மெவரைவிண்ணவைப்பார். (உடு)

மூவகையுலகிலுள்ளதீர்த்தமுமுறையாலென்முஞ்
சேவகஞ்செய்யுமிந்தத்தீர்த்தமெந்நாளுமூழ்கி
யேவரந்தீராலென்முமீசனைப்பூசைசெய்வோ
ராவிரப்பிறவிதன்விலவர்கதிக்கரையைச்சார்வார். (உ௯)

விடுத்திடவரியரித்தவேள்விமாவிரதம்வேதந்
தடுத்திடவரியதானந்தவமிவைதரும்பேறெல்லா
மடுத்ததன்கரையில்வைகியீசனையருச்சிப்போர்க்குக்
கொடுத்திடுண்ணியத்திற்கோடியிலொன்றுக்கொவ்வா. (உ௭)

உம்மையிப்பிறவிதோறுரியமநல்லொழுக்கம்பூண்டு
பொய்ம்மையில்விரதந்தானந்தவஞ்செய்துபுனிதராசிச்
செம்மைநன்னெறியினின்றசித்தருக்கலதித்தீர்த்த
மிம்மையிலடைந்துரித்தமாடுதற்கெய்தாதன்றே. (உ௮)

மேற்படி - வேறு.

(க) மதிகதிரோனிடத்தொடுங்குதினந் (உ) திங்கட் பிறப் (ங) பர
வம் வாயங்காந்து, கதிர்கடமை விழுங்குதினம் (ச) விதிபாத மிந்நா
ளிற் கருகிமூழ்கித், துதிகடருப் பணந்தானம் புரிதன்மனு வோது
தலத் தொகையொன் றற்கொன், மதிகபல னம்முறைது றுயிரது
றுயிரமோ ரணந்தமாகும். (உ௯)

பொருவாயிதகர்த்திடுங்கிலாத்திங்களிவையுதிக்கும்போதுமூழ்கி
னெருபதினையிரமடங்காஞ்சுறவுகவைத்தாளலவனுதிப்பின்மூழ்கி
னிருபதினையிரமடங்காமிந்திரவியிடத்தொடுங்குமிந்துவாரம்
வருவதறிந்தாடிமனுவோதன்முதற்செயினனந்தமடங்குண்டாகும்.

(உ௯) சேவகம் - ஏவற்பணிவிடை.

(உ௮) உம்மை - முற்சனனம்.

(உ௯) க. அமாவுரஸ்யை, உ. மாசப்ரவேசம், ங. கிரகண புண்ய
காலம், ச. மாதங்கடோறும் வரப்பட்ட இருபத்தேழு யோகங்களில்
ஒன்றாய்ப், பிதிர்கம் விசேடங்களுக்குரிய சிரார்த்தவகை தொண்
ணுற்றறிவொன்றாய் வருவது.

(ங௦) தகர்-மேஷம் - சித்திரை. துலாத்திங்கள் - ஜப்பசிமாதம்.
சுறவு-மகரம் - தைமாதம். அலவன் - கடகம் - ஆடிமாதம். இந்திரவி
யிடத்தொடுங்கு மிந்துவாரமென்றது. சோமவார அமாவாசையை.
மது-சூரியஞ்சாட்சரம், சடாஹமுதலிய மகாமந்திரங்கள்.

பிரயாகை தனின்மகர மதிநாண்மூப் பதுங்குடைந்து பெறும்பே
றிர்த்தத், திரையார்பைந் தடத்தொருநாண் மூழ்குவோன் பெறும்
விரத சீலம்பூண்டு, வரையாம லொருவருடம் படிந்துமையை யமரர்
சிகா மணியாம்வேத, வுரையானே வழிபடுமேன் மலடிக்குநன்மகப்பே
றுண்டாமன்றே. (௩௧)

எண்டிசைய நதிவாவி வடிவானமாதீர்த்த மெல்லாயிப்பொற்,
புண்டரிக தடத்திலொரு கோடியிலோர் கூறுநிகர் போதாவீது,
கண்டதன லறந்தீண்டப் பெற்றதன னற்பொருளங் கையாலன்
ளிக், கொண்டதன லின்பலங் குடைந்ததனற் பேரின்பங் கொடுக்
குமன்றே. (௩௨)

மேற்படி - வேறு.

முன்னவனருளிச்செய்தகாரணமுறையாலன்றி
யின்னமிப்புனிதவாவிக்கே துவாலெய்துநாம
மின்னவிர்சடையான்சென்னிமேவியகங்கைநீரிற்
பின்ன துகலந்தீராற்பெறுஞ்சிவகங்கையென்றும். (௩௩)

அலகிலாதீர்த்தந்தம்முளதிகவுத்தமமாய்த்தோன்றி
யிலகலாலிதனைத்தீர்த்தவுத்தமமென்பராய்ந்தோர்
பலவிதழ்விரித்துச்செம்பொற்பங்கயமலர்ந்தநீரா
லுலகவர்யாரும்பொற்றாமரையெனவுரைப்பரன்றே. (௩௪)

தருமமுன்னொருநான்குந்தருதலாற்றருமதீர்த்த
மருமைசாலருத்ததீர்த்தமரும்பெறற்காமதீர்த்த
மிருமைசேர்முத்திதீர்த்தமென்பதாமினையதீர்த்தம்
வெருவருபாவமென்னுமலிற்சிவகங்கையாமன்றே. (௩௫)

இவ்வருந்தலத்தினுன்றையருமையுமெரிகால்செம்பொற்
றெய்வதத்துமதீர்த்தப்பெருமையுஞ்செப்பக்கேட்டோ
ரெவ்வமில்போகம்வீடுபெறுவரென்றிசைத்தான்முந்நீர்ப்
பெளவமுண்டமரர்வேந்தன்பரிபவவிழுமந்தீர்த்தோன். (௩௬)

தீர்த்தவிசேடம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௭ - க்ரு - திருவிருத்தம் - ௨௬௦.

மூர்த்திவிசேடம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆலவாயமர்ந்தசெம்பொனம்புயப்பெருந்தீர்த்தத்தின்
மேலவாம்பெருமைதன்னேவிளம்புவாரெவரேயங்க
ணீலமாமிடற்றுமுக்கணிராமயனறிவானந்த
மூலமாவிலிங்கமேன்மைமுறையினாலையலுற்றும். (க)

பொன்னெடுமேருவெள்ளிப்பொருப்புமந்தரங்கேதார
வன்னெடும்புரிசைசூழ்ந்தவாரணவாசியாதிப்
பன்னருந்தலங்கடம்மிற்பராபரவிலிங்கந்தோன்று
முன்னரிக்கடம்பின்மாடேமுனைத்ததிச்சைவலிங்கம். (உ)

அப்பதியிலிங்கமெல்லாமருட்குறியிதனிற்பின்பு
கப்புவிட்டெழுந்தவிந்தக்காரணமிரண்டினு
மொப்பரிதானஞானவொளிரண்டானவிந்தத்
திப்பியவிலிங்கமூலவிலிங்கமாய்ச்சிறக்குமன்றே. (ங)

இந்தமாவிலிங்கத்தெண்ணுண்கிலக்கணவிச்சைமேனி
யந்தமிலழகன்பாகத்துமையொடுமழகுசெய்து
சந்ததம்விளக்கஞ்செய்யுந்தகைமையைநோக்கிச்சோம
சந்தரனென்றுநாமஞ்சாத்தினுர்துறக்கவாணர். (ச)

திறப்படுமூலகமெங்கும்வியாபியாய்ச்சிறந்துநிரு
மற்பெருங்கடவுள்சோமசந்தரனதனாலன்றே
கறைக்கதிர்வடிவேற்றென்னன்கையிற்பொற்பிரம்புபட்ட
புறத்தடித்தழும்புமுன்றுபுனமும்பட்டதன்றே. (ஞ)

சொற்றவிச்சமட்டியானசோமசந்தரனை ணப்
பெற்றவார்வியட்டியானபிறபதியிலிங்கங் ள
லுற்றவராவரென்னென்றுரைக்கின்வேருட்டுநீர்போய்
மந்தையசினைகளெல்லாந்தழைவிக்குமரத்தின்மாதோ. (சு)

(க) நிராமயன் - நோயில்லாதவன். நீலம், மா, என்பன, ஒரு
பொருட் கிளவிகள்.

(உ) வாரணவாசி-கோழிவசிப்பது, வாரணம்-கோழி. இது கார
ணம்பற்றியே, காசிக்குக் குக்குடகரம்என்னும் பெயரும்வந்தது.

(ச) சோமசந்தரன்-சஹ-உமா-சந்தரன்-எனவே, உமையோடு
கூடியவழகன். என்பதுபொருள்.

(ஞ) வியாபி - வியாபகத்தையுடையவன்.

- எத்தலத்தியாவனெண்ணெண்ணிருவிளையாடல்செய்தா
னத்தலத்தவனுக்கொப்புமதிகமாஞ்சிறப்புப்பெற்ற
வத்தமனென்றுமெந்தவுலகிலுயில்லையந்த
வித்தகன திகத்தன்மையெனத்தெனின்விளம்பக்கேண்மின். (எ)
- பொருப்பினுட்டலமையெய்தும்பொன்னெங்குமிமேரு
தருக்களிற்றலமைசாருந்தண்ணறுந்தெய்வதாரு
விருப்புறுவெள்விதம்முண்மேம்படும்புரவிமேத
மருட்படுதானந்தம்முள்விழுமிதாமன்னதானம். (அ)
- மனிதரிலுயர்ந்தோராதிமறையவார்தேவர்தம்மிற்
பனிதருதிங்கள்வேணிப்பகவனேயுயர்ந்தோன்வேட்டோர்க்
கினிதருள்விரதந்தம்முளதிகமாயிந்துவாரம்
புனிதமந்திரங்கடம்முட்போதவைந்தெழுத்துமேலாம். (ஆ)
- மின்மைசான்மணியிற்சிந்தாமணிவரம்விழுப்பநல்குந்
தன்மைசாலறங்கடம்மின்மிருஞ்சிவதருமமென்ப
வின்மைசானெறிநின்றேருருக்கேற்குநற்கலங்கடம்மி
னன்மைசான்மவரேழுக்கனாதுகன்கன்புபூண்டோரு (க)
- தீயவாஞ்சுவைப்பாலாவிற்றேவராவதிகம்பல்வே
ருயமாதீர்த்தந்தம்முளதிகமாஞ்சுவணகஞ்ச
மாயமாசறுக்கவெல்லாத்தலத்திலும்வதிந்துமன்னுந்
துயவானவரிற்சோமசுந்தரன்சிறந்தோனாகும். (கக)
- அந்தமுருகுலுயில்லாவகண்டபூரணமாயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுநல்கும்பராபரச்சோதிதானே
வந்தனைபுரிவோர்க்கிம்மைமறுமைவீடளிப்பானந்தச்
சுந்தரவிலங்கத்தென்மும்விளங்குவான்சுருதியேத்த. (கஉ)
- இத்தருசயம்புதன்னையேனையசயம்புவெல்லா
ரித்தமுந்தெரிசித்தேருநிருமலவொளியாயிந்த
வத்தமவிலங்கங்கண்டோருரையுணர்வொருங்குவள்ளே
சித்தமாசொழியத்தோன்றுஞ்சிவபரஞ்சுடரைக்கண்டோர். (கங)

(எ) வித்தகன் - ஞானசொருபன். வித்தகம் - ஞானம்.

(க) மின்மை மின்-ஒளி-மை பகுதிப்பொருள் விருதி. கலம்-
தானபாத்திரம்.

(கக) தீயவாஞ்சுவைப்பால் - இனிமை விரும்புஞ் சுவையை
புடையபால். தீ - இனிமை. அவா - விரும்பம்.

(கங) சயம்பு-ஸ்வயம்பு என்பதன்றிரிபு. தானே யுண்டானது
என்பது பொருள். ஸ்வயம் - தானே, பு - உண்டானது.

இத்தனிச்சுடரைநேர்கண்டிதைஞ்சினோர்பாவமெல்லாங்
கொத்தழற்பொறிவாய்ப்பட்டபஞ்சபோற்கோபமுள
மெய்த்தவஞ்சிதையுமாபோன்மருந்தினுல்வீயுநோய்போ
ஊத்தமகுணங்கனெல்லாமுலோபத்தாவழியுமாபோல். (கச)

கலிகடவிரவிதோன்றக்கருகிருளுடையுமாபோ
லொலிகெழுபெருங்கர்நள்ளவுடைபடுமேகம்போல
வலிகெழுமடங்கல்சீறமாயுமாய்நனைபோலக்
குலிசவல்லேறுதாக்கப்பொடிபெங்குன்றம்போல. (கசு)

மருட்சிசெய்காமனோயான்மதிகெடுமாறுபோல
வருட்சிவஞானநோக்கால்வலிகெடுமவிச்சைபோலத்
தருக்குறுமுவணஞ்சீறத்தழலராவியுமாபோற்
செருக்குறவழியுங்கற்றகல்விபோற்சிதையுமன்றே. (கசு)

புலரியிற்சிவன்முத்திபுரேசனைக்காணப்பெற்றா
லலைகடனாற்குபட்டவவனிமாதானஞ்செய்த
பலனுறுங்கதிர்காலுச்சிவைகலிற்பணியப்பெற்றார்
கலைஞர்பாணாற்றுப்பத்துக்கபிலைமாதானப்பேறும். (கசு)

விண்ணிடைப்பரிதிப்புத்தேன்மேலைநீர்குளிக்குமெல்லை
யண்ணலைவணங்கிறகோடியானினத்தானப்பேறும்
பண்ணவர்பரவும்பாதிருள்வயிற்பணியப்பெற்றால்
வண்ணவெம்புரவிமேதமகம்புரிபெரும்பேரெய்தும். (கசு)

இன்னனவதிகமம்பேறறிந்துபோயெத்தேவர்க்கு
முன்னவன்சமட்டிவிச்சாபுரமுறைமுதல்வன்நன்னைச்
சொன்னவிக்காலந்தோறுமிறைஞ்சியுந்தொழுதுஞ்சூழ்ந்தும்
பொன்னடிக்கன்பராகிவழிபடுமபுனிதசீலர். (கசு)

(கசு) மடங்கல்-சிங்கம். குலிசம்-வச்சிராயுதம். ஏறு - இடி.
தோன்ற-தள்ள, சேறு,தாக்கஎன்பன காரணப்பொருளில்வந்த விளை
யெச்சங்கள்.

(கசு) செருக்கு - அகங்காரம்.

(கசு) புலரி - விடியற்காலம். கடல் நான்கென்றது, காற்றி
னைச்சுடல்களை. உச்சிவைகல் - உச்சிக்காலம்.

(கசு) புரவிமேதமகம்-அஸ்வமேதயாகம்.

உம்மையில்வினைகளென்னும்பணியலிழந்தொருவித்தய
செம்மையராகியானுத்திருவொடுசெல்வமோங்க
வெம்மையில்போகமூழ்கிமலவிருள்வீக்கநீந்தி
மைம்மலிகண்டத்தென்கோன்மலரடிநீழல்வாழ்வார். (௨௦)
மேற்படி வேறு.

அறவுருவஞலவாயானுஞ்செலிமடுத்தாலடைந்தபத்துப், பிற
விவினையறுவினைந்தானாறுபெரும்பவப்பாவப்பணிபோங்குட, வி
றைவனையின் றிறைஞ்சுதுமென் றெழுந்துமனைப் புறம்போந்தாலீ
ரைஞ்ஞாறு, மறமுறுவெம்பவத்திழைத்த பாதகவல்வினையனைத்து
மாயுமன்னே. (௨௧)

புழைக்கைவரை தொலைத்தானைத் தெரிசித்தோ ராயிரவாம்புரவி
வேள்வி, தழைத்தபெரும்பயன்பெறுவ ருருத்திரகுக்கம்மதனாற்றவ
வானோர்க, டொழங்கரியான் றனைத்துதித்தோர் கணத்துக்காயிர
ராசுருயாக, மிழைத்தபெரும் பயன்பெறுவர் சமட்டிவடிவாகியவ
வ் விலிவகந்தன்னே. (௨௨)

அங்கையனவாகியநன் னீராட்டிப்பூசித்தோ ரளவிலேனைத்,
துங்கதலத்துறையிலிவக மூர்த்திகளைச்சிவாகமனால் சொன்னவாற்
றான், மங்கலமாகியமுகம னீரெட்டிம்வருவாது வாசந்தோய்ந்த,
செங்கனகமணிக்கலசப் புனலாட்டிமாபூசை செய்தோராவார். (௨௩)

(௨௦) செம்மை-நடுநிலைமை. ஆளுத்திரு-நீங்காதசெல்வம்.

(௨௧) மறம்-தீமை.

(௨௨) குக்கம்-சூத்தமென்னும் வடமொழித்திரிபு.

(௨௨) புழைக்கை-துவாரத்தைபுடையகையையுடையது, என
உருபும்பயனுந் தொக்க இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைக்க
ளத்துப்பிறந்த அன்மொழித் தொகையாய், யானைக்குக் காரணப்
பெயராய்வந்தது. வாம்புரவி-தாவுங்குதிரை.

(௨௩) முகமன்-உபசாரம். இது சோடசோபசாரம், தசோப
சாரம், பஞ்சோபசாரம், என மூன்றுவகைப்படும். அவற்றன்சோ
டசோபசாரமாவன—ஆவாகனம், ஸ்தாபனம், சந்திரதானம், சந்திரோ
தனம். அவருண்டனம், தேனுழுத்திரை, பாத்தியம், ஆசமனீ
யம், அர்க்கியம், புப்பதானம், தூபம், தீபம், வைவேத்தியம், பானீ
யம், ஆரத்திரிகை, ஜபசமர்ப்பணை என்பன. தசோபசாரமாவன—
மேற்காட்டிய சோடசோபசாரத்துள், ஆவாகனமுதல் புப்பதானம்
வரையிலுள்ளபத்தும். பஞ்சோபசாரங்களாவன—பிரிதீவுசம்பந்த
மான, கந்தமூலபலாதிகள், கந்தகுசமாதிகள், அன்னாதிகளும், அப்பு
சம்பந்தமான, வாரி, பால், தயிர், வஸ்திரமுதலியவைகளும், தேபு
சம்பந்தமான உலோகாகதியாபரணங்களும், தீபங்களும், வாயுசம்பந்
தமான தூபம், சாமரம், மயில்விசிறியாதிகளும், ஆகாயசம்பந்தமான,
மணியோசை, தோத்திரத்தொளி முதலியவைகளும்.

அவ்வண்ணஞ்சுந்தரனை யைந்தமுதமானுதவு மைந்துநீந்தே
ன், செவ்வண்ணக்கனிசாந்தச் சேறுமுதன்மட்டித்துத் தேவர்தே
ரு, மெய்வண்ணங்குளிரவிரைப் புனலாட்டிமாபூசைவிதியாற்செ
ய்தோர், மைவ்வண்ணவினைநீந்தி யறமுதஞற்பொருளடைந்து ம
ன்னிவாழ்வார். (உச)

நல்லவகைமுகமனீரெட்டுள்ளும்வடித்தவிரைநன்னீராட்ட
வல்லவாநூறுயிரமாமேதமகப்பயன்பெறுவார்வாசநான
மெல்லவிற்குங்குஞ்சாந்தமிவைபலவுமட்டித்தோரெழிலாற்றெய்வ
மூல்லைகையாரோமெவிரைக்கலவைகுளித்தின்பழங்கிவாழ்வார்.

நன்மலரொன்றல்லவா யான்முடிமேற்சாற்றினு னயந்துநூறு,
பொன்மலர்கொண்டயற்பதிபிற் பூசித்தபயனெய்தும் புனிதபோக
த், தன்மைதருசுந்தரற்குத் தூபமொருகாற்கொடுப்போர் தமக்குத்
தாங்கள், சொன்மனமெய்யுறசெய்த குற்றமாயிரம்பொறுப்பன் சு
ருதிநாதன். (உச)

திருவமுதுநிவேதிப்போ ரவிழொன்றற்குகமொன்றிச் சிவ
லோகத்தின், மருவிறிறைபோகமுடன் வைகுவர் தாம்பூலமுக வாச
மீந்தோர், பொருவாரியகடவுளரான் டொருநூறுகோடிசிவ புரத்து
வாழ்வா, ரொருபளிதவிளக்கிடுவோர் வெண்ணிறமுங்கண்ணுதலு
முடையராவார். (உஎ)

(உச) ஐந்தமுதம், என்றது-பஞ்சாமிர்தம். அவை-பால், நெய்,
தேன், சர்க்கரை, பழம். இவற்றுள், பால்நீர்க்கித் தேங்காய்த்திருகல்
கூட்டி ஐந்துவகையாகக் கொள்ளுதலும், தேங்காய்த் திருகல்நீர்க்கி,
நீர்கூட்டி யைந்தென்றுகொள்ளுதலும், பழவர்க்கங்களெல்லாம் ஒ
ன்றாகவும், நெய், தயிர், பால், இம்மூன்றையும் இனம்பற்றியொன்
ருகவுங்கொண்டு, இவ்விரண்டோடு தேன், சர்க்கரை, நீர்இவற்றை
க்கூட்டி ஐந்தென்று கொள்ளுதலும் உண்டு. ஆனுதவுமைந்தென்ற
து-பஞ்சகௌவியம்-அவை-பால்-தயிர்-நெய்-கோமயம் - கோசலம்.
இவற்றோடு கோரோசனமுகூட்டி கவ்வியம் ஆறு எனவுங் கூறு
தலுமுண்டு. கவ்வியம்-கோசம்பந்தமாயுள்ளன. கோ - பசு. மட்டித்
தல்-பூசுதல். விரைபுனல் - வாசனையூட்டிய திருமஞ்சனம். விரை-
வாசனை. மஞ்சனம்-நீர்.

(உச) சுருதி, காதாற்கேட்கப்படுவது - வேதம்.

(உஎ) முகவாசம்-தக்கோலம் ஏலம் தகைசாலிலவங்கம், கர்ப்
பூரம் சாதியோடைந்து, என்னுயிவ்வைந்தும். பளிதம்-கர்ப்பூரம்
பளிதவிளக்குகர்ப்பூரநிராஞ்சனம்.

நறுந்திருமஞ்சனமெடுக்கக் குடமாட்டமணிக்கலசநல்லவாசம்,
பெறுந்தகையதூபக்கா நீபக்கான்மணியின்ன பிறவுக்கங்குற், நெ
றுக்கதிர்கான்மணிமாட மதுரைநாயக்கீர்த்தோர் செய்தபாவம்,
வெறுந்துகள்செய் தைம்பொறிக்கும் விருந்தாட்டம் பெருங்காமவெ
ள்ளத்தாழ்வார். (உஅ)

கயலிசையுங்கண்னுமைகோன் நிருமுன்னர்ப்பல்லியமுங்கல்
வென்றார்ப்ப, வியலிசையபாடலினோ டாடலிவைசெய்வீப்போரி
றுமாப்பெய்திப், புயலிசையவியங்கலிப்ப மூவுலகுந்தொழுவரசாய்ப்
பொலங்கொம்பாடுஞ், செயலிசையவணங்கனையா ராடரங்குகண்டி
ன்பச்செல்வத்தாழ்வார். (உக)

ஒருகாலட்டாங்கமுடன் பஞ்சாங்கமுடனாத லொண்ணெங்கால்
வெண், குருகாலுமலர்கடங்குழ் கூடனாகர்ப்பணிவோர் கோ
லொன்றோச்சிப், பொருகாலின்வருபரித்தேர் மன்னவராயாவருந்
தம்புடைவந்தெய்தி, யிருகாலுந்தலைவருட வெக்காலுந்தமைவணங்
க விருப்பரன்றே. (உ௦)

இத்தகையதிருவாலவாயுடையான் நிருமுன்னரியற்றீமோம
மெய்த்தவாமந்திரந்தானமின்னவனுவளவெனினுமேருவாகு
முத்தமமாயிவ்விவிங்கப்பெருமையெலாமயாவரளந் துரைப்பர்வேத
வித்தகரேசிரிதறிந்தவாருரைத்தேமினிப்பலகால்விளம்புமாறென்.

இத்தலத்துக்கொப்பாக வொருதலமும்பொற்கமல மின்னு
மிந்த, வுத்தமமாதிர்த்தத்துக் கொப்பதொருதிர்த்தமுமெய் யுணர்
வானந்த, வித்தனையவிலிங்கமிதற் கொப்பாவோரிலிங்கமும்பார் வி
ண்மேலென்னு, முத்தலத்துமிலையந்த மூர்த்திதிருநாமக்கண் மொ
ழியக்கேண்மின். (உ௨)

(உ௧). இசைய என்பவற்றுள், இயலிசைய பாடலென்றவிடத்
து இசையையுடையவெனப் பெயரெச்சத்தின்மேலும், வினைய உ
வம உருபிடைச் சொல்லடியாய்ப்பிறந்த வினையெச்சங்களின் மே
லும் நின்றன. இயம்-வாத்தியம். அணங்கு-தெய்வப்பெண்.

(உ௦) குருகு ஆலும்-அன்னங்கள்ஒலிக்கும். அட்டாங்கம்-தலை,
இரண்டிகை, இரண்டுசெவி, மோவாய், இரண்டுதோள் என்னு மிவ்
வெட்டுறுப்பும் நிலத்திற்பொருந்தவணங்குதல். அஷ்டம் - எட்டு-
அங்கம்-உறுப்பு. பஞ்சாங்கம்-தலை, இரண்டிகை, இரண்டுமுழந்தாள்
என்னுமிவ்வைந்துறுப்புக்களும் நிலத்திற்பொருந்த வணங்குதல்.
பஞ்சம் - ஐந்து.

கருப்பூரசுந்தரன்பூங்கடம்பவனசுந்தரனுட்கரவாத்தொண்டர்
விருப்பூருக்கலியாணசுந்தரனல்லறவடிவாய்வினக்குமேற்றுப்
பொருப்பூருமபிராமசுந்தரன்றேன்புடைகலிழப்பொன்னிற்பூத்த
மருப்பூசசணபகசுந்தரன்மருடசுந்தரன்றான்வாழிமன்னே. (௩௩)

மான்மதசுந்தரன்கொடியபழியஞ்சுந்தரனோர்மருவகின்ஞானத்
தேன்மருவியுறைசோமசுந்தரன்றேன்செவ்வழியாழ்செய்யப்பூத்த
கான்மருவதடம்பொழில்சூழாலவாய்சுந்தரன்மீன் கணகன்குழப்
பான்மதிசூழநான்மாடக்கடனாயகன்மதுராபதிக்குவேந்தன். (௩௪)

சிரநாலோன்பரவரியசமட்டிவிசசாபுரநாதன்சீவன்முத்தி
புரநாதன்பூவலகசிவலோகாதிபன்கன்னிபுரேசன்யார்க்கும்
வரநானுந்தருமூலவிலிநகமெனவிவைமுதலாமாடக்கட
வரனாமின்னமளப்பிலவாருமூலகூய்வவ்விலிநகம். (௩௫)

பாதாளமேழுருவமுனைததெழுந்ததவ்விலிநகப்படிவந்தன்னு
னாதாரமாகவமாந்தறுபத்துநாலுவிளையாடல்செய்த [ரூன்
போதானந்தன்பெருமைநருவன்மொழிப்படியேபுகன்றோமென்
வேதாதிகலைதேரிந்தமலயமுனிகேட்டறவோர்வினாதல்செய்தார்.

அருட்கடலேயிறைவிளையாட்டறுபத்துநான்கென்றாயவையா
னந்தப், பொருட்கடவுளெனக்காலத்தியாவாபொருட் டாடினனெம்
போதந்தேறித, தெருட்படரவரன்முறையாற் செப்புகனக்கரகரு
வித்தார்தென்பால்வெற்பி, லிருப்பவனும்வியூபபடிக்கிறைநிரம்பத்
தொகுத்துவிரித்தியம்புகின்றான். (௩௬)

முர்த்தினிசேடம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௮ - க்கு திருவிருத்தம் - ௩௨௭.

(௩௩) அறவடிவாய்வினக்குமேற்றுப்பொருப்பு என்றது, தரும
விடையை.

(௩௪) ஓர்மருவகின் ஞானத்தேன் என்றது, உலம ஆருபெய
ராய் உமாதேவியை புணர்த்திநின்றது.

(௩௬) பாதாளமேழ் என்றது, பாதாளத்தை யீரூகவுடையமேழ்
ஏழுலோகத்தினை, அவை. அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம்,
ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம், என்பன. கேட்ட, என்பதில், அச
கலிது, தொகுத்தல். இறை-உத்தரம்.

திருவிளையாடற்றொகையாகிய * பதிகம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானவர்கோன்பழிதொலைத்தவிளையாட்டுங்கரிசாபமாய்த்தவாறு
மீனவர்கோன்காடெறிந்துபுரங்கண்டபெருஞ்சிறப்புமீனகோக்கி
யானதடாதகையழல்வாயவதரித்துப்பாராண்டவருளும்சன்
ருனவளைமணஞ்செய்துமுடிதரித்ததுமண்காத்ததகைமைப்பாடும். (1)

புலிமுனியும் பணிமுனியுந் தொழுவெள்ளி மன்றுண்டம் புரிந்த
வாறும், வலிகெழுதோட் குண்டகட்டிக் குறட்கன்னக் குன்றளித்த
வகையும்பின்னு, நலிபசினோய் கெடவன்னக் குழியழைத்துக்கொடு
த்துநீர் நசைக்குவைகை, யலைபுணல்கூ யருத்தியதும் பொன்மலைக்
கெழுகடலு மழைத்தவாறும். (2)

அந்தரர்கோ ஞாதனத்தி லுறைமலயத் துவசனைமீண் டழைத்த
வாறுஞ், சுந்தரவுக் கிரகுமர னவதரித்த வாறும்வளை சுடர்வேல்செ
ண்டு, தந்தையிடத் தவன்பெற்ற வாறுமவ னவ்வடிவேல் சலதிவீறு,
சிந்தைவிடித் ததுமகவான் முடியைகளை யெறிந்திறைவன் சிதை
த்தவீறும். (3)

பொன்னசலந் தனைசசெண்டாற் புடைத்துநிதி லெடுத்ததுவும்
புனிதர்க்கீசன், பன்னரிய மறைப்பொருளைப் பகர்ந்ததுவும் மாணி
க்கம் பகர்ந்தவாறுந், தொன்னகர்மே னீர்க்கிழவன் வரவிடுத்த கடல்
சுவரத் தொலைத்தவாறு, மன்னதனித் தொன்மதுரை நான்மாடக்
கூடனக் ரானவாறும். (4)

*—“பதிகக்கிளவி” பல் வகைப்பொருளைத், தொகுதியாகத்
தொகுத்துரைப்பதுவே”என்னுஞ் குத்திரப்படி, இங்குப்பலவகைத்
திருவிளையாடல்களையுந் தொகுத்துக் கூறியதனால், பதிகம் எனப்
பெயர்வந்தது.

(1) மீனவர்கோன், என்றது மசக்கொடியையுடைய பாண்டி
யர்களுட்சிறந்த குலசேகரபாண்டியனை.

(2) குண்டு - ஆழம். அகடு - வயிறு. குறன் - குண்டோதரன்.
கூவி - இது கூய் எனத் திரிந்துநின்றது.

(3) வளை - சக்கரம். வீடு - செருக்கு.

(4) நீர்க்கிழவன் - வருணன்.

வட்டங்கொள் சடையுடைய சித்தர்விளை யாடியதோர் வனப்புந்
கையிற், கட்டங்கந் தரித்தபிரான் கல்லாளைக் கரும்பருந்தக் காட்டு
மாறு, முட்டங்கு வஞ்சனையா லமணர்விடு வாரணத்தை யொழித்த
வாறு, மிட்டங்கொள் கௌரிமுனம் விருத்தனிலை யோன்குழவி
யானவாரும். (டு)

செய்யதான் மாறிநட மாடியதும் பழியஞ்சு திறனுந்தாயை, மை
யலாற் புணர்ந்தமகன் பாதகத்தை மாற்றியது மதியாதாசான். றைய
லாடனைவிரும்பு மாணவனை வாளமரிற் றடித்தவாறும், பையராவெ
ய்ததுவும் படிற்றமணர் விடுத்தபசுப் படுத்தவாறும். (சு)

அறவேற்றுப் பரியுகைத்து மெய்க்காட்டுக் கொடுக்கவிளை யாட்
டுங்காட்டுசு, சுரவேற்றுக் கொடியரசன் நனக்குலவாக் கிழிகொடுத்த
தொடர்புநாய்கர், நறவேற்ற மலர்க்குமுலார் மனங்கவர்த்து வீளைபக
ர்ந்த நலனுமாறு, மறவேற்கண் மாதரார் கட்டமா சித்தியுற மதி
த்தவாறும். (எ)

சென்னிபொருட் டெயில்வாயீ றிறந்தடைத்து விடைபொறித்த
செயலுஞ்சென்னி. மன்னிகலிட் டமர்விளைப்ப மீனவற்கு நீர்ப்பந்
தர் வைத்தவாறும், பொன்னையாள் பொருட்டிரத வாதவினை
முடித்ததுவும் புகார்க்குவேந்தன், நன்னையகன் குழிவீட்டித் தென்
னவற்கு மறவாகை தந்தவாறும். (அ)

மனக்கவலை கெடவுலவாக் கோட்டையடி யார்க்களித்த வகையு
மாம, நெனக்கருணை வடிவாகி வழக்குரைத்துப் பொருள்வணிகற்
கீந்தவாறுஞ், சினக்கதிர்வேல் வரகுணற்குச சிவலோகநு காட்டிய
துந் திவவுக்கோலான், நனக்கடிமை யெனவிறகு திருமுடிமேற்
சுமந்துபகை தணித்தவாறும். (ஆ)

அப்பாணற் கிருந்தியஞ் சேரனிடைத் திருமுகமீந் தளித்தவாறு,
மப்பாணன் பாடமழை யரையிரவிற் பொற்பலகை யளித்தவா
று, மப்பாணன் மனைவியிசைப் பகைவெல்ல வண்ணலவை யடை
ந்தவாறு, மப்பாண னொள்ளோன் முலையருத்திப் பன்றியுயி ரளி
த்தவாறும். (க0)

(டு) கட்டங்கம்-மழு. இது கடங்கமென்பதன் றிரிபு. இதனைத்
திருக்கோவையாரில் - “சுத்தியபொக்கணத் தன்பணிகட்டங்கஞ்
சூழ்சடையோன்” எனவருஞ் செய்யுளுரையாற் காண்க.

(சு) மாணவன்-மாணுக்கன். படிறு-வஞ்சகம்.

(எ) சுறவேற்றுக்கொடி-மீனக்கொடி. ஏறு-ஆண்.

(அ) புகார்-காவிரிப்பூம்பட்டினம். இது-சோழன்ராஜதானி.

(ஆ) திவவுக்கோலான், என்றது - நரம்பின்கட்டமைந்த வீணை
யையுடைய புண்பத்திரனை. திவவு-வீணைவலிக்கட்டு.

வயவேனக் குருளைகளை மந்திரிக ளாக்கியதும் வலியுண்டாகக், கயவாய்க்குக் குருமொழிவைத் தருளியது நாரைக்குக் கருணைநாட்டர், தயவால்வைத் தருண்முத்தி நல்கியதும் கூடனகர் தன்னைச் சித்தர், புயநாகம்போய்வளைந்துதிருவாலவாயாக்கிப் போந்தவாறும்.

சுந்தரனென் நெழுதியகூ ரம்பெய்து செம்பியன்போர் தொலைத்தவாறஞ், செந்தமிழோர்க் கியற்பலகை யுருளியதுந் தருமிக்குச் செம்பொன்பாடித், தந்ததுவுமாறுபடு கீரற்குக்கரையேற்றந் தந்தவாறும், விர்தமடக் கியமுனியாற் கீரனியற் ரமிழ்தெளிய விடுத்தவாறும். (௧௨)

ஊமனாற் புலவரிக லகற்றியது மிடைக்காட னுடன்போய்க் கொன்றைத், தாமனாற் வடவால வாயமர்ந்த பரிசும்வலை சலதிவிசிப், பூமனாய் குழலியைவெட்டருளியதும் வாத்தூர்ப் புனிதர்க்கேறத், தேமனாண் மலரடிகண் முடிசூட்டி யுபதேசஞ் செய்தவாறும். (௧௩)

நரிகன்பரி யாக்கியதும் பரிகணரி யாக்கியது நாகம்பூண்டோ, னரியதிரு மேனியின்மே லடிசமந்து மண்சமந்த வருளுந் தென்ன, னெரியயிலெஞ் சுரந்தணித்த வாறுமம ணரைக்கழுவி விட்டவாறாய், கரியமெனவன்னிகிண றிலியகயகூய்வணிகமகட் காத்தவாறும். (1)

எனத்தொகையா லறுபத்து நான்கிவற்றை நிறுத்தமுறை யீறி லாத, வினைத்தொகையா றகன்றீரெக் காலமெவர் பொருட்டென ரீர் வினாயவாற்றான், மனத்தளவி லன்புமடை யுடைந்தொழுகத் திருவால வாயான்றோ, நினைத்தளவி லானந்தம் பெருகவிரி, துடைப்பலென நெறியாற்கூறும். (௧௪)

திருவிளையாடற்றொகையாகியபதிகம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௪௨.

(௧௧) வயம் - வெற்றி. எனக்குருளை - பன்றிக்குட்டி. கயவாய்க்குக்குருவி.

(௧௨) செம்பியன்-விக்கிரமச்சோழன். கீரன்-நற்கீரன். கீரற்கு என்றதில், கு-உருபுமயக்கம்.

(௧௩) ஊமனென்றது - உருத்திரசன்மரை. புலவரென்றது கடைச்சங்கப் புலவர்களாகிய நாற்பத்தெணமரை. வடவாலவாய் என்றது-மதுரைக்கு வடக்கிலும், வையைநதிக்குத் தெற்கிலுமுள்ள வடமதுரையை. தேம் மன் நாண் மலர் தேன்பொருந்திய, அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்.

(௧௪) தென்னன் - கூன்பாண்டியன், கரி-சாட்சி.,

உ.
சிவமயம்.

மு த ல ர வ னு,
இந்திரன் பழிதீர்த்தபடலம்.

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பயில்குலிசப்புத்தேன்விருத்திராசுரனைக்கொன்ற
வன்பழிவிடாதுபற்றக்கடம்பமாவனத்திலெய்தி
யென்பரவாரம்பூண்டவிழைவனையருச்சித்தேத்திப்
பின்பதுகழிந்துபெற்றபேற்றினையெடுத்துச்சொல்வாம். (க)

முன்னதாமுகத்தில்வண்டுமூசுமந்தாரநீழற் [ண்
பொன்னவீரசுணங்குண்கொங்கைப்புலோமிசைமணுள்பொற்பு
மின்னவீர்திமைப்பசுநிகஞ்சுமந்தமெல்லனைமேன்மேவி
யன்னமென்னடையாராடுமாடன்மேவார்வம்வைத்தான். (உ)

மூவகைமலரும்பூத்துவண்டுளேமுழுகத்தெய்வப்
பூவலர்கொடிபேர்தன்னபொன்னஞர்கடதுமன்னார்
நாவலரமுதமன்னபாடலுநாகநாட்டிக்
காவலன் கண்டுக்கெட்டுக்களிமதுக்கடலுளாழ்ந்தான். (ங)

பையராவணிந்தவேணிப்பகவனையனையதங்க
னையனும்வியாழப்புத்தேளாயிடையடைந்தானாகச்
செய்யதாள்வழிபாடின்றித்தேவர்கோனிருந்தானந்தோ
தையலார்மயலிறபட்டோர்தமக்கொருமதியுண்டாமோ. (ச)

ஒல்லெனக்குரவனேகவும்பர்கோன்றிருவினாக்கம்
புல்லெனசுநிறிதுகுன்றப்புரந்தரனரிந்திக்கேடு
நல்லதொல்குரவற்பேணுநவையினுல்வினாந்ததென்றோ
வல்லலுற்றறிவன்றனைத்தேவொனாயினானே. (ஞ)

(க) குலிசப் புத்தேன் - வசுசிராயுதத்தையுடைய இந்திரன்.
குலிசம் - வசுசிரம். புத்தேன் - தெய்வம்.

(உ) முன்னதாம் உகம் - கிரேதாயுகம். மந்தாரம் - பஞ்சதருக
களிலொன்று. தெய்வலோகத்தருக்களில் வண்டுமொய்க்கும் சம்பர
தரையில்லாவிடினும், மரப்பொதுவகையில், வண்டு மூசு மந்தாரம்
என்றார். மூசுதல் - மொய்த்தல்.

(ங) மூவகைமலர் - கோட்டுப்பூ, நீர்ப்பூ, நிலப்பூ.

(ச) பகவன், என்றது ஐஸ்வரியம், வீரியம், புகழ். திரு, ஞானம்,
வராக்கியம், என்னும். இவ்வாறு குணங்களை யுமுடையவனை.

(இ) அறிவன் - பிரகஸ்பதி.

அவகவனிநுக்கைபுக்கான்கண்டிலனவித்தபாசப்
புகவருவகமேனோர்பதவியும்புவனமூன்றி
லெவகணுந் தருவிக்காணெனக்குற்றான் குரவனென்னுஞ்
சுவகைகொணமனத்தஞ்சிச்சதுமுகனிநுக்கைசார்ந்தான். (௧)

தருவினனவருங்காணன்றிசைமுகற்றொழுதுதாழ்ந்து
பரவிமூன்பட்டவெல்லாம்பகர்ந்தனன்பகரக்கேட்டுக்
குரவினையிசுழ்ந்தபாவங்கொழுந்துபட்டருந்துஞ்செவ்வி
வருவதுநோக்கிச்சூழ்ந்துமலர்மகனிதனைச்சொன்னான். (௨)

அனையதொல்குரவற்காணுமளவுநீதுவட்டாவீன்ற
தனையன்முச்சென்னியுள்ளான் றானவர்குலத்திலவந்தும்
வினையினுறிவான்மேலான்விச்சவவுருவனென்னு
மினையனைக்குருவாக்கோடியென்னலுமதற்குநேர்ந்தான். (௩)

அழலவிர்த்தனையசெங்கேழுடுக்கிதழ்முளரிவாழ்க்கைத்
தொழுதகுசெம்மறன்னைத்தொழுதுமீண்டகன் றுநீங்கா
விழைதருகாதல்கூர்விச்சதவுருவன் றன்னை
வழிபடுருவாக்கொண்டான்மலர்மகன்சூழ்ச்சிதேறான். (௪)

கைதவக்குரவன்மாயங்கருதிலன்வேள்வியொன்று
செய்திடலடிகளென்னத்தேவர்கட்காக்கங்கூறி
வெய்தழல்வளர்ப்பாணுள்ளம்வேறுபட்டவுணர்க்கெல்லா
முய்திறிநீனந்துவேட்டான் றனக்குமேலுறுவதோரான். (௫)

வாக்கினுன்மனத்தால்வேறாய்கஞ்செய்வான்செயலையாக்கை
நோக்கினுனேதிதன்னுனேகைகினுன்குலிசவேலாற்
றாக்கினுன்றலைகண்மூன்றுந்தனித்தனிப்பறவையாகம்
போக்கினுனலகைவாயிற்புகட்டினுன்புலவுச்சோரி. (௬)

(௨) செவ்வி - காலம்.

(௪) சூழ்ச்சி - ஆலோசனை.

(௫) கைதவம் - வஞ்சனை. செய்திடல் - என்பதில் அல்லிசுதி
வியங்கோட்பொருளது - “மக்கட்பதடி எனல்” என்பதுபோல.

(௬) யாக்கைநோக்கினுன். இந்திரன். ஒதி - ஞானப்பார்வை.
தனித்தனிப் பறவையாக என்றது, விச்சவவுருவன் மூன்று சிசு
களில், சோமபானஞ் செய்கின்றமுகம், காதையாகவும், சராபான
ஞ்செய்கின்றமுகம், ஊர்க்குருவியாகவும், அன்னபானம் செய்கின்
றமுகம் சிச்சிலிக்குருவியாகவும், பறந்தனவென்பதை. இதன் விரி
வு ஆலாஸ்யமகத்துவத்திற் காண்க.

தெற்றெனப்பிரமபாவஞ்சிறிவந்தமரர்வேந்தைப்
பற்றலுமதனைத்தீர்ப்பான்பண்ணவார்மரமேன்மண்மேற்
பொற்றொடியார்மேனீர்மேல்வேண்டினர்புகுத்தலோடு
மற்றவரிஃதியார் தீர்க்கும்வண்ணம்யாதென்னவிண்ணோர். (க௨)

அப்பிடைநுரையாய்மண்ணிலருவருப்புவராயம்பொற்
செப்பிளவகொங்கையார்பாற்றீண்டுதற்கரியபூப்பாய்க்
கப்பிணர்மரத்திற்காலும்பயினதாய்க்கழிகவென்றா
ரிப்பழிசுமந்தவெங்கட்கென்னலமென்றார்பின்னும். (க௩)

மேற்படி - வேறு.

கருவின்மாதர்கருவுயிர்க்குமளவுமுறையாற்கணவார்தோண்
மருவிவாழ்கமண்ணகழ்ந்தருழியுமதனாவடுவொழிக
பொருவினீருமிறைதோறுழறிப்பொலிகமரங்குறைபட்
டொருவினாலுந்தழைகவெனவொழியாநலனுமுதவினார். (க௪)

மாசிற்கழிந்தமணியேபோல்வந்தபழிதீர்த்திந்திரனார்
தேசிறிகழித்துவட்டாதன்செல்வன் தன்னைத்தேவர்பிரான்
வீசிக்ருவிசத்துபிருண்டவிழுமங்கேட்டுவொருண்டியிடுத்துக்
கூசிப்பழிகோள்கருதியொருகொடியவேள்விகடிதமைத்தான். (க௫)

அந்தக்குண்டத்தேரிசிகைபோலழலங்குஞ்சியண்டமுக
டுந்தக்கொடியதுமம்போலுயிர்த்துசெங்கணசினசெந்தீச
சிந்தப்பிறைவாளையிறதுக்கித்திசைவான்செவிடுபடநகைத்து
வந்தக்கொடியவிடம்போலவெழுந்தாளுருவாண்மறவீரன். (க௬)

கவிவிருத்தம்.

ஈங்குவன்விருத்திரனென்பவாரழற்
றாங்குவன்கணைவிடுதூரநீண்டுநீண
டோங்குவனோங்குதற்கொப்பவைகலும
வீங்குவன் தனிலராவீனையினென்பவே. (க௭)

வீங்குடல்விருத்திரன் தன்னைவிண்ணவ
ரேங்குறவருதுவட்டாவெனும்பெயர்த்
தீங்குறுமனத்தினேன்றேவர்கோனாயிர்
வாங்குதிபொருதெனவரவிட்டானரோ. (க௮)

(க௬) பயின் - பிசினி.

(க௭) விழுமம் - துன்பம்.

(க௮) உவன். என்பதிலுள்ள உகரச்சுட்டி, இகரச்சுட்டின்மே
யு இவனென்னும் பொருள்தந்துகின்றது. வீங்குவன் தனிலர
யினென்பவே, என்பதும் பாடம்.

மதித்துணியெயிற்றிளேன்வடவைபோற்சினேஇக்
கொதித்தெதிர்குறுகிண்கொண்டலூர்தியு
மெதிர்த்தனன்களிற்றின்மேலிமயத்துச்சிமே
லுதித்தேதோர்கருங்கதிரொக்குமென்னவோ. (௧௯)

அறத்தொடொவநேர்ந்தென்னவார்த்திரு
நிறத்தருமூண்டமர்செய்யக்கற்சிறை
குறைத்தவன்மருவன்மேற்குலிசவேலெடுத்
துறைத்திடவீசிணுனுடன்றுகள்வனும். (௨௦)

இடித்தனன்கையிலோரிருப்புலக்கையைப்
பிடித்தனன்வரையெனப்பெயர்ந்துதீயென
னடித்தனன்சுமூலேச்சவடுதோய்புயத்
தடித்தனனிந்திரனவசமாயினான். (௨௧)

அண்டரேறனையவனவசமாறிப்பின்
கண்டகன்கைதவரினைந்திக்கள்வனோர்
மண்டமராற்றுவான்வலியிலோமெனப்
புண்டரீகத்தவனுலகிற்போயினான். (௨௨)

தாழ்ந்துதான்படுதுயர்வினம்பத்தாமரை
வாழ்ந்தவன்வலாரியோடனைந்துமாமகள்
வீழ்ந்தமார்பினனடிவீழ்ந்துசெப்பமால்
குழ்ந்துவாளுடனேநோக்கிச்சொல்லவான். (௨௩)

ஆற்றவும்பழையதுன்னங்கைவச்சிர
மாற்றவருயிருண்வலியின்றூதலால்
வேற்றொருபுதியதுவேண்டுமாலினிச்
சாற்றுதுமதுபெறுந்தகைமைகேட்டியால். (௨௪)

(௧௯) வடவை என்பது - வடவாமுகாக்கினியை. வடவாமுக
கம் - பெண்குதிரைமுகம்போலிருக்கும் ஊழித்தீ. அதுவடவை எ
ன, பின்மொழிகெட்ட முன்மொழியீற்றில் பொருள் சிறந்துநின்ற
து. வீமசேனன், என்னும்பெயர் வீமனென வருதற்போல. இந்திர
ரகோபம் என்பது, கோபம் என முன்மொழிகெட்ட பின்மொழியீ
ற்றில் பொருள் சிறந்துநிற்கும். இதனை வடநூலார், நாமைகதேச
நாமக்கிரகணமென்பர். வடவைபெண்குதிரை. சினைஇ - சொல்லி
சையனபெடை. சினவி என்பது பொருள்.

தொடையகன்மார்பநாந்துயபாற்கடல்
கடையுநாசுரஞ்சுரஞ்கையில்வெம்,
படையொடுமடையன்மின்பமுதென்றப்படை
யடையவுந்தீசிபாலடைவித்தாமரோ. (௨௫)

சேட்படுநாணனிசெல்லத்தேவரா
வாட்படையவுணராவந்துகேட்டிலர்
ஞாட்படைபடையெலாஞானநோக்கினால்
வேட்படைவென்றவன்விழுங்கினாரோ. (௨௬)
விழுங்கியபடையெலாம்வேறத்திரண்
டொழுங்கியதான்முதுகந்தண்டொன்றியே
யெழுங்கதிர்க்குவிசுமாமிதனையெய்துமுன்
வழங்குவன்கருணையோர்வடிவமாயினான். (௨௭)

மேற்படி - வேறு.

என்றுமாதவனியம்பவும்பர்கோ
னென்றும்வானவர் தம்மொடொல்லெனச
சென்றுமாநயயின்செயலேநோன்பினால்
வென்றமாதவனிருக்கைமேவினான். (௨௮)

மேற்படி - வேறு.

அகமலர்ந்தருந்தவனமரர்க்கன்புகடர்
முகமலர்ந்தின்னுரைமுகமன்கூற்றீர்
மிகமெலிந்தெய்தினீர்வினாந்ததியாதது
தகமொழிந்திடலெனவலாரிசாற்றுவான். (௨௯)
அடிகணீர்மறாததொன்றதனவேண்டியிம்
முடிகொள்வானவரொடுமுந்தினேனது
செடிகொள்காரிருளுடலவுணர்த்தேய்த்தெமர்
குடியெலாம்புரப்பதோர்கொள்கைத்தாயது. (௩௦)

(௨௫) அசுரர் - அமுதபானஞ்செய்யாதவர். சுரர் - அமுதபா
னஞ்செய்தவர்.

(௨௬) தேவரா, அவுணரா, என்பவற்றிலுள்ள, விகற்பப்பொ
ருளில்வரும் ஆவது என்னு மிடைச்சொற்களீறு தொக்குநின்றன.
ஞாட்பு - சண்டை.

(௨௮) மாதவன் - என்னு மிரண்டனான், முன்னதை, மா, தவ
ணச்சொல்வகைசெய்து இலக்குமிநாயகன் எனவும், பின்ன
பெரியதவத்தினை யுடையவ னெனவுந் கொள்க.

(௩௦) செடி - முடைநாற்றம்.

யாதெனினினையதுன்யாக்கையுள்ளதென்
 ரோதலும்யாவையுமுணர்ந்தமாதவ
 னாதவற்கண்டதாமரையினுணப்
 போதலர்ந்தின்னனபுகல்வதாயினுன். (௩௧)

நாய்நமதெனநரிநமதெனப்பிதா
 தாய்நமதெனநமன்றனதெனப்பிணி
 பேய்நமதெனமனமதிக்கும்பெற்றிபோ
 லாய்நமதெனப்படியாய்க்கையாரதே. (௩௨)

விடம்பயிலெயிற்றரவுரியும்வீறுழை
 குடம்பையுந்தானெனுங்கொள்கைத்தேகொலா
 நடம்பயில்கூத்தரினடிக்குமைவர்வா
 முடம்பையும்யானெனவுரைக்கற்பாலதோ. (௩௩)

கடுத்தயாவிலார்தமைநலியத்துன்பநோ
 யடுத்தயாவருந்திருவடையயாக்கையைக்
 கொடுத்தயாவறம்புகழ்கொள்வனேயெனி
 னெடுத்தயாக்கையின்பயனிதனின்யாவதே. (௩௪)

அறுசீரடியாகிரியலிருத்தம்.

என்றனன்கரணமொன்றியெழுநுத்தறிகையீர்ப்ப
 நின்றனன்பிரமநாடிநெறிகொடுகபாலங் கீண்டு
 சென்றனன்விமானமேறிசசேர்ந்தனனுலகைநோன்பால்
 வென்றனன்றுறக்கம்புக்குவீற்றினிதிருந்தானம்மா. (௩௫)

(௩௬) ஐவர் என்னுந்தொகைக் குறிப்புச்சொல், உடம்பென்
 னுங் குறிப்பால் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, என்னும் பஞ்
 சேந்திரியங்களின்மேல் நின்றது.

(௩௭) கொடுத்தயா என்பதை, கொடுத்து, ஐயா எனப் பிரிக்க
 யாவது என்பதில், வகரமெய் தோன்றல் விகாரம்.

(௩௮) கரணமொன்றி என்றது—தேகேந்திரியப் பிராணுத்தக்
 கரணங்களொருபட்ட அவதரத்தை. பிரமநாடிநெறிகொடு கபாலங்
 கீண்டு என்றது-கலாபேதரூபங்களிற்பயின்று, ஆதாரயோகத்தைக்
 கடந்தும், நிராதாரயோகத்தைக்கூடிக்கழன்றும், மீதானத்தெய்து
 தலை. பிரமநாடி-பிரமரந்திரத்தின் சம்பந்தமாயுள்ளசூழிமுனைநாம.

அம்முனீவள்ளலீந்தவடுபடைமுதுகத்தண்டைத்
தெம்முனையடுபோர்சாய்க்குந்திறல்கெழுவுசஞ்செய்து
கம்மியப்புலவனாக்கங்கரைந்துகைகொடுப்பவாகி
மைம்முகிலூர்தியேந்தியின்விடுமழைபோனின்முன். (௩௬)

மறுத்தவாவஞ்சப்போரால்வஞ்சித்துவென்றுபோன
கறுத்தவாளவுணற்கொல்வானகடம்பரிநெடுந்தேர்நீழல்
வெறுத்தமாலயானைமள்ளர்வேலைபுக்கெழுந்தருன்ற
மறுத்தவானவர்கோனந்தவவுணர்கோமகனைச்சூழ்ந்தான். (௩௭)

வானவர்சேனைமூண்டுவளைத்தலும்வடவைசெந்தீ
யானதுவரையினோங்கியழன்றுருத்தெழுந்தாவென்னத்
தானவர்கோனுமானந்தலைக்கொளவெழுந்துபொங்கிச
சேனையுந்தானுமூண்டிசிறிநின்றடுபோர்செய்வான். (௩௮)

அடுத்தனரிடியேறென்னவார்த்தனராக்கங்கூறி
யெடுத்தனர்கையிற்சாபமெறிந்தனர்சிறுநாளோசை
தொடுத்தனர்மீளீவாளிதூர்குதனர்குந்தநேமி
விடுத்தனர்வானோர்சேனைவீரர்மேலவுணவீரர். (௩௯)

கிட்டினர்கடக்கையாற்கிளர்வரையனையதிண்டோள்
கொட்டினர்சாரிமாறிக்குதித்தனர்பலகைநீட்டி
முட்டினரண்டம்விள்ளமுழங்கினர்வடிவாளோச்சி
வெட்டினரவுண்சேனைவீரரைவானவீரர். (௪0)

வீழ்ந்தனர்தோளுந்தாளும்விண்டனர்சோரிவெள்ளத்
தாழ்ந்தனர்போருந்தாருமகன்றனரகன்றமார்பம்
போழ்ந்தனர்சிரவகளெங்கும்புரண்டனர்கூற்றுர்புக்கு
வாழ்ந்தனரடுபோராற்றிவஞ்சகன்சேனைமள்ளர். (௪௧)

(௩௬) ஆக்கங்கரைந்தென்றது. வெற்றிதரக்கடவதென்று ஆ
சீர்வதித்தலை.

(௩௭) மறு - குற்றம்.

(௩௮) தானும் சேனையும் என்றது—திணைவிரவிச் சிறப்பினால்
செய்வான் என உயர்திணையொருமை முடிபேற்றுநிற்தலால், தி
ணைவழுவமைதி. அடுபோர் - கொலைத்தொழிந்ருரியபோர்.

(௩௯) மீளி - வன்மை.

(௪0) சாரிமாதல்-வலசாரி இடசாரியாகச் சுற்றுதல்.

தாளொடுகழுலுமற்றூர் தலையொடுமுடியுமற்றூர்
தோளொடுவீரமற்றூர் தும்பையோடமருமற்றூர்
வாளொடுகரமுமற்றூர் மாப்பொடுகவசமற்றூர்
கோளொடுமான்மையற்றூர்குறைபடக்குறையாமெய்யர். (சஉ)

தொக்கனகமுகுசேனஞ்சொரிசுடர் பிடுங்கியீர்ப்ப
வுக்கனகுருதிமாந்தியொட்டல்வாய்நெட்டைப்பேய்க
ணக்கனபாடல்செய்யுஞாட்பினுட்கவந்தமாடப்
புக்கனபிணத்தின்குன்றம்புகைத்தபார்சிகைத்ததண்டம். (சங)

இவ்வகையங்கிப்போர்செய்திறந்தவரொழியப்பின்னுங்
கைவ்வகையங்கிபோராற்றிக்கரையிறந்தார்கண்மாண்டா
ரவ்வகையறிந்துவானத்தாசனுமவுணர்வேந்துந்
தெய்வதப்படைகள்வீசிசீழிறின்றிப்போர்செய்வார். (சச)

அனற்படைவிடுத்தான்விண்ணோராண்டகையதனைக்கள்வன்
புனற்படைவிடுத்துசகித்ததுணித்தனன்புனிதன்காற்றின்
முனைப்படைவிடுத்தான்வெய்யோன்முழங்குகால்விழுங்குகாகச்
சினப்படைதொடுத்ததுவீசிவிலக்கினுன்றேவரஞ்ச. (சடு)

நாகமாப்படைவிட்டார்த்தானாகர்கோலுவணச்செல்வன்
வேகமாப்படையைவீசிவிலக்கினுன்றருவார்வேந்தன்
மோகமாப்படையைத்தொட்டுமுடிக்கினுன்முனைவான்ன
தேகமாப்படிதன்ஞானப்படைவிடுத்திருள்போனின்றான். (சசு)

மட்டிடுதாரான்விட்டவானவப்படைக்குமாறு
விட்டிடன்விலக்கிவேறும்விடுத்திடக்கனன்றுவஞ்சன்
முட்டிடமானவொங்கான்முட்டிடக்கோபசசெந்திச்
சுட்டிடப்பொறுதுபொங்கிசசுராதிபனிதனைச்செய்தான். (சஎ)

வீங்கிருளொதுங்கமேகமின்விதித்ததென்னக்கையி
லோங்கிருங்குலிசவேலையொல்லெனவிதித்தலோடுந்
தீங்குளம்போன்றிருண்டதினியுடற்கள்வனஞ்சி
வாங்கிருங்கடலில்வீழ்ந்தான்மறைந்தமைநாகமொத்தான். (சஅ)

(சஉ) குறையாமெய்யர்-இறத்தலில்லாதவர். இதை, அமர்
என்னும் காரணப்பெயராலு மறிக.

(சங) கவந்தம்-தலையிழந்தவுடல். சேனம்-பருந்து. ஞாட்பு-
போர்க்களம். சிகைத்தது - வலித்தல் விகாரம்.

(சடு) கால்விழுங்குகாகம்-காற்றையுணவாகக்கொள்ளும்நாகம்

(சசு) உவணச் செல்வன் - கருடன். முனைவன் என்றது-
இந்திரனை.

ஒக்கலிந்திரனும்வீழ்ந்தானுடல்சினவுருமேறன்னுள்
புக்கிடந்தேடிக்காணுன்புண்ணியமுளரியண்ணல்
பக்கம்வந்தனையசெய்திபகர்ந்தனன்பதகன்மாளத்
தக்கதோர்சூழ்ச்சிமுன்னிச்சராசரமீன்றதாதை.

(௪௧)

விந்தவெற்படக்கினூர்க்கீதுரையெனவிடுப்பமீண்டு
சந்தவெற்படைந்தான்வானோர்தலைவனைமுகமன்கூறிப்
பந்தவெற்பறுத்தான்வந்ததெவனெனப்பறைகளெல்லாந்
சிந்தவெற்பறுத்தான்வந்தசெயலெலாமுறையாற்செப்ப.

(௫௦)

யாவையுமுணர்ந்தவெந்தைக்கியானெடுத்துணர்த்துகின்ற
தாவதென்னமருக்காற்றாநாழிபுக்கொளித்தானாவீ
வீவதுமவனாவ்வந்தவிழுமனோயெல்லாமின்று
போவதுங்கருதிநும்பாற்புகுந்தனமடிகளென்றான்.

(௫௧)

என்றவனிடுக்கண்டிர்ப்பானிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனெடியோன்றன்னைவிடையவன்வடிவமாக்கி
நின்றவனறிவானந்தமெய்மையாய்ந்தைந்தவெள்ளி
மன்றவனாழிச்செந்தீவடிவினைமனத்துட்கொண்டான்.

(௫௨)

கைதவன்கரந்துவைகுங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற்
பெய்துமுந்தெல்லைததாக்கிப்பருகினுன்பிறைசேர்சென்னி
பையனதருளைப்பெற்றார்க்கதிசயமிதென்கொன்மூன்று
வையமுத்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரவரேயன்றே.

(௫௩)

அறந்துறந்தீட்டுவார்தமரும்பெறறசெல்லம்போல
வறந்தனபடுரீர்ப்பெளவம்வடைவைகட்புலப்பட்டாங்கு
நிறைந்தசெம்மணியுமத்தீண்டெரிசிகைபோனீண்டு
சிறந்தெழுபவளக்காடுந்திணியிருள்விழுங்கிற்றம்மா.

(௫௪)

பணிகளின்மருடகோடிப்பரப்பெனவிளங்கிப்பல்கா
சணிகலப்பேழையேழ்வாய்திறந்தனைத்தாகியொன்பான்
மணிகிடந்திமைக்குரீரான்மகபதிவேள்விக்காவாய்த்
திணியுடலவுணன்பட்டசெங்களமனையதன்றே.

(௫௫)

(௫௦) பந்தவெற்பு-பாசபந்தமாகியமலை. பறைகள்-சிறகுகள்.

(௫௧) விழுமம்-துன்பம். வீவது-சாவது.

(௫௨) நெடியோன்றன்னை விடையவன் வடிவமாக்கி நின்றவ
னென்றது. திருக்குற்றால நகரில் கோயில்கொண்டிருந்த திருமா
லின் சிலவில்கமாகச்செய்த அகத்தியரை.

வறந்தரீர்தன்னின்மீன் னுவாள்விதிர்த்தென்னப்பன்ம்
 னெறிந்தனநெளிந்தநாகமிமைத்தனவிரையுமுத்தருந்
 செறிந்தனகரந்தயாமைசேர்த்தபல்பண்டஞ்சிந்தி
 ஸ்தித்தனவங்குகங்கமுக்கினசிறுமீனெவ்வாம். (௫௬)

ஸருவினி லுடைந்துபோனசெங்கண்வாளவுணனங்கோ
 ஸருவரைமு கிதிகார்போலடைந்துவாளுடர்செய்த
 ஸருகெழுபாவந்தானோருருவெடுத்திருந்துநோற்கும்
 பரிசென நோற்றானின்ன மபரிபவவிளைவுபரான். (௫௭)

ஊதவநோன்புநோற்குங்கன்வனைக்கண்டுவானோர்
 செய்தவமனையான்யாணர்வசகிரஞ்சீரிப்பான்போற்
 பொய்தவன்றலையைக்கொய்தான்புணரிவாய்நிறையசசோரி
 பெய்ததுவலாரிதன்னைப்பிடித்ததுபிரமசாயை. (௫௮)

ஊம்மெனுமாபைத்தட்டுமுருத்தெழுமதிர்க்கும்போர்க்கு
 வம்மெனுமவாய்மடிகுமவாளெயிறதாக்கும்வீழுங்
 கொம்மெனவோமீனாகுகொதித்தமுஞ்சிரிக்குஞ்சிறு
 ஊம்மெனுமளவுநீங்காதென்செய்வானஞ்சினானே. (௫௯)

விரைந்தான்றிசையோர்வாவிலீழ்ந்தொருகமலது லுட
 கரந்தனன்மகவானிப்பாற்கற்பகநாடுபுல்லென்
 றிருந்ததாலிருக்குமெல்லையிம்பரினகுடனென்போ
 னரும்பரிமேதவேள்வியாற்றினாற்றுமெல்லை. (௬௦)

அரசிலாவறுமைநோக்கியவிளைவாளுடர்யாரும்
 விரைசெய்தார்மகுடஞ்சூட்டிவேந்தனாகொண்டார்வேந்தாய்
 வருபவன்சசியையீனடித்தருகெனமருங்குளார்போய்த்
 திரைசெய்தீரமுதனுட்குசசெப்பவக்கற்பின்மிக்கான். (௬௧)

(௫௭) பரிபடம் - துன்பம். வரைமுதுகு - மலையினடிப்பாகம்.

(௫௮) சீறிப்பான்போல் - பரீட்சிப்பவனைப்போல. பிரமசாயை - பிரமகத்தி.

(௫௯) வம்மின் என்னும் முன்னிலைப்பன்மை எவல்வினைமுற்ற, ஈறுதொக்கு வம்மென நின்றது.

(௬௦) அரன் திசை - ஈசான்யதிசை.

(௬௧) அரசு, வேந்து, இவை, இறைவன்மேனிற்றலால் பண்டிதரெயர்கள்.

பொன்னுயிர்த்துணையகாட்சிப்புண்ணியக்குரவன்முன்போய்
மின்னுயிர்த்துணையாணின் றுவினம்புவாளிதென்கொல்கெட்டே
னென்னுயிர்த்துணைவனாகேயிருக்கமற்றொருவனென்னைத்
தன்னுயிர்த்துணையாக்கொள்கை தருமமோவடிகளென்றான். (௬௨)

மாதவரெழுமூர்தாங்கமாமணிச்சிவிகைமீது
போதரினவனேவானோர்புரந்தரனவனேயுன்றன்
காதலனாகுமென்றான்கைதொழுததற்குநேர்த்தம்
மேதகுசிறப்பாலிங்குவருகெனவிடுத்தானே. (௬௩)

மனிதரின்மகவாணகிவருபவன்சிவிகைதாங்கும்
புனிதமாதவரையெண்ணுன்புன்களேனய்வினாவும்பாரான்
கனிதருகாமந்துய்க்கும்காதலால்விரையச்செல்வா
னினிதயிராணிபாற்கொண்டேகுமின்சர்ப்பவென்றான். (௬௪)

சர்ப்பமாகெனமுற்கொம்புநாங்கிமுன்னடக்குந்தென்றல்
வெற்பொழுமுனிவன்சாபம்வினாத்தனன்வினாத்தலோடும்
பொற்பமாசணமேயாகிப்போயினுனறிவிலாத
வற்பரானவர்க்குச்செல்வமல்லதுபகைவேறுண்டோ. (௬௫)

பின்னர்தங்குரவனானபிரானடிபணிந்துவானோர்
பொன்னகர்வேந்தனின்றிப்புலம்படைகின்றதைய
வென்னலங்குரவன்போயவ்விலஞ்சியுனொளித்தாற்கூலித்
தன்னுரையறிந்துபோந்தசதமகற்கொண்டமீண்டான். (௬௬)

கொடும்பழிகோட்பட்டான்நன்குரவனைவணங்கியென்னைச்
சுடும்பழிகழிவதெங்ஙனஞ்சொல்லெனத்தொலைவதோர்ந்தா
னடும்பழிமண்மேலன்றியருதுநீவேட்டைக்கென்னப்
படும்பழியிதனைத்தீர்ப்பான்பார்மிசைவருதியென்றான். (௬௭)

(௬௨) கெட்டேன் - வியப்பிடைச்சொல்.

(௬௩) மாதவர் எழுமூர் என்றது—அகத்தியன், ஆங்கீரசன்,
கோதமன், காசிபன், புலத்தியன், மார்க்கண்டன், வசிட்டன் முத
லிய சப்தரிஷிகள்.

(௬௪) சர்ப்ப என்பதற்கு - விரைந்துநடக்க என்பதுபொருள்.

(௬௫) மாசணம் - பெரும்பாம்பு.

(௬௬) சுதமகன்-நூறுபரிமேதயாகஞ்செய்தவன் - இந்திரன்.

ஈசனுக்கிழைத்தருற்றந்தேசிகனெண்ணித்தீர்க்குந்
தேசிகற்கிழைத்தருற்றங்குரவனே தீர்ப்பதன்பிற்ப்
பேசுவதெவ்நேதன்பாற்பிழைத்தகாரணத்தால்வந்த
வாசவன்பழியைத்தீர்ப்பாங்குரவனேவழியுங்கூற. (சுஅ)

வாம்பரியுகைத்துத்தன்னால்வழிபடுகுவன்வானேநர்
தாம்பரிவோடுஞ்ஞத்தராதலத்திழிந்துசெம்பொற்
காம்பரிதோளிபங்கன்கயிலைமால்வரையைத்தாழ்த்து
தேம்பரியலங்கன்மார்பன்னென்றிசைநோக்கிசெபல்வான். (சுக)

மேற்படி - வேறு.

கங்கைமுதலனவிறந்த தீர்த்தமெல்லாம் போய்ப்படிந்து காசிகா
ஞ்சி, யங்கனக்கேதார முதற்பதிகள் பலபணிந்து மவுணற்கொன்ற,
பொங்குபழிவிடாதமுங்கி யராவுண்ணமாசுண்டு பொலிவுமாழ்குந்,
திமகனையான் கடம்பவன, தெய்வையணித்தாகச்செல்லுமேல்வை.

தொடுத்தபழிவேருகி விடுத்தகன்றதிருன்றான் சுமந்தபாரம்,
விடுத்தவனொக்களவிறந்த மகிழ்வெய்தித்தேசிகன்பால் விளம்பப்
பாசமா, கெடுத்தவன்மா தலம்புனித்தீர்த்தமுள திவணமக்குக்கிடை
த்கல்வேண்டி, மடுத்தறிக்கவெனச்சிலரை விடுத்தவ்வேருரிலைன்ற
ப்பாற்செல்வான். (சுக)

அருவிபடிந்தருவியெறி மணியெடுத்துப்பாறையிலிட்டருவிரீர்
தாய்க், கருவிரல்கொய் கலர்குட்டிக் கனியூட்டிவழிபடுவ கல்லாமந்
தி, யொருதுறையிலயாளிகரி புழைக்கைமுகந்தொன்றக்கொன்றா
ட்டியூட்டிப், பருகுவனபுலிமுலைப்பால் புல்வாய்க்கன்றருத்தியிடம்
பகிநோய்தீர. (சுஉ)

கௌரியாக்குருளாவெயில் வெள்ளிடைபிற்கிடந்துயங்கி கௌரிய
ப்புள்ளே, ரௌரியருச்சிறைவிரித்து நிறல்பாப்பப்பறவைநோயுற்
றதேகொ, லளியவாவச்சோவென் ருதியயன்மடமந்தி யருவியுற்
றந், துளியிரீர்வளைத்தசும்பின் முகந்தெடுத்துக்கருங்கையினற்சொ
ரிவமாதோ. (சுக)

(சுஅ) வழி - உபாயம்.

(சுக) காம்பரி - காம்பு, அரி - ஒருபொருட்பல்பெயர் - மூ
ங்கில்.

(சுக) வேருரிலை - பழிவேறுபட்ட இடம். தொடுத்தபழி - வி
டாதுபற்றிய பிரமகத்தி.

(சுஉ) அருவி - மலையாறு, புழைக்கை - துவாரம்பொருந்திய
கை. விரல்கொய்து - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொட
ர், புல்வாய் - மான்.

(சுக) குருளை - குட்டி, புள் ஏறு - கருடன், வளை - சங்கு,
தசம்பு - குடம்.

படவரவமணியீன்று நொச்சிப்பாசிலையன்ன பைந்தாண்மஞ்ஞை, பெடைதழுவிமணஞ்செய்ய மணவறையில்விளக்கிவி பெருந்தண் கானத், தடர்சிறைமென்ருயிலோமென் றூர்ப்பமடக்கிள்ளையெழுத் தைந்துமோசைத், தொடர்புபெறவுச்சரிப்பக் குருமொழிகேட்டாக குவப்ப தொடிக்கட்டிவை. (௭௪)

இன்னவிலங்கொடுபுள்ளின் செயற்கரியசெயலோக்கி யிறும்பு தெய்திப், பொன்னகரான்புளகமுடல் புதைப்பநிறைமகிழ்ச்சியுளம் புதைப்பப்போவா, னன்னபொழுதொற்றுவார்மீன் டபுவணங்கியி ன்சவைப்பா வருந்துவான்முன், பின்னரியதேன்சொரிந்தாங்குவா கைமேற் பேருவகைபெருகச்சொல்வார். (௭௫)

எப்புவனத்திலுமென்றுங் கண்டறியாவதிசயமு மெண்ணுக்கெய் தாத், திப்பியமுமிக்கடம்பவனத்தின் றுகண்டிவகை திளைத்தேமங்க ண், வைப்பினையொருபுனித வாவிரெங்கொருகடம்ப வனத்தினீ ழு, லொப்பிலொளியாய்முனைத்த சிவலிங்கமொன்றுளதென்றுரை ப்பக்கேட்டான். (௭௬)

செவீத்தொளையிலமுதொழுக்கு முழையரொடும்வழிக்கொண்டு சென்னிமேற்கை, குவித்துளமெய்மொழிகரணங் குணமன்றுமொ ன்றித்தன்கொடியபாச, மவித்துளயர்வொழிக்கமுனைத் தருள்குறி மேலன்பீர்ப்ப வடைவான்கானங், கவித்துளபூந்தடம்படிந்து கடம் பவனத்துழைதுழைந்தான் கவலைதீர்வான். (௭௭)

அருவாகியருவாகி யருவுருவாகடந்துண்மை யறிவானந்த, வரு வாகியளவிறந்த வுயிராகியவ்வுயிர்க்கோருணர்வாய்ப்பூவின் மருவா

(௭௪) மணிசன்று - மாணிக்கங்களை வெளிப்படுத்தி, தொடிக் கண் வளையல்போலும் வட்டமாகியகண்.

(௭௫) இறும்புது - அதிசயம், வைப்பு - நிட்சேபம், உழையர்- ஒற்றர்.

(௭௭) குணம் மூன்றாவன, சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம், கரணம், மனம், வாக்கு, காயம் என்னுந் திரிகரணங்களும், மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம் முதலிய அந்தக்கரணங்களும்.

(௭௮) அருவம் என்றது—சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என அ ருவாகிந்ற்றலை. உருவம் என்றது - மகேசுவரன், உருத்திரன், திரு மால், பிரமன், என உருவாகிந்ற்றலை. அருவுருவம் என்றது—ரூபா ரூபமாயுள்ளசதாசிவமாக ந்ற்றலை. உண்மையறிவானந்த வருவாகி என்றது—அகோசரமாய்நின்ற சிவம், கோசாரிக்குமிடத்துச், சத்து, சித்து, ஆனந்தங்களை முறையே, தூவ, சூக்கும், காரணரூபமாகக் கொண்டு விளங்கிந்ற்றலை.

சிச்சராசரங்களிலமுந்தன் னிடையுதித்து மடங்கநின்ற, கருவாகி முளைத்தசிவக் கொழுந்தையாயிரங்கண்ணுங் களிப்பக்கண்டான். (1)

கண்டிலிழந் தெழுந்துவிழி துளிப்பவெழு களிப்பெண்ணுங் கடலி லாழ்ந்து, விண்டுமொழி தழுதழுப்ப வுடல்பணிப்ப வன்புருவாய் விண்ணோர்வேந்த, னண்டர்பிரா னருச்சனைக்கு வேண்டுமுப கரண மெலா மகல்வானெய்திக், கொண்டுவரச சிலரைவிடத் தவரேகப் பின்னுமொரு குறைவுதீர்ப்பான். (௬)

தவகுடிமைத் தசசனையோர் விமானமைகத் திடலிடுத்தத் கடத் த்தின்பார்போ, யங்கண்ணைக் கடிதருசசித் திடநறிய மலர்கிடையா தயர்வானந்தச, சங்கெறிதண டிரைத்தத்தி லரனருளாற் பல்பரிதி சலதியொன்றிற், பொங்குகதிர் பரப்பிமுளைத் தாலென்னப் பொற் கமலம் பூப்பக்கண்டான். (௮)

அன்புசேல சிறப்பமகிழ்ந் தாடினான் காரணத்தா லதற்றூராம, மென்பதுபொற் ருமையென் றேழுலகும் பொலிகவென விசைத துப்பின்னு, மின்பதும்த் தடங்குடைந்து பொற்கமலங் கொய்தெடு த்து மீண்டுங்காத, தன்பிணிநோய் தணயமுளைத் தெழுந்தமுழு முதன்மருந்தின் தன்பால்வந்து. (௧௦)

மொய்த்தபுனக் காடெறிந்து நிலந்திருத்தி வருமளலின் முளைத்த ஞான, வித்தனைய சிவக்கொழுந்தின் றிருமுடிமேற் பரிதிகர மெல் லத்திணடச, சித்தகநெகிழ்ந் திந்திரன் றன் வெண்கலிகைத் திங்கணி ழல் செய்வா ணுள்ளம், வைத்தனைப் போதிரவி மண்டலம்போலிழி ந்ததொரு மணவிமானம். (௧௨)

கிரியெட்டு மெனமழையைக் கிழித்தெட்டும் புழைக்கைமதிக் கீற் றக்கோட்டிக், கிரியெட்டுஞ் சினமடங்க ஞலெட்டு மெட்டெட்டிக் கணமுந்தாவக, விரியெட்டித் திசைபரப்ப மயனிருமித் துதவியவவ் விமானஞ்சாத்தி, யிரியெட்டித் திருவுருவப் பரஞ்சுடரையருச்சிப்பா னயினானே. (௧௩)

(௬) உபகரணம் - உரிமைப்பொருள்.

(௮) அங்கணன் - அருள்நோக்குடையவன்.

(௧௩) கிரியெட்டென்றது - அஷ்டகெசங்களை. மடங்கல் - சிங் கம். எட்டெட்டிக் கணங்கள் - அறுபத்துநான்கு சிவகணங்கள். அரி-இந்திரன். எட்டுத்திருவுருவம் என்றது, பஞ்சபூதம், சந்திர சூரியர் ஆன்மா என்னுமட்ட மூர்த்திகளை.

முந்தவம ருலகடைந்து பூசனைக்கு வேண்டுவன முழுதுந் தேர் வார். வந்துதரு வைந்தீன்ற பொன்னுடை மின்னுமிழு மணிப்பூண் வாசச், சந்தனம் தாகினிமஞ் சனந்துபந் திருப்பள்ளித் தாமந்தீப, மந்தமிலா னேந்துநறுங் கனிதீந்தேன் றிருவழுத மனைத்துந் தந்தார்.

உதய்வத்தா மரைமுனைத்த தடம்படிந்து பவந்தொலைக்குந் திருந் ருடிச், சைவத்தாழ் வுடந்தாங்கி யன்புருவா யருளுருவந் தானுய்த் தோன்றும், பைவைத்தா டரவார்த்த பசுபதியை யவனுரைத்த பனு வலாற்றின், மெய்வைத்தா தரம்பெருக வருச்சனைசெய் தானந்த வெள்ளத்தாழ்ந்தான். (௮௫)

பாரார வட்டாங்க பஞ்சாங்க விதிமுறையாற் பணிந்துள் வாய் மெய். நேராகச் சூழ்ந்துடலங் கம்பித்துக் கும்பிட்டு நுத்தஞ்செய்து, தாராருந் தொடைமிதப்ப வானந்தக் கண்ணருவி ததும்ப நின்றன், பாராமையீக்கொள்ள வருச்சலித்துத்துதிக்கின்ற னமரர்கோமான்.

மேற்படி - வேறு.

அங்கணபோற்றிவாய்மையாணபோற்றிநாக கங்கணபோற்றிமூலகாரணபோற்றிநெற்றிச் செங்கணபோற்றியாதிசிவபரஞ்சுடரேபோற்றி யெங்கணயகனேபோற்றியீறிலாமுதலேபோற்றி. (௮௭)

யாவையும்படைப்பாய்போற்றியாவையுந் துடைப்பாய்போற்றி யாவையுமானாய்போற்றியாவையுமல்லாய்போற்றி யாவையுமறிந்தாய்போற்றியாவையுமறந்தாய்போற்றி யாவையுமுணர்ந்தாய்போற்றியாவையும்பிரிந்தாய்போற்றி. (௮௮)

இடருதப்பிணித்தவிந்தப்பழியினின்றென்னையீர்த்துன் னடியிணைக்கன்புருக்குமருட்கடல்போற்றிசேற்கண் மடவரன்மணைபோற்றிகடம்பரவனத்தாய்போற்றி சுடர்விடுவிமானமேயசந்தரவிடங்கபோற்றி. (௮௯)

(௮௭) ஈன்ற - கொடுத்த. மந்தாகினி - கங்கை. திருப்பள்ளித் தாமம்-பத்திரபூஷபங்கள்.

(௮௮) பவந்தொலைக்கும் - பிறவிநோயைத் தவிர்க்கும். பவம்- பிறப்பு. சைவத்தாழ்வடம்-சிவவேடத்துக்குரிய வருத்திராக்கமலை. பனுவல், ஈண்டுச் சிவாகமங்களை யுணர்த்தினின்றது. பசுபதி - பிரம னுதிப்பசுக்களுக் கிறைவன்.

(௮௯) கம்பித்தல் - நடுங்கல். அஞ்சலி - நமஸ்காரம்.

(௮௭) அங்கண-கருபானேத்திரம் செங்கண-அக்கினிக்கண.

(௮௯) ஈர்த்து - விடுவித்து. விடங்கன் - உளி நீக்கமுள்ளவன்) டங்கம் - உளி.

பூசையும்பூசைக்கேதறபொருள்களும்பூசைசெய்யு
கேசனும்பூசைகொண்டிரியதியிற்பேதறல்து
மீசனுமாகிப்பூசையான்செய்தேனெனுமென்போத
வாசனையதுவுமானமறைமுக்வடிகள்போற்றி. (க௦)

என்னின்றேத்தினுனையின்னகைசிறிதுதோன்ற
முன்னவனடியாரெண்ணமுடிப்பவனருட்கழீணுக்கா
லுன்னதுவேட்கையாநிங்குறையெனவிரையத்தாழ்ந்து
சென்னிமேற்செய்கைகூப்பித்தேவர்கோனிதனைவேண்டும். (க௧)

ஐயின்னிருக்கையெல்லைக்கனியனாமளவீனாகா
வெய்யவென்பழிவினேமேலேநாளடியேன்செய்த
மையல்லவ்வினையுமாய்துன்மலரடிவழுத்திப்பூசை
செய்யவுமுரியனானேன்சிறந்தபேறியின்மேல்யாதோ. (க௨)

இன்னநின்பாப்போடேயிவ்வாறெயென்றம்பூசித்
துன்னடியாருள்யாணுமோடிக்கொண்டனுவை
னன்னகேயடியேனவேண்டித்தக்கதென்றடியில்லீர்த்த
மன்னவன்றனக்குமுக்கணவாழ்ந்துகருணைபூய்து. (க௩)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

இருதுவிற்சிறந்தவேனி லுயதிபாநிரண்டினிற்சிறந்தவான்றக
ரும். பொருவிரூபகையிற்சிறந்தகித்திரையுந்நிதியினிற்சிறந்த பூர
ணைய. மருவுசித்திபெற்ற கித்திரைகோறும் வந்துவந்தருச்சியோர்
வருடர். தெரியுநாணமுந்நூற்றறுபதுமைநதுஞ் செய்தவாச்சனைப்
பயனெய்தும். (க௪)

துறக்கூர்டணைந்து சுத்தபல்போகந்துய்த்துமேன்மலபரிபாக
ம். பிறக்கநான்முகன்மான்முகதற்பெருந்தேவர்பெரும்புதத்தாசையு
ம்பிறவி, மறக்கநாம்வீடுவழங்குதுமென்ன வாய்மலர்ந்தருளிவான்க
ருணை. சிறக்கநால்வேதசசிகையெழுமனாதி, சிவபரஞ்சடர்விடை
கொடுத்தான். (க௫)

(க௬) வேட்கை - விருப்பம்.

(க௭) அணியன் - சமீபித்தவன்.

(க௮) அடித்தொண்டன் - தாழ்த்ததொண்டன். அடி - தாழ்
மை, இவ்வாறுவருதலை, திருவாசகம். திருவாணடப்பகுதியில், “அ
ருட்பெருந்தீயிலடியோமடிக்குடல்.” என்னுஞ் செய்யுளானு முண
ர்க.

(க௯) வான்கருணை - பெருங்கருணை.

மூடினான்புளகப் போர்வையால்யாக்கை மூடிமிசையஞ்சலிக்க
மலஞ். சூடினாள்வீழ்ந்தா னெழுந்துகண்ணருவி துளம்பினான்பன்
முறைதுதிசெய். தாடினானையனடிபிரிவாற்றா தஞ்சினனவனருளா
ணை. நாடினான்பிரியா விடைகொடுதுறக்க நண்ணாநாள்விணைவா
நாதன். (கக)

எண்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தரமங்கையர்கவரிமருங்குவீச மந்தாரகற்பகப்பூமாரிதூற்ற,
வந்தரநாட்டவர்மூடிகளடிகள்குட வயிராணிமுலைத்தடந்தோயந்தக
லந்திண்டோள், விந்தமெனசசெம்மாந்து விம்முநாமவெள்ளத்துளு
டலமுந்தவுள்ளஞ்சென்று, சுந்தரநாயகன்கருணைவெள்ளத்தாழ்ந்து
தொன்முறைறயின்முறைசெய்தான் துறக்கநாடன். (கௌ)

இந்திரன்பழிதீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௧௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௪௩௬.

இரண்டாவது,

வெள்ளையானைச்சாபந்தீர்த்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மட்டவிழுங்கொன்றைசசடையான்மகவானைத்
தொட்டபழியின்றொடக்க றுத்தவாரோதிப்
பட்டமதவேழம்பரனைப்பராய்முனிவ
னிட்டுகொஞ்சாபரீத்தேகியவாரோதுவாம். (க)

கருவாசனைகழிக்குங்காசிரகர்தன்னிற்
றுவாசவேதமுனிதொல்லாகமத்தின்
பெறுவாய்மையாற்றன்பெயர்விளங்கவீச
னொருவாலிலிகவொளியுருவங்கண்டான். (உ)

(கக) புளகம்-மயிர்ச்சிலிர்ப்பு. துறக்கம் - சுவர்க்கம்.

(உ) கருவாசனை - கர்ப்பவாசனை, அதாவது - இருவினை. து
ருவாசமெனப் புஷ்பாஞ்சலியில் வந்தகாரணம்பற்றித் துருவாசரெ
னப்பெயர்வந்தது. பெருவாய்மைஎன்றது - பதிவாக்கியமாயுள்ள
சைவாகமங்களை.

இன்புற்றருச்சனைசெய்தேத்துவானவ்வேலை
யன்புக்கெளியனருளாற்றிருமுடிமேன்
மின்பொற்கடிக்கமலப்போதொன்றுவீழ்த்திடிலுந்
தன்பொற்கரகமலப்போதலர்த்தித்தாங்கினான். (௩)

தாங்கிக்கண்சென்னிதடமார்பணைத்துடலம்
வீங்கித்தலைசிறந்தமெய்யுவகைமேற்கொள்ள
நீங்கிக்கழிந்தகருணைநிதியனையான்
பூங்கற்பகநாட்டித்போகின்றனவ்வேலை. (௪)

சங்கலற்செங்கனத்துத்தானவரைத்தேய்த்துவிறற்
கொங்கலர் தார்வெய்ந்தமார்கோமான் நன்கோநகரிற்
செங்கணமரர்பெருஞ்சேனைக்கடல்கலிப்ப
மங்கலப்பல்லாணமிகைதமுழங்கவந்தனைவான். (௫)

எத்திக்குங்கல்லென்றியங்கலிப்பவெந்திழையார்
தித்தித்தமுதொழுஞ்சுந்திஞ்செவியுடுப்ப
பத்திக்கவாரிரை நானைப்படுகடலிற்
தத்திப்புரளிந்திரைபோற்றலைபண்ப்ப. (௬)

அங்கட்கடலினெடுங்கூம்பகரிமிர்த்த
வங்கத்தலையுய்க்குமீகான் தனைமானத்
திங்கட்குடைநீழற்றத்தீந்தேமதங்கவிழ்க்கும்
வெங்கட்களிற்றின்மிசைப்பவானிபோந்தனைந்தான். (௭)

அத்தலைவிண்ணாடருகனைந்துவெவ்வேறு
தத்தமனக்கிசைந்தகையுறைகடாங்கொடுத்துக்
கைத்தலங்கன்கூப்பினூர்கண்டார்கடவுளரி
லுத்தமனையர்ச்சித்துப்போந்தமுனியுத்தமனும். (௮)

(௫) சங்கு - வெற்றிசசங்கு. விறல்தார் - வெற்றிமலை.

(௬) நிரை - வாரிசை. தித்தித்த, என்றதில் அகரவீறு தொகுத்
தல்.

(௭) கூம்பு - பாய்மரம். தீந்தேமதம் என்றதில், தீம், தேம். ஒரு
பொருட் பன்மொழி. வெங்கண் - என்றதில் சினையடையாகிய வெ
ம்மை தாட்சணியம் இன்மையை விளக்கி நின்றலின் அஞ்சாமை
என்னும் பொருளது.

(௮) அத்தலை - அவ்விடம்.

தீங்கரியகாசிமொழிசெப்பித்தன்செங்கரத்தி
னீங்கரியதாமரையைநீட்டினான்மற்றதனைத்
தாங்கரியசெல்வத்தருக்காலோர்கையோச்சி
வாங்கிமதயானையின்மேல்வைத்தான்மதியிலான். (க)

கீறிக்கிடந்தமதியனையகிம்புரிக்கோட்
தேறிக்கடங்கவிழ்க்குமால்யானையுச்சியின்மே
னறிக்கிடந்தநறுமலரைவீழ்த்தியுரற்
சீறிக்கிடந்தநெடுந்தாளாற்சிதைத்தன்றே. (க௦)

கண்டான்முனிகாமற்காயந்தானுதற்கண்போல்
விண்டாரழல்சிதறநோக்கினான்வெங்கோபங்
கொண்டானமரரொதுங்கக்கொதித்தால
முண்டானெனநின் றுருத்தானுரைக்கின்றான். (க௧)

புள்ளியதோலாடைபுனைந்தரவப்பூனணிந்த
வெள்ளியசெங்கண்விடையானடிக்கமல
முள்ளியமெய்யன்புடையாரருவருத்துத்
தள்ளியசெல்வத்தருக்கினாயென்செய்தாய். (க௨)

கதித்தார்முடியமரர்கையுறையேநன்கு
மதித்தாயெம்மீசன்மதிமுடிமேற்சாத்தும்
பொதித்தாதவிழ்மலரைப்போற்றாதுவாங்கி
மிதித்தானைசிந்தவதன்மேல்வைத்தாய்பேதாய். (க௩)

வண்ணெருந்தண்டுழாய்மாயோனி றுமாப்பும்
புண்டரிகப்போதுறையும்புத்தேளி றுமாப்பு
மண்டர்தொழுவாமுன்னி றுமாப்புமாலால
முண்டவனைப்பூசித்தபேறென் றுணர்ந்திலையால். (க௪)

(க) ஓச்சி - நீட்டி.

(க௦) ஊறி - ஊற்றெடுத்து. உரல்சீறிக்கிடந்த என்றதற்கு, உ
ரலோடு மாறுபட்டிருந்த என்பதுபொருள்.

(க௨) மெய்யன்பாருவருத்துத்தள்ளியசெல்வம் என்றது - அ
ழிவில்லாத சிவயோகம் நுகரும் மெய்யன்பர்க்கு, அழிதன் மாலைய
வாகிய இந்திரபோகம் பொய்ப்போகமாக முடியுமென்பதை விளக்
கற்றென்க.

(க௩) கையுறை - கையில் வரப்படுவதென்னும் பொருண்மே
ளிற்றலால் செயப்படு பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

(க௪) இறுமாப்பு - மிகுமகிழ்ச்சி.

சேட்டானைவானவநின்சென்னிசெழியரிலோர்
வாட்டானைவீரன்வனையாற்சிதறுகநின்
கோட்டானநாற்கோட்டுவெண்ணிறத்தஞ்சரமுங்
காட்டானையாகவெனவிட்டான் கடுஞ்சாபம். (கடு)

சலித்தமுனிபாதந்தலைக்கொண்டுசெங்கை
குவித்தமரத்தங்கோன்குறையிரப்பாரைய
வலித்தபொறியாயெம்மரசுங்காறன்ளுஞ்
செலித்தறுகண்வெழுநீங்குடையரன்றே. (கசு)

அத்தகையநீராற்சபித்தீரடிசேண்மற்
றித்தகையசாபமினிவிடுமினென்றிரந்து
கைத்தலங்கள் கூப்பிக்கரைந்தார்க்கிரங்கியருள்
வைத்தமுனிபிறிதுசாபம்வாகுக்கின்றான். (கஎ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிந்தனைவாக்கிற்கெட்டாச்சிவனருளளித்தசேட
நிந்தனைபரிகாரத்தாலீங்காதுதலைமட்டாக
வந்ததுமுடிமட்டாகமத்தமாவனமாவாகி
யைந்திருபட்டாண்டெல்லையகன்மறப்பண்டைத்தாக. (கஅ)

என்றனன்பிறிதுசாபமிந்தின்மகுடபங்க
மொன்றியசெய்கைபின்னருரைத்துமற்றஃதுநிற்க
நின்றவெள்ளானைவானநீத்தறிவிழந்தூலிக்
குன்றெனவனத்துவேழக்குழாத்தொடுகுழீஇயதன்றே. (கக)
மாவொடுமயங்கிச்செங்கண்மறம்பயில்காடுமுல்லைப்
பூவொடுவெங்குநீத்தப்புறவமுங்குறவர்தங்க

(கடு) கோட்ட-நிறத்த, என்பனகுறிப்பு வினைப்பெய ரெச்சங்
கள். சேட்டானை - பெரியயானை. சேடு-பெருமை.

(கசு) பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(கஎ) நீரால்-என்றது, குற்றமும் பண்புளடங்குமாதலின், குற்
றத்தை விளக்கின்றது.

(கஅ) சிந்தனை-மனம். நிந்தனை - அவமதிப்பு. மத்தமா - மத்தம்,
மதத்தையுடைய, மா - வெள்ளையானை. வனமா-காட்டானை. வனம்-
காடு.

(கக) மறம்-கொலை, அது அத்தொழிலையுடைய ஓர் வகுப்பின
ரைக்குறித்து. நின்றலால் பண்பாகுபெயர்.

(உ௦) குறவர்தங்கள் தேவொடும் பயிலுங்கல் என்றது, இனைய
பிள்ளையார் வசிக்கு மலைச்சார்பினதாகிய குறிஞ்சியை.

டேவோபெயிலுங்கல்லுந்திரிந் துநூருண்டுஞ்செல்லக்
காவோபெயிலுந்தெய்வக்கடம்பமாவனம்புக்கன்றே. (௨௦)

புக்குரல்வட்டத்தின்காற்பொருவிதேவியலிற்றீர்த்
மைக்கருங்களிற்றுமுக்கண்மாதவனருள்வந்தெய்தத்
தக்கதோரமையஞ்சாரமரகத்தழைத்துயின்னு
நக்கபொன்முளரிபூத்தீரளர்கயந்தலைக்கண்டன்றே. (௨௧)

கண்டபோதறிவுதோன் தக்கயந்தலைகுடைந்தபோது
பண்டையவடிவந்தோன் தப்பரஞ்சுடரருட்கண்டோன் தக்
கொண்டதோர்பரமானந்தக்குறியெதிர்தோன் தக்கும்பிட்
டண்டர்நாயகனைப்பூசைசெய்வதற்கன்புதோன்ற. (௨௨)

தூம்புடைக்கையான் மொண்டுஞ்சுனத்தூநீராட்டித்
தேம்புடையொழுக்கப்பள்ளித்தாமமுந்தெரிந்துசாத்திப்
பாம்புடைத்தாயவேணிப்பரனையர்ச்சிக்கவுள்ளத்
தாம்புடையறிந்தவெந்தையானையேநோக்கிக்கூறும். (௨௩)

வந்ததையெவரூவேண்டுமெவரெவனுரைத்தியென்னச்
சிந்தையிலன்புகூர்ந்ததெய்வதவேழந்தாழ்த்து
முந்தையிலவினையும்வந்தமுறைமையுமுறையாந்குறி
யெந்தையையுடையப்பெற்றேற்கினியொருகுறையுண்டாமோ. ()

என்பதாமாரம்புண்டவெந்தயிக்கரிகளெட்டோ
டொன்பதாயடியேனுமுன்னடிபிரியாதுன்றன்
முன்பதாயிவ்விமானமுதுகுறச்சுமப்பலென்றோ
ரன்பதாயொன்றென்னுள்ளத்ததித்தலாலுத்தேவேண்டும். (௨௪)

இடையறுவன்பின்வேழமிங்ஙனங்கூறவிண்ணு
டெடையவனம்பான்மெய்யன்புடையவனவனைத்தாங்கி
யடைவதேநமக்குவேண்டுமெகமகிழ்வென்னாப்பின்னும்
விடையவன்வரங்கணல்கிவிடைகொடுத்தருளினானே. (௨௫)

(௨௬) மாதவன் - உமாதேவியை யிடதுபாகத்தி லுடையவன்.
நளிர் - குளிர்ச்சி. கயம் - தடாகம். கயந்தலை - குளமாகிய இடம்.
இது ஆயன்சாத்த னென்றறப்போவநின்ற இருபெயரொட்டிப் பண்
புத்தொகை. கயந்தலைகண்டது, இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை
யாதவி னியல்பாயிற்று.

(௨௭) புடை - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(௨௮) அரா - அரவு.

(௨௯) விண்ணுடையவன் - இந்திரன்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விடைகொடுவணங்கியேகும்வெள்ளாணை மேற்றிசையடைந்து தன்பெயராம், நடமுமற்றதன்பாலரணையுங்கணைசன் தன்னையுங்கண்டருச்சனைசெய், திடையறுவண்புந்தானுமங்கிருக்கு மெல்லையிச்செய்திகேட்டருள்கூர், கடவுளாற்பெருமானுழையரைவிளித்தெங்களிற்றினைக்கொணர்கெனவிடுத்தான். (உஎ)

வல்லைவந்தழைத்தார் தம்மைமுன்போக்கி வருவென்றெழுந்து கீழ்த்திசையோ, ரெல்லைவந்தோளூர்தனதுபொற்கண் டிந்திரேச்சரமெனவிதைவன், ரெல்லைவன்பெயரா லொன்றுகண்டரணைத்தாயபூசனைசெய்தங்கிருப்பக், கல்லைவன்சிறகுத்திந்தவனின்னுங்களிற்றுவிதவதெனப்பின்னும். (உஅ)

மனத்தினுங்கடியதுதரைவிடுப்பவானடைந்திறைவனைவணங்கிப் புனத்தினுங்கடியகல்லினும்பன்னாட்புன்கணையுறவருசாபங்கனத்தினுங்கரியகண்டனைக்கண்டுகளைந்ததுங்கிளந்து திக்கயத்தினினத்தினுங்கழிந்ததெய்வதவேழமினிதுவீற்றிருந்ததுமாதோ. (1)

குடவயினைராவதப்பெருந்தீர்த்தங் குடைந்தயிராவதகணைசக், கடவுளைத்தொழுதைராவதேச்சரத்துக் கடவுளைப்பணிந்தவாச்சாபத், தொடர்பினும்பாவத் தொடர்பினுங்கழிவர் சுராதிபன்களிறு சென்னெறிபோ, யிடர்கெடவையைபடித்துதென்கரையி லிந்திரேச்சரசாடிபணிவோர். (ரு0)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இம்மையிலறமுன்முன்றாலெய்தியபயனையெய்தியம்மையின்மகவானீரேழரும்பதமளவும்வானில் வெம்மையில்போகமுழ்கிவெறுப்புவந்தடையவுள்ளச் செம்மையில்விளைபேரின்பச்சிவகதிச்செல்வராவார். (ருக)

வெள்ளையாணைச்சாபந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௧௧ - க்கு திருவிருத்தம் - ௪௭0.

(உஎ) கண்டு - பிரதிட்டைசெய்து.

(உஅ) கல்லைவன் சிறகுத்திந்தவன் என்பதில், கடவுளையடி தொழுது என்றற்போல உருபுநோக்கியசொல் இரண்டொத்தன. கல் - மலை.

(உக) புனம் - காடு. கடியகல் - மலை. புன்கண் - துன்பம். கனம் - மேகம். திக்கயத்தி னினத்தினுங்கழிந்த தெய்வதவேழமென்றது - அதுவும் திக்கச்சங்களிலொன்றாயினுஞ் சிவபெருமான் திருவருளால் மேம்பட்டமையை விளக்க.

(ருக) அறமுன் மூன்றாவது - அறம், பொருள், இன்பம். மகவானீரேழரும்பதம் என்றது - பதினான்கு இந்திரபட்டங்களை.

சிவமயம்.

மு ன் ற வ து,

திருநகரங்கண்டபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தானவாறிழிபுகர்முகத்தகெரிசாபம்
போனவாறுரைசெய்துமேற்புதுமதிமுடிமேல்
வானவாறின்கடம்பமாவனமுதுநகர
மானவாறுதனைச்சிறிதறிந்தவாறிசைப்பாம். (க)

இன்னரம்புளரேழிசையெழான்மிடற்றளிகள்
கின்னரம்பயில்கடம்பமாவனத்தினின்கீழ்சார்த்
தென்னர்சேகரனெனுங்குலசேகரனுலக
மன்னர்சேகரனரசசெய்திருப்பதுமணவூர். (உ)

குலவுமப்பெரும்பதியினங்கோக்களிலொருவ
னிலவுமாநிதிபோலருச்சனைமுதனியதி
பலவுமாஞ்சிவதருமமுந்தேவொன்பரன்பாற்
றலைமைசான்றமெய்யன்பினுன்றனஞ்சயனென்பான். (ங)

செல்வமாநகரிருந்துமேற்றிசைப்புலஞ்சென்று
மல்லல்வாணிகஞ்செய்துதன்வளம்பதிமீள்வான்
ரெல்லையேழ்பவக்கடற்கரைதோன்றுவித்தடியா
ரல்லநீர்ப்பவன்கடம்பமாவனம்புகுமளவில். (ச)

இரவிகண்மறைந்தேழ்பரியிரதமுந்தானு
முரவுநீர்க்கருங்கடலில்வீழ்ந்தொளித்தனனாக
விரவுநீன்மயங்கிருள்வயிற்றமியளய்மெலியு
மரவுநீர்ச்சடையண்ணலுக்கன்பிணைங்கண். (ஞ)

(க) தானம் - மதம். புகர்முகம் - புள்ளிதங்கியமுகம்.

(உ) கின்னரம் - வீணை. இது இசைமேனிற்றலால் கருவியாகு
பெயர். இருப்பது - தொழிப்பெயர், இது இடத்தின்மேனின்றது.

(ங) இளங்கோக்கள் - வைசியர். கரை - இது ஈண்டு மோட்ச
த்தைபுணர்த்தினின்றது.

வாங்குநான்மருப்பேந்தியமதமலையெருத்தந்
தாங்கியாயிரங்கரங்களாற்றடலியெண்டிசையுந்
தூங்குகாரிருநூத்துசெஞ்சுடரெனச்சூழ்போய்
வீங்குகாரிருளொதுக்கியவிமானநேர்கண்டான். (சு)

அடுத்திணைந்தனனவீரசுடர்விமானமீதமர்ந்த
கடுத்ததும்பியகண்டனைக்கண்டுதாழ்ந்தீவகை
மடுத்தநெஞ்சினெங்குநன்மைவகிருள்கழிப்பா
னெடுத்திசந்தையினிருந்தனனிருக்குமவ்விருள்வாய். (ஏ)

சோமவாரமன்றாதுவாற்சுரர்களங்கெய்தி
வாமமேகலைமேகடலைமகன்மலர்ந்த
காமர்சேவடிபணிந்தவன்கங்குல்போற்கருதி
யாமநான்கிலுமருச்சணையின்புறப்பிரிவார். (அ)

அண்டர்வந்ததுமருச்சணையுரிவதுமனைத்துந்
தொண்டரன்பினுக்கெளியவன்சுரர்தொழக்கறுத்த
கண்டனின்னருட்கண்ணினுற்கண்டனனுதலிற்
புண்டரம்பயிலன் புடைப்புண்ணியவணிகன். (ஆ)

நானமென்பனிரறும்புனனாயகன்பூசைக்
கானநல்விரைவருக்கமுமமரர்கைக்கொடுத்து
ஞானவெண்மதிச்சடையவன்கோயிலின்ஞாங்கர்த்
தானமர்த்தருச்சணைசெய்வான்றங்கனாயகனை. (க)

வள்ளநன்னைமெய்யன்பினுலருச்சிசெய்வானே
ருள்ளவவ்வினையீட்டமுங்கங்குலுமொதுங்கக்
களளமில்லவன்யாரையுங்கண்டிலன்கண்டான்
தள்ளருஞ்சுடர்விமானமேற்றனித்துறைதனியை. (கஉ)

ஆழ்ந்தசிந்தையனதிசயமடைந்துசேவடிக்கீழ்
தாழ்ந்தெழுந்திருகைகளுந்தலைமிசைக்கூப்பிச்
சூழ்ந்துதன்பதிகேகுவானெருதலைதுணிந்து
வாழ்ந்தவன்பினுன்விடைகொடுவழிக்கொடுவந்தான். (கஉ)

(சு) எருத்தம் - பிடரி.

(அ) அவன்கங்குல் என்றது, அவனுக்குரிய கங்குலென நின்ற
லால், சிவராத்திரியை என்க. (ஆ) புண்டரம்-திரிபுண்டரம்.

(க) நானம்-கஸ்தூரி, விரை-வாசனை.

(கஉ) அருச்சி - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அருச்சித்தலென்
பதுபொருள். (கஉ) ஒருதலை-ஒருபட்சம்.

மூக்கடம்பெளிற்பிறிஞன் முகிறவழிகோயில்
புக்கடங்கலாசிங்கமன் னொனெ திருபுகல்வான்
றிக்கடங்கலுங்கடந்தவெந்திசிரியாய்நெருந்
லக்கடம்பமாவனத்திலோரத்சியங்கண்டேன். (க௩)

வல்லவாணிகஞ்செய்துநான்வருவழிமேலைக்
கல்லடைந்ததுவெங்கதிற்கங்குலும்பிறப்பு
மெல்லைகாணியகண்டனனிரவிமண்டலம்போ
லல்லெஞ்சுடர்விமானமும்திற்சிவக்குறியும். (க௪)

மாவலம்புதார்மணிமூடிக்கடவுளர்வந்தத்
தேவதேவியிரவெலாமருச்சனைசெய்து
போவதாயினாய்நாமப்பொன்னெடுங்கோயின்
மேவுமீசனைவிடைகொடுமிண்டனனென்றான். (க௫)

மூளுமன்பிஞன்மொழிந்திடமூக்கணெம்பெருமான்
நூளுமஞ்சலிகரங்களுந்தலையில்வைத்துள்ள
நீளுமன்புமற்புதமுமேநிரம்பநீர்ஞால
மாளுமன்னவனிருந்தனன்போயினுருக்கன். (க௬)

ஈட்டுவார்வினையொத்தபோதிருண்மலங்கருக
வாட்டுவாரவார்சென்னிமேன்மலரடிக்கமலஞ்
சூட்டுவார்மறைகடந்ததந்தொல்லுருவினங்கத்
காட்டுவாரொருசித்தராய்த்தோன்றினார்களவில். (க௭)

(க௩) மூக்கடம் - மூன் றுமதம், கைமதம்-ஒன்று. கபோலமதம், இரண்டு. அடங்கவர்-பகைவர்.

(க௪) மேலைக்கல்-அஸ்தமனகிரி.

(க௫) மா - இது பலபொரு ளொருசொல். ஈண்டுச்சார்பால் வண்டின்மேனின்றது.

(க௬) அன்பும் அற்புதமேநிரம்ப என்றதனால், தன் அரசியற்செ யலொழிந்து, அவன்கூறிய சொல் வசத்தனாய்நின்ற நென்பது தோன்றதலின், குறிப்பெச்சம். அஞ்சலி கரம் - வினைத்தொகை.

(க௭) தொல்லுரு என்றது, அனாதியாயுள்ள உண்மைத் திருவு ருவத்தை. வினையொத்தவென்றது - ஆன்மாக்கள்தேடும் இருவினை ப்போகங்களை நுகர்தற் கண்டதோன்றும், இளைப்பின்மிகுதியை. இரு ண்மலங்கருக வாட்டுவார் என்றது, வினையொப்பு வாய்ந்தகாலத்து ஆசிரியத் திருக்கோலங் கொண்டெழுந்தருளி, அவ்விரு பாசங்கட் திடையெழுந்தற்போதச்செயலில், அவற்றின்செயலின்மை. காட்டு தலை மலரடிக்கமலஞ்சூட்டுவார் என்றது-சத்திபுதிவித்தலை.

வடிகொள்வேலினாய்கடம்பமாவனத்தினைத்திருந்தக்
கடிகொள்காடகழந்தணிநகர்காண்கெனவுணர்த்தி
யடிகளேகிஞர்கவுரியராண்டகைகங்குல்

விடியும்வேலைகண்விழித்தனன்பரிதியும்விழித்தான். (௧௮)

கனவிற்தீர்த்தவனியதியின் கடன்முடித்தமைச்சர்
சினவிற்தீர்த்தமாதவர்க்குந்தன்களுத்திரஞ்செப்பி
நனவிற்கேட்டதுங்கனவினிந்கண்டதுநயப்ப
வினவித்தேர்ந்துகொண்டெழுந்தனன்மேற்றிசைச்செல்வான். ()

அமைச்சரோடுமநீபமாவனம்புகுந்தம்பொன்
சமைத்தவிழ்த்தபொற்றாமரைத்தடம்படிந்தொளிவிட்
டிமைத்தலர்த்தபொன்விமானமீதினிதுவீற்றிருந்தோ
தமைச்சரண்பணிந்தஞ்சலிதலையின்மேன்முகிழ்த்தான். (௨௦)

அன்புபின்நன்னமுன்புவந்தருட்கணீர்தேங்க
வென்புநெக்கிடவேகிவீழ்த்தினையடிக்கமலம்
பொன்புனைந்ததார்மௌலியிற்புனைந்தெழுந்திறைநவீன்
முன்புநின்றுசொற்பதங்களாற்றேத்திரமொழிவான். (௨௧)

சரணமங்கையோர்பங்குறைசங்கரசரணஞ்
சரணமங்கலமாகியதனிமுதல்சரணஞ்
சரணமந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவசரணஞ்
சரணமும்பர்கனையகபசுபதிசரணம். (௨௨)

ஆழிஞாலமேலாசையும்மமரவான்பதமேல்
வீழுமாசையும்வெறுத்தவர்க்கன்றிமண்ணாண்டு
பீழைமூழ்கிவானரகொடுபிணிபடச்சுழலு
மேழையேங்களுக்காவ்தோவெந்தைநின்கருணை. (௨௩)

(௧௮) அடிகள்-சோமசுந்தரக்கடவுள். காண்க என்பதில் அக
ரவீறு தொகுத்தல்.

(௧௯) சினவு-தொழிற்பெயர். (௨௦) நீபம்-கடம்பு.

(௨௧) சொல்பதம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. பொன்புனைந்த
தார்-பொன்னரிமலை.

(௨௨) மந்திரவடிவமாஞ்சதாசிவ என்றது, மந்திரங்கட்கெல்
லா முற்படத்தோன்றிய பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களையே முற்பட்ட வ
டிவமாகக்கொண்டிருத்தலை. பசுபதி என்றது-விஞ்ஞானகலர், பிர
ளயாகலர், சகலர் என்னு மூவகைப் பசுக்களுக்களுக்கும் தலைவனாக
நின்றலின். மங்கலமாகிய என்றது, சிவம் என்னும் பதத்திற்கு ம
ங்கலமென்பது பொருளாதலின்.

(௨௩) பீழை - துன்பம்.

சூளதாமரைச்சென்னியுந்தொடத்தொடநீண்ட
நீளனீயுனக்கன்பிலமாயினுநீயே

மூளவன்புதந்தெங்குடிமுழுவதும்பண்கொண்
டாளவேகொலிக்கானகத்தமர்ந்தனையென்து. (உச)

சுரந்தவன்பிருகண்வழிச்சொரிவபோற்சொரிந்து
பரந்தவாறொகிவானந்தப்பரவையுட்படிந்து
வரந்தவாதமெய்யன்பினுல்வலங்கொடுபுறம்போந்
தரந்தைதீர்த்தவொருசிறையமைச்சரோடிருந்தான். (உரு)

ஆயவேலையின்மன்னவண்ணையாலமைச்சர்
மேயவெவலர்துறைதுறைமேவினர்விடுப்பப்
பாயவேலையினுர்த்தனர்வழிக்கொடுபடர்ந்தார்
சேயகாடெறிந்தணிகநர்செய்தொழின்மாக்கள். (உசு)

வட்டவாய்மதிப்பிளவின்வெள்வாய்க்குயநவிய
மிட்டதோளினர்யாப்புடைக்கச்சினரிரும்பின்
விட்டகாரொளிமெய்யினர்விசிகொள்வார்வன்றோற்
றொட்டகாலினர்வனமெறிதொழிலினராளுர். (உஎ)

மறியுமோதைவண்டரற்றிடமரந்தலைபனிப்ப
வெறியுமோதையுமெறிபவரோதையுமிரங்கி
முறியுமோதையுமுறிந்துவீழோதையுமுகில்வாய்ச்
செறியுமோதையுங்கீழ்ப்படமேற்படச்செறியும். (உஅ)

ஒளிறுதாதொடுபோதுசெந்தேனுக்கவொலித்து
வெளிறில்வன்மரஞ்சினையிறவீழ்வசெங்களத்துப்
பிளிறுவாயவாய்நினத்தொடுகுருதிநீர்பெருக்க
களிறுகோடிதமாய்ந்துவீழ்காட்சியவனைய. (உக)

பூவடைந்தவண்டினமயற்புறவொடும்பழனக்
காவடைந்தனபறவைவான்கற்பகமடைந்த
கோவடைந்திடவொதுங்குறுங்குறும்புபோற்செறிந்து
மாவடைந்தனமாடுளவரைகளுங்காடும். (உஊ)

(உச) சூள் - பிரதிக்கினை.

(உரு) அரந்தை - மணக்கவலை.

(உஎ) குயம் - கொடுவான். நவியம் - கோடரி.

(உக) வன்மரம் - ஓர்வகைச்சாதிமரம். தாது - மகரந்தம். போது

இருணிரம்பியவனமெலாமெறிந்துமெய்யுணர்ந்தோர்
தெருணிதைந்தசிந்தையின்வெளிசெய்துபல்லுயிர்க்கு
மருணிதைந்துபற்றறுத்தரனடிநீழலடைந்த
கருணையன்பர்தம்பிறப்பெனவேரொடுங்களைந்தார். (௩௧)

களைந்துநீணிலந்திருத்திச்செந்நெறிபடக்கண்டு
வளைந்துநன்னகரெடுப்பதெவ்வாறெனத்தேசிறல்
விளைந்துதாதுகுதார்முடிவேந்தன்மந்திரரோ
டளைந்தளாவியசிந்தையோடிருந்தனனங்கண். (௩௨)

மெய்யரன்புதோய்சேவடிவியனிலந்தீண்டப்
யொய்யகன்றவெண்ணீறணிமேனியர்பூதிப்
பையர்நள்ளிருட்கனவில்வந்தருளியபடியே
யையர்வல்லைவந்தருளினாரரசளங்களிப்ப. (௩௩)

கனவிலும்பெருங்கடவுளர்காண்பதற்கரியார்
நனவிலும்வெளிவந்தவர்தமையெதிர்தண்ணி
நீளைவினின்றதாளிறைஞ்சினேர்ரின்றுகல்வரவு
வினவியாதனங்கொடுத்தனன்மெய்யுணர்வேந்தன். (௩௪)

தென்னரன்பினிலகப்படுசித்தந்தாழுன்னர்ச்
சொன்னவாதிதூல்வழிவருசார்புதூற்றொடர்பா
னன்னராலயமண்டபங்கோபுரநகர
மின்னவாறுசெய்யெனவருத்திம்மெனமறைந்தார். (௩௫)

மறைந்தெவற்றிலுநிறைந்தவார்மலரடிக்கன்பு
நிறைந்தநெஞ்சடைப்பஞ்சவனிலத்துமேம்பட்டுச்
சிறந்தசிற்பதூற்புலவராத்சிவபரஞ்சடர்வர்
தறைந்துவைத்தவாறூலயமணிநகர்காண்பான். (௩௬)

(௩௧) மெய்யுணர்தல் - தத்துவஞானமுணர்தல், அதாவது,
பிறப்புவிடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும், விபரீதமின்றி உ
ண்மையாலறிதல்.

(௩௩) நீறு - பாசத்தைநீற்றுவது.

(௩௪) பெருங்கடவுளர் என்றது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௫) முதனால் - ஆகமம். வழிதூல் - சிற்பதூல், சார்புதூல்-
இவ்விரண்டையு மொருபுடை தழுவிக்கூறும் ஏனையதூல்கள்.

(௩௬) பஞ்சவன் (குலசேகர) பாண்டியன். மறைந்தெவற்றிலு
நிறைந்தென்றதை, “விறகிற்றீயினிற்பாலிற்படுநெய்போன், மறை
யநின்றனன் மாமணிச்சோதியான்” எனவருந்தேவாரத்தாலுணர்க.

எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

மறைபயில்பதுமமண்டபமருத்த மண்டபமழைநுழைவனைவாய்ப்,
பிறைபயில்சிகைமாமண்டபமறுகாற லீடிகைதிசையெலாம்பிளக்கு
ம். பறைபயினிருத்தமண்டபம்விழாக்கொள் பன்மணிமண்டபம்வே
ள்வீத், துறைபயில்சாலை திருமடைப்பள்ளி சூழுறைதேவர்தங்
கோயில். (௩௭)

வலவயினிமயவல்லிபொற்கோயின் மாளிகையடுக்கிய மதில்வா,
னிலவியகொடியநெடியருளிகைவா னிலாவிரிதவளமானிகைமீன்,
குலவியகுடுமிக்குன்றிவர்செம்பொற் கோபுரங்கொண்டல்கண்படுக்
குஞ், சலவெயிலகழிக்கிடங்குகம்மியநூற் றெல்வரம்பெல்லைகண்ட
மைத்தான். (௩௮)

சித்திரிரைத்தலீடிகைமறுகுதெற்றிகள்வாணிலாத்தெளிக்கு
ரித்திலிரைத்தலிழாவருவீதிரிமுன்மணிச்சாளரவொழுக்கப்
பித்திகைமாடப்பெருந்தெருக்கவலைபீசொல்சதுக்கநற்பொதியில்
பத்தியிறகுயின்மன் றுசெய்குன் றுபருமணிமேடையாடரங்கு. (௧)
அருந்தவரிருக்கையந்தணருறையுளரசராவணங்குலவணிகப்
பெருந்தெருநல்வேளாளர்பேரறஞ்சால்பெருநகுடிஎனையகரிதேர்
திருந்தியபரிமாநிலைக்களங்கழகந்தீஞ்சுவையா றுநான்குண்டி
யிரந்தவர்க்கருத்தநல்லறச்சாலையினையனபிறவுநன்கமைத்தான். (௧)

துணிகயங்கீழ்நீர்க் கூவல்பூவோடை தொடுகுளம்பொய்கைநந்த
வனந், திண்மலர்ச்சோலை துடவையுய்யானந் திருநகர்க்கணிபெறச்
செய்து, மணிமலர்த்தாரோன் மாளிகைதனக்கம் மாநகர்வடருண
பாற்கண், டணிநகர்சாந்தி செய்வதுகுறித்தா னண்ணலாரறிந்திது
செய்வார். (௪௧)

(௩௮) குளிகை - இறப்பு. குடுமி - சிகரம், கம்மியநூல் - சிற்ப
நூல். வரம்பு, எல்லை, ஒருபொருட் பன்மொழி.

(௩௯) தெற்றிகள் - சித்திரகூடங்கள். பித்திகை - சுவர்த்தலம்.
கவலை - மூன்றுதெருக்கள் கூடுமிடம். சதுக்கம் - நான்குதெருக்கள்
கூடுமிடம். பொதியில் - அம்பலங்கள். மன்று - சபை. அரங்கு -
நாடகசாலை.

(௪௦) உறையுள் - வீடு. ஆவணம் - வீதி. கழகம் - கல்லிச்சாலை.
அறுசுவை - கைப்பு, புளிப்பு, கார்ப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, இனிப்பு.
நான்குண்டியாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல். இவந்
றுள், உண்ணல் - சோறுமுதலியன. தின்னல் - கறிமுதலியன, நக்
கல் - தேன்முதலியன. பருகல் - நீர்முதலியன.

(௪௧) கயம்-ருளம். கூவல்-கிணறு. உய்யானம்-பூந்தோட்டம்.

திருநகர்க்கண்டபஹம்.

பொன்மயமானசடைமதிக்கலையின்புத்தமுதுகுத்தன்ரதுபோய்ச்
சின்மயமானதம்மடியடைந்தார்சிவமயமர்க்கியசெயல்போற்
தன்மயமாக்கியநகர்முழுதுஞ்சாந்திசெய்ததுவதுமதுர
நன்மயமானதன்மையான்மதுரநகரெனவுரைத்தனர்நாமம். (சஉ)

கீட்டிசைக்கரிய சாத்தனும் தென்சார் கீற்றுவெண்பிறை நுதற்
களிற்றுக், கோட்டிளங்களபக் கொங்கைவண்ணையருங் குடவயின்ம
துமடையுடைக்குந், தோட்டிளந்தண்ணந் துழாயணிமௌலித்தோ
ன்றலும்வடவயிற்றோடு; நீட்டிரும்போந்தி னியிர்குழவெண்டோ
ணீலியுங்காவலாரிதுவி. (சங)

கைவரையெருத்திற் கனவரைகிடந்த காட்சியிற்பொலிற் தொ
ளிர்கோயின், மைவரையிடற்றுமதுரைநாயகரை மரபுளியருச்சனை
புரிவான், பொய்வரைமறையாகமநெறியொழுதும்புண்ணியமுனிவ
ரையாதி, சைவரைக்காசிப்பதியினிற்கொணர்ந்து தலத்தினிற்றா
பனஞ்செய்தான். (சச)

உத்தமகுலத்து நாற்பெருங்குடியு முயர்ந்தவு யிழிந்தவு மயங்க,
வைத்தவுமான புறக்குடிமூன்று மறைவழிக் காமநு வகுத்த, தத்தம
நெறிநின்றொழுக்கவைதிகமுஞ் சைவமுந்தருமமுந்தழைப்பப், பைத்
தெழுதிரைநீர்ஞாலமேற்றிலகம்பதித்தெனநகர்வளம்படுத்தான். (1)

(சஉ) சின்மயம் - ஞானமயம். சிவமயம் - சிவஸ்வரூபம்.

(சங) சாத்தன் - ஐயனார். களபம் - கலவைச்சாந்து. அண்ணை
யர்என்றது, சத்தமாதர்களை. போந்து - பனை. நீலி - நீலநிறத்தையு
டையவன்-காளி. தண்ணந்துழாய் என்றதில், அம்விரித்தல் வி
காரம்.

(சச) கைவரை - யானை. எருத்தம் - பிடரி. கனவரை - பொ
ன்மலை. கனகம் - பொன் - வரை - மலை. கனகம் - என்பது, இடை
க்குறையாய் கனமெனநின்றது. கனம் - பெருமைதக்கிய - வரை-
மலை. எனிலும்பொருந்தும். மை - கருமை. மரபுளி-இதில் உளிமூ
ன்றனுருபு. தாபனம் - இருக்கச்செய்தல்.

(சஉ) நாற்பெருங்குடி-அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர்,
உயர்ந்தவு யிழிந்தவு மயங்கவைத்தவு மானபுறக் குடிமூன்றும்,
என்றது, உயர்வு, இழிவு, விரவுஎன்னு மூவகைக்குடிகளையும். இது
ற்றான், உயர்வு - அநுலோமர், பிரதிலோமர். இழிவு - அந்தராளர்,
விராத்தியர். விரவு - அவ்விருவகைக்குடிகளின் கலப்பானுற்பவித்
தவர்கள். வைதிகம் - வேதசம்பந்தம். சைவம் - சிவசம்பந்தம். அஷ்
லது ஆகமசம்பந்தம்.

அன்றுதொட்டரசு னந்நகரெய்தி யணிகெழு மங்கலமியம்ப, வெ
ன்றுதொட்டிமைக்குமனையின்மங்கலநா ளெய்தினுனிருந்து முப்புர
முங், குன்றுதொட்டெய்தான் கோயின்மூன்றுறுப்புங் குறைவில்
பூசனைவழாதோங்கக், கன்றுதொட்டெறிந்துகனியுருத்தான்போற்
கலிதூரந்தரசுசெய்நாளில். (சச)

பவநெறிகடக்கும் பார்த்திவன்கிரணம் பரப்பினம் பரிதிபோன்
மலயத், துவசனைப்பயந்து மைந்தன்மேன்ஞாலஞ்சுமத்திநாள் பலக
ழித்தொருநா, ணவவடிவிறந்தோனாலயத்தெய்திநாதனைப்பணிந் து
மூவலஞ்செய், துவமையிலின்பவருணிமலெய்தியொன்றியொன்ற
நிலைநின்றான். (சஎ)

திருநகரங்கண்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம்-கஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௫௧௭.

நா ன் க ா வ து,

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம்.

கலிவிருத்தம்.

கன்னியொருபங்கினர்கடம்பவனமெல்லா
நன்னகரமான தூவின் றுமுலகீன் ற
வன்னைமகளாகிமலயத்துவசனாகுந்
தென்னனிடைவந்தமுறைசெய்ததுரைசெய்வாம். (க)

(சச) என்று - சூரியன். மூன்றுறுப்பாவன்-ரித்தியம், நைமித்
திகம், பிராயசசித்தம். கலி-தூன்பம்.

(சஎ) நவவடிவமாவன - பிரமன், விட்டுணு, உருத்திரன்.மகே
சுரன், சதாசிவன், விந்து, நாதம், சத்தி, சிவம் என்பன, இவற்றுள்
முன்னையநான்கும் உருவம், பின்னையநான்கும் அருவம், இடையது
அருவருவம். நவவடிவிறந்தோனென்றது, மேற்கண்டபேதங்களைக்
கடந்துநின்ற பராபரவடிவனை. அருணிமூல் என்றது,ரித்தியானந்த
த்தைத்தரும், பரமுத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றை. ஒன்றியொன்
ருநிலை - கலந்துங் கலவாதநிலை. அதாவது - அன்னன்னியமாய். இரு
ந்தபடிஇருத்தல்.

(க) முறை - அரசாகுதி.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். கூடு

மனுவறமுவந்து தன்வழிச்செலநடத்தும்
புனிதன்மலயத்துவசன்வென்றிபுணையுணன்
கனியமுதமன்னகருணைக்குறையுள்காட்சிக்
கினியன்வடசொற்கடறமிழக்கடலிகந்தோன். (உ)

வேனில்விறல்வேள்வடிவன்வேட்கைவிளைபூமி
யானமடவார்கன்பதினாயிரவருள்ளான்
வானொழுபுபானுவழிவந்தொழுபுரு
சேனன்மகன்காஞ்சனையெயன்நல்வினைசெய்தான். (ங)

கண்ணுதலைமுப்பொழுதும்வந்துபணிகற்றே
னெண்ணில்பலநாண்மகவிலாவறுமையெய்திப்
பண்ணியதானதருமப்பலவுமாற்றிப்
புண்ணியநிரம்புபரிவேள்விரிகுற்றான். (ச)

நுநின்மறைகூறுமுறையெண்ணியொருதொண்ணூற்
ருறியொழுகுமன்ஹமகமாற்றவாமரேச
னாஹமகமுப்புரியினென்பதொடிப்பின்
மாஹமெனமற்றதனைமாற்றியிதுசாற்றும். (ரு)

நன்பொருள்விரும்பினையதற்கிசையஞால
மின்புஹமகப்பெஹமகத்தினையியற்றி
னன்புஹமகப்பெறுதியென்றமாரநாடன்
தன்புலமடைந்திடலுரிம்பநகுதாரான். (சு)

மிக்கமகவேள்விசெய்விருப்புடையனாகி
யக்கணமதற்குரியயாவையுமமைத்துத்
தக்கநியமத்துரியதேவியொசொலை
புக்கனனிருந்துமகவேள்விரிகிற்பான். (ஏ)

(உ) உறையுள் - இருப்பிடம்.

(ச) பணி - முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

(சு) நன்பொருள் என்றது, புத்திரப்பேற்றை, புத்திரனைப்
பொருளென்றது, அவர்செய்தபொருள் தம்மைநோக்கிச்செய்யும்
வினையால் வந்தடைதலில் காரணப்பெயர். “தம்பொருளென்பதம்
மக்களவர்பொரு, நடத்தம்வினையான்வரும்” என்னுந்திருக்குறளா
னுணர்ச்சு, பொருள் - புதல்வன்.

(ஏ) மகவேள்வி - புத்திரகாமேஷ்டியாகம்.

ஆசுதமறைப்புலவராசிரியர்காட்டு
மாசுநீசடங்கின்வழிமந்திரமுதாத்த
மோசையுதாத்தசொரிதந்தழுவவோதி
வாசவனிருக்கையிலிருந்தெரிவளர்ப்பான். (அ)

விசம்புநிலனூந்திசையும்வேள்வியசொலைப்
பசம்புகைபடர்ந்தொருபடாமெனமறைப்பத்
தசம்புபடுநெய்பொரிசமித்தினெடுவானோர்
கசம்புபடுமின்னமுதினாகுதிமடுத்தான். (க)

ஐம்முகனநாதிபரமாத்நனுரையாற்ற
னெய்ம்முகநிறைத்தழனிமீர்த்துவருமெல்லை
பைம்முகவராவணிபரஞ்சுடர்தனிப்ப
மைம்முகநெடுங்கணிமவான்மனைவிநாண. (க௦)

வள்ளன்மலயத்துவசமீனவன்வலத்தோ
டுள்ளமனைகாஞ்சனை சுருங்கியமருங்கு
றள்ளவெழுக்கொங்கைகடதும்பநிமிர்தீம்பாள்
வெள்ளமொழுகக்கரியவேற்கணிடை. (க௧)

இவ்வுலகமன்றியுலகேழுமகிழ்வெய்தச்
சைவமுதலாயினதவத்துறைநிவப்ப
வெளவியமறங்கெடவறங்குதுகலிப்பத்
தெய்வமறைதுந்துபிதிசைப்புலனிசைப்ப. (க௨)

(அ) சடங்கு - கிரியை. “உதாத்த, வோசையனுதாத்தசொரிதந்தழுவவோதி,” என்றது - வேதாங்கங்கூரி லொன்றாகிய சிட்சைக்கியைந்த, உதாத்தம், அனுதாத்தம், ஸ்வாரிதம், பிரசயமென்னுஞ்சூர்விதஸ்வர கரணங்களை. அவற்றுள், உதாத்தம் - எடுத்தல். அறுதாத்தம் - படுத்தல். ஸ்வாரிதம் - நலிதல். ப்ரசயம் - விலங்கல். இவற்றைமுறையே, தலையிசை, மிடற்றிசை, நெஞ்சிசை, மூக்கிசை எனவுங்கூறுவர்.

(க) படாம் - போர்வை. தசம்பு - குடம். அசம்பு - ஊற்று. ஒடு - எண்ணிடைச்சொல்.

(க௦) ஐம்முகம் - ஈசானம், தற்புருடம். அகோரம், வாமதேனம், சத்தியோசாதம், என்னும் ஐந்துதிருமுகங்கள். உரை - வேதம். ஆறு - வழி. பைம்முகமென்றது - சர்ப்பங்களுக்கு முகமேபடமாதலின். நிறைத்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.

(க௨) சைவமுதலாயினதவத்துறை என்றது - சைவம், பாசபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வைரம், வாமம் என்னுந் தவநெறிக்ஞரிய உட்சமயங்க ளாறினையும் உலகேழாவன - பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், தவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், சத்தியலோகங்களை.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ௯௭

மைம்மலர்நெடுங்கணர்மங்கையர்நடிப்ப
மெய்ம்மனமொழிச்செயலின்வேறுபடலின்றி
யம்மதுரைமாநகருளாரகமகிழ்ச்சி
தம்மையறியாதனதலைத்தலைசிறப்ப. (௧௩)
மாந்தர்பயின்மூவறுசொன்மானிலவரைப்பிற்
றீந்தமிழ்வழங்குதிருநாடதுசிறப்ப
வாய்ந்ததமிழ்நாடரசளித்துமுறைசெய்யும்
வேந்தர்களின்மீனவர்விழுத்தகைமையெய்த. (௧௪)
நொய்தமுலெரிக்கடவுளேற்றபயனெய்தக்
கொய்தளிரெனத்தழல்கொழுந்துபடுகுண்டத்
தைதவிழிதழ்க்கமலம்பொழுதலர்த்தோர்
மொய்தவிர்விரைக்கொடிமுனைத்தெழுவதென்ன. (௧௫)
விட்டிலகுழியம்விழுங்குசிறுகொண்டை
வட்டமதிவாய்க்குறுமுயற்கறையைமானக்
கட்டியதினற்றியகதிர்ந்தாளமாலே
சட்டியதில்விட்டொழுக்குழ்கிரணமொப்ப. (௧௬)
தீங்குதலையின்னமுதமார்பின்வழிசிந்தி
யாங்கிளநிலாவொழுகுமாரவடமின்ன
வீங்குடலிளம்பரிதிவெஞ்சுடர்விழுங்கி
வாங்குடல்வீத்துருமமாலையொளிகால. (௧௭)
சிற்றிடைவளைந்தசிறுமென்றுகிழ்புறஞ்சூழ்
பொற்றிருமணிச்சிறியமேகலைபுலம்ப
விற்றிருமணிக்குழைவிழுங்கியருதம்பை
சுற்றிருள்கடிந்துசிறுதோள்வருடியாட. (௧௮)

(௧௪) மூவறுசொன்மானிலவரைப்பு, என்றது—பதினெண்பா
ஷைநிலங்களை. அவை-சிக்களம், சோனகம், சாவகம், சீனம், மழு
வம், குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம், தெலுங்கம், க
லிங்கம், வங்கம், கங்கம், மகதம், கடாரம், கவுடம், ருசலம், திரவீ
டம் என்பன. வேந்தர்கள்—சேரசோழபாண்டியர்.

(௧௫) ஐது-அழகிது. அவர்ந்த என்னும் பெயரெச்சம் ஈறுதொ
க்கு நின்றது.

(௧௬) குழியம்-உச்சிக்கொண்டையி லணியுமாபரணம். குழி-
உச்சிக்கொண்டையணி, அம்-பகுதிப்பொருள்விருதி. முயற்கறை-
இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. முயலாகியகனங்கம் என்பது
பொருள்.

(௧௭) குதலை-உருத்தெரியாச்சொல். வித்துருமம்-பவளம்.

(௧௮) மேகலை-எண்கோவையணி.

தெள்ளமுதமென்மழலைசிந்தவிளமுரன்
முள்ளெயிறும்பமுலைமூன் றுடையதோர்பெண்
பிள்ளையெனமுவொருபிராய்மொடுநின்ற
ள்ளள்ளியபல்லுயிருமெவ்வுலகுமீன்றான். (௧௧)
அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குறுந்தளிர்மெல்லடிகிடந்த சிறுமணிதூபுரஞ்சுதங்கை குழறியே
ங்க, நறுந்தளிர்போலசைந்துதளர் நடையொதுங்கிமுலையிளநகை
யுந், தோன்றப், பிறந்தபெரும் பயன்பெறுபொன் மாலைமடியிருந்
தொருபெண்பிள்ளையானு, ளறந்தழுவுநெறிநின்றோர்க் கிகம்போ
கம்வீடளிக்கு மம்மையம்மா. (௨௦)

செய்யவாய் வெளிருது துணைமுலைக்கண் கருகாது சேல்போ
னீண்ட, மையவாய்மதார்த்தகருங் கண்பசுவாதையிரண்டு மதியந்தா
ங்கா, தையவாலிலைவருந்தப் பெருதுபெறு மகவையெடுத்திணைத்
தாண்மோந்தா, கிய்யவாய்முத்தங்கொண் டின்புற்றாண்முன்பெற்
ற தோகையன்னாள். (௨௧)

பரையாதி விருப்பறிவு தொழிலாகி யுலகமெலாம் படைத்துக்
காத்து, வரையீதுதுடைத்துமறைத் தருளியவையின் றுந்தன் வடி
வுவேரு, யுரையாதிமறைகடந்த வொருமுதல்விதிருமகளா யுதித்
தற்கிந்தத், தரையாளுமன்னவன்செய் தவமிதுவோவதற்குரிய தவ
ந்தான்மன்னோ. (௨௨)

(௨௦) குழறி-ஒன்றோடொன்று விரவி. இகம்-இவ்வுலகவின்
பம்-போகம்-சுவர்க்காதிபோகங்கள். வீடு-மோட்சம்.

(௨௧) பசுத்தல்-நிறம்வேறுபடுதல். முன்பெற்றதோகை, என்
றது-பர்வதராஜபத்னியாகியமேனையை, மேனையுங்கருப்பக்குறிபெ
ருது உமையை மகவாகப்பெற்று மகிழ்ந்தவளாதலால், முன்பெற்
றதோகையன்னாள் என்றார். அன்னாள் - ஒத்தவள்.

(௨௨) பரை-பராசத்தி. ஆதி-ஆதிசத்தி. விருப்பு-இச்சாஅத்தி.
அறிவு-ஞானசத்தி. தொழில்-கிரியாசத்தி. முறையே, இப்பஞ்சஅ
த்திகளின்தொழில்-சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அனு
க்கிரகம். வரையாது-ரீக்காது. அவையின் றுத் தன்வடிவுவேராய் எ
ன்றது-உருவும், அருவருவங்கடந்து, பரவிந்துவையதட்டித்துநின்
ற அருவத்திருவருவின்மேலாகிய, பரபோகமுங்கடந்து, பேரொ
ளியாய்நின்றவின். மறைகடந்த வொருமுதல்வி என்றது - பரை,
பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்னும் நால்வகை வாக்கின்காரிய
வொலிபற்றியெழும், விந்து நாதகாரண விகற்பங்களை, வரைசெய்
துஅவைமுற்றும் வியாபகமாய்நிற்குங் குடிலாந்தசத்தியாய்நின்றலை.

தடாததைப்பிரீட்டியார்திருவவதாரப்படலம். கூக

கன்னமா நெறியொழுகும் பொறிகடந்து கரணமெலாங் கடந்தா
னந்த, வென்னமம்பரஞான வடிவுடையா டன்னன்பின் வெளிவந்
தின்றோர், பின்னையாவதரித்த கருணையுந்தன் மனுட்டிதவப் பே
றுந்தேரான், பன்னமாகடற்றானைப் பஞ்சவர்கோ நெஞ்சத்துப் பரி
வுகூர்ந்தான். (உ௬)

மகவின்றிப் பலபகல்யான் வருந்தியருந் தவம்புரிந்தேன் மைந்தற்
பேறு, தகவிர்த மகஞ்செய்தே னதுவுமொரு பெண்மகவைத் தந்த
தந்தோ, முகவிந்து நிலவொழு வறுபெண்ணு முலைமுன்றாய் முகி
ழ்த்துமாற்றார், நகவந்த தென்னையோ வென்றவகை யிலனாகி
நலியுமெல்லே. (உ௭)

மன்னவநின் றிருமகட்டு மைந்தர்போற் சடங்கனைத்தும் வழா
துவேதந், சொன்னமுறை செய்துபெயர் தடாதகையென் றிட்டு
முடி சூட்டுவாயிப், பொன்னனையா டனக்கிறைவன் வரும்பொழு
தோர் முலைமறையும் புந்திமாழ்கே, லென்னவா னருளாலோர் திரு
வாக்கு விசம்பிடைநின் றெழுந்ததன்றே. (உ௮)

அவ்வாக்குச்செவிநிரம்பவன்புவகையகநிரம்பவதிலமெல்லா
மெய்வாக்குமனமொன்றவிழிவாக்குமபுன்னிரம்பவிமலர்ஞோற்றி
நெய்வாக்குமகநிரப்பியெழுந்துமனையொடுஞ்சாலேத்திரண்டு
கைவாக்குமியக்கலிப்பக்கடிமாடமனைபுகுந்தான்கழற்கால்வேந்தன்.

(உ௯) பொறி - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி, கரணம்,
மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம். “பொறிகடந்து கரணமெலாங்
கடந்து” என்றது, அஹற்றைத் தெய்வமெனக்கூறும். உலகாயதன்
முதலிய மதங்களை மறுத்தற்கென்க. பஞ்சவர் - பாண்டியர் மனு
ட்டி, இது மணவாட்டி என்பதன் மருஉ - மாகடல் என்பது, உரிச்
சொற் றொடராதலின், வருமொழி வல்லெழுத்து மிகாகியல்பாய்
நின்றது.

(உ௭) இந்து - சந்திரன். முகிழ்த்து - செயவெனெச்சத்திரிபு.
அந்தோ - ஓ - இரக்கக் குறிப்பிடைச் சொற்கள், ஓ - ஐயப்பொ
ருளது.

(உ௭) வாக்கு என்றது, அசரீரியை. வாக்கல் - சொரிதல். விழி
வாக்கும் புனல் - ஆனந்தபாஷ்பம்.

முரசுதீர்ப்ப மங்கலங்கொண் டெதிர்வருவார் முகத்துவகை முறு வல்பூப்ப, வரசிருக்கு மண்டபம்புக் கினிதமர்ந்து கனகமழை யா ன்றகேள்வி, விரசிருக்கு மறையவர்கைப் பெய்தவர்க்கு மம்முறை யால் வெறுப்பநல்கிப், பரசிருக்குங் கரதலத்தெம் பரன்கோயி னனி சிறப்புப் பல்கநல்கா. (உஎ)

சிறைவிடுமின் சிறைக்களமுஞ் சீத்திடுமி னேழாண்டு தேயத் தீட்டு, மிறைவிடுமி னயல்வேந்தர் திறைவிடுமி னிறைநிதிய மீட்டு மாயத், துறைவிடுமி னுலையமு மப்புறமும் பெருக்குமெனத் தொழா ரைக்காய்ந்த, கறைவிடுமின் னயில்வேலான் வள்ளுவனைக் கூய்முர சங் கறங்கச்சாற்றி. (உஅ)

கல்யாண மணிமௌலி வேந்தரையும் கால்யாப்புக் கழலநீத்துக், கொல்யானை பரிநெடுந்தே ரரசரிமை தொன்முறையாற் கொடுத்து ப்போக்கிப், பல்லாருங் கொள்கவெனப் பண்டாரந் தனைத்திரந்து பசும்பொன்னாடை, வில்லாரு மணிகொடும்பூண் வெறுக்கைமுத லெனைபபலவும் வெறுப்பவீசி. (உக)

துமரபின் வீருபெருமங் கலகவிகட் கிருநிதியந் துகில்பூண்பாய் மா, காமர்கரி பரித்தடந்தேர் முதலாய பலபொருளுங் களிப்பநல்கிக், கோமறகு களிதூங்கச் சுண்ணமொடு மெண்ணெய்விழாக் குளிப்ப நல்கி, மாமதுரா நகரன்றி மற்றுமுள நகரெங்கு மகிழ்ச்சிதூங்க. ()

இவ்வண்ண நகர்களிப்ப விறைமகனுங் களிப்பெய்தி யிறைவர் சொன்ன, வவ்வண்ணஞ் சாதமுதல் வினைநிரப்பித் தடாதகையென் றழைத்துத்தேவி, மெய்வண்ண மறையுணரா விறைவிதனை மே னைபோன் மேனானேற்ற, கைவ்வண்ணத் தளிர் தீண்டி வளர்ப்ப விமலான் போலக் களிக்குநாளில். (ஙக)

(உஎ) மங்கலம்,* என்றது சாமரம், நிறைகுடம், கண்ணாடி, தோட்டி, முரசு, விளக்கு, கொடி, இணைக்கயல். இவற்றுள், தோ ட்டி, முரசு, கொடி, இணைக்கயல்விலக்கி, இடபம், சீவற்சம்,சங்கு, சுவத்திகம்.என்பவற்றைக்கூட்டிளட்டெனக்கொள்ளுதலுமொன்று. இவற்றுள், சீவற்சம் - குழந்தையை இடையில் வைத்திருக்கும் ஓர் பெண்வடிவம். சுவத்திகம்-மண்டபவடிவம்.

(உக) பண்டாரம் - பொக்கிஷம். கொடும்பூண் - வளைந்தவடி வாகச்செய்தசந்திராரமுதலிய ஆபரணங்கள். வெறுக்கை-பொருள்.

(ங0) சுண்ணம் - வாசனைப்பொடி. மறுகு-வீதி.

(ஙக) சாதமுதல்விதி - சாதகர்மமுதலிய சடங்குகள். சாதம்,

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ௧0௧

திருந்தாதவிளங்குதலை யாயமொடிபுறம்போந்து சிறுர்க்குச்சி
ற்றில், விருந்தாகமணற்சிறுசோ றட்டெவரையுரங்கிழித்த வேளும்
வாய்வைத், தருந்தாதவிளமுலைவாய் வைத்தருந்தப்பாவைதனக் க
ளித்தும்போதில், வருந்தாதையண்டமெலாஞ் சிற்றிலிழைப்பாளா
ய்க்கு மகிழ்ச்சிசெய்தான். (௩௨)

தீட்டுவாளிரண்டனைய கண்களிப்பத்தோழியர்க்குத்தெரியவா
டிக், காட்டுவாளெனக்கழங்கு பந்துபயின் றம்மனையுக்கற்றுப்பாசம்,
வீட்டுவாண்மேலொடுகீழ் தள்ளவெமைவினைக்கயிறுவீக்கியூசு, லா
ட்டுவாள்காட்டுதல்போ லாடினாணித்திலத்தாம் பசைத்தவூசல்.

இம்முறையாற்றாயர்க்குந் தோழியர்க்குமகத்துவகையீந்தாளா
கி, யம்முறையாற்றாதைக்கு மகத்துவகையீவாளாயாத்தவாய்மைச்,
செம்மறையா ரணமுதன லீரொட்டிக் கலைமுழுதுந் தெளிந்தாள
ந்த, மெய்ம்மறையார்கலையனைத்து மேகலையாமருங்கசைத்த விமலை
யம்மா. (௩௩)

சொல்வாய்மைக்கலைத்தெளிவு முழுமதியைப் பிளந்திருபாற்
சொருகியன்ன, பல்வாய்மைக்கடகரிதேர் பரியுகைக்குந்திறனுமழ
ற்பகழிதூர்க்கும், வில்வாள்வச்சிரமுதற்பல் படைத்தொழிலுங்கண்
டினமை விழுங்குமூப்பிற், செல்வாய்மைத்திறலரசன் றிருமகட்டு
முடிசூட்டுஞ் செய்கைபூண்டான். (௩௪)

முடிசுவிக்குமங்கலநாள் வரையறுத்துத்திசைதோறு முடங்கல்
போக்கிக், கடிகெழுதார்மணிமௌலிக் காவலரைவருவித்துக் காவ
ல்குழந்த, கொடியணிமாநகரெங்கும் விழாவெடுப்பவழிகமைத்துக்
குன்றமன்ன, தொடிகெழுதோட் சுமதிதிருமணத்தினுக்கு வேண்
டுவனகுழந்துசெய்தான். (௩௫)

(௩௨) ஆயம் - கூட்டம். வரை - கிரவுஞ்சமலை. வேள் - குமா
ரக்கடவுள். பாவை - பதுமை. மலரில்வருந்தாதை - தாமரைமலரி
ல் வசிக்கும் பிரமன். ஆய் - அன்னை.

(௩௩) வினை என்றது - நல்வினை தீவினைகளே. தாம்பு - வடம்.

(௩௪) ஆரணம் - வேதத்தின் பாகுபாடு. ஆத்தம் - உண்மை.
கலை - சாஸ்திரம்.

(௩௫) தொடி - வாகுவலயம். திருமணம் என்றது - மகுடாபி
ஷேக மகோற்சவத்தை. காவல்குழந்த கொடியணிமாநகர் என்ற
து - மலை, காடு, மதில், கடல், என்னும் நால்வகை யரண்களே.

மங்கலதூரியமுழுங்க மால்யானை யுச்சிமிசைவந்தபூத. கங்கை முதலொன்பதுதீர்த் தழுநிரப்பிக்கதிர்விடுபொற் கடம்பூசித்துப், புங்கவரைமந்திரத்தீ வளர்த்தமுதமருத்தியெரிபொன்னாற்செய்த, சிங்கமணியாதனத்தை நேசித்துப்பூசித்துத் தெய்வமேத்தி. (௩௭)

திருமுடியைமத்யானை மிசைவைத்துநகரைவலஞ் செய்துபூசித், தருமணியாற்சுடிகையிழைத் தாடகத்தாற்குயிற்றியதோ ரைவாய்நாகம், பெருமணிரீள்படம்பரப்பி மிசைகலிப்புவச்சிங்க பீடத்தேற்றிக், குருமணிவாணகையிலைக் கும்பத்துப்புண்ணியநீர் குளிரவாட்டி. (௩௮)

புங்கவர்மந்தாரமழை பொழியவருந்தவராக்கம் புகலத்தெய்வப், பங்கயமென்கொம்பனையாராடமுனிபன்னியர்பல்லாண்பொட, மங்கலதூரியமுழுங்க மறைதழங்கமாணிக்க மகுடஞ்சூட்டி, யெங்கருணைப்பெருமாட்டிக் கரசமைச்சர்பணியுந்தன் னிறைமைநல்கா.

பாலனையமதிக்கவிகை மிசைநிழற்றமதிகிரணம்பரப்பியன்ன, கோலமணிக்கவரிபுடை யிரட்டமலர்மழைதேவர் குழாங்கதேற்றக், காலையினங்கதிர்கயிலை யுதித்தெனவெண்கடாயானைக்கழுத்திலவேப்ப, மாலையுடிப்பெண்ணரசை மங்கலதூரியமுழுங்க வலஞ்செய்வித்தான். (௪0)

விண்ணுடுமொழிகேட்ட மகிழ்ச்சியினுந்திருமகடன் விளக்க நோக்கி, யுண்ணுடுபெருங்களிப்புத்தலைசிறப்பச்சிலபகல்சென்றொழியமேனாட், புண்ணுடுவேன்மங்கை குதுகலித்துநடிப்பத்தன் புயமேல்வைத்த, மண்ணுடுமகட்களித்து வாளுடுபெற்றானும் மகவுபெற்றான். (௪௧)

விரதநெறியடைந்தீற்றுக் கடன்பிறவுந்தாதைக்கு விதியாலாற்றி, யரதனமெல்லனைமேற்கொண் டிலகமெலா மொருகுடைக்கீழாள்வாளானான், சரதமறையாய்மறையின் பொருளாயப்பொருண்முடிவு தானுய்த்தேனி, னிரதமெனப்பூவின்மண மெனப்பரமனிடம்பிரியா வெம்பிராட்டி. (௪௨)

(௩௭) பூதகங்கை - பரிசுத்தமாகிய கங்கை. ஒன்பது தீர்த்தமாவன—கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, நருமதை, காவேரி, குமரி, கோதாவரி, துங்கபத்திரி, தாமிரபர்ணி.

(௩௮) ஆடகம் - நால்வகைப் பொன்னிலொன்று. ஐவாய்நாகம் - ஐந்துதலைநாகம். மயில் - உவமவாகுபெயர்.

(௩௯) ஆக்கம் - ஆசீர்வசனம். தூரியம் - வாத்தியம்.

(௪௦) விண்நாடுமொழி - என்றது, அசரீரிலவாக்கை. வேல்மங்கை என்றது - வீரலட்சுமியை. வாளுடு - சவர்க்கலோகம்.

(௪௨) சரதம் - உண்மை. ஈற்றுக்கடன் - அந்தியேஷ்டி முதலிய கிரியை.

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம். ௧௦௩

மேற்படி - வேறு.

மண்ணரசிதைஞ்சுஞாலமனுவுழிபுரந் துமாதன்
விண்ணரசிருக்கையெய்தப்பெற்றபின்விடையோனுள்ளத்
தெண்ணரசன்னமென்னத்தென்னவனீன்றகன்னிப்
பெண்ணரசிருந் துநேயியுருட்டியபெருமைசொல்வாம். (ச௩)

இன்னியமிப்புமாக்களெழுப்பவானிரவிதோன்றக்
கன்னலைத்தென்னப்பள்ளித்துயிலெழீஇக்கடிநீராடித்
தன்னிதைமரபுக்கேற்றநியதிமாதானமன்பு
துன்னியகடவுட்பூசைத்தொழின்முதலனைத்துமுற்றா. (ச௪)

திடம்படுமறிஞர் குழச்சிவபரன்கோயின்முன்னிக்
கடம்படிமுனைத்தமுக்கட்கரும்பினைமறைவண்டார்க்கும்
விடம்பொதிகண்டத்தேனைவிதிமுறைவணங்கிமிண்டு
குடம்பயில்குடுமிச்செம்பொற்குருமணிக்கோயின்ண்ணி. (ச௫)

அரசிதைகொள்ளுஞ்செம்பொனத்தாணியிருக்கையெய்தி
நிரைசெறிமடங்கலாறுமுடங்கினநிமிர்ந்துதாங்க
விரைசெறிமலர்மீப்பெய்தவியன்மணித்தவிசின்மேவித்
திரைசெறியமுதிற்செய்தபாவைபோற்சிறந்துமாதோ. (ச௬)

அனிந்திதையமுதின்சாயற்கமலினியணங்குகாதற்
சனிந்தபார்மகளிராய்வந்தடைப்பைபொற்களாஞ்சியேந்த
வினந்திரிபதுமக்கோயிலிருவருமனையராசிப்
புனைந்தவெண்கவரிக்கற்றையிருபுடைபுரட்டிவீச. (ச௭)

செடியுடலெயின்ச்செல்வன்சென்னிமேற்சுமந்துசாத்துங்
கடியவிழ்மலரிற்பொன்னிக்காவலன்சூடக்கோனேனை
முடிகெழுவேந்தருள்ளார்முடிமிசைமிலைந்ததாம்
மடிமிசைச்சாத்திநங்கையாணையாதேவல்செய்வார். (ச௮)

(ச௩) நேயி-ஆக்கிஞ்சுக்கரம். மாறன்-மலயத்துவசபாண்டியன்
(ச௪) கன்னல் - நாழிகைதுன்னிய, காரணப்பொருளில்வந்த
வினையெச்சம்.

(ச௬) அத்தாணி - கொலுமண்டபம், திரை - கடலின்மேனிற்
றலால் தானியாகுபெயர்.

(ச௭) இனந்திரிபதுமன்என்றது, செந்தாமரை, வெண்டாமரை
களை. அனிந்திதை, கமலினி, இவ்விருவரும் திருக்கையிலுள் உமா
தேவியாருக்கு அகம்படித்தொண்டுபுரிபவர். களாஞ்சி - களாஞ்சி
எனநின்றது, குறுக்கல் களாஞ்சி - தம்பலப்படிதம்.

(ச௮) எயின்செல்வன் என்றது, கண்ணப்பநாயனாரை. எயி
னர் - வேடர். பொன்னிக்காவலன் - காவிரிநாட்டுக்கரசனாகியசோ
ழன். சூடக்கோன் - மேற்றிசைக்கரசனாகிய சேரன்.

வையுடைவானராகிமாற்புறப்பின்னியார்த்த
கையினராகியன்னையென்றுதன்கருணைநோக்கஞ்
செய்யுமென்றிமையார்நோக்கினோக்குமேற்செங்கைகூப்பி
யுய்குநமெனவாய்பொத்தியுழையர்தம்பணிகேட்டிய்வார். (சக)

ஆங்கவன்மராடர்வேந்தனவன்கருநாடர்வேந்த
னீங்கிவன்விராடர்வேந்தனிவன்கருநாடர்வேந்த
னூங்குவன்சேரன்சென்னியுவனெனக்கோலாற்சட்டிப்
பாங்கிருமருங்குங்காட்டக்கஞ்சகப்படிவமாக்கள். (ரு0)

செந்தமிழ்வாடநூலெல்லேதெரிந்தவர்மறைநூலாதி
யந்தமிலெண்ணென்கேள்வியளந்தவாச்சமயமாறும்
வந்தவாதுறந்தோர்சைவமாதவாப்போதமாண்ட
சிந்தனையுணர்வான்மாயைவலிகெடச்செற்றவீரர். (ருக)

முன்னிறந்தினியதேற்றுமூத்தவரெண்ணியெண்ணிப்
பன்னுமைந்துறுப்பிற்காலமளந்தறிபனுவன்மாந்தர்
பின்னுமுன்னோர்க்குஞ்சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சமதியோடு
மின்னமுதனையகேள்விமந்திரயாருஞ்சூழ்வார். (ருஉ)

கற்றறியந்தனாளர்விருத்திகள்கடவுட்டானத்
தற்றறியல்புசைச்செல்வமறப்புறநடக்கையேனைச்
செற்றறியல்குடிகண்மற்றுமமைச்சராற்றெளிந்துமவெவ்வே
ருற்றறுவிட்டுணர்ந்துமவோறுகுறையுண்டேலொறுத்துத்தீர்த்தும்.

(சக) உழையர் - ஏவல்செய்வோர். யாத்த - கட்டிய, ஊங்கு-
நடு - உவன் - நடுவிலிருப்பவன்.

(ருக) எண்ணென்கேள்வி என்றது-அறுபத்துநான்கு கலைஞா
னங்களை. சமயமாறும் என்றது, சைவம், பாசுபதம், காளாமுகம்,
கௌமாரம், வாமம், கண்பத்தியம், என்னும் உட்சமயங்க ளாறினே.

(ருஉ) தேற்றல்-தெளிவித்தல். ஐந்துறுப்பாவன-திதி, வாரம்,
கரணம்-யோகம். பின்னுமுன்னோர்க்குஞ் சூழ்ச்சிப்பெருந்தகைச்சம
தி என்றது, மேல்வருங்காரியங்களையும், முன்னிகழ்ந்த காரியங்க
ளையும் ஆராய்ந்துணரும் சூழ்ச்சியில்வல்லமுதன்மந்திரியை. சமதி-
நல்லறிவுடையவன்.

(ருங்) விருத்தி-தொழில். ஒற்று-தூது. ஒறுத்து-தண்டித்து.

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம். ௧0௫

ஆதியுத்தேசத்தானுமிலக்கணவமைதியானுஞ்
சோதனைவகைமையானுஞ்சொன்ன நூலனுவாதித்து
நீதியினவற்றாற்கண்டித்தவ்வழிநிறுத்தித்தம்மில்
வாதிகள்வாதஞ்செய்யுங்கோட்டிமேன்மகிழ்ச்சிகூர்ந்தும். (௯௪)

பையுளபருவாய்நாகப்பள்ளியோனாதிவானோர்
கையுளவலியாலட்டகடலமுதனைத்தும்வாரிப்
பொய்யுளமகலக்கற்றபுனிதநூற்புலவர்நாவிற்
செய்யுளின்வினாவித்தூட்டத்திருச்செவிதெவிட்டவுண்மம். (௯௫)

தொல்லேநான்மறையோர்சைவர் துறந்தவாய்நார்க்குமின்பம்
புல்லவானமுதுங்கைப்பப்பாகநூற்புலவரட்ட
முல்லேவான்முறைகயினன்னவாறுசுவைமுரியாமூர
னல்லவண்ணருத்தியன்னார்நாவிரந்தமுதுசெய்தும் (௯௬)

எல்லவனுச்சிநீந் துமெல்லையினுன்குமாரும்
வல்லவர்குதனோதிவகுத்தமூவாறுகேள்வி
சொல்லவண்ணமலர்ந்தமேனைமநுமுதற்றுறைமாண்கேள்வி
நல்லனநயந்துகேட்டுநெண்பகற்போதுநீத்தும். (௯௭)

(௯௪) உத்தேசமாவது - நான்விவகரிக்கும் பொருளைப்பெயர்
மாத்திரங்கூறல், அதாவது, இலக்கியம். இலக்கணமாவது - அவ்வி
யாப்தி, அதிவியாப்தி, அசம்பவம் என்னு மூன்றுகுற்றங்களு மில்
லாததருமம். சோதனையாவது - நான்விவகரிக்கும் அப்பொருளில்
இவ்விலக்கணமுளதோ விலதோவெண்ப்பார்த்தல். அதுவாதமாவ
து. முன்னர் பெறப்பட்டதொன்றை வேறொன்று விதித்தற்பொ
ருட்டுப்பின்னருமெடுத்தோதுதல். கண்டித்தலாவது—இலக்கிய வி
லக்கண உபநியாசவிசேஷணங்களாற்பரிகரித்தல். அவ்வழிநிறுத்த
லாவது - உத்தேசமாகிய ஆரம்பத்தினின்று, விபக்ஷாதிக்களைச்சார்
ந்து, பக்ஷப்போலிகளுக்கு இடஞ்செய்யாது, லட்சணநிறைவாம் எ
துப்பொருள் ஒருமருங்குஞ் சாய்கலின்றித் தம்மதம்நிறுத்தல். வா
திகள் - பிறர்மதமறுத்துத் தம்மதநிறுத்துவோர். கோட்டி - வாக்கி
யமுடிவு.

(௯௬) பருவாய் - பிளவுப்பட்டவாய். அருசுமை என்றது-சண்
டு கறிமேனிற்றலால் அடையடுத்த பண்பாகுபெயர்.

(௯௭) நான்கென்றது - சதுர்வேதங்களை. ஆறென்றது-வேதர்
ங்கங்களை. மூவாறு என்றது - பதினெண்புராணங்களை. கேள்வி-
இதுகேட்டற்குக் காரணமாகிய நான்மேனிற்றலால் காரியவாகு
பெயர்.

கலைக்குரைவிரிப்பாரென்னவறுமையிற்கல்விபோலப்
புலப்படாமருங்குனல்லாரெந்திரப்புவவன்பூட்டி
யலைத்திபொவைபோனின்ருடல்செய்யாடற்கண்ணு
நலத்தகுபாடற்கண்ணுநல்லருணுட்டஞ்செய்தும். (௫௮)

இன்னிலையொழுக்குந்தொல்லோரியற்றியதருமம்வேறு
மன்னிலைநிறுத்தும்வேள்வியறம்பலவர்க்கஞ்செய்ய
நன்னிதியளித்தும்வேள்விரடத்தியுஞ்செல்வங்கல்வி
தன்னிருகண்களாகத்தழைந்திடவளர்க்குநாளும். (௫௯)

ஒப்புருமுதலீறில்லாவொருத்திதன்சத்திபெற்ற
மும்பெருந்தேவராலேமுத்தொழினடத்துமென்று
செப்பலும்புகழுன்றென்னிற்தென்னவன்கன்னியாகி
யிப்புவிமறுவிற்கீர்க்குமென்பதென்பேதைமைத்தே. (௬௦)

கலிலிலைத் துறை.

வரைசெய்ப்புண்முலைத்தடாதகைமடவரற்பிராட்டி
விரைசெய்தார்முடிவேயந்ததுதண்குடைமறுவேந்தன்
கரைசெய்தூல்வீழிகோல்செலக்கன்னியாம்பருவத்
தரசசெய்தலாற்கன்னினாடாயதந்நாடி. (௬௧)

இன்னவாறுமையவதரித்திருந்தனனென்றாப்
பொன்னவாவின்ர்பெறவெறிபொருநைகால்பொருப்பன்
சொன்னவாய்மைகேட்டகங்களிதூங்கினர்தொழுது
மின்னுவார்சடைமுனிவரோர்வினுவரைசெய்வார். (௬௨)

(௫௮) கலை - பரதநூல். எந்திரப்புவவன் - சூத்திரப்பதுமையா
ட்டித் தொழிலில் வல்லவன்.

(௫௯) இன்னிலை - இல் - நிலை - கிருகத்தாச்சிரமநிலை. வேறு
என்றது-ஒழிந்த பிரமசரியம், வானப்பிரத்தம் 'சந்நியாசம்' என்னுமூ
ன்றசிரமங்களையும். அந்நிலைநிறுத்தும் வேள்வி என்றது-அவ்வங்
வாச்சிரமங்களுக்குரிய யாகாதிகர்மங்களை. ஆக்கம் - விருத்தி. வேள்
வின்னதது, அக்கினிஷ்டோமாதியாகங்களே.

(௬௦) ஒப்புரு முதலீறில்லாவொருத்தி என்றது - நவாதீதரி
லையினின் ஓளியிருவாகிய அருட்சத்தியை. தன்சத்தியென்றது-
அவ்வருட்சத்தியினின்றுந் தோன்றிய மகேசமுதலியோரை.

(௬௧) மடவரல் - கற்பின் வரலாற்றினையுடையவன் என்னை, க
ற்பின்பகுதிகளாகிய, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு, என்னும்நா
ன்கு குணங்களுள், மடமென்பது ஓர்குணம். அக்குணத்தின் வரு
கையையுடையவன் என்பது பொருள்.

(௬௨) பொருளை. தாமிரபர்ணிநதி. தூங்கினர், வினைமுற்று எ
ச்சமாய் நின்றது.

திருந்துநான்மறைச்சென்னியுந்தீண்டுதற்கரிதா
யிருந்தநாயகியாவையுமீன்றவெம்பிராட்டி
விரிந்தவன்புகூர்த்தக்கனும்வெற்பனும்பன்னாள்
வருந்தினோற்றலாலவர்க்கொருமதலையாய்வந்தாள். (௬௩)

மனித்தனாகியபூழியின்மகளெனவீங்குத்
தனித்தகாரணம்யாதெனத்தமனியப்பொதுவிற
குனித்தசேவடிக்கன்புடைக்குடமுனியருள்கூர்
தினித்ததோர்கதைக்கேண்மினென்றெடுத்துரைசெய்வான். (௬௪)

விச்சவாவசுவெனுமொருவிச்சையன்பயந்த
நச்சவாள்விழிமடந்தைவிச்சாவதிநாம
மச்சவாகதமொழியினுளம்பிகைக்கன்பு
வைச்சவாழ்வுறுமனத்தினுடாதையைவணங்கா. (௬௫)

ஐயவாம்பிகைதன்னையானன்பிளவழிபட்
டிய்யவேண்டுமென்றானவனுலகெலாம்பயந்த
தையன்மந்திரந்தனையமகடனக்குபதேசஞ்
செய்யவாற்றெறியொழுகுவாள்செப்புவாள்பின்னும். (௬௬)

இறைவிதன்னையாதரிப்பதற்கிம்பரிந்திறந்த
குறைவிநன்னகர்யாதெனக்கூறுவான்கேள்வித்
துறைவிளங்கினோர்பயில்வதுதுவாதசமுடிவென்
றறைவளம்பதியவானிமேற்சிவபுரமாமால். (௬௭)

சேடிதாங்குமூவுலகினுட்சிறந்தனசத்தி
பீடமூவிருபத்துநான்கவற்றின்முற்பீட
மாடமோங்கியமதுரையாமற்றதுபோகம்
வீடும்வேண்டியசித்தியும்விளைப்பதென்றெண்ணு. (௬௮)

(௬௪) மனித்தன் - விரித்தல் விகாரம்.

(௬௫) விச்சையன் - இச்சைநூலில் வல்லவன். நஞ்சு-நச்சு என
வலித்தற்பெற்றது. வைச்சு - வைத்து என்பதன்மரூஉ. சவாகதம்-
கிளி.

(௬௭) வளம்பதி-இது உரிச்சொற்றொடராதலினியல்பாயிற்று.

(௬௮) சேடி - பெருமை. பீடமூவிருபத்து நான்கென்றது,
அறுபத்துநான்கு சத்திபீடங்களை. இதன்விரிவைதேவிபாகவதமுத
லியநூல்களிற்காண்க.

அல்லுமெல்லும்வானகர்க்கதவடைப்பின் நிச்சுவர்க்கச்
செல்வரங்கடைந் துமையருள்சித்தியால்விளைய
வெல்லுவாரதான் றெந்தையோடைவர்கள்வேண்டி
நல்வரம்பலவடைந் தனர்நமர்களந்கரில். (௬௬)

எம்மையாரையும்யாவையுமீன் தவங்கயற்க
ணம்மையாவரேயாயினுமன்பினுதரிப்போ
ரிம்மையாகியபோகம்வீடெண்ணியாங்கெய்தச்
செம்மையாகியவின்னருள்செய்துவீற்றிருக்கும். (௭0)

என்றதாதையயிறைஞ்சினுளனுளுகொண்டெழுந்தான்
மன் தன்மாமலர்வல்லிபோல்வழிக்கொடுகானங்
குன் தமாறுபின் கிடப்பமுன்குறுகினுளன்பி
னின் தவாதிடெயம்பரையருணிறைந்தவந்கரில். (௭௧)

அடைந்திளம்பிடியாடல்போலாடகமலங்
குடைந் துநான் மறைக்கொழுந்திடங்கொண்டுறைகுறிப்பாற்
படர்ந்தபொன்மலைவல்லியைப்பணிந் துவெங்கதிரோன்
றொடர்ந்தவான்சுருமதியமேயாதியாத்தொடங்கா. (௭௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெரும்பகனல்லுண் கங்குலுணுதவப்பெற்றவூணிலேமுதற்ப
ல்லு, ணரும்பொடியெள்ளுண்சாந்திராயணமானேந்துபானறியரீர்
தருப்பை, யிரும்புதனுனிர் காலிவைநுகர்ந்துயிற்றரும்பட்டினி
யுற்றும், வரம்புரவிராறுதிங்களுநோற்று வாடிமேல்வருஞ்சுருமதி
யில். (௭௩)

சன்னிதியடைந்து தாழ்ந்துநின்றிளமாந்தளிர்டிக்காய்ஞ்சிசூழ்
கிடந்த, மின்னிகர்மருங்கு லிழையிடைநுழையா வெம்முலைச்செம்
மலர்க்காந்தட், பொன்னிரைவளைக்கை மங்கலக்கழுத்திற் பூரணம
திக்கலைமுகத்தி, னின்னினிசையளிசு ழிருட்டுழற்கற்றை யிறைவி
யையிம்முறைநினையா. (௭௪)

(௭௪) இம்முறை நினையா என்றது, பாதாதிசேசம்வரையில்ம
னத்தில் தியானித்து என்பதை விளக்கின்றது. காஞ்சி-இருகோ
வைமணி (௬௬) ஐவர்கள். பஞ்சசுரர், வசபூர்ணர், சொச்சவித்தியர்,
யகூர் வித்தியாதர்.

(௭௧) அனுளு - உத்தரவு, மா-என்னும் பலபொரு ளொரு
சொல், சார்புபற்றி வண்டின்மேல் நின்றது.

(௭௧) சுருமதி. மகரமதியாகிய தைமாதம்.

(௭௨) வரம்புரவிராறுதிங்களுநோற்று என்கிறதற்குதையாதி
மார்கழி யீருள பன்னிரண்டு மாதங்களிலும், பெரும்பகனல்லுண்
பட்டினியுற்று மென்றதிராகிய பன்னிரண்டு வகைப்பட்ட வுணவு
களைமுறையேயுண்டு தவஞ்செய்து என்பதுபொருள்.

தடாதகைப்பிராட்டியார்திருவவதாரப்படலம். ௧0௯

கோலயாழ்த்தெய்வம் பராய்க்கரங்குவித்துக் கொழுஞ்சுடர்ப்பசு
ங்கதிரீவிளக்கம், போலனூற்பொல்லம் பொத்துபொன்னிறத்தபோ
ர்வைநீத்தவிழ்கடிமுல்லை, மாலைமேல்வீக்கிப் பத்தார்பின்கிடப்பமல
ர்க்குழரேய் சுவற்கிடத்திச், சேலைநேர்விழியாண்மாடகந்திரித்துத்
தெறித்தனன் பண்ணறிந்திசைப்பான். (௭௮)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

ஒளியாலுலகீன் றுயிர்மனைத்துமீன்போற்செவ்வியுறநோக்கி
யளியால்வளர்க்குமங்கயற்கணன்னே கன்னியன்னமே
யளியாலிவவான்றிருமகளாயாவியன்னமயில்பூவை
தெளியாமழலைக்கிளவளர்ந்துவிளையாட்டயருஞ்செயலென்னே.

அண்டக்குவைவெண்மணற்சிறுசோரூக்கித்தனியேவிளையாடுங்
கொண்டற்கோதாய்படியெழுதலாகாவுருவக்கோகிலமே
கொண்டற்குடிமியிமயவரையருவிகொழிக்குங்குளிர்ப்புத்தால்
வண்டற்கு, தலைமகளிரொடும்விளையாட்டயரும்வணப்பென்னே.

வேதமுடிமேலானந்தவுருவாய்ஈறைந்துவிளையாடு
மாதரசேமூத்தகைமானேயிமயமடமயிலே
மாதிரிமவான்றேவிமணிவடந்தோய்மார்புந்தடற்கோளு,
பாதமலர்சேப்புதமிழித்துவிளையாட்டயரும்பரிசென்னே. (௭௯)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

யாழியன்மொழியாலிவ்வுழிபாடி யேத்தினுளாகமெய்யுள்ளத், தா
ழியவன்பின்வலைப்படுகருணையங்கயற்கண்மடமானேர். குழியநு
ழைமெல்லிளங்குழற்குழலைத் தொண்டைவாயகவை மூன்றெய்தி,
வாழிளங்குழவி யாகியாலயத்துவந்துநின்றான் வரங்கொடுப்பான்.)

(௭௮) கோலம் - அழகு - சித்திரம். பொல்லம் - ஐயல். பொ
த்துதைத்து. போர்வை-உறை. சுவல் - பிடரி. மாடகம் - முறுக்
காணி.

(௭௭) அண்டக்குவை - அண்டகோடிகளின்கூட்டம். கொண்
டல்-மேகம், படி-ஒப்பு-உலகம். வண்டல்-மகளிர்விளையாட்டு. இம்
வாந்தேவி-பர்வதராஜபத்தினியானமேனை. சேப்பு-செவப்பு.

(௭௯) யாழியல் - வீணையினிசை. குழியம்-உச்சிக்கொண்டை
தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. அகவை - வயது.

இறைஞ்சியஞ்சலித் தாடன்னையெம்மன்னையாது வேண்டினை
யெனவென்று, நிறைந்தபேரன்புநின்னடிப்போதி னீங்கலாநிலை
மைதந்தருளென், தறைந்தனளின்னும் வேண்டுவதேதென் தருள
விம்மகவுருவாகிச், சிறந்துவந்தென்பா வருள்சரந்திருக்கத் திருவு
ளஞ் செய்யெனப்பணிந்தாள். (அ0)

சிவபரம்பரையு முதற்குநேர்ந்தருள்வா டென்னவார்மன்னனாய்
மலயத், துவசனென்றொருவன் வருமவன்கற்பின் றுணைவியாய்வரு
தியப்போதுன், தவமகவாக வருவலென்றன்பு தந்தனள்வந்தவா
றிதுவென், துவமையில்பொதியத் தமிழ்முனிமுனிவர்க் கோதினா
னுள்ளவா றுணர்ந்தார். (அக)

தடாதகைப்பிராட்டியார் திருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் க௭ - க்கு - திருவிருத்தம் - 6௯௮.

ஐந்தாவது,

திருமணப்படலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தரைபுகழ்தென்னன்செல்வத்தடாதகைப்பிராட்டியானே
திரைசெய்நீர்ஞாலங்காத்தசெயல்சிறி துரைத்தேன்றெய்வ
விரைசெய்பூங்கோதைமாதைவிடையவன்மணந் துபாராண்
டரசசெய்திருந்ததோற்றமறிந்தவாறியம்பலுற்றேன். (க)

காயிரும்பரிதிப்புத்தேள்கலியிருடுமிப்பச்சோதி
பாயிருங்குடைவெண்டிங்கட்படரொளிநீழல்செய்ய
மாயிரும்புவனமெல்லாமதுமுறையுலகமீன்ற
சூயிளங்குமரியாகித்தனியரசிருக்குநாளில். (உ)

மருங்குதேய்ந்தொளிப்பச்செம்பொன்வனமுலையி றுமாப்பெய்தக்
கருங்குழந்தகற்றைபாளுட்கங்குலைவெளி றுசெய்ய
விரங்குநல்யாழ்மென்றீஞ்செர்லின்னகையெம்பிராட்டிக்
கருங்கடிமன்றல்செய்யுஞ்செவ்விவந்தடுத்ததாக. (ஈ)

(அக) சிவபரம்பரை - சிவசத்தியாகிய மீனாட்சியம்மை.

(ஈ) பாளுட்கங்குல் - நரோத்திரி. செவ்வி - பருவம். கடிமன்
றல் - விவாகமுகூர்த்தம்.

பனிதருமதிக்கொம்பன்னபாவையைப்பயந்தானோக்கிக்
குனிதாநிறையப்பூத்தகொம்பனய்க்கின்னங்கன்னி
கனிதருசெவ்வித்தாயுங்கடிமணப்பேறின்றென்னாத்
துனிதருநீராளாகிச்சொல்லினுள்சொல்லக்கேட்டாள். (ச)

அன்னேநீநினைந்தவெண்ணமம்பொழுதாரும்வேறு
பின்னேநீயிரங்கல்யான்போய்த்திசைகளும்பெருநீர்வைப்பு
மென்னதுகொற்றநாட்டிமீள்வலிங்கிருத்தியென்னாப் [ள்.
பொன்னவீர்மலர்க்கொம்பன்னுள்பொருக்கெனவெழுந் துபோந்தா

தேம்பரினோதைமாதின்றிருவுள்செய்தினோக்கி
யாம்பரிசுணர்ந்தவேந் துரமைச்சரும்பிறரும்போந்தார்
வாம்பரிசடாவித்திண்டேர்வலவனுங்கொணர்ந்தான்வையந்
தாம்பரிவகலவந்தாளேறினாள்சங்கமார்ப்ப. (சு)

ஆர்த்தனதடாரிபேரியார்த்தனமுருடுமொந்தை
யார்த்தனவுடுக்கைதற்கையார்த்தனபடகம்பம்பை
யார்த்தனமுழுவந்தட்டையார்த்தனசின்னந்தாரை
யார்த்தனகாளந்தாளமார்த்தனதிசைகளெங்கும். (எ)

வீங்கியகொங்கையார்த்தகச்சினர்விழிபோற்றைப்ப
வாங்கியசிலையேறிட்டகணையினர்வட்டத்தோல்வா
டாங்கியகையர்வைவேற்றளிர்க்கையர்பிணத்தெய்வம்போ
லோங்கியவாயத்தாருமேறினாருடனத்திண்டேர். (அ)

கிடைப்பனவுருளாற்பாறைக்கீண்டுபாதலத்தினெல்லை
யடைப்பனபரந்ததட்டாலடையவான்றிசைகளெட்டு
முடைப்பனவண்டமுட்டியொற்றிவான்கங்கைநீரைத்
துடைப்பனகொடியாற்சாரிசுற்றுவுபொற்றிண்டேர்கள். (க)

(ச) துனி-துன்பம். நீர்மை-குணம். அது-ஈறுகெட்டு நீரெனநி
ன்றது. செவ்வித்து என்பதில், து - பகுதிப்பொருள்விருதி.

(ரு) இரங்கல்-எதிர்மறைப்பொருளில்வந்த வியங்கோள் வினை
முற்று. கொற்றம்-வெற்றி.

(சு) கடாவி - செலுத்தி. பரிவு - துன்பம்.

(எ) மொந்தை, படகம், ஒருகட்பறைகள். தட்டை - கற்கடிப்
பறை.

(அ) பிண - பெண். வட்டத்தோல் - கேடகம். ஆயம் - மகளிர்
கூட்டம்.

(க) சுற்றுவு. கிடைப்பன, இவ்விரண்டும் வினைமுற்றெச்சங்கள்.

செருவின்மாதண்டந்தாங்கிச்செல்லும்வெங்குற்றமென்ன
வருவிமாமதநீர்காலவரத்தவெங்குருதிக்கோட்டார்
கருவிவான்வயிறுகிண்கெவிமுநீர்வாயங்காந்து
பருகிமால்வரைபோற்செல்வபருஉப்பெருந்தடக்கையானே. (க௦)

ஒலியவார்திரையின ன்னவொழுங்கினயோகமாக்கள்
வாலியகாலடக்கிச்செல்லுமனமெனக்கதியிற்செல்வ
கலியநீர்ஞாலங்காப்பான்கடையுமழிவிற்றேற்றம்
பொலியும்வாம்புரவியொன்றேபோல்வனபுரவிவெள்ளம். (க௧)

காலினுங்கடிதுசெல்லுஞ்செவவினர்கடுங்கட்கூற்ற
மேலினுமிகையுண்டாயின்வெருண்டுவென்கண்மீளும்
பாலினர்பருவாய்நாகப்பல்லினும்பில்குமாவ
வேலினர்வீயாவென்றிவீக்கியகழற்கால்வீரர். (க௨)

எண்புதைத்தெழுந்தவீரரிவுளிதேர்யானேவெள்ள
மண்புதைத்தனபதாகைமாலேவெண்கவிகைபீலி
விண்புதைத்தனநுண்ணீளவெயில்விபரிதிப்புத்தேள்
கண்புதைத்தனீபேரோதைகடலொலிபுதைத்ததன்றே. (க௩)

தேரொலிகலினப்பாய்மான்செலவொலிகொலைவெண்கோட்டுக்
காரொலிவீரரார்க்குங்கனையொலிபுனைதார்க்குஞ்சி
வாரொலிகழற்காற்செங்கண்மள்ளர்வன்றிண்டோள்கொட்டுப்
பேரொலியண்டமெல்லாம்பிளந்திடப்பெருத்தன்றே. (க௪)

பரந்தெழுமுழிபேர்ப்பப்பகலவன்மறைந்துமுந்நீர்
கரந்தவன்போன்றாகக்கங்குல்வந்திருத்ததேய்ப்பச்
சுரந்திருணிறையமுத்தின்சோதிவெண்குடையும்வேந்தர்
ந்நரத்தபூண்வயிரவாளுநிறைநிலாவெறிக்குமன்றே. (க௫)

(க௧) கால் - காற்று. கலி - ஓசை. கலியுகமுடிவிற் ரேற்றம்
பொலியும்வாம்புரவி என்றது - கற்கி அவதாரத்தை.

(க௨) வெந் - புறமுதுகு, பில்கும் - சிந்தும். வீக்கல் - கட்டல்.

(க௩) இவ்வுளி - குதிரை. பீலி-மயிற்சூஞ்சும். பதாகை - கொடி
புத்தேள் - தேவன்.

(க௪) கலினம்-கடிவாளம். மள்ளர்-வீரர். முந்நீர்-படைத்தலும்
காத்தலும், அழித்தலுமாகிய, மூன்று தன்மையையுடையது என
பண்புத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலை
யாய்க், கடலுக்குக் காரணக்குறியாய்வந்த பரியாயப்பெயர். ஆற்று
நீர், ஊற்றுநீர், வேற்றுநீர் என மூன்றுநீரையுடையது எனவும்
பொருள்படும்.

தேர்நீறைகலனாய்ச்செல்லப்பரிநிறைதிரையாய்த்துள்ள
வார்முரசொலியாய்க்கல்லவாட்கலன்மீனாய்க்கொப்பத்
தார்நீரைகவரிக்காடுநுரைகளாய்த்ததும்பவெழந்
கார்நீரையாகத்தானைக்கடல்வழிக்கொண்டதன்றே. (கச)

கள்ளவிழ்கோதைமாதரெடுத்தெறிகவரிக்காடு
துள்ளவந்தணர்வாயாசியொருபுறந்துவன்றியார்ப்பத்
தென்விளியமுதகீதமொருபுறந்திரணலிம்ம
வள்ளைவாருழையெம்மன்னைமணித்திண்டேர்நடந்ததன்றே. (கௌ)

மீனவன்கொடியுங்கானவெம்புலிக்கொடியுஞ்செம்பொன்
மானவிழ்கொடியும்வண்ணமயிற்றழைக்காடுந்தோட்டுப்
பானலங்கருங்கட்செவ்வாய்வெண்ணகைப்பசுந்தோணிம்பத்
தேனலம்பலங்கல்வையர்க்குசெவ்விதேர்மருங்கிற்செல்ல. (கஅ)

மறைபலமுங்கொண்டேத்திவாய்நடுமாரியெய்ப்ப
நீரைபரம்பரைநீயெங்கணிபுரங்கோன்மகளாய்வைய
முறைசெய்துமாசுதீர்ப்பாயடியனைன்முதத்துமாசுந்
குறையெனநிழற்றுந்நிங்குட்கொள்கைபோற்கவிகைகாப்ப. (கக)

அங்கயனோக்கிமான்தேர்க்கணித்தொருகடந்தேரூர்து
வெங்கதிர்வியாழச்சூழ்ச்சிமேம்படுசுமதியென்போ
னங்கைதன்குறிப்புநோக்கிராற்பெரும்படையுஞ்செல்லச
செங்கைவிந்நிரம்புநீட்டிச்சேவகஞ்செலுத்திச்செல்வான். (உ௦)

அலகினைநெருவிசசேனையாழ்கடலனைத்துந்தன்போன்
மலர்தலையுலகமன்றிமகபதியுலகமாதி
யுலகமும்பிறவுஞ்செல்லவுலப்பிலாவலியதாக்கித்
திலகவாணுநலாண்மண்ண்திருவெலாங்கவரச்செல்வான். (உ௧)

கயபதியாநியாயவாடபுலக்காவல்வோந்தர்
புவவலியடங்கவென்றுபுழைக்கைமான்புரவிமான்தேர்
பயன்மதிநுதல்வெண்கட்பாவையராயமோடு
நயமலிநிறையுங்கொண்டுதிசையின்மேனாட்டம்வைத்தான். (உ௨)

(கச) கலன் - மரக்கலம். வேழம் - யானை.

(கௌ) கவரி-சாமரை. புலிக்கொடி-சோழனுடையது. விழ்கொ
டி-சேரனுடையது. புலிக்கொடி-புலி எழுதியகொடி. எனையகொடி
களுக்கு மிவ்வாறேகொள்க.

(உ௦) மகபதி-இந்திரன். உலப்பிலா-கெடுத்தியில்லாத.

(உ௧) கயம்-யானை. இது கஜம் என்பதன்திரிபு. பயல்-பாதி.

வார்கழல்வலவன்றேறவைவலியகா லுதைப்பமுந்நீ
 ஞர்கலனெப்பத்தாண்டவும்பர்கோனனிகத்தெய்திப்
 போர்விளையாடுமுன்னர்ப்புரந்தரன்மிலைந்ததும்பைத்
 தார்விழவாற்றல்சிந்தத்தருக்கழிந்தகன்றுபோனான். (உ௬)

இழையிடைநுழையாவண்ணமிடையிறவீங்குகொங்குகக்
 குழையிடைநடந்துமீருங்கொலைக்கணர்குழுவந்தான
 மழைகவிழ்கடாத்துவெள்ளைவாரணமாவுங்கோவுந்
 தழைத்திர்மணியுந்தெய்வதருக்களுங்கவர்துமீண்டாள். (உ௭)

கலிலிலைத்துறை.

இவ்வாறுமற்றைத்திசைகாவலர்யாரையும்போய்த்
 தெவ்வாண்மைசிந்தச்செருசெய்துதிதையுங்கைக்கொண்
 டவ்வாறுவெல்வாளெனமூன்றரண்டடமேருக்
 கைவார்சிலையான் கயிலைக்கிரிநோக்கிசெல்வாள். (உ௮)

சலிக்கும்புரவித்தடந்தேருடைத்தம்பிராட்டி
 கலிக்கும்பலதூரியங்கைவாரைதெய்வத்திண்டேர்
 வலிக்கும்பரிமள்ளர்வழங்கொலிவாங்கினேரே
 யொலிக்கும்படிக்கிடனனாழிதோறோங்குமோங்கல். (உ௯)

வாரோர்கயிலைமலையான்மகடன்னீர்த்துப்
 போனான்வந்தாளென்றருவிக்கட்புனலுக்கநீ
 ரானவொலியாலனைவாவென்றழைத்தன்றேசு
 தானாகையாற்றழீஇயெதிரேற்பசசென்றான். (உ௧)

கிட்டிப்பொருப்பைக்கிரியோடுகிரிகடாக்கி
 முட்டிப்பொருதாலெனவேழுமுழங்கிப்பாயப்
 புட்டிப்புறத்தார்மறத்தார்கணைபூட்டுவில்லார்
 வண்டித்துருமேறெனவார்த்துவனோந்துகொண்டார். (உ௨)

(உ௩) கழல்-வீரகண்டை. கால்-காற்று. அனிகம்-சேனை. தும்
 பை, போர்செய்தற் கணிந்துவருமலை. முன்னர் - அர், பருதிப்
 பொருள்விகுதி.

(உ௪) தெவ் ஆண்மை-பகையின்வலிமை. செரு-சண்டை. தி
 றை-கப்பம். மூன்றரண்-மூன்றுமதில், எனவே திரிபுரம் என்பது
 பொருள்.

(உ௫) புட்டிவு-அம்புறுத்தாணி. புறம்-முதுகு. மறம் - வீரம்.
 வட்டித்தல்-சபதங்கடறல். உறுமு-இடி.

ஒடித்திருமாமலைகாவலரும்பரார்க்கு
நாடிப்பணிதற்கரிதாகியநந்திபாதங்
கூடிப்பணிந்தித்திறங்கூறலுங்கொற்றவனைந்
தேடிக்கிடையானுளந்தேர்ந்தனனந்தியெந்தை. (௨௧)

வென்றிக்கணத்தைவிடுத்தான்கனமீதுபெய்த
குன்றிக்கணம்போற்சுழல்கண்ணுழல்கொப்புளிப்பச்
சென்றிக்கனையமொழியாள்பெருஞ்சேனையோடு
மொன்றிக்கடலுய்கடலும்பொருதொத்ததன்றே. (௩௦)

சூலங்கண்மழுப்படைதோமரநேமிபிண்டி
பாலங்கன்கழுக்கடைவாட்படைதண்டநாஞ்சி
லாலங்கவிழ்க்கின்றவயிற்படைவீசியுழிக்
காலங்கலிக்குங்கடல்போன்றகனமரார்ப்பு. (௩௧)

எரிகின்றனவோசசுவவெய்வனவாதியாகச்
செரிகின்றனபல்படைசெந்நிறப்புண்ணீர்மூழ்கிப்
பறிகின்றனவும்பிழைக்கின்றவும்பட்டுத்தாக்கி
முறிகின்றனவுமுயன்றார்வினைப்போகமொத்த. (௩௨)

தெரிசிக்கவந்தசிலதேவர்கிறைப்புநூந்தி
வெருவிப்பறந்தவொழிந்தோர்விலங்கூர்நிமானங்
கருவிப்படையாற்சிறைதப்பட்டனகாலனூர்தி
குருதிப்புனலுக்கதுகொற்றவையுண்டதென்ன. (௩௩)

பொருகின்றதுகண்டுவிச்சாதார்போகம்வீடு
தருகின்றவனைத்தொழுவானெறிசார்ந்துநேரே

(௨௧) உம்பரார் - மேலிடத்திலுள்ளவர். எனமென்றது, வராகவடிவங்கொண்ட திருமாலே.

(௩௦) கணம் - மேகம். இக்கு - கரும்பு. பொருத்து - இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர்.

(௩௧) பிண்டிபாலம் - எறியாயுதம். கழுக்கடை - சிறியசுட்டி. நாஞ்சில் - கலப்பை. களமர் - வீரர்.

(௩௨) முயன்றார் வினைப்போகம் என்றது - முற்பிறப்பிற்செய்தநல்வினைக்கீடாகப் போகம் சிலநான்நின்றதும், தீவினைக்கீடாகவரும் நன்மையுடனே கழிதலும் நெறியாதலின்.

(௩௩) விலங்கூர்தி - ஐவராவதயானே முதலிய யிருகவாகனங்கள். ஊர்தி, நடத்தப்படும் பொருள் மேனிற்றலால், செயப்படுபொருளில்வந்த தொழிற்பெயர்.

வருகின்றவர்தேவாழிற் கொடுபோவரன்புக்
குருகின்றளிர்மெல்லடியாரொடுமூற்றமஞ்சா. (௩௪)

திங்கட்படைசெங்கதிரோன்படைசீற்றமேற்ற
வங்கிப்படைதீம்புனலான்படைநாரசிங்க
துங்கப்படைசிம்புனெடும்படைசூறைச்செல்வன்
வெங்கட்படைபன்னகவெம்படைமாறிவிட்டார். (௩௫)

கொட்புற்றமராமிக்கொள்கையர்தம்மினந்தி
நட்புற்றவர்கைப்படைதூட்டடஞானமூர்த்தி
பெட்புற்றருளவருமெங்கள்பிராட்டியவெய்ய
கட்புற்றவிறக்கணைமாரிகதேற்றின்றினுள். (௩௬)

கையிற்படையற்றனர்நட்படைதொட்டுவீரர்
மெய்யிற்படுகென்றுவிடுக்குமுன்வீரக்கன்னி
பொய்யிற்படுகெஞ்சுடையார்தவம்போலமாய
செய்யிற்படுவச்சிரவேலைநிமிர்த்திவீசி. (௩௭)

துண்டம்படவேதுணித்தக்கணவீரர்தம்மைத்
தண்டங்கொடுதாக்கினன்சாயந்தவாச்சாம்பிப்போன
ரண்டங்கள்சராசரமயாவையுந்தானேயாக்கிக்
கொண்டெங்குநின்றான்வலிகூறவரம்பிற்றாமோ. (௩௮)

படையற்றுவிமானமும்பற்றறவற்றுச்சுற்றுந்
தொடையற்றிருண்மூண்டெழுதோள்வலியற்றுச்செற்ற
மிடையற்றவீரநகையற்றடலேறுபோலு
நடையற்றடைவார்திலைகண்டனந்தியண்ணல். (௩௯)

உடையானடிதாழ்ந்திவையோதலுமோதநீத்தச்
சுடையானினவாணகைசெய்துதருமச்செங்கண்
விடையான்சிலையானிகல்வென்றிவினோக்குந்தெய்வப்
படையானெழுந்தானமராடியபாரிற்சென்றான். (௪௦)

(௩௪) ஊற்றம் - இடையூறு. போகம்வீடு தருகின்றவனென்றது - இருவினையொப்புவந்துகூட, போகத்தையும், மலபரிபாகத்தில் மோட்சத்தையும் தருவோனாதலின்.

(௩௫) சிம்புள் - சரபம். சூறை - வாயு. பன்னகம் - பாம்பு.

(௩௬) கொட்புற்று - சுழன்று - இது, கொடுமை என்னும் பண்பும், சுற்றயலுகரமுங்கெட்டுப் பெயர்விசுதியேற்றுக் கொட்பு எனின்றது. பெட்பு என்பதற்குப்பகுதி - பேண் என்பதன் விகாரமெனக்கொள்க.

(௩௭) சாய்தல் - புறங்கொடுத்தல். சாம்பி - சோர்ந்து.

(௩௮) இகல் - போர். தொடை - தும்பைமாலு. செற்றம் - கோபம்.

(௪௦) தெய்வப்படை என்றது - பாசபதாஸ்திரத்தை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மேவியாகவப்பாரிடைப்பாரிடவீரையமரராடி
யோவிலாவலிகவர்ந்ததுமன்றினியுருத்தெவரெதிர்த்தாலுந்
தாவிலாவலிகவரவுமடங்கலின்றணிப்பிணவெனநிற்குந்
தேவியார்திருவுருவமுஞ்சேவகச்செய்கையுமெதிர்கண்டான். (சக)
ஒற்றைவார்கழற்சரணமும்பாம்பசைத்துடுத்தெவம்புலித்தோலுங்
கொற்றவாண்மழுக்கரமும்வெண்ணீறணிகோலமுந்நூன்மார்புங்
கற்றைவேணியுந்தன்னையேநோக்கியகருணைசெய்திருநோக்கும்
பெற்றதன்வலப்பாதியைத்தடாதகைப்பிராட்டியுமெதிர்கண்டான்.

கண்டவெல்லையி லொருமுலைமறைந்தது கருத்தினுண்மடன
ச்சங். கொண்டமைந்திடக் குனிதரமலர்ந்தபூங் கொம்பர்போலொ
சிந்தொல்கிப், பண்டையன்புவந் திறைகொளக்கருங்குழற் பாரமு
ம்பிடர்தாமுந். கெண்டையுண்கணும் புறவடினோக்கமண் கிளைத்து
மின்னெனநின்றான். (சங)

நின்றமென்கொடிக்ககல்விசும்பிடையானிகழ்த்தியதிருமாற்ற
மன்றறிந்தமுத்தறிவொஞ்சுமநிசீறடிபணந்தன்னொயிற்
கொன்றையஞ்சடைக்குழகனேநின்மணக்குழகனென்றலுமன்பு
துன்றநின்றவட்பார்த்தருட்சிவபரஞ்சோதிமற்றிதுகூறும். (சச)

என்றுதொட்டிநிசையின் மேர்சயங்குறித்தெழுத்து போந்த
னையாமு, மன்றுதொட்டிரும்துரை விட்டுனேவிடாதடுத்துவந்தன
முன்னைத், தொன்றுதொட்டநான் மறையுரைவழிவருசோமவாரத்
தோரை, நன்றுதொட்டநான்மணஞ்செய்வருதுநின்னகர்க்குநீயே
கென்றான். (சடு)

என்றநாதன்மேலன்பையுமுயிரையுமிருத்தியாயஞ்சுழக்
குன்றமன்னதேர்மேற்கொடுதூரியங்குரைகடவெனவார்ப்ப
நின்றதெய்வமால்வரைகளும்புண்ணியநீத்தமுநீத்தேகி
மன்றன்மாமதுராபுரியடைந்தனன்மதிக்குலவிளக்ககன்னான். (சச)

(சக) ஆகவப்பார் - யுத்தபூமி. பாரிடம் - பூதகனம். உருத்து-
கோபித்து. பிணமடங்கல் - பெண்கிங்கம்.

(சங) ஒல்கி - துவண்டு.

(சச) மாற்றம் - உரை. குழகன் - பேரழகுடையவன்.

(சடு) ஒரை நன்றுதொட்டநான் - நல்லமுகூர்த்தங்கூடிய கா
லத்தில். உனைவிடா தடுத்துவந்தன மென்றது-சத்தனாவுள்ளதனக்
குத்தாதான்மிய சத்தியாய்நின்றலை.

(சச) புண்ணியநீத்தம்-புண்ணியநதி.

மங்கைநாயகிமங்கலமெதிர்கொளவந்துவானிழிசெல்வம்
பொங்குமானிகைபுகுந்தனளாகமேற்புதுமணத்திறந்தீட்டி
யெங்குமோலையுய்த்தமைச்சர்மங்கலவினைக்கியைவனவமைக்கின்ற
ரங்கண்மாநகரெங்கணுங்கடிமுரசானேமேலறைவத்தார். (சஎ)

மேற்படி-வேறு.

கன்னிதன்மணமுரசன்றதலுங்கடிநகருறைபவர்கரைகெடத்
துன்னியவுவகையர்கடவுளைத்தொழுக்கையருடலமுகிழ்ப்பெழப்
பன்னியதுதியினரியலெழின்மகளிரையழகுசெய்பரிசென [ய்வார்.
வின்னியலெழில்வளநகரெலாஞ் செயல்வினையணிபெறவெழில்செ

கோதையொடும்பரிசந்தனக்குப்பைகளைந்தனர்வீசுவார்
சீதளமென்பனிநீர்கடீய்ச்சிந்தினபூழியடக்குவார்
மாதருமைந்தருமிறைமகண்மன்றன்மகிழ்ச்சிமயக்கினற் [வார்
காதனிகுழைதொடி கண்டுகைகழல்வன தெரிகிலர்தொழில்செய்

மங்கலமென்றெனவினவுவார்வருமதிநாளெனவுரைசெய்வார் [வார்
தங்களையொல்லே தழீஇக்கொள்வார தாங்கருமோகைதலைக்கொள்
திங்களினெல்லையுமாறுநாளாறுகமென்றுசெலுத்துவார்
நங்கையருங்கடி காணவோதுடித்தனதோள்கணமக்கென்பார். (க௦)

பித்திகைவெள்ளைபுதுக்குவார்பெப்புறுவார்களும்பெப்புறச்
சித்திரபந்திரி றுத்துவார்தெற்றிகள்குங்குமநீவுவார்
வித்தியபாலிகைமென்றழைவிரிதலைநீர்கிறைபொற்றட்டம்
பத்தியின்வேதிரப்புவார்தோரணம்வாயில்பரப்புவார். (கிக)

நீளிடமணிமறுகெங்கணுநெடுநடைக்காவணநாட்டுவார்
பாளைகொள்கமுருசுவைக்கழைபழுக்குலைவார்மையொழுக்குவார்
கோளிறைகொண்டெனவாடிகள்கோத்தணிவார்மிசைகொடிநீரை
வாளரியெழுபரியடிபடமத்திகைநீரையெனவைப்பரால். (கூஉ)

(சஅ) கடி-காவல். முகிழ்ப்பு-புளகம்.

(சக) கோதை-பூமலை. பூழி-புழுதி.

(கூக) பித்திகை-சுவர்த்தலம். பெப்புறுவாரென்றது, ஈண்டு,
யாவராலும் விரும்பப்பட்ட சிற்பநூல்வல்லோரை. பெப்பு-ஆசை.
தெற்றி-திண்ணை. வேதி-மேடை.

(கூஉ) மறுகு - வீதி. காவணம்-நடைப்பந்தல். கோள்-நவக்கிர
கம். அரி - சூரியன்.

பூவொடுதண்பணிசிந் துவார்பொரியொடுபொற்சுணம்வீசுவார்
பாவைவிளக்குந் துத்துவார்பைந்தொடைபந்தரினாற்றுவா
ராவண்மென்னவயிர்ப்புறவணிமறுகெங்கணுமரதனக்
கோவையுமரகதமாலையுங்கோப்பமையாரமுந்தாக்குவார். (௫௩)

அடுகரிசிந் துரமப்புவாரமுன்மணியோடையிலேச்சுவார்
கடுகடையிலுளிகழுத்தணிகாலணிகலனை திருத்துவார்
சுடாவிலுதேர்பரிபூட்டுவார்தொடையொடுகவரிகடேய்க்குவார்
வடிவறுபொற்கலநவமணிமங்கலதீபமியற்றுவார். (௫௪)

பழையனகலனைவெறுப்பராற்புதியனபணிகள் பரிப்பராற்
குழைபணிநீர்வோருமங்குவிழுலேபுதைபடமெழுகுவார்
மெழுகியவீரம்புலர்த்துவார்விரைபடுகலவைகளப்புவா
ரழுகியகண்ணடிநோக்குவார்மைந்தரையாகுலமாக்குவார். (௫௫)

அஞ்சனம்வெல்விழிதீட்டுவாராடவர்மார்பிடைநாட்டுவார்
பஞ்சுசுள்பாதமிருத்துவார்பரிபுரமீதுதிருத்துவார்
வஞ்சியாதேறலருந்துவார்மருங்குதளாடவருந்துவார்
கொஞ்சியகனிமொழிகழுதுவார்சூழுவொடுருரவைகள்குழறுவார். (௫௬)

கின்னரமிதுனமெனச்செல்வார்கிளைகெழுபாடுறெடுவிறலியர்
கன்னியரரசைவணங்குவார்கடிமணமெய்துகளிப்பின
லின்னிசையாமொடுபொடுவாரீந்தனதுகில்விரித்தேந்துவார்
சென்னியின்மீதுகொண்டாடுவார்தேறலையுணடுசெருக்குவார். (௫௭)

மன்னவர்களிருமறையவர்களிரும்வந்துபொன்மாலையைத்
துன்னினர்சோபனம்வினவுவார்தோகைதன்மணவணினோக்குவார்
கன்னிதனைவலர்வீசியகாசறைகர்ப்புரவாசமென் [ரால்.
பொன்னறுங்கலவையின்மெய்யெலாம் புதைபடவளஞெடும்போவ

(௫௩) சுண்ணம்-சுண்மென இடைகுறைந்துநின்றது. பாவை
விளக்கு - பிரதமைகளேந்தும் விளக்கு. கோப்பு - கோர்வை.

(௫௪) ஓடை - பட்டம். கலன் - சேணம்.

(௫௫) ஆகுலம் - வருத்தம். அப்புவார், வினைமுற்று எச்சமாய்
நின்றது.

(௫௬) பரிபுரம் - சிலம்பு. தேறல் - மது. குரவைபாடலாவது -
“குரவையென்பதெழுவர்மங்கையர், செந்நிலைமண்டலக்கடக்கை
கோத்துத். தந்திலைகொட்பநின்றாடலாகும்” எனவருஞ் சூத்திரத்
தாலுணர்க.

(௫௭) விறலியர் - பாடற்பெண்கள். கின்னரமிதுனம் - கின்ன
ரம், மிதுனம், என்னும் பட்சிகள். கிளை - வீணையினரம்பு - சுற்றம்.

(௫௮) காசறை - மயிர்ச்சாந்து.

அங்கனகஞ்செய்தசம்பினவாடைபொதிந்தனதோடவிழ்
தொங்கல்வளைந்தனமங்கையர் துள்ளியகவரியினுள்ளன
கங்கையும்வாணியும்யமுனையுங்காவிரியும்பலதுறைதொறு
மங்கலதூரியமார்ப்பனமதமலைமேலனவருவன. (௫௧)

அங்கவர்மனைதொறுமணவிளையனுதியதுழனியரெனமதைப்
புங்கவாரினிதுணவறுசுவைப்போனகமவிளைபுரிகுவா
ரிங்கடுவனபலியடிகளுக்கெனயதிகளையெதிர்பணிசுவார்
சங்கரனடியரையெதிர்கொள்வார்சபரியைவிதிமுறைபுரிகுவார். ()
இன்னணநகர்செயலணிசெயவிளையிலிமணமகன்மணவிளைக்
கன்னியுமளையவளென்னினிக்கடிநகர்செயுமெழில்வளையையா
மென்னவாரியநகர்செயலெழிலிளையெனவுரைசெய்வதெவனிடன்
முன்னிறைமகடமர்மணவணிமண்டபவிளைசெயுமுறைசொல்வாம்.

மேற்படி - வேறு.

கருவிவான்முகிவூர்தியைப்பொருதநாட்கலைதிமருமாட்டி
செருவில்வாங்கியவிலமானமலைகளெனத்தெய்வத்தவறையெல்லா
மருவியநகர்வையுதம்மிறைமடமகடனைசகாண்பான்
றுருவிரின்றெனநட்டனரெட்டிவான்ருடுநிலைநெடுத்தேர்கள். ()
பளிக்கிளையுயர்களிற்றுசெய்கமைத்தபொற்படியதுபசுஞ்சோதி
தெளிக்குளிலத்தினுளிகளாரைமணித்தெற்றியதுற்றோர்சாய்
வொளிக்குளாடியவொவியப்பாவைபோன்மிளிப்பளிகளாற்றோதி
தளிர்க்கும்பிதியிதையிடைமரகதசசாளரத்ததுமாறோ. (௬௩)
பல்லுருசெய்தபவளக்காலாயிரம்படைத்ததிந்திரநீலக்
கல்லுருத்தலைப்போதியதாடகக்கவின்கொளுத்தாரமேல
தல்லுருக்கியசெம்மணித்துலாத்ததாலமுதுடற்பசுந்திவகள்
லில்லுருக்குகன்மாடமதாகியவேள்விமண்டபஞ்செய்தார். (௬௪)

(௫௧) தசம்பு - குடம். மதமலை - மதத்தையுடையயானை.

(௬0) துழனி - ஓசை. பவி - பிணை, சபரியை - பூசை.

(௬௨) முகிலூதி - இந்திரன். நெடுத்தேரென்றது - நிலைத்
தேறை.

(௬௩) ஏழுயர்களிறு என்றது - ஏழுமுழமுயர்ந்த அரசயானை
யை.

(௬௪) போதியது - போதிகைகளையுடையது. போதிகை-குறு
ந்தறி. வில்-கிரணம். துலாம்-சிறுகுமிழ். உருக்கு - காலங்காந்தபெய
ரெச்சமாதலால், கல்மாடம் என்னும்எல்லைப்பொருள்கொண்டது.
கல்மாடம் - சந்திரகாந்தக்கல்லால்செய்தமேனிவை.

மூத்திற்பாளையெய்தவிர் மரகதத்தினுன்மொய்த்த பாசிலேது
ப்பின், கொத்திறநீம்பழம் வெண்பொனற்கோழரை குயின்றபூக
மூத்துப்பின், ரொத்திறநூங்குபூச் செம்பொனற்பழக்குலே தூக்கி
ப்பொன்னுற்றண்டு, வைத்துப்பாசொளி மரகதநெட்டிலேவாழையு
நிறைவித்தார். (சுரு)

பித்திமாதவிசண்பகம் பாதிரிபிறவுமண்டபஞ்சுழப், பத்தியா
வளர்த்தளிகளவாய் திறந்துபண்பாடலின்மதுக்காலத், தத்தியாய்ம
ணங் கவாந்துசாளர்த்தொறுந் தவழ்த்தொழுகினர்த்தென்ற, நித்தி
யாநிற்குமதுத்துளி தெளித்திடச் செய்தனருப்பானம். (சுசு)

வேள்விச்சாலையும் வேதியுங்குண்டமு மேகலையொடுதொன்
னூற், கேள்விச்சார்பினுற் கண்டகண்ணடிவிடை கிளர்சுடர்சீவற்ச,
நீள்விற்சாமாம் வலம்புரிசுவத்திக நிறைகுடமெனவெட்டி, வாள்வி
ட்டோங்குமங் கலத்தொழில்செய்பொறி வகையினுனிருமித்தார்.

மணங்கொன்சார்த்தொடு குங்குமப்போதளாய் மாண்மதம்பனி
நீர்தோய்த், திணங்குடேறுசெய் திருநிலந்தடவிவா னிரவிமண்டல
நாணப். பணங்கொணுகமா மணிவிளக்கிருகையும் பாவைகளெடுத்
தேந்தக், கணங்கொடாரகை யெனநவமணிசூயில் கம்பலம்விதானி
த்தார். (சுஅ)

செம்பொற்கோயின்முன் செண்டொடுகாவணீந் திசையெலா
ம்விழுங்கச்செய், தம்பொற்பாலிகைப் பாண்டிலவாய்முனையெளித்
தம்புயத்தவனாதி. யும்பர்க்கேற்றபொற் கம்பலமேல்விரித் துள்ளுற
த்தவிசிட்டுத், தும்பைத்தாழ்சடை யான்மறர்க்காதனஞ் குழவிட்ட
தனாப்பண். (சுசு)

கற்பகந்தரவயிரவானரிப்பிடர்க் துவப்பொற்குடரோற்றி
யெற்படுந் துகிராற்குடஞ்சு தூரமாவியற்றியவெருத்தத்தூண்
விற்பெம்பளிக்குத்திரக்துப்பினுல்லிடங்கமேனிலமூன்றப்
பொற்பதூல்லிவிமானம்பன்மணி சுளாற்பொலியச்செய்துள்ளாக.

(சுரு) துப்பு - பவளம். கோழ் - வழுவுழப்பு. தொத்து - கொ
த்து. தூக்கி, வைத்து, என வேறு பலவெடுக்கியவினையெச்சங்கள்,
இசையெச்சமாய்நின்ற அமைத்த என்னும் பெயரெச்சத்தின் முத
னிலையைத் தனித்தனிகொண்டன.

(சுசு) பித்தி - சிறுசண்பகம் - மாதவி - குருக்கத்தி. தத்தல்-
செல்லல். உய்யானம் - பூந்தோட்டம். உத்தியானமென்பது உய்
யானமெனநின்றது, இடைக்குறை. பித்தி - கடைக்குறை - பித்
திகை.

(சுஎ) மேகலை - ஓமகுண்டத்தின் வரம்புகள்.

(சுஅ) தாரகை - நட்சத்திரம்.

(சுசு) பாண்டில் - வாட்டவடிவு. நாப்பண் - நடு.

(எ) அரி - சிங்கம். விடங்கம் - கொடுங்கை. நூல்-சிற்பதூல்.

அங்கமாறுமேகால்களாய்முதலெழுத்தம்பொற்பீடிகையாகித்
துங்கநான்மறைநூல்களேரித்திலந்தொடுத்தசைதாம்வாகி
யெங்கணையகனெம்பெருமாட்டியோடிருப்பதற்குருக்கொண்டு
தங்கினாலெனநவமணிகுயின்றபொற்றவிசதுசமைத்திட்டார். (எக)

புரந்தரன்றருகற்பகம்பொலந்துகின்புணமுதலியநல்கச்
சுரந்தரும்பெறவமுதமைவகையறுசுவையுணமுதலாகப்
பரந்தெய்வவான்பயப்பச்சிந்தாமணிபற்பலவுஞ்சிந்தித்
திரந்துவேண்டுவதரத்தரவீட்டினுரிந்திரநகர்நாண. (எஉ)

தென்னர்சேகரன்றிருமகடிருமணத்திருமுகம்வரவேற்று
மன்னர்வந்தெதிந்தொழுதுகைக் கொண்டுதம்மணிமுடிமிசையேற்
யன்னவாசகங்கேட்டனர்கொணர்ந்தவர்க்கருங்கலந் துகினல்கி
முன்னரீர்த்தெழுகளிப்புறமனத்தினுமுந்தினர்வழிக்கொள்வார். ()

கொங்கர்சிங்களர்பல்லவரவீல்லவர்கோசலர்பாஞ்சாலர்
வங்கர்சோனகர்சீனர்கள்சாளுவர்மாளவர்காம்போச
ரங்கர்மாகதராரியர்நேரியரவந்தியர்வைதர்ப்பர்
கங்கர்கொங்கணர்விராடர்கண்மராடர்க்கருநாடர்குருநாடர். (எங)

கலங்கர்சாவகர்கடவிளரொட்டியர் கடாரர்கள்காந்தாரர், குலி
ங்கர்கேகயர்விதேக்கள் பெளரவர்கொல்லர்கள்கல்யாணர், தெலு
ங்கர்கூர்ச்சரம்ச்சர்கண்மிலேச்சர்கள் செஞ்சையர்முதலேனைப், பு
லங்கொண்மன்னருந் துறைதொறுமிடைந்துபார் புதைபடவருகி
ன்றார். (எடு)

இத்தகைப்பலதேயமன்னவர்களுமெண்ணிடம்பெறாநீண்டிப்
பைத்தவாழிபோனிலமகண்முதுகிறப்பரந்ததானையராகித்
தத்தநாட்டுளபலவகைவளனெடுந்தழீஇப்பலநெறிதோறு
மொய்த்துவந்தனர்செழியர்கோன்றிருமகண்முரசுதிர்மணமுதார். ()

வந்தகாவலருழையர்சென்றுணர்த்தினர்வருகெனவருகூப்பச்
சந்தவாளரிப்பிடரணைமீதந்தழைத்தருள்பழுத்தோங்குங்
கந்தநாண்மலர்க்கொம்பினைக்கண்டுகண்களிப்புறமுடித்தாமஞ்
சிந்தவீழ்ந்தருள்சுரந்திடத்தொழுதுபோய்த்திருந்துதம்மிடம்புக்கார்

(எக) அங்கம் - வேதாங்கங்கள். முதலெழுத்து - பிரணவம்.
தவிசது - அது பகுதிப்பொருள் விசுதி.

(எஉ) ஐவகையுணவாவன - உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பரு
கல், உரிஞ்சல். தெம்வ ஆன் - காமதேனு.

(எடு) துறை - வழி. (எசு) நெறி - மார்க்கம்.

வரைவளங்களும்புறவீனில்வளங்களுமருத்தத்தண்பனைவேவித்
தரைவளங்களுஞ்சலதிவாய்நடைக்கலந்தருவளங்களுமீண்டி
யுரைவரம்பறமங்கலம்பொலிந்ததிவ்வூரினிநால்வேதத்
கரைகடந்தவன்றிருமணஞ்செயவருகாட்சியைப்பகர்கின்றேன். (i)
எகநாயகமீண்டபின்னாட்பிகந்திரசிதகிரியெய்தி
நாகநாயகமணியணிசந்தரநாயகனுயிர்க்கெல்லாம்
போகநாயகனாகிப்போகம்புரிபுணர்ப்பறிந்தருணந்தி
மாகநாயகன்மாலயனுருத்திரர்வரவின்மேன்மனம்வைத்தான். (எக)
சங்குகன்னையாதிபதிகனாகிபர்தமைவிடுத்தனன்னா
செங்கணைற்றவார்மாலயன்முதற்பெருந்தேவர்வான்பதமெய்தி
யெங்கணையகன்றிருமணச்சோபனமியம்பிராதுகேட்டுப்
பொங்குகின்றபேரன்புபின்நன்றாற்பொன்னெனவருகின்றார். (i)
அஞ்சுகோடியோசனைபுகைந்திருமடங்கழன்றவர்தமைப்போலீ
ரஞ்சதீயுருத்திரர்புடையுடுத்தவரழற்கணற்பூதங்க
ளஞ்சநூறுருத்திரரண்டத்துச்சியாரியயன்முதற்றேவ
ரஞ்சமாணையுமாற்றலும்படைத்தவரடுகுரட்படைவீரர். (அக)

(எஅ) புறவு - முல்லை. சலதி - சமுத்திரம்.

(எக) எகம் ஒப்பின்மை. நாகநாயகன்-ஆதிசேடன், ஞாட்பு-யுத்தகளம். இரசிதம்-வெள்ளி. மாகநாயகன்-இந்திரன். மாகம்-வானுலகம்.

(அக) இருமடங் கழன்றவ ரென்றது-கீழுண்ட கடாகத்தில், கோடியோசனையுள்ள கனகமயமான ஆலயத்தில், ஆயிரம்யோசனை யுயரமும், இரண்டாயிரம்யோசனை அகலமுமுள்ள சிங்காதனத்தில் தமது திருமேனியில் அக்கினிச்சவாலை பத்துக்கோடி யோசனையு ம், அச்சவாலையின் புகை ஐந்துகோடி யோசனையுமுடையவாய் வீற்றிருக்கும் காலாக்கினி உருத்திரநாயனரை. தமைப்போலீரை ரஞ்சதீ யுருத்திரரென்றது-அவரைச்சூழ்ந்து அவர்போன்றிருக்கும், தசவுருத்திரர்களை. புடையுடுத்தவரென்றது-அப்பத்துருத்திரர்களு ள் ஒவ்வொருவரையும் பரிவாரமாகச்சூழ்ந்து சேவித்து நிற்கும், ஒவ்வொருகோடியுருத்திரர்களை. நாற்பூதங்களஞ்சநூறுருத்திர ர ண்டத்துச்சியர் என்றது-நால்வகைப்பூதங்களும் அண்டமுகட்டில் வசிப்பவர்களுமாகிய யாவரு மஞ்சத்தக்க நூறு உருத்திரர்களை. இ வர்கள், அண்டகடாகப்புறம்பிலுள்ள இந்திரதிக்குமுதலிய அஷ்ட திக்குகளிலும் ஒவ்வொருதிக்குக்குப் பதின்மராகவும், அண்டகடாக வோட்டுக்குக்கீழுள்ள விஷ்ணுதிக்கிற பதின்மரும், அண்டகடாகத் தின்மேலுள்ள பிரமதிக்கில் பதின்மருமாக வசிப்பவர்கள். ஆணை- ஆக்கினி. ஆற்றல்-வல்லமை. குறட்படை-பூதப்படை.

புத்தியட்டகர்நாலிருகோடிமேற்புகப்பெய்தநாகங்கள்
பத்திரட்டியுந்காப்பவர்பாரிடப்படையுடைக்கூர்மாண்டர்
சத்தியச்சிவபரஞ்சுடருதவியசதவுருத்திரரன்ன
ருய்த்தளித்தவீரம்பதுகோடியருருத்திரகணநாதர். (அஉ)

பட்டகாரிவாயரவணியுவர்பசுபதியுருத்திரராதி
யட்டமூர்த்திகண்மேருவினவிரசுடராடகர்தோடேந்து
மட்டராமலர்மகன்செருக்கடங்கிடமயங்கியவிதிதேற்ற
ரிட்டையாலவனெற்றியிற்றேனறியலீலலோகிதநாதர். (அங்)

(அஉ) புத்தியட்டகர் - பைசாசம், ராட்சசம், யாக்ஷம், காந்தர்
வம், மாகேந்திரம், செளமியம், பிராசேஸ்வரம், பிராமம் என்னுமெ
ண்வகைப்பட்ட குக்குமபுவனங்களினதிபதிகளாகிய, அனந்தர், கு
க்ஷம், சிவோத்தமர், எகநேந்திரர், எகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, பூநீக
ண்டர், சிகண்டி என்னும் அஷ்டவித்யேஸ்வரர்கள். நாலிருகோ
டிமேற்புகப்பெய்த நாகங்கள் பத்திரட்டி என்பது—அதிடாதகமுத
லிய பாவங்களைச் செய்ய்தோர்வசித்தற்கு. இருபத்தெட்டித் தளங்க
ளாகக் கட்டின நிலைமாடங்கள்போல ஒன்றின்மேலொன்றாய், உரு
த்திரதேவநாயனார் புவனத்திற்குமேலுள்ள இருபத்தெட்டு கோடி
நாகங்களை. கூஷ்மாண்டர் என்பது - கூர்மாண்டர் என்றாயிற்று.
காப்பவரென்றது, பிரளய காலாக்கினியையும், பிரளயகாலத்துச்
சூரியனும்போன்ற திருவுருவமும், கறுத்தமுகமும் மழுவேந்திய க
ரமுமுடைய கூர்மாண்டதேவநாயனாரைப் புடைசூழ்ந்து அவரைப்
போலுருவாய்ந்த, அநேக உருத்திரர்களை. கூர்மாண்டராவார்—அந்
நாகங்களின் மேற்பாகமாகிய கங்கபூமியில் அந்நாகங்களுக்கும் அவ
ற்றைக்காப்போருக்கும் அதிபராயுள்ளவர். 'சத உருத்திரராவார்—
மந்திரம், பதம், வன்னம், புவனம், தத்துவம், கலை ஆகிய ஆறத்து
வாக்களிலு முறையாயமர்ந்துள்ள தூறு ருத்திரர்கள். ஈரம்பது
கோடியுருத்திரர்களென்றது—பிரமாண்டதர உருத்திரர்களுக்கு உ
ள்ளிட்ட தூறுகோடி யுருத்திரர்களை.

(அங்) காரி-விஷம். அட்டமூர்த்திகளாவார்—பவன், சருவன்,
ஈசானன், பசு, பதி, வீமன், மாதேவன், உருத்திரன். ஆடகர் - ஆ
டகேஸ்வரர். இவர் பாதாளத்துக்குமேலுள்ள ஆடகேஸ்வரபுவன
த்தில் ஆயிரம்யோசனை உயரமுள்ள பொன்மயமான திருக்கோயிலி
னுள்ள அசுரரும், நாகரும், அரக்கரும், சேவிக்க வீற்றிருப்பவர்.
விதி-சிருட்டித்தொழில்.

பாலமேற்றசெந்தழல்வழியுருத்திரர்பதினொருபெயர்வாகைச்
சூலமேற்றகங்காளகபாலியர் தூகதநெடுங்காரி
நீலமேற்றபைங்கஞ்சகப்போர்வையினெடியவார்நிருவாணக்
கோலமேற்றவரெண்மர்ஞானிப்புறங்கொண்டகேத்திரபாலர். (அச)

செய்யதாமரைக்கண் ணுடைக்கரியவன்செம்மலர்மணிபீடத்
தையன் வாசவனாதி யெண்டிசைப்புலத்தமரெண்வசகேசவர்
மையில் கேள்விசாலே டெழுமருத்துகண்மருத்துவரிருவோர்வான்
வெய்யவான்வழங்காநிறண்டருத்தகோர்வெண்சுடர்மதிச்செல்வன்.

கையுங்கால்களுக்கண் பெற்றுக்கதிபெற்றகடம்புலிமுனிச்செல்வன்
பையராமுடிப்பதஞ்சலிபாற்கடல்பருகிமாதவன்சென்னி
செய்யதான்வைத்திதமுனிசூமுனிசிவமுணர்சனகாதி
மெய்யுணர்ச்சியோர்வாமதேவன்சுகன்வியாத்நூதன்மன்னே. (அ)

எழுவரண்னையர்கித்தர்விச்சாதாரியங்கர்கின்னரர்வேத
முழுமரம்புணர்முனிவர்யோகியர்மண்முடித்தலைப்பலநாகர்
வழுலில்வான் தவவலியுடைந்ருதர்வான்வலியுடையசுரேசர்
குழுவொடும்பலிப்புதவேதாளர்வெங்குளிகளமாதா. (அள)

(அச) உருத்திரர்பதினொருவர் என்றது - மாதேவன், அரன்,
உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோகிதன், ஈசானன், ஸிவன், ஹிம
தேவன், பவோற்பவன், சுபாலி, செளமியன் என்னுமேகாதசவுரு
த்திரர்களை. இவர்கள் பிரமனுக்குமயங்கிய சிருட்டியைத் தேற்றுவ
த்தற்பொருட்டு ஒவ்வொருகற்பத்திலும் அவன்நெற்றியிலிருந்து ஒ
வ்வொருவராகத்தோன்றினவர்கள். கங்காளர் - எலும்பைத்தரித்த
வர். கபாலியர் - கபாலத்தையேந்தியவர். காரி-சாத்தன். நிருவாண
க்கோலமேற்றவர். எண்மரென்றது-அசித்தாந்தகர், குரு, சண்டர், ரு
ரோதனர், உன்மத்தர், கபாலி, பீஷ்ணர், சங்கரரென்னும் கேத்திர
ரபாலரை.

(அரு) வாசவனாதி யெண்டிசைப் புலத்தமரென்றது-இந்திர
ன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானிய
ன் என்னு மஷ்டதிக்குப்பாலகரை. எண்வசுதேவர் என்றது - துரு
வன், தமன், சோமன், ஆபன், அனிலன், அனலன், பிரத்தியூடன்,
பிரபாசன், என்னும் வசுகணத்தவரை. மருத்துவர் - அஸ்வனிதேவ
ர்கள், ஆறிரண்டருக்கரென்றது-இந்திரன், தாதா, பகன், பூஷன்,
மித்திரன், வருணன், அரியமான், அருச்சி, விசுவன், துவட்டா,
சவிதா, விஷ்ணு என்னுமிவர்களை.

(அசு) சிமமுநி - உபமந்தியர், குமமுனி - அகத்தியர்.

ஆண்டிஞோடயனம்பருவந்திங்களாறிரண்டிருபக்க
மீண்டுமைம்பொழுதியோகங்கள் கரணங்களிராப்பகலிவற்றோடும்
பூண்டநாழிகைகணமுதற்காலங்கள் பொருகடனதிதிக்கு
நீண்டமால்வரை திக்கயமேகமின்னிமிர்ந்தவைம்பெரும்பூதம். (அஅ)
மந்திரம்புவனங்கடத்துவங்கலைவருணங்கள் பதம்வேதந்
தந்திரம்பலசமயநூல்புறந்தழீஇச்சார்ந்தநூற்றொதி
முந்திரங்கியீசதுவிதஞ்சரியையேமுதலியசதுட்பாத
மிந்திரங்குநீர்முடியவரடியவரிச்சியாவெண்சித்தி. (அஈ)

ஆயிரங்கடலனையவாய்ப்பரந்தெழுமாயிரமனிகத்து
ளாயிரங்கதிரனையராயுருத்திரரந்தரத்தவரண்ட
மாயிரந்தகர்பட்டெனத்துந்துபியாயிரங்கலந்தார்ப்ப
வாயிரஞ்சதகோடியோசனையுயிரைக்கணத்திடைச்செல்வார். (அ)
சித்தந்தேர்முனிவேந்தருந்தேவருஞ்சிவனுருத்தரித்தோருந்
தத்தந்தேர்முதலூர்தியர்வார்திகழ்ச்சந்தனமணிக்கொங்கைக்
கொத்தந்தேமலர்க்குமுன்மனையாரொடுஞ்ஞரீர்விசும்பாருச்சென்
றத்தந்தேரிடையாள் பங்கணணிவரைக்கணியராய் வருகின்றார். (அ)

இழிந்தவூர்தியர் பணிந்தெழும்பாக்கைய ரிறைபுகழ்திருநாம,
மொழிந்தநாவின் பொடிப்பெழுமெய்யின் முகிழ்த்தகைமுடியே
றக், கழிந்தவான்பின் கண்முதற்புலங்கட்குக் கருணைவான்சுவைபூ
றப், பொழிந்தவானந்தத் தேனுறைதிருமலைப்புறத்து வண்டென
மொய்த்தார்.

(அஅ) ஆண்டு-பிரபவாதியறுபதுவருடங்கள். அயனம் - உத்த
ராயனம், தக்ஷணயனம், பருவம், கார்முதலிய ஆறுபருவங்கள். இ
ருபட்சம், சுக்கிலபட்சம், கிருஷ்ணபட்சம். ஐம்பொழுது - வைக
ரையாதியைம்பொழுதுகள். ஐம்பெரும்பூதம்-பிரிதிவுமுதலியபஞ்ச
பூதங்கள்.

(அஈ) மந்திரம்-சத்தகோடிமகாமந்திரங்கள். கலை - நிவர்த்தியா
தி பஞ்சகலைகள். வருணங்கள் - ஐம்பத்தோரக்ஷரங்கள். பதம்-எண்
பத்தொருபதங்கள். தந்திரம்-இருபத்தெட்டாகமங்கள். புறந்தழீஇச்
சார்ந்தநூல் - புறச்சமயம்புறச்சமயநூல்கள். சதுட்பாதம், சரியை
யாதிரான்கு ஞானபாதங்கள். எண்சித்தி - அஷ்டமாசித்தி.

(அஊ) ஆயிரம் - அநேகம். அனிகம் - சேனை. கதிர் - சூரியன்.
அந்தரத்தவர்-தேவர்கள்.

(அக) சிவனுருத்தரித்தோர்-உருத்திரர். ஆறு - வழி. அத்தந்தே
ரிடையாள்-அ-தந்து, எர் - இடையாள், என்பது சொல்வகை. அந்
த நூல்போன்ற அழகிய இடையையுடையவள் என்பது மொருன்
தந்து - நூல்.

வீரவுவான்வார்நெருக்கறவொதுக்குவான்வேத்திரப்படையோச்சி
யரவுவார்சடைநந்தியெம்பிரானவரணிமணிமுடிதாக்கப்
பரவுதுளியிற்புதைபடுகயிலையம்பருப்பதம்பகல்காலு
மிரவிமண்டலத்தொடுங்குநாளொடுங்கியவிந்துமண்டலமானும். (1)
வந்தவானவர்புறநிற்பநந்தியெம்வள்ளவங்குள்ளெய்தி
யெந்தைதாள்பணிந்தையவிண்ணவரெலாமீண்டினுரெனவீண்டுத்
தந்திடென்னவந்தழைத்துவேத்திரத்தினுற்றராதந்திரந்தியப்ப
முந்திமுந்திவந்திதைஞ்சினுர்சேவடிமுண்டகமுடிசூடி. (௧௪)

தீர்த்தன்முன்பணிந்தேத்துகின்றார்களிற்சிலர்க்குத் தன்றிரு
வாயின், வார்த்தைநல்கியுஞ்சிலர்க் கருண்முகிழங்கைவழங்கியுஞ்சி
லர்க்குக்கண், பார்த்துநீண்முடிதுளக்கியுஞ்சிலர்க்கருட்பரிசிறந்தெ
முந்தண்டங். காத்தகண்டனோர்மண்டபத்திடைபுக்குக் கடிமணக்க
வின்கொள்வான். (௧௫)

ஆண்டறையகன்றிருவுளக்குறிப்புணர்ந்தளகைநாயகனுள்ளம்
பூண்டகாதன்மேற் கொண்டெழுமண்புந்தன்புனிதமெய்த்தவப்பே
று, மீண்டவாங்களைந்தெண்ணிலாமறைகளுமிருவருமுனிவோருந்
தீண்டருந்திருமேனியைத்தன்கையாற் நீண்டிமங்கலஞ்செய்வான்.
பூந்துகிற்படாங்கொய்சகத்தானையின்போக்குகோவணஞ்சாத்தி
யேந்திரட்டைஞாண் பட்டிகையிறுக்கிவண் டிரைக்குணம்மலர்க்கு
வேய்ந்துகற்பகப்புதுமலர்ச்சிகழிகைமிலைந்துநீரணிமெய்யிற் [ஞ்சி
சாந்தமான்மதந்தன்பணிநீரளாய்த்தடக்கையான்மட்டித்தான். (1)

இரண்டுசெஞ்சுடர்நுழைந்திருந்தாவென வினைமணிக்குழைக்
காதிற், சுருண்டதோடுபொற்குண்டலந்திணியிருமெர்துதோட்புற
ந்துள்ள, மருண்டதேவரைப் பாமெனமதிப்பவரமையல்வல்லிருண்
மான, விருண்டகண்டமேன் முழுமதிக்கோத்தென வினைத்தகண்
டிகைசாத்தி. (௧௮)

(௧௪) முண்டகம்-தாமரை. சூடி-செயவெனச்சத்திரிபு.

(௧௫) துளக்கியும்-அசைத்தும். அண்டங்காத்தகண்டன் என்
றது-பல்லாயிரகோடி யண்டங்களை யும் விஷத்தாற்பொன்றது கா
த்தருளிய சிவபெருமானே.

(௧௬) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள்.

(௧௭) பட்டிகை-அரைஞாண். குஞ்சி-ஆண்மயிர். சிகழிகை -
தொடுத்தமலை. மிலைந்து - சூடி. மட்டித்து - பூசி.

(௧௮) மருண்டதேவரென்றது - மலமயக்கத்தாற் ரும்பரமெ
ன்றமயங்கிய, பிரமவிஷ்ணுக்களை.

வலங்கிடந்தழும் தூல்வரையருவிவின் வயங்குமார்பிடைச்சென்னித்
தலங்கிடந்தவெண்டிங்களுற்றமுடுகனத்தரளமாலிகைசாத்தி
யிலங்கிடந்தமாலிகைப்பரப்பிடையியைத்திருண்முகம்பிளந்தாரங்
கலங்கிடந்தபாற்கடன்முளைத்தெழுமிளங்கதிரெனக்கவின்செய்து
திசைகடந்தநாற்புயங்களிற்பட்டிகைசேர்த்துவானெறிக்குந்தோ
ணசைகடந்தநல்லார்மணங்கவார்துயிர்நக்கவங்கதஞ்சாத்தி
யசைகடங்கலுழ்வாரணவுரிவைநீத்தணிகொளுத்தரீயம்பெய்
திசைகடந்தமந்திரபவித்திரமெடுத்தெழில்விநனுழைவித்து. (க௦௦)

உடுத்தகோவணமிசைப்பொலந்துகிலசைத்துரக மைந்தலைநா
ல, விடுத்தபோல்வெயின்மணித்தலைக்கொடுக்குமின் விடவிருபுநற்
தூக்கித், தொடுத்ததார்புயந்தூக்கிதூபுரங்கழல்சொற்பதங்கடந்தன்
பர்க், கடுத்தாளிலிட்டிருநிதிக்கோமகனருந்தவப் பயன்பெற்றான்.

செங்கண்மாலயனிந்திரன் முதற்பெருந்தேவர்க்குமயாவர்க்கு,
மங்கலந்தரு கடைக்கணுயகனெருமங்கலம்புனைந்தான்போற், சங்
கைகொண்டுகும்போதரன் முதுகின்மேற் சரணம் வைத்தெதிர்
போந்த, துங்கீமால்விடைமேற்கொடுதந்தனன் சுரர்கன்பூமழை
தூர்த்தார். (க௦௨)

அந்தரத்தவரந்தா துந்துபியைந்துமார்த்தனர்க்குழ
வந்தரக்கருமியக்கரும்பூதருமங்கலவியங்கல்லக்
கொந்தலர்க்கருங்குழலரமடந்தையர்கொனைவல்லிஞ்சையர்தாளந்
தந்தசைத்திடமலரந்தபூங்கொம்பர்போற்சாயந்தசைந்தனராட. ()
துங்கமாயிரங்கருவியாயிரமலைத்துங்கிருண்முழைதோறுஞ்
சிங்கமாயிரம்வாய்திறந்தார்த்தெனச்சிரங்களாயிரந்திண்டோ
ளங்கமாயிரமாயிரமுடையவனாயிரமுகந்தோறுஞ்
சங்கமாயிரமாயிரமாயிரந்தடக்கையும்பிடித்துத். (க௦௪)

(க௦௧) அங்கதம் - வாகுவிலையம்.

(க௦௧) பொலம்-பொன். இருநிதிக்கோமன் - சங்கநிதி, பதம
நிதிகளுக்குத்தலைவனாகிய குபேரன். கொடுக்கு-ஓர் ஆபரணம். புதம்
அளவு. இதனைச், “சொற்பதங்கடந்த தொல்லோன் காண்க” என்
னுந் திருவாசகம், திருவண்டப்பகுதித் திருவகவலாஹுணர்க.

(க௦௨) கும்போதரன் - கும்பம் - உதரன். கும்பம் - குடம் - உத
ரன் - வயிற்றையுடையவன்.

(க௦௩) கொளை-இசைப்பாட்டு. கொம்பர்-இறுதிநிலைப்போலி.

(க௦௪) சிரங்களாயிரந் திண்டோளங்க மாயிர மாயிரமுடையவ
னென்றது - ஆயிரஞ்சிரமும், இரண்டாயிரங் கரமுமுடைய பாஹு
கம்பனை.

போக்குமாயவன்புணர்ப்பையுமிருண்மலப்புணர்ப்பையுங்கடந்தெம்
காக்குநாயகனருச்சினைவிடாதருட்கதியடைந்துளவாணன் [மைக்
றுக்குநேர்படவாயிரங்கரங்களாற்றொம்மென முகந்தோறுந்
தாக்கவேறுவேறெழுக்குடமுழாவொலி தடங்கடலொலிசாய்ப்ப. (1)

முனிவரஞ்சலிமுகிழ்த்தசெங்கையினர்மொழியுமாயுருள்எங்
கனிவரும்பியவன்பினர்பரவவுட்கருத்தொடுவழிக்கொண்டோர்
துனிவருங்கணநாதர்கொட்டதீர்கரத்துணையினர்மழைபோலப்
பனிவருங்கணராமியதாளினர்பாடுநாவினரேத்த. (க0சு)

இந்திரன்மணிக்களாஞ்சிகொண்டொருமருங்கெய்தமெல்லிலைவா
சந், தந்திலங்குபொன்னடப்பைகொண் டிசுளோர்கார்வரமருத்துக்
கோ. வந்திரங்கொலியாலவட்டம்பணிமாதவாரமுற்றாபந், தந்துநே
ரநீர்க்கடவுள்பொற்கோடிகந்தாமரைக்கார்துக்க. (க0௭)

நிருதியாடி கொண்டெதிர்வரவடிக்கடிநிதிமுகந்தளகைக்கோன்
கருதியாயிரஞ்சிதறிடத்தண்டிநன்காஞ்சுகர்வினைசெய்யப்
பருதியாயிரம்பண்டவியுரகரும்பன்மணிவிளக்கேந், ச்
சுருதிநாயகன்றிருவடிமுடியின்மேற்சுமந்துபின்புறஞ்செல்ல. (1)

கங்கைகாவிரியா தியநவநதிக்கன்னியர்ருளிர்தூங்கப் [கீற்றுத்
பொங்குவார்திறைக் கொழுந்தெனக்கவரிகள் புரட்டவாண்பிறைக்
துங்கவானெயிற்றிருளுடறகுழிவிழிச்சுடரமுற்செம்பங்கிச்
சங்கவாரகுழைக்குறியகுண்டோதான் நண்மதிக்குடைதாங்க. (க0க)

(க0டு) முகந்தோறும் என்றது, ஆயிரங்காங்களை யுடைய வா
ணுகுரன்முழக்குங்குடமுழாவும், ஆயிரமுகமுடையதாதலின். மாய
ம்வன்புணர்ப்பு எனச் சொல்வகைசெய்து, மாயையின் வலியதொ
டக்கெனப் பொருள்கொள்க.

(க0சு) பனிவருங்கணர் - ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரியுங்கண்களை
யுடையவர். கணர் - இடைக்குறை.

(க0௭) ஈசன் - அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களி லொருவானகியவீசா
னமூர்த்தி. மருத்துக்கோ - வாயுதேவன். அழல் - அக்கினிதேவன்.
நீர்க்கடவுள் - வருணதேவன்.

(க0௮) தண்டி தண்டாயுதத்தை யுடையமன். காஞ்சுகர்-கஞ்
சுகம் பூண்டவர். கஞ்சுகம் - மெய்ச்சட்டை. சுருதிநாயகன் - வேதபு
ருஷன்.

(க0க) செம்பங்கி - செவந்தமயிர். பிறைக்கீறு இருபெயரொ
ட்டுப் பண்புத்தொகை.

இடிக்கும்வாணுரு மேறயர்நெடுங்கொடி யெகினவெண்கொடி
ஞால, முடிக்குமுழிநா ஞுளர்கடுங்காவென மூச்செறிவிடநாகந், து
டிக்கவாய்விடு முவணவண்கொடிமுதற் சூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யுங்,
கொடிக்குழாத்தினுட் கொடியரசாய்விடைக் கொடிபுடைபெயர்ந்
தாட. (கக0)

கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவுளர் கப்புவிட்டெனத்தோ
ன்றும், வண்ணமுத்தலைப் படையெடுத்தொருகுட வயிறுடைப்பெ
ரும்பூதம், பண்ணவப்பதினெண் படைக்கலமுந்தன்பக்கமாச்சேவி
ப்ப, வண்ணன்முச்சுடர் முளைத்தொருவரைநடந் தனையதோர்மரு
ங்கெய்த. (ககக)

பந்தநான்மறைப்பொருட்டிரட்டெனவடபாடல்செய்தெதிர்ப்புப்
பந்தனேத்தவாணுயிருணவுருத்தெழுதழல்விடத்தெதிர்நோக்கு
மந்தமாதியிலானிழல்வடிவமாயாடியினிழல்போல
வந்தசுந்தரன்சாத்தூர்நெடுதிருமாலையுமெடுத்தேந்த. (ககஉ)

அன்னத்தேரினனயன்வலப்பாங்கருமராவலிகவர்சேன, வன்
னத்தேரினன்மாலிடப் பாங்கருமலர்க்கரங்குவித்தேத்தப், பொன்
னத்தேமலர்க்கொன்றையான் வெள்ளியம்பொருப்பொடுமெழீஇப்
போந்தா, லென்னத்தேரணி மதுரைமாநகர்ப்புறத் தெய்துவானவ
வேலை. (ககங)

மேற்படி - வேறு.

தேவர்கடேவன்வந்தான்செங்கண்மால்விடையான்வந்தான்
மூவர்கண்முதல்வன்வந்தான்முக்கணெம்பெருமான்வந்தான்
பூவலரயன்மால்காணப்பூரணபூரணன்வந்தான்
யாவையும்படைப்பான்வந்தானென்றுபொற்சின்னமார்ப்ப. (ககச)

(ககக) கண்ணுதற்பிரான் மருங்கிருகடவுளர் கப்புவிட்டென
என்றது—சிவபிரானது வலப்பாலிலும், இடைப்பாலிலும், பிரம
விஷ்ணுக்கள் தோன்றினமையை. இதனைக் கூடம்புராணம், அட்ட
மூர்த்தியியல்புரைத்த வத்தியாயத்தில் “மைந்தநின்னை என்வலப்
புறத்தின்னனறிய” பைந்துழாய்முடிவண்ணனை எனதிடப்பாலி
ற், நந்தளித்தனனீவீர்வெங்கரிமுகன் நழல்வேற். கந்தனேரெனக்
கருணையினுச்சிமோந்துரைப்பான்.” என்னுஞ்செய்யுளானுணர்க.

(ககஉ) பந்தம்-வேதவுறுப்புக்களினொன்று. வான்-தேவர்களை
யுணர்த்தலி னிடவாகுபெயர்.

(ககங) சேனம்-கருடன். வன்னம் - இதுவாரன்னமென்பதன்
றிரிபு. பொன்னத்தேமலர் - சிறந்தபொன்னிறம்வாய்ந்ததேன்பொ
திந்தகொன்றைமலர். தேரணிமதுரை - அழகியநிலத்தேரின் வரி
சையையுடைய மதுரை.

(ககச) பூரணம் - நிரைவு. புராணன் - அனாதிமுத்தச் சித்துரு
வினன்.

பெண்ணினுக்கரசிவாயிற் பெருந்தகையமைச்சரேனை
மண்ணினுக்கரசர்சேனைமன்னவர்பிறருமீண்டிக்
கண்ணினுக்கினியான் நன்னைக்கண்டெதிர்கொண்டுதாழ்
விண்ணினுக்கரசனூரின்வியத்தருநகரிற்புக்கான். (ககடு)

முகிறவழ்புரிசைமூதூர்முகப்பெருவாயினீந்தி
யகிறவழ்மாடவீதிவலம்படவணைவாளுக
நகிறழைபொலங்கொம்பன்னநன்னகர்மகளிரம்பொற்
முகிறழைமருங்குலாயத்தொகைபுறந்தழுவச்சூழ்ந்தார். (ககஈ)

தமிழ்முதற்பதினெண்டேத்துமகளிருந்தாருநாட்டி
னமிழ்தமன்னவருமூல்லையம்புயங்குமுதநீலங்
குமிழ்நறுங்கோங்குகாந்தன்கோழிணரசோகம்வாச
மூமிழ்தரமலர்ந்தநந்தவனமெனவொருங்குமொய்த்தார். (ககஎ)

எம்மைநீர்விடுதிரேயோவென்பபோற்கலையஞ்சங்கும்
விம்மநாண்மடனுமங்கனெஞ்சடைவெளியாருக
வும்மைநீத்தோடுமந்தோவுரைத்தனமுரைத்தோமென்று
தம்மைநூபுரங்கால்பற்றித்தடுப்பபோலார்ப்பச்சென்றார். (ககஅ)

கடியவிழ்கமலக்காடுபூத்ததோர்கருணைவாரி
யடிமுதன்முடியிருகவலர்விழிக்குவளைசாத்திக்
கொடியசெம்பதுமப்போதுகுழன்மிசைச்சூடுவார்போற்
றொடியணிகரங்கள் கூப்பித்துதியெனவினையசொல்வார். (கக஑)

நங்கையென்னோற்றுகொல்லோநம்பியைத்தினைத்தற்கென்பார்
மங்கையெண்ணப்பானென்னோவள்ளலுநோற்றானென்பா
ரங்கடிமதுரையென்னோவாற்றியதவந்தானென்பா
ரிங்கிவர்வதுவைகாண்பானென்னநானோற்றோமென்பார். (க௨௦)

(ககசு) நகில்தழை பொலங்கொம்பன்ன மகளிர் என்றது, பே
தையரொழிந்த ஏனையறுவகைப் பருவப்பெண்களை. நகில்—மூலை-
இது கடைக்குறை.

(ககஎ) தேயத்து என்பது—தேத்து என இடை குறைந்து
நின்றது.

(ககஅ) மேகலை என்பது—கலையென நின்றது முதற்குறை-
விம்மல்-ஒலித்தல்.

(கக஑) கருணைவாரி என்றது, சிவபெருமானை. தாமரைக்காடு
என்றது, அவரது திருமுகமுதலிய அவயவங்களை.

தென்னவன்வருந்திமேனாட்செய்தவப்பேரூப்பெற்ற
தன்மகள்வதுவைகாணத்தவஞ்செய்தானிலனையென்பார்
கன்னிதனழகுக்கேற்றவழகனிக்காளையென்பார்
மன்னவனிலையன்றிலேறிவேறுமேனாடரைக்கென்பார். (கஉக)

நங்கைதன்னலனுக்கேற்பநம்பியைத்தந்திந்தத்
துங்கமாமநிலூவல்லவசமதிதன்குழ்ச்சியென்பா
ரங்கவடவப்பேறென்பாரன்னையதன்கன்னிக்கன்றி
யிங்கிவன்மருகளுகவெத்தவமுடையாளென்பார். (கஉஉ)

பூந்துகினெகிழ்ப்பர்குழுவர்புணர்முலையிலைப்பர்பூச
சாந்தினையுசுப்பர்நாணந்தலைக்கொண்டார்போலச்சாய்வார்
கூந்தலையலிழ்ப்பர்வாரிக்கூட்டுவார்முடிப்பர்மேனி
மாந்தளிரெங்குமாரன்வாளிகள்புதையசுசோர்வார். (கஉங)

தண்ணளியொழுக்கஞ்சார்ந்தருணத்தினேச்சார்ந்துமிந்த
வண்ணமென்மலர்கனென்னேவாளியாய்த்தைத்தவென்பார்
கண்ணறுங்கூந்தல்வெய்த்கடியலிழ்¹லத்தாரும்
வெண்ணகையரும்புமுல்லைத்தாமமும்வெறுத்துவீழ்ப்பார். (கஉச)

விம்மிச்செம்மாந்தொகைகடின்னஞர்சிலர்லிற்காமன்
கைம்மிக்ககனையெறனெடுகலங்கியடியக்காற்றங்குண
மைம்மிக்கநெடுங்குணமுதல்வநனமுமவனம்பென்றே
தம்மிற்றம்முசத்தைத்தாக்கார்தலைநிறக்கிட்டுசெல்வார். (கஉரு)

பற்றியபைம்பொன்மேனிப்பசப்பதுதேற்றண்ண
லொற்றமால்விடையின்மேற்கொண்டிருந்துநம்முளத்துமேவப்
பெற்றனமிதென்கொன்மாயம்பேதைமீர்பெருமாரீண்ட
கற்றைவார்சடைப்பூங்கொன்றையிதுவள்ளோகாணமினென்பார். (கஉஉ)

திங்கனென்றெழுந்தூம்மைச்சுவதென்செந்தியென்பார்
புங்கவன்சென்னிமீதுங்கிடப்பதேபோலுமென்பா
ரங்கவற்கிந்தவெப்பமிலைகொலென்றயிர்ப்பாராற்றக்
கங்கைநீர்சுமந்தானென்பாரதனையுங்காணமினென்பார். (கஉஎ)

(கஉச) நீலத்தாரும், முல்லைத்தாமமும் வெறுத்து வீழ்ப்பா
ரென்றது—நீலமும் முல்லையும் மன்மத பாணங்களுட்கொடியன
வாதலின்.

(கஉச) இது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர், மேனிப்பசப்பைச் சுட்டி
நின்றது.

(கஉஎ) புங்கவன்-சிவபெருமான், அயிர்த்தல்-சந்தேகித்தல்,

கலையொடுநாணம்போக்கிக்கருத்தொடுவண்ணம்பேரு
யுலையொடுமெழுகிட்டென்னவுருகண்ணீரராகிக்
கொலையொடுபயில்வேற்கண்ணூர்சூரிசிறன்பவனினோக்கி
யலையொடுமதியஞ்சுடுமையன்மெய்யன்பரொத்தார். (கஉஅ)

நட்டவர்க்கிடுக்கணெய்தநன்றிகொன்றவர்போற்கையில்
வட்டவாய்த்தொடியஞ்சங்குமருங்குசூழ்கலையுநீங்க
லிட்டபொற்சிலம்பிட்டாங்கேநன்றியினிகவார்போற்கா
லொட்டியேகிடப்பதின்ருருகுத்தபூங்கொம்பரன்னார். (கஉக)

மின்னகுவேற்கணுளோர்விளங்கிழைவிடைமேலையன்
புன்னகைப்போதுநோக்கப்போதுமூப்புரமும்வேனின்
மன்னவன்புரமுஞ்சுட்டதல்லவோடுகட்டேன்வாளா
வின்னவைசடாதுபோமோவேழையென்புரமுமென்றாள். (கஉ௦)

உழைவிழியொருத்திதன்கணுருவெளியாகித்தோன்றும்
குழகனையிரண்டுசெம்பொற்கொங்கையுமொன்றாய்நீங்கத்
தழுவுவானுற்றங்காணுடமுலையிரண்டேயாகி
யிழைபிடைகிடக்கநீங்கியிருக்கைகண்டிடைபோலெய்த்தான். ()

வாரிருங்கொங்கையாளோர்மாதரான்வானோருய்யக்
சாரிருள்விடமுண்டன்றுகறுத்ததேயன்றுகொன்றைத்
தாரிருஞ்சுடையார்கண்டந்தையன்மீர் தமதுநெஞ்சங்
காரிரும்பென்றேகாட்டக்குறியிட்டகறுப்பேயென்றாள். (கநஉ)

பொன்னவீரசடையான்முன்னேபோனதென்னெஞ்சுதுநா
யன்னதுதாழ்த்ததென்னென்றழங்குவானொருத்திகெட்டே
னென்னதுநெஞ்சம்போனதென்றனனொருத்திகேட்ட
மின்னனுவேற்கண்சேந்தான்வினைத்தனளவளும்பூசல். (கந௩)

(கஉக) நட்டவர் - சினேகர். இடுக்கண் - வறுமை. நன்றி-உ
தவி. தொடி - வட்டமாகிய வாயையுடையதோர் கையணி.

(கந௦) நகைப்போது (பற்களாகிய) மூல்லைமலர். நோக்கப்
போது - கண்களாகியமலர். வேனின்மன்னவன்புரம் - வேனிற்ப
ருவத்தலைவனாகிய மன்மதனது தேகம் - புரம் - தேகம்.

(கநக) உழை - மான். குழகன் - அழகன். ஊற்றம் - பரிசம்.
இழை - தூலிழை.

(கந௩) தாழ்த்தது - தாமதித்தது. சேத்தல் - செவத்தல்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

செப்பிளங்கொங்கையாளோர்தெரிவைநீர்திருநோக்கெம்பால்
வைப்பதென்மதன்போலெம்மைச்சுவேதமதனுக்காவி
யப்பொழுதளித்தாற்போலெம்மாவியுமளித்தாலின் று
மெய்ப்புகழுமக்குண்டிந்தேற்பெண்பழிவிளையுமென்றான். (கநச)

கவனமால்விடையான் தன்னைக்கடைக்கணித்திலென் ன்றங்கோர்
சுவணவான்கொடியோரோவத்தொழில்வல்லான்குறுகநோக்கி
யிவினைநீயெழுதித்தந்தால்வேண்டிவவீவெனென்ற
ளவினையாரெழுதவல்லாரென்றனஞ்சோர்ந்தான். (கநடு)

வலத்தயன்வரவுகாணன்மாலிடங்காணன்விண்ணோர்
குலத்தையுங்காணன்மண்ணோர்குழாத்தையுங்காணன்ஞானப்
புலத்தவர்போலக்கண்டபொருளெலாமழுமான்செங்கைத்
தலத்தவன்வடிவாக்கண்டாளொருதனித்தையன்மாது. (கநசு)

முன்பெற்றங்காலிற்செல்லவண்ணலைமுன்போய்க்காண்பான்
பின்பற்றியாசைப்பாசம்பிணித்தெழுவோடுவாளோர்
பொன்பெற்றமுலையாள்கொம்பருகுமலர்போலத்தாளின்
மின்பெற்றகாஞ்சிதட்பிலங்கொடுநடப்பாளொத்தான். (கநஎ)

விதுக்கலைமிலைதுசெங்கண்விடையின்மேல்வருமானந்த
மதுக்கடறனைக்கண்வாயான்முகந் துண்முககளிரெல்லாம்
புதுக்கலைசரிவதோரார்புரிவிளைகழல்வதோரார்
முதுக்குறையகவ்வதோரார்மூழ்கினார்காமவெள்ளம். (கநஅ)

பைத்தழுகெறிக்குமாடப்பந்திமேணின் றுகாண்பார்
கைத்தலங்கூப்பியாங்கேகண்களுநோக்கியாங்கே
சித்தமுங்குடிபோய்ச்செல்லுஞ்செயலுமாண்டங்கண்மாண
வைத்தமண்பாவையோடுவடிவேறற்றுநின்றார். (கநக)

(கநடு) கவனம் - வேகம். கடைக்கணித்தல் - சிறக்கணித்தல்.
ஒவத்தொழில் - சித்திரத்தொழில்.

(கநசு) ஞானப்புலத்தவர் - மெய்யுணர்ச்சியுடையவர். தைய
ல்மாது - அழகிற்சிறந்தபெண். தையல் - அழகு.

(கநஎ) பெற்றம் - இடபம். கால் - வாயு. பாசம் - கயிறு. கா
ஞ்சி - இருகோவைமணி.

(கநஅ) விதுக்கலை - சந்திரகலை. விது - சந்திரன். புரி - விரு
ப்பம்.

(கநக) பைத்தல் - புரத்தல். மண் பாவையென்றது - சதை
யாற்செய்த பாவையை. இதனை “மண்மாண்புனைபாவையற்று” எ
ன்னுந் திருக்குறளுக்குப் புரிமேலழகர்செய்த வுரையானுமுணர்க.

அன்பட்டபுரமுங்காமனாகமுஞ்சுட்டதீயிம்
மின்பட்டகடிலத்தண்ணன்மெய்யென்பதறியார்நோக்கிப்
பொன்பட்டகலனுமெய்யும்பொரிகின் றுரவனைப்புல்லி
னென்பட்டுவிடுமோவையவேழையராவியம்மா. (௧௪௦)

கொடிகன்பூத்துதிர்ந்தபோதிற்கொம்பனூர்கலையுஞ்சங்குந்
தொடிகளுஞ்சண்ணத்தூளுஞ்சர்பொழிமலருநந்தி
யடிகள்கைப்பிரம்புதாக்கச்சிந்தியவண்டவாணர்
முடிகளின்மணியுந்தாருங்குப்பையாய்மொய்த்தவீதி. (௧௪௧)

துன்னியதருப்பைகடவரசிலைதுழாவித்தோய்த்துப்
பொன்னியல்கலசநன்னீர்பூசுரர்வீசவன்னார்
பன்னியர்வட்டமாகவானவிற்பதித்தாலென்ன
மின்னியமணிசெய்கீராசனக்கலம்விதியாற்சுற்ற. (௧௪௨)

கொடிமுரசாடிசெம்பொற்குடமணிகெய்யிற்பூத்த
கடிமலரனையதீபமங்குசங்கவாரியென்னும்
படிவமங்கலங்கனெட்டும்பரித்துநேர்மதுமக்கொம்பர்
வடிவினார்வந்துகாட்டமானிகைமருங்கிற்செல்வான். (௧௪௩)

செப்புரங்கவந்தகொங்கையறம்பையர் தீபங்காட்டுந்
துப்புரவன்பினூர்க்குத்தூயமெய்ஞ்ஞானநல்கு
முப்புரங்கடந்தான் தன்னைமும்முறையியங்களைக்கக்
கப்புரவிளக்கந்தாங்கிவலஞ்செயக்கருணைபூத்தான். (௧௪௪)

கோயின்முன்குறுகலோடுமைம்புலக்குறம்புதேய்த்த
தூயநால்வேதச்செல்வர்கவத்திகளோதநந்தி
சேயிருந்தடக்கைபற்றிச்செங்கணேறியிழந்துநேர்ந்து
மாயனுமயனுடீடுமலர்க்கரமிருபாற்பற்றி. (௧௪௫)

(௧௪௦) அன்பு அட்டபுரம் - சிவனேசமொழிந்த திரிபுரம். ஐய
இடைச்சொல். இங்கு இரக்கக்குறிப்பின்மேனின்றது.

(௧௪௧) போதில், என்பதில் இல்லுருபு ஐந்தாம் வேற்றுமை
யொப்புப்பொருளது. தொடி-வளையலுள் ஒருவகைக்கையணி. தொ
டி-வளைவு, இதுபண்பாகுபெயராய் அணியின்மேல்நின்றது.

(௧௪௨) பதுமம்-தாமரை.

(௧௪௪) துப்புரவு-உருதி. கப்புரவிளக்கம் - கர்ப்பூரதாபம், இது
இடைக்குறை.

(௧௪௫) சுவஸ்தி என்னும் வடமொழி சுவத்தி எனத் தற்பவமா
யிற்று. சுவஸ்தியாவது-இருவர். ஒருவர்பின்னொருவராய்வேதத்
தை மங்களார்த்தமாக மாறியோதுதல்.

எதிர்த்தருமறைகள் காணுதினேத்தடிசுமந்துகாணு
முதிர்ந்தவன்புருவமானபாதுகைமுடிமேற்சாத்தி
பநீந்தவர்தலைமேற்கொண்டுபாசவல்வினேதீர்த்துள்ளம்
பொதிந்துபேரின்பநல்கும்பொன்னடிப்போதுசாத்தி. (௧௪௬)

பையரவுரியினன்னடைப்படாம்பரப்பிப்பெய்த
கொய்யவிழ்போதுநீத்தங்குரைகழலடியினைப்பத்
தெய்வமந்தாரமாரிதிருமுடிநனைப்பத்தென்ன
ருய்யவந்தருளுமையனுள்ளெழுந்தருளுமெல்லே. (௧௪௭)

மங்கலமகளிரோடுங்காஞ்சனமாலேவந்து
கங்கையின் முகந்தசெம்பொற்கரநீரளையார்வாக்கத்
திங்களங்கண்ணிலேயந்தகிவபரஞ்சோதிபாத
பங்கயம்விளக்கியநீர்தலைபெய்துபருகிரின்றான். (௧௪௮)

பாதநான்மலர்மேலீரம்புலரவெண்பட்டானீவிச்
சீதமென்பனிநீராட்டிமான்மதச்சேறுபூசித்
தாதவிழ்புதுமந்தாரப்பொன்மலர்சாத்திச்சென்னி
மீதிருகரங்கள் கூப்பிடுவெறுநின்றிதனைச்சொன்னான். (௧௪௯)

அருமையாலடியேன்பெற்றவணங்கினைவதுவைசெய்தித்
திருநகர்த்திருவுங்கன்னித்தேயமுங்கைக்கொண்டாட்கென்
முறைசெய்தாளதற்குநேர்வாருண்ணகையுடையராகி
மருகனாரியங்களார்ப்பவதுவைமண்டபத்தைச்சேர்த்தார். (௧௫௦)

அருத்தநான்மறைகளார்ப்பவரிமணித்தவிசிலேறி
நிருத்தனாங்கிருந்துகுழநின்மமாலயனையேனை
யுருத்திராதியரைப்பின்னுமொழிந்தவானவரைத்தத்தந்
நிருத்தருத்தவிசின்மேவத்திருக்கடைநாட்டம்வைத்தான். (௧௫௧)

(௧௪௭) நடைப்படாம்-நடைப்பாவாடை. நின்றான்-முற்றெச்சம்.

(௧௫௦) வதுவை-திருக்கலியாணம். திரு - செல்வம். கன்னித்
தேயம்-பாண்டிநாடு. மருகனார் என்றது—மருகன் என்னு மொரு
மைப்பெயரோடு, ஆர் என்னு மிடைச்சொல்வந்து, ஒருமைகெடா
து பலர்பால் வினைமுற்றைக்கொண்டு முடிந்தமையின் பால்வழு
வமைதி. இதனை “இயற்பெயர் முன்னராரைக்கிளவி, பலர்க்குரி
யெழுத்தின் வினையொடுமுடிமே” எனவருந் தொல்காப்பியச் சூத்
திரத்தானுணர்க.

விண்டலவாறோரோரோர்மிடைதலான் ஞாலச்செல்வி
பண்டையளன்றியின் றுபரித்தனன்பெளவமேழு
முண்டவன்றன்னேத்தானின் றுத்தரத்திருத்தினோ
வண்டர்நாயகன் றறணைவலியோவறியேமம்மா. (௧௩௨)

மாமணித்தவில்கவிகிணவினைக்கடுத்தவோரை
தாம்வருமளவுமவானத்தமனியமலர்க்கொம்பன்றர்
காமருநடனநோக்கிக்கருணைசெய்திருந்தானிப்பாற்
கோமகள்வதுவைக்கோலம்புனை திறங்கடழ லுற்றேன். (௧௩௩)

மாச றுத்தெமையானந்தவாரிரீராட்டிப்பண்டைத்
தேசருவிளக்கவல்லசிவபரம்பரையைச்செம்பொ
னாசனத்திருத்திரானமணிந்துருங்குமச்சேறப்பி
வாசரீராட்டிஞார்கண்மதிமுகக்கொம்பன்றர். (௧௩௪)

முரசொசுங்கமேங்கமுழ்குநுண்ணேசாத்தி
யரசியலறத்திற்கேற்பவந்தணர்க்குரியதானம்
விரைசெறிதளிர்க்கையாடவேண்டுவெறுப்பத்தத்
திரைசெய்ரீரமுதமன்றாடிருமணக்கோலங்கொள்வான். (௧௩௫)

செம்மலர்த்திருவுமவெள்ளைச்செழுமலர்த்திருவுந்தங்
கைம்மலர்த்தவப்பேறின் றுகாட்டுவார்போலங்கை
யம்மலரணிச்சமஞ்சுமடியிற்செம்பஞ்சுதீட்டி
மைம்மலர்க்குழன்மேல்வாசக்காசறைவழியப்பெய்து. (௧௩௬)

(௧௩௨) ஞாலச்செல்வி பண்டையளன்றியின் று பரித்தனன்
என்றது, பர்வதராஜபுத்திரியார் திருமணத்து வடபாலுயர்ந்து தெ
ன்பால்தாழ்ந்தமைபோல, ஈண்டுத் தாழாது சமமாய்ப்பரித்து நிற
றலை. பெளவமேழு முண்டவன் - அகத்தியன் - பெளவம் - கடல்.
உத்தரம் - வடதிசை.

(௧௩௪) மாசு - ஆணவாதி சூற்றங்கள். ஆனந்தவாரிரீராட்டி எ
ன்றது—வாதனைபற்றியெழும் மலபோதநீக்கத்தில் அறிவானந்தத்
துழுக்கச்செய்தலை. பண்டைத்தேசருவிளக்கவல்ல என்றது—சிவ
த்தோடுதாதான்மியப்படுத்தி யச்சிவமேயாய் நிற்கச்செய்தலை.

(௧௩௫) அரசியலறம் - கூத்திரியதருமம்.

(௧௩௬) செம்மலர்த்திரு - இலக்குமி, வெள்ளைச் செழுமலர்த்
திரு-சரஸ்வதி. திரு-கண்டோரால் விரும்பப்படுந்தன்மை. காசறை-
மயிர்ச்சாந்து.

கொங்கையின் முகட்டிற்சாந்தங்குளிர்பனிநீர்தோய்த்தட்டிப்
பங்கயமலர்மேலன்னம்பவளச்செவ்வாய்விட்டார்ப்பத்
தங்கியலென்னவாரதுபுரந்ததும்பச்செங்கே
முங்கதிர்ப்பாதசாலங்கிண்கினியலம்பப்பெய்து. (கரு௭)

எண்ணிரண்டிரட்டிகோத்தவிரிசிகையிருபத்தொன்றிற்
பண்ணியசலாபமீரேழ்பருமநாலிரண்டிற்செய்த
வண்ணமேகலேயிரண்டிற்காஞ்சியிவ்வகையோரைந்தும்
புண்ணியக்கொடிவண்டார்ப்பப்பூத்தபோற்புலம்பப்பூட்டி. (கரு௮)

பொன்மணிவண்டிவீழ்ந்தகாந்தளம்போதுபோல
மின்மணியாழிகோத்துமெல்விற்றசெங்கைக்கேற்ப
வன்மணிவையாப்புக்கடகமுந்தொடியும்வானத்
தென்மணிக்கரங்கள் கூப்பவிருதடந்தோளிலேற்றி. (கரு௯)

மரகதமாலையம்பொன்மாலேவித்துருமமாலே
நிரைபடவானவில்லினிழல்படவாரத்தாமம்
விரைபடிகளபுச்சேறுமெழுகியபுளகக்கொங்கை
வரைபடுமருவியன்றிவனப்புநீர்நுரையுமான. (க௯௦)

உருவமுத்துமொயம்முத்துடுத்தபல்காசுகோளாய்
மருவவக்காசுசூழ்ந்தமாமணிகதிராய்க்கங்குல்
வெருவவிட்டிமைக்குமாரமேருவின்முற்கூழ்ந்தாடுந்
துருவசக்கரம்போற்கொங்கைதுயல்வரவிளங்கச்சூட்டி. (க௯௧)

(கரு௭) முகடு-உச்சி. அட்டி - திமிர்ந்து. பாதசாலம் = பரியகம்.
இதனை, “பொன்னிதழ்பொதிந்த பன்னிறமணிவடம், பின்னிய
தொடரிற் பெருவிரன்மோதிரம், தன்னொடுதொடக்கித் தமனியச்
சிலம்பின், புறவாய்ச்சூழ்ந்து புணரவைப்பதுவே” என்னுஞ் சூத்திர
ரத்தானுணர்க.

(கரு௮) ஆர்த்தல், புலம்பல், இவ்விரண்டும் ஒலித்தலென்னும்
பொருளது.

(கரு௯) யாப்பு-தலைப்பூட்டி. எல்-சூரியன்.

(க௯௦) வித்துருமம்-பவளம். ஆரத்தாமம்-முத்துமாலே.

(க௯௧) உடு-நகரத்திரம். காசு - இரத்தினம். கதிர்-சூரியன்.
நிரைபட, மான, துயல்வர, என்னும் வேறுபலவடிக்கியவிளையெச்
சங்கள், சூட்டி என்னும். வினை எச்சத்தின் முதனிலையைத்தனித்
தனிகொண்டன.

கொடிக்கயலினமாய்நின்றகோட்சுராவேறுமவீறுந்
தொடிக்கலைமதியுந்தங்கோன்றொல்குலவினக்காய்த்தோன்றும்
பிடிக்கிருகாதினும்மந்தணம்பேசுமாபோல்
வடிக்குழைமகாத்தோடுபரிதிவாண்மழுங்கச்சேர்த்து. (௧௬௨)

மழைக்குமாமதிக்குநாப்பண்வானவிற்கிடந்தாலொப்ப
விழைக்குமாமணிசூழ்ப்பட்டிலம்பகமிலங்கப்பெய்து
தழைக்குமாழுகிழைமைந்தன் றளையிடல்காட்டுமாபோற்
குழைக்குரீர்த்தகாஞாழிற்கோதைமேற்கோதையாத்து. (௧௬௩)

கற்பகங்கொடுத்தவிந்தக்காமருகலன்களெல்லாம்
பொற்பமெய்ப்படித்துமுகட்புனிதனுக்கீறிலாத
வற்புதமகிழ்ச்சிதோன்றவழகுசெய்தமையந்தோன்றச்
சொற்கலையாளும்புவின் கிழத்தியுந்தொழுதுநோக்கி. (௧௬௪)

சுந்தரவல்லிதன்னைச்சோபனமென்றுவாழ்த்தி
வந்திருகையுந்தங்கண்மார்தளிர்க்கைகண்டீட்க்
கொந்தவிழ்க்கோதைமாதாமறமெலாங்குடிகொண்டேறு
மந்தளிர்ச்செங்கைபற்றுவெழுந்தனண்மறைகளார்ப்ப. (௧௬௫)

கலிவிருத்தம்.

அறைந்தன தூரியமார்த்தனசங்க
நிறைந்தனவானவரீண்மலர்மாரி
யெறிந்தனசாமரையேந்திழையார்வாய்ச்
சிறந்தனமங்கலவாழ்த்தெழுசெல்வம். (௧௬௬)

அடுத்தனன்சுந்தரியம்பொனடைப்பை
யெடுத்தனளாடிதிலோத்தமையேந்திப்
பிடித்தனன்விந்தைபிடித்தனன்பொற்கோ
லுடுத்தருங்கையொதுக்கிடந்தான். (௧௬௭)

(௧௬௨) கோள் - வலிமை. சுராவேறு - ஆண்மகரம். தொடிமதி-
வட்டமாகிய சந்திரன் - தொடி - வட்டம். மந்தணம் - இரகசியம். ம
கரக்குழை - மகரகுண்டலம்.

(௧௬௩) இலம்பகம் - நுதலணிமாலே. மைந்தன் என்றது-சுண்
டு உக்கிரகுமார பாண்டியனை. தலை - விலங்கு. ஞாழல் - மயிர்ச்சா
ந்து. கோதை - கூந்தல், மாலே.

(௧௬௫) இருகை - இருபக்கம் - கை - பக்கம்.

(௧௬௬) தூரியம் - மணப்பறை.

(௧௬௭) சுந்தரி - இந்திராணி, விந்தை - வீரலட்சுமி, பொன்
கோல்-பொற்கட்டமைந்தபிரம்பு.

கட்டவிழ்கோதையரம்பைகளாஞ்சி
தொட்டனநூர்ப்பசிதூமணியால
வட்டமசைத்தனள்வன்னமணிக்கா
சிட்டிழைகோடிகமேனகைகொண்டாள். (கசஅ)

கொடிகளெனக்குளிர்போதொடுசிந்தும்
வடிபனிரீரின்வீசுபொன்வண்ணப்
பொடியினரேந்தியபூம்புகைதீபத்
தொடியணிகையினர்தோகையர்கூழ்ந்தார். (கசக)

தோடவிழோதியர்சோபனகீதம்
பாடவினாப்பனிரீரொசொந்த
மேடவிழ்மென்மலரிட்டபடத்திற்
பாடகமெல்லடியைப்பையவையா. (கஎ0)

செம்மலராளொநாமகடேவி
கைம்மலர்பற்றினகல்லியொடாக்க
மிம்மையிலேபெறுவார்க்கிதுபோதென்
றம்மணிநீபுரமார்ப்பநடந்தாள். (கஎக)

ஒல்கினண்மெல்லவொதுங்கினளன்பு
பில்கியிருந்தபிரானருகெய்தி
மெல்கியெருத்தமிசைத்தலைதுக்கிப்
புல்கியகாஞ்சிபுலம்பலிருந்தாள். (கஎஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அற்பகவிமைக்குஞ்செம்பொனரதனபீடத்தும்பர்ப்
பொற்பகலாதகாட்சிப்புனிதனோடிருந்தநங்கை
யெற்பகல்வலங்கொண்டேருமெரிகதிர்வரையினுச்சிக்
கற்பகமருங்கிற்பூத்தகாமருவல்லியொத்தாள். (கஎங)

(கசஅ) காளாஞ்சி என்றது களாஞ்சினை குறுக்கல்பெற்றது. காளாஞ்சி - தம்பலப்படிசை. கோடிகம் - பூந்தட்டி. ஊர்ப்பசி - ஊர்வசி என்னும் வடசொற்றிரிபு, ஊர்வசி (பிரமன்) தொடையிற்பிறந்தவள்.

(கஎ0) தோடவிழ் ஓதியர் என்றது - இதழவிழ்ந்தமலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய பாடன்களிரை. எடவிழ் மென்மலரிட்டபடம் என்றது - இதழவிழ்ந்த மெல்லிய மலர்பரப்பிய நடைப்பாவாடையை. பைய-மெல்ல.

(கஎக) தேவி-தடாதகைப்பிராட்டியார். ஆக்கம்-செல்வம்.

(கஎஉ) மெல்கி - மென்மைக்குணநிரம்பி. எருத்தம்-பிடரி.

(கஎங) அல்-இருள். வரை-மகமேரு.

பண்ணுமின்னிசையுந் தண்மையும்பாலும்பாலி
 னண்ணுழின்சுவையும்பூவுநாற்றமுமணியுமங்கேழ்
 வண்ணமும்வேறுவேறுவடிவுகொண்டிருந்தாலொத்த
 தண்ணலுமலகமீன் நவம்மையுமிருந்ததம்மா. (கஎச)

விண்ணுளார்திசையினுள்ளார்வேறுளார்பிலத்தினுள்ளார்
 மண்ணுளார்பிறரும்வேள்விமண்டபத்தடங்கியென் றும்
 பண்ணுளாரோசைபோலப்பரந்தெங்குநிறைந்தழன்று
 கண்ணுளாரடியினீழல்கலந் துளார்தம்மையொத்தார். (கஎடு)

ஆயபோதாழியங்கையண்ணல்பொற்கரகநீராற்
 சேயவான்சோதியாடற்சேவடிவிளக்கிச்சாந்தந்
 தூயபோதவிழ்ச்சாத்தித்தூபமுஞ்சுடருங்கோட்டி
 நேயமோடருச்சித்தையனிறையருள்பெற்றுநின்றான். (கஎசு)

விண்டலத்தவருளாதிவேதியன்பாததீர்த்த
 முண்டகத்தவனுமாலுமுனிவரும்புரந்தராதி
 யண்டருநந்திதேவமுடிகணத்தவருமேனைத்
 தொண்டரும்புறம்புமுள் ளுநனைத்தனர்சுத்திசெய்தார். (கஎஎ)

அத்தலைவின் தமையோனாதிசெங்காத்தநங்கை
 கைத்தலங்கமலப்போதுபூத்ததேநார்காந்தவொப்ப
 வைத்தருமனுவாயோதக்கரகநீர்மாரிபெய்தான்
 ரெத்தலர்கண்ணிவிண்ணோர்தொழுதுபுமாரிபெய்தார். (கஎஅ)

ஆடினாரம்பைமாதர்விஞ்சையரமுதகீதம்
 பாடினாரவென்றார்த்துப்பரவினார்முனிவர்வானோர்
 மூடினார்புளகப்போர்வைகணத்தவர்முடிமேற்செங்கை
 சூடினார்பலருமன் தற்றொடுகடலின்பத்தாழ்ந்தார். (கஎக)

(கஎடு) அடியினீழல் களந்துளார் தம்மையொத்தார் என்றது,
 தேவர்முதல் நிலவுலகிலுள்ளோர் காறும் பேதமின்றி ஒருசேர
 விருத்தலை.

(கஎசு) ஆழி அம்மை அண்ணல் - திருமால் - ஆடல்சேவடி
 நடனம்புரியுஞ் செவந்திருவடி. கோட்டி-சுற்றி.

(கஎஎ) ஆதிவேதியன் - சிவபெருமான்.

(கஎஅ) ஆதி-சிவபெருமான். கரகநீர் மாரிபெய்தான் என்பது
 ற்கு- கரகத்திலுள்ள நீரைவார்த்தா னென்பதுபொருள்.
 (கஎக) தொடுகடல் (சகரர்) தோண்டிய கடல்.

புத்தனரெறிந்தகல்லம்போதெனமிலந்தவே
 வித்தனாடிகீழ்வீழ்விண்ணவர்முனிவரேனோர்
 சுத்தநாவாசிகூறக்குங்குமத்தோயந்தோயந்த
 முத்தவாலரிசிவீசிமூழ்கினோர்போகவெள்ளம். (கஅ௦)
 அம்மையோடப்பனென்னவலர்மணம்போலநீங்கார்
 தம்மருள்விளையாட்டாலேயாற்றநாட்டமியர்போல
 நம்மனோர்காணத்தோன்றிநன்மணம்புணரஞால
 மும்மையுமூய்ந்தவென்னுத்தத்தமின்மொழியலுற்றார். (கஅ௧)
 காமருசரபித்தீம்பால்கற்பகக்களிகெய்கன்ன
 னுமருசவையவின்நறுமதுபருக்கஞ்செம்பொ
 னுமணிவட்டத்தின்காற்பாசனத்தமையப்பெய்து
 தேமருகொன்றையானேத்திருக்கைதொட்டருள்கவென்றார். ()
 அங்கைவைத்தமுதுசெய்தாங்ககமகிழ்ந்தட்டமூர்த்தி
 கொங்கவிழ்குமுதச்செவ்வாய்கோட்டிவாண்முறுவல்பூத்தான்
 புங்கவர்முனிவர் கற்பின்மகளிரும்போதின்மேய
 மங்கையரிருவரோடுமங்கலம்பாடலுற்றார். (கஅ௩)
 மாக்கடிமுளரிவாணன்மைந்தரோடொருங்குவைகி
 நாக்களினடுநாவாரத்துடுவையானறுநெயார்த்தி
 வாக்கிடவாரமார்திவலஞ்சுழித்தகடுவீங்கித்
 தேக்கிடுமொலியினூர்த்துரிமிர்ந்ததுதெய்வச்செந்தீ. (கஅ௪)

(கஅ௦) புத்தனார் - சாக்கியநாயனார். குங்குமத்தோயந்தோயந்த
 முத்தவாலரிசி என்றது - மந்திராட்சதையை.

(கஅ௨) கற்பகக்களி - கற்பகவிருட்சந்தந்தவாழைக்களி. கன்
 னல்-சருக்கரை. பாசனம்-கலம். காமரு-தேமரு என்பவற்றினிருதி
 யுகரந் தொகுத்தல். திருக்கைதொட்டருள்க என்றது, சைவபரி
 பாஷை.

(கஅ௩) அட்டமூர்த்தினின்றது - நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று,
 ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன்என்னுமில்வெட்டுருவாய்நிற்குஞ்சகன
 வடிவிலே. புங்கவர்-தவசிரேஷ்டர். மகளிர்-சத்தமாதர்கள். போதின்
 மேய மங்கையரிருவரன்றது - பூமகள், நாமகளை.

(கஅ௪) முளரிவாணன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன்.
 மைந்தரென்றது-சனகனாதிநால்வரை. நாக்களி னடுநாவார என்ற
 து-காளி, கராளி, மனோஜுவை, சுலோகிதை, சுதாம்பரவருணை,
 ஸ்புலிங்கினி, விசுவரூபி என்னும், அக்கினிதேவனுடைய ஏழுநாக்
 களில் நடுநாவாகிய சுலோகிதை என்னும் நாவிலே. இதன்விரிவை
 முண்டகோபரிஷத்திற்காண்க. துடவை - கிருக்கு சிவனும், ஆர்த்தி-
 நிரப்பி. அகடு-வயிறு.

சுற்றநான்மறைகளார்ப்பத்தூரியஞ்சங்கமேங்கக்
கற்றநான்முகத்தோன்வேள்விச்சடங்குநூல்கரைந்தவாற்றான்
முற்றமங்கலநாண்சாத்திமுழுதுலகின் றுள்செய்கை
பற்றினன்பற்றிலார்க்கேவீடருள்பரமயோகி. (கஅடு)

இணரெரித்தேவுந்தானேயெரிவளர்ப்பவனுந்தானே
யுணவுகொள்பவனுந்தானேயாகியவொருவன்வையம்
புணர்வுறுபோகமூழ்க்ப்புருடனும்பெண்ணுமாகி
மணவினைமுடித்தானன் னுண்புணர்ப்பையார்மதிக்கவல்லார். (க)

பின்புதன்பன்னியோடுபிறைமுடிப்பெருமான் கையி
னன்பொரிவாங்கிச்செந்தீநாமடுத்தெனைத்துமான
தன்படிவுணர்ந்தவேதமுனிவர்க்குத்தக்கதான
மின்பகந்ததும்பல்கியெரிவலமுறையால்வந்து. (கஅஎ)

மங்கலம்புனைந்தசெம்பொனம்மிமேன்மனாட்டிபாத
பங்கயமலரைக்கையாற்பரிபுரஞ்சிலம்பப்பற்றிப்
புங்கவன் மனுவாலேற்றிப்புண்ணியவசிட்டன்றேவி
யெங்கெனச்செங்கைகூப்பியெதிர்வரவருட்கண்சாத்தி. (கஅஅ)

விதிவழிவழாதுவேள்விவினையெலாநிரம்பவிங்ங
னதிர்கடலுலகந்தேறவாற்றிநான்மறைகளார்ப்பக்
கதிர்மணிநகையார்வாழ்த்தக்காமனைக்காய்ந்தநம்பி
மதிதுதன் மங்கையோடுமணவறைதன்னிற்புக்கான். (கஅக)

மனிதருமிமையாறையன்மங்கலவனப்புநோக்கிப்
புனிதவானவரையொத்தாரவார்க்கதுபுகழோவெந்தை
கனிதருசருணைநாட்டம்பெற்றவார்கடவுளோராற்
பனிதருமலரிட்டேத்திவழிபடற்பாலரன்றோ. (கக௦)

மானிடரிமையோரென்னும்வாம்பிலராகிவேள்வி
தானிடரகலநோக்கித்தலைத்தலைமயங்கிநின்றார்
கானிடநடனஞ்செய்யுங்கண் ணுதலருட்கணைக்கா
லானிடரகலநாளிலுயர்ந்தவரிழிந்தோருண்டோ. (ககக)

(கஅஎ) படிவம் - ஈறுதொக்கு நின்றது.

(கஅஅ) வசிட்டன்றேவி - அருந்ததி.

(கஅக) வேள்விவினை - திருக்கலியாணச்சடங்கு. இங்ஙனம் எ
ன்பது, ஈறுதொக்கு, இங்ஙன் எனநின்றது.

(ககக) இடர்-பிறவித்துன்பம். தலைத்தலை-இடங்கடோறும். ம
யங்கி - கலந்து. ஊனிடரகலநாள் - பிறப்பொழியும்நாள். கானிட
ம் - மயானம்.

மணவறைத்தவீசினீங்கிமன் தன்மண்டபத்திற்போந்து
கணமணிச்சேக்கைமேவிக்கருகெடுங்கண்ணன்வாணி
துணைவனே முதல்வானோர்க்குஞ்சூழ்கணத்தொகைக்குமென்றுந்
தணவறுசெல்வந்தந்தோன்சாறுசால்சிறப்புநல்கி. (ககஉ)

ஏட்டுவாய்முளரியான்மாலேனைவானவருந்தத்த
நாட்டுவாழ்பதியிற்செல்லநல்விடைகொடுத்துவேந்தர்க்
காட்டுவாளுடிக்காட்டுந் தன்மைபோலரசசெய்து
காட்டுவாளுகியையன்றிருவுளக்கருணைபூத்தான். (ககங)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அதிர்விடைக்கொடியங்கயற்கொடியாகவார்க்கலன்பொற்கலனாகப்
பொதியவிழ்க்கெகைவேம்பலராகப்புலியதன்பொலந்துகிலாக
மதிமுடிவைரமணிமுடியாகமறைகிடந்தலம்புமாமதுரைப்
பதியுறைசோமசுந்தரக்கடவுள்பாண்டியனாகிவீற்றிருந்தான். (ககச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விண்டவழ்மதியஞ்சூடுஞ்சந்தரவீடங்கப்புத்தேன்
கொண்டதோர்வடிவுக்கேற்பக்குருதிகொப்புளிக்குஞ்சூவத்
திண்டிதற்சங்குகன்னன்முதற்கணத்தேவர்தாமும்
பண்டையவடிவுமாறிப்பார்த்திபன்பணியினின்றார். (ககரு)

தென்னவன்வடிவங்கொண்டசிவபரணுலகங்காக்கு
மன்னவார்சிவனைப்பூசைசெய்வதுமறையாறென்று
சொன்னதுமன்னரெல்லாந்துணிவதுபொருட்டுத்தானு
மந்கார்நடுவூரென்றோரணிநகர்சிறப்பக்கண்டான். (ககசு)

(ககஉ) தணவு - நீக்கம். தவிசு - ஆசனம். சேக்கை - சிங்காத
னம். சாறு - (விவாக) மகோற்சவம். *

(ககங) ஆட்டுவாளுடிக்காட்டுந் தன்மைபோலென்றது, வேத
முதலிய தூல்களைத் தாம் வகுத்திருப்பினும், அவற்றின்வழி ஆன்
மாக்கள் நடக்க வியலாதாதலால் தாமேவந்தருளி அரசியல்செனுத்
திக் காட்டினாரென்பதை.

(ககச) பொதி - அரும்பு.

(ககரு) விடங்கம் - அழகு.

(ககசு) மறை ஆறு - வேதநெறி.

மெய்ம்மைதூல்வழியேகோயில்விதித்தருட்குறிநிறீஇப்பே
ரிம்மையேநன்மைநல்குமிறையெனநிறுவியுரை
செம்மையாற்செய்துநீபவனத்துறைசிவனைக்கால
மும்மையுந்தொழுதுவையமுழுவதுங்கோனடத்தும். (கக௭)

பூவருமயன்மாலாதிப்புனிதருமுனிவரேனோர்,
யாவருந்தனையேபூசித்திகபரமடையநின்ற
மூவருண்மேலாமுக்கண்மூர்த்தியேபூசைசெய்த
தாவரவிலங்கமேன்மைத்தகுதியாரளக்கவல்லவர். (கக௮)

மேற்படி - வேறு.

மனித்தருக்கரசாகித்தெவ் வேந்தர்க்குமடங்கலாய் மடநல்லார்
க், கினித்தவைங்கணைக் காளையாய்நிலமகட் கிணர்த்துழாயணிமா
லா, யனித்தரித்தமோர்ந் திகபரத்தாசைநீத்தகத் தெளிந்தவர்க்கொ
ன்றாய்த், தனித்தமெய்யறிவானந்தமாய்பரத்துவமாய்நின்றான். ()

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கசு - க்கு - திருவிருத்தம் - ௭௭௭.

(கக௭) தூல் - சிற்பசாஸ்திரம். நன்மை நல்குமிறை என்பது-
செளந்தரபாண்டியனாற் புதுக்கிய நடுவூர் சிவதளியிலமைத்த சிவலி
ங்கத்தின் திருநாமம். இத்தற்குவடமொழி மகாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர்.
இதனுண்மை, “மூலேமூன்றனைந்த சிலேநுதற்றிருவினை, அருமறை
விதிக்கத் திருமணம்புணர்ந்து, மதிக்குலம்வாய்த்த மன்னவாங்கி,
மேதினிபுரக்கும் விதியுடைநன்னான், நடுவூர்நகர்செய் தடுபவந்து
டைக்கும், அருட்குறிநிறுவி யருச்சனைசெய்த, தேவநாயகன்” எ
ன்க் கல்லாடத்தில் வருதல்காண்க. செம்மை - தானியாகுபெயர்.
முறைமை என்பதுபொருள். மும்மை - மூன்று.

(கக௮) இகம்-இவ்வுலகம். பரம் - முத்தியுலகம்.

(கக௯) ஐங்கணைக்காளே என்றது—தாமரை, மா, அசோகு,
மூல்லை, நீலம் என்னுமைந்துபுஷ்பங்களையே பாணமாகவுடைய ம
ன்மதனை. இணர் - பூங்கொத்து. அரித்தம் - நிலையாமை. நித்தம்-
நிலையுடைமை. ஒன்றாய் - அபேதமாய்.

வேள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம்.

அழகீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகியனி றுத்துவான்வந்தொருபாஞ்சுடர்வான் நிற்கட்
குலமணிவிளக்கைவோட்டுக்கோமுடிகவித்துப்பாராண்
டிலகுறுதோற்றமீதான்முனிவரரிருவர்தேற
வலகிலானந்தக்கூத்துச்செய்தவாறறையலுற்றும். (க)

புண்ணியமலர்மென்கொம்பைவோட்டபின்புவனந்தாங்குங்
கண்ணுதன்மூர்த்தியாயகவுரியன்மணத்தில்வந்த
மண்ணியல்வேந்தர்வானோர்மாதவர் பிறருமுண்ண
நண்ணுதினென்னலோடுநண்ணுவார்விரைவினெய்து. (உ)

பொன்னவீர்கமலம்பூத்தபுனிதநீராடித்தத்த
நன்னெறியமமுற்றநண்ணினாற்புலிக்காலோனும்
பன்னகமுனியுந்தாழ்ந்துபரவியம்பலத்துளாடு
நின்னருண்டங்கண்டுண்பதடியேங்கணியமமென்றார். (ங)

என்னலுமந்தக்கூத்தையிங்குநாஞ்செய்துநிலைப்
பொன்னகருலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்குள்ள
மின்னதாந்துவாதசாந்தமென்றிறையருளிச்செய்ய
மன்னவவேனையங்கம்யாவெனமன்னன்சொல்வான். (ச)

(க) உலகியல் என்றது-உயர்ந்தோர்வழக்காய்வகுத்த, அறநிலையறம், மறநிலையறம், அறநிலைப்பொருள், மறநிலைப்பொருள். அறநிலையின்பம், மறநிலையின்பம் என்னுமறுவகைப்பொருள்களை. பார்பரத்தலென்னுந் தொழிலடியாகப் பிறந்தபெயர், பூமி. முனிவாரிருவரென்றது—பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதரை.

(ங) நியமம் = நித்தியகடன்.

(ச) உலகமெல்லாம் உருவமாம்புருடன் என்றது, விராட்புருடனை. துவாதசாந்தம் என்றதை, தலவிசேடம் உக-வது பாடற்குறிப்பிற்காண்க.

அரைக்குமேலுலகேழென் றுமரைக்குக்கீழுலகேழென் று
முரைக்கலாலுலகமெல்லாமுருவமாம்புருடற்கிந்தத்
தரைக்குமேலனந்தந்தெய்வத்தானமுண்டனைத்துவகூறின்
வரைக்குருசிலதானங்கள்வருத்துரைசெய்யக்கேண்மின். (௫)

திருவளராசூர்மூலந்திருவானைக்காவேநாபி
மருவளர்பொழில்சூழ்ணைமலைமணிபூரீவி .
ரிருவருங்கண்டமன் றமிதயமாந்திருக்கானத்தி
பொருவருங்கண்டமாம்புருவமத்தியமாங்காசி. (௬)
பிறைதவழ்கயிலைக்குன் றம்பிரமரந்திரமாம்வேத
மறைதருதுவாதசாந்தமதுரையீததிகமெந்த
முறையினாலென்னின் முன்னர்த்தோன்றியமுறையாலென்றக்
கறையறுதவத்தேரோடுகவுரியன்கோயில்புக்கான். (௭)

தன்னருள்தருளைத்ததன்னையேதேடிப்போந்த
மின்னவிர்கயிலைதானேவிடையுருமாறிமன்றாய்
மன்னியதேயோதிங்கண்மண்டலமேயோவென்னப்
பொன்னவிர்விமானக்கீழ்பால்வெள்ளியம்பொதுவுண்டாக. (௮)

மின்பயில்பரிசிப்புத்தேவன்பாற்கடல்வினங்கியாங்குப்
பின்பதன்மிசைமாணக்கப்பீடிகைதோன்றிற்றன்ன
தன்பர்தமுளமேயாகுமல்லதுவேதச்சென்னி
யென்பதாமலேதெயன்றியாடுனவிசைக்கற்பாற்றே. (௯)

அன்னதோதவிசினும்பராயிரங்கரத்தாலள்ளித்
துன்னிருள்விழுவருங்கேரடிசூரியரொருகாலத்து
மன்னினருதித்தாலொப்பமனமொழிபக்கங்கீழ்மேற்
பின்முதல்கடந்தனானப்பேரொளிவடிவாய்த்தோன்றி. (௧௦)

(௫) வரை - அளவு.

(௬) மூலம் - மூலநாரம். நாபி - சவாதிட்டானம். இதயம் -
அனாகதம். கண்டம் - விசுத்திஸ்தானம் - புருவமத்யம் - ஆக்கின
யஸ்தானம்.

(௭) கறை - குற்றம். கவுரியன் - சவுந்தரபாண்டியன்.

(௮) மன்று - வெள்ளியம்பலம்.

(௯) பீடிகை - பீடம்.

(௧௦) மனமொழிபக்கம் கீழ்மேல் பின்முதல்கடந்த என்றது,
சித்தத்திற்கும், வாக்கிற்கும், வரையறப்படாமல் ஆணவத்திற் கட
டுண்டோர்க்குப் புலப்பாதிருத்தலிற் சமீபமின்றித் தனக்கோர்
நிகர்பொருள் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் இன்மையை.

முந்துறுகணங்கண்மொந்தைதண் ணுமைமுழக்கஞ்செய்ய

நந்திமாமுழவந்தாக்கநாரணனிடக்கையார்ப்ப

வந்துகந்திருவநூலின்மரபுளியிருவர்பாடி

வைந்துதந்தியுங்கல்வென்றாகலிமுழக்கங்காட்ட (கக)

மதுமுகத்தலர்ந்தவெண்டாமரைமகள்சுருதிகுட்டச

சதுமுகத்தொருவன்சாமகீதயாழ்தடவிப்பாட

விதுமுகத்தருகுமொய்க்குமீனெனஞானவெள்ளிப்

பொதுமுகத்தமரர் துற்றும்பூமழையெகும்போர்ப்ப (கஉ)

பொருங்கடனிறத்தசெந்தீப்பொருளைக்குறளன்மீது

பெருங்கடல்வடவைச்செங்கணபிதுங்கமேற்றிரிந்துநோக்கி

முருங்கடலெரியிற்சீறமுதுகிறவலக்தாளுன்றிக்

கருங்கடன்முனைத்தவெய்யோன்காட்சியிற்பொலிந்துநின்ற (கங)

கொய்யுஞ்செங்கமலப்போதுருவித்தெனவெடுத்துக்கூத்துச்

செய்யும்புண்டரிகத்தாளுந்திசைகடந்துளவிரைந்து

கையுந்தினைபடையுந்தெய்வமகளிர்மங்கலநாண்காத்த

மையுண்டமிடறுஞ்சங்கவார்குழைநுழைந்தகாதும். (கச)

செக்கரஞ்சடையுந்தேசார்வெண்டிருநீறுந்தெய்வ

முக்கணுமூரக்கச்சசுமுள்ளெயிறிமைக்குமார்பு

மைக்கருங்கயற்கணங்கைவல்லியினொதுங்கிநிற்கும்

பக்கமுமவண்மேல்வைத்தபார்வையுநகையுந்தோன்ற (கரு)

கங்கைபூரதலம்புமோசைகடுக்கைவண்டிரங்குமோன்ச

மங்கலமுடிவினோசைமந்திரவேதவோசை

செங்கையாடெரியினோசைதிருவடிசிலம்பினோசை

யெங்கணுநிரம்பியன்பரிருசெவிக்கமுதமுற்ற. (கசு)

(கக) தண்ணுமை-இருதலையுஞ் சுருங்கிய. நெடியவடலினையு முடையது. முழுவமாவது, பெரியவடலின்மேல் தலை பெற்றுள்ள ஐந்துமுகமுடையது, பஞ்சதந்துபிகளாவன - தோற்கருவி. துளை க்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரம்புக்கருவி, மிடற்றுக்கருவிகளாம். கந் திருவநூல்இசைநூல். [து-சபை.

(கஉ) விதுமுகம்-சந்திரமண்டலம், மீன்-நட்சத்திரங்கள். பொ

(கங) திரிந்து - சுழன்று. உளை-புறமயிர். குறளன்-குறுகியவடி வினையுடைய முயல்கள் முருங்கு, மெலித்தல்விகாரம்.

(கச) செக்கர்-செம்மைநிறம். உரகம்-பாம்பு. னயிறு-ஆதிவராக தந்தம்.

(கரு) குவித்தென என்றது, குவித்தெனவென்றும்பாடும்.

(கசு) அலம்பும்-ஒலிக்கும். கடுக்கை-கொன்றைமலர். எரி-மழு.

ஆடினாமல 7 பியஞ்சலிமுகிழ்த்துசசென்னி
குடினாடியி. பூகார்சுருதியாயிரநாவாரப்
பாடினாபரமானந்தப்பரவையிற்படிந்தாரன்பு
நீடினாநிருத்தானந்தங்காண்பதுநியிழம்பூண்டார். (௧௭)

முனிவாச்சந்திருவர்வானோர்தானவர்கோனயோகர்
புனிதகிம்புருடாதிப்புலவரு. ~~புனிதகிம்புருடாதிப்புலவரு~~
கனிதருமின்பததாழ்ந்தார்சிருமனவதானவந்த
மனிதருங்காணப்பெற்றார்மாகவார்பொருட்டான்மன்னோ. (௧௮)

அனந்தனாமுனிவார்வேந்தனளவிலானந்தமுறி
மனந்தனிநிரம்விமேலும்வழிவதுபோலமார்பம்
புனைந்தபுண்ணயவெண்ணீறுகரைந்திடப்பொழிகண்ணீரு
ண்ணைநதிருகரமுங்கூப்பிநாதனைப்பாடுகின்றான். (௧௯)

பராபரமுதலேபோற்றிபகதிரிவிலிளாவாய்போற்றி
சராசரமாகிவெளய்ந்நததப்பரனேபோற்றி
கராசலவுரியாய்போற்றிகனகவம்பலந்தனாடு
நிராமயபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௦)

ஒன்றாகியைந்நாயையையந்தருவாகிவருவாய்போற்றி
யின்றாகிசசென்நநாளாயெதிர்நாளாயெழுவாய்போற்றி
நன்றாகித்தீயதாகிடுவாகிமுடிவாய்மன்று
ணின்றாகும்பாமானந்தந்ருக்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௧)

அடியரெம்பூபாருட்டுவெள்ளியம்பலத்தாடல்போற்றி
பொடியணந்தோள்போற்றிபுரிசடைமருடம்போற்றி
கடியவிழ்மலாமென்கூந்தற்கயல்விழிபாகம்போற்றி
கெடியநதபரமானந்தநிருத்தனேபோற்றிபோற்றி. (௨௨)

(௧௭) அமலன் - 'மலரகிதன். ஆயிரம்-அனந்தம். பரமானந்தம்-
பேரின்பம். (௧௮) மோனம் - மௌனநிலை.

(௧௯) அனந்தனாமுனிவர் வேந்தன் என்றது - ஆதிசேடாவதா
ரமாகிய பதஞ்சலிமுனிவரை.

(௨௦) பராபரம் - முன்பின்னில்லாதது எனவே அனாதியாயுள்
ளது என்பதுபொருள். கராசலம்-கரம்அசலம்-கையைபுடையமலை,
எனவே யானை என்பதுபொருள். நிராமயம் நிர் ஆமயம் - நோயில்
லாதவன். ஆமயம் - நோய்.

(௨௧) ஒன்றாய் என்றது-நிஷ்களம், சகளம், சகளநிஷ்களமுள்ள
கடந்துநின்ற சத்தசிவத்தை. ஐந்துரு என்றது. பரசிவன். அனாத
சிவன், சதாசிவன், மகேசன், உருத்திரனென்னு மிவர்களை. ஐயை
ந்தாய் என்றது, சந்திரசேகரர்முதலிய இருபத்தைந்து சிவமூர்த்த
ங்களை.

என்றநின்றேத்தினுன்பின்னிருவரைநோக்கிவெள்ளி
மன்றுணின் றாடாநின் மமறைமுதல்கருணைகூர்ந்து
நன்றுநீர்வேட்டதென்னென்றருள்செயநாதன்பாதந்
துன்றுமெய்யன்பிற்றாழ்ந்துதொழுதுநின்றிதனைச்சொல்வார். (1)

எந்தையித்திருக்கூத்தென்றுமிந்நிலைநின்றியார்க்கும்
பந்தவெம்பாசநீங்கப்பரித்தருள்செய்தியென்னச்
செந்தமிழ்க்கன்னிநாடுசெய்தமாதவப்பேறெய்தத்
தந்தனமென்றான்வேதந்தலைதமொறநின்றான். (உச)

அராமுனியீதுவேண்மொதியெம்பெருமலிந்த
நிராமயபரமானந்தநிருத்தநேர்கண்டோரெல்லாந்
தராதலமிசைவந்தெய்தாத்தனிக்கதிபெறுதல்வேண்டும்
பராபரவென்றுதாழ்ந்தான் பகவனுமதற்குநேர்த்தான். (உரு)

ஆர்த்தனர்கணத்தோர்கைகோத்தாடினரலர்பூமாரி
தூர்த்தனர்விண்ணோர்கண்ணீர்துளும்பினர்முனிவராகம்
போர்த்தனர்புளகமன்பிற்புதைந்தனர்விழுங்குவார்போற்
பார்த்தனர்புல்லீக்கொண்டார்பரவியவ்விருவர்தம்மை. (உசு)

மேற்படி - வேறு.

அனித்தமாகியபூதமைம்பொறிபுலனாதிபாறாருகி
யினித்தமாயையோடிருவினைத்தொடக்கினுமிருளினும்வேருகித்
தனித்தயோகிகளாகநிறைந்தாடியுநிப்பெருந்திருக்கூத்தைக் [ன்.
குனித்தவண்ணமாக்கண்டவர்க்கிகபரங் கொடுத்தவண்ணுறைகின்ற

(உச) இந்நிலை என்றது-வெள்ளியம்பலத்தை. தலைதமொறல்,
தட்டழிந்து மாயங்கல். கன்னிநாடு-பாண்டிநாடு.

(உரு) அலர்பூ - மலர்ந்தபூ.

(உஎ) பூதமைம்பொறி புலனாதிபாறாருகி என்றது - பிரிதிவு
முதலிய பஞ்சபூதங்களும், மெய்முதலியஞானேந்திரியங்களைந்தும்,
சத்தமுதலியவைம்புலன்களும், மனமாதியந்தக்கரணங்களுக்கும்,
கூடிய ஆன்மதத்துவ மிருபத்துநான்கும், காலம், நியதி, கலை, வித்
தை, இராகம், புருடன், மாயைஎன்னும் வித்தியாதத்துவமேழும்,
சுத்தவித்தை, ஈசரம், சதாக்ரியம், சத்தி, சிவம் என்னும் சிவதத்து
வமைந்தும் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை. இனித்தமாயைஎன்
றது, பொருள்வல்லவற்றைப் பொருளாகக்கருதி இன்புறச்செய்யு
மாயாமலத்தை. இருவினைத்தொடக்கென்றது, நல்வினை, தீவினைக்
ட்கேதுவாகிய கன்மமலத்தை. இருளென்றது - சகசமலமாகிய ஆ
ணவாமலத்தை. குனித்தவண்ணம் - ஆடியதிருக்கோலம்.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம். கருக

குனிவிலாதிரைத் தினந்தொடுத்தெதிர்வரு கொடுவிலாதிரை
யெல்லே, புனிதவாடகமுளரிதோய்ந் தத்தனிப்பொதுநடந் தெரிசி
த்தங். கினிதமர்ந்துநூற் றெண்மடங்கைந்தெழுத் தெண்ணியிர்நி
லேநிற்குந், கனியுமன்பிஞ ரெண்ணியாங்கெய்துவர் கருதியவாமெ
ல்லாம். (உஅ)

வெள்ளியம்பலத் திருக்கூத்தாடியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் கரு - க்கு திருவிருத்தம் - அஉரு.

ஏழர்வது,

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம்.

கலிலைத்துறை.

பன்னகேசனுமடிபுலிப்பா, தனும்பண்ய
மின்னுவார்சடைமன்னவன்னெள்ளிமன்னாடல்
சொன்னவாறிதுபசித்தழல்சுடவொருபூத்
மன்னமாமலைதொலைத்தவாறெழுத்தினியறைவாம். (க)

கன்னியர்க்காசாயினுள்கடிமனைபுகுந்த
மின்னியற்சடைமாநவாறேதியேரே
ரெந்நிலத்துளமன்னவார்யாவர்க்குமுறையே
பொன்னியற்கலத்தறுசுவைப்போனகமருத்தா. (உ)

பூசுகின்றவுமுடிப்பவும்பூணபவும்பழுக்காய்
வாசமெல்லிலையேனவுமம்முறைவழங்காத்
தேசமன்னவரேனையோர்செல்லுநர்செல்லுத்தி
யீசனன்புறகற்பிஞளிருக்குமவ்வேலை. (ங)

(உஅ) வில் ஆதிரை, தனுமாசத்திருவாதிரை நட்சத்திரம். ஐந்
தெழுத்து - ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம்.

(க) பன்னகேசன் - பதஞ்சலிமுனிவர், புலிப்பாதன்-வியாக்கி
ரபாதன்.

(உ) இயல், முதனிலைத் தொழிற் பெயராதலின் வருமொழி
நோக்கித் திரிந்தது.

(ங) பழுக்காய் - பாக்கு. மெல்லிலை - வெற்றிலை. வாசம்-வாச
னைத்திரவியம். அவை - தக்கோலந் தீம்பூதகைசாலிலவங்கம், கற்பூ
ரஞ் சாதியோடைந்து. எனவும் என்றது - மலர்முதலியவற்றை.

மடைவளத்தொழிற்புலவர்வந்தடியினைவணங்கி
யடியரேமட்டபோனகமாயிரத்தொன்றி
னிடையதாயினுந்தொலைந்திலதியாங்கண்மேற்செய்யக்
கடவதேதெனப்பிராட்டிதன்கணவர்முன்குறுகா. (ச)

பணிந்தொதுங்கினின்றிகண்முப்பத்துமுக்கோடி
கணங்கடம்மொடுமிங்கெழுந்தருள்வதுகருதி
யிணங்குமின்சுவைப்போனகமெல்லையின்ருக்கி
யுணங்குகின்றதுண்டெஞ்சியதெனைத்தெனவுரைக்கின். (டு)

இமையக்குன்றமுமடைகலாயிதன்புறங்கிடந்த
சிமையக்குன்றுகளீட்டமுஞ்சேர்ந்தெனநிமிரச்
சமையக்கொட்டியவாலரிப்புழுக்கலுஞ்சாதக்
கமையக்கொட்டியகறிகளின்வருக்கமுமனைத்தே. (சு)

என்றபோதிறையெம்பிரான்தேவியாரிடத்தி
லொன்றமன்பினுலொருவிளையாடலைநீத்தோ
தன்றனிருகூடப்பாரிடத்தலைவனதாற்ற
லன்றியாவருமறிந்திடக்காட்டவோவறியேம். (எ)

சிறிதுவாணகைசெய்துமூவேந்தரிற்சிறந்த
மருவின்மீனவனரும்பெற்றன்மகளுனக்கரிதிற்
பெறுவதேதுவான்றருவுரின்பணிசெயப்பெற்றிற்
குறைவதேதற்பிற்திருவெலாமுன்னதேயன்றே. (அ)

அளவிலாதரின்செல்வத்தின்பெருக்கைநாமறிய
விளைவுசெய்தனைபோலுரின்விருந்துணப்பசியாற்

(டு) போனகம்-அமுது. உணங்கல்-வாடல். எஞ்சியது - சேஷ
மாயுள்ளது. எத்தனைத்து என்பது எனைத்தெனநின்றது தொகுத்த
வ்விதாரம்.

(சு) நிமிர்தல்-உயர்தல். சமைய-பொருந்த வால்அரிபுழுக்கல்-
வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். சாதத்துக்கு என்பது சாதக்
கு எனநின்றதுதொகுத்தல்.

(எ) பாரிடம் - பூதம்.

(அ) அரும்பெறல்மகள் - பெருது பெற்றமகள். மகள் - அண்
மைவிளி.

(சு) பசியாற் களையடைந்தவராக நங்கணத்தினுட் காணேம் எ
ன்றது, கிவகணங்கட்குப் பசிப்பிணியின்மையைக் குறித்துநின்
து - தளவுமூரல், முல்லையரும்பினையபற்கள். தளவம் - முல்லை.

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம். கடுக

களையடைந்தவராகிங்கணத்தினுட்காணைந்
தளவமூரலாயாஞ்செயத்தக்கதேதென்றான். (க)

அடுக்கநின் தருண்டோதரனகட்டிடைவடவை
மடுக்கவுன்னினான துவந் துவயிற்றெரிபசியாய்த்
தொடுக்கவாலமுண்டாங்குடல்சோர்ந் துவேர்த்தாவி
யொடுக்கமுற்றையபசியினுலுயங்கினென்னென்றான். (க௦)

குடையெடுக்குமிக்குறியதாட்குறட்கொருபிடிசோ
றிடுமினப்புறஞ்சோறுமாலெனத்தொழுதெல்லா
முடையநாயகிபோயினுஞ்சுறியனுமுடனே
நடைதளர்ந் துகண்புகைந் துவாய்புலர்ந்திடநடந்தான். (க௧)

படைக்கணைவலரிறைமகள் பணியினுற்பசினோய்
தொடுத்தவன் றனைக்கொண்டுபோய்ச்சொன்றி முன்விடித்தா
ரடித்திருந்தேக்கண்டன ரன்னமாமலையை
யெடுத்தியின்ற துமடிசிலங்கிருந்த துங்காணார். (க௨)

சிலம்புதூபுரச்சீறடிச்சேடியர்சில்லோ
ரலம்புவால்வளைக்கைநெரித்ததிசயமடைந்தார்
புலம்புமேகலையார்சிலர்பொருக்கெனவொருண்டார்
கலம்பெய்பூண்முலையார்சிலர்கண்புகைத்திரிந்தார். (க௩)

முரவைபோகியமுரிவில்வான்மூரல்பால்வறையல்
கருணை தீம்பயறதி துவைபலவகைக்கறிகள்
விரவுதேம்படுபாறயிரிழுதுதேன்வெள்ளம்
வரைவிலாதனமிடாவொடுவாரிவாய்மடித்தான். (க௪)

(க௦) அகடு - வயிறு. ஒடுக்கம்-மெலிவு. உயங்கல்-வாடல்.

(க௧) குறியதாளுக்குறள் - குறுகிய காலையுடையபூதம். சோறும்-
செல்லுவோம், இது எதிர்காலத்தன்மை வினைமுற்றாதலால் முத
னிலைதிரிந்து நின்றது.

(க௨) படைக்கணைவலர்-படைத்தற்றொழிலினின்ற ஏவலாட்
கள் - அல்லது வாள்போன்ற கண்களையுடைய பணிப்பெண்கள்.

(க௩) சிலம்பும், அலம்பும், புலம்பும், என்புகை, ஒலிக்குமென்
னும் பொருளன, சீறடி-சிற்றடி. இரிதல்-போதல்.

(க௪) முரவை-தவிடு. மூரல்-சோறு. பால்வறையல், பால் சேர்
த்துச்சமைத்த துவட்டற்கறி. கருணை-பொரிக்கறி. துவை - புளிங்
கறி. இழுது-வெண்ணெய்.

பல்பழக்குவைவேற்றுருப்பண்ணியங்கன்னன்
மெல்சுவைத்தண்டுதெங்கிவையன்றியும்வேவா
வல்சிகாய்களின்வருக்கமுநுகர்ந்துமாறும்
வெல்லேஜீர்நவபண்டமுமெடுத்துவாய்மடுத்தான். (கரு)

பாரித்துள்ளவிப்பண்டமும்பருஉக்குறுங்கையால்
வாரித்தன்பெருவயிற்றிடைவைப்பவந் துடுவை
பூரித்தாகுதிபண்ணியதழுவெனப்பொங்கிக்
கோரித்தொன்பதுவாயிலும்பசித்தழல்கொளுத்த. (கசு)

அலங்கலோதிகண்டதிகையடைந்துதன்னன்பி
னலங்கொணையகன்முன்புபோய்நாணமுட்கிடப்ப
விலங்குபூங்குழல்சுவன்மிசையிறக்கியிட்டொல்கி
நிலங்கிளைத்துநின் றுணிலைகண்டனனிருபன். (கௌ)

அஞ்சிலோதியைவினவுவானறிகலான்போலக்
குஞ்சியாரழவன்னவக்குடவயிற்றவனுண்
டெஞ்சியுள்ளடிவற்பூதங்களின்னமும்விடுத்துன்
னெஞ்சுவப்பவையருத்துதுமென்னலுந்மலை. (கஅ)

ஐயவின்னுமிக்குறட்பசியடங்கிடாவேறு
வெய்யபாரிடவீரரைவிடுத்தியேவெடுத்தா
வையம்யாவையும்வயிற்றிடைவைப்போயதறந்
செய்யகாலருத்திரப்பெயர்தேற்றமாமுனக்கே. (கக)

சங்கவார்குழைக்குறண்மகன்றன்செயறானே
யிங்குவந்துரைசெய்திடவறிதியென்றிறைமுன்
மங்கைநாயகிருமுதவாய்மலர்பொழுதெயிற்றுத்
திங்கள்வாய்முழையான்பசித்தீச்சுடவந்தான். (உ௦)

(கரு) பண்ணியம்-பலகாரம். கன்னல் - சருக்கரை. மெல்சுவை
த்தண்டு-மெல்லுதற் றெழிலமைந்த கரும்பு. வல்சி-சோறு. நவபண்
டம்-நவதானியம்.

(கசு) பாரித்தல்-நிறைதல். தழல்-யாகாக்களி. கோரித்து - அதி
கரித்து. ஒன்பதுவாயில் - நவத்துவாரங்கள். கோரித்தென்றது,
கோரமென்னும் பெயரடியாகப் பிறந்தவினையெச்சம்.

(கௌ) சவல்-பிடரி. ஒல்கி-துவண்டு.

(கஅ) சில்-வட்டத்தகட்டணி. குஞ்சி-மயிர். குடவயிற்றவன்கும்
போதான்.

(உ௦) முழை-மலைக்குகை.

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம். கடுந்

நட்டமாடியசுந்தரங்கையெம்பிராட்டி
யட்டபோனகம்பனிவரையனையவாய்க்கிடந்த
தொட்டுவாய்மடுத்திடவுமென்சுடுபசிதனியா
திட்டுனோதர்வயிறுபோற்காந்துவதென்றன். (௨௧)

கையர்முப்புரத்திட்டதீக்கெம்பசியுருவாய்ப்
பொய்யனேன்வயிற்றிடைக்குடிபுகுந்தகோவென்னுங்
கையெறிந்திடுமெண்டங்கன்வெடிபடக்கதறு
மையகோவெனுமுயிர்த்திடுமாவீசோர்ந்தயரும். (௨௨)

குண்டோதரனுக்கு அன்னமிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம்-௧௬-க்கு-திருவிருத்தம்-௮௪௭.

எ ட ட வ து,

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம்.

கவிநிலைத்துறை.

வேதநாயகன்பாரிடவேந்தனுக்கமையா
வொதனாதிகளருத்தியதன்மையீதுவையும்
போதராமையாலமைவுறப்போனகக்குழித்
தோதமாநதியருத்தியசெய்தியுமுரைப்பாம். (௧)

கவனமால்விடையாளிபின் கடிகமழ்தென்றற்
பவனமாமலையாட்டியைப்பார்ந்துளேனகைத்துத்
தவனமாபசியுடையவன்றன்பொருட்டன்ன
புவனமாதினினைத்தனனினைக்குமுன்போந்தாள். (௨)

(௨௧) காந்தல் - எரிதல்.

(௨௨) கையர் - வஞ்சகர். முப்புரம் - திரிபுரம்.

(௧) அமையா-வயிறுநிரம்பாத. உவை - என்றது, அஃறிணைபல
வின்பாற் சுட்டுப்பெயர் - இவ்வுகரச்சுட்டி சேய்மை அண்மைக்கு
ப்பொதுவாதலின் சேய்மைப்பொருளில்வந்தது.

(௨) பவனம்-காற்று-தவனம்-தாகம்-புவனமாத-பூமிதேவி - அ
ன்னபுவனமாதென்றது, ஆன்மகோடிகளுக்குப் பலவுணவுகளையும்
கொடுப்பவளாதலின்.

நாற்றடந்திசைத்தயிர்க்கடனனர், தலைநிலங்கீண்
 நேற்றெழுந்துநாற்கிடங்கராயுதித்தெழுந்தாங்கு
 மாற்றருஞ்சுவைத்தீந்தயிர்வாலரிப்பதத்தோ
 டேற்றெழுந்ததுநாற்குழியிடத்திலும்பொங்கி. (௩)

குருமதிக்குலமன்னவன்மருகனக்குண்டப்
 பெருவயிற்றிருபிறையெயிற்றெரிசிகைப்பெழ்வா
 யொருகுறட்குடைவீரனையுன்பசிதனியப்
 பருகெனப்பணித்தருளலும்பாரிடத்தலைவன். (௪)

அத்தயிர்ப்பதங்கிடங்கரிலைகடல்கலக்கு
 மத்தெனக்கரம்புதைத்தெடுத்தெடுத்தவாய்மடித்துத்
 துய்த்திடப்பசிவிடுத்ததுசுருநிராயகன்றூட்
 பத்திவைத்துவீணர்ந்தவர்பழவினைத்தொடர்போல். (௫)

வாங்கிவாங்கிவாய்மடித்தலுமுடம்பெலாம்வயிருய்
 வீங்கினுன்றரைகிழிபடப்பொருப்பெனவீழ்ந்தா
 னீங்குநீளுயிர்ப்பிலனுடல்புரண்டனனீர்வேட்
 டாங்குநீர்நிலேதேடுவானுயினுனெழுந்தான். (௬)

ஆவியன்னவர்ப்பிரிந்துறையணங்களுர்போலக்
 காவிராண்மலர்தாமரைக்கடிமலர்வாட
 வாலியோடையுஞ்ஞாங்கனும்வறப்பவாய்வைத்துக்
 கூவநீணிலேநீர்களும்பசையறக்குடித்தான். (௭)

அனையனுகியுநீர்நசையாற்றலன்வருந்தும்
 வினையனுகிவானதிச்சடைவேதியன்பாதக்
 தினையநாதனுந்தன்றிருமுடியின்மீதிருக்கு
 நனையநாண்மலரோதியைப்பார்த்தான் துநவில்வான். (௮)

(௩) கனந்தலை-நடு. கிடங்கர் - குழி. வாலரிப்பதம் - வெள்ளிய அரிசியாலமைந்த அன்னம். பதம்-அன்னம்.

(௪) குரு-நிறம். பேழ்வாய், பிளந்தவாய்.

(௬) நீளுயிர்ப்பு-நெட்டியிர்ப்பு, வேட்டு-விரும்பு, நீர்நிலை, தடா கழுதலியன. நிலைநீர்-இலக்கணப்போலி.

(௭) வாலி - நடக்குங்கிணறு, இது நடைவாலி என்று வழங்கு கின்றது. காவி-நீலோற்பலம். கூவம்-கிணறு.

(௮) நசை-விருப்பம். இனைய-இரங்க. நனைய-பொருளடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம். இது-மலரென்னும் பொருள் கொண்டது. நனை-தேன்.

அன்னக்குழியும்வையையுமழத்தபடலம். கருள்

தேங்குநீர்த்திரைமாலிகைச்செல்வியீந்த
வாங்குநீர்த்தடம்புரிசைசூழ்மதுரையின்மாதோ
ரோங்குநீர்த்தமாயொல்லெனவருதியென் றுரைத்தா
னீங்குநீர்த்திருமாதவனொருமொழிகழ்த்தும். (க)

அன் றுமெம்பிராணையாற்பகீரதன்பொருட்டுச்
சென் றுநீயொருநீர்த்தமாய்த்தினோப்பவர்களங்க
மொன் றுநீவினைத்தொடக்க றுத்தொழுகெனப்பணித்தா
யின் றுமோந் தியாகெனப்பணித்தியேலென்னை. (க0)

தெரிசித்தோர்படிந்தாடினோர்செங்கையாலேஹம்
பரிசித்தோர்பவத்தொடர்ச்சியின்பற்றுவிட்டுள்ளத்
துருசித்தோர்வு றுபத்தியும்விச்சையுமுணர்வாய்
விரிசித்தோர்வு றுமெய்யுணர்வால்வரும்வீடும். (கக)

தந்திடப்பணித்தருளெனத்தடம்புனற்செல்வி
சுந்தரப்பெருங்கடவுளைவரங்கொண்டுதொழுது
வந்தளப்பிலாவேகமோடெழுந்துமாநதியா
யந்தரத்துநின்றிழிபவளாமெனவருமால். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

திரைவளையணிகரமுடையவன்செழுமணிகையுடையா
ணுரைவளை துகிலுடையவன்கொடிநுணுகிடையவனறனீள்
விரைவளைகுழலுடையவன்கயல்விழியுடையவன்வருவான்
வரைவளைசிலையவன்முடிமடவரனதிவடிவினுமே. (கங)

(க) திரைமாலிகைச்செல்வி - அலைகளையே மாலையாகவுடைய
கங்கை. மாடு - பக்கம். நீத்தம் - வெள்ளம்.

(க0) தினோப்பவர்-மூழ்குவோர். நதி-மேற்றிசையிற்றோன்றிக்
கீழ்த்திசையைநோக்கிச் செல்லும் ஆறு.

(கக) உருசித்தல்-இனிப்புறல். விச்சை-சிவஞானம். உணர்
வாய் விரிசித்தென்றது “அகரவுயிர்போ லறிவாகியெங்கு நிகரிவி
றைநிற்குநிறைந்து” எனவருந் திருவருட்பயனொலுணர்க.

(கங) அறல் - கருமணல். விரை - வாசனை. மடவரல் - மடப்
பத்தினது வரலாற்றையுடையவன். மடம் - அறிந்துமறியாமை.

வீரைபடுமகிலரைபொரிதியில்வெயில்விடுமணிவரையோ
டரைபடமுதுசினையலறிடவடியொடுகடிதகழாக்
குரைபடுகழலிறவுளர்சிறுகுடியடியொடுபறியாக்
கரைபடவெறிவதுவருவதுகடுவிசைவளியெனவே. (கச)

பிணையொடுகலைபிடியொடுகரிபிரிவிலவொடுபழுவப்
பணையொடுகருமுசவயிறணைபறழொடுதழுவியதன்
றுணையொடுகவிபயின்மரிரைதொகையொடுமிறவுளர்வெங்
கணையொடுகிலையிதனெடுமெறிகவனெடுகொடுவருமால். (கடு)

அடியிறநெடுவரையுதைவனவகழ்வனவகழ்மடுவைத்
திடரிடுவனமழைசெருகியசினைமரிரைதலைகீழ்
படவடிகரைதொறுநடுவனபடுகடலுடைமுதுபார்
நெடுமுதுகிருபிளவுறவருநெடுநதியினவிலையே. (கசு)

பிளிற்றெலியினமுதுமரமகழ்பெருவலியினவசையா
வெளிற்றிவனவெறிமணியினவிரைசெலவினமதமோ
டொளிற்றியின்றுரைமுகபடமுடையனவெனவரலாற்
களிறையதுமதுவிதழிசுகவிழ்சுடையணிசுடிஞை. (கஎ)

(கச) அரைபொருதியில் என்றது—பொருக்குப் பொருந்திய
தூரினையுடையவேங்கைவிருட்சத்தை. முதுசினை—பெரியகிளைகள்.
கடிது—விரைவாக. குரை—ஒலி. கழல்—வீரகண்டை. இறவுளர்—வே
டர். குடல் என்பது, குடி எனக் கடைகுறைந்துநின்றது, சிற்றில்.

(கடு) பிணை—பெண்மான். கலை—ஆண்மான். பிடி—பெண்யானை.
கரி—ஆண்யானை. பழுவம்—காடு. பணை—மரக்கிளை. முசு—ஆண்குரங்கு.
மறழ்—குட்டி. கவி—ஆண்குரங்கு. இது கபியென்பதன்றிரிபு. இத
ன்—பரண். இதுகடைக்குறை.

(கசு) திடர்—மேடு. அகழ்தல்—தோண்டிதல்.

(கஎ) இச்செய்யுள் செம்மொழிச்சிலேடையாதலின், நதியைக்
குறிக்குங்கால்:—பிளிற்றல்—ஒலித்தல். முதுமரம்—ஆலமரம். வெளில்—
விளாமரம். வெள்ளில் என்பது, வெளிலென தொகுத்தற்பெற்றது.
மணி—முத்து. விரைசெலவு—விரைந்துசெல்லுங்கதி. மதம்—வலிமை.
அளி—குளிர்ச்சி. முகபடம்—போர்வை. யானையைக் குறிக்குங்கால்—
பிளிற்றல்—கர்ச்சித்தல். முதுமரம்—பெரியமரம். வெளில்—கட்டுத்தறி.
மணி—தந்தங்களிலுண்டாகுமுத்துக்கள். விரைசெலவு—விரைந்து
செல்லுங்கடை. மதம்—மும்மதநீர். அளி—அம்மதநீரையுண்ணும் வண்
டுகள். நுரைமுகபடம்—நுரைபோல்வெளுத்தநெற்றிப்பட்டம், என
ப்பொருள்கொள்க. குடிஞை (கங்கா) நதி. இதழி—கொன்றை.

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம். கடுக

நீடியபிலமுறுநிலையினநிருமலன்மதிமுடிமீ
தாடியசெயலினவெயிலுமிழருமணிதலையினநீன்
கோடியகதியினநிரைநிரைகுறுகியபலகாலி
ஞோடியவலியினவளைபுடலுரகமுமெனவருமால். (௧௮)

மண்ணகழ்தலின்வளையணிகருமாவளையதுமிசைபோய்
விண்ணளவலினவுணர்களிறைவிடுபுனலொடுநெடுகு
மண்ணலையனையதுசுவையிழுதலையளவுறுசெயலாற்
கண்ணனையனையதுநெடுகியகடுகியகதிநதியே. (௧௯)

திகழ்தருகரிபரிகவரிகள்செழுமணியொடுவருமா
றிகழ்தருகுடபுலவரசர்கனெறிசெய்துகவர்திருவோ
டகழ்தருபதிபுகுமதிசுவவரசனையதையலதேற்
புகழ்தருதிறையிடவருகுடபுலவரசனுரிகரும். (௨௦)

ஆரொடுமடலவழபனையொடுமரிகரிநிலநிம்பத்
தாரொடுபுலியொடுகிலையொடுதருகயலொடுதழுவாப்
பாரொடுதிசைபரவியதமிழ்பயிலரசர்க்குமுயிச்
சீரொடுபலதிருவொடுவருசெயலனையதநதியே. (௨௧)

(௧௮) இதுவுமச் சிலேடையாதலின், நதினைக்குறிக்குங்கால்-
பிலம்-பாதலம். ஆடிய-தங்கிய. தலை-இடம். கோடியகதி - வளைந்து
செல்லும்வேகம். குறுகியபலகால்-நெருங்கியபலகால்வாய்கள். சர்ப்
பத்தைக்குறிக்குங்கால் - பிலம்-பிலத்துவாரம். தலையின - சுடிகையி
லுடையன. கோடியகதி-வளைந்தடை. பலகால்-பலகால்கள், எனப்
பொருள்கொள்க. உரகம்-சர்ப்பம்.

(௧௯) வளையணிகருமா-சங்கமையணிந்த (திருமாலாகிய) வராக
மூர்த்தி. அவுணர்களிறை விடுபுனலொடு நெடுகுமண்ணல் என்றது,
அசுரர்களுக்குத்தலைவனாகிய மாவலி தாரைவார்த்த நீரோடு திரிவிக்
கிரமவாடிவங்கொண்ட வாமனமூர்த்தியை. அலை-தயிர்.

(௨௦) குடபுலம்-மேற்றிசை. நெறி-ஆணை. அகழ்தருபதி - அகழ்
குழிந்தமதுரை. அரசு - பண்பாகுபெயராய்ப் பண்பின்மேனின்றது.
அரசு-அரசத்தன்மை. இது உகரவீற்றுப்பாவதத்திதன்.

(௨௧) அரம்-ஓர்கருவி. ஆர்-ஆத்திமாலை. தழுவா என்றது-ஆரும்
பனையும், வேம்பும் சேரசோழபாண்டியர்களுக்கு உரிய மாலைகளாத
லாலும், புலியும், சிலையும், கயலும் அவர்களுக்குரிய கொடிகளாத
லாலும் அவற்றைத் தழுவியந்தமையை. தமிழ்பயிலரசர் என்றது-
சேரன், சோழன், பாண்டியன் என்னுந் தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரை.

கலிநிலைத்துறை.

கல்லார்கவிபோற்கலங்கிக்கலைமாண்டகேள்வி
வல்லார்கவிபோற்பலவான் றுறைதோன் றவாய்த்துச்
செல்லா றுதோ றும்பொருளாழ்ந்துதெளிந்துதேயத்
தெல்லாரும்வீழ்ந்துபயன்கொள்ளவி றுத்ததன்றே. (உஉ)

வண்டோதைமா றுமலர்வேணியின் வந்தரீத்தங்
கண்டோ தநஞ்சுண்டருள்கண் ணுதன்மூர்த்திபேழ்வாய்
விண்டோ தணியாதென்விடாபென வெம்பிவீழ்ந்த
குண்டோ தரணவிடுத்தானக்குடினொருங்கர். (உ௩)

அடுத்தான தியின் னிடைபுக்கிருந்தாற்றலோடு
மெடுத்தான்குறுங்கையிரண்டுங்கரையேறநீட்டித்
தடுத்தான்மலைபோனியிர்தண்புனல்வாயங்காந்து
மடுத்தான்விடாயுங்கடலுண்ணுமழையுநாண். (உ௪)

தீர்த்தன்சடைரின் றிழிதீர்த்தமருந்திவாக்குக்
கூர்த்தின்புகொண்டொழுகன்றிருமுன்னரெய்திப்
பார்த்தன்பணிந்தபதமுன்பணிந்தாடிப்பாடி
யார்த்தன்புருவாய்த்துதித்தானளவாதீதம். (உ௫)

(உஉ) கலியைக்குறிக்குங்கால்-கலங்கி என்றது - தெற்றெனப்
பொருள்கொள்ளக் கிடக்காது மயங்கநின்றலை. பலவான் றுறை-அக
ப்பொருட் டிறைகளும், புறப்பொருட் டிறைகளுமாகிய பலதுறை
களை. செல்லா றுதோ றும் பொருளாழ்ந்து என்றது-சென்று தேய்ந்
திறுதலென்றுங் குற்றந்தங்காது முடிவுகாறுமொரு தன்மைத்தாய்,
சிந்திக்குந்தோ றும் நுண்ணிய பொருள்தோன்ற நின்றலை. தெளிய-
ஐயமாகி முக்குற்றங்களகலநின்றல். பயன் - அறமுதலிய நால்வகை
ப்பயன்கள். நதியைக் குறிக்குங்கால்-பலவான் றுறை - பெரிய
நீர்த்துறை. செல்லா றுதோ றும் பொருளாழ்ந்து தெளிந்து-செல்லு
மிடந்தோ றும் மணி பொன்முதலிய பலபொருள்களையும் ஆழத்தைப்
புழுமடையதாய் கலங்குதல்நீங்கி. பயன் - பிரயோசனம். இறுத்தல்-
நிலைபெறுதல்.

(உ௩) விண்டு - திறந்து. குடினொரு-நதி.

(உ௪) ஆற்றல் - வன்மை. அங்காந்து-வாயைத்திறந்து.

(உ௫) கூர்ந்து என்பது-கூர்த்தென வலித்தற்பெற்றது. பார்,
தன், பிரதையின்புத்திரன், அருச்சுனன். இது தத்திதாந்தபதம்
அளவாத-அளவில்லாத.

பாட்டின்பொருளானவுன்பாரிடவீரன்பாடல்
கேட்டின்பமெய்திக்கணங்கட்குக்கிழமைநல்கி
மோட்டின்புனன்மண்முறைசெய்திருந்தானாகக்
காட்டின்புறம்போய்மடங்குங்கயற்கண்ணியோடும். (உச)

அறுசீரடியாகிரியலிருத்தம்.

தீர்த்தனிதழிச்சடைரின்றுமிழிந்துவரலாற்சிவகங்கை
தீர்த்தனுருவாந்தெளிவோர்க்குஞானநரலாற்சிவஞான
தீர்த்தங்காலிற்கடுகிவருசெய்தியாலேவேகவதி
தீர்த்தங்கிருதமாலையெனவையையநாமஞ்செப்புவரால். (உஎ)

அன்னக்குழியும் வையையுமழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - அஎச.

ஒ ஸ் ப த ல து,

எழுகடலழைத்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

முடங்கன்மதிமுடிமறைத்தமுடித்தென்னன்குறட்கன்னக்
கிடங்கரொடுநதியழைத்தகிளர்கருணைத்திறனிதுமேன்
மடங்கல்வலிகவர்ந்தான்பொன்மாலேபடிந்தாடவெழு
தடங்கடலுமொருங்கழைத்ததன்மைதனைச்சாற்றுவாம். (௧)

ஒதவரும்பொருள்வழுதியுருவாகியுலகமெலாஞ்
சீதளவெண்குடைநிழற்றியறச்செங்கோல்செலுத்துநாள்
போதவரும்பொருளுணர்ந்தவிருடிகளும்புனிதமுனி
மாதவரும்வான்முறையாற்சந்தித்துவருகின்றார். (உ)

(உச) கிழமை - உரிமை. மண்முறை-உலகஅரசாகி. மோடு-
உயர்ச்சி.

(௧) முடங்கல் - வளைவு. பொன்மலை - காஞ்சனமலை. மடங்
கல் - நரசிம்மம். யமன்என்பதுமொன்று. கிடங்கு - கிடங்கர். இது
இறுதிநிலைப்போலி.

(உ) அறம்-தருமநூல். போதம்-சானசாஸ்திரம். அறம், போ
தம் என்பன நூன்மேனிற்றலாந்தானியாகுபெயர்கள். இருடிகள்-
சப்தரிஷிகள். முனிவர்என்பது-முனிஎன ஈறுதொக்கது.

வேதமுனிகோதமனுந்தலைப்பட்டிமீள்வானோர்
போதனவில்கற்புடையபொன்மலைமனைபுகுந்தான்
மாதவனும்வரவேற்றுமுகமனுரைவழங்கிப்பொன்
னாதனமிட்டஞ்சலிசெய்தரியதவத்திறங்கேட்பான். (௩)

கள்ளவினைப்பொறிகடந்துகரைகடந்தமறைச்சென்னி
யுள்ளபொருள்பரசிவமென்றுணர்ந்தபெருந்தகையடிசே
டள்ளரியபவமகற்றுந்தவமருள்செய்கெனக்கருணை
வெள்ளமெனமுகமலர்ந்துமுனிலேவந்தன்விளம்புமால். (௪)

தவவலியாலுலகின்றதடாதகைக்குத்தாயானாய்
சிவபெருமான்மருகனெனுஞ்சீர்பெற்றாய்திறன்மலயத்
துவசனருங்கற்புடையாய்நீயறியாத்தொல்விரத
மவனியிடத்தெவரறிவாரானுலுமியம்பக்கேள். (௫)

மானதமேவாசிகமேகாயிகமேயெனவருத்த
வீனமில்சீர்த்தவமூன்றாயிவற்றின்மானதந்தரும
தானமிசைமதிவைத்தறயவுபொறைமெய்சிவனை
மோனமுறத்தியானித்தலைத்தடக்கன்முதலனந்தம். (௬)

வாசிகமைந்தெழுத்தோதன்மனுப்பஞ்சசாந்திமறை
பேசுசதவுருத்திரந்தோத்திரமுரைத்தல்பெருந்தருமங்

(௩) வேதமுனி-வேதங்களை யுணர்ந்தமுனி. தலைப்பட்டி-சந்தி
த்து. முகமன்-உபசாரவார்த்தை, திறம் - பாசுபாடு.

(௪) பவம்-சனனத்தொடர்ச்சி. மறைச்சென்னி - உபநிடதம்.

(௬) மானதம்-மனத்தாற்செய்யப்படுவது. வாசிகம் - வாக்காற்
செய்யப்படுவது. காயிகம் - காயத்தாற்செய்யப்படுவது, இம்மூன்று
ந்தத்திதாந்தபதம். தருமம் - முப்பத்திரண்டறங்கள். தானம்-சற்பா
த்திரங்கள். ஐந்து - பஞ்சேந்திரியம்.

(௭) ஐந்தெழுத்தோதலாவது-திருவருண் முன்னிலையில் ஸ்ரீ
பஞ்சாட்சரத்தை விதிப்படிமாறிச்சுக்குமமாயோதல். மதுளன்றது-
பஞ்சப்பிரமமகாமந்திரங்களை. பஞ்சசாந்தியாவது-சிவபெருமானே
பொருளெனக்கூறும்உபநிடதபாகங்களை, ஐந்துகாண்டமாகமுறை
ப்படுத்தியோதுதல். மறைபேசுசத வருத்திரமுரைத்தலாவது-வே
தங்கள்பிரமன்முதல் சதாசிவமீராகமுறையே யேற்றங்கூறுவதால்,
அவற்றுள்நடுக்கண்டமானசதவுருத்திரமனுக்களை யோகநாமத்தால்
உருத்திர கணங்களைச் சங்காரக்கிரமத்தின்வைத்து அதிதசிவபரிய
ந்தம் வரைப்படுத்திக்கூறுதல்.

காசகலவெடுத்தோதன்முதலனந்தங்காயிகங்க
ளீசனருச்சனேகோயிவ்வளஞ்செய்கையெதிரவணங்கல். (எ)

நிருத்தனுறைபதிவபோய்ப்பணிதல்பணிநிறைவேற்ற
நிருத்தன்முடிநதியாதிதீர்த்தயாத்நிரைபோய்மெய்
வருத்தமுறவாடலிவைமுதற்பலவாவ்வகைமூன்றிற்
பொருத்தமுறுகாயிகங்கள்கிற்றந்தனவிப்புண்ணியத்துள். (அ)

திருத்தயாத்நிரையதிகமவற்றதிகஞ்சிவனுருவாந்
திருத்தமாங்கங்கைமுதற்றிருநதிகடனித்தனிபோய்த்
திருத்தமாவதரித்ததிருநதிகளவைவந்து
திருத்தமாய்நிறைதலினுவவற்றதிகந்திரைமுநீர். (க)

என்றுமுனிவிளம்பக்கேட்டிருந்தகாஞ்சனமாலே
துன்றுதிரைக்கடலாடத்துணிவுடையவிருப்பினளாய்த்
தன்றிருமாமகட்குரைத்தாள்கிறிதுள்ளந்தளர்வெய்திச்
சென்றிறைவற்குரைப்பவெனச்செழியர்நவக்கொழந்தனையாள். ()

தன்நன்னையுடையபெருந்தகைவேந்தர்பெருமான்முன்
சென்றன்னமெனநின்றுசெப்புவாள்குதன்வீரம்
கன்நன்னக்குழியினொமாறழைத்தவருட்கடலே
யின்நன்னகடலாடவேண்டினுள்ளென்றிரந்தாள். (கக)

தேவிதிருமொழிகேட்டுத்தென்னவராய்நிலம்புரக்குங்
காலிதிகழ்மணிகண்டர்கடலொன்றோவெழுகடலுங்
கூலிவரவழைத்துமெனவுன்னினூர்குணபாலோர்
வாவியிடையெழுவேறுவண்ணமொடும்வருவனவால். (கஉ)

(அ) பணி-திருப்பணிகள். திருத்தன்-தீர்த்தனென்பதன்றிரிபு.

(க) திருத்தம் - தீர்த்தம். பரிசுத்தமுள்ளது. திருத்தமாய் - மு
ட்டினறி, சிவனுருவாங்கங்கை என்றது - காசிப்பதியிற்கங்கைவடி
வமாகநின்று மரிக்குமுயிர்களுக்கு முத்தியருளுதலை.

(க௦) முனி - கௌதமமுனிவர். கேட்டிருந்த என்பது கீழ்க்கட்
டஎன்னும் பொருள்மேனிற்றலால், இருந்து - அசைநிலையிடைச்
சொல்.

(கஉ) காலி - நீலமலர். குணபாலோர்வாலி என்றது - சீழ்த்தி
சையிலுள்ள பொற்றாமரைத்தடாகத்தை. வண்ணம் - நிறம்.

துண்டமதித்திரளினையசரிவளைவாய்விடவுடைத்து
வெண்டவளறுரைநதும்பச்சுருவேறுமிசைக்கொட்கத்
தண்டரளமணித்தொகுதியெடுத்தெறியுந்தரங்கநிரை
யண்டநெடுமுகடுகிரிஞ்சுவார்த்தெழுந்தகடலேழும். (௧௩)

காணுமாநகர்பனிப்பக்கலிமுடிவினயன்படைப்புக்
கோணுமாநெழுந்தநெனக்கொதித்தெழுந்தகடலரவம்
பூணுநாயகனகிலபுவனமெலாங்கடந்ததிரு
வாணையாலவனடிசென்றடைந்தார்போலடங்கியதால். (௧௪)

தன்வண்ணமெழுகடலின்மணிவண்ணமொடுகலந்து
பொன்வண்ணநறும்பொருட்டுப்பூம்பொய்கைபொலிவெய்தி
மின்வண்ணச்சடைதாழ்வெள்ளிமணிமன்றாடு
மன்வண்ணமெனவெட்டுவண்ணமொடும்வயங்கியதால். (௧௫)

எழுகடலழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௧௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௮௮௩.

(௧௩) சரிவளை - சரிந்தமுகத்தையுடைய சங்குகள். சுருவேறு
ஆண்மகரம். தரங்கநிரை - அலைகளின்வரிசை. அண்டநெடுமுகடு
என்றது - நெடியவிண்ணிலகின் முகட்டை. வெண்டவளம் - ஒரு
பொருட்பன்மொழி. மணித்தொகுதி - இருபெயரொட்டுப்பண்புத்
தொகை. கொட்ப-இதுகொடுமை என்னும் பண்படியாகப்பிறந்த
விளையெச்சம். சூழவென்பதுபொருள்.

(௧௪) பனிப்ப - வருந்த. அரவம் - ஒலி. ஆணை-ஆக்கினை.

(௧௫) தன்வண்ணமாவது - பொற்றாமரைத் தீர்த்தத்தினியற்
கை நிறமாகிய; வெண்மைநிறம். மன்றாடுமன்வண்ணமென்றது-சி
வபெயரான் அட்டமூர்த்தியாய் நிற்குங்கால், பிரிதிவிற்குரியபொ
ன்னதமும், அப்புலிற்குரிய வெண்ணிறமும், தேயுலிற்குரிய செந்
நிறமும், வாயுலிற்குரிய கருமைநிறமும், ஆகாயத்திற்குரியபுகைநிற
மும், சந்திரனுக்குரியசுக்கிலநிறமும், சூரியனுக்குரியரத்தநிறமும்
ஆத்மாவிற்குரியபடிசநிறமும் ஆகிய விவ்வெண்வகைப்பட்ட நிறங்
களோடுங்கலந்துநிற்பலே.

கலிவிருத்தம்.

எழுகடலழைத்தவாறியம்பினுமினிச்
செழுமதிமரபினேன்சேணிழிந்துதன்
பழுதில்கற்பில்லொடும்பரவைதோய்ந்தர
னழகியதிருவுருவடைந்ததோதுவாம். (ச)

புரவலன்றடாதகைப்பூவையோடும்வந்
துரவுநீர்க்கடன்மருங்குடுத்தசந்தன
மரவாமந்தாரமாவருளம்பாடலம்
விரவுநந்தனத்தரியணையின்மேவினான். (உ)

தாதவிழ்மல்லிகைமூல்லைசண்பகப்
போதுகொய்தினையருஞ்சேடிப்பொற்றொடி
மாதருங்கொடுத்திடவாங்கிமோந்துயிர்த்
தாதரமிரண்டறவமருமெல்லையில். (ஈ)

தன்னமர்காதலிதன்னைநோகுகியே
மன்னவனுன்பொருட்டேழுவாரியு
மிந்தகரழைத்தனமீண்டுப்போந்துநி
னன்னையையாடுவானழைத்தியாலென. (ச)

(ச) சேண் - விண்ணுலகம். செழுமை - நிறைவு. பரவை - கடல். அரன் - தன்னையடைந்தோர் மலத்தொடக்கைவேரோடொழிப்பவன்.

(உ) புரவலன் - சவுந்தரபாண்டியன். பூவை-நாகணவாய்ப்பறவையைப்போன்ற இன்சொல்லையுடைய தடாதகைப்பிராட்டியார். உரவு - வலிமை. மரவம் - குங்குமமரம். வகுளம் - மகிழ். பாடலம் - பாதிரி. அரியணை-சிங்காதனம். நந்தவனம் என்பது - நந்தனம் என நின்றது. சந்தோஷத்தைத் தரும்வனம் என்பதுபொருள்.

(ஈ) சேடி - ஏவல்மகளிர். பொற்றொடி என்றது - பொன்னுலாகிய வஜ்ஜையலணிந்த தோழிப்பெண்களை. ஆதரமிரண்டற என்றது - இருதலைப்புள்ளிற் கோருயிர்போல, வோருயிர்வாய்ந்து, ஆவிற்சிறுகோடு தோன்றினாற்போல ஒத்த அன்பினை உடையராயிருந்தலை. ஆதரம் - அன்பு.

மடந்தையுமன்னையக்கொணர்ந்துவாவிமா
டடைந்தன்னாகமற்றவன்புராணநூற்
படர்ந்தகேள்வியர்தமைநோக்கிப்பெளவரீர்
குடைந்திடும்வீதியெவன்கூறுமென்னவே. (௫)

கோதறுகற்பினாய்கொழுநன்கைத்தலங்
காதலன்கைத்தலமன்றிக்கன்றின்வா
லாதலிம்மூன்றிலொன்றைகைபற்றியே
யோதாரீராதென்மரபென்றோதினார். (சு)

மறையவர்வாய்மைபொன்மாலேகேட்டுமேற்
குறைவறத்தவஞ்செயாக்கொடியபாவியேற்
கிறைவனுஞ்சிறுவனுமில்லையேயினிப்
பெறுவதுகன்றலாற்பிறிதுண்டாருமோ. (எ)

ஆதலாற்கன்றின்வால்பற்றியாகுகோ
மாதராயென்றுதன்மகட்டுக்கூறலும்
வேதன்மால்பதவியும்வேண்டினார்க்கரு
ணாதனூயிர்த்துணையாயநாயகி. (அ)

தன்னுயிர்க்கிழவனையடைந்துதாழ்ந்துதன்
னன்னைதன்குறையுரையாடவாண்டகை
மன்னவன்வலாரியோடொருங்குவைகிய
தென்னவன்மேன்மனஞ்செலுத்தினாரோ. (க)

மேற்படி - வேறு.

சிலையத்திரியார்திருவுள்ளமுணர்ந்
தலையத்திரியட்டவனாதனரீத்

(௫) கொணர்ந்து - அழைத்துவந்து. கொணு என்னும் பகுதி
ஈறுகுறுகி ரகரமெய்விரிந்துகொணர் எனநின்றது.

(சு) ஆதல்-இடைச்சொல். ஈண்டுவிதற்பப்பொருளில்வந்தது
காதலன் - புத்திரன்.

(க) வலாரி - வலனென்னு மசுரனைக்கொன்றவன்-இந்திரன்.
வைகிய - வீற்றிருந்த.

(க௦) சிலை-வில். அத்திரி - மகமேருமலை. அலை - விளைத்தொ
கை. பறந்துதிரியும் என்பதுபொருள். அட்டவன் - சிறகுகளையறு
த்தவீந்திரன். உலை - கொல்லனுலைக்களம். அத்திரி துருத்தி. உலை
யத்திரியொத்த விமானமென்றது - துருத்தி, பருத்தலுஞ்சருக்க
லுமுடைமைபோல, விமானம் செல்லுதலும் இறங்குதலுமுடைமை
பற்றி.

துலையத்திரியொத்தவிமானமொடு
மலையத்துவசச்செழியன்வருமால். (௧௦)

மண்பேறடைவான்வருமேழ்கடல்வா
யெண்பேறடையாவருளின்னமுதைப்
பெண்பேறதனாற்பெறுபேறிதெனாக்
கண்பேறடைவானெதிர்தண்டனனே. (௧௧)

வந்தான்மருகன்சரணம்பணிவான்
மூந்தாமுனமாமனெனும்முறையா
லந்தாமரையங்கையமைத்துமகட்
டந்தானையெதிர்த்துதழீஇயினனாள். (௧௨)

ஆத்தன்றிருவுள்ளமகிழ்ந்தருளாற்
பார்த்தன்புநிரம்பியபன்னியொடுந்
தீர்த்தம்புகுந்தாடியசெல்கவெனப்
பூத்தண்பொருளைப்புனனாடவனும். (௧௩)

மூன்னித்தவமெய்திமுயன்றுபெறு
மன்னப்பெடையன்னவன்வந்தெதிரே
தன்னேத்தழுவத்தழுவிக்கிரிவேந்
தென்னக்குறையாமகிழ்வெய்தினனே. (௧௪)

தண்டேமொழிவேள்விதவக்குறையாற்
கண்டேனிலனென்றுகருத்தவல
முண்டேயஃதிவ்வுவகைக்களிகேதன்
வண்டேயெனவுண்மெறந்தனனாள் (௧௫)

(௧௧) பேறு-பயன். ஏழ்கடல்வாய் என்பேறு அடையா அருள்
இன் அமுதைஎன்றதற்கு - எழுகடலின் அருகில்எழுந்தருளியிருந்த
அளவிடுதற்கரிய இனியஅமுதம்போன்ற தன்மருகனை என்பது
பொருள்.

(௧௩) பொருளை - தாயிரவர்ணி. புனனாடவன் - நீர்வளமிக்க
பாண்டிகாட்டையுடைய மலயத்துவசன். ஆடியசெல்கஎன்றது-செ
ய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாதலின் வருமொழி வல்
வெழுத்து இயல்பாய் நின்றது.

(௧௪) கிரிவேந்து - மலையரசன்.

(௧௫) தேமொழி - அண்மைவிளி. வேள்வி - திருமணம். அவல
ம்-கவலை. இவ்வுவகை என்றது - (திருமணத்தில் உடனிருந்ததிருக்
கோலம்போல, இங்கும்பெருமானும் பிராட்டியும் உடனிருந்ததிரு
க்கோலங்கண்ட) பெருமகிழ்ச்சியை.

சேணுற்றவனைச்சிலநாள்கழியக்
காணுற்றவன்போனிறைகற்புடையாள்
பூணுற்றுமலர்ந்ததொர்பொற்கொடிபோ
ளுணுற்றெதிரநண்ணியிறைஞ்சினளால். (௧௬)

மஞ்சோதியகாஞ்சனமாலேகையிற்
பைஞ்சோதிவிளங்குபவித்திரையாய்ச்
செஞ்சோதிமுடிச்சிவநாமவெழுத்
தஞ்சோதிரெடுங்கடலாமெரோ. (௧௭)

துங்கக்கலேவேதியர்தொன்மறைநூற்
சங்கற்பவிதிப்படிதன்றுணைகை
யங்கைத்தளிப்பற்றியகத்துவகை
பொங்கப்புணரிப்புணலாடினளே. (௧௮)

ருடைந்தார்கரையேறினர்கொன்றைமுடி
மிடைந்தார்கருணைக்கண்விழிக்கமல
முடைந்தாரனைமாருதரங்குறுகா
தடைநதாருமைபாகரருட்படிவம். (௧௯)

ஒண்கொண்டன்மிடற்றொளியும்மொருநா
வெண்கொண்டபுயத்தெழிலும்மழல்சேர்
கண்கொண்டநுதற்கவினும்பொலியா
மண்கண்டுவியப்பவயங்கினளுல். (௨௦)

விண்ணின்றுவழுக்கிவிழுங்கதிர்போற்
கண்ணின்றநுதற்கருணாகரன்வா
மெண்ணின்றபுரத்தினிழிந்திமையா
மண்ணின்றதொர்தெய்வவிமானமேரோ. (௨௧)

(௧௬) சேண் - தூரதேசம் - நாண் உற்று என்றது-சிவபெருமா
ன் திருவருளால்வந்த தமதுகணவனைக் கைப்பற்றுதற்கு மங்கலநா
ன்பூண்டமையை. இவ்வுண்மை, ஆலாஸ்யமகத்துவத்திலும் வருத
ல்காண்க.

(௧௭) மஞ்ச - மேகம். ஒதி கூந்தல் பைஞ்சோதி-பசியகிரணம்.
பவித்திரை-பவித்திரமுடையவள். பவித்திரம் - பாபத்தைநீக்கி முத்
தியையளிப்பது. பைஞ்சோதி பவித்திரம் என்றது - தருப்பைப்ப
வித்திரமாதலின்.

(௧௯) மிடைந்தார் - தரித்தவர். அடைந்தாருமைபாகரருட்படி
வம் என்றது-சிவசாரூப்பியப்பேற்றை.

(௨௧) கதிர் - சூரியன். கருணாகரன்-அருளே திருமேனியாகவு
டையசிவபெருமான். எண்ணின்றபுரம்என்றது-திருமால்முதலியோ
ர்எண்ணத்திற் நிலைபெற்று நின்றசிவபுரத்தை. மண்-நிலவுலகம்.

அத்தெய்வவிமானயுத்திடலு

முத்தெய்வதமுக்கணவன்பணியா

* னத்தெய்வதருக்கரன்கையொடு

மெத்தெய்வதமுத்தொழுவேறினனல்.

(உஉ)

தேமாரியெனும்படிசந்தந்

பூமாரிபொழிந்தது பொன்னுலகந்

தூமாமறையந்தூதுந்துபிகா

ராமாமெனவெங்குமதிந்தனவால்.

(உஉ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எழுந்ததுவிமானம்வானமெழுந்ததுந்துபியுநாணி

விழுந்ததுபோலுமென்னவாவொலியெங்கும்விம்மத்

தொழுந்தகைமுனிவரேத்தச்சுராதிகள்பரவத்திற்கட்

கொழுந்தணிவேணிக்கூந்தர்கோனகர்குறித்துச்செல்வார்.

(உச)

முன்புதன்னுருவாய்வையமுறைபுரிகோல்கைக்கொண்டு

பின்புதன்னுருவந்தந்தமருநனும்பெருருகேண்மை

யன்புதந்தருகுந்நததடாநகையணங்குமீண்டு

பொன்புனைகுமிக்கோரல்புகுந் துநன்கிருப்பக்கண்டார்.

(உரு)

முன்னைவல்லினையால்யாந்கைமுறைதடுமாறித்தொற்ற

மன்னியமனிதர்போலப்பண்டையவடிவமாறி

(உஉ) முத்தெய்வதம்-சோமகுர்யாக்கனியென்னு மூன்றுதெய்வங்கள். * நத்தெய்வதருக்கரன் என்புழி. நகரம் சிறப்புப்பொருட்கணவந்தது. நந்திரஞர் நப்பாலத்தஞர் என்பனவற்றின்நகரம்போல, நங்கை - காஞ்சனமலை.

(உஉ) தேம் மாரி - இனிய மழை. (உச) அர ஒலி - அரகரவென்னுமுழக்கம். கோநகர் என்றது-அயன்பதமுதலிய எல்லாப்பதங்களுக்குத் தலைமைபெற்றுள்ள சிவபுரத்தை.

(உரு) முன்பு தன்னுருவாய் என்றது-பாண்டியர்திருவுருவங்கொண்டமையை. பின்புதன்னுருவம் என்றது-சிவபெருமான் திருவுருவமாகிய சாரூப்பியத்தை. எனவே சிவபெருமான் பாண்டியனது திருவுருவைத் தான்பெற்றுத் தனது திருவுருவத்தைப் பாண்டியனுக்களித்தாரென்பது கருத்து. குமரி - சிகரம்.

(உசு) முன்னை வல்லினை - அனாதியேயுள்ள பாசலினை. யாக்கைமுறைதடுமாறி என்றது-எழுவகைத் தோற்றங்களிலும் மாறி மாறிப் பிறத்தொழிந்தமையை. தோற்றமன்னிய மனிதர் என்றது-அத்தோற்றங்களுள் தேவரமுதலிய வுயிர்களின் சரீரங்களைப்பெறுதற்கு தனிதயாக்கையே காரணமாகிற்றலை. பண்டையவடிவம் - சத்தியம், சிவமும்.

யன்னையேமகளாயின் நவப்பனேமருகளுக

வென்னயானோற்றேமியார்க்குமியற்றருந்தவந்தானென்னு. (உச)

கன்றகலான்போலையன்களைகழல்விடாதுபற்றி

யொன்றியவன்புபின்னின் நீர்த்தெழவுள்ளத்தோடுஞ்

சென்றிருகண்ணுமுட்டியடிக்கடிதிரும்பினோக்கக்

குன்றுறழ்விமானந்தன்னையஞ்சலிகூப்பிச்செல்வார். (உஎ)

மேற்படி - வேறு.

புவலோகங்கடந்துபோய்ப் புண்ணியருக்கெண்ணிறந்தபோக
மூட்டுஞ், சுவலோகங்கடந்துபோய் மகாலோகஞ்சனலோகந்துறந்
துமேலேத், தவலோகங்கடந்துபோய்ச் சத்தியலோகங்கடந்து தண்
டுழாயோ, நவலோகங்கடந்துலக நாயகமாஞ்சிவலோக நண்ணி
னாரே. (உஅ)

அறக்கொடிபின்னிறைமகளை யடிபணிந்து தனையின் றூர்க் கா
திவேத, மறைப்பொருடண்வடிவளித்த வருளின்மனநிறைமகிழ்ச்சி
வாய்கொள்ளாமற், புறப்படுவதெனவிரண்டு திருச்செவிக்குஞ்செ
ங்குமுதம் பொதிந்ததீந்தே, னிறைப்படுதென்பன்முறையாற் று
திசெய்துதொழுதொன்று நிகழ்த்தாநின்றான். (உக)

(உஅ)புவலோகம்-சந்திரகுரியர்முதலியோர் வசிக்கும் பதம்.
சுவலோகம் - இந்திரனிருக்கும்பதம். மகலோகம்-மரீசி, மார்க்கண்
டர், சித்தர்முதலியோர் வசிக்கும்பதம். சனலோகம் - கவ்வியவாக
னர், அனலர், சோமர், யமர், அரியமணர், அக்கினிவாக்கர், பொ
க்கிஷ், ஆசியபர், சோமயா என்றசொல்லப்பட்ட பிதிர்த்தேவர்க
ளும், சங்கரிஷ்ணர், வாசுதேவர், பிரத்துய்மினர், நிருத்தர்என்னு
ம்நால்வரும், அத்தசியசாரமும் மதனமுதலாயினோரு மிருக்கும்பத
ம். தவலோகம்-சனகர், சனந்தனர், சனாதரர், சனற்குமாரர், சங்கு,
திரிசங்கு, ரிபு' என்னும் ஏழு முனிவர்களும் தவஞ்செய்திருக்குமிடம்.
சத்தியலோகம்-கிழக்கே இந்திரநீலநிறம்வாய்ந்த இருக்குவேதமும்,
வடக்கேபடிகநிறம்வாய்ந்த யசர்வேதமும், மேற்கேபதுமராக நிறம்
வாய்ந்த சாமவேதமும், தெற்கே கருமைநிறம்வாய்ந்த அதர்வண
வேதமுமிருக்க, மத்தியில் பிரமனிருக்கும்பதம். நவலோகம்-ஆன்ம
கோடிகளைப் பாதுதாக்குந் திருமால் வசிக்கும்பதம். சிவலோகம்-பி
ரமவிஷ்ணுக்கள் சேவிக்க உருத்திரமூர்த்தி எழுந்தருளியிருக்கும்
பதம்.

(உக) செவிக்கும்-உருபுமயக்கம்.

உக்கிரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம். களக

எண்ணிறந்ததேவர்க்கும் யாவர்க்கும்பயன்சுரக்கு மிமையோர்
நாட்டுப், புண்ணியவான்றன்புனிற்றுக் கன்றுக்குக்குறைவேதென்
பொருட்டுடன்னீன்று, னெண்ணியதுகடலொன்றே யெழுகடலு
மீண்டழைத்தா யீன்றாளாட, விண்ணிருந்தகணவனையும் விளித்து
னருள்வடிவளித்துன் மேனாடந்தாய். (௩௦)

தென்னர்மரபிறந்ததெனப் படுபழியிலாழவருஞ் செவ்வீரோக்
கிப், பொன்னவிர்தார்முடிபுனைந்து கோலோச்சிவருகின்றாய் போ
லுமேலு, மிநிலைமைக்கிடையூறு மினியின்றேயெனத்தலைவியியம்
பலோடுந், தன்னிறைவியுட்கோளையகங்கொண்முகிழந்திருந்தான்
றமிழர்கோமான். (௩௧)

மலபத்து வசனையழைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் கக - க்கு - திருவிருத்தம் - ௬௨௦.

பதினேராவது,

உக்கிரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

மன்னவன்ருலசேகரன்றிருமகன்மனைவி
தன்னொடுங்கடலாடியதுகுதியீதந்தத்
தென்னவன்றனித்திருமகடிருவுளங்களிப்ப
வுன்னுந் திறலுக்கினுதித்தவாறுரைப்பாம். (௧)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தண்ணிலாமௌலிவெயந்தசுந்தரசாமிஞாலத்
தெண்ணிலாவைகறன்னதினையடிமீழல்போல்யார்க்குந்

(௩௦) புண்ணிய ஆன் என்றது - புண்ணிய வடிவாகிய காமதே
னுவை. புனிது-இளமை. அருள்வடிவு-சாரூப்பியம்.

(௩௧) செவ்வி - காலம். இடையூறு-இடையுறுதல். உட்கோள்-
உட்கிடை. அதாவது - மனக்கொள்கை.

(௨) சுந்தரசாமி - சவுந்தரபாண்டியர். எண்ணிலாவைகல் என்
றது-அறுபத்தாறாயிரம்வருடம் அரசுபுரிந்தமையை. உண்ணிலாவுயி
ர்-எல்லாவுடம்பினுள்ளும் விளங்கும் உயிர்த்தொகைகள்.

தெண்ணிலாக்கவிகைநீழல்செய்தருட்செங்கோலோச்சி
யுண்ணிலாவுயிர் தானாகிமுறைபுரிந்தொழுகுநாளில். (௨)

கரியவன் கமலச்செம்மன் மறைமுத்தக் லேகன்காண்டற்
கரியவனன்பர்க்கென் றுமெளியவனாகுமேன்மை
தெரியவன்பகன் றசிந்தைத்தென்னவன் றனக்குங்கற்பிற்
குரியவடனக்குங்கா தன்மகளெனவுமையைத்தந்தான். (௩)

மற்றதற்கிசையத்தானுமருமகனாகிவைய
முற்றுமவெண்குடைக்கீழ்வைகமுறைசெய்தானாகமூன்று
கொற்றவர்தம்மிற்றிங்கட்கோக்குடிவிழுப்பமெய்தப்
பெற்றதுபோலுமின்னம்பெறுவதோர்குறைவுதீர்ப்பான். (௪)

ஒன்றினைச்செய்கைசெய்யாதொழிகைவேறென்றுசெய்கை
யென்றிவையுடையோனாதியீறிலாப்பரமயோகி
நன்றுதீதிகழ்ச்சிவேட்கைநட்பிகல்வினைக்குமாயை
வென்றவன்செய்யுமாயைவிருத்தியாராளக்கவல்லாரா. (௫)

(௩) தென்னவன் - மலயததுவசபாண்டியன். கற்பிற்சூரியவன்
என்றது - கற்பின் கிழத்தியாராகிய காஞ்சனமாலையை.

(௪) மூன்றுகொற்றவர் - சேரசோழபாண்டியர். திங்கள்கோக்
குடி-சந்திரன்வழிவந்த பாண்டியர்மரபு. விழுப்பம்-மேன்மை. இன்
னும்பெறுவதோர்குறைவு என்றது - தமக்குப்பின் அரசின்மையை.

(௫) ஒன்றினைச்செய்கை-ஈஸ்வரன் பிரபுத்வசாமர்த்தியகுணங்
கள் மூன்றனுளொன்றாகிய (கர்த்தத்துவம்) செய்யாதொழிகை அ
கர்த்தத்துவம். வேறென்றுசெய்கை - அன்னிய தாகர்த்தத்துவம்.
ஆதியீறிலாப் பரமயோகி என்றது - மேற்கூறிய முக்குணங்களும்,
ஆன்மாக்களின் பொருட்டேயன்றித், தனக்கோர்முதலும் இறுதியு
மில்லாதவனென்பதைக் குறித்துநின்றது. இகழ்ச்சி-வெறுப்பு. வே
ட்கை - விருப்பம். அவன்செய்யுமாயை விருத்தியாராளக்க வல்லா
ரென்றது - ஆன்மாக்கள் பந்தத்தின்கண் அது அதுவாயும், முத்தி
யின்கண், மாயாகருவிகண்முற்றும்நீங்கி முதல்வனொன்றாயும்
நிற்குந் தன்மையனவாய், இடையாயுள்ள சுத்தத்தில் அரிதிற்றெ
ளியு மரபாயிருத்தலாலும், அவன்செயலையறிவது அரியதிலரியதெ
தென்பதை விளக்கிநின்றது.

இந்திரசாலவிச்சைகாட்டுவானென்னத்தன்பாற்
செந்தமுனாட்டமீன் தசெல்வனைக்கருப்பமெய்தா
தந்தமிலுயிருஞாலமனைத்தையுமீன்றதாயாஞ்
சந்தரவல்லிதன்பாற்றேன் மூறுள்ளஞ்செய்தான். (சு)

அங்கவன்வரவுக்கேற்பவாயமும்பிறருந்தாழ்ந்து
மங்கைநின்வடிவுக்கேற்பக்கருவருவனப்புஞ்சீருந்
திங்கடோருற்றமன் தற்செவ்வியுங்காணவாசை
பொங்கியதெங்கட்கென்றாப்புனிதையப்படிபோலாளுள். (எ)

கருமண்சிகரச்செம்பொற்கனவரையனையகாட்சித்
திருமுலையமுதம்பெய்தசெப்பிரண்டனையவாக
வருமுலையமுதமாய்ந்தமருங்குலும்வந்துதோன்ற
வருள்கனிந்தனையாணுவிற்றின்சுவையார்வம்பொங்க. (அ)

என்னவுமெளியவேணுமரியனவென்னவேட்டா
என்னவும்போகபூமியரும்பெறனுணவுள்கிப்
பன்னகரமுதுந்திங்கட்படுசுவையமுதுந்தெய்வப்
பொன்னகரமுதுமாசைபுதைபடக்கணங்கணல்க. (க)

புண்ணியமுனிவர்வேகபண்டிதர்போந்துவேந்தர்க்
கண்ணியசடங்குமுதாரருங்கடிவெள்ளத்தாமு

(சு) இந்திரசாலவிச்சை காட்டுவானென்றது - கருப்பத்தில்
தோன்றுவதுபோலப் பிறர்கண்களுக்குக் காணப்பட்டும், அவ்வாறு
தோன்றாமையைச் செந்தமுல் நாட்டமீன்ற செல்வன் என்றது - செ
வந்ததுதற்கண் தந்தருளிய இனையபிள்ளையாரை.

(எ) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். மன்றல்செவ்வி - திருவிழாப்
பொலிவு.

(அ) கருமணி - நீலரத்தினம். கனகம் - கணிந்தால், என்பவற்
றீறுதொக்குக், கனம், கணிந்து எனின்றன.

(க) போகபூமி என்றதை - ஆதியரிவஞ்சம் நல்லரிவஞ்சம்,
எமதவஞ்சம் எமவஞ்சம். தேவகுருவஞ்சம் உத்தரகுருவஞ்சம். என
ப்போகபூமியறு வகைப்படுமே. என்பதனுணர்க. பன்னகரமுத
மென்றது - பலநகரங்களிலுள்ள அமிர்தமொத்தவுணவுகளை. திங்
கட்படுசுவையமுதமென்றது - சந்திரமண்டலத்துள்ள சுவையிரு
ந்த அமுதத்தை. பொன்னகரமுதம் - தேவருலகிலுள்ளவமுதம்.

வெண்ணியதிங்கடோறுமியற்றவிக்கன்னித்தெய்வம்
பண்ணியதருமச்சார்பாற்படுபயன்றலைப்பாடெய்த.

(க௦)

மாசறத்துறந்தோருள்ளமானவான்களங்கநீங்க
வீசர்தங்கிழமையென்னுமிந்துவாதிரைநாள்செய்த
பூசையின்பயின்றானெய்தவெரிபசும்பொற்கோள்வந்து
தேசொடுகேந்திரத்திதசிறந்தகல்லோரைவாய்ப்ப.

(கக)

முந்தைநான்மறைகடாமேழுங்கமந்தாரமாரி
சிந்தநாண்மலர்பூத்தாடுமின்னெனத்திசைகடோறு
மந்தரமகளிராடத்துந்துபியைந்துமார்ப்ப
விந்தையுந்திருவும்வெள்ளைக்கிழத்தியும்வீறுவாய்ப்ப.

(கஉ)

(க௦) வேந்தர்க்கண்ணிய சடங்கென்றது - அரசர்க்குவிதித்த கருப்பாதானம். புஞ்சவநம், சீமந்தம், விண்டுபலிஎன்னும்நால்வகை க்கருமங்களை. இவற்றுள், கர்ப்பாதானமாவது - கருப்பந்தரிக்கும்ப டிசெய்யுங்கிரியை. புஞ்சவநமாவது-வாமதேவமந்திரத்தால், ஆயிர ம், அல்லது நூற்றெட்டிதரம் ஒமஞ்செய்து, அந்தமந்திரத்தினாலே யே ஆண்மகவுபிறக்கும்படி, ஆலந்தளிர், பால், உளுந்து இவைக ளைக்கொண்டு கருப்பவதியின் நாசியிற்பிழியுங்கிரியை. சீமந்தமாவ துவியாகிரிதி மந்திரத்தாலும். அகோரமந்திரத்தாலும். நூற்றெட்டு தரம் ஒமஞ்செய்து. தருப்பை. அத்தி, அமர்கொம்பு. மூன்றிடத்து விளர்ப்புள்ளபன்றிமுள் இவைகளைக்கூட்டி, வீத்தியாங்க மந்திரத் தினால் தலைமயிரை வகிரும்படி நெற்றிமுதன்மே விழுத்துச்செய் யுங்கிரியை. விண்டுபலியாவது-சீமந்தச்சடங்கி னுறுப்புக்களிலொ ன்றாய், இருபுகேசன்முதலிய திருநாமங்களால் திருமாலேக்காலையி லும், மாலையிலும் ஆவாகனஞ் செய்தருச்சித்து, அகோரமந்திரத்தி னாலும், வியாகிரிதியினாலும், நூற்றெட்டுஒமங்களையும், விண்டுமநு வால் ஆறுஒமங்களையும், நெய்யினால் ஆறு ஒமங்களையுஞ்செய்து.மு டிவில் எட்டுப்பிரமசாரியருக் கன்னமூட்டிக், கருப்பவதியின் வயிற் றிலுள்ளசிசுவுக்கு வலிமையுண்டாகச் செய்யுங்கிரியை. திங்கடோ றுமென்றது-புஞ்சவநம், இரண்டாவது அல்லது நான்காவது மாதங்களிலும், சீமந்தம்-நான்கு, எட்டுமுதலிய விரட்டித்த மாதங்களி லும், செய்வதாதலின்.

(கக) பொற்கோள்-பிரகஸ்பதி.

(கஉ) அந்தரமகளிர்-அரம்பையர்கள் விந்தை-வீரலட்சுமி. திரு- இலக்குமி. வெள்ளைக்கிழத்தி-நாமகள். வீறு-இறுமாப்பு.

உக்கிரபாண்டியன துதிருவவதாரப்படலம். க௭௫

அந்தணர்மகிழ்ச்சி துங்கவடித்தவர்வளர்க்குமுன்னர்
மந்திரவேள்விச்செந் தீவலஞ்சுழித்தெழுந்தார்த்தாட்ச
சிந்தாநுதன்மாவெட்டுஞ்சேடனும்பொறையெய்ப்பாற
வந்திரன்மேருப்புத்தேள்புனலிறைக்கிடத்தோளாட. (க௭)

ஆலத்தையமுதமாக்குமண்ண லுமணங்குங்கொண்ட
கோலத்துக்கேற்பக்காலேக்குழந்தைவெங்க தின்போலன்றைக்
காலத்திலுதித்தசேய்போற்கண்மழையிலிற்றுரிம்ப
மாலேத்தோட்செழியன் செல்வமகள்வயிற்றோன்றினோனே. (க௮)

எடுத்தனண்மோந்துபுல்லியேந்தினன்காந்தன்கையிற்
கொடுத்தனள்வாங்கியிங்குகொங்கைநின்றிழிபால்வெள்ளம்
விடுத்தனள்குமுதப்போதில்வெண்ணிலாவெள்ளம்போல்வாய்
மடுத்தனளருத்திஹுடன்மைந்தனையெம்பிராட்டி. (க௯)

சலத்தலைகிடக்கைப்புத்தேடருநிழல்வாழ்க்கைப்புத்தே
ளலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேளாதிப்புத்தேளிர்வேதப்
புலத்தலைக்கேள்விசான்றபுண்ணியமுனிவரேரோர்
குலத்தலைமகளிரோடுங்கோமகன்கோயில்புக்கார். (க௯)

குடபுலத்தரசம்பொன்னிக்குளிர்புனற்கோழிலேவந்தும்
வடபுலத்தரசர்யாருங்குறுநிலவாழ்க்கைச்செல்வத்
தடல்கெழுதொண்டைத்தண்டாரரசொடுமனிகஞ்சுழக்
கடல்கணற்றிசையும்பொங்கிவருவபோற்கலிப்பவந்தார். (க௯)

(க௭) மாவெட்டும் என்றது - ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம்,
குமுதம், அஞ்சனம், புட்பந்தம், சாருவபூமம், சுப்பிரதீபம்என்னும்
அஷ்டகசங்களை. பொறை-பொறுத்தல். எய்ப்பு - இளைப்பு. மேருப்
புத்தேள் - மேருத்தெய்வம். புனலிறை-வருணன்.

(க௮) சேய் - குமாரக்கடவுள். (க௯) புல்லி - தழுவி. காந்தன்-
கணவன். குமுதப்போது - அல்லிமலர். எடுத்தனள், எந்தினள்-
கொடுத்தனள், விடுத்தனள், மடுத்தனள் என்பன முற்றெச்சங்கள்.

(க௯) சலத்தலைக் கிடக்கைப்புத்தேள் - திருமால். தருநிலை வா
ழ்க்கைப்புத்தேள் - இந்திரன். அலர்த்தலையிருக்கைப்புத்தேள் - பிர
மன். புத்தேளிர்தேவர். கோமகன்-சவுந்தரபாண்டியன்.

(க௯) குடபுலத்தரசு - சேரன். பொன்னி - காவிரி. கோழி-
உறையூர். கோழிவேந்தன் - சோழன். வடபுலத்தரசரென்றது-வட
தேயத்திலுள்ள கஜபதிமுதலிய அரசர்களை. தொண்டைத்தண்டா
ரசு என்றது - தொண்டைமண்டலத்தரசனை.

திருவிளையாடற்புராணம்.

மன்னனைத்தேவிதன்னைமுறையினால்வழுத்திவாழ்த்தி
நன்னர்கோளாகியோகைநவின் றுவெண்மழுமானீத்த
தென்னவர்பெருமான்தேவிதிருமுக்கருணைபெற்றுப்
பொன்னடிபணிந்துதம்மூர்போருவாரிளையசொல்வார். (கஅ)
வழுதியர்பெருமான் நன்பாற்கந்தனைவந்தானென்பார்
பழுதறுகற்பினுடன்பாக்கியமிதுவேயென்பார்

ரழகினுன்மதனும்பெண்மையவாவுறுமிவன்கோலாணை
யெழுதடலுலகோவையமேழையுங்காக்குமென்பார். (கக)

மனிதர்வான் தவமோதென்பார்வைகுலோர்தவமோவானப்
புனிதர்வான் தவமோவேள்விப்பூசுரர்தவமோகேள்வி
முனிவர்வான் தவமோவீறுமுதலிலாமுதல்வனுள்ளக்
கனிதருகருணைபோலிக்காதலன்றோற்றமென்பார். (உ௦)

தருமமாதவத்தின்பேரேவருத்தமாதவத்தின்பேரே
பெருமைசால்காமநோற்றபெருந்தவப்பேரேவெய்தத்
கருமையாம்வீடுகோற்றவருந்தவப்பேரேவிர்த்தத்
திருமகனென்றுதம்மில்லினாய்கிழ்சிறப்பச்சென்றார். (உ௧)

அவ்வவார்மனைக்கடோறுமங்கலவாணிகளாகக்
கௌவைமங்கலங்களார்ப்பக்கடிநகரெங்கும்பொங்க
நெய்விழாவெடுப்பக்கேள்விநிரம்பியமறையோர்க்கீந்த
தெய்வமாதானநீத்தந்திரைக்கடன்மடுத்ததம்மா. (உ௨)

சுண்ணமும்பொரியுந்தாவெள்ளரிசியுந்தார்வைக்காடுந்
தண்ணறுஞ்சிவிறிவீசுதண்பனிரீருஞ்சாந்து
மெண்ணெயுநானச்சேறும்பசையறவெடுத்தவாரிக்
கண்ணகனகரமெங்குங்கழுவினதானவெள்ளம். (உ௩)

செம்பொன்செய்துருத்திதூம்புசெய்குழல்வட்டமாக
வம்பொன்செய்சிவிறிவெண்பொண்ணடைவுகாண்டாரந்தூங்கும்

(கஅ) கோள் - ஏற்றுக்கொள்ளுதல். ஓகை - மகிழ்ச்சி.

(உ௦) தென்பார் - பாண்டிநாடு. பூசுரர் - அந்தணர். (உ௧) அரு
த்தம் - பொருள். (உ௨) கௌவை-முழக்கம். நெய்விழா - எண்ணெ
ய்விழா.

(உ௩) தார்வைக்காடு - அறுகின்குப்பை. தானவெள்ளம்-தான
நீர்ப்பெருக்கு-அல்லது, மதநீர்ப்பெருக்கு.

(உ௪) துருத்தி. குழல், சிவிறி, அண்டை, இந்நான்கும் ஒன்
வோர்வகையான நீரிதைக்குங் கருவிகள். தூம்பு தொலை. மாறியூட
லாவது - துருத்தியுஞ் சிவிறியுமேந்திய பெண்கள், குழலும், அண்
டையும் ஏந்திநீர் தாவலும், குழலும்அண்டையுமேந்திய புருஷர்கள்
துருத்தியும்சிவிறியும் ஏந்திநீர் தாவலுமாம். அனங்கன் (தேகமில்
லாதவன்) மண்மதன்.

உக்கிரபாண்டியனது திருவவதாரப்படலம். ௧௪௭

வம்பஞ்சமுலையினுருமைந்தருமாயிட
வம்பஞ்சமாறியாயினங்கனுமாடல்செய்தான். (௨௪)

இன்னணங்களிப்பமூதாரிந் துவாதினைன்னாளிற்
பொன்னவன்கேந்திரித்தபுனிதலக்கினத்திற்போந்த
தென்னவர்பெருமான்செய்க்குச்சாதகச்செய்தியாதி
மன்னவர்க்கியன்றவேதமரபினுல்வயங்கவாற்றி. (௨௫)

கரியவெண்டிரைநீர்ச்செல்வன் கல்லிறகரிந்தவென்றித்
தெரியலனுலகந்தாங்குதெய்வவைரைக்கோளுதித்
தரியலர்வீரஞ்சிந்தத்தருக்கழித்தச்சந்தோற்றம்
குரியகாரணத்தானுமமுக்கிரவருமனென்றான். (௨௬)

நாலாகுமதியிற்சந்திமிதிப்பதுடத்தியாரும்
பாலாகுமதியிலன்னமங்கலம்பயிற்றியாண்டின்
மேலாகுமதியிற்கேசவினைமுடித்தைந்தாமாண்டி
னூலாறுதெரிந்துபூணூற்கடிமுடித்துப்பின்னர். (௨௭)

(௨௫) மூதார் - தொன்று தொட்டுள்ள மதுரைநகர். பொன்னவன்-குரு. கேந்திரித்த-கேந்திரஸ்தானமடைந்த. சாதகன்மமாவது - புத்திரோற்பத்தியாயகாலத்தில். அஸ்திரமந்திரத்தால் தூறு ஒழுஞ்செய்து. வாமமந்திரத்தால் புத்திரன்முகத்தை யெதிரநோக்கிப், பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களையுச்சரித்து, உச்சியைமோந்து, தற்புருட மந்திரத்தை வலக்காது செலுத்தல். ஆதியென்றது - உத்தாபனக்கிரியையை. அதாவது, அசுத்தமாகிய அறைவீட்டினின்றும் சுத்தமாகியவாய்ந்தவிடத்தில் குழந்தையைச் சேர்ப்பிக்குங்கிரியை.

(௨௬) கரிய-பெரிய. நீர்ச்செல்வன்-வருணன். கல்லிறகு அறிந்தவென்றித்தெரியலன் - இந்திரன். தெரியல் - மலை. வரைக்கோன் - மகம்மேரு அரசன். தரியலர் - பகைவர். தருக்கு - செருக்கு. உக்கிரவருமன் - உக்கிரமே கவசமாகவுடையவன். இது நாமகரணச்சடங்கைக்குறித்தது. நாமகரணமாவது - பெயரிடெலிற்செய்யுங்கிரியை.

(௨௭) சந்திமிதிப்பது என்றது - பிரகாசக் கிரியையை. அதாவது - நான்காமாதத்தில் குழந்தையையெடுத்துக்கொண்டு ஆலயத்திற்குச் செல்லுங்கிரியை, அல்லது-நாற்சந்தி கூடுமிடத்திற்செல்லுதல். அன்னமங்கலம்-அன்னப்பிரசாதக்கிரியை. அதாவது, ஆரூபதுமாதத்தில் சோறுட்டுகலிற் செய்யுங்கிரியை. கேசவினை-சௌளக்கிரியை. அதாவது-பதின்மூன்றாவதுமாதத்தில், மயிர்வினைக்குச் செய்யுங்கிரியை. பூணூற்கடி-உபநயனக்கிரியை. அதாவது-ஐந்தாவதுவருடத்தில் பரமசிவத்தைத் தரிசிப்பதற்குச் செய்யுங்கிரியை.

பதிரைபாழிச்சாகையாரணம்பிணைத்தவேத
முதனிரைக்கலையும்வென்றிமூரிவிந்கலையும்வாளு
மதநிரையொழுமுமையன்மாரிரைவையம்பாய்மா
விதநிரையேற்றமற்றுமுணர்த்தினுள்வியாழப்புத்தேள். (உஅ)

குருமுகத்தறியவேண்டுமென்பதோர்கொள்கையாலே
யொருமுறைகேட்டாங்கெண்ணெண்கலைகளுமொருங்குதேறி
யரனலதொருவராலுந்தேற்றுவதருமையாலப்
பரனிடைத்தெளிந்தான்பாசபதாத்திரப்படையும்னே. (உக)

எல்லையில்கலைவெல்லாமகவைநாலிரண்டின்முற்றத்
தொல்லறிவுடையானாகிக்குரவரைத்தொழுதுபோற்ற
வல்லவானாகியன்றாமகிழ்ச்சிகொள்கலனய்வென்றிச்
செல்வவேற்றினையரோடுந் திருவிளையாடல்செய்வான். (ஙஉ)

புகர்மதவேழமுட்டிப்போர்விளையாடிவென்றந்
தகரொடுதகரைத்தாக்கித்தருக்கமாரடிவென்றும்

(உஅ) பதிரைபாழி சாகையாரணம்பிணைத்தவேத முதனிரை
கலை என்றது-சாண்டோபக்கிர மணக்கிரியையை. அதாவது வேத
பாகங்களை அத்தியயனஞ்செய்ய ஆரம்பிக்குங்கிரியை. பதம் - வாச
கம். நிரை - பூர்வபூர்வபதத்தை அனுசரித்து, உத்தரோத்தரபதத்
தை யுச்சரிக்குங்கிரமம். பாழி - இரண்டுபதத்தை யெடுத்துக்கொ
ண்டு பூர்வபதத்தை யொருமுறையுச்சரித்து, உத்தரபதத்தை இர
ண்டுமுறையுச்சரித்து, மீட்டும் பூர்வபதத்தை இரண்டுமுறையுச்ச
ரித்து, உத்தரபதத்தை ஒருமுறையுச்சரிக்குஞ்சுடை. சாகை - சத்த
காண்டத்தின்வேறாயுள்ளது. ஆரணம்-அச்சாகையில் பத்துப்பிரச்
சினங்கள்கூடியது. பிணைத்த என்றதற்கு-இவ்வுறுப்புக்களால் நிரம்
பிய வென்பதுபொருள். வேதமுதல் நிரைகலை என்றது-மந்திரம்,
வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிடம், நிருத்தம், சோதிடம் என்
னும் ஆறு அங்கங்களை. விற்கலை - தணர்வேதம். வரள்-வாட்பயிர்ச்
சிக்குரியதூல். மாஏற்றம்-யானையேற்றம். வையம் - தேர். பாய்மா-
குதிரை.

(உக) கொள்கை-கோட்பாடு எண்ணெண்கலை - அறுபத்து நா
ன்குலைகள். (ஙஉ) நாலிரண்டகவை-எட்டுவயது. தொல்லறிவுஎன்
றது-நுதற்கண்ணிற்றேன்றிய இளையபிள்ளையாராதலின், பண்டுள்
ளமுற்றறிவை. மகிழ்ச்சிகொள்கலன் - மகிழ்ச்சிக்கோர்பாத்திரம்.

(ஙக) புகர்-புள்ளி. வேழம் - யானை. தகர் - ஆட்டுக்கடா. வகிர்-
பிளவு. வாரணம் என்னும் பலபொருளொருசொல், “வகிர்படுகுரு
திக்குடு” என்னுங் குறிப்பால் சேவலை யுணர்த்திற்று. நான்குறுப்பு
ஆடி-என்றதற்கு இரதகஜதூரகபதாதி என்னுநான்குறுப்புகளமைந்
தசதுரங்கத்தைத்தொட்டு விளையாடி என்பதுபொருள்.

வகிர்புகுருதிசுக்குடவாரணமாடிவென்று
நகைமணிப்பலகைசெம்பொன்குறுப்பாடிவென்றும். (௩௧)

காற்றினுங்கடியமாவிற்காவதம்பலபோய்மீண்டுங்
கூற்றினுங்கொடியசீற்றக்குஞ்சரமுறைத்தும்வையை
யாற்றினுய்யானத்தாவியகத்தினுளின்பந்துய்த்தும்
வேற்றிறன்மைந்தரோமெல்லமர்வினோத்துவென்றும். (௩௨)

சந்தவெற்படைந்துவோட்டஞ்செய்துமச்சைலவாழ்க்கை
யந்தணராசிகூறவவர்தொழில்வினாபுமன்றார்
கந்தமென்கனிவிருத்தூண்கைதழீஇக்களித்துமீண்டு
மிந்தவாறைமழவாண்டுகழியமேலெய்துமாண்டில். (௩௩)

சூர்முதழிந்ததங்கடோன்றலையிவ்வென்றெண்ணிக்
கார்முகமயிலும்வெலுங்கைவிடாக்காக்குமாபோல்
வார்முகமுலையினுரும்வடிக்கணுமருங்குமொய்ப்பக்
கூர்முகவோலானின்னகொள்கையனாகத்தாறாத. (௩௪)

பங்கயச்செவ்வித்தாகிங்கண்மனம்பருகுகாந்தி
யங்கழற்காலுஞ்சொன்னவடைவினிற்றிரண்டிண்ட
சங்கையுமவட்டந்தோன்றச்செழுமுழந்தாளுநால்வாய்த்
துங்கவீரங்கவுண்மால்யானைத்துதிக்கைபோற்றிளங்கவானும். ()

சிறுகியவயிறும்தாழ்ந்தநாபியுஞ்செவ்வினோக்கு
மருவில்கண்ணடியினன்னகடியகல்வரைகொண்மார்பு
மெறியிசைவீணைத்தண்டினைந்துநீண்டிழிந்தகையும்
வெறியமதார்கிடந்தமேருவெற்பிரண்டினையதோளும். (௩௬)

(௩௨) மா - குதிரை. காவதம் - காந்தம். ஆவி - தடாகம். இன்ப
மென்றது-நீர்விளையாட்டயர்தலாலும், மலர்களைச் சூடுவதாலும், நி
கழும்மனக்கிளர்ச்சியை.

(௩௩) சந்தவெற்பு - சந்தனவிருட்சங்களடந்த பொதியமலை.
சைலம் - மலை. கந்தம் - கிழங்கு.

(௩௪) சூர்முதலென்றது - சூரபன்மனாகிய மாமரத்தின்வேரை
தோன்றல் என்றது - சிவசப்பிரமணியக்கடவுளை. மருங்கு-பக்கம்.

(௩௫) கழல் - வீரகண்டை. சொன்ன அடைவு என்றது-சாமு
த்திரிக நூலிற்சொன்ன முறைமை. சங்கை - கணைக்கால். வட்டம்-
எலும்பின் வட்டவடிவம். நால்வாய் - தொங்கியசையும்வாய். சுர்ங்க
வுள் தண்மைவாய்ந்தகபோலம். கவான்-தொடை.

(௩௬) கடி - சருச்சரை. அதாவதுமுருட்டுத்தன்மை. மறு-குற்
றம்.

வலம்புரியென்னவாய்ந்தகண்டமுமலராண்மன்னும்
பொலம்புரிதமலமன்னவாதனமும்பொறுவானோக்கி
நிலம்புரிதவப்பேறன்னவடிவெலாநின் றுநின் று
நலம்புரிநூலானோக்கிச்சோதிப்பானடிக்கவல்லான். (௩௭)

உன்னதமா றுநீண்டவுறுப்பைந் துருக்கந் தானு
மன்னதுருக்கநான்காமகலுறுப்பிரண்டேழாகச்
சொன்னதுசிவப்புமூன்றுகம்பீரந்தொகுத்தவானே
யின்னவைவிரிக்கினெண்ணாண்கிலக்கணவுறுப்பாமென்ப. (௩௮)

வயிறுதோனெற்றிநாசிமாற்புகையடியிவ்வாறு
முயரில்வான்செல்வனாகுமொளிகவர்கண்கபோலம்
புயல்புராவள்ளற்செங்கைபுதுமணங்கவருந் துண்டம்
வியன்முலோகமொர்பைந் துநீண்டவேல்விளைக்குநன்மை. (௩௯)

நறியபூங்குஞ்சிதொக்குவிரந்தகணுநகம்பல்லேந் துஞ்
சிறியவேலாயுன்கோசஞ்சங்கைநாமுதுகிந்நான்குந்
குறியவேற்பாங்கியப்பேறாஞ்சிங்குளமென்றாய்ந்தோ
ரறியுமிவ்வுறுப்பிரண்டுகென்றவேலிதுவுநன்றும். (௪௦)

அகவடியங்கைநாட்டக்கடையித்தழண்ணநாக்கு
நகமிவையேழுஞ்சேந்தநன்மையாற்பெருமாவின்ப
மிகல்வலியோசைநாயியென்றிவைமூன்றுமாத்ந்த
தகைமையாலெவர்க்குமேலானன்மைசாறக்கோனென்னு. (௪௧)

எல்லையின்மூர்த்திமைந்தனிலக்கணநிறைவினோடு
நல்லவாங்குணனுநோக்கிப்பொதுவறநூலங்காக்க
வல்லவனாகிவாழ்நாணனிபெறவல்லனென்னு
வல்லணிமிடற்றன்பின்னுமனத்தினுலளந்துகுழும். (௪௨)

(௩௭) நடிக்கவல்லான் - இந்திரஜாலவித்தைசெய்யவல்லசவுந்
தரபாண்டியன். நலம்புரிநூல் - சாமுத்திரிகைநூல்.

(௩௯) புயல் - மேகம். துண்டம் - நாசி.

(௪௦) குஞ்சி - சிகை. தொக்கு - சிறுத்து. கோசம் - ஆண்குறி.
குளம் - நெற்றி.

(௪௧) அகவடி - அடியினுள்ளிடம். அங்கை - உள்ளங்கை. நா
ட்டக்கடை - கட்கடை. இதழ் - உதடி. அண்ணம் - மேல்வாய். இக
ல்வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி.

(௪௨) வாழ்நான் - ஆயுள். குழல்-ஆலோசித்தல். அல்-இருள்.

இத்தருபண்புசான் றநீர்மையாலிசைமைநீதி
வித்தகநல்லவுள்ளமுடைமைமெய்வீறுதெய்வ
பத்திமையுலகுக்கெல்லாமகிழ்ச்சிசெய்பண்புசாந்த
சித்தமெவ்வுயிர்க்குமன்புசெய்கைநல்லீகைகவ்வி. (ச௩)

வெல்லுதற்கரியார் தம்மைவெல்லுதறேவராலுஞ்
செல்லுதற்கரியதேத்துஞ்சென்றிடுதிதையுங்கோடல்
புல்லுதற்கரியஞாலமாலேபோற்புயத்திலேந்திச்
சொல்லுதற்கரியகீர்த்தியுலகெலாஞ்சுமப்பவைத்தல். (ச௪)

என்றிவையாதியாயவியற்குணமுடையனாகி
நன்றிசெய்துலகுக்கெல்லாநாயகனெருவானாகி
நின்றிடுமிவற்குப்பின்னர்நீண்டமுடிகவித்துமுன்னர்
மன்றல்செய்கென்றருழ்ந்துமதிஞரோசொவினானே. (ச௫)

உக்கிரபாண்டியனதுதிருவவதாரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௬௬௫.

பன்னிரண்டாவது,

உக்கிரகுமாரனுக்கு

வேல்வளைசெண்டுகொடுத்தபடலம்.

அறசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

உருக்குந்திறலுக்கிரகுமாரனுதயமிதுவான்மதியுநதிப்
பெருக்குங்கரந்தசடைக்கற்றைப் பெருந்தேர்ச்செழியர்பிரானவர்கு
செருக்குஞ்செல்வமணமுடித்துச்செவ்வேல்வளைசெண்டளித்துள்ள
தரிக்குமுடித்தந்தாசரிமைத்ததெயலுஞ்சாற்றுவாம்.

(ச௩) இசைமை-புகழ். வித்தகம்-சதுரப்பாடு. வீறு-நீகரின்மை.

(ச௪) தேத்தும்-இடத்தும். தேம் - இடப்பெயர்ச்சொல் - அது
உருபேற்குமிடத்து ஈறும், அத்துச்சாரியையின் அகரமுங்கெட்டுத்
தேத்து எனின்றது. (ச௫) இயல் - இயற்கை. மதிஞர் (சுமதிமுத
லிய) அமைச்சர். உசாவல்-ஆலோசித்தல். கவித்தும் - குட்டுவோம்.
இது எதிர்காலத்தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. தும் - மேற்படி
வினைமுற்றுவிருதி.

வையைக்கிழவன் நன்னருமைக்குமான் நனக்குமணம்புணர்ச்சி
செய்யக்கருதுந்திறேனாக்கியறிஞரோடுநிரண்டமைச்சர்
மையற்றழியாநிலத்திருவுமரபுக்குடியும்புகழ்மையுநம்
மையற்கிசையத்தக்கருவத்தரசர்யாரென் னளக்கின் றார். (௨)

தீர்தண்புனல்குழுவடபுலத்துமணவூரென்னுந் திருநகர்க்கு
வேர்தன்பரிதிதிருமரபின் விளங்குஞ்சோமசேகரனென்
றாய்ந்தகேள்வியவனிடத்துத்திருமாதென்னவவதரித்த
கார் திமதியைமணம்பேசவிருந்தாரற்றைக்கணையிருள்வாய். (௩)

வெள்ளைக்களிற்றின் பிடர்சுமந்தருமிக்கோயின்மேயவிளம்
பிள்ளைக்கதிர்வெண்மதிமௌலிப்பெருமானிரவிமருமானும்
வள்ளந்தகரத்தான்கனவிலெழுந்தருளிவாரோரநனவிற்ருங்
களளத்துருவார்திருமேனிகாட்டியிதனைவிளம்புவார். (௪)

அன்னபிணற்கொள்வயன்மதுரைச்சிவன்யாமரசநீய்ன்ற
பொன்னையினையாடனைமதுராபுரியிற்கொடுபோய்மறுபுலத்து
மன்னர்மகுடமணியிடறமழுங்குங்கழற்காற்சுந்தரனாந்
தென்னர்பெருமான் குமரனுக்குக்கொடுத்தியென்றுசெப்புதலும். (௫)

உள்ளக்கமலமுகமலமுடனே மலரவிருதடங்க
ணள்ளந்தகமலமலர்ந்துதனதங்கைக்கமலமுகிழ்தெழுந்து
வள்ளற்பரமன்கருணையெளிவந்தசெயலேநினைந்தன்பின்
வெள்ளத்தழந்தியெழுந்திரவிலேவெழுநோக்கும்வெலையினில். (௬)

நித்தநியமக்கடனிரப்பிரிருபணமைச்சரோடுநான்கு
பைத்தகருவிப்படையினொடுபலவேறியமுங்கப்பத்தன்
பொய்த்தமருங்குற்றிருமகளைப்பொன்னனாரோடிதமிசை
வைத்துமணஞ்சேர்திருவினொடுமதுரைநோக்கிவழிக்கொண்டான்.

(௩) வடபுலத்துமணவூர் என்றது - மதுரைக்கு வடக்கிலுள்ள
மணவூரை. அற்றை-அந்நான். கணையிருள்-மிக்க இருள்.

(௪) மருமான்-புத்திரன். வள்ளல்-வரையாதுகொடுத்தல்.

(௬) அள்ளல் - சேறு. முகிழ்த்து - குவித்து. வள்ளற்பரமன் -
அருட்கொடையையுடைய சிவபெருமான். வேலை-இரண்டணுள்.
முன்னையது-கடல். பின்னையது - விடியற்காலம். மலர்ந்து - விழித்
தென்னும் பொருளது. (௭) நிருபன்-சோமசேகரச்சோழன். நான்கு
பைத்த கருவிப்படை என்றது - இரதகஜதுரகபதாதிகளை, பைத்த-
பரந்த, இது-இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். பை-பகுதி. கருவி-ஆயுதம்.
பொய்த்தமருங்குல் - பொய்போலுமில்லாத இடை.

நென்னலெல்லைமணம்பேசநினைந்தவாறேயமைச்சர்மதி
மன்னர்பெருமான்மமரோடுமணஜூர்நோக்கிவழிவருவா
ரன்னவேந்தன்மனைக்கண்டாரடல்வேற்குமரனையானென்
தென்னர்பெருமான்குமரனுக்குன்றிருவைத்தருதியெனவனையான்
குலனுங்குடியுங்கனவின்கட்கொன்றைமுடியார்வந்துரைத்த
நலனுங்குடிறிமணநேர்ந்துயப்பவதனைநன்முதியோர் [வரு
புலனென்முழையர்கமைவிடுத்துப்பொருளைத்துறைவற்குணர்த்தி
வலனுந்தயில்வேன்மன்னனொடுமதுரைமுதூர்வந்தனைந்தார். (க)
இரவிமருமான்மதிமருமானெதிரேபணியத்தழீஇமுகமன்
பரவியிருக்கைசெலவுய்த்துப்பாண்டிவேந்தனிருந்தான்மேல்
விரவியமைச்சர்திருமுகங்கள்வேந்தர்யார்க்கும்விடுத்துநகர்
வரைவுநாள்செய்தணிசெய்யமன்றன்முரசுமறைவித்தார். (க௦)

மாடம்புதுக்கிப்பூதமுங்கதலிக்காமெறுகெங்கு
நீடநீரைத்துப்பாலிகையுநிறைபொற்குடமுமுறைநிறுத்தி
யாடுகொடியுந்தோரணமும்புனைவித்தமுருக்கழகாகக்
கூடநெருங்குநகரைமணக்கோலம்பெருக்ககொளுத்தினார். (கக)

தென்றனாடன்றிருமகளைத்தேவர்பெருமான்மணம்புரிய
மன்றலழகாலொருநகரொப்பதிகமின்றிமதுரைசை
ரன்றுதானேதனக்கொப்பதாகும்வண்ணமணியமைத்தா
ரின்றிதானேதனக்கதிகமென்னும்வண்ணமெழிலமைத்தார். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

முன்னர்மலைமுடியணிசுந்தரத்

தென்னரேற்றின்றிருமுகங்கண்டுதாழ்ந்

தன்னவாசகமுட்கொண்டயற்புல

மன்னர்மாதவார்யரும்வருவரால்.

(கங)

(அ) நென்னல் எல்லை-நேற்றைப்போது. அமைச்சர் என்றது-
அமாத்தியரென்னும்வடசொற்றிரிபு. அமாத்தியர்-அருகிலுள்ளோர்.
அன்ன-சுட்டுத்திரிபிடைச்சொல். அடல்-கொல்லல்.

(க) புலன் ஒன்று உழையர்-அறிவுசான்றததுவர். பொருளை
துறைவன்-சவுந்தரபாண்டியன். வலன்-வெற்றி. அயில்-கூர்மை.

(க௦) முகமன்பரவி - உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி. விரவி-
கலந்து. வரைவுநாள் - திருக்கல்யாண மகோற்சவநாள். மன்றல்-
விவாகம். (கக) பூததம்பாக்குமரம். மறுகு-வீதி. கூடம் - யானை
கட்டுமிடம். கொளுத்தினார்-அலங்கரித்தார். (கஉ) தென்றல்காடன்-
தென்றற்காற்றுத் தோன்றுதற்குரிய பாண்டியநாடன். அன்று எ
ன்றது-தடாதகைப்பிராட்டியார் திருமணக்காலத்தை. இன்று என்
றது-உக்கிரபாண்டியன் திருக்கலியாண சந்தர்ப்பதினத்தை.

புரவிலெள்ளமும்போர்க்கரிவெள்ளமும்
 வரவிற்கால்வலிமள்ளரின்வெள்ளமும்
 விரவியாழியவெள்ளமுமுன்றற
 விரவிதன்வழித்தோன் தல்வந்தெய்தினான். (கச)

கோடுவில்லொடுமேகக்குழாங்கண்மின்
 னீடுவொளொடுநேர்ந்தெனமார்புதாழ்ந்
 தாடுகுண்டலக்காதுடையாடவார்ச்
 சேடனீகத்துச்சேரன்வந்திண்டினான். (கரு)

கடலுமுள்ளமுங்காற்றும்பல்வண்ணமு
 முடலுங்கொண்டெனவுந்துறுவாம்பரிப்
 படுகடற்குட்பரிதியிற்றேன்நிறு
 னடுபரிப்பதியாகியவேந்தனே. (கசு)

அலகிலாவுதயந்தொறுமாதவ
 ரலகிலாருதித்தென்னபொன்றோடைசே
 ரலகிலானையனீகமொடெய்தினா
 னலகிலாற்றற்கயபதியண்ணலே. (கஎ)

தொக்கமள்ளரடிப்படுதூளிபோய்த்
 திக்கடங்கவிழுங்குத்திரைக்கட
 வெக்கர்செய்யவெழுந்தியங்கல்லென
 நக்கைவேற்கைநரபதிநண்ணினா. (கஅ)

(கச) கால்வலிமள்ளர்-காற்றைப்போலும் வன்மையையுடைய
 காலாட்படைவீரர். ஆழியவெள்ளம்-ஆழ்ந்தகடல்வெள்ளம். தோன்
 தலென்றது-பெருமையிற்சிந்த சோழனை.

(கரு) கோடு-வளைவு. சேடு-பெருமை. அனீகம்-சேனை.

(கசு) உந்தல்-செலுத்தல். வாவும்-தாவும். இதுவாம் எனநின்
 றது; இடைக்குறை. கடலுமுள்ளமுங் காற்றும் பல்வண்ணமும்,
 உடலங்கொண்டென என்பவைகளுள்-கடல் உடல்கொண்டென
 என்பது-குதிரைச்சேனையின் அளவின்மையையும், உள்ளமுங் கா
 ற்றும் உடல்கொண்டென என்பது-அவற்றின்விரைவினையும். பல்
 வண்ணமும் உடல்கொண்டெனவென்பது-ஒவ்வொரு குதிரைகளு
 ம் ஒவ்வொருநிறத்தில் முட்டின்றி நிறைந்து நின்றலையும் உணர்த்
 தி நின்றன.

(கஎ) அலகு-அளவு. உதயம்-உதயகிரி. ஆதவர் - சூரியர். ஓ
 டை - நெற்றிப்பட்டம்.

(கஅ) எக்கர் - மேடு. நக்க என்றது - நிகழ்காலப் பெயரெச்
 சமாதலின், விளங்காநின்ற என்னும்பொருளது. நகு-பகுதி.

மீனவேலேறிநகந்துகமேற்கொடு
கூனல்வார்சிலைவஞ்சக்கொடுஞ்சமர்க்
கானவாழ்க்கையரட்டக்கரும்படை
மானவேற்குறுமன்னவர்கண்ணினார். (௧௧)

சினர்சோனகர்சிக்கனர்கொங்கணர்
மானவேல்வலமானவாரசாளுவர்
தானமாரிரைச்சாவகராதியா
மேனைநாட்டுமன்னருமீண்டினார். (௨௦)

தூலொடுந்துவக்குண்டுநுடங்குமான்
ரோலர்தூங்குசொருக்குடைத்தானையர்
கோலமுஞ்சியர்கிஞ்சுகக்கோலினர்
நாலுதூல்பயினுவினர்கண்ணினார். (௨௧)

வட்டீர்க்கலக்கையினர்வார்ந்துதூள்
விட்டகுண்டலக்காதினர்வெட்டித்
தொட்டகோலினர்வேள்வியிற்சுட்டீ
றிட்டகெற்றியரில்லொடுகண்ணினார். (௨௨)

முண்டகெற்றியர்வெண்ணிறமூரலர்
குண்டிகைக்கையர்கோவணம்வீக்கிய
தண்டுகையர்கற்றினையர்மெய்யினைக்
கண்டுபொய்யினைக்காய்ந்தவர்கண்ணினார். (௨௩)

(௧௧) கூனல்-வளைவு. கரும்படை-பெரியசேனை. அரட்டர்-குருநிலமன்னர். குடியரசாதலின் அரட்டக்கரும்படைக்குறுமன்னவர் என்றார். அரட்டர்என்பது ஈறுகெட்டுவருமொழிமுதல் வல்லெழுத்துமிக்கது. (௨௦) தானம்மா - மதமொழுக்குஞ் சுவட்டினையுடைய யானை.

(௨௧) தூல் - உபவீதம். மானரோல்-கிருஷ்ண சாரமென்னும் மானினதுசர்மம். முஞ்சி - ஓர்வகைப்புல். கிஞ்சுகம் - முண்முருக்கு. நாலுதூல்-நான்குவிதம். தானையர், முஞ்சியர், கோலினர், நாலினர்என்றது-பிரமசரியரை.

(௨௨) தீத்தொட்டகோல்-தீக்கடைக்கோல். கையினர், காதினர்கோலினர், நெற்றியரென்றது-வானப்பிரத்தரை. (௨௩) முண்டம்-திரிபுண்டம். வெண்ணிறமூரலர்-தம்பலக்காவியுறப்பல்லினர் கல்தானையர்-செங்கல்லிற்றேய்த்த காவியுடையயுடையவர்மெய்யினைக்கண்டு பொய்யினைக் காய்ந்தவரென்றது - பொருள்கடோறு மூலகத்தார் கற்பித்துவழங்கும் கற்பனைகளைக் கழித்து. நின்றவுண்மையைக் காண்பவராதலின். நெற்றியர், மூரலர், கையர், தானையர், காய்ந்தவரென்றது-சந்தியாகிகளை.

தீந்தண்பாற்கடல்செந்துகிர்க்காட்டொடும்
 போந்தபோன்மெமிற்புண்ணியப்பூச்சினர்
 சேந்தவேணியர்வேதச்சிரப்பொரு
 ளாய்ந்தகேள்வியருந்தவரெய்தினார். (உச)
 ஆதிசைவர்முதற்சைவரைவருங்
 கோதிலாவகச்சைவக்குழாங்களும்
 பூதிமேனியர்புண்ணியவைந்தெழுத்
 தோதுநாவினரொல்லாவந்தெய்தினார். (உடு)
 வெண்களிற்றவன்வேரியந்தாமரைப்
 பெண்களிப்புறுமார்பன்பிரமனோ
 டொண்களிப்புறவும்பர்முதற்பதி
 னெண்கணத்தவர்யாவருமீண்டினார். (உசு)
 அணைந்துகோயிலடைந்தரிச்சேக்கைமேற்
 குணங்கடந்தவன்கோமளவல்லியோ
 டிணங்கிவைகுமிருக்கைகண்டேத்தினார்
 வணங்கினார்வணங்கும்முறைவாழ்த்தினார். (உஎ)
 விரைசெய்தார்முடிச்சந்தரமீனவன்
 சுரர்கண்மாதவர்வேந்தர்க்குத்தொன்முறை

(உச) துகிர்-பவளம். புண்ணியம்-வீபூதி. வேதச்சிரப்பொருளாய்ந்தகேள்வியருந்தவரென்றது-வெதத்தினுச்சியிலுள்ளமெய்ப்பொருளாகியபரசிவத்தை, ஆராய்ந்தறியும் ஆகமநூற்கேள்வியமைந்த அரியசைவ தபோதனரை.

(உடு) ஆதிசைவர்முதல் சைவரைவ ரென்றது-அநாதிசைவர், ஆதிசைவர், மகாசைவர், அநுசைவர், அவாந்தரசைவர், பிரவரசைவர், அந்தியசைவர் என்னு மெழுவகைச்சைவப்பிரிவினருள், அநாதிசைவர்-சதாசிவமூர்த்தியாதலாலும், அந்தியசைவர் - அநுலோமரொழிந்த ஏனையோராதலாலும், அவ்விருவரை யொழித்துநின்ற ஐவரையும். அகச்சைவக்குழாம்என்றது-ஐசுவம், பாசுபதம், மாவிரதம். காளாமுகம், வாமம், வயிரவம்என்னு மறுவகைக்கூட்டத்தினரை. (உசு) பதினெண்கணத்தராவார் - “கின்னரர் கிம்புருடர்விச்சாதரர் கருடர்-பொன்னமர்பூதர்புகழியக்கர்-மன்னும்-உரகர்சுரர்சூரணர்” முரிவர் மேலாம் - பரகதியோர் சித்தர்பாலர்.” கார்த்துவர்தாரகைகள் தாணுப்பசாசுகள்-ஏந்துபுகழ்மேயு விராக்கதரோடாய்ந்ததிதில்-போகாவியல்புடைய போகபூமியாருடனே - ஆகாசவாசிகளாவார். (உஎ) அரிச்சேக்கை - சிங்காதனம். குணம்-சாத்மீகம். இராசதம்- தாவதம்என்னு முக்குணங்கள். ஏறினார் - முற்றெச்சம்.

வரிசைநல்கியிருந்தனன்மன்னவன்
றிருமகன்மணஞ்செய்திறஞ்செப்புவாம். (௨௮)

சோமசேகரன்றோகைவணப்பெலாங்
கோமகன்கண்டுவப்பவக்கொள்கைகண்
டேமமேனியனூல்வழியார்க்குமத்
தேமன்கோதையுறுப்பியதேற்றுவான். (௨௯)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பெருகநீண்டறவுங்குறுகிடாவாகிப் பிளந்திடாக்கடையவாய்த்
தழைந்து, கருவியான்வண்டின்கண்மெனக்கறுத்துக்கடையமுன்றி
யன்மணங்கான்று. புரையற்ச்செறித்துநெறிந்துமெல்லென்றுபுந்தி
கண்கவரெய்த்திருண்ட, மருமலர்க்குமுலாடன்பதிக்கினியமல்லல்
வான்செல்வமுண்டாகும். (௩௦)

திண்மதவேழமத்தகம்போலத்திரண்டியர்சென்னியாளவட, னு
ண்மகிழ்கணவனுயுணீண்டகில வுலகரசரியனாமெட்டார், தண்மதி
போன்றமயிர்நரம்பகன்று தசைந்துமூவிரலிடையகன்ற, வொண்
மதிநுதற்பதிக்குற்றறிருவோடுலப்பிலாரோக்கியமுண்டாம். (௩௧)

கண்கடைசிவந்தான் பாலெனவெருத்து நடுவிழிகழியவுங்கரி
தா, யென்கவினடைந்துகோமளமாகி யிமைகமூயிர்ந்தெனினினி
ய, வொண்கரும்புருவங் குனிசிலையொத்த தத்தமிலொத்திருதுளை
யும், பண்கொளவுருண்டு துண்டமெட்போது பதமமேற்பூத்தது
போலும். (௩௨)

வள்ளைபோல்வார்த்து நாழ்த்திருசெவியு மடற்சுழிநல்லவாய்மு
ன்னர், தள்ளியகாது மனோகரமாகுந் தன்மையானன்மையேதழை
க்கு, மொள்ளியகபோலம் வட்டமாய்த்தசைந்திட் டியர்ந்துகண்ண
டிமண்டலம்போற், நெள்ளியவூற்ற மினியதநன்றென் றோதினா
ன்றிரைகடற்செல்வன். (௩௩)

(௨௯) ஏமம்மேனியன் - பொன்னிறம் உள்ளபிரகஸ்பதி. தூல்-
சாமுத்திரிகதூல். தேம் மன் கோதை - தேன் நிலைபெற்ற கூந்தலை
யுடையகாந்திமதி. தோகை - மயில்போலுஞ் சாயிலையுடையான்.

(௩௦) கருவி - உலகத்திற்குத் துணைக்காரணம். மல்லல் - ஊனமை.

(௩௧) எட்டார்தண்மதி - குளீர்ச்சிவாய்ந்த அர்த்தசந்திரன்.
இடைஎன்றது-புருவத்திற்கும், கூந்தலுக்கும் மத்திமபாகத்தை. உல
ப்பு - கெடுதி. (௩௨) கோமளம் - இளமை. துண்டம்-நாசி. பண் - அ
மைதி. (௩௩) வார்த்து - நீண்டு. ஊற்றம் - பரிசம். கடற்செல்வன்-
வருணன்.

“கொவ்வவாயதரந் திரண்டிருபுடையுங்குவிந்து சேந்திரே
கைநேர்கிடந்தா, லவ்வணியிழைதன் னன்பனுக்கென்று நண்பரு
வாகுமெண்ணுக்கும், வல்லவாளெயிறு மிடைவெளியின்றி வாரந்
துமேல்கீழிரண்டொழுங்குஞ், செவ்வனேர்ந்தாவின் பாலெனவெ
ண்தித்திகழினன் றென்பர் தூறெளிந்தோர். (௩௪)

மேல்லதாய்ச்சிவந்துகோமளமானநாவினாள்வேட்டவோட்டாங்கே
வல்லேவந்தெய்தநுகர்த்திடுந்தசைந்துவட்டமாயங்குலமிரண்டி
னெல்லையதாகிமஞ்சளமாகியிருப்பதுசபுகநன் றென்ப
ரல்லியங்கமலம்போன்மணந்திருநீர்த்தவிர்மதிபோல்வதுமுகமே. (1)

திரைவிளைக்கழுத்துத் தசைந்துநால்விரலி னளவதாய்த்திர
ண்டுமூன்றிரேகை, வரைபடிற்கொழுந் தனிலமன்னவனா மார்பகந்
தசைந்துமூவாறு, விரலளவகன்று மயிர்நரம்பகன்று மிதந்ததேவ்வி
முமிதாம்மேய்த்தோள், புரையறத்தசைந்து மயிரகன்றென்பு புலப்
படாமொழியகோமளமாம். (௩௫)

செங்கைநீண்டுருண்டு கணுக்கள்பெற்றடைவே சிறுத்திடிந்
செல்வமோடிட்பந், தங்கும்வள்ளுகிர்சேந் துருண்டெண்ணுள்ளங்க
வரவதாய்ச்சரசரப்பகன்றா, லங்கவைநல்ல வகங்கைமெல்லெனச்
சேந் திடைவெளியகன்றிடை யுயர்ந்து, மங்கலமாய்ச்சில்வரைகளி
னல்லவிலக்கணவரையுளமாதோ. (௩௬)

முத்தணிதனங்கள் கடினமாய்த்தசைந்து வட்டமாய்முகிழ்த்தி
ருகடநே, ரொத்திறுமாந்தீர்க் கிடையறநெருங்கி யுள்ளதுமெலிந்த
மர்த்துரோம, பத்திபெற்றயலே மயிர்நரம்பகன்ற பண்டியாளுண்டி
வோட்டாங்கே, துய்த்திடுநாபி வலஞ்சுழித்தாழ்ந்தாற் றெலாவிலா
த்திருவளம்பெருகும். (௩௮)

இடைமயிர் நரம்பற் றிருபதோடொருநான் கெழில்விரலள
வொடுவட்ட, வடிவதாய்ச்சிறுகி மெலிவதுநிதம்ப மத்தகம்யாமையி
ன்புறம்போற், படிவநேரொத்த னன்றிருகுறங்கும் படுமயிரென்ப
கன்றியானைத், தடவுடக்கையுங் கரபமுங்கதலித் தண்டுமொத்திரு
க்கினன்றென்ப. (௩௯)

(௩௯) வேட்டது என்பது - ஈறுதொக்கு வேட்ட என நின்ற
து, வேள் - பகுதி. சபுகம்-மோவாய். (௩௯) வரை-கீற்று. அகிலம்-
கிலமில்லாதது, பூமி. தசைந்து-தசைப்பற்றுடையதாய். (௩௯) உகி
ர்-நகம். சரசரப்பு-சருச்சரை. (௩௮) முகிழ்த்து-அரும்பி. கடம்-குட
ம். பண்டி-வயிறு. இறுமாந்து-செருக்குற்று. இது இறந்தகாலவினை
எச்சம், இறுமா-பகுதி. (௩௯) படிவம்-வடிவம். குறங்கு-தொடை. த
டவு-பெருமை. கரபம்-கையினடி.

அங்கமுண்மறைந்து வட்டமாய்த்தசைவ தணிமுழந்தான்மயி
ர்நரம்பு, தங்கிடாதடைவே யுருட்சியாய்ச்சிறுத்துச் சமவடிவாழக
டைந்த, சங்கையாஞ்சிரையென்பறத்தசைந்தியாமை முதுகெனத்
திரண்டியர்ந்தழகு, மங்கலம்பொலிந்தபுறவடிமடந்தை மன்னவன்
பன்னியாமன்னோ. (சது)

அல்லியங்கமலக் கால்விரலுயர்ந்து தூயவாயழகவாய்க்கமுநா,
மெல்லிதழ் நீரைத்தாங்கொழுங்குறத்திரண்டு வாலுகிர்வெண்மதிப்
பிளவு, புல்லியபோன் தீமெல்லியவாகிப் புகரறத்தசைந்தனவகத்தா
ள், சொல்லியதசைவு மென்மையஞ்சமமுந் துகளறப்படைத்தன
நன்றால். (சக)

வண்ணமாந்தளிர்போற்சிவந்தெரிபொன்போல்வகலும் வெ
யர்வையற்றாக, முண்ணமாயிருக்கிற்செல்வமுண்டாகு மொன்மண
ம்பாடலங்குவளை, தண்ணருமுளரி மல்லிகைநறுந்தண் சண்பகம்
போல்வனவாகும், பண்ணவாடகிளவிசூயில்கிளியாழிற் படினவரும்
பாக்கியமென்னா. (சஉ)

அறசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருங்குழற்கற்றைதொட்டுச்செம்மலர்க்காலினெல்லை
மருங்குநல்கூர்ந்தகன்னிவடிவெல்லாம்வாக்கிஞ்செல்வ
னெருங்குநூலுணர்வாற்றெள்ளியிம்பரின் தும்பர்தேத்து
மிரங்குமிக்குயிலன்னாண்மெய்யிலக்கணமரியதென்றான். (சாஉ)

அங்கதுகேட்டோர்யாருமகங்கனிதுளும்பவிப்பாற்
கொங்கலர்நறுந்தார்க்குஞ்சியுக்கிரகுமரன்போந்து
மங்கலவரிசைமானமத்தமான்சுமந்தவையைச்
சங்கெறிதுரைநீராடித்தகுங்கடிவனப்புக்கொள்வான். (சச)

கட்டலிழ்கண்ணவேய்ந்துமான்மதக்கலவைச்சாந்த
மட்டனஞ்செய்துமுத்தான்மாண்கலன்முழுதுந்தாங்கி
விட்டவர்கலைவான்றிங்கள்வெண்கதூர்ச்செல்வன்போல்வந்
திட்டபூந்தவிசின்மேற்கொண்டிருந்தனன்சங்கமோங்க. (சடு)

(ச௦) அங்கம் - எலும்பு. சங்கை - கணைக்கால். சிரை - நரம்பு.

(சக) அல்லியங்கமலம் - அழகிய அகவிதழினையுடைய தாம
ரை - அல்லி - அகவிதழ். புகர் - குற்றம். (சஉ) உண்ணம் - மேன்
மை. பாடலம் - பாதிரி. பண் - இசை. கிளவி - சொல். (சாஉ) நல்கு
ர்ந்த - வறுமையுற்ற. வாக்கின்செல்வன் - பிரகஸ்பதி. இம்பர் - இ
ந்நிலவுலகம். (சச) கொங்கு - மகரந்தம். மானம் மத்தம் மான் என்
றது - பெருமையும், மதுமயக்கத்தையும், உடையயானையை.

(சடு) கட்டு - முறக்கு மட்டனம் - பூசல்.

அந்நிலைமணநீராட்டியருங்கலப்போர்வைபோர்த்த
கன்னியைக்கொணர்ந் தூம்பிவலவ்யிற்கவினைவைத்தார்
பன்னியோடெழுந் துசோமசேகரன்பரனும்பங்கின்
மன்னியவுமையுமாகமதித்துநீர்ச்சிரகந்தாங்கி. (சக)

மங்கலநீரானம்பிமலரடிவிளக்கிவாசக்
கொங்கலர்மாலேகுட்டிக்குளிர்மதுபருக்கமுட்டி
நங்கைதன்கையைப்பற்றிநம்பிதன்கையிலேற்றிப்
புங்கவரறியநன்னீர்மந்திரம்புகன் றுபெய்வான். (சஎ)

இரவிதன்மருமான்சோமசேகரனென்போர் திங்கண்
மரபினேவிளக்கவந்தசுந்தரமாறன்மைந்த
ஹரவுநீர்ஞாலந்தாங்குமுகிரவருமற்கின்றென்
குரவலர்க்கோதைமாதைக்கொடுத்தனனெனநீர்வார்த்தான். (சஅ)

மைந்து மூடங்கிறிண்காண்மணிவடவயிரஞ்சு
லேந்துடன்பதஞ்செய்பஞ்சியணையினோடென்னத்தூவிப்
பைந்துகிலணையீரைந் துபவளவாய்ப்பசம்பொன்மேனி
யிந்திரமணிக்கட்பாவைவிளக்குநான் கிரட்டியென்ப. (சகூ)

அட்டில்வாயடுக்குஞ்செம்பொற்கலங்க ஹுறம்பொன்வாக்கி
யிட்டிழைமணிக்களாஞ்சியேழுபொற்கவரியெட்டு
விட்டொளிர்பசம்பொற்கிண்ணம்பந்திருழ்விளங்கநாப்ப
ணட்டபொற்காலினோடுநகைமணிக்கலதூரென்ப. (கூ0)

பெருவிலையாரப்பேழையாயிரம்பெற்றநுண்தே
சருவிலைப்பட்டுவெவ்வேறமைத்தனபேழைமுந்தூ
றுருவமுதெழுதிச்செய்தவோவியப்பாவையன்னார்
திருமணிக்கலனோடேவற்சேடியரெழுதூற்றைவர். (கூக)

(சக) மணநீர் ஆவது—பத்துத்துவரிலும், ஐந்துவாசனையிலு
ம், மூப்பத்திரண்டுவகை யோமாவிகையிலும், ஊறியநீர். நம்பி-ஆ
டவருட்சிறந்த உக்கிரகுமரன். (சஎ) மதுபர்க்கமாவது - பால், ப
ழம், சர்க்கரை, நெய் கலந்தமைத்தவுணவு. (சகூ) மைந்து - வலி
மை. அன்னத்துவி-அன்னத்தின் சிறையடியிலுள்ள மெல்லியமயி
ர். பாவைவிளக்கு-பதுமையேந்தியவிளக்கு. பைந்துகில் என்றதி
ல் பை என விகாரப்பட்டுநின்ற பசுமை என்னும் பண்பு, மேன்மை
மேல்நின்றது. (கூ0) அட்டில் - மடைப்பள்ளி. (கூக) ஆரப்பேழை
என்றது - முத்தாரமுதலிய ஆபரணங்கள்வைக்கும் பெட்டியை.

விளைவொடுமூன்றுமூதூர்மின்னுவிட்டெறியுஞ்செம்பொ
னளவிருகோடியின்னவரும்பெறன்மகட்டுச்செல்வ
வளமுறவரிசையாகவழங்கினான்முழங்கிவண்டு
திளைமதுக்கண்ணிச்சோமசேகரமன்னன்மாதோ. (௫௨)

ஆர்த்தனவியங்களைல்லாமமரர்மந்தாரமாரி
தூர்த்தனர்தெள்விச்செந்தீச்சுழித்ததுவலமாய்த்துள்ளி
வார்த்தனமடவார்நாவின்முளைத்தனவாழ்த்துமன்நல்
பார்த்தனர்க்களைல்லாம்பெற்றனபடைத்தபேறு. (௫௩)

பொதியவிழ்கடப்பந்தண்டார்ப்புயத்தினங்காளையன்னான்
முதியவீர்செந்தீயோம்பவின்னியமுழங்கக்கார்தி
மதியைமங்கலநாண்பூட்டிவரிவளைச்செங்கைபற்றி
விதிவழியேனாமன்றல்லினையெலாரிரம்பச்செய்தான். (௫௪)

மேற்படி - வேறு.

எண்ணிலாதவளத்தினொடுமிரவிமருமான்மடப்பிடியைப்
பண்ணிலாவுமறையொழுக்கம்பயப்பவேள்விவினைமுடித்துந்
தண்ணிலாவெண்கலையுந்நாராகணமுந்தவழிந்துழுவ
விண்ணிலாவுமணிமாடவீதிவலமாய்வருமெல்லே. (௫௫)

மின்னேர்பொன்னந்தொடியினருமென்செம்புசியடியினரும்
பொன்னேர்மணிப்பூண்முலையினரும்புலம்புமணிமேகலையினரு
மன்னேரோதித்தாரினருமாகிக்கண்னுமனமுமவன்
முன்னேதுதுநடப்பதெனநடப்பநடந்தார்முதிர்முலையார். (௫௬)

சுருங்குமிடையார்தன்பவனிடொழுதுவருவார்தமக்கிரங்கி, ம
ருங்குற்பாரங்கழிப்பான்போற்கலையைக்கவர்த்தும் விளைத்தோண்
மே, லொருங்குபாரங்கழிப்பான்போல் வளையைக்கவந்துமுள்ளத்
து, னெருங்குபாரங்கழிப்பான்போல் னிறையக்கவர்த்து நெறிச்
செல்வான். (௫௭)

வான்மதிசேர்முடிமறைத்தவழுதிமகனையிவனென்ற
லானையெருத்திற்சிங்கவிளவடலேறென்னவயல்வேந்தர்

(௫௪) கடப்பந்தண்டார்ப்புயத் தினங்காளையன்றது - கடப்ப
மலர்மாலையணிந்த புயத்தையுடைய முருகக்கடவுளை.

(௫௬) தொடியினர், அடியினர், முலையினர், மேகலையினர்,
தாரினர் என்றது - பவனிகாணவந்தபேதை, பேரிளம்பெண் நீங்
கிய ஏனைஐவகைப்பருவப்பெண்களையுமுறையே குறித்துநின்றது.

(௫௭) நிறை - மனத்தைத் தீயவழியிற்செலுத்தாது நல்வழியில்
நிறுத்தல். (௫௮) எருத்து-பிடரி. யானைமகளுன்றது. தேவசேனா
யை. இளையோன்-குமாரக்கடவுள்.

சேனை தழுவவரும்பவனிக்கொப்பேதொப்புச்செப்புங்கால்
யானைமகளைமணந்துவருமிளையோன்பவனிச்செல்வமே. (௫௮)

இம்மைதனி லுநன்மைதருமீசன் றனை யும்வாசவற்கு
வெம்மைதருவன்பழிதவிர்த்தவிலன் றனையும்ங்கயற்க
ணம்மைதனை யும்பணிந் துமீண்டரசன்கோயிலடைந் தீன்றோர்
தம்மைமுறையாலடிக்கமலந்தலையிற் பணிந்தான் தனிக்குமரன். ()

ஆளுவாறுசுவையடிசிலயில்வோர் தம்மையயல்வித்து
நாளுவரிசைவரன்முறையானல்கிவிடையுநல்கிப்பின்
வாடைவர்க்குவிடைகொடுத்துமதிக்கோனொழுகிவைகுநாட்
டேனார்கண்ணித்திருமகனுக்கிதனைச் செப்பியிதுசெய்வான். (சுய)

மைந்தகேட்டியிந்திரனுங்கடலுமுனக்குவான்பகையாஞ்
சந்தமேருத்தருக்கடையுஞ்சதவேள்விக்கோன்முடிசித்ற
விந்தவளைகொண்டெறிகடலிலிவ்வேல்விடுதியிச்செண்டா [ம்.
வந்தமேருத்தனைப்புடையென்றெடுத்தாக்கொடுத்தானவை மூன்று

அன்னமூன்றுபடைக்கலமுந்தொழுதுவாங்கியடலேறு
தன்னேநேராயெதிர்திருந்தனயன் றனையுக்கிரவழுதி
யென்னவாதிமறைமுழங்கவியங்களைங்கமுடிகவித்துத்
தன்னதானையரசரிமைதனிச்செங்கோலுந்தானல்கா. (சுஉ)

குட்சிவினையிற்பொன்னையசுமறிதன்னைத்தொன்னூலின்
மாட்சியறிஞர்தமைநோக்கிவம்மினிவனைக்கண்ணிமைபோற்
காட்சிபயக்குங்கல்வியும்போற்காப்பீரிதுநுங்கடனிம்ம
னாட்சியிவனதென்றிளையவரியேறனையான் றனைநல்கா. (சுரு)

மேற்படி - வேறு.

வெய்யவேற்கானையன்னுந் தன்னையும்வேறுநோக்கி
யையயலிவ்வையந்தாங்கியளித்தனநெடுநாளிந்த

(௫௮) நன்மை தருமீசன்-மஹாபீஷ்டப்பிரதேஸ்வரர். பழிதவி
ர்த்தவிலன்-சோமசுந்தரக்கடவுள். (சுய) ஆளுத-நீங்காத. இது
ஈறுதொக்கு, ஆளுனனின் தது, சுவை-கறிமேல்நிறற்றலால் பண்பா
குபெயர். (சுக) சீதவேள்விக்கோன் -நூறு அஸ்வமேதயாகங்களைச்
செய்த இந்திரன். சதம்-நூறு. வேள்வி-யாகம். (சுஉ) அன்ன - சுட்
டுத்திரிபு. அடல்எறு-கொலைத்தொழிலமைந்தசிங்கம். (சுரு) குழ்ச்சி
மந்திராலோசனை. பொன் - பிரகஸ்பதி. காட்சி பயக்குங்கல்வி என்
தது - (தளர்ச்சிநோந்தவழி) அறிவுதந்து ஊன்றுகோல்போலுதவுங்
கல்வியை. “தளர்ந்துழியுதவுங்கல்வி” என்றார் பிறரும்.

மையறுமனத்தார்சொல்லும்லாய்மையாரொழுகியுஞ்
செய்யகோன்முறைசெய்தாண்டுதிருவொடும்பொலிகவென்றான்.

பன்னருங்கணங்களெல்லாம்பண்டையவடிவமாகத்
தன்னருட்டுணையாய்வந்ததடாதகைப்பிராட்டியோடும்
பொன்னெடுங்கோயிப்புக்குப்பொலிந்தனனிச்சைதன்னா
லின்னருட்படிவங்கொள்ளுமீறிலாவின்பழமர்த்தி.

(க௫)

கலிவிருத்தம்.

பின்னருக்கிரப்பெயர்தரித்தவாத்
தென்னர்கோமகன்றெய்வநான்மறை
மன்னுநல்லறம்வளரவையகந்
தன்னதாணையாற்றுகிவைகினான்.

(க௬)

உக்கிரசுமாரனுக்குவேல்வளோசெண்டுகொடுத்தபடலம்

முற்றிற்று.

ஆ படலம் உக - க்கு நிருவிருத்தம் - க௦௩க.

பதினாறுவது.

கடல்சுவறவேல்விட்டபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

வளையொடுசெண்டிலென்மைந்தற்கஞ்சரும்
பளையலெம்பனற்க்கோனளித்தவாறித்த
தளையலிழ்தாரினான்நனயன்வேலைமே
லிளையவனென்னவேலெறித்ததோதுவாம்.

(க)

திங்களினுக்கிரச்செழியன்வெண்குடை
யெங்கணுநிழற்றவீற்றிருக்குநாள்வயிற்
சங்கையிலலாதமாதருமவெள்விகள்
புங்கவர்புடைதழீஇப்போற்றவாற்றநாள்.

(உ)

அரும்பரிமகந்தொணாற்றதுசெய்துழிச்
சரும்பரினிசைத்தருத்தோன்றறண்ணா

(கச) மை - குற்றம். நெடுநாள் - அறுபத் தாறுயிரம்வருடம்.

(க) இளையவனென்றது - (சூரபன்மன்நிலைகெடவேலெறித்த)
இளையபிள்ளையாரை. (ங) தருத்தோன்றல்என்றது - பஞ்சதருக்க
ளின்றிலைவனாகிய இந்திரனை. அரி-வண்டு குழை-இதுமலருக் காத
லின்ஆகுபெயர்.

விரும்பரிமுரன் றுகுழ்வேம்பினங்குழைப்
பொரும்பரிவீரன்மேற்பொறுதுபொங்கினுன். (௩)

மன்னியநாடெலாம்வளஞ்சுரந் துவான்
பொன்னியனாடுபோற்பொலிதலாலிந்த
மின்னியவேலினுன்வேள்விசெய்வதென்
றுன்னியமனத்தனோர்குழ்ச்சியுன்னினுன். (௪)

பொருங்கடல்வோந்தனைக்கடலிப்பொள்ளென்
விருங்கடலுடுத்தபாரேமுழுழிநா
னொருங்கடுவெள்ளமொத்துருத்துப்பேரய்வோந்
தருங்கடிமதுரையையழித்தியாலென்றான். (௫)

விளைவதுதெரிகிலன்வேலைவேந்தனும்
வளவயன்மதுரையைவோந்திட்டிம்மெனக்
களைவதுகருதினான்பேயுங்கண்படை
கொளவருநனந்தலைக்குருட்டுக்கங்குல்வாய். (௬)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கொதித்தலைக்கரங்களண்டகடமெங்குமுடிபோ
யதிர்ந்தலைக்கவழிநாளிலார்த்தலைக்குநீத்தமாய்
மதித்தலத்தையெட்டிமுட்டிவருமொரஞ்சனப்பொருப்
புதித்தலொத்துமண்ணும்விண்ணுமுட்கவந்ததுததியே. (௭)

வங்கவேலைவெள்ளமாடமதுரையீதுவருசெயல்
கங்குல்வாயதிங்கண்மீதுகாரிவாயகாருடல்
வெங்கண்வானரவிழுங்கவீழ்வதொக்குமலதுகா
ரங்கண்மூடவருவதொக்குமல்லதேதுசொல்வதே. (௮)

வட்டயாமைபலகைவீசுவானைவாள்கண்மகரமே
பட்டயானைபாய்திரைப்பரப்புவாம்பரித்திரள்
விட்டதோணியிரதமின்னவிரவுதானையொடுகட
லட்டமாகவழுதிமேலமர்க்கெழுந்ததொக்குமே. (௯)

(௫) உருத்து-கோபித்து. (௬) நனந்தலைக் குருட்டுக்கங்குல் எ
ன்றது - கப்புலனுடையவரையுங். குருடராகச்செய்யும் இருள்மிகு
ந்த நடுராத்திரியை. (௭) உததி-கடல். மதிதலம்-சந்திரமண்டலம்.
அஞ்சனப்பொருப்பு - நீலழிலை. உட்க-நிலைகெட.

(௮) காரி - விஷம். (௯) அட்டம் - நேர். இது திசைச்சொல்

இன்னவாறெழுந்தவேலைமஞ்சறங்குமிஞ்சிசூழ்
நன்னகர்க்குணக்கின்வந்தநணுகுமெல்லையரையிரா
மன்னவன்கனுவின்வெள்ளிமன்றவாணர்சித்தராய்
முன்னர்வந்திருந்தரும்புமுறுவறேன் நமொழிகுவார். (க௦)

வழுதியுன் நனகரழிக்கவருவதாழிவல்லீ
யெழுதிபோதிவென்றிவேலெறிந்தவாகைபெறுகெனத்
தொழுதசெங்கரத்தினென்றுதிக்குநாவினெழீஇக்
கழுதுறங்குகங்குவிந்கனாவுணர்ந்துகாவலான். (க௧)

கண்ணிறைந்தவமளியிந்தகழிந்தவாயில்பலகடந்
துண்ணிறைந்தமனியமைச்சருடன்விரைந்தருறுகியே
மண்ணிறைந்ததெனமுழங்கிவருதரங்கவாரிகண்
டெண்ணிறந்தவநிசயத்தனாகிநிருமெல்லேவாய். (க௨)

கனவில்வந்தசித்தவெடர்நனவில்வந்தகாவலோ
னினைவுகண்டுபொழுதுதாழிந்பதென்கொலப்பனே
சினவிலேபோலவந்ததெவ்வைமானவலிகெட
முனையவேலெறிந்தநூலமுடிவுதீர்த்தியாலென. (க௩)

எடுத்தவேல்வலந்திரித்தெறிந்தவேலைவென்முனே
மடுத்தவேலைகெடெனவாறந்தமானவலிகெட
வெத்துவாரிவாகையின்றியடிவணங்குதெவ்வரைக்
கடுத்தவேல்வலான்கணைக்காலின்மட்டதானதே. (க௪)

சந்தவேதவேள்வியைக்கடுப்பதன்றியுலகெலாஞ்
சிந்தவேறுசூழ்ச்சிசெய்ததேவர்கோவினேவால்
வந்தவேலைவலியழிந்தவஞ்சகர்க்குநன்றிசெய்
திந்தவேலைவலியழிப்பதென்றுமுள்ளதேகொலாம். (க௫)

(க௦) இஞ்சி - மதில். வாழ்நர் என்பது வாணரெனத்திரிந்து
நின்றது-வாழ், பகுதி, நகரம்—எதிர்காலவிடை நிலை, முகரக்கேடும்
நகரத்திரிபும் சந்தி. ஆர் - பலர்பால் விசுதி.

(க௧) கழுதுறங்குகங்குல்-பேயுங்கண்ணுறங்கும் நரொத்திரி.

(க௩) தெவ்வை - பகைவனை. (க௫) வேலைவலி இழப்பது என்
றும் உள்ளது என்றது - முன், குரபன்மனுக் கிடங்கொடுத்து முரு
கக்கடவுள் வேலால் வலிகெட்டழிந்தமையையும், விருத்திரனுக்
கிடங்கொடுத்து அகத்தியரால் ஆசமனம் செய்யப்பட்டு வலியழிந்த
மையையும், குறித்துநின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணிடைநுழைந்தவேலாற்புணரியைப்புறங்கண்டோன்பான்
மண்ணிடைநின்றசித்தர்வானிடைநிறைந்தஞானக்
கண்ணிடைநிறைந்துதோன் றுங்கருணையால்வடிவங்கொண்டு
விண்ணிடையணங்கிஞாடுவிடையிடைவிளங்கிநின்றா. (கச)

முக்கணும்புயங்கணன்குமுலைதிக்கண்ணிவேயந்த
செக்கரஞ்சடையுங்காளகண்டமுந்தெரிந்துதென்னன்
பக்கமேபணிந்தெழுந்துபரந்தபேரன்புந்தானுந்
தக்கவஞ்சலிசெய்தேத்தித்தரைமிசைநடந்துசெல்வான். (கௌ)

துந்துபியைந்துமார்ப்பப்பாரிடந்தொழுதுபோர்ப்பத்
தந்திரவேதகீதந்ததும்பியெண்டிசையுந்தாக்க
வந்தரநாடரேத்தவகல்விசம்பாறகாக
வந்துதன்கோயில்புக்கான்வரவுபோக்கிறந்தவள்ளல். (கஅ)

அஞ்சலிமுகிழ்த்துச்சேவித்தருகுறவந்தவேந்த
னிஞ்சிசூழ்கேயிலெய்தியிறஞ்சினன் விடைகொண்டேகிப்
பஞ்சின்மெல்லடியாரட்டமங்கலம்பரிப்பனோக்கி
மஞ்சிவர்குடிமிமாடமாளிகைபுகுந்தான்மன்னோ. (கக)

விளையெயின்மதுரைமூதார்மறிகடலிவற்றிநுப்பண்
விளையனகரமெல்லாம்வெள்ளியம்பலத்துளாடுந்
தளையவழிகொன்றைவேணித்தம்பிரான் றனக்கேசேர்த்துக்
களைகணுயலகுக்கெல்லாமிருந்தனன்காவல்வேந்தன். (உ௦)

கடல்சவறவேல்விட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௨௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௦௫௧.

(கஅ) தந்திரம் - ஆகமமுதலிய கலைகள். (உ௦) களைகணுய-பத்
றுக்கோடாய். இதில்ஆய், செயவெனச்சத்திரிபு.

பதினாண்டுகாலது,

இந்திரன்முடிமேல் வளையெறிந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவீர்மணிப்பூண்மார்பன்வேலையேவொல்வென்று
பொன்னவீர்வாகைவேந்தபுகழுரைசெய்தேனாக
நன்னகராளிசெம்பொனவைமுடிசிந்தவந்த
மன்னவன்வளையொண்டோச்சிவென்றதுமவருத்துச்சொல்வாம். (1)

கோமகனிகமுநாளிந்கோணிலைபிழைத்துக்கொண்மூ
மாமழைமறுப்பப்பைபங்குழவநந்துபுற்றலைகடந்து
காமருநாடுமூன்றுங்கையறவெய்துமன்னர்
தாமதுதீர்வுநோக்கித்தமிழ்முனியிருக்கைசாரந்தார். (2)

முனிவனையடைந்துவேந்தர்மூவருந்தங்களுட்டிற்
பனிவருமாரியின்றிவந்தழைபகரமேருக்
குனிவருசிலையார்க்கன்பர்கோணிலைகுறித்துநோக்கி
யினிவருமாரியில்லையாதினாலென்றுகேண்மின். (3)

காய்சினவெய்யோன்சேயோன்முன்செலக்கதிற்கால்வெள்ளித்
தேசிகன்பின்புசென்றுநடக்குமிச்செயலான்முந்நீர்த்
தூசினவுலகிற்பன்னீரான்வொன்சுருங்குமென்று
பேசினநூல்கண்மாரிபெய்விப்போற்சென்றுகேண்மின். (4)

என்றவனெதிர்யாமெவ்வாறேகுதுமென்றாரைந்தும்
வென்றவன்சோமவாரவிரதநீர்நோற்றுவெள்ளி
மன்றவனருளைப்பெற்றுவான்வழிச்சென்மினென்றக்
குன்றவன்சிலையாடுனென்பின்விதியினைக்கூறுகின்றான். (5)

உத்தமவானோர்தம்முளுத்தமனாகுமீச
னுத்தமசத்திமாருளுத்தமியுருத்திராணி
யுத்தமவிரதந்தம்முளுத்தமந்திங்கனென்பென்
றுத்தமமறைநூலாதிபுரைக்குமிச்சோமவாரம். (6)

(க) நாக நன்னகர்-பொன்னுலகம். (உ) கோள் - நவக்கிரகம்.
கையறவு - வறுமை. (ச) வெய்யோன் - சூரியன். சேயோன்-அந்
காரகன். வெள்ளித்தேசிகன்-அசுரகுருவாகிய சக்கிரன்.

மந்தரங்காசியாதிபதிகளில்வதிந் துநோற்கத்
தந்திடும்பயனிற் கோடிதழைத்திடுமதுரைதன்னி
லிந்தநல்விரதநோற்போர்க்கதிகம்யாதென்னிற்சோம
சுந்தரனுரியவாரமாதலாற்சோமவாரம். (எ)

அங்கதின் திகப்பேறுண்டருக்கனின்மதிதோய்ந்தொன்றித்
தங்கியதிங்கேணென்புருதியிளேற்கவல்லார்
கிங்கதின்திகநீதியீட்டியபொருள்கொண்டாற்று
மங்கலவிரதப்பேறென்றனந்தமாய்வளருமன்றே. (அ)

நலமலிவிரதநோற்கத்தொடங்குநாணவில்வாந்தேளிற்
சிலையினிலாதவன்றியிரட்டியதெரிசஞ்சேர்ந்த
மலமதியொழித்துமற்றைமதியிலுமூந்தைப்பக்கத்
தலர்கதிர்வாரத்தல்லுணையின்றிடாவயலிற்றுஞ்சா. (க)

வைகறையெழுந்துசேற்கண்மனாளனை யுள்கியற்றைச்
செய்கடனிறீஇக்காமாதிசின்றைநீத்தலர்பொற்கஞ்சப்
பொய்கையைபடைந்துகையிற்பவித்திரம்புனைந்துவாக்கு
மெய்கருத்தொருப்பாடெய்தச்சங்கற்பம்வித்துகூறி. (க௦)

கடம்படிமுனைத்தமுக்கட்கரும்பினேநினைந்துஞாலத்
திடம்படுதீர்த்தமெல்லாமாடியபயனையீண்டுத்
திடம்படத்தருதியென்னுத்திரைத்தடம்படிந் துவெண்ணீ
றுடம்பணிந்தக்கமாலையொளிபெறவிதியாற்றாங்கி. (க௧)

வெள்ளைமந்தாரமூல்லைமல்லிகைவெடிவாய்ச்சாதி
களன்னவிழ்மயிலையாதிவெண்மலர்கவார்ந்துவெழுப்
பிள்ளையைமுந்தப்பூசித்திரந்துசங்கற்பம்பேசி
யுள்ளனைந்துச்சிமேற்பன்னிருவிரலுயர்ச்சிக்கும்பர். (க௨)

(அ) அருக்கனில் மதிதோய்ந்து ஒன்றிதங்கிய திங்கள்நோன்
பு என்றது-சூரியனில் சந்திரன்கலந்த அமாவாசையில்வரும் சோம
வார விரதத்தை. (க) தேன் - (விருச்சிகம்) கார்த்திகைமாதம். சி
லை - (தனு) மார்சுழிமாதம். தெரிசம் - அமாவாசை. மலமதி - இ
ரண்டமாவாசை கூடியமாதம். முந்தைப்பக்கம் - பூர்வபட்சம் (வள
ர்பிறை.) (க௦) பவித்திரம் - பாவத்தைநீக்கி முத்தியைத்தருவது. ஓ
ருப்பாடு - ஒன்றுபட்டுநின்றல். சங்கற்பம் - ஏற்பாடு.

(க௨) மயிலை-இருவாட்சி.

சத்தியஞானந்தத்துவந்தன்னையுள்கி
வைத்ததன்வடிவங்கொண்மெண்முத்தசிவமீரூன
வத்துவவிலிங்கந்தன்னையாசனமூர்த்திமூல
வித்தைமற்றா லுநூலின்விதியினுற்புசைசெய்க. (௧௩)

ஐந்தமுதாவின்னேந் துந் துங்கனியைந் துசெந்தேன்
சந்தனதேதாயம்புட்பத்தண்புனை மணிநீராட்டிச்
சந்தரவெண்பட்டாடைகருப்புரசுண்ணஞ்சார்தங்
கந்தமல்லிகைமுன்னானவெண்மலர்க்கண்ணிசாத்தி. (௧௪)

காசணிபொலம்பூஞ்சாத்திக்கனைகழலாநியங்க
பூசினேசெய்துசேற்கட்பூரணபரையையவ்வா
ற்சேனைந்தெழுக்கைநப்பெண்பாற்கிசையவுச்சரித்துப்பூசித்
தாசறுசுரபித்தீம்பாலட்டவின்னமுதினோம். (௧௫)

பண்ணியவகைபானீயநிவேதனம்பண்ணிவாச
நண்ணியவடைந்நாய்நல்கிக் கறுவிறைத்தூபந்தீப
மெண்ணியவகையாற்கோட்டிக்கண்ணடியேனேமற்றும்
புண்ணியன்றிருமுன்காட்டிவிலவத்தாற்பூசைசெய்தல். (௧௬)

புரகரணிச்சாஞானகிரியையாய்ப்போந்தவிலவ
மரமுதலடைந்துமூன்றவைக ளு ணுநக்கமின்ற
யரகரமுழக்கஞ்செய்வோரைம்பெரும்பாதகங்கள்
விகில்கெய்கொலைகடருமாதலால்விசேடம்விலவம். (௧௭)

மடங்கிதழ்சுருங்கல்வாடியுலர்ந்ததுமயிர்ச்சிக்குண்டன்
முடங்குகாற்சிலம்பிக்கடபுழுக்கடிமுதலாங்குற்ற
மடங்கினுங்குற்றமில்லையுத்தமமாகும்விலவந்
தடங்கைகொண்டசனாமாயிரஞ்சாற்றிச்சாத்தல். (௧௮)

(௧௩) மண்முதல் 'சிவம்' ஸ்ரீ ஆன அத்துவம் இலிங்கம் என்றது - ஆன்மத்தத்துவம் அடிப்பாகமும், வித்தியாதத்துவம் நடுப்பாகமும், சிவத்தத்துவம் முடிவுமாகவமைந்த சிவலிங்கப்பெருமானே. ஆசனம் மூர்த்திமூலம் வித்தை என்றது - ஆசனமந்திரம், மூர்த்திமந்திரம், மூலமந்திரங்களை. (௧௪) ஈசன் ஐந்து எழுத்தைப்பெண்பாற்கு இசைய உச்சரித்து என்றது - சத்திபீஜங்களோடொருப்பட்டசத்தி பஞ்சாட்சரியை. (௧௬) பண்ணியம் - பலகாரம். பானீயம் - பாயசம். அடை - வெற்றிலை. காய் - துவர்க்காய். வகையாற்கோட்டி என்றது - மூன்றதரம் வட்டமாகச் சுற்றுதலை.

(௧௭) புரகரன் - புரஹரன் என்னும் வடசொற்றிரிபு. திரிபுரத்தை யழித்தவனென்பதுபொருள். கள் - புலை. விரகு - அறிவு.

அடியனேன்செய்யுங்குற்றமன்றைக்கன் தனந்தமாகுங்
கொடியநஞ்சமுதாக்கொண்டாய்குற்றமுங்குணமாக்கொண்டு
படியெழுதரியமங்கைபங்கனே காத்தியென்று
முடியுறவடியில்வீழ்ந்துமும்முறைவவஞ்செய்தேத்தி. (கக)

வன்மணங்கரையநீன்றுவேண்டியவரங்கள்வேண்ட
நன்மணப்பேறுமக்கட்பேறுநல்வாக்குக்கல்வி
பொன்மணக்கினியபோகந்தெவ்வரைப்புறகுகாண்ட
லிம்மையிலரசமற்றுமெண்ணியாகெய்துமன்றே. (உ௦)

ஆதியிவ்விவிலங்கந்தீண்டற்கருகரல்லாதவேத
வேதியர்முதலோரிட்டவிவிலங்கத்திவ்விதியாலர்ச்சித்
தோதியவிரதனோற்கவர்ச்சனைக்குரியரல்லாச
சாதியர்பொருணோந்தாதிசைவராற்பூசைசெய்தல். (உக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொருவிவ்விவிரதமைவகைத்துசசிப் போதிலூணிரவி லூணிர
ண்டு, மொருவுகலுறங்கா திருத்தலர்ச்சனைநால் யாமமுமுளுற்று
லென்னக், கருதினிலவைந்துமொன்றனுக்கொன்று கழியவுமதிக
மானோற்கும், வருடமொன்றிரண்டு மூன்றுபன்னிரண்டுவருடம்வா
ழ்நாளளவிவற்றுள். (உ௨)

உடலளவெண்ணினோற்பவர்ப்புந் தவுத்தியாபனஞ்செய்துநோற்கக்
கடவரவ்வருடக்கட்டளைக்கிறுதிகழிப்பதுத்தாபனவிதிதான்
மடலவிழ்மாலேமண்டபங்குண்டமண்டலம்வகுத்துமாபதினைப்
படரொளிரெள்ளிமூப்பதுகழஞ்சிற்படிமையானிருமிதஞ்செய்து.

காலையிலாசான் சொல்வழிநித்தக்கடன்முடித்துக்கிடொட்டந்தி
மாலையினளவுப்புராண நூல்கேட்டுமாலேதொட்டியாமமோர்நான்கு
சேலனகண்ணுள்பங்கனைப்பூசைசெய்கவாப்பூசனைமுடிவின் [ஞ்
மூலமந்திரநூற்றெட்டுநூற்றெட்டுமுறையினாலாகுதிமுடித்தல். (1)

வில்வமாயிரங்கொண்டாயிரநாமம்விளம்பிநால்யாமமுஞ்சாத்த
னல்லவைந்தெழுத்தாலேந்தெழுத்துருவினாணுக்கருக்கியவகொடு
லெல்லையின்மூலமந்திரத்தாலுமேனைமந்திரங்களினாலும் [த்த
வில்வழலோம்பிப்பூரணாகுதிசெய்தீரிலான்வேள்வியைமுடித்தல். (1)

(கக) படிவம் என்றது படிஎன ஈறுதொக்குநின்றது-படிவம்
உருவம். (உ௬) கட்டளை - நியதி. (உ௭) வில்அழல் - வில் வடிவாக
ச்செய்த ஓமகுண்டத்தமைந்த அக்கினி.

புலர்ந்தபின்னித்த வினைமுடித்தரம்பைப் பொதுளும்பாசிலை
பதின்மூன்றி, னலந்தருதுவெள் ளரிசிபெய்தினிய நறியகாய்கறி
யொடுபரப்பி, யலந்தரவான்பா னிறைகுடம்பதின்மூன் றரிசிமேல்
வைத்தரண்டியிற், கலந்தவன்பினராய்ச் சிவார்ச்சனைக்குரிய கடவு
ள்வே தியர்களைவரித்து. (௨௬)

காதணிகலனுங் கையணிகலனுங் கவின்பெறவளித்தராகை,
வாதரம்பெருக நினைந்தருச்சனைசெய் தரியதக்கிளையொடும்பாதப்,
போதணிகாப்பு விசிறிதண்கவிகை பூந்துகின்முதற்பலவுடனே,மே
தகுதானஞ் செய்துபின்ருருவைக் கற்புடையின்னிடையோடும். (1)

ஆசனத்திருத்திப்பொலந்துகில்காதுக் கணிகன்கைக்கணிகளும்ணர்
வாசனம்மலரிட்டருச்சனைசெய்துமலைமகடலைவளைவரைந்து [து
பூசனைசெய்தபடிமையோடும்பொன்பூதலம்பதாதிதன்பிறவுந்
தூசலர்மாலேகோட்டணிபுனைந்தசுரபிமாதானமுஞ்செய்து. (௨௮)

இனையவாறுத்தாபனமுடித்தாசா னைவலாற்சிவனடிக்கன்பர்,
தனையரோடொக்கலுடனமுதருந்த தருதியிலவிரதமுன்கண்ண, ன
னையதாமரையோ னிந்திரன்முதல்வா ஞடவார்முவறுகணத்தோ, ர
னைவருநோற்றார்மனிதருமனுட்டித் தரும்பெறற்போகம்வீட்டைந்
தார். (௨௯)

ஈதுநோற்பவார்வெம் பகைமனத்துயர்தீந் தாயிரம்பிறவியிலிய
ற்றந், தீதுசேர்வினைதீந் தெடுத்தயாக்கையினிற் சிவகதியடைவ
ரிவ்விரத, மோதினோர்கேட்டோர் மனைவியர்மக்க ளொக்கலோடி
னிதுவாழ்ந்தும்பர், மேதகுபதினா லிந்திரன்பதத்தில் வீற்றினிதிரு
ப்பெரென்றறவோன். (௩௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லியநெறியாற்சோமசுந்தரன்விரதநோற்பார்
வில்லிமணப்பூண்வேந்தர்முனிவினைவிடைகொண்டேகி
யல்லியங்கனகஞ்சத்தாடியங்கயற்கண்வல்லி
புல்லியபாகன் தன்னைவிழிபடி இப்போற்றினோற்றார். (௩௧)

(௨௬) அலம்-அமைவு. (௨௭) பாதப்போதணி காப்பு-பாதுகை.

(௨௮) சுரபி-பசு. (௨௯) ஒக்கல்-உற்றம். அனைய தாமரை என்
றது-அத்திருமாலுந் திக்கமலத்தை. அல்லது அனையவென்னுஞ் சுட்
டுத்திரிபு உயர்வின்மேல் நின்றதெனினு மொக்கும்.

(௩௦) பதினாலிந்திரப்பதம் என்றது - ஓர்பிரமகற்பத்தை. யாக்
கை - சரீரம் - இப்பெயர்க்கு - மகாமாயையென்னு மோர்சத்திகண்
மவசத்துக்கீடாகப் பூவின்மணத்தைக் காற்றுகொடுவந் தறிவிக்கு
மாறுபோலக், கன்மங்களுக்கான வனுபோகக்கருத்தை யவத்தாகா
லத்திலேபுண்டாக்கிக், கருவிற்றுகவந்த ஆன்மாவைச்சுக்கிலசுரோ
ணிதங்களிலே கூட்டிக்கட்டிவித்தது, என்பதுபொருள்.

சுந்தரன் தன்னைப்பூசைத்தொழில்செய்துவரம்பெற்றேகி
யந்தரத்தாறுசெல்வாரஃதறிந்தமரர்வேந்தன்
வந்தவரிருக்கவேறுமடங்கன்மான் நவிசுமூன்று
தந்திடப்பணித்தானிட்டார்தன தரியணையிற்றழு. (௩௨)

வான்வழிவந்தமூன்றுமன்னரும்பொன்னாடெய்தி
பூன்வழிசுவைவேலும்பர்கோன்மருங்கிற்புக்கார்
தேன்வழிபோந்தின்கண்ணிச்சேரனுமார்த்தார்வேந்துங்
கான்வழிதாருநாடன் காட்டியதவிசின்வைக. (௩௩)

மைக்கடல்வறப்பவென்றவாகைவேற்செழியன்மௌலிச்
செக்கர்மாமணிவிற்காலத்தேவர்கோன் நவிசிலேறி
யொக்கவீற்றிருந்தாறாகவும்பர்கோன முக்காடெய்திப்
பக்கமேயிருந்தவேளைப்பார்த்திபர்முகத்தைப்பாரா. (௩௪)

முகமனன்கியம்பிநீவிர்வந்ததென்மொழிமினென்ன
மகபதியெங்கனாட்டின்மழைமறுத்தடைந்தேமென்ற
ரகமலர்ந்தனையார்நாட்டினவுமவான்சுரக்கநல்கி
நகைமணிக்கலன்பொன்னாடெனல்கிர்போமினென்றான். (௩௫)

அன்னவரகன் தபின்னையமரர்கோன்கன்னிநாடன்
தன்னரியணைமேலொக்கத்தருக்கினோடிருக்குமாறும்
பின்னருமாரிவேண்டாப்பெருமிதவீறுநோக்கி
யின்னதுபுலப்படாமையினையேதார்வியையமுன்னா. (௩௬)

பொற்புறவரிசைசெய்வான்போலளவிறந்தோர்தாங்கி
வெற்புறமுதிணிதோளாற்றன்மெலிவதோராரந்தனை
யற்புறவளித்தான்வாங்கியலர்மதுத்தார்போலீசன்
கற்புடையுமையாண்மைந்தன்கதுமெனக்கழுத்திவிட்டான். (௩௭)

கண்டனன்கடவுளுதன்கழியவுமிறம்பூதுள்ளங்
கொண்டனனின் துதொட்டுக்குரையளிதுழாவுநம்பத்
தண்டழைமார்பவாரந்தாங்குபாண்டியனென்றுன்னை
மண்டலமதிக்கவென்றான்வானநாடுடையமன்னன். (௩௮)

(௩௩) போந்து - பனை. ஆர்-ஆத்தி. தாருநாடன் கற்பகநாட்ட
ரசனாகிய இந்திரன். (௩௪) வீறு - செருக்கு. புலப்படாமை, அறிவு
க்கெட்டாமை. (௩௭) கதுமென - விரைந்து. (௩௮) கடவுள்நாதன்-
தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன். இறம்பூது - வியப்பு.

அன்னதுசிறிதுமெண்ணாதுங்குநின்றிழந்துதென்னன்
றன்னகரடைந்தானிப்பாற்சதமகனோனையாலம்
மன்னவரிருவாநாமழைவளம்பெருகப்பெய்த
தென்னவாருபண்டைச்செயலதாயிருந்ததன்றே. (௩௯)

ஆயதோர்வைகல்வேட்டையாடுவானண்ணல்விண்ணந்
தாயதோர்பொதியக்குன்றிற்சந்தனச்சாரண்ணி
மேயதோலரிமானேனம்மோங்கையெண்கிரலையின்ன
தீயதோர்விலங்குவேட்டஞ்செய்துயிர்செருக்குமெல்லே. (௪௦)

பொன்றத்துமருவிக்குன்றிற்புட்கலாவருத்தமாதி
மின்றத்துமேகநான்கும்வீழ்தனமேயக்கண்டு
குன்றத்தினெடியதிண்டோட்கொற்றவனவற்றைப்பற்றிக்
கன்றத்திண்களிறுபோலக்கடுந்தனைசிக்கயாந்தான். (௪௧)

வேட்டத்திற்பட்டசெங்கண்வெழும்போற்கொண்டிபோகிக்
கோட்டத்திலிட்டாளுக்க்குன்றிறகரிந்தவென்றி
நாட்டத்துப்படிவத்தண்டநாடன்மற்றதனைக்கேட்டுக்
காட்டத்துக்கனல்போற்சீறிக்கடுஞ்சமர்குறித்துச்செல்வான். (௪௨)

வாங்குநீர்வரப்பவெலேவிடுத்ததும்வலியவாரந்
தாங்கியசெருக்குங்காளைத்தனையிடுதருக்குநோக்கி
யீங்கொருமனியயாக்கைக்கித்துணைவலியாதென்றோ
வீங்கியமானமூக்கமீனவன்மதுரைகுழந்தான். (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

ஒடினரொற்றர்போய்ச்செழியனெண்கழல்
குடினர்கர்ப்புறஞ்சுரர்கன்சேனைகண்
மூடினவென்னலுமுனிவுமானமு
நீடினனரியணையிருந்துநீங்குவான். (௪௪)

(௪௦) விண்ணம் - விண்ணுலகம். தோல் - யானை. அரிமான் -
சிங்கம். என்கு - கரடி. இரலை - மான்.

(௪௧) மேகம் நான்கென்றது - புட்கலாவார்த்தம், சங்காரித்தும்,
துரோணம், காளமுகி என்னும் மேகங்களை. இவை முறையே பொ
ன், பூ, மண், கல், இவற்றைப்பொழிவன.

(௪௨) கோட்டம் - சிறைக்கூடம். நாட்டத்துப் படிவத்தண்ட
நாடன் என்றது - கண்களிறைந்த தேகத்தையுடைய இந்திரனை.
காட்டம் - விறகு. இது காட்டமென்பதன்றிரிபு.

(௪௩) ஊக்க - செலுத்த.

பண்ணுகதேர்பரிபகடுவீரர்முன்
 னண்ணுகடிதெனநடத்தியாவரென்
 மெண்ணலன்மதமலையெருத்தமேற்கொடு
 கண்ணகன்கடிநகர்க்காப்புநீங்குமுன். (ச௫)

அடுத்தனர்வானவரார்த்துப்பல்படை
 யெடுத்தனர்வீசினர்சிலையிலெய்களை
 தொடுத்தனர்நிறுதிநாட்சொரியுமாரிபோல்
 விடுத்தனர்மதிக்குலவீரன்சேனமேல். (ச௬)

ஆர்த்தனர்மலயவெற்பரையன்சேனையோர்
 பார்த்தனர்வேறுபல்படைக்கலக்குவை
 தூர்த்தனர்குனிசிலைதொடுத்துவாளியாற்
 போர்த்தனர்மரம்மெய்புகைத்தவென்பவே. (ச௭)

தறிந்தனதாள்சிரந்தகர்ந்ததோள்கரம்
 பறிந்தனகுறுதிநீர்கடலிற்பாய்ந்தன
 செறிந்தனபாரிடஞ்சேனங்குளிகண்
 முறிந்தனவானவர்முதல்வன்சேனையே. (ச௮)

ஆடினகுறைத்தலையவிந்தபோர்க்களம்
 பாடினபாரிடம்விந்தைப்பாவைதாள்
 குடினகூளிகள்சோரிசோரப்பார்
 மூடினபிணக்குவையண்டமுட்டவே. (ச௯)

வெஞ்சினவலாரிதன்வீரச்சேனக
 டெஞ்சினகண்டெரிசொரியுங்கண்ணறாய்ப்
 பஞ்சின்முன்னெரியெனப்பதைத்துத்தெய்வத
 வஞ்சினப்படைகளான்மலைவதுன்னினான். (௫௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெங்கதிர்ப்படைவிட்டார்த்தான்விண்ணவனதனைத்திங்கட்
 பைங்கதிர்ப்படைதொட்டோச்சியவித்தனன்பாராள்வேந்தன்
 சிக்கவெம்படைவிட்டார்த்தான்தேவர்கோனதனைச்சிம்புட்
 புக்கவன்படைதொட்டோச்சியடக்கினுன்புணரிவென்றோன். ()

(ச௫) பகடு, மதமலை - யானை. காப்பு என்றது - மலை, காடு, கடல், மதிலென்னு நால்வகையரண்களுள், மதில்மேல் நின்றது.

(ச௭) மலயவெற்பரையன் - உக்கிரகுமாரபாண்டியன்.

(ச௮) குறுதிநீர்-உதிரம். பாரிடம்-பூதம். கூளி-பசாசு.

(ச௯) குறைத்தலை - கவந்தம். (௫௦) வஞ்சினம் - நெடுமொழி
 அதாவதுபோர்முகத்துத் தமதுவீரத்தைப் புகழ்ந்துகூறல்.

(௫௧) சிங்கப்படை-நரசிம்மாஸ்திரம். சிம்புட்டை-சரபாஸ்திரம்.

தானவர்பகைவன்மோகசுரந்தொடுத்தெறிந்தானாக
மீனவனதனைஞானவாளியால்விளித்துமாய்ந்து
போனபின்மற்போரந்நிப்புக்கணர்புக்கார்தம்மில்
வானவன்மண்ணினுன்மேல்வச்சிரம்வீசியார்த்தான். (102)

காய்சினமடங்கலன்னுன்கைவளைசுழற்றிவல்லே
வீசினன்குவிசந்தனைவீழ்த்ததுவிடுத்தான்சென்னித்
தேசினன்மகுடந்தள்ளிச்சிதைத்ததுகிதைத்தலோடு
கூசினனஞ்சிப்போனன்குன்றிறகரிந்தவீரன். (103)

இந்திரண்டனையகூர்ப்பல்லிருள்வரைநெஞ்சுபோழ்ந்த
மைந்தனில்வலியகாவைவரைந்தெறிநேமிசென்னி
சிந்திடாதாகிசும்பொன்மண்முடிசுகுதற்சோம
சந்தரநாதன்பூசைநெடாழிற்பயனளித்ததென்னுன். (104)

போரினுக்காற்றேநாடிப்பொன்னகர்புகுந்தவென்றித்
தாரினுக்கிசைந்தகூர்வேற்குமகன்பின்புதன்னுட்
தீரினுக்கெல்லாமாயிபுதுவுவோனிகளர்க்கிக்
காரினைத்தருகவென்ளுக்கவரியற்கோலைவிட்டான். (105)

முடங்கல்கொண்டனைந்ததானமுடிகெழுமேவந்நன்பாதத்
தொடங்கினீரேலைட்டவுழையுளாறொருவன்வாங்கி
மடங்கலேறனையான்முன்னர்வாசித்துக்காட்டக்கேட்டு
விடங்கலுழைவலான்வினையோர்வந்துரைதேருனாகி. (106)

இட்டவன்சிறையைக்கியெழிலியைவிடாதுமாறு
பட்டசிறையைனையாகப்பாகசாணைனுக்கென்ற
நட்டவனொருவாளானனூன்பிணையென்றதாழ்ந்தான்
மட்டவியுந்தொழுகுர்மயமாலிகைமார்பினுனும். (107)

இடுக்கண்வந்துயிர்க்குமூற்றமெய்தினும்வாய்மைகாத்து
வடுக்களைந்தொழுகுநாலாமரபினுனுரையையாத்த
வெடுத்தைமறைபோற்குழ்ந்துகிறைக்களத்திட்டயாப்பு
விடுத்தனன்பகடுபோலமீண்டனமேகமெல்லாம். (108)

(102) இருள்வரை - கிரவுஞ்சகிரி. (103) கூர்வேல் - என்றது - வச்சிராயுதத்தை. நிகளம் - விளங்கு. (104) முடங்கல் - ஒலை. உழை - ஒருகு. (105) பாகசாதனன் - பாகனென்னுமோரசுரனைவென்றனன். (106) இடுக்கண் - வறுமை. ஊற்றம் - இடைபூறு. வடு - குற்றம். நாலாம் மரபினுன்னென்றது - சற்குத்திரனாகியவேளாணை. யாப்பு - தலை.

தேவர்கோனேவலாலேதிங்கண்மும்மாரிபெய்து
வாலியுங்குளனுமயாறுமடுக்களுமடுத்துக்கள்வாய்க்
காவிசூழ்வயலுஞ்செய்யுஞ்செந்நெலுங்கன்னற்காடும்
பூவிரிபொழிலுங்காவும்பொலிந்ததுகன்னிராடு.

(௫௯)

இந்திரன்முடிமேல்வளையெறிந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௧௦.

பதினேந்தாவது,

மேருவைச்செண்டாலடித்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டரஞ்சவாமருழந்தவமரர்கோனையரசர்கோன்
வண்டலம்புமௌலிசிந்தவளையெறிந்துவெண்புறம்
கண்டவண்ணமின்னதன்னகன்னிராடன்மேருவிற்
செண்டெறிந்துவைப்பெடுத்தசெயலுந்குசெப்புவாம்.

(௧)

மன்னவன் தனக்குமுன்னர்மலயவெற்பின்முனிவர்கோன்
சொன்னதிங்கள்விரதமன்றுதொட்டுநோற்றுவரலுமந்
நன்னலஞ்செய்பேறுபோலநங்கைகாந்திமதிவயிற்
முன்னருஞ்சயங்கொண்மைந்தனொருவன்வந்துதோன்றினான். (௨)

வயந்தனைப்பயந்ததென்னமைந்தனைப்பயந்தபோ
தியந்துவைத்துநகர்களிப்பவினிநிருந்தபுரவலன்
சயந்தழைக்கவிந்திரன்சயந்தனைப்பயந்தநான்
வியந்தகத்தடைந்தவன்பம்விளையுச்செய்யுதினான்.

(௩)

தென்னரேறுசாதகாதிசெய்துவீரபாண்டிய
னென்னநாமவினைநிரப்பியெழுதொணாதகலைமுதற்

(௫௯) மடுத்தல் - நிறைதல். வயல் - விளைநிலம். செய் - பட்ட
ம். பொழில் - நந்தவனம். கா-பயன்றருஞ்சோலை.

(௧) வென் - முதுகு. வைப்பு - நிட்சேபம். (௩) வயந்தனைப்ப
யந்தது என்ன என்றது - திருமால் (மன்மதனைப்பெற்றமைபோல)
எனவும், வெற்றியைப்பெற்றதுபோல எனவும் பொருள்படும். வய
ம் - வெற்றி. வசந்தன் என்பது, வயந்தன் எனப்போலியாயிற்று.
இயம் - வாச்சியம். (௪) எழுதொணாதகலை - வேதம்.

பன்னுகேள்விகரிகடேர்கன்பரிபடைக்கலம்பயின்
றன்னகாதலான்வினங்கவகமகிழ்ச்சியடையுநான். (ச)

மல்குமாறுகோடிரிந் துமழைசுருங்கித்தியுநீ
ரொல்குமாறுபருவமாறியுணவுமாறியுயிரெலா
மெல்குமாறுபசியுழந்துவேந்தனுக்குவினோபொரு
ணல்குமாறிலாமையின்னனலியவந்தநாடெலாம். (டு)

மழைவறந்ததென்கொலென் றுவழுதிசுறமுழுதுணர்ந்
தழிவிலாதபிரமகற்பமளவுமெல்லைகண்டநூ
லுழவர்கோன்கரிரவிதன்னையுற்றுநோக்கிநின்றலாற்
றழையுமாரிவருடியாதொர்வருடமென் றுசாற்றினார். (சு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மகவுறுநோயைநோக்கிவருந்துறுதாய்போன்மன்னன்
பகவுறுமதியஞ்சும்பரஞ்சுடர்முன்போய்த்தாழ்ந்து
மிகவுறுபசியால்வையமெலிவனதையயவென்றாக்
தகவுறவிரங்கிக்கண்ணீர்ததும்பின் றிரந்துவேண் (எ)

திரைக்கடல்விடஞ்சேர்கண்டர்காலத்தின் செவ்விறோக்கி
யிரக்கமில்லவர்போல்வானாவிருத்தலுமருத்தனமாற்பன்
கரைக்கரிதாயதுன்பக்கடலில்வீழ்ந்திருக்கைபுக்கா
னரக்கர்போர்க்கடலினீந்தியருக்கனீர்க்கடலில்வீழ்ந்தான். (அ)

வள்ளறன்குடைக்கீழ்த்தங்குமுயிர்ப்பசிவருத்தமெல்லாங்
கொள்ளைகொண்டிருந்தநெஞ்சிற்குளிர்முகச்செவ்விகுன்றத்
தள்ளருந்துயரின்மூழ்கித்தரையிடத்துயின்றானாக
வெள்ளிமன்றுடையார்சித்தவேடராய்க்கனவில்வந்தார். (ஈ)

அடற்கதிர்வேலோய்மாரியரிதிப்போதனைவோண்டி
யிடர்ப்படல்வரைக்குவேந்தாயிருக்கின் றவொரிபொன்மேருத்
தடப்பெருவரையின்மடோர்தனிப்பெருமுழையிலிட்டுக்
கிடப்பதோரெல்லையில்லாக்கேடிலாசசேமவைப்பு. (க௦)

(டு) ஆறுகோள்-சரி, செவ்வாய், குரு, சூரியன். இராகு. கே
துக்கள். பருவம்-கார்காலம். ஒல்குமாறு என்பதில்-மாறு, வினோ
யெச்சப்பொருளில் வருமோரிடைச்சொல். (சு) தூல் உழவர் -கணி
தநூற்புலவர். (எ) பகவு - பின்வு.

(அ) அரக்கர் போர்க்கடலில்நீந்தி என்றது - சூரியன் நனது
விபவத்தோடு வருங்கால் இடையில் அறுபத்துநான்குகோடி யரக்
கர்வந்துபோர்புரிய, அவரைக்கடந்து நீங்கியதை.

கிடைத்து மற்றையமேருகிரிசெருக்கடங்கச்செண்டாற்
புடைத்துநின்றனையுத்தாக்கிப்பொன்னறைபொதிந்தபாறை
துடைத்துநீவேண்டிகாறுந்தொட்டெடுத்ததனைமீள
வடைத்துநின்றிறியிட்டையவருதியென்றடிகள்கூற. (கக)

விழித்தனனெழுமான்றேரோன்விழிக்குமுன் கடன்களெல்லாங்
கழித்தனன்மீனநோக்கிகணவனைவலமாய்ப்போந்து
சுழித்தெறிகடலனீகத்தொண்புறஞ்சூழ்க்கொண்டல்
கிழித்தெழுவாயினீங்கிக்கீழ்திசைநோக்கிச்செல்வான். (கஉ)

அதிர்ந்தனமுரசஞ்சங்கமதிர்ந்தனவியங்களைண்டம்
பிதிர்ந்தனவென்னவார்ப்பப்பெயர்ந்துவெண்கவரிதுள்ள
முதிர்ந்தநான்மறையோராசிமொழியநாவல்லோரேத்தப்
பதிர்ந்துபார்கியியத்திண்டேர்பாகுமுன்செலுத்தவூர்ந்தான். (கங)

பவளக்காற்பிச்சம்பொற்காற்பன்மணிக்கவிகைமுத்தத்
றவளக்காற்பதாகைக்காடுநானவானருவிதுங்குங்
கவளக்காற்பொருப்பும்பாய்மாக்கடலுமண்மடந்தையாகந்
துவளக்கால்வயவர்மான்றேர்த்தொகுதியுஞ்சூழல்போக. (கச)

கோழிணர்ஞாழலன்னகோட்டுகிர்ப்புலவுப்பேழ்வாய்த்
தாழ்சினவுழுவையொற்றைத்தனிப்பெருங்கொடியுங்குனற்
காழ்சிலைக்கொடியுஞ்சூழக்கயற்கொடியிலந்துழாங்கை
யேழுயர்வரைமேற்றேனறியிருவிசம்பகமிகேற. (கடு)

தென்கடல்வடபாடுளுக்கிச்செல்வதுபோலத்தென்னன்
றன்கடலனிகங்கன்னித்தண்டமிழ்நாடுநீந்தி
வன்கடலெறிக்கொண்டேகிவளவர்கோனெதிர்கொண்டாற்று
நன்கடன்முகமேன்றிறுளிர்புனளுநீந்தி. (கசு)

(கக) கிடைத்து - அடைந்து. குறி - முத்திரை. (கஉ) எழு
மான் - எழுகுதிரைகள். மா-குதிரை, ன்-சாரியை. கொண்டலென்
றது - மேகமண்டலத்தை. (கங) பாகு - பாகன். (கச) பிச்சம்-பீலி
க்குடை, பீலி-மயிலிறகு. தானம் பொருப்புஎன்றது-யானையை. பா
ம்மா - பாய்ந்துசெல்லங்குதிரை.

(கடு) ஞாழல்-குங்குமமரம். கேர்டு - வளைவு. பேழ்-பிளவு. உ
ழுவை-புலி. சிலை-வில். ஏழுயர்வரை என்றது-ஏழுறுப்புயர்ந்தமலை
போன்றயானையை. (கசு) வன்கடம்-மூரம்புங்கூர்ங்கல்லுநெருங்கிய
காடு. கடன்-வரிசை.

தண்டகநாடுதள்ளித்தெலுங்கநாடகன் றுசாய்தாட்
கண்டகக்கைதேவெலிக்கருடங்கடந் துநாடுந்
தொண்டகந் துவைக்குங்குன் றுநதிகளுந் துந் துகள்வாய்
வண்டகமலர்க்காவேலிமானவதேசநண்ணி. (௧௭)

அங்குநின்றெழுந் துதீவாயருஞ்சரநெறிபட்டேகி
மங்குனின் துதிருஞ்செம்பொன்மாடீன்விராடநண்ணிக்
கொங்குநின் தவிழுகானங்குன்றொரீ இவானைபாயத்
தெங்குநின்றினரீர்சிந்தாமத்தியதேயத்தெய்தி. (௧௮)

அந்நெடுநாடுந் தியாடலேறுயர்த்தேகான் தல்
பொன்னெடுஞ்சடைபிறழ்ந் துபுனிந் துமார் தீர்த்தக்காசி
நன்னெடுகரமெய்திகளிர்புணற்கங்கைநீர்நிக்
கன்னெடுநெறியனேககாவதங்கடந்தபின்னர். (௧௯)

மடங்கன்மாநாகம்யாவிரிவழங்கலான்மணிநர்செல்லா
விடங்கடந்தாகவைஞ்ஞாற்றிரட்டியோசனைத்தாமெல்லைக்
கடங்கெழுமுகுகண்டங்கடந் துமற்றதுபோலெட்டித்
தடங்கெழுகண்டம்கொண்டபாரதவருடந்தள்ளி. (௨௦)

யாவையுமீன்றாடன்னையின் தபொன்னிமயன்னைத்
தாவியப்புறம்போய்ப்போகந்ததும்புகிம்புருடகண்ட
மேவியங்கதூர்த்தேமவெற்படைந்ததுயின்னாக
வோவியப்புறத்தூத்தோன்றாமரிவருடத்தையுற்று. (௨௧)

உற்றதுகழிந்தப்பாற்போய்நிடதவெற்பொழிந் துசம்புப்
பொற்றருக்கனிநால்யாறுபோகினாவிரதகண்டத்

(௧௭) கண்டகம் - முன். தொண்டகம் - குறிஞ்சிலிப்பறை.

(௨௦) மாநாகம்-பெரியயானை. பாரதவருடம் - பரதன் என்பவ
பவளுளாள்ப்பட்ட பூமியின்பெரும்பிரிவு. பரதன் - சுவாமயம்புவனு
வின் இரண்டாவதுபேரன். வருடம்-பெரும்பிரிவு. குமரிக்கண்டம்
என்றது-பரதனுளாள்ப்பட்ட பூமியின் ஒன்பதுபங்கில்ஒன்று. கும
ரி - பரதனுடைய புத்திரி. இவற்றின்விரிவை சிவதருமோத்திரம்,
கோபுரவியலிலும், காந்தம் அண்டகோசப்பட்டலத்திலும் காண்க.

(௨௧) கிம்புருடகண்டம் - இமையகிரிக்கும் எமகிரிக்கும்இடை
யில் கிம்புருடனுளாள்ப்பட்டபாகம். அரிவருடம் எமகிரிக்குத்தெற்
கு. நிஷதகிரிக்குவடக்கு, இதன்மத்தியில் அரிஎன்பவளுளாள்ப்பட்
டபூமியின்பெரும்பாகம். (௨௨) இளாவிரதகண்டம் - இதுமகம்மேரு
வின்சாரலாய் இளாவிரதனென்பவளுளாள்ப்பட்ட பாகம்.

துற்றனன்கண்டான்மூன்றுரொருங்கடுஞான்முகனி
வெற்றிவெஞ்சிலையாய்நின்றவெற்பினைமலயவெற்பன். (௨௨)

வெம்படைமறவர்சேனைவெள்ளநீத்தேகித்தென்பாற்
சம்புவின்கனியின்சாறுவலம்படத்தழுவியோடு
மம்பொனீராறுமாற்றினருகுபொன்மயமாய்நிற்கும்
பைம்புனங்கானநோக்கிவிளைந்துதென்பால்வந்தெய்தா. (௨௩)

அவ்வரையரசைநோக்கிவரைகளுக்கரசேயெந்தை
கைவரிசிலையேபாரின்களாகணையளவில்வானந்
தைவருசுடருங்கோளுநான்களுந்தழுவிச்சுழந்
தெய்வதவரையேமேலைத்தேவராலயமேயென்னு. (௨௪)

மாணிக்கமிமைக்கும்பூணன்விளித்தலும்வரைக்குவேந்தன்
பாணித்துவரவுதாழ்ப்பப்பாகசாதனைவென்றோ
ணணித்தன்சினமுமேருநகைவரைச்செருக்குமாற்
சேணுற்றசிகரந்தன்னிற்செண்டினுலடித்துநின்றான். (௨௫)

அடித்தலுமசையாமேருவரைசந்துபொற்பந்தபோலத்
துடித்ததுசிகரபந்திகரர்பயில்மாடப்பந்தி
வெடித்தனதருணபாணுமண்டலம்விண்டுதூளாய்ப்
படித்தலைதெறித்தாலென்னப்பன்மணியுதிர்ந்தவன்றே. (௨௬)

புடைவரைக்குலங்கொட்டிம்புறந்தழீஇக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னடைகலோர்நான்குநான்குகிடங்கருமலர்ந்தநான்கு
தடமலர்ப்பொழிலுநான்குநுக்களுஞ்சலித்தவம்மா
வுடையவனிடையூறுற்றாலுடித்தவர்க்குவகையுண்டோ. (௨௭)

(௨௫) பாணித்தல் - தாமதித்தல். (௨௬) சிகரபந்தி - ஆயிரங்
கொடுமுடிகள். தருணபாணு - இளஞ்சூரியன்.

(௨௭) வரைக்குலங்கொட்டாவன - நிஷதம், எமகூடம், இம
யம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கந்தமாதனம், மாலியவான், என்
பன். அடைகல் ஓர்நான்காவன - மேருமலைக்குறுதியாகச் சூழ்ந்து
நிற்கும், மந்தரம், கந்தமாதனம், விபுலம், பாருசுவம் என்னும் பரு
வதங்கள். நான்குகிடங்கராவன - தாகம், மானதசரசு, விமலோத
கம், மனோரதமென்னும் ஓடைகள். நான்கு தடங்களாவன - அரு
ணம், மானதசரசு, சீதோதம், மகாமடு என்னுந்தடாகங்கள். நான்கு
தருக்கள் என்றது - கடம்பு, நாவல், அரசு, ஆல் என்பவற்றை, நா
ன்கு பொருள்களாவன - சயித்திரம், விசித்திரை, வைப்பிரகம், தி
ருதாக்கியம் என்பன.

புடைத்தபின்மேருத்தெய்வம்புடைக்குலவரையெட்டென்னப்
படைத்தவெண்டோளுநான்குமுடியுமேற்படுவெண்ணோதி
புடைத்தனிக்குடையுங்கொண்டவுருவினோடெழுந்துநாணிக்
கிடைத்ததுகருணைவேந்தன்கிளர்சினந்தணிந்துநோக்கா. (௨௮)

இத்தனைவரவுதாழ்த்தென்னெனமேருத்தெய்வம்
வித்தகநம்பிகேட்டிமீனெடுங்கண்ணியோடும்
பைத்தலையரவம்பூண்டபரணையிப்படிவங்கொண்டு
ரித்தலும்போகிப்போகிவழிபடுரியமம்பூண்டேன். (௨௯)

இன்றுகேட்டிலையோவையாவேந்திழையொருத்திகாமந்
துன்முமாகடலின்மோகச்சுழித்தலைப்பட்டிவெள்ளி
மன்றுளாடியபொற்பாதம்வழிபடன்மறந்துதாழ்ந்து
நின்றனளேனினையதிங்கினியித்தினாலடியும்பட்டேன். (௩௦)

திருவாடிபிழைத்ததிங்குதீர்த்தனையிதனிலையன்
நருவதோறுருதிநானுந்தக்கதோர்கைம்மாறென்னால்
வருவதுமுண்டாங்கொல்லோமற்றதுநிற்கமன்றற்
பருவரைமார்பவந்தபரிசென்கொல்பகர்தியெ (௩௧)

மன்னவன்வெறுக்கைவேண்டிவந்தனென்னுனைய
வுன்னதுபுலத்தோர்க்கேற்பவரைபடுமாற்றதாய
பொன்னவிந்தேமாரீழற்புதைபடக்கிடக்குஞ்செம்பொ
னென்னவங்கையாற்சட்டிக்காட்டியதெரிபொற்குன்றம். (௩௨)

மின்னகுவேலான்முந்நீர்வேலையைவணக்கங்கண்டோன்
பொன்னறைமருங்கிற்போகிப்பொத்தியபாறைநீக்கித்
தன்னவாவளவிறுயதம்னியமுநந்துமூடிப்
பின்னதுந்தன்னதாகப்பெயரிலச்சினையுந்தீட்டா. (௩௩)

மின்றிகழ்மணிப்பூண்மார்பன்மீண்டுதன்னுனையோடுந்
தென்றிசைநோக்கிப்பாகன்செலுத்தமான்நடந்தேருந்ந்து
பொன்றிகழ்வரையும்போகபூமியும்பிறவுநீத்து
நன்றிகொண்மனிதர்வைப்பினண்ணுவானண்ணுமெல்லே. (௩௪)

(௩௨) உன்னதுபுலத்தோற்கேற்ப என்றது - மாற்றதிகமுள்ள
பொன்னும் அதனிடத்துள்ள தாதலின். வெறுக்கை - சிவஞானிக
ளால் வெறுத்தப்படுவது, பொருள்.

(௩௩) பொத்திய - மூடிய. இலச்சினை - முத்திரை.

மாத்திமர்விராடமன்னர்மாளவர்தெலுங்கதேயப்
பார்த்திபர்பிறருந்தத்தம்பதிதொறும்வரவுநோக்கித்
தேர்த்திகழனிசத்தோடுஞ்சென்றெதிர்புமுகமன்செய்யத்
தார்த்திருமார்பன்கன்னித்தண்டமிழநாசொரந்தான். (௩௫)

கன்னிப்பொன்னெயில்குழ்செம்பொற்கடிநகர்க்கணியனாகிப்
பொன்னிற்செய்திழைத்தநீள்கோபுரத்தினைக்கண்டுதாழ்
வுன்னித்தேரிழிந்தெட்டோடைந்துறுப்பினுற்பணிந்தெழுந்து
வன்னிச்செஞ்சுடர்க்கணெற்றிமன்னவன்மதுரைசாரந்தான். (௩௬)

அறத்துறையந்தணைந்துமந்தவரரன்ருள்பற்றிப்
புறத்துறையகன்றசைவபூதியர்புனிதன்கோயிற்
றிறத்துறையகத்துத்தொண்டர்திரண்டெதிர்கொள்ளமுத்தி
னிறத்துறையையநீத்துநெடுமதில்வாயில்புக்கான். (௩௭)

கொங்கலர்கோதைமாதர்குங்குமம்பனிப்பச்சிந்து
மங்கலமறுகினேகிமறைகன்குழ்கோயிலெய்தித்
தங்கனையகனைச்சுழந்துதாழ்ந்தெழுந்தேத்திப்போந்து
திங்கனூர்குமீச்செல்வத்திருமணிக்கோயில்புக்கான். (௩௮)

பொன்மலைக்கடவுளீந்தபுண்ணியநீதியையந்த
நன்மலைமானக்கூப்பிநல்கிப்பல்குடியுமோம்பித்
தென்மலைக்கிழவன்மெய்வந்தென்புலவாணரொக்க
றன்மனைவிருந்துகாத்துத்தருக்கினுனிருக்குநாளிவ். (௩௯)

ஐவினைநடத்துமீசனாணையாடைக்குங்கோளுஞ்
செய்வினைத்திரிவுமாறத்தென்னனாடெங்குமாரி
பெய்வினையுடையதாகிப்பெருவளம்பகிர்ந்துநல்க
வுய்வினையுடையவாகியுயிரெலாந்தழைத்தவன்றே. (௪௦)

(௩௬) எட்டோடைந்துறுப்பினுற்பணிந்தென்றது - கோபுர
மாகிய ஸ்தூலலிங்கத்தை அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரங்களோ
டும்வணங்கினமையை. (௩௭) அறத்துறை-தருமநெறி. புறத்துறை
புறச்சமய மார்க்கம். கோயிற்றிறத்துறை - நித்தநைமித்திகநெறி
முத்தின்றிறத்துறை - முத்தைப்போன்ற வெண்மையாகிய நீர்த்து
றை.

(௩௮) குங்குமம்பனிப்பச் சிந்துமென்றதற்கு - புழுதிகளடங்கி
த்தன்மை யுண்டாகும்படி, குங்குமங்கலந்த நீரைத்தெளித்து என்
பதுபொருள். (௩௯) தென்மலைக்கிழவன் - பொதியமலைக் கிறைவ
னாகியஉக்கிரகுமார பாண்டியன். தென்புலவாணர் - பிதிரர்.

(௪௦) ஐவினை - பஞ்சகிருத்தியம்.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௨௧௩.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புவனியிம்முறையாற்புரந்தரளித்தாரம்பூண்டபாண்டியன் றிருமகனு
கவனியேழறியவீரபாண்டியனென் றணிமுடிகவித்தரசளித்து [க்
நவிரதிகயபூரணவின் பஞானநோக்கருளியமதுரைச்
சிவனடிநிழலிற் பிளப்பறப்பழையதேசொடுகிறைந் துவீற்றிருந்தான்

மேருண்வச்செண்டாலடித்தபடலம் முற்றிற்று.

படலம்-௨௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௫௧.

ப தீ ற ர வ து,

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலம்பொருதடந்தோ ளுக்கிர்ச்செழிய னுயரியமேருமால்வ
ரையைப், பொலம்புரிசெண்டாற் புடைத்துவைப்பெடுத்துப் போந்
தருளடைந்தவா புகன்றும், வலம்படிதிணிதேவர் வீரபாண்டியன்
கோல் வழங்குநாண்மதுரை யெம்பெருமான், புலம்பொருமுனிவர்
தேறநால்வேதப் பொருளுணர்த்தியதிதம் புகல்வாம். (௧)

ஐம்பெரும்பூத நிலைநிரந்திரே ழுடுக்கியவுலகொடு மயன்மா,
லும்பர்வான்பதமு முதித்தவாறெடுங்க வருத்ததோருழிவந் தெய்
தச், செம்பொருண்மறையு மொடிக்கியவழிநாட் செஞ்சுடர்க்கடவு
ண்முன்மலரும், வம்பவிழ்கமல மெனவரன்றிருமுன் மலர்ந்ததால
கிலமுமாதோ. (௨)

பண்டுபோற்பின்னு முத்தொழினடத்தப் பராபரஞ்சுடர் திரு
வுள்ளங், கொண்டிபோர்த்திகிரி வலவனைத்தரலிக் குரிசிறன்னாபி
முண்டகத்தில், வண்டுபோற்பிரம னுதித்துமூவுலகும் வரன்முறை
படைக்குநாணஞ்சு, முண்டுபோற்றியவா னவர்க்குயிரளித்த வும்பர்
நாயகன்றிருவாக்கில். (௩)

(௪௧) நவம்-புதுமை. பழையதேசுஎன்றது-முருகக்கடவுளை.

(௧) உலம்-திரண்டகல். (௨) பூதம் நிலைநிரிதலாவது - பிரிதிவு
முதலியவைந்தும் ஒன்றிலொன் றெடுங்கிநிற்றல். உருத்ததோர்
ஊழி - மகாப்பிரளயம்.

பிரணவமுதித்த ததனிடைவேதம் பிறந்தனநைமிசா ரணியத், தருணிமைமுனிவர் கண்ணுவர்கருக்க ராதியோரதிகரித் தவற்றின், பொருணிலைதெரியா துள்ளமுமுகமும் புலர்ந்தனரிருப்பவப் போ தத், திருண்மல வலிவென் றவனரபத்த னென்றொரு வேதியன் வந்தான். (ச)

வந்தவேதியனை யிருந்தவேதியர்கள் வரவெதிர்த் திறைஞ்சிவே நிருக்கை, தந்தவேலையிலம் மறையவன்முனிவர் தமைமுகநோக்கி யீதுரைப்பான், பந்தவேதனைசால் வாவெறுப்பிகந்த பண்பினராயி னீர்நீலீர், சிந்தைவேறாகி முகம்புலர்ந்திருக்குஞ் செய்தியாதென வவர்கொல்வார். (ரு)

மருட்படுமொயை கழிந்தவன்மொழிந்த மறைபயின் றுரைசெய் தேசிகனற், நிருட்படுமனத்தே மிருத்துமாலைய யாதுகுழிதற்கென க்கேட்ட, தெருட்படுமனத்தோன் செப்புவான்வேதஞ் செப்பியசிவ பரஞ்சுடரே, யருட்படிவெடுத்துப் பொருளையுமுணர்த்து மல்லது குழ்ச்சியாதறைவீர். (சு)

பண்ணியதவததா லன்றியாதானும் படுபொருள்பிறிதிலை தவ மும், புண்ணியதலத்தி னல்லதுபலியா புண்ணிய தலத்தினும் விழு ப்ப, நண்ணியசைவ தலத்தினிலியற்றி னல்குமச்சிவதலங் களினு, மெண்ணியவதிகதலத்தினிலியற்றினிருந்தவமெளிதுடன்பயக்கும்.

அத்தகுதலமற் றியாதெனிணுலக மகிலமுந்தன்னுடம் பான, வித்தகன்சென்னிப் பன்னிருவிரன்மேல் விளங்கியதலமது சீவன், முத்தராயெண்ணில் வானவர்முனிவோர் முயன்றுமா தவப்பய னடைந்து, சித்தமாசகன்று வதிவதென்றறதூல் செப்பியமதுரை யந்ககரில். (அ)

தெளிதருவிசம்பி னிழிந்ததோர்விமான சிகாமணியருகுதென் மருங்கின், முளிதருபராரை வடரிழல்பிரியா முழுமுதல்வழிபடுமற வோர்க், களிதருகருணை முகமலர்ந்தனவா வருங்கலையனைத்தையுந் தெளிவித், தொளிதருமனைய மூர்த்தியேநுங்கட் கோதியமறைப் பொரு ளுணர்த்தும். (ஈ)

அங்கவன்றிருமு னருந்தவவிரத மாற்றுவான்செல்லுமி னென வப், புங்கவனருள்போல் வந்தமாதவன்பின் புனிதமாமுனிவரு மங் கை, பங்கவன்மதுரைப் பதிபுருந்தம்பொற் பன்மணிக் கோயில்புக்

(ச) பிரணவம் என்றது - அபரப்பிரணவத்தை. (சு) குழ்- ஆலோசனை. தெருள்-ஞானம். (எ) அதிகதலம் என்றது - சிவஸ்தலங்களுட்சிறந்ததலத்தை. (ஈ) அறவோரென்றது-சனகாதிகளை.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௨௧௫

காழிச், சங்கவன்கைபோல் வளைசெறிசெழும்பொற் றுமரைத்தர
கநீராடி. (௧௦)

கரைகடந்துள்ளங் கடந்தவன்புந்தக் கடிதுபோய்நான் கிரு
வெள்ளி, வரைகடம்பிடரிற் கிடந்ததோர்மேரு வரைபுரைவிமான*
மேற்காணு, வுரைகடம்பொருளைக் கண்களாற்கண்டாங் கும்பர்தம்
பிரானேநேர்கண்டு, திரைகடந்திடம்பே ரின்புவாரியிலுஞ் சேணில
த்திலும்விழுந் தெழுந்தார். (௧௧)

கைதலைமுதிழ்த்துக் கரசரணங்கள் கம்பிதஞ்செய்துகண்ணரு
வி, பெய்தலைவெள்ளத் தாழ்ந்துவாய்குழறிப் பிரமன்மாலின்னமுந்
தேரு, மைதலைகண்ட வெள்ளிமன்றும் வானவர்நாயகவானே,
ருய்தரவிடமுண் டமுதருள்புரிந்த வுத்தமபோற்றியென் றேத்தா.

மறைபொருள்காணு துள்ளமாலுழந்து வாடியவெமக்கு நீயே
யந், நிறைபொருளாகி நின்றனையதற்கு நீயலாற்பொருள் பிறிதியா
தென், நிறைவனையிறைவன் பங்கிலங்கயற்க ணிறைவியையம்மு
றையேத்தி, முறைவலஞ்செய்து வடநிலமார்ந்த மூர்த்திமுன்னெ
ய்தினுர்முனிவோர். (௧௩)

சேளப்பளிக்கு மேனியும்பளிக்குச் சொஹலைபதித்த துப்ப
ன்ன, பாதமுஞ்செவ்வாய் மலருமுக்கண்ணும் பங்கயச்செங்கரநான்
கும், வேதபுத்தகமு மமுதகும்பமுந்தன் விழிமணிவடமு மெய்ஞ்
ஞான, போதமுத்திரையுந் தரித்ததோர்தனிமைப் போதன்முன்
றழ்ந்தெழுந்தேத்தா. (௧௪)

வடநிலமார்ந்த மறைமுதன்மேதா மனுவெழுத்திருபதுமிரண்
நீந், திடமுறவாபத் தன்றனாற்றெளிந்து தேணிறைமகிழுதலடை
வீந், படுமதியளவுந் தருப்பணமோமம் பார்ப்பனவுண்டி முப்போ
து, மடைவ்நதுவன்று'நோற்குமாதவர்மு னருமறைப்பொருள்வெ
ளிவருமால். (௧௫)

கலிவருத்தம்.

மானமுனிவோரதிகயிப்பவடநீழன்

மோனவடிவாகியமுதற்குறவனெண்ணுன்

(௧௧) வெள்ளிவரைகள் என்றது - வெள்ளையானைகளை. உரை
கள் - வேதவாக்கியங்கள். (௧௨) கம்பிதம் - நடுக்கம். (௧௪) போதன்-
தக்பிணமூர்த்தி. அமுதம்-ஞானமிர்தம்.

(௧௫) மேதாமனு என்றது - தக்பிணமூர்த்தி பேதங்களுளொ
ன்றாய் விளங்கும் மேதாதக்பிணமூர்த்திக்குரிய, இருபத்திரண்ட
க்கரங்களாலாய மூலமந்திரத்தை. மேதை - ஞானம்.

கூன்மிலிலக்கணவுறுப்பகவைநாளுள்
காண்வொருகாளேமறையோன்வடிவமாகி. (கசு)

நீண்டதிரிமுண்டமழனெற்றிவிழிபொத்தக்
காண்டகையகண்டிகைவளைந்தொழுருகாதிற்
பூண்டகுழைகளவியபொலன்செய்பலகாச
சேண்டவழிளங்கதிர்சிரித்திருள்சுதைப்ப. (கௌ)

உத்தரியவெண்படம்வலம்படவொதுங்க
முத்தவளநூலினொடுமுத்தமிடையிட்டு
வைத்தனியுமக்கவடமாலையெறிவாளாற்
பத்தரைமறைத்தமலபந்தவிருள்சிந்த. (க௨)

கண்டிகைதொடுத்திருகரத்தினொடுவொரு
தண்டினிமொலேலிடவாளரவுதள்ள
வெண்டிவினாவினிகோவணமருங்கிற்
தண்டரியபட்டிகைவளைந்தொளிதழைப்ப. (கக)

வண்டுவிரிபாடுவெனபோலமலர்பாத
புண்டரிகமேலுழல்சிலம்புகள்புலம்பத்
தொண்டரகமாசிருடுணித்துமுடிசூட்டு
முண்டகமலர்ப்புறம்விற்றங்கமுழங்க. (உ௦)

ஏதமில்பவித்திரம்வலக்கரனிமைப்பப்
போதம்வரைபுத்தகமிடக்கையதுபொற்ப
வோதியுணராதலறியோலமிடம்வேதம்
பாதுகைகளாகியிருபாதமலர்குட. (உ௧)

கள்ளமுளரிக்குண்முரல்காளையறுகால
புள்ளொலியினாவுமிதழும்புடைபெயர்ந்து
துள்ளவெழுவேதவொலிதொண்டர்செவியாற்ற
லுள்ளவயல்புக்குவகையொண்பயிர்வளர்ப்ப. (உ௨)

சீதமணிமூரறிருவாய்சிறிதரும்ப
மாதவர்கன்காணவெளிவந்துவெளிநின்ற
னாதமுடிவாயளவினான்மறையினந்தப்
போதவடிவாகிறைபூரணபுராணன். (உ௩)

(க௨) வாள் - ஒளி. மலம் - ஆணவம். (கக) தண்டல் - நீக்கல்.

(உ௧) போதம் என்றது - சிவஞானபோதத்தை.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௨௯

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வட்டவான்மதிகண்டார்க்குமுவாக்கடன்மானமாண்ட
 சிட்டராமுனிவர்காளைத்தேசிகவடிவநோக்கி
 யொட்டாவுவகைவெள்ளமேற்கொளவுருத்தகூற்றை
 யட்டதாமரைதஞ்சென்னிக்கணிமலராகத்தாழ்ந்தார். (௨௪)

அளவறுகலைக்கெல்லாமுறைவிடமாகிவேத*
 விளைபொருளாகின்றவேதியசரணமென்ற
 வளைவுறுமனத்தினுரைத்தேசிகவள்ளனோக்கிப்
 பளகறுதவத்தீர்வேட்கையாதெனப்பணர்நுசொல்வார். (௨௫)

அடியரேமும்புமாறுமுலகெலாமளிக்குமாரும்;
 படியிலாவரத்தவேதப்பயனருள்செய்தியென்னக்
 கொடியமாபாசந்தீர்ப்பான்றாவனம்முனிவரோடு
 முடிவிலாவிலிங்கமுன்போய்மறைப்பொருண்மொழிவதானான். (1)

அந்தணிற்கேண்மின்சாலவருமறைப்பொருள்களெல்லா
 மந்தணமாகுமிந்தமறைப்பொருளறிதருளே
 நந்தலில்லாதபோகப்பயனுக்குநலியும்பாச
 பந்தனைகழிக்கும்வீட்டின்பயனுக்குநலியாகும் (௨௬)

உத்தமசயம்புக்குள்ளுமுத்தமதரமாய்மேலார்
 தத்துவமாகுமிந்தசுந்தரசயம்புலிராக
 ரித்தமாய்மறைக்கெல்லாநிநானமம்பொருளாபுண்மைச்
 சுத்தவத்துவிதமானசயம்பிரகாசமாகும். (௨௭)

நிறைபராபரம்விஞ்ஞானநிராமயமென்றுதூலக்
 ளறைபரம்பிரமமாகுமிதனுருவாகுமேக
 மறையிதன்பொருளேயிந்தச்சுந்தரவடிவாயிங்க
 னுறைசிவலிங்கமொன்றேயென்பர்நூலுணர்ந்தால்லோர். (௨௮)

(௨௪) வால் - வெண்மை. உவா - நிறைவு. சிட்டர் - பெரியோர்.

(௨௫) படி - அளவு. (௨௬) மந்தணம் - ரகசியம். கருவி - சாதனம்.

(௨௭) மேலார் - தத்துவமென்றது - நாதவிந்துக்களின் பொரு
 ளாய் விளங்கிற்றலை. சயம்பு - இதுஸ்வயம்பு என்பதன்றிரிபு. ஸ்வ
 யம் - தானே ; பு - உண்டானது.

(௨௮) பராபரம் - பரைக்குமேலானவன்; பரை - பராசத்தி. வி
 ஞ்ஞானம் - பாஞ்ஞானம். பரம் - மேன்மை. பிரமம் - வியாபியாயுள்ள
 வன். வேதத்தைச்சிவனுருவம் என்றது - சிவபெருமான் பிரதிவிம்
 பித்தற்கு, விம்பமாய்நின்ற பிரணவத்தில் அவ்வேதமும் தோன்
 றினமையின்.

ஆகையான்மறையுமொன்றேயருமறைப்பொருளுமொன்றே
சாகையாலனந்தமாகித்தழைத்ததச்சாகையெல்லா
மோகையாலிவையேத்துமுலகுதயாதிக்கிந்த
வேகனையினையினுன்மூன்றுமூர்த்தியாயிருந்ததனீரே. (௩௦)

மலர்மகனாகிமூன்றுவையுமப்படைத்துமாலா
யலைவறறிதுத்திமுக்கனாகியாயழித்தம்மூவர்
தலைவனுப்பரமாகாசசரீரியாய்முதலீரின்றித்
தொலைவருஞ்சோதியாயிச்சந்தரவிலிங்கந்தன்னில். (௩௧)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆதியிலான்ம தத்துவமான வலர்மகன்பாகமுநடுவி, நீதியில்
விச்சா தத்துவமான நெடியவன்பாகமு முடிவி, லோதியசிவதத்து
வமெனலான வருத்திரபாகமு முதிர்கும், பேதியிம்மூன்றி லெண்
ணிதத்துவங்கள் பிறக்குமிம்மூன்றினு முறையால். (௩௨)

ஒதருமகாரமுமகாரமேமகார முதித்திடும்பிரணவம்விந்து, நாத
மோதிக்கும் வியத்ததாரகத்தி னல்லகாயத்திரிமூன்று, பேதமா
ம்பதத்தாற் பீறக்குமிங்காயத்திரி யிருபேதமாம்பேதம், யாதென்றிற்
சமட்டி வியட்டியென்றிரண்டு மேதுவாம்வேட்டவைக் கெல்லாம்.

இன்னவையிரண்டு மிவனருள்வலியா லீன்றநான் மறையை
ந்நான்கும், பின்னிவனருளா வளவிலவான பிரணவமாதி மந்திர
மு, மன்னவாறான தாரகத்தகார மாதியக்கரங்களு முதித்த, சொ
ன்னவர்க்கரத்திற் சிவாகமதூலிச சுரவரனடுமுகத்துதித்த. (௩௪)

கீட்டிசைமுகத்தொன் நடுத்தநாலெந்திற் கிளைத்ததாலிருக்கது
தென்பா, லீட்டியவிரண்டாம் வேததுறருவோடெழுந்தது குடதி

(௩௦) ஆணை - அருட்சத்தி. பரமாகாசசரீரின்றது - சிதாகாச
ஸ்வரூபமாய்நிற்பை.

(௩௨) எண்ணிலத்தத்துவம் என்றது - இம்மூன்றுதத்துவங்களி
லுந்தோன்றிய வாக்குகள், வாயுக்கள், வசினுதிகள் முதலியவற்றை.

(௩௩) வியத்தம் - வியட்டி. தாரகம் - பிரணவம். சமட்டிபொது
வியட்டி-சிறப்பு. மூன்றுபேதம்-மூன்றுவாக்கிய முடிபாயுள்ளது.

(௩௪) பிரணவமாதிமந்திரம் என்றது - சத்தகோடி மகாமந்தி
ரங்களை. அகாரமாதியக்கரங்கள் என்றது - அகரமுதலிய ஐம்பத்
தோரஊரங்களை. நடுமுகம் - ஈசானம்.

(௩௫) கீட்டிசைமுகம்-தற்புருஷம். தென்பால்முகம் - அகோ
ரம். குடதிசைமுகம் - வாமதேவம். வடதிசைமுகம் - சத்தியோசா
தம் - இருக்கது, நான்கதுஇவற்றுள், அதுபகுதிப்பொருள்விகுதி.

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம். ௨௧௯

சைமுகத்தி, வீட்டியசாம மாயிரமுகத்தா னியிர்த்தது வடதிசை
முகத்தி, ஓட்டியவொன்ப துருவொகினைத்து நடந்ததுநான்கதா
மறையே. (௩௫)

அருமறைநால்வே ருகையால்வருண மாச்சிரமங்களுநான்கான்,
தருமம்யாகாதி கருமமுமறையின் தகைமையிற் றேன்றினமறை
யுங், கருமநூன்ஞான நூலெனவிரண்டாங் கருமநூலிவ னருச்சனை
க்கு, வரும்வினையுணர்த்து ஞானநூலிவன் தன் வடிவிலாவடிவினை
யுணர்த்தும். (௩௬)

முதனுக்காரீராற் சினைகுழைத்தாங்கிம் முழுமுதற்கருத்துநல்ல
வியின், பதமிவன்வடிவப் பண்ணவர்பிறர்க்குந் திருத்தியாம்பரணி
வன்முகத்தின், விதமுறுநித்த மாதிலுவினைக்கும் வேண்டியங் குல
கவர்போகங், கதிபெறவியற்றுஞ் சிவார்ச்சனைவினைக்குங் காரண
மிச்சிவகோசம். (௩௭)

மறைபலமுகங்கொண் டலறிவாயினேத்து மயங்கவேறகண்ட
பூரணமாய், நிறைபரம்பிரம மாகுமிக்குறியைக் கருமநன்னெறிவழா
ப்பூசை, முறையினுஞான நெறியினிப்பொருளை யருளினான் முயக்
கறமுயங்கு, மறிவினுந்தெளிவ துமக்குநாமுரைத்த வரும்றைப்
பொருள் பிறர்க்கரிதால். (௩௮)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கருமத்தான்ஞானமுண்டாவகருமத்தைச்சித்தசுத்தி
தருமத்தாலிகந்தசித்தசுத்தியைத் தருமநல்கு
மருமைத்தாந்தருமத்தாலேசாந்தியுண்டாகுமாண்ட
பெருமைத்தாஞ்சாந்தியாலேபிறப்பதட்டாங்கயோகம். (௩௯)
கிரியையான்ஞானந்தன்னாற்கிளர்சிவபத்தியூசை
தரிசனஞ்சைவலிங்கதாபனஞ்செய்தலீசற்
சூரியமெய்யன்பர்பூசையுருத்திரசின்னந்தாங்க
லரியதேசிகன்பாற்பத்தியினைத்தையுந்தெரியலாகும். (௪௦)

(௩௯) மறைநால்வேறு என்றது - இருக்கு, யசர், சாமம், அதர்
வணங்களை. வருணம் நால்என்றது - பிராமணர், கூத்திரியர், வைசி
யர், சூத்திரர்களை. ஆச்சிரமம் நான்காவன; பிரமசரியம், கிருகஸ்த்
தம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம். வடிவிலாவடிவம் - நின்மல சொ
ருபம்.

(௩௭) முதல்-வோர். குழைத்தல் - தளிர்ந்தல். முகம் - சந்நிதி.
நித்தமாதிலுவினை - நித்தநைமித்திய காமியங்கள். கோசம் - இலிங்
கம். (௩௮) பலமுகம் என்றது - சாகைகளை. (௩௯) கருமம் - சிவார்ச்
சனைமுதலிய சற்கருமங்கள். சித்தசுத்தி - நித்தியநைமித்திய கருமங்
களைச் சிவார்ப்பணஞ் செய்வதால்வரும் ரித்காமியபயன். சாந்தி
என்றது-அக்கரண நிக்கிரகத்தை. மத்தம்என்பது - ஈறுகெட்டது.
ஆல்-உருபுமயக்கம். (௪௦) சின்னம் - வேடம்.

மறைவழிமதங்கட்கெல்லாமறைபிரமாணம்பின்சென்
 மறைதருமிருதியெல்லாமவைக்கனுகுணமாயின்ன
 முறையினுன்மார்த்தமென்றுமொழிவதம்மார்த்தஞ்சேர்ந்த
 னுறைகள்வைதிகமாமேலாச்சொல்வதிச்சுத்தமார்க்கம். (சக)

எழுசீரடியாசிரியவீருத்தம்.

தெருட்பெறுபோக வீகொரணமாய்ச் சிவமயமாமறைப் பொரு
 னை, யிருட்கெடவுரைத்தே மிப்பொருட்கதிக மில்லையிப்பொருளெ
 லாமுமக்கு, மருட்கெடத்தெளிவ தாகெனவினைய வழிவழாமாதவர்
 புறத்தை, யருட்கையாற்றடவி யிலிங்கத்துப்புருந்தா னருன்பழுத்
 தன்ன தேசிகனே. (சஉ)

வேதத்துக்குப்பொருளருளிச்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௫ - க்கு - திருவீருத்தம் - ௧௧௬௩.

பதினேழாவது,

மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சுகந்தவார்பொழின்மதுரையெம்பிரான் மனதுணைத்தா
 ளுகந்தவாவறுகண்னுவுமுனிமுதலோது
 மசுந்தவாதபேரன்பருக்கருமறைப்பொருளைப்
 பகர்ந்தவாறிதுமாணிக்கம்பகர்ந்தவாபகர்வாம். (க)

அன்னநான்வயின்வீரபாண்டியற்கணங்கனைய
 மின்னொருளைம்போகமும்விளைநிலமனைய
 பொன்னொர்பெறுகாளையரைங்கணைப்புத்தே
 னென்னவீறினார்வான்பயிர்க்கெழுக்களையென்ன. (உ)

(சக) அனுகுணம்-இரண்டாவது குணம். மார்த்தம்-மிருதிசம்ப
 ந்தம். வைதிகம்-வேதசம்பந்தம்.

(சஉ) மாதவர்புறத்தை அருட்கையாற்றடவி என்றது - பக்கு
 வான்மாக்களுக்குப் பிரார்த்தவாதனையை ஒழித்தற்குச் செய்யுந்
 தீட்சையை.

(உ) ஐம்போகம் என்றதை-“கண்டுகேட் கெண்டியிடுத்துற்றறி
 யுமைம்புலனு, மொண்டொடி கண்ணேயுள.” என்னுந் திருக்குற
 ளானுணர்க.

பின்னரும்பெற்றகுமரனைப்பெறுவதுகருதி
மன்னனுங்குலத்தேவியுங்கயற்கணிமனான்
தன்னேநோக்கியுட்டமிசுதூர்த்தசிமதிவார
மின்னனோன்புநோற்றொழுதுவாரிதவனின்னருளால். (௩)

சிறிதுநாள்கழிந்தகன்றபின்கங்கையிற்சிறந்த
மறுவிலாவடம்புரைகற்பினுள்வயிற்றிற்
குறியவாலவித்தங்குரம்போன்றொருகுமர
னிழையுந்ருலகருட்குடைநீழற்றவந்துதித்தான். (௪)

அத்தனிச்சிறுமரனுக்கங்களிசிறப்ப
மெய்த்துன்முறைசாதகவினைமுதல்வினையும்
வைத்தனன்பொலிவெய்துநாண்மன்னவனுழ்வர்
தொத்தநாள்வரவேட்டைபுக்குமுனைகோட்பட்டான். (௫)

வேங்கைவாய்படுமினவன்வின்விருந்தாக
வாங்குதுன்மருங்கிறக்கமார்பெறிந்தாரர்
தாங்குகொங்கைசாந்தழிந்திடத்தடங்கண்முத்திறைப்ப
வேங்கமாதர்பொன்னகருளார்யாவருமிரங்க. (௬)

மற்றவேலைகாமக்கிழத்தியர்பெறுமைந்த
ரற்றநோக்கியீதமையமென்றானைமாவாதி
யுற்றபல்பிறபொருணிதியொண்கலனோடுங்
கொற்றமௌலியுங்கவார்த்தனர்கொண்டிபோய்மறைந்தார். (௭)

மன்னனானையொருமுகியமந்திரக்கிழவர்
மின்னுவேலிளங்குமரனைக்கொண்டிவின்னைடைந்த
தென்னர்கோமகற்கிறுதியிற்செய்வினைநிரப்பி
யன்னகாதலற்கணிமுடிசூட்டுவானமைந்தார். (௮)

நாடிப்பொன்னறைபுகுந்தனர்கவமணிமகுடந்
தேடிக்கண்டிலர்நிதிசிலகண்டிலர்நிகைத்து
வாடிச்சிந்தைநோயுழந்திதுமாற்றவர்கூட்டுண்
டோடிப்போயினதாருமென்றுணர்ந்திதுநினைவார். (௯)

(௪)வடமீன் - அருந்ததி. அங்குரம் - முனை.

(௬)வாங்குதுன்மருங்கு-ஒசியும் துல்போன்ற இடை. மாதர்
என்றது - குலமாதமுதலியகாமக்கிழத்தியரை. பொன்னகர்-இலக்
குமிவசிக்கும் மதுரைநகர்; அல்லது - வின்னுலகம்.

(௮) மந்திரம்-ஆலோசனை. கிழவர் - உரியவர்.

வேறுமா முடிசெய்துமாலென்னினோவிலைமிக்
கேறுமாமணியிலையரொடுக்கையின்றின்றேற்
தேறுநீருலகலையுமென்செய்திங்கென்னு
வாறுசேர்சடையாரருள்காண்டுமென்றமைச்சர். (௧௦)

கரைசெயாப்பெருங்கவலைகுழ்மனத்தராய்க்கறங்கு
முரசுகண்படாக்கடிமனைமுற்றநீத்தருமை
யரசினந்தனிக்கொழுந்தினைக்கொண்டுபோயம்பொன்
வரைசெய்கோபுரவாயின்முன்வருகுவார்வருமுன். (௧௧)

எற்றதும்புகோவணவுடையிடம்படப்பிறங்கத்
துற்றபல்கதிர்மணிப்பொதிசுவன்மிசைத்தூங்க
மற்றடம்புவவரைமிசைவரம்பிலாவிலைகள்
பெற்றவங்கதம்பரிதியிற்பேர்துபேர்திமைப்ப. (௧௨)

மந்திரப்புரிநூலதுவலம்படப்பிறழ
வீந்திரத்திருவில்லெனவாரமார்பிலங்கச்
சந்தரக்குழைஞண்டலந்தோன்புரண்டாடத்
தந்திரத்தருமறைகளிதாணிவந்தோய. (௧௩)

கவிவிருத்தம்.

பொன்னவீர்திலங்குகோபுரமுன்போதுவார்
முன்னவர்துனிவுகூர்முன்னநீக்கிய
தென்னவர்குலப்பெருந்தெய்வமாகிய
மன்னவர்வணிகராய்வந்துதோன்றினார். (௧௪)

வந்தவரெதிர்வருவாரைமம்மர்கொள்
சின்தையராய்வுருசெய்தியாதென
முந்தையில்விளையெலாமுறையிற்கூற்றார்
கெந்தையாம்வணிகனீதியம்புமாலரோ. (௧௫)

என்படரெய்துகின்றீர்களென்வயி
னென்பதுமணிகளுமுள்ளவாலவை
பொன்பதினாயிரகோடிபோனதென்
தன்புறமணியெலாமடைவிற்காட்டுவார். (௧௬)

(௧௨) எல்-ஒளி. சுவல்-பிடர். தூங்கல்-தொங்கல். அங்கதம் -
னாகுவலயம். (௧௩) புரிநூல்-உபவீதம். குழைகுண்டலம் -சங்கு
ண்டலம். (௧௪) துனிவு-வருத்தம். முன்னம்-மனக்குறிப்பு.

(௧௫) மம்மர்-மயக்கம். (௧௬) படர்-தூன்பம்.

இருந்தனர்கீழ்த்திசைநோக்கியிட்டதோர்
கருந்துகினவெயிந்திராதிகாவல
ரருந்திசையெட்டினுயடைவிற்செம்மணி
பெருந்தண்முத்தாதியெண்மணியும்பெய்தரோ. (க௭)

இம்மணிவலனுடற்சின்னமென்னவக்
கைம்மறிகரந்தவர்கூறக்கற்றநூற்
செம்மதியமைச்சரச்செம்மல்யாரவன்
மெய்ம்மணியாயதென்விளம்புகென்னவோ. (க௮)

மேவரும்வலனெனுமவுணன்மேலேநாண்
மூவரின்விளங்கியமுக்கண்மூர்த்திசெஞ்
சேவாடியருச்சனைத்தவத்தின்செய்தியால்
யாவதுவேண்டுமென்றிறைவன்கூறலும். (க௯)

தாழ்ந்துநின்றியம்பும்யான்சமரில்யாரினும்
போழ்த்திறவாவரம்புரிதியூழ்வினை
சூழ்த்திறந்தாலென்மெய்துறந்தமார்தரும்
வீழ்த்திடநவமணியாதல்வேண்டுமால். (உ௦)

என்றுவேண்டலும்வரமீசனல்கிஞ
னன்றுபோயமர்குறித்தமரர்கோனொடு
சென்றுபோராற்றலுந்தேவர்கோனெதிர்
னின்றிபோராற்றலனீங்கிப்போயினான். (உ௧)

தோற்றவாளுவன்மீண்கேழுந்தம்
ராற்றினும்வெல்லரிதழிவிலாவர
மேற்றவாளுதலாலிவனைச்சூழ்ச்சியாற்
கூற்றினாரேற்றதல்குறிப்பென்றுன்னியே. (உ௨)

(க௭) 'கருந்துகில்-கம்பலம். இந்திராதிகாவலர்-அஷ்டதிக்குப் பாலகர். அடைவிற்பெய்து என்றது—கம்பலத்தின் நாப்பண், செம்மணியாகிய பதுமராகத்தையும், அதனைச்சூழ, எட்டுத்திக்கிலும், முத்து, வைரேரியம், வைரம், பச்சை, கோமேதகம், பவளம், நீலம், புஷ்பராகமுதலிய எண்வகை இரத்தினங்களையும் வைத்தமையை.

(க௮) சின்னம் - உருப்பின்பேதம். மறி - மான்.

(க௯) மூவர்-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன். (உ௦) போழ்த்து-பிளவுபட்டு. ஊழ் என்றது—சுண்டுப்போகாழினை.

(உ௨) சூழ்த்து - ஆலோசித்து. சூழ்ச்சி - விரயம்.

விடங்க லுழ்படைக்கலனின் றிவிண்ணவ
ரடங்க லுந்தழீஇக்கொளவடித்துத்தானவ
மடங்க லைவருகெனநோக்கிவானவக்
கடங்க லுழ்யானேபோற்கரைந் துகூறுவான். (உ௬)

விசையநின்றோள்வலிவென்றிவீக்கமெத்
திசையினும்பரந்ததச்சீர்த்தினோக்கியுண்
ணசையறமகிழ்ச்சியானல்குவேனுனக்
கிசையவேண்டியவரம்யாதுகேளென. (உ௭)

கடிபடுகற்பகநாகாவலோ
ஞெடியுரைசெவித்தொளை நுழையத்தானவ
னெடியகைபுடைத்துடனியிர்த் துகார்படு
மிடியெனநகைத்திகழ்ந்தினையகூறுவான். (உ௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நன்றிதுமொழிந்தாயாருநகைக்கநீயெனவென்கண்ட
வென்றியுமதனாற்பெற்றபுகழுநீன்வீறுபாடு
மின்றிறின்போரிற்காணப்பட்டவையிசைபோயெங்கு
நின்றதேயிதுபோனின்கைவண்மையுந்ந்பதன்றோ. (உ௯)

ஈறிலானளித்தநல்லவாமெனக்கிருக்கநின்பால்
வேறுநான்பெறுவதுண்டோவேண்டுவிதுனக்கியாதென்பாற்
கூறுநீயதனையின்னெகொடுக்கலெனுகினின்போற்
பாறுவீழ்களத்திறுந்ந்பழிப்புகழ்பெறுவனென்றான். (உ௯)

மாதண்டவவுணன்மாற்றமகபதிகேட்டுவந்து
கோதண்டமேருக்கோட்டிக்கொடும்புரம்பொடித்தான்வெள்ளி
வேதண்டமெய்தியாங்கோர்வேள்வியான்புரிவனாப்
போதண்டர்க்குட்டவாவாய்ப்போதுவாய்வல்லையென்றான். (உ௯)

அன்றொருதவத்தோனென்புவச்சிரமொன்றேயாக
வொன்றியகொடையாற்பெற்றபுகழுடம்பொன்றேயென்போல்
வென்றியினாலுமவீயாமெய்யெலாமணிகளாகப்
பொன்றியகொடையினாலுமபுகழுடம்பிரண்டுண்டாமே. (உ௯)

(உ௯) தானவமடங்கல்-அசுரசிங்கமாகியவலன். (உ௯) கொடி-
சொல். (உ௯) வீறு-இறுமாப்பு. (உ௯) பாறு-பருந்து. (உ௯) வேதண்
டம்-மலை. வல்லு - விரைவு. ஆ-பசு. இச்செய்யுளால் கோமேதயாக
மெனலை ஆலாஸ்ய மகத்துவத்தில் நரமேதயாகமெனக் கூறப்பட்டு
ளது. (உ௯) தவத்தோன்-தவசிரேஷ்டராகிய தநீசிமுனிவன்,

மேவலனல்லைநீயேநட்டவன்மேலைவானோர்
யாவருமருந்துமாற்றாலறம்புகழெனக்கேயாக
வாவருவாதினென்றாயன்னதேசெய்வேனென்ற
னீவதேபெருமையன்றியிரக்கின்றதிழிபேயன்றோ. (௩௦)

அதற்கிசைந்தவுணர்வேந்தனமரர்வேந்தனைமுன்போக்கி
மதர்க்ககிங்குருதிச்செங்கண்மைந்தனுக்கிறமையீந்து
முதற்பெருங்கலையாம்வேதமொழிமரபமைந்தவானாய்ப்
புதர்க்ககிவேள்விச்சாலேப்புறத்துவந்திதுத்திநின்றான். (௩௧)

வாய்மையான்மாண்டரின்போல்வள்ளல்யாரென்றுதேவர்
கோமகன்வீயந்தாகுதத்தருக்குமேற்கொண்டிமேரு
நேமியோடிகலும்விந்தவரையெனநிமிர்ந்துவேள்வித்
காமெனையூபத்தோடும்யாமினென்றிடுத்துநின்றான். (௩௨)

யாத்தனர்நருப்பைத்தாம்பால்யானையால்யாத்தசிகப்ப
போத்தெனநின்றான்வாயைப்புதைத்துயிர்ப்படங்கவீட்டி
மாய்த்தனர்மாய்த்தவள்ளல்வலனும்தாரமாரி
தூர்த்திடவிமானமேறித்தொல்விதியுலகஞ்சேர்த்தான். (௩௩)

மணித்தலைமலையின்பக்கமாய்த்தவன்வாயிரலோர்
பிணித்துயிர்செகுத்தவள்ளற்பெருந்தகையாவைவேதம்
பணித்திடும்வபையைவாங்கிப்பட்டுரிசுவைமுன்பார்க்கத்
குணித்தவானாடர்க்குட்டிக்கோதிலாவேள்விசெய்தான். (௩௪)

அத்தகையாவின்சோரிமாணிக்கமாம்பன்முத்தம்
பித்தவையியேமென்புவச்சிரம்பித்தம்பச்சை
நெய்த்தவெண்ணிணங்கோமேதந்தசைதுகிர்நெடுங்கனீல
மெய்த்தவைபுருடராகமிவைவமணியின்றோற்றம். (௩௫)

இவ்வடிவெடுத்தத்தோன்றியிருண்முகம்பிளப்பக்கார்தித்
தவருவணியொன்பானுஞ்சார்விடநிறங்கன்சாதி
தெய்வதமொளிமாசெள்ளிச்சோதனைசெய்துதேச
மெய்வரவணலோரெய்தும்பயனிலைவிதியாற்கேண்மின். (௩௬)

(௩௧) புதர் - தேவர். (௩௨) யூபம் - யூபஸ்தம்பம். யாமின்-கட்டி
ங்கள். (௩௩) உர்னையாலென்றும் பாடம். உர்னை - சிலந்தினால்
தொல்விதி - பழையோனாகியபிரமன். (௩௪) பக்கம் - சிறகு. வரைப
வயிற்றினிப்பிக்குள் வெண்டுகில்போன்ற புரையாகியநிணம்.

(௩௫) பித்தம் - இதில் அம்பகுதிப்பொருள் விசுதி. பித்தை-
யிர் ஐ-கபம். (௩௬) எள்ளி-களைந்து.

மேற்படி-வேறு.

வாளவிருமானிக்கங்கிரேதமுதலுக்கநான்கும்வழியேமக்கங்
காளபுரத் தம்புரஞ்சிங்களயிந்நான்கிடைப்பெமக்கமலராக
மாளுநிறமொன்பதரவீந்தமாதுளம்பூலித்தழல்கல்லாரங்
கோளரியகச்சோதரந்தந்நம்பலந்தீபங்கோபமென்ன. (௩௭)

இந்நிறத்தபொதுவாய மாணிக்கமறையவர்முன் னியனாற்சா
தி, தன்னியல்பாற்சாதரங்கங் குருவிற்தஞ்செளகந்தி கங்காவாங்க,
மென்னுமிவற்றாற்சிமற் துநான்காகுமில்வடைவே யிந்நான்கிற்குஞ்,
சொன்னவொளிபத்திருநான் கிருமூன் றுநான்கவைபுஞ் சொல்லக்
கேண்மின். (௩௮)

சாதரங்கநிறங்கமலங் கருநெய்தலிரவியொளி தழல்கச்சோத,
மாதுளம்போததன்வித்துக் கார்விளக்குக்கோபமென வகுத்தபத்து,
மேதகையகுருவிற்த நிறங்குன்றி முயற்குருதி வெள்ளிலோத்தம்,
போதுபலாசலர்திலகஞ் செவ்வரத்தம்விதாரமெரி பொன்போலெ
ட்டும். (௩௯)

களிதருசெளகந்திகத்தி னிறயிலவம்போதுகுயிற் கண்ணசோ
கந், தளிரவிர்பொன்செம்பஞ்சி யைவண்ணமெனவாறுந் தகுக்கார
ங்க, வொளிகுரவுகுசம்பைமலர் செங்கற்கொவ்வைக்கனியென்றொ
ருநான்கந்த, மிளிர்பதுமராகத்தைப் பொதுமையினாற்சோதிக்கவே
ண்டுமெல்லே. (௪௦)

திண்ணியதாய்மேல்கீழ்க்கும் பக்கமுறவொளியிதெல் செய்தா
ற்செவ்வே, யண்ணியவுத்தமமுதன்மூன் றுமென்பர்சாதரங்கமணி
வோர்விச்சை, புண்ணியவான்கன்னியறு சுவையன்னமுதலானபு
னிததானம், பண்ணியதும்பரிமேத யாகமுதன்மகம்புரிந்த பயனுஞ்
சேர்வர். (௪௧)

குருவிற்தந்திரிப்பவர்பார் முழுதுமொருகுடைநிழலிற்குளிப்ப
வாண்டு, திருவிற்தையுடனிருப்பர் செளகந்திகந்திரிம்போர்செல்வ

(௩௭) கமலராகம் - பதுமராகம். கல்லாரம் - செங்குவளை. கச்
சோதம் - மின்மினி. கோபம் - இந்திரகோபம்.

(௩௮) கோவாங்கம் - கவாங்கமென்னும் வடசொற்பிரிபு. இத
னைக்கல்லாடம் - கதிர்நிரப்பும் என்னு மகவலுட்காண்க.

(௩௯) வெள்ளிலோத்தம்போது - விளாமலர். பலாசு - முண்டு
ருக்கு. திலகம் - மஞ்சாடிப்பூ. விதாரம் - முள்ளிலவம்பூ.

(௪௦) ஐவண்ணம் - மருதோன்றி. செங்கல் - காவிக்கல். விச்
சை - கல்வி.

(௪௧) குளிப்ப - தங்க. திரு - தனலட்சுமி. விந்தை - ஜெய
லட்சுமி.

ங்கீர்த்தி, மருவிந்தப்பயனடைவர் காவாங்கந்தரிப்போர் தம்மணையிற்
பாலும், பெருவிந்தமெனச்சாலி முதற்பண்டமுடன்செல்வப் பெரு
க்குமுண்டாம். (௪௨)

எள்ளியிடுகுற்றமெலா மிகந்துகுணனேற்றொளிவிட் டிருள்கா
ல்சீத்துத், தள்ளியவிச்செம்பதும ராகமதுபுனைதக்கோர் தம்பாலே
னைத், தெள்ளியமுத்துள்ளிட்ட பன்மணியும்ஒந்தோங்குஞ் செய்யா
ளோடு, மொள்ளியந் செல்வமதற் கொப்படுமெம்பாற்கடலி னோங்
குமாலோ. (௪௩)

மேற்படி-வேறு.

பிறநிறச்சார்புபுள்ளிபுள்ளடிபிறங்கூற்று
மறுவறுதராசமென்னவகுத்தவைங்குத்தந்தள்ளி
யதைதருபண்புசான்றவாரதனமணியும்வேந்தன்
செறுநர்வாளுந்நமின்றிச்செருமகட்கன்பனானான். (௪௪)

குறுநிலக்கிழவனேனுமவன்பெருங்குடைக்கீழ்த்தங்கி
மறுகுநீர்ஞாலமெல்லாம்வாழுமற்றவனைப்பாம்பு
தெறுவிலங்கலகைபூகஞ்சிறுதெய்வம்வறுமைநோய்திக்
கறுவுகொள்கூற்றச்சீற்றங்கலங்கிடவாதியாவாம். (௪௫)

முன்னவரென்பகற்றோர்வச்சிரமுந்நீர்முத்த
மன்னவரென்பதுப்புமாணிக்கம்வணிகரென்ப
மின்னவிர்புருடராகம்வாயியெய்வொயிற்கோமேதம்
பின்னவரென்பநிலமரகதம்பெற்றசாதி. (௪௬)

(௪௩) செய்யாள் - இலக்குமி. எள்ளியிடு குற்றமெலாமென்ற
- கருகிறொய்தாதல், காற்று. வெகுளி, திருகல், முரணுதல், செ
ம்மண், இறுகல், மத்தகக்குழிவு. காசம். இலைச்சுழி, வெச்சம், பொ
ரிவு, புகைதல், புடாயம், யந்தை, நெய்ப்பிலி என்னும் பதினாறுவ
கைக்குற்றங்களை. குணன் ஏற்று என்றது, தேய்க்குதல். நெருப்பு,
கையிலெடுத்தல், அங்கைக்குறி, தூக்கல், தகடு, வெயில், குச்சை,
மத்தகக்குறி, ஓரம், நெய்ப்பு, பார்வை என்னும் ஒத்த செந்நிறம்வா
ய்ந்த பன்னிரண்டு நற்குணங்களை, இவற்றின் விரிவை - கல்லாட
ம், சிலப்பதிகாரமுதலிய நூல்களிற்காண்க.

(௪௪) புள்ளடி - பறவையின்பாதவடிவு. செறுநர் - பகைவர்.
செருமகள்-வீரலட்சுமி. புள்ளியை, விந்து எனவும், புள்ளடியைக்
காகபாதம் எனவும் - தீற்றைத்தாரை எனவுங்கூறுவர். தராசம் - எ
ன்றது - ஒளிகலித்தலை. (௪௫) குறுநிலக்கிழவன்-சிறந்தரசன்.

(௪௬) முன்னவர்-பிரம்மகுலத்தவர். பின்னவர்-குத்திரர்.

பார்த்திவர்மதிக்குமுத்தம்பளிங்கன்றிப்பச்சைதானுஞ்
சாத்திகந்துகிர்மாணிக்கங்கோமேதந்தாமேயன்றி
மாத்திகழ்புருடராகம்வயியேய்வயிரந்தாமு
மேத்திராசதமாரீலந்தாமதமென்பராயந்தோர். (ச௭)

இனையவையளந்துகண்மெதிக்குநாளெழுமான்பொற்றேர்
முனைவனாண்முதலாவேழின்முறையினற்புதுமராகங்
கனைகதிர்முத்தந்தூப்புக்காருடம்புருடராகம்
புனையொளியிரீலமென்மனாற்புலமைசான்றோர். (ச௮)

வெய்யவன்கிழமைதானேமேதருமணிக்குமாகு
மையறுதின்கடானேவயியேமண்க்குமாகு
மையறவிவையொன்பாணுமாய்பவரகம்புறம்பு
துய்யராயறவோராய்முன்சொன்னாளடைவோயாய்வர். (ச௯)

அல்லியம்பதுமஞ்சாநியரத்தவாயாம்பல்கோடல்
வல்லிசேர்மௌவற்போதுதுற்றிதழ்மரைகள்வாய
மெல்லிதழ்க்கமுநீர்பேழ்வாய்வெள்ளைமந்தாரமின்ன
சொல்லியமுறையால்வன்மிகுமுத்தன்முடிமேற்குடி. (௫௦)

தலத்தினைச்சத்திசெய்துதவிசினையிட்டுத்தாய
கலத்துகில்விரித்துத்தெய்வமாணிக்கநடுவெவைத்துக்
குலத்தமுத்தாதியெட்டுங்குணதிசைமுதலென்மடக்கும்
வலப்பட்டமுறையேபாணுமண்டலமாகவைத்து. (௫௧)

(ச௭) எழுமான்பொன்றேர் முனைவன்னாள் முதலா எழில் எ
ன்றது - ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலிய எழுகிழமைகளை. காருடம் - ப
ச்சை மேதகமணி என்றது - கோமேதகமணியை. ஆய்தல்-அளந்
தறிதல். “ஞாயிறுமாணிக்கங் கோமேதகந் திங்கள்முத்தம்-வாய்வ
யியேஞ்செவ்வாய் வனப்பவளங்களாகும் - மேயவன்புதனிற்பச்சை
வியாழமாம் புட்பராகம் - காய்கதிர்வெள்ளி வச்சரங் கடுஞ்சனி ரீல
மாமெ.” எனவருஞ் செய்யுளால் ஞாயிற்றுக்கிழமைமுதலியகிழமை
களுக்குரியமணிகள் இன்னவை யெனவுணர்க.

(௫௦) அல்லி - அகவிதழ். சாதி - சிறுசண்பகம். அரத்தவாயாம்
பல் - செவந்தவாயையுடைய அல்லி. கோடல்-செங்காந்தள். மௌ
வல் - கொடியமல்லிகை. துற்றிதழ்மரை - துற்றிதழ்த்தாமரை. கழு
நீர்என்றது - கருங்குவளை, செங்குவளை ஆகிய விருவசைமலர்களை.
பேழ்வாய் வெள்ளைமந்தாரம் - பிளவுபட்ட வாயினையுடைய வெள்
ளைமந்தாரை. பாணு - சூரியன்.

அன்புறுபதுமராகமாதியாமரதனங்க

ளொன்பதுங்கதிரோனாதியொன்பதுகோளுமேற்றி

முன்புரைகமலப்போதுமுதலொன்பான்மலருஞ்சாத்தி

யின்புறநீனெந்துபூசையியன்முறைவழாதுசெய்தல்.

(௫௨)

தக்கமுத்திரண்டுவேறுதலசமேசலசமென்ன

விககதிர்முத்தந்தோன்றுமிடன்பதின்மூன்றுசங்க

மைக்கருமுகில்வெய்பாம்பின்மத்தகம்பன்றிக்கோடு

மிக்கவெண்சாலியிப்பிமீன்றலைவெழுக்கன்னல்.

(௫௩)

கரிமருப்பைவாய்மான்கைகற்புடைமடவார்கண்ட

மிருசிறைக்கொக்கின்கண்டமெனக்கடைகிடந்தமூன்று

மரியனவாதிப்பத்துநிறங்களுமணங்குந்தங்கட்

குரியனநிறுத்தவாறேயேனவுமுறைப்பக்கேண்மின்.

(௫௪)

மாடவெண்புறவின்முட்டைவாடிவெனத்திரண்டபேழ்வாய்க்

கோடுகான்முத்தம்வெள்ளைநிறத்ததுகொண்மூமுத்த

நீடுசெம்பரிதியன்னநிறத்ததுகிளைமுத்தாலி

பீடுசொனிநத்தராவின்பெருமுத்தரீலத்தாமால்.

(௫௫)

ஏனமாவாஞ்சோரியீர்ஞ்சவைச்சாலிமுத்த

மானதுபசுமைத்தாகும்பாதிரியனையதாரு

(௫௨) பதுமராகத்திற்கு, ஆதித்தனும்; முத்தத்திற்கு, சந்திரனும்; பவளத்திற்கு, செவ்வாயும்; பச்சைக்குப், புதனும்; புருடராகத்திற்கு, வியாழமும்; வயிரத்திற்கு, வெள்ளியும்; நீலத்திற்குச், சனியும்; கோமேதகத்திற்கு, இராகுவும்; வைரேயத்திற்குக், கேதுவும். அதிதேவதைகளாதலின், ஒன்பதுகோளுமேற்றி யென்றார். ஒன்பான்மலர்-தாமரை, சிறுசண்பகம், செவ்வாம்பல், செங்காந்தள், கொடிமல்லிகை, நூற்றிதழ்த்தாமரை, கொக்கிராகு, மந்தாரம் என்பன.

(௫௩) தலசம் - பூமியிற்றேன்றியவை. அவை-வெய்பாம்பின்றலை, பன்றிக்கொம்பு, நெற்பயிர், கரும்பு, யானைக்கோடுமுதலியவற்றில்தோன்றிய முத்தங்கள், சலசம் - சலத்தில் தோன்றியவை. அவை சங்கு, மேகம், சிப்பி, மீன்றலைமுதலியவற்றில்தோன்றிய முத்தங்கள்.

(௫௪) ஐவாய்மான் என்றது - மிருகங்களுக்கெல்லாம் அரசுத்தன்மைவாய்ந்தமிருகம்; எனவேசெங்கமென்பதுபொருள். இதுபற்றியே அதற்கு மிருகேந்திரன் என்னும்பெயரும் வழங்குகின்றது. அதனது பரியாயப்பெயர்களுள், பஞ்சானனம் எனவுமோர்பெயருண்டு, அதற்குப் பரந்தமுகத்தையுடைய தென்பதுபொருள்.

(௫௫) கோடுகான்முத்தம் - சங்கீன்றமுத்தம். கொண்மூமேகம்கிளை-மூங்கில். ஆலி - கல்மழை.

மீனதுதரளம்வேழமிரண்டினும்விளையுமுத்தந்
தானதுபொன்னின்சோதிதெய்வதஞ்சாற்றக்கேண்மின். (டுக)

பான்முத்தம்வருணன்முத்தம்பகன்முத்தம்பகலோன்முத்த
மான்முத்தநீலமுத்தமாசறுருகுதிமுத்தந்
கான்முத்தம்பசியமுத்தங்காலன்றன்முத்தந்தேவர் [வாம்.
கோன்முத்தம் பொன்போன்முத்தந் குணங்கடும்பயனுஞ்சொல்

உடுத்திரளையகாட்சியுருட்சிமாசின்மைகையா
லெடுத்திடிற்றிண்மைபார்வைக்கின்புறல்படிகமென்ன
வடுத்திடுகுணமாறினவணியின்மூதணங்கோடிண்மை
விடுத்திடுந்திருவந்தெய்தும்விளைந்திடுஞ்செல்வம்வாழ்நான். (டுஅ)

மாசறுதவத்தோனென்பும்வலாசுரனென்பும்வீழ்ந்த
கோசலமாதிராட்டிற்றிட்டதுகுணத்தான்மாண்ட
தேசதாயிலேசதாகித்தெள்ளிதாயனக்கினைல்லை.
வீசியவிலையதாகிமேம்படுவாயிரந்தன்னை. (டுக)

குறுநிலத்தரசுநீதாங்கிற்குறைவுதீர்செல்வமெய்தி
யுறுபகையெறிந்துதங்கோன்முழுதுலகோச்சிக்காக்கும்

(டுக) வேழம் இரண்டு என்றது - யானைக் கொம்பினையும்,
கரும்பினையும். (டுஎ) கால்-வாரிதேவன்.

(டுஅ) உடு-நகரத்திரம். மூதணங்கு-மூதேவி.

(டுக) கோசலமாதிராட்டிற்றிட்டது என்றதற்கு - கோசலம்,
கலிங்கம், மாதங்கம். இமயம். மகாராஷ்டிரம், சவ்வீரம், பவுண்டர
ம் மக்கமுதலிய நாட்டிற்றோன்றி; காட்டுவாகைப்பூ, பொன், மல்
லிகைமலர், வெண்மை, செம்மை, கருமை. குவளைமலர், செம்பொ
ன்முதலிய நிறங்களையும்; திருமால். இந்திரன், இயமன், வாயு, வ
ருணன், சந்திரன், சூரியன், அக்கினிமுதலிய அதிதேவதைகளையு
ம், முறையேபெற்று எனப்பொருள்கொள்க. அவற்றுள் - படிகநிற
வாயிரம் - பிராமணஜாதியும், முயற்கண் போலுள்ளது - கூத்திரிய
சாதியும், வாழைக்குருத்துபோலுள்ளது - வைசியஜாதியும், மேகநி
றமுள்ளது - சூத்திரஜாதியுமெனக்கொள்க. குணத்தான் மாண்ட
தேசதாய் என்றது - சரைமலம், கீற்று, சம்படி, பிளத்தல், துளை,
கரி, விந்து, காகபாதம், இருத்து, கோடிமுரிதல், தாரைமழுங்கல்,
என்னும் பன்னிரண்டு குற்றங்களில் நீங்கி, எண்வகைப்பலகை,
அறுவகைக்கோணம், தாரை, சுத்தி, தராசம் என்னும் ஐவகைக்
குணங்களால் மாட்சிமைப்பட்டவினக்கமுடையதாய் எனப்பொரு
ள்கொள்க. மேம்படுவாரம் என்றது - அரசர், கிரீடத்திலுன்றி ஏ
னைய உறுப்புக்களிலும், அரசிமார் மங்களாபரணத்திலும் அணிய
க்கூடாவெனப் பொருள்போந்தவெனக்கொள்க.

வறுமைநோய்விலங்குசாராவரைந்தநாளன்றிச்செல்லங்
கறுவுகொள்குந் தம்பூதங்கனங்களுமணங்குசெய்யா. (௬௦)

மாமணிமரபுக்கெல்லாம்வயிரமேமுதன்மைச்சாதி
யாமெனவுரைப்பர் தூலோரதிகம்யாதென்னிலேனைக்
காமருமணிகட்கெல்லாந்தமரிடுருவியாமத்
தூமணிதனக்குந் தானே துளையிடுங்கருவியாகும். (௬௧)

மரகத்தோற்றங்கேண்மின் வலாசுரன்பித்தந்தன்னை
யிரைதமக்காகக்கெளவிப்பறந்தபுள்ளீர்ந்தண்டில்லித்
தரைதனிற்சிதறவீழ்ந் துதங்கியதோற்றமாகு
முரைதருதோற்றமின்னுமேவெறுவேறுள்ளகேண்மின். (௬௨)

விதிர்த்தவேலனையவாட்கண்வினதைமாதருணச்செல்வ
னுதித்தவான்முட்டையோட்டையுவணவேற்றரையில்யாப்பக்
கதிர்த்தவோடரையிற்றப்பிவீழ்ந்தொருகடல்குழவைப்பி
லுதித்தவாராகுமின்னுமூண்டொருவகையாற்றோற்றம். (௬௩)

முள்ளரைமுளரிக்கண்ணன்மோகினியணங்காயோட
வள்ளரைமதியஞ்சூடிமந்தரவரைமட்டாகத்
துள்ளரியேறுபோலத்தொடர்ந்தொருவினையோட்டாலே
யெள்ளரிதாயசெந்தீயிந்தியக்கலனஞ்செய்தான். (௬௪)

அப்பொழுதமலவித்திலரியரகுமரன்கான
வைப்புறைதெய்வத்தோடும்வந்தனனந்தவிந்து
துப்புறுகருடன்கெளவிக்கடலினுந் துருக்கநாட்டிம்
பப்புறவிடுத்தவாறேபட்டதுகலுழப்பச்சை. (௬௫)

மேற்படி - வேறு.

காடமேசுப்பிரமேகாளமெனக்குணமூன்றங்கருடப்பச்சைக்
கீடறுகினிதழ்நிறத்தகாடமதுசாதியினிலிருவேருகுஞ்

(௬௧) தமர். - துளை. தூமணிதனக்குத்தானே துளையிடுகருவியாகும் என்றதை - வயிரவூசியு மயன்வினையிரும்பும், செயிரறுபொன்னைச் செம்மைசெயாணியுந், தமக்கமைகருவியுந் தாமாமவைபோல், உரைத்திறமுணர்த்தலு முரையதுதொழிலே, என்னுஞ் சூத்தியத்தானுணர்க. (௬௨) புன் - கருடன். பித்தம் - பிச்சு.

(௬௩) உவண ஏறு - கருடன். (௬௪) முளரிக்கண்ணன் - தாரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய திருமால். (௬௫) வித்து - லீது; இத்திரியம். கானவைப்புறைதெய்வம் என்றது - அவனோடு திதவனத்தில் வசிக்கும் பரிவாரதேவர்களை.

சாடரியசகுணமெனச்சதோடமெனவவையிரண்டிற்சகுணமாரும் :
பீடுபெறுகாடமொழுமல்லசிதம்பேசலம்பித்தகமேழுத்தம். (௬௬)

புல்லரியபிதுகமெனவீவையாறிந்காடமதுபுல்லின்வண்ண
முல்லசிதமெலிதாகும்பேசலமேகுளச்செநெலொண்டாளம்போலும்
மல்லடரும்பித்தகமேபசங்கிளியின்சிறைநிறத்ததாகுமுத்தம்
குல்லேநிறம்பிதுகமரையிலையினிறஞ்சதோடத்தின் குணனைந்தாகும்.

தோடலேசாஞ்சிதமேதுட்டமேதோடமூர்ச்சிதமேவெய்ய
தோடலேசத்தினொடுகுழ்மந்ததோடமெனத்தொகுத்தவைந்திற்
ரோடலேசாஞ்சிதஞ்சம்பிரவிலையாமலரியிலேதுட்டலீலத்
தோடதாம்புல்லினிறந்தோடமூர்ச்சிதமுளரிதோடலேசம். (௬௭)

மந்ததோடங்கலபமயிலிறகினிறமாமிவ்வகுத்ததோடஞ்
சிந்தவாளுதகுணமணியணிவொர்நாற்கருவிச்சேனைவாழ்நா [கு
ளுந்தவாழ்வார்வலன்கணீல மிரண்டரன்கண்டத்தொளியிட்டோங்
மிந்திரநீலந்தான்மாரீலமெனுமிரண்டிலிருண்டிந்தீலம். (௬௮)

முந்தியவிந்திரநீலம்விச்சவாருபனைமகவான்முடித்தநாளி
னந்தியபுழிதவிர்ப்பான்புரியுமகப்பரிமகத்தினறியதாம
முந்தியரும்பரியிமையாநாட்டனுழந்தளிசேற்றிறொழுகும்பீளை
சிந்தியவாறிடைப்படுமொன்றிந்திரவின்னீலமெனத்திகழுநீலம். (௬௯)

சஞ்சையாம்பகற்கடவுண்மையியவன்கனலுடலந்தழுவலாற்றா
தஞ்சவாடன்னிழிலத்தன்னுருவாநிறுவின்மடைந்துநோற்க
விஞ்சையாலறிந்திரவியின்றொடரமாப்பரியாமின்னைத்தானுஞ்
செஞ்செவ்வையப்பரியாய்மையல்பொருதிந்தியத்தைச்சிந்தினானே.

அவைசிதறும்புலந்தோன் றுநீலமாநீலமிவையணீவொர்வானோர்
நவையறுசீர்மானவரிந்கைநீலஞ்சாதினினுனல்வேறந்தக்

(௬௬) சகுணம் - குணசம்பந்தமுள்ளது. சதேரடம் - தோஷச
ம்பந்தமுள்ளது. (௬௭) குளச்செந்நெல் ஒண்தாளம் என்றது - குள
நீரால்விளையும் செந்நெற்பயிரிற்றோன்றிய விளக்கமுற்ற முத்துக்
களை. குல்லே - துளசி. மரை - தாமரை. (௬௮) சம்பீரம் - எலுமிச்
சையிலே. (௬௯) ஆளுத - நீங்காத. கருவிச்சேனை - இருபெயரொ
ட்டிப் பண்புத்தொகை. மாரீலமெனு மிரண்டி. விரண்டிந்த நீலம் எ
ன்றும்பாடம் (௭௦) பகற்கடவுள் - சூரியன்.

(௭௦) மானவர் - மனிதர். எரிபொன்-பசும்பொன். தவல்-கெ
டுதல். இருபிறப்பாளர் - அந்தணர்.

கவலரியவெள்ளைசிவப் பெரிபொன்மை கலந்திருக்கிற் கரிதாய்முற் றுந், தவலரிதாயிருக்கிலிருபிறப்பாளர்முதன்முதனற் சாதிக்காகும்.

இலங்கொளியலிந்நீலமெய்ப்படுப்போர் மங்கலஞ்சேர்ந்திருப்ப ரேனை. யலங்குகதிர்நீலத்திற்பெருவிலையாயிரப்பத்தி னளவைத்தா கித். துலங்குவதான்பாற்கடத்தினூறுகுணச் சிறப்படைந்துதோற் றுஞ்சோதி, கலங்குகடலுடைவைப்பிலரிநிந் கவிந்திரன்பேர்க்கரிய நீலம். (௭௩)

மைந்துறுசெம்மணிமுத்துவாள்வயிரம்பச்சையொளிவழங்குநீல மைந்திவைமேற்கோமேகமுசற்பவளமீருசவாஹந்தநான்கு நந்தொளியவேனுமவைசிறுவோட்கையப்பவழைகுசெங்குஞ்சி வெந்தறுகண்வலனிணங்க்ளசிதறுமிடைப்பிவனகோமேதமென்ப

உருக்குநறுநெய்த்துளிதேன் றுளிகல்லான்புண்ணியரீ ரொத் துச்சேந்து, செருக்குபசும்பொன்னிறமும் பெற்றுமெலிதாய்த்தாய் தாய்த் திண்ணிதாகி. யிருக்குமதுசுருக்கினிருந் பாவம்போம் பரிசு த்தியெய்தும்வென்றித், குருக்குவாலன்கபம்விழுந்த விடைப்புருடரா கமொளி தழையத்தோன்றும். (௭௪)

தாழ்த்தபிலத்திழிந்தெரிபொற் சுண்ணவுணையிர்துடிக்குந் த றுகட்பன்றி, போழ்த்தமுழைவாய்திறந்து திசைசெவிபிடநகைத் துப்பொன்போற்கக்கி, வீழ்த்தகபம்பிதீவிற் படுமுச்சிவாட்டமாய் மெலிதாய்ப்பொன்போற். குழ்த்தொளிவிட்டவிர் தழல்போற்றென் வெய்தி மனங்கவாந்து தோற்றஞ்செய்யும். (௭௫)

இந்தமணிபாரியாத்திரகிரியிற்கொடுமுடியாயிலங்குந்தெய்வ மந்தரமால்வணைப்புறஞ்சூழ்மேகலையாமயனிந்தமணியினிலே யந்தரநாடவன்கருமசிருப்புமண்டபமுமமைத்தானிந்தச் சந்தமணிதரிப்பவரேதரியார்வெந்திடவாகைதரிக்கவல்லார். (௭௬)

(௭௩) ஆயிரப்பத்து - பதினாயிரம். பாற்கடத்தின் ஊறுகுண சிறப்பு என்றது - மாலிலம் என்னுமணியை பசுவின்பால் நிறைந் குடத்திற்போட்டால் அதன்குணமே யக்குடமுழுதுங் காட்டுங்குண சிறப்பினே.

(௭௪) மைந்து-வன்மை. செம்மணி - பதுமராகம்.

(௭௫) நல்லான்புண்ணியரீர் என்றது - கோசலத்தை. சேந்து

செவந்து. மெலிது - வழுவுழுப்புடையது. திண்மை-கனம்.

(௭௬) பிலம்-பாதலம். பொற்கண்ணவுணை - இரணியாக்ஷத் தறுகண்-அஞ்சாமை. பன்றிஎன்றது-திருமால்கொண்ட ஆதிவரு வுருவை. தெளிவுஎய்தி என்றது - சருச்சரையகன்று நின்றலை.

(௭௭) பாரியாத்திரகிரி - குமரிகண்டத்திலுள்ள ஏழுமலைக லொன்று. கொடிமுடி - சிகரம். அந்தரநாடவன் - இந்திரன். யார் - பகைவர்.

வலன்மயிராம்வயியேமிளாவிரதகண்டத்தில்வந்துதோன்றிப்
பலர்புகழுங்கோரக்கமகதஞ்சிங்களமலயம்பாரசீக
மிலகுதிரிகடாதிதேயங்கள்பிறதீபமெங்குந்தோற்று
மலைகடலும்பெய்ந்துதிக்காரிடிக்கும்போதுநிறமதற்கியாதென்னில்.

கழையிலைகார்மயிலெருத்தம் வெருகின்கண்ணிறத்ததாய்க் க
னத்ததாகி, விழைவுநருதெளிதாகித் திண்ணிதாய்மெலிதாகி விள
ங்குமீதி, வழகுபெறவலமிடமேல் கீழொளிலிட்டனமுறையே யற
வோராதித், தழைவுறுநாற்சாதிகளாந் தினமிதனைப்பூசித்துத் தரிக்
கசான்றோர். (௭௬)

வலத்தவுணன்றசைவீழ்ந்த வழிபடுதுப்பயன்சந்தி வடிவமாந்
தன், புலத்தவரைவிதிக்குமிடத் தவருடன்மாசிழிபுலத்தும்புயல்போ
ல்வண்ணன், வலத்தமதுகைடவரைக் குறைகுருதிவழிநிலத்துமக
வான்வெற்பின், குலத்தையிறகரிசோரி சிதறிடத்தும் வந்துருடி
கொண்டதோன்றும். (௮௦)

அவ்வழியிற்படுபவள முருக்கம்பூப்பசுங்கிளிமூக் கலார்த்தசெவ்
வீசு, செவ்வரத்தமலர்க்கொவ்வைக்கனிபோலுங் குணங்குற்றந்திரு
கிக்கோட, வெவ்வமுறப்புழுவரித்தன் முகமொடிதல் பெரும்பாலு
மிப்பூணைந்தல், பெய்வளையார்தமக்கேயாந் தரிக்கின்மகப்பேறுமு
தற் பேறுண்டாகும். (௮௧)

இரவியெதிரெரியிறைக்குங் கல்லுமதியெதிர்செழுநீ ரிறைக்
குங்கல்லு, முரையிடுமொம்பதிலொன்றி லுட்கிடையாய்க் கிடக்கு

(௭௮) இறுதிகார் - ஊழிக்காலமேகம்.

(௭௯) கழை-மூங்கில். வெருகு-பூனை. அறவோர் - அந்தணர்.
முறையேயறவோராதித்தழைவுறுநாற்சாதிகளாம் என்றதனால்-வையே
யேமணியைக் கையிலெடுத்தோனிருந்த திசையைக்கொண்டு, வல
ப்பாலொளிவீசில் - அந்தணசாதியும், இடப்பாலொளிவீசில் - ஈதத்
திரியசாதியும், மேற்றிசைப்பக்கமாக வொளிவீசில் - வையெஜாதியு
ம், கீழ்த்திசைப்பக்கமாகவொளிவீசில், குத்திரஜாதியுமாகக்கொள்க.

(௮௦) சந்திவடிவமாத் தென்புலத்தவரை விதிக்குமிடத்தவனு
டன்மாசிழிபுலத்தும் என்றது - பிரமன் சந்தியாகால வடிவமாயி
ருந்துபிரர்களைச் சிருட்டிக்குமிடத்து அவனுடற்களங்கம் வீழ்ந்த
விடத்தை. புயல் - மேகம். (௮௧) கோடல் - கோணுதல். எவ்வம்-
குற்றம். ஏந்தல் - தரித்தல். (௮௨) எரியிறைக்குங்கல் - அனலைச்சிந்
துஞ் சூரியகாந்தக்கல். நீரிறைக்குங்கல்-சந்திரகாந்தக்கல். ஒன்பது
என்றது-நவமணிகளை. வடபால்நோக்கி என்றது-இரத்தினங்களை
விசைபகருங்கால் கீழ்த்திசை நோக்கியும், கொடுக்குங்கால் வடதி
சைநோக்கியு மிருத்தல்வேண்டுமென்னும் மரபுபற்றி.

மென் வொன்பான்வேறு. மரபுரைத்துவணிகரே ருகியவானவரே
றுவடபாடுன்கிப். பரவியிருந்தருச்சித்து மணிகைக்கொண் டெதிர்
மதுரைப் பரணேநோக்கா. (அஉ)

அஞ்சலிசெய்தகநோக்கா லிக்குமரற்களவிறந்த வாயுள்செல்
வம், விஞ்சகவென் தளித்தருள விறைமகனும்விண்ணிழிந்த விமான
நோக்கிச், செஞ்சரணம்பணிந்திருகைத் தாமரையும்விரித்தேற்றான்
செல்வநாய்கர், மஞ்சளையும்புடைநின்ற வமைச்சரையு நோக்கிமுக
மலர்ந்துசொல்வார். (அங்)

இம்மணியாலிழைத்துநவ முடிசூட்டியிச்சிங்க விளவேறன்ன,
செம்மறனையபிடுக பாண்டியனென் நியம்புமெனச் செம்பொன்
றுக்கிக், கைம்மறியில்வணிகருக்கு விலைகொடுப்பான்வருவார்முன்
கருணைநாட்ட, மம்மகன்மேனிரப்பியிள நகையரும்பிநின்றாரை யங்
குகாணார். (அச)

ஒருருவாய்நேர்நின்ற வணிகேசர்விடையின்மே லுமையாளோ
டு, மீருருவாய்முக்கண்ணு நாற்கரமுமஞ்சமர நிறவாவாறு, காருரு
வாயெழுமிடருங் காட்டித்தங் கோயில்புகக் கண்டாரின்று, பாருரு
வாய்நின்றவணி கேசரிவரெனவேபின் பற்றிப்போவார். (அரு)

தேன்செய்தகொன்றைநெடுஞ் சடையாாமுன் றுழந்தெழுந்து
செங்கைகூப்பி, யான்செய்யுங்கைம்மாற யெம்பிராற்கொன்றுண்
டோ யானுமென்ன, தூன்செயுடலும்பொருளு முயிருமெனினவை
யாவு முனவேயையா, வான்செய்யுநன்றிக்கு வையகத்தோர் செய்
யுங்கைம் மாறுண்டேயோ. (அசு)

என்னமுன் வழுத்தலுறும் விறன்மாறன் கோக்கொழுந்தை
யிகல்வேல்விற்தை, மன்னொருமிவற்குமன வாக்கிறந்த பூரணமா
மதுரைநாதன், பொன்னொரு மணிமகுடஞ் சூடமணிநல்குதலாற் புவி
யனேகம், பன்னொருமுறைபுரியத் தக்கதென வாழ்த்தினார் பல்சான்
றோரும். (அஎ)

(அங்) அகநோக்கு என்றது - திருவருட்பார்வையை. மஞ்சன்-
மைந்தன் - இதுபோலி. தூக்கி - துலையால் நிறுத்து.

(அரு) பாருருவாய் என்றது - உலகினர் திருவுருவங் கொண்
டிற்றமையை.

(அஎ) மாறன் என்றது - வீரபாண்டியனை. கோக்கொழுந்து
என்றது-அரசிளங்குமரனை. புரியத்தக்கது - இது வியங்கோள்வினை
முற்றம். பெற்றுப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களையெனத் திருவாசகத்தில்
முவ்வியுதி வியங்கோட்பொருளில் வருதல்காண்க. கொழுந்தை
இதில் - ஐ - சாரியை இடைச்சொல்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

ஏத்திவலங் கொண்டிருநான் கிபந்தழுங் ப்பெற்றோங்கி யிருக்
கும்ட்ட, மூர்த்திவிடை யருள்பெற்று மூவாநன்மறையாசி முனிவர்
கூறப். பார்த்திவன் தன் பொலன்மாட மனைபுகுந்தா னிறைமணிப்
பண்பாயுங்கேள்விச். சாத்திரமந்திரரு மணினோக்கி வியப்படைந்
தார் சங்கைகூர்த்தார். (அஅ)

மேற்படி - வேறு.

வேளெனவந்தநாய்கர்சந்தாவீடங்கராளு
ளார்களுங்கோளும்பற்றிநவமணியாக்கினாரோ
தாள்களுந்தோளுமார்புந்தரித்தநீணாகமீன் த
வாள்விடுமணியோவீந்தார்யாதெனமதிக்கற்பாலேம். (அக)

இந்திரக்கடவுளுட்டுமிம்மணியரியவென்னு
மந்தரக்கிழவாநல்கியமணினுமாண்டகேள்வித்
தந்திரக்கனகக்கொல்லர்க்குவர்ப்பனததும்பவீசிச்
செந்திருமார்பினற்குத்திருமணிமகுடஞ்செய்தார். (க௦)

மங்கலமரபான்மாலேமணிமுடிசூட்டிநாமஞ்
செங்கணேறுயர்த்தநாய்கர்செப்பியமுறையால்வெத
புங்கவரிசைப்பவீதிவலஞ்செய்துபுனிதன்பாத
பங்கயமிறைஞ்சிவேந்தன்பன்மணிக்கோயிலெய்தார். (கக)

போர்மகட்குறையுளானபுயத்தபிடேகத்தென்னன்
தேர்முதற்கருவித்தானைத்தெவ்வாரீண்முடியெலாந்தன்
வார்கழற்கமலஞ்சூடமனுமுறைப்பைங்கூழ்காக்குங்
காரெனக்கருணைபெய்துவையகங்காக்குநாளில். (கஉ)

(அஅ) அட்டமூர்த்தி என்றதை - “நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விச
ம்பு நிலாப்பகலோன், புலனாயமைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்
ந்துநின்றான்.” என்னும் திருவாசகத்தானுணர்க. மூவா - கெடாத,
பெற்றது என்னும் வினைப்பெயர் - ஈறுதொக்கது. பொலன்மாடம் -
பொன்னாலாகிய மானிகை. பொன்னன்னுஞ்சொல் ஈறுகெட்டு, வக
ரமும், மகரமும் பெற்றுப் பொலம் எனநின்று இறுதி நிலைப்போலி
யாய்ப் பொலன் என்றாயிற்று. சங்கைகூர்த்தார் என்றது - சூரியன்
முதலிய கோள்களோவென ஐயுறலை. (அக) வேள்-முருகக்கடவுள்.
நாள் - நட்சத்திரங்கள். கோள் - நவக்கிரகங்கள்.

(க௦) இந்திரக்கடவுளுட்டு மிம்மணியரிய என்றது - சோமசுந்
தரக்கடவுளா லருளப்பட்டதாதலின். செய்தார் - முதனிலை திரியா
துவந்த பிறவினை வினைமுற்று.

(கக) புனிதன், - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். ௨௩௭

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தந்தைதன்காமக் கிழத்தியரீன்ற தனயராய்த் தனக்குமுன்ன
வராய், முந்தைநாளரசன் பொன்னைறமுரித்து முடிமுதற்பொரு
ள்கவர்த்துட்குஞ், சிந்தையராகிமறுபுலத்தொளித்த தெவ்வரைச்சில
ர்கொடுவிடுப்ப, வந்தவர்கவந்த தனமெலாமீள வாங்கினுனீர்க்கதிர்
மருமான். (௬௩)

மாணிக்கம்விறற்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௨௮௭.

பதினேட்டாவது,

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காழ்கெழுகண்டத்தண்ணல்கெளரியன்மகுடஞ்சூட
வீழ்கதிர்மணிகளீந்தவியப்பிதுவிடையோன்சென்னி
வாழ்கருமுகிலைப்போக்கிமதுரைமேல்வருணன்விட்ட
வாழ்கடல்வற்றப்பக்கண்டவாடலைப்பாடல்செய்வாம். (௧)

சித்திரைமதியிற்சேர்ந்தசித்திரைநாளிற்றென்னன்
மைத்திரண்மிடற்றுவெள்ளிமன்முளாற்களவுமானட
பத்திமைவியிற்பண்டம்பற்பலசிதற்பநல்கிப்
புத்தியும்வீடுநல்கும்பூசனைநடத்தலுற்றான். (௨)

நறியநெய்யாதியாரநறுங்குழம்பீருவாட்டி
வெறியகர்ப்புரநீராட்டியற்புதவெள்ளம்பொங்க
விறைவளைவியந்துநோக்கியேத்துவானெறிநீர்வையைத்
துறைவநீயென்கர்ப்புரசுந்தரனேயோவென்றான். (௩)

பூசனைபுரியுமெல்லைப்பொன்னகர்க்கிறைமைபூண்ட
வாசவன்வருடந்தோறும்பூசித்துவருவானன்
காசுறுமனத்தான்பூசைகழிவுறுமளவுந்தாழ்ந்து
தேசமைசிதற்பார்பூசைசெய்துதன்னாடுபுக்கான். (௪)

(௬௩) உட்கல் - திடுக்கிட்டிருந்தல்.

(௧) வியப்பென்பது - தானியாகுபெயராய் படலத்தின்மேனி
ன்றது.

அன் றநீர்க்கடவுள்வேள்விநாயகனவையைத்தெய்தி
நின் தவன் தன்னேய்தீருஞ்செவ்வியினிகழ்ச்சிதோன் தக்
குன் தவன்சிறகரீர்த்கொற்றவன் முகத்தைநோக்கி
யின் றநீசிறி துதேம்பியிருத்தியாலிதென்கொலென்றான். (இ)

சிலைப்படுமுகிலூரண்ணல்செப்புவானிருடரன்பின்
வலைப்படுபெருமானெம்மான் மதுரையெம்பிரானையன்பு
தலைப்படுபூசைசெய்யத்தாழ்த்ததின் ததனாலிப்போ
தலைப்படச்சிறிதெனுன்னமாகுலமடைந்ததுண்டால். (ஈ)

என்னவவ்வினங்கத் தான்மாவிலிங்கமோவென் றுமுந்நீர்
மன்னவன்வினவலோடுமகபதிமொழிவான்முன்பென்
றன்னரும்பழியும்வேழச்சாபமுந்தொலைத்ததன்றோ
வன்னதையநித்திலாய்கொலென்னநீரண்ணல்கூறும். (எ)

அற்றதுவாகிற்தேய்வமருத்துவராலுந்தீரச்
செற்றிடவரிதாயென்னேத்தெறும்பெருவயிற்றுநோயை
வற்றிமொறுதீர்க்குங்கொல்லெனவலாரியைய
முற்றநீவினாத்தென்னென் றுண்ணகையரும்பிச்சொல்வான். (அ)

அரியயராலுந்தீராப்பிற்றினோயறுக்கவல்ல
பெரியவனின்தயாக்கைப்பெரும்பிணிபிறவுந்தீர்த்தற்
கரியனோவையன்செய்யுந்திருவிளையாட்டையின்னே
தெரியநீசோதியென்னத்தெண்கடற்சேர்ப்பன்சொல்வான். (க)

கல்லிதகரிந்தோயிங்குநான்வருங்காலேவேட்டார்க்
கெல்லையில்காமநல்குஞ்சரபியுமின்பால்சோரப்
புல்லியகன்றுமாற்றுப்பட்டவப்போதுகண்ட
நல்லசோபனத்தாலிந்தநன்மொழிகேட்டேனென்றோ. (க௦)

வருணனுமேகிவெள்ளிமன் றுடையடிகள்செய்யுந்
திருவிளையாடல்கண்டவயிற்றுநோய்தீர்ப்பானெண்ணி.

(இ) வேள்விநாயகன் - இந்திரன். தேம்பி - வருந்தி. நோய்ள
ன்றது - வருணனுக்குள்ள சலோதரவியாதியை. இதனைச் "சலோ
தரநோய்க்கோட்பட்டான் தன்புனற்கரையன்மாதோ," என்பதா
லுமுணர்க.

(ஈ) சிலை - இந்திரதனுசு. (எ) நீர் அண்ணல் - வருணன்.

(அ) தெய்வமருத்துவர் - அச்சவனிதேவர். (க) கடற்சேர்ப்ப
ன்னன்றது - கடற்றுறைக் கிறைவனாகிய வருணனை.

(க௦) காமம்என்றது - நண்டிவிரும்பப்பட்டபொருளின்மேனி
ன்றது. ஆறு - வழி.

வருணன்விட்டகடலைவற்றச்செய்தபடலம். உருணன்

முரசதிர்மதுரைமுதுர்முற்றூயழித்தியென்னுக்
குரைகடறன்னைவல்வேகுவீனேவினே. (கக)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கொதித்தெழுந்துதருக்களிற் கொத்தியெடுத்தெத்திசையு
மதிர்த்தெறிந்துவரைகளெல்லாமகழ்ந்துதிசைப்புறஞ்செல்லப்
பிதிர்த்தெறிந்துமாடரிரைபெயர்த்தெறிந்துபிரளயத்தி
லுதித்தெழுந்துவருவதெனவோங்குதிரைக்கடல்வருமால். (கஉ)

கந்தமலர்த்தனிச்சுடவுள்கற்பத்துமழியாத
வந்தவளம்பதிக்கிடையுறைய்தியதெம்பதிக்குமினி
வந்ததெனச்சுந்தரனைவந்திரைஞ்சிவானவருஞ்
சிந்தைகலங்கினர்வருணன்செய்தசெயறெளியாதார். (கங)

சூலமோடழலேந்துஞ்சொக்கர்திருவினையாட்டின்
சீலமோநாமியைத்ததீவினையின்றிநமிதுவோ
வாலமோவுலகமெலாமழியவரும்பேருழிக்
காலமோவெனக்கலங்கிக்கடிநகரம்பணிப்பெய்த. (கச)

மண்புதைக்கத்திசையுதைக்கமயங்கிருள்போல்வருந்தம்
விண்புதைக்கவெழுமாடவியனகரின்புறத்தினி
கண்புதைக்கவருமளவிற்கண்டரசனடுகடுங்கிப்
பெண்புதைக்குமொருபாகப்பிராண்டியேசரனென்னு. (கடு)

ஆலமெழுந்திமையவர்மேலடரவரும்பொழுதஞ்சு
மாலெனவுந்தன்னுயிர்மேன்மறலிவரும்பொழுதஞ்சும்
பாலெனவுங்கலங்கிப்பசுபதிசேவடியில்விழுந்
தோலமெனமுறையிட்டானுலகுபுகமுறையிட்டான். (கசு)

முறையிட்டசெழியனெதிர்முறுவலித்தஞ்சுலையென்னுக்
கறையிட்டவிண்புரந்தகந்தரசுந்தரக்கடவு
கெறையிட்டவருகடலைச்சுவறப்போய்ப்பருகுமெனப்
பிறையிட்டதிருச்சடையிற்பெயனன்கும்வரவிடுத்தான். (கஏ)

நிவப்புறவெழுந்தநான்குமேகமுரிமிர்ந்துவாய்விட்
வொப்புறகடலைவாரியுறிஞ்சினவுறிஞ்சலோடு

(கஉ) அகழ்தல் - பறித்தல். பிதிர்த்தல் - தூள்படுத்தல்.

(கடு) பாலன் என்றது - மார்க்கண்டேயரை.

(கசு) நிவப்புற - நிரம்ப. சிவப்பெருங்கடவுளென்றது - தனது
சத்தியால் பிரமவிஷ்ணுக்கள் முதலானோரையொடுக்கியுந் தோற்றி
புந்தானொரு விகாரமுமின்றி நிற்கும் இறைவனாகலை.

சிவபெருங்கடவுள்யார்க்குந்தேவெனத்தெளிந்தோரோழு
பவப்பெரும்பெளவம்போலப்பசையறவறத்ததன்றே. (கஅ)

அந்நிலைநருளாரும்வானவாராதியோருந்
தென்னவர்பிரானுமெந்தைதிருவிளையாடலோக்கிப்
பன்னருமகிழ்ச்சிபொங்கப்பன்முறைபுகழ்த்துபாடி
யின்னநீர்மனத்தராகியீறிலாவின்பத்தாழ்த்தார். (கக)

வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௨௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௦௬.

கூடற்காண்டம்.

பத்தோன்பதாவது,

நான்மாடக்கூடலானபடலம்.

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

பூதங்களல்லபொறியல்லவேறுபுலனல்லவுள்ளமதியின்
பேதங்களல்லவியையன்றிகின்றபிறிதல்லவென்றுபெருதூல்
வேதங்கிடந்துதமொறும்வஞ்சுவெளியென்பகூடன்மறுகிற்
பாதங்களுவவளையிந்தனாதிபகர்வாரையாயுமவரே. (க)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

திருமகள்வலக்கண்வாக்கின்சேயிழையிடக்கண்ணூனப்
பெருமகனுதற்கணுகப்பெற்றுவான்செல்வங்கல்வி
யருமைவீடளிப்பாள்யாவளவளையிர்த்துணைவன்காண
வொருமுலைமறைந்துநாணியொசிந்தபூங்கொம்பினின்றாள். (உ)

(கஅ) பெளவம் - கடல்.

(க) இந்தனடி-விறகு. பூதங்கள்என்றது பிரிதிவுமுதலிய பஞ்ச
பூதங்களை. பொறி என்றது - மெய், வாய், கண்மூக்கு, செவியாகிய
ஞானேந்திரியங்களை. புலன்என்றது-சத்தாதியைம்புலன்களை. உள்
ளமதியின்பேதங்க ளென்றது-மனமாதிரி யந்தக்கரணவிகற்பங்களை,
பிறிது என்றது - ஆன்மாவை. வஞ்சுவெளி - வெறுவெளி.

கதிர்மதிமிலைத் தவேணிக்கண் ணுதல்வருணையே
வதிர்கடல்வறப்பச்செய்தவாடலீ தனையானேய
முதிர்மழையேழின்மேலுமுன்னைநாண் முகிலும்போக்கி
மதுரைநான்மாடக்கூடலாக்கியவண்ணஞ்சொல்வாம். (ந)

எற்றுதெண்டி ரைநீர்ச்சேர்ப்பன் றன்செயலிமூக்கிநாண்
முற்றிருக்கண் ணுஞ்சேப்பவுடன் றெழு கோபச்செந்தீப்
பற்றிடவாகம்வெம்பிப்பரவையும்யா றும்வெந்து
வற்றிடவெகுண்டிரின் றுன்மானமும்வலியுங்குன் றுன். (ச)

நளிர்புன் மதுரைமூதூர்நாயகனாடென்னைத்
தெளிகிலனாகிப்பின் ணுஞ்செழுமுகிலேழுங்கூலிக்
குளிர்கடல்வறந்ததென்னக் குடித்தெழுந்திடித்துப்பெய்யா
வொளியளர்மதுரைமுற்றுமொல்லெனக்களைமினென் றுன். (ரு)

பொள்ளெனமேகமேழும்புகுந் துபார்தெரியமுந்நீர்ப்
பள்ளமும்வறப்பமுற்றப்பருகிமெய்கருகியின்னித்
தெள்ளருந்திசையும்வாணுஞ்செவிடுறப்பிலமும்பாருழ்
விள்ளமால்வரைகளெட்டிம்வெடிபடமேருச்சாய. (க)

ஊழிநாள்வெடிக்குமண்டகடாகத்திறெலிபோலார்த்துப்
பாழிவாணுமுலீழப்பாடவிமணிகள்நிதி
யாழிநீர்ஞாலந்தாங்குமராவுடனெளியத்திக்கிற்
சூழிமால்யானேநின் றநிலைகெடத்துணுக்கங்கொள்ள. (எ)

வெள்ளியநீறுபூத்துமுழுவெனவீங்குகாய்போற்
தெள்ளியவாலிசிந்தத்திரண்டதிண்பளிக்குத்துண்போ
லொள்ளியதாரைசோரவும்பர்மீன்கணங்கனோடுந்
துள்ளியதிரையிலாமீன்கணந்துடித்துவீழ. (அ)

ஆர்த்தெழுகொண்முவெழுஞ்சராசரமனைத்துஞ்சூழ்ந்து
போர்த்ததுஞாலமுண்ணப்புக்கதோர்வடிவங்கொண்ட
தீர்த்தனில்விசும்பாருந்திசைகளுந்தெரியாவாகப்
பார்த்தகண் ணுழையாவாகப்பரந்திருள்கான்றதன்றே. (க)

(ந) ஏவிய என்பது, ஏயவென நின்றது, இடைக்குறை.

(ச) பரவை-கடல். (எ) பாழி-வலிமை. சூழி-முகபடாம். மால்-
யானை-அஷ்டகஜங்கள். (அ) முழவு-மத்தளம். வீங்குகாய்என்றது-
கணியாணபூசனிக்காயை. ஆலி-மழைத்துளி. மீன்கணம்-நகரத்திரக்
கூட்டம். (க) தீர்த்தன் என்றது - பிரளயகால ருத்திரமூர்த்தியை,
கான்ற-வெளிப்படுத்தின.

பைஞ்சுடரெறிக்கும்பச்சைகாரொளிபரப்புரீலம்
புஞ்சவாளுடுக்கன்னநித்திலம்பொன்னங்குப்பை
செஞ்சுடர்மணிகடுப்புச்சிதறுவகணவரோடும்
விஞ்சையர்மகளிருடிவெறுத்தெறிகலன்கள்போல. (க௦)

கடியகாலுதைப்பப்பெய்யுங்கடுஞ்செலவொழிலிமாடக்
கொடியநீணகரைச்சூழ்ந்துபுதைத்தலுங்கோலொன்றோச்சிப்
படியெலாம்புரக்குங்கோலுநகருளார்பலருளால
மடியுநாளிதுவேயென்றமயங்கினுருயங்கினுரே. (க௧)

கண்ணுதன்மூர்த்திதானேயின்னமுங்காக்குமென்றூப்
புண்ணியநகராரோடும்பொருக்கெனக்கோயிலெய்தி
விண்ணிழிவிமானவாழ்க்கைவிடையவனடிக்கீழ்வீழ்ந்தா
ன்னன்னலாராடன்முன்னுமறிந்துகைகண்டவேந்தன். (க௨)

விடையினையாலமுண்டமிடற்றினைகங்கைதாங்குந்
சடையினைகூற்றைவென்றதாளினைமேருச்சாபப்
படையினையடியேந்துன்பப்பாட்டினைநீக்கியாளு
நடையினையாகியெங்கணல்லுயிர்தாத்தல்வேண்டும். (க௩)

என்னலுந்தென்னர்க்கென்றுமெய்தியவிடுக்கண்டிற்கு
முன்னவன்முன்போளுன்குமுகிலையுநோக்கியின்ன
தொன்னகரெல்லேநான்குஞ்சூழ்ந்துநான்மாடமாகி
வின்னெமொரியேழும்விலக்குமினெனவிடுத்தான். (க௪)

வந்துநான்மாடமாகிவளைந்துநாற்றிசையுஞ்சூழ்ந்து
சந்துவாய்தெரியாதொன்றித்தானொருகுடிலாய்மாடப்
பந்திகோபுரஞ்செய்குன்றங்கால்கள்போற்பரிப்பப்போர்த்த
விந்துவார்சடையோனையவொழிலிமாநகரமெங்கும். (க௫)

அன்னநான்மாடத்துள்ளுநகருளாரமைச்சர்வேந்தன்
நன்னநாற்கருவித்தானேசராசரம்பிறவுந்தாழ்ந்து

(க௦) பச்சை - முதலிய மணிகளைச் சிதறுவ என்றது - ஏழு
மேகங்களுள் சம்வர்த்தம், புட்கலாவர்த்தம் என்னு மிரண்டுமேகங்
களும் நவரத்தினங்களைப் பொழிவனவாதலின். புஞ்சம் - திரட்சி.
நித்திலம்-முத்து. (க௧) எழிலி-மேகம். (க௩) சாபம்-வில.

(க௫) குடில்-குடிசை. (க௬) சராசரம் - சரம். அசரம் - சரம்-
இயங்கியற்பொருள். அசரம் - நிலையியற்பொருள். பொன் அஞன்-
பொற்கொடிபோலும் உமாதேவியார். முன்னேநான் என்றது-
வருணன்விட்டகடலை வற்றச்செய்தகாலத்தை. என்ன என்றதில்-
அகரவுருப ஆறும்வேற்றுமைப் பன்மைப்பொருளது.

முன்னைநாடனினுமின்பமூழ்கின்னிருந்தாருழிற்
பொன்னஞல்பாகன்ருளிற்புக்கமர்ந்திருந்தாரொத்தார். (கக)

கழைகெழுவரையினுச்சிகவிழ்கின்றபுயல்போற்கார்குழிற்
திழைமணிமாடத்தும்பரெறிதுளியுடைந்துதுள்ளத்
தழைகடல்வறப்பவாங்கித்தன்னுடல்வறப்பப்பெய்து
மழைகளும்வெள்கிரின்றவருணனும்வெள்கிரின்றான். (கஎ)

நடுங்கினன்கழிந்தவச்சநாணமீதுரமான
மொடுங்கினனுள்ளத்துள்ளோருவகைவந்தெய்தப்பொற்பூத்
தடங்கரைகுறுகாமுன்னேய்தணிந்துபின்றேயுய்ந்துபாச
மடங்கினன்மடங்காவன்பின்வள்ளலைப்பூசைசெய்வான். (கஅ)

புனிதயீரூடிக்கண்டிபூண்டுவான்கங்கையாதி
வனிதையர்பசும்பொற்கும்பவாசீர்வடித்துரீட்டப்
பனிமலர்சசுந்தங்கந்தமணிக்கலன்பசும்பொளுடை
யினையனபிரவுமின்றுகத்பகமெடுத்தாங்காட்ட. (கக)

ஐங்கனியமுதமைந்துகெனவியமமுதுநாபந்
செங்கதிராவின்நடுமின்னேவொன்னொடுபிட்டுசேற்க
ணங்கைதன்பதியைப்பூசிந்தாயிரகாமங்குடறிப்
பைங்கதிராமுத்தஞ்சாத்திக்குநாமுநடிபணந்துரின்றான். (உப)

அருச்சுனையுவர்வொதியமலனீயாதுவேண்டிற்
முரைத்தியென்றோதீர்த்தோனெல்லைதாழ்ந்தொன்றினுலங்
கரைத்திடவரியவிந்தக்கடியவென்வயிற்றுநோய்ரின
றிரைத்தடமாடியின்னேதீர்த்திடப்பெற்றேனெந்தாய். (உச)

(கஎ) மழைகளும் வெள்கிரின்ற என்றது - கரியமேகக்களும்
விடாது மழையைச்சொரிந்து தேசம்வெளுத்து நாணிரின்றதையு. வ
ருணனும்வெள்கிரின்றான் என்றது - தனதுசெயல்முற்றுருமையா
ல் வருணனும் அச்சமுற்று அசைவற்றுநின்றமையை.

(கஅ) பொற்பூத்தடம் - பொற்றாமரைத்தடாகம். நடுங்கினன்-
ஒடுங்கினன், மடங்கினன் - முற்றெச்சங்கள்.

(கக) கங்கையாதிவனிதையர் என்றது - கங்கைமுதலிய எழு
புண்யநதிகளாகிய பெண்களை. (உப) ஐங்கனி - எலுமிச்சம்பழம்,
நார்த்தம்பழம், தமர்த்தம்பழம், குளஞ்சிப்பழம், மாதுளம்பழம்.

(உச) ஒன்றினுலம் என்றது - மணிமந்திர ஒளவுதாதிகளை,
இன்னே - இது இனி என்னுமிடைச்சொற்றிரிபு.

மேற்படி - வேறு.

வேதமுதற்கலைகாட்சிமுதலளவை விரிஞ்சன்முதல்விண்ணோர்
செய்யுஞ், சோதனையுளகப்படாச் சோதியுனைச்சோதிக்கத் துணர்
தேனந்தோ, பேதைமையேனிடத்தென்ன குணங்கண்டென்பிணி
தீர்த்தென்பெற்றாயாசை, கோதமிலாய்குற்றமே குணமாகக்கொள்
வதுநிக்குணமோவையா. (உஉ)

பொன்னகரான்காலந்தாழ்த் துணையருச்சித் தயர்ச்சியொடும்
போனவாறு, மென்னெனயான்வினவியதும் வலாரியிறைகொடுத்
ததுமலிவிறைக்குநேர்யான், பின்னைவினாயதுமவன்சொல் வழியுன்
னைச்சோதித்தபெற்றிதானு, முன்னவனேயுன்னருளா லென்பிணி
க்குமருந்தாகிமுடிந்தவாமே. (உ௩)

ஆறுமதிமுடியணிந்த வருட்கடலேவயிற்றுகோ யன்றிமேனா
ண், மாறுபடுமிருவினையு மலவலியுங்கெடவீட்டின் வழியும்பெற்
மேன், வேறினிமந்திரமென்னை மணியென்னைமருந்தென்னை மெ
ய்மையாகத், தேறுமவர்க்கிப்புனித தீர்த்தமேபினியனைத்துந் தீர்ப்
பதன்றோ. (உ௪)

மேற்படி - வேறு.

அடியனேன்முன்னஞ்செய்தவபராதமிரண்டுந் தீரும்
படிபொறுத்தருள்வாயென் றுபன்முறைபரவித்தாழ்ந்து
மடியிலாமகிழ்ச்சிபொங்கவரங்களுஞ்சிறிதுவேண்டிக்
கடியதன்னகரம்புக்கான்குடதிசைக்காவல்வேந்தன். (உ௫)

(உஉ) காட்சிமுதலளவை என்றது - பிரத்தியட்சம், அநுமான
ம், ஆகமம், அபாவம், அருத்தாபத்தி, ஒப்பு என்னுமறுவகைப் பிர
மாணங்களை. இதனுள், வேதமுதற்கலை என்றது - ஆகமப்பிரமாண
த்தை. பேதமை - மெய்யறிவின்மை. கோதமிலாய் என்றது - விரு
ப்பு வெறுப்பில்லாதவனென்பதை. கோது - குற்றம்.

(உ௩) இறை - விடை.

(உ௪) மணி என்றது - தன்னைத்தானறிந்துநின்ற வையித்தி
யாசிரியன், கோசபீசமுதலிய ஓடாதங்களை முறைப்படி யமைத்து
ப்புடந் தீர்த்தெடுத்ததோர் குளிகையை. அதனைத்தமரிட்டித் தரிப்ப
வரது நோய்முதலியவைகள் உடனே கசிக்குமென்பதை, அகத்திய
ர் கரிசலைமுதலிய வையித்திய தூல்களிற்காண்க.

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம். ௨௪௫

வன்றிறல்வருணன்விட்டவாரியைவிலக்கவீசன்
மின்றிகழ்சடையினின் றநீங்கியமேகநான்குங்
குன்றுபோனிவந்துநான்குகடமாக்கடலாலே
யன்றுநான்மாடக்கடலானதான்மதுரைமுதூர்.

(௨௬)

நான்மாடக்கடலானபடலம்முற்றிற்று.

படலம் ௨௮ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௩௩௨.

இருபதாவது,

எல்லாம்வல்லசித்தர் திருவிளையாடற்படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

சத்தநான்மறைப்பொருள்வரைதள்ளுநீண்முடிமேல்
வைத்தகார்கனான்மாடமாமதுரைமேல்வருண
னுய்த்தமாரியைத்தடுத்தவாறுரைத்துமேலுயர்த்தோர்
சித்தராய்விளையாடியசெயல்சிறிதுரைப்பாம்.

(௧)

தேடருங்கதிர்மணிமுடிசெழியனும்பாண்டி
நாடருந்திருவெய்திமேனல்லவீடெய்தக்
கூடலம்பதிமேலியருணங்குறிகடந்த
வேடரங்கொருசித்தமெய்வேடராய்வுருவார்.

(௨)

வட்டவார்சடைக்குஞ்சியும்பூணூன்மார்பு
மிட்டநீறணிதிலகமுமிணைக்குழைதுங்க

(௧) சத்தநான்மறை - ஒளிவடிவமாகிய நான்கு வேதங்கள்
வரை - எல்லை. சத்தநான்மறைப்பொருள்வரை தள்ளுநீண்முடி என்.
மது - பரஞானத்தாலன்றி யீந்துசத்தியின் காரியமாகிய அபரஞா
னத்தா லாராயத்தற்கு அரிதென்பதை.

(௨) குணங்குறிகடந்தவென்னுங் குறிப்பால் வேடர் என்றது -
சிட்களசிவத்தை. குணம் - முக்குணங்கள். குறி என்றது - ஆண்
பெண் என்னும் பகுப்பினை.

லிட்டவெள்ளை முத்திரையுந் தோல்விரித்தப்பட்டிகையுஞ்
சுட்டவெண்பொடிப்பொக்கணந்தூக்கியதோளும். (௩)

தூய்வெண்பொடியழிந் துமெய்சிவந்திடச்சுவடு
செய்யும்வெண்டிரப்படிகநீண்டமலை யுஞ்சிவந்த
கையிலங்குகட்டங்கமுங்கண்டவர்மனஞ்சென்
றுய்யவன்புறவீக்கியவுதரபந்தனமும். (௪)

அட்டவேங்கையீருரிவைகீண்டசைத்தகோவணமு
மொட்டவீக்கியபுலியதனாடுக்கையுமிடத்தோ
ளிட்டயோகப்பட்டிகையும்பொன்னிடைகட்டப்
பட்டசுஃரொலிவேத்திரப்படைக்கையும்படைத்து. (௫)

வேதகிண்கிண்சிலம்புசூழ்ந்தடிகளின்மீழ்ந்
வேடதரும்பதமுளரிபூறருண்மதுவொழுத
பேர்தவானந்தமதுதூகர்தலர்முகம்பொலியப்
பாதபங்கயமுபரிட்பாதுகைகூட. (௬)

சிறிதுமூரலும்வெயர்வையுந்திருமுகத்தரும்பக்
குறுகியாவணகீசித்திரகூடநாற்சந்தி
மறுகுருளிகையுபரிகைமாளிகைவாயி
லறுகுசூழ்ந்ரைதெற்றியிவ்விடந்தொறுமடைந்து. (௭)

தெற்கிருப்பவர்போல்வடிகைவயிற்சென்று
புக்கிருப்பதுங்கிழக்குளார்போலமேற்றிசையி
னக்கிருப்பதும்யாவருநாடினரறியக்
தக்கதன்றியேயிந்திரசாலமாத்தணந்தும். (௮)

சேயவெற்பினையணியதாச்செய்துமற்றணித்தாய்
மேயவெற்பினைச்சேயதாவிடுத்துமெய்முதுமூப்

(௩) வெள்ளை முத்திரை என்றது - சங்கத்தோடுகளை. பொக்கணம் என்றது - பிறர்க்குவிபூதிநல்க, இப்பிவடிவாகத் தலையோட்டானமைத்தொருகருவி. இதனைச், “சுத்திய பொக்கணத் தென்பணிகட்டங்கம் எனவருந் திருக்கோவையார்க்கு நச்சினுர்க்கினிய ரெழுதிய வுரையினுமுணர்க.” ஐந்துமுகங்கள் தலையிற் பொருந்தச் செய்த வட்டவடிவாகிய ஓர்பை எனவும் பொருள்கூறுவர்.

(௪) கட்டங்கம்-மழு. உதாரபந்தம்-கடிகுத்திரம். அதன் -தோல். சுஃரொலி-பிரம்பை வீசும்போதுண்டாகும் ஓர்விதக்குறிப்போசை.

(௭) ஆவணம் - கடைவீதி. நாற்சந்தி - நான்குதெருக்கள் கூடியிடம். குளிகை-வீட்டிறப்பு. தெற்றி-திண்ணை. அதுகுஞ்சுநீர்.

(௮) நக்கல் - சிரித்தல்.

எல்லாமவல்லசித்தர்திருவிளையாடற்படலம். ௨௪௭

பாயமக்களையினையவராக்கியுங்குதலை
வாயமக்களைக்கழிமுதுமக்களாவருத்தும். (௧)

ஆணைப்பெண்ணுருவாக்கியும்பெண்ணையாணுருவ
மாணக்காட்டியுமலடியைமகப்பெறச்செய்துங்
கோணக்கடன்செவிலுமைகண்குருபிங்கெவருங்
காணத்திர்த்துநாலுலோகமுங்கணகமாச்செய்தும். (௧௦)

செல்வார்தம்மனைப்பொருளெலாம்வறுமையிற்சிற்றந்தோ
ரில்லமெய்தவநட்டவரிகலின்றித்தம்மின்
மல்லும்வெஞ்சுமரிழைப்பவங்காஞ்சிரமரத்தி
னல்லதீங்கனிபழுப்பவும்விஞ்சைகணையந்தும். (௧௧)

பருவமாரியபருவத்தில்வையைர்பாந்து
வருவதாக்கியுமீளவும்வறந்திடச்செய்தும்
பொருவிறஞ்சுவையோடையும்பொய்கையுமுவர்ப்புத்
தருவவாக்கியுமுவரியின்சுவையவாத்தந்தும். (௧௨)

வீசிமாத்திரைக்கோலினைவிண்ணினட்டகன்மே
லூசிராட்டியிட்டிசுமேற்பெருவிரலூன்றி
யாசிலாடியுமூசுமேற்றலைகிழக்காக
மாசில்சேவடிப்போதுவான்மலர்ந்திடச்சுழன்றும். (௧௩)

சண்டவெம்பணிப்பகையெனப்பறந்துவிண்டாவிக்க
கொண்டலைப்பிடித்திடியொடுவகுடித்திர்பிழிந்து
கண்டவர்க்கதிசயம்பெறக்காட்டியுங்காண
விண்டலத்தினிற்பண்டுபோலிறைகொளவிடுத்தும். (௧௪)

எல்லிடைப்பிடம்பொருள்களையிராவெழப்பார்த்து
மல்லிடைப்பிடம்பொருள்களைப்பகல்வரவமைத்தும்
வல்லழற்புனலுளர்வளிவலிகெடப்பார்த்து
நல்லபோதுகாய்கனியிலாநாள்படக்கண்டும். (௧௫)

பீளைகால்விழிக்கிழவரைப்பிரம்பினுல்வருடிக்க
காளையாடவராக்கியக்கணவருக்கிசைய

(௧) முதுமக்கள் - விருத்தர். (௧௦) பங்கு - முடம். நாலுலோகம் - வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்.

(௧௧) க்ரஞ்சிரம் - எட்டி. (௧௩) ஆசு - குற்றம். இல் - இன்றி.

(௧௪) பணிப்பகை - கருடன். பணி - பாம்பு. (௧௫) எல் - பகல். அல் - இரவு. பட்டக்கண்டும் என்றது - காய்க்கச்செய்தலை.

திருவிளையாடல்பொருள்

வீளைவாய்முதுகற்பினார்களுவடைந்திளமை
யானவேத்திரம்வருடிறளித்தருள்செய்தும். (கக)
அகரமாதிரிமூன்றாகியவாகருடணமே
புகரிலாவதிரிசசியமஞ்சனம்பொருவில்
வகரமாதிரிமூன்றாகியவசியமேவாத
மிகலிலாவயத்தம்படுன்றின்னவைசெய்தும். (கஎ)
வேதநூறெளியார்களைக்கலைகளும்வினங்கப்
பூதிநாவினிற்சிதறியும்பூழியன்காதன்
மாதாரொடம்பயில்புதுமணமலர்க்காவிற
காதரிண்டகோட்டெனகினைக்கரும்பனைசெய்தும். (கஅ)
ஏனைவான்றருக்குலங்களைப்புட்களையிருகோட்
டானையாதிபல்விலங்கினையொன்றையொன்றாக
னானநோக்கினுனோக்கியுநாடியவியேயார்
மானினோக்கியராகிலோமெனவெழில்வாய்த்தும். (கஃ)
நாகநாடுபொன்னாட்டுளபொருளுமநகரு
ளாகவாக்கியுடின்னணம்விசசைகளனந்த
மாகநாயகன்மலைமகனாயகன்மதுரை
யேகநாயகன்நிருவிளையாடல்செய்திருந்கான். (௨௦)

(கசு) வேத்திரம் - பிறம்பு. வருடி - தடவி. வீளை - ஓர்வகை
யொலி.

(கஎ) அகரமாதிரி மூன்றென்றது—ஆகருடணம், அதிரிசசியம்,
அஞ்சனம் என்னும் மூன்றுமொழிகளுக்கும் அகரமே முதலெழுத்
தாகலின். வகரமாதிரி மூன்றென்றது—வசியம், வாதம், வயத்தம்பம்
என்னு மூன்றுமொழிகளுக்கும், வகரம்முதலெழுத்தாதலின், ஆக
ருடணம் என்பதில் ஆகாரமும், வாதம்என்பதில், வா - என்னுமுயி
ர்மெய்யெழுத்தும்முதலெழுத்தாய்நிற்க. அகரவகரங்களேமுதலெழு
த்துக்களென்ற தென்னையெனின், ஆ - வா - என்பன அகர, வகர
ங்களின்விகாரங்களேயாதலின். ஆகருடணம்-தூரத்திலுள்ளதைசமீ
பத்தில் வருவித்தல். அதிரிசசியம் - கண்களுக்குப்புலப்படுவதைப்பு
லப்பட்டாமற்செய்தல். அஞ்சனம் - மறைந்துகிடக்கும் பொருள்களை
விளக்கிக்காட்டுதல். வசியம்-பிறரைத்தன்வயப்படுத்தல். வாதம்-இ
ரும்புமுதலியவற்றைப் பொன்னாக்குதல். வயத்தம்பம் - பாலரைப்
பால்ராகவேயிருக்க வயதைநிறுத்தலும், விருத்தரை, இளைஞரேயா
கவும், இளைஞரை விருத்தரேயாகவும், கிளைபெறச் செய்தலும்.

(கஅ) பூழியன் - அபிடேச பரூண்டியன். கோள் - வயிரம்.

(கஃ) எழில்வாய்த்தும்என்றது-வசியம். (௨௦) நாகநாடு-பாண்டி.

சித்தயோகிகள்செய்கின் மறாடன்மேற்செலுத்தி
வைத்தகண்களுஞ்சிந்தையும்வாங்கலர்கிதைத்துத்
தத்தமாள்வினைத்தொழின்மறந்திருந்தனர் தகைசான்
முத்தவேதியராதியமுதுகநர்மாக்கன்.

(௨௧)

இணையசெய்தியையுழையராலிறைமகனறிந்தா
னணையசித்தரையிங்ஙனந்தருகெனவழித்தார்
தணையகற்றினன்சித்தரைச்சார்ந்தவர் தாமும்
வினையவென்றவராடலேவியந்துகண்டிருந்தார்.

(௨௨)

அமைச்சர் தங்களை விடுத்தன அமைச்சருஞ்சித்தர்
தமைச்சரண்பணிந்தாசன் முன்வருகெனத்தவத்தோ
ரெமக்குமன்னனாலென்பயனென்னமுத்திடமண்
சுமக்குமன்னவன்றம்மவர்தொழுதனர் போனார்.

(௨௩)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

மன்னன்முனமைச்சர்சித்தர்மறுத்துரைமாற்றங்கூற
முன்னவனருள்பெற்றிம்மைமறுமையுமுனிந்தயோக
ரிந்நிலவேந்தர்மட்டோவிந்திரனயன்மாலேனோர்
தன்னையும்திப்பேராவென்றிருந்தனன் மருமவேந்தன்.

(௨௪)

எல்லாம்வல்லசித்தர்திருவினையாடப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம்-௨௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௬௩௬.

இருபத்தோராவது,

கல்லாணைக்குக்கரும்பருத்திய படலம்.

கலிநிலைத்துறை.

செல்லார்பொழில்கும் துராபுரிசகித்தரெல்லாம்
வல்லாரவராடலையாருரைசெய்யவல்லா
ரெல்லாரும்வியப்புறவித்தனிசகித்தசாமி
கல்லாணைதினனக்கரும்பீர்தகையுஞ்சொல்வாம்.

(௧)

(௨௧) ஆள்வினைத்தொழில் - நித்தியகருமங்கள். முத்தவேதியர்
முத்தத்தன்மைவாய்ந்த அந்தணர் ; அதாவது-ஆன்மாவின் தோற்ற
மற்றுச் சிவத்தோற்றமாய் நின்றவர். (௨௨) வினையை வென்றவர்
என்றது—இயல்பாகவே பாகங்களில்நீங்கினவராதலின். அடுத்தார்
தனை என்றதில், கட்டுரைச்சுவைப்பொருள்படவந்த, தான் என்
னும் அசைநிலையிடைச்சொல், தன்னைக்குறுகின்றது. (௨௩) தம்
மவர் என்றதுமந்திரிகளை.

(௨௪) முன்னவன் என்றது—தனிச்சையால் பிரபஞ்சத்தோ
ற்றத்திற்குத் திருமேனிகொண்டருளிய சிவபெருமானை.

- பின்னேயமச்சம்பெருகப்பெரியோரையெண்ணு
தென்னேயெளியாரொனயானிகழ்ந்திங்ஙனீண்டச்
செர்ன்னேனவர்க்கென்குறையென்னிற்றுருவிநானே
தன்னேரிலார்தமைக்காணத்தருவதென்து. (௨)
- ஆனந்தசித்தர்தமைக்காண்பெவன்றன்புகூர்ந்த
மீனந்தரித்தகொடிவேந்தன்குறிப்புநோக்கி
மோனந்தரித்தசிவயோகருமுந்தித்தம்பொன்
மானந்தனக்குவடமேற்றிசைவந்திருந்தார். (௩)
- அருகாதசெல்வத்தவனன்றுதைத்திங்கடோற்றம்
வருகாலமாகமதுரேசனைவந்துவந்தித்
துருகாதரத்தாற்கழிந்துள்வலமாகமீள
வருவானவன்முன்வருகாஞ்சுகிவன்கண்மாக்கள். (௪)
- சீறிட்டவேங்கையதச்சேக்கையர்சீரியைந்தும்
பாறிட்டவேடர்யோகப்பட்டத்தர்கட்டங்கத்தி
வேறிட்டகையரிமுமாந்திருப்பாரைநோக்கி
மாறிட்டீக்கிடெழுப்போகெனவந்துசொன்னார். (௫)
- பின்னாவருதென்னர்பிரான்பெரியோரானோக்கி
யெந்நாடுதும்முருமக்கென்வரும்யாதுவேண்டி
நந்நாமமேதுநுவன்மின்னெனவையொந்த
நன்னாடுமெந்தநகருள்ளந்திரிவமப்பா. (௬)
- ஆனாலுமிப்போதணிகான்மிரநாட்டிற்காசி
தானுமிருக்குந்தலமாகுநாதனாகி
யானாதபிச்சைப்பெருவாழ்வுடையார்நமரா
நானானும்விஞ்சைநடாஅய்த்திரிசித்தரேம்யாம். (௭)
- ஆனந்தகானந்தொடுத்திங்குளவானசைவத்
தானம்பலவுந்தொழுந்தற்பரமாகிவந்தே

(௨) ஈண்ட-வரும்படி. துருவி-தேடி. (௩) பொன்மானம்-பொன்னாலாகிய இந்திரவிமானம். மானம்-முதற்குறை.

(௪) காஞ்சுகி வன்கண்மாக்கள் என்றது—மெய்காப்பாளரை. கஞ்சுகமுடையோன்-காஞ்சுகி. இதுநீட்டிமுவழிநீட்டல். கஞ்சுகம்-சட்டை. (௫) சேக்கை-ஆசனம். ஐந்தும் என்றது-ஐம்புலன்களை.

(௬) ஆனந்தகானம்-காசித்தலம். தற்பரம் - தத்பரம் என்னும் வடசொற்றிரிபு. தத்-அது, பரம்-பிரயோசனம். அல்விது - ஆசை. மானந்தமான என்றதை-மான் அந்தம்ஆன எனச்சொல்வுகைசெய்து, தத்தவம்முப்பத்தாறும் கழிந்தவிடத்தேமுத்தியாகையால், பிரகிருதிமாயைக்கு அப்பாற்பட்ட எனப்பொருள்படிகாள்;

ஞானந்தருமிந்நகரீம்மையிற்சீவன்முத்தி
மானந்தமானபரமுத்திமறுமைநல்கும்.

(அ)

ஈண்டிள்ளவர்க்கெம்வினையாடலைக்காட்டியிச்சை
வேண்டிம்பலசித்தியுநல்குவம்வேதமாதி
மாண்டங்குமெண்ணெண்கலைஞானமும்வல்லமல்லாற்
சேண்டங்குமெல்லாப்பொருளும்வல்லசித்தரேமயாம்.

(ஆ)

உன்னொன்மக்குப்பெறல்வேண்டிவதொன்றுமில்லை
தென்னொவெனவண்ணகைசெய்தனர்சித்தயோகர்
மன்னுமிவர்தம்மிறுமாப்புஞ்செருக்கும்வீறு
மென்னொளவிட்டறிவேனெனவெண்ணித்தேர்வான்.

(க)

தேரும்பொழுதோருமுன்னொருசெல்வக்கன்ன
லாருங்குமுகென்னவயிர்ப்புறக்கொண்டிதாழப்
பாருந்திசையும்குழ்பங்கயச்செங்கைதாங்கி
நீரும்பிறையுங்கரந்தார்தமைநேர்த்துசொல்வான்.

(கக)

வல்லாரில்வல்லேமெனவும்மைமதித்தநீரிக்க
கல்லாணைக்கிந்தக்கரும்பையருத்தினெல்லாம்
வல்லாருநீரேமதுரைப்பெருமானுநீரே
யல்லாலெவாநும்தமனம்வேட்டதளிப்பனென்றான்.

(கஉ)

என்னொழுகிலைத்தனையிட்டவன்கூறக்கேட்டுத்
தென்னொவருதியெனப்புன்னகைசெய்துசித்தர்
நின்னொவ்வருவெனக்கேதுநினக்குநாமே
யுன்னொசைதீரத்தருகின்றதலாமலுண்டோ.

(கங)

செல்லாவுலகத்தினுஞ்சென்றொருவிஞ்சைகற்றோர்
பல்லாருநன்குமதிக்கப்பயனெய்துவார்க
னெல்லாமறிந்தவெனக்கொன்றிலுமாசையில்லை
கல்லாணைகன்னநகறிக்கின்றதுகாண்டியென்றார்.

(கச)

கடைக்கண்சிறிதேருறித்தார்முன்கடாக்கல்யாணை
மடைக்கண்டிறந்தாமதமுன்மும்வழியவிண்வா

(க) எல்லாப்பொருளும் வல்லசித்தரென்றதால், ஆக்கினசித்த
ரெனப் பெயர்கூறினாரென்க. (கக) செல்வம் என்றதற்கு, ஈண்டிச்
செழுமை என்பதேபொருள்.

(கங) கடாக்கல்யாணை என்றது - சாதியடை. கடாம், மும்ம்
தம். விண்வாய் - மேகத்தின்வாய்.

யடைக்கும்படிவாய்திறந்தார்த்துப்புழைக்கைநீட்டித்
தொடைக்குன்றனுகைச்சுவைத்தண்டைப்பறித்ததன்றே. (கடு)

பறித்துக்கடைவாய்வழிசாறளிபாய்ந்தூக்கக்
கறித்துக்குதட்டிப்பருகிக்கரமூசலாட
நெறித்துத்தருக்கிமிழ்சீறிநிமிர்ந்துறிப்ப
மறித்துக்கடைக்கணுறித்தார்பினுமாயம்வல்லார். (கசு)

மட்டுற்றதாரான்கழுத்திற்கண்டமாலைதன்னை
யெட்டிப்பறித்தத்திகல்காஞ்சுகிமாக்கன்சீறிக்க
கிட்டிக்களிற்றைப்புடைப்பான்கிளர்கோல்கொண்டோச்சச்
கிட்டத்தவர்கண்சிவந்தானையச்சீறிநோக்க. (கௌ)

கண்டாவளியைக்களிற்றுண்டதுகண்கள்சேப்புக்
கொண்டானரசன்சிவியோகரிற்கோபமூளத்
தண்டாவரசன்மருட்டறுகண்ணர்சீறி
வண்டாரிதழிழறைத்தாரையடிக்கவந்தார். (கஅ)

அப்போதிளமூரலரும்பியசித்தசாமி
கைப்போதமைத்துக்கடிந்தோர்தமைநின்மினென்ன
மைப்போததமன்னவர்கைத்தடிபேர்க்கலாற்றா
தெப்போதரியநிலையோவியம்போலின்றார். (கக)

மத்தக்களிற்றான்வெருளித்தழன்மாரியன்பு
பொத்தப்புதைந்தமனத்தற்புதம்பொங்கிச்சோரச்
சித்தப்பெருமானடிமாமுடிதீண்டப்பாச
பெத்தத்தமியேன்பிழையைப்பொறுமென்றுவீழ்ந்தான். (உ௦)

ஆன்புக்கிரங்குங்கருணைக்கடலானவைய
ரின்புற்றுவேண்டுமவரங்கெனெனத்தாழ்ந்துவேந்த
னன்புத்திரப்போருள்வாயெனநல்கிச்செங்கை
வன்புற்றவேழமிசைவைத்தருளுட்டம்வைத்தார். (உ௧)

(கௌ) கண்டமாலை - கண்டசரம். கண்டத்திலணிந்த முத்தின்
வரிசையாலாகிய கோவை என்பதுபொருள். கிட்டத்தவர் - சித்த
மூர்த்திகள். கிட்டம் - ஒழுக்கம்.

(கக) மைப்போதகம்அன்னவர், கரியயானையெடுத்த வீரர்
கூன். (உ௦) பொத்தல் - பேர்த்தல். பாசபெத்தம் என்றது - ஆண
வாதி, மலைத்தங்கை, (உ௧) வன்புற்றவேழம் - கல்யாண.

கலிவிருத்தம்.

தழைக்குரீள்கதிர்த்தண்முத்தமாலையைப்
புழைக்கைநீட்டிக்கொடுத்ததுபோதக
மழைக்கைநீட்டினன்வாங்கினனீதியிற்
பிழைக்கலாதபெருந்தகைவேந்தனே.

(உஉ)

முத்தமாலிகைவாங்குமுன்முன்னின்ற
சித்தசாமிதிருவுருக்கண்டிலன்
மத்தயானைவடிவமுமேனைய
வொத்ததாகவுரவோன்வெருவினான்.

(உஉ)

இந்தவாடலெமக்குயிராயவிவ்
வந்தமில்லியருள்வினையாட்டென
முந்தவெதமுதல்வனைமீனவும்
வந்துவந்தனைசெய்தனன்மன்னனே.

(உ௪)

முழுதுணர்ந்தமுதல்வரின்னாடலை
யிழுநையேன்றியாதளந்தேனென
வழுதினைநஞ்சியபாரதமீந்துகை
தொழுதுநின்னுதுதிக்கத்தொடங்கினான்.

(உ௬)

கொச்சகக்கலிப்பா.

வேதியாய்வேதவினாபொருளாய்வேதத்தி
னீதியாய்நீதிநெறிகடந்தநொளியா
யாதியாய்ரூய்நிவாயவைவகழிந்த
சோதியாய்நின்றயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே.

(உ௭)

நின்னான்மொழிந்தமறைநின்னடிகள்வந்தித்தும்
பன்னாளுஞ்சித்தும்பாதந்தலைசுமந்து
முன்னுமம்வாசித்துமுன்னையறியேனென்று
சொன்னாலடியேனன்சோதனைத்தோநின்னியல்பே.

(உ௭)

பெரியதினும்பெரியதுமாய்ச்சிறியதினுஞ்சிறியதுமா
யரியதினுமரியதுமாயெளியதினுமெளியதுமாய்க்

(உ௮) இழுதை - அறிவில்லாதவன். (உ௭) பாதந்தலைசுமந்து
என்றது - பாதுகையாகித் தாங்குதலை. உன்னுமம் வாசித்தும் என்
றது - வேதமுழுதும் சிவன்திருநாமங்களே கூறப்படுதலை.

(உ௮) பெரிது - மகத்து. சிறிது - அணு. கரியது - அதுபகு
திப்பொருளது. கரி - சாட்சி. காண்பான் என்றது - ஆன்மாண்ட
காட்சி-விடயப்பொருள். துரியம்-மேலானபொருள்.

கரியதுமாய்க்காண்பானுங்காட்சியுமாயவைகடந்த
தூரியமூமாய்கின்றயென்சோதனைத்தோநின்னியல்பே. (உஅ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபல முறைபழிச்சி மனையெய்தி விக்ரமனை யீன்றுபன்
னாட், டொன்றுமுறை கோலோச்சி விக்ரமன் சுவன்மிசைப்பார்
சுமத்திப்பாசம், வென்றுகளைந் தருட்சித்த சாமிதிரு வருணைக்கால்
வினாபேரின்ப, மன்றமது வீழ்வண்டிற் கலந்திருந்தா னபிடேக
மாறன்மன்னே. (உக)

கல்லாணைக்குக்கரும்பருத்தியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௩௮௩.

இருபத்திரண்டாவது,

யாணையெய்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

கட்டவிழ்க்குகையர்கலாணைகழைதின
விட்டதிதுபஞ்சவனிடத்தமணரோவி
விட்டமதயானைவிழமேவலர்புரத்தைச்
சட்டகணைவிட்டியிர் தொலைத்தமுறைசொல்வாம். (க)

விக்கிரமபாண்டியன்வெலற்கரியசெங்கோ
றிக்குநிலனுந்திறைகொன்செல்வநிறைவெய்த
வக்கிரமவெங்கலியரும்பகையொதுங்கச்
சக்கரமுருட்டியிடர்சாய்த்துமுறைசெய்வான். (உ)

புத்தரமனையுறக்களையகழ்ந்து
ரித்தமறையாகமநெறிப்பயிர்வளர்த்து

(உக) விக்கிரமன்-பராக்கிரமத்தையுடையவன். சுவல்-தோண்
மேல். (க) பஞ்சவன்-விக்கிரமபாண்டியன். (௩) புறக்களை என்றது-
முக்கூற்றுப் புறச்சமயக்களைகளை. மறையாகம் பயிர்வளர்த்தென்
றது - வைதிகசுவங்களை விருத்திசெய்தமையை. விதியாவது-அரு
ணானோக்காது அறத்தினையீட்டல். பத்தியாவது - அறத்தின் முதிர்
ச்சியால், அருள்வழி நிற்பல்.

மெய்த்தவிதிபத்தியின்விளைந்தபயன்யாருந்
துய்த்திடமதுத்தொழினடத்திவருதாயோன். (௩)

மருவிதழியானுறையும்வானிழிவிமானத்
தருகுவடபக்கமுறவாலயமெழுப்பி
புருவருவிரண்டிணையுமொருவிவருசித்தர்
திருவுருவுகண்டிபணிசெய்தொழுநூலில். (௪)

செய்யகதிரோன்வழியசெம்பியனெருத்தன்
கையனவன்வென்றிபயில்காஞ்சிநகருள்ளான்
பொய்யமணர்கட்டுரைபுறத்துறையினின்றான்
மையின்மதிமாதெடுமாறுபடநின்றான். (௫)

முடங்கன்மதிசெஞ்சடைமுடித்துவிடையேறும்
விடங்காதுசேவடிவிழுங்கியமனத்து
மடங்கனிகர்தென்னெனநிர்வந்துபொலாற்றா
தடங்கலனெனவஞ்சனையினுலடமறித்தான். (௬)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஞ்சனங்கவஞ்சங்கோவத்தனந்திரிகுடங்காஞ்சி
ஞ்சரசையமெம்குடமேவிந்தமென்னு
ஞ்சிவார்வாகளெட்டும்கைகுறுமமென்தமிழி
லஞ்சலில்குறவர்க்கோலேவோறுவோறுமுறிவிட்டான். (௭)

அடிவுபோலுள்ளமெல்லாமாசிருன்புறையின்ற
புகண்மாராவாரெண்ணியவருமார்த்தார்வையந்த
முடிகெழுவேந்தன்விட்டமுடங்கலைநிர்ந்துவாசித்
திடிகெழுகார்போற்குன்றினிழிந்துவேறிடத்திற்தெய்வார். (௮)

பாவருமொருங்குடடியிருள்வழிகொள்வதேய்ப்பக்
பாவவல்லரணஞ்சூழ்த்தகாஞ்சிமாநகர்த்தெய்திப்
பூவலர்தாரான்கோயிற்புறங்கடைபுகுந்துவேந்த
னேவலர்விடுப்பவுள்போயிடைமகனிருக்கைபுக்கார். (௯)

(௪) உரு அரு இரண்டினையும் ஒருவிவருசித்தர் என்றது-பஞ்
சபூத பரிணாமமாகிய தூலவுருவும், மூலப்பகுதியின் காரியமாகிய
சூக்குமவுருவும் மாயாகாரியமாதலால் அவற்றைக்கடந்து அருளுரு
வாய்வந்தமையை. (௭) கவஞ்சம், இது கிரவுஞ்சமென்பதன்றிரிபு.
குஞ்சரசையம் என்றது-யானைகள்வசிக்கும் சையைகிரியை. சை
யம்-சகிக்கத்தக்கது என்னும் பொருளது. (௮) அடிகள்-இது சமண
ருள் ஆசிரியராய்நின்றவர்க்குச் சிறப்புப்பெயர். வேறிடம் என்றது-
காஞ்சி நகரை; தமிழருக்கைக்கு வேறான இடம் என்பதுபொருள்.

மன்னவன்முடிமேற்பீலிவைத்தன ராக்கங்கூற
வன்னவனவரைநோக்கிவசியமுன்னொறும்வல்லீர்
தென்னனையாபிசாரஞ்செய்துயிர்செகுத்தஹங்கட்
கென்ன துநாபொதிதருவல்போயியற்றுமென்றான். (க0)

தவம்புரிந்தவமேசெய்வார்தாமதற்குடன்பட்டேகி
நிவந்ததெண்டிரைநீர்ப்பாலிநெடுங்கரைக்காதமுன்றிற்
கவாந்தகன்சாலேகோலியோசனையகலங்கல்லி
யவம்படுவேள்விக்குண்டங்கோணமெட்டாகக்கண்டார். (க1)

வீடம்பொதிகாட்டம்பெய்துநிம்பநெய்விராயநஞ்சி
னுடம்புடையுயிரின்கோமுகநிறிப்பொழிபுறுமெண்ணெ
யிடம்படவாயங்காந்தவெரிக்குழிபுதையப்பெய்து
கொம்பழிவேள்விசெய்தாரகொல்லாதவிரதம்பூண்டார். (க2)

மாடுளபொதும்பர்நந்தாவனமுளசோலையுள்ள
காடுளகருகிச்சாயக்கயலுளவோடையுள்ள
கோடுளவாலியுள்ளகுளமுளவறப்பத்தாவிச்
சேடுளமுகிலுந்தீயச்சிகையெழுருண்டத்தீவாய். (க3)

கூற்றெழுதோற்றம்போலவஞ்சனக்குன்றம்போலக்
காற்றெழுசெவியுநால்வாய்களவியமருப்புமாரு
ஊற்றெழுமதமுமசலாடியவொற்றைக்கையு
மேற்றெழுவிடம்போற்சீறியெழுந்ததோர்த்து கண்யானை. (க4)

அந்தமாளேள்வித்தீயுமவியமும்மதமுஞ்சோர
வந்தமாகளிற்றைநீபோய்வழுதியைமதுரையோடுஞ்
சிந்தவேதொலைத்தியென்னாத்தென்றிசைசெல்லவேவி
முந்தவேவிடுத்தமாகுழற்குடலமணப்பேய்கள். (க5)

(க0) பீலி-மயிற்றேகை. வசியமுன்னொறும் என்றது—வசியம்,
வயஸ்தம்பம், வாதம், அதிரிசியம், அஞ்சனம், ஆகருஷணம் என்ப
வற்றை. ஆபிசாரம்-சத்துருமாரணயாகம்.

(க2) வீடம்பொதிகாட்டம்-விஷத்தன்மையையுடைய எட்டி
விறகு. நிம்பநெய் - வேப்பெண்ணெய். நஞ்சினுடம்புடையுயிரின்
கோழ் ஊன் என்றது—விஷம்பொருந்திய சரீரத்தையுடைய சர்ப்
பத்தினது கொழுவியதசையை. கறிப்பொடி-மிளகுத்தூள்.

(க3) மாடுளபொதும்பர்முதல் காடுளவென்பதுகாறும் உள்ள
உயிர்கள், ஓரறிவுயிர்முதல் ஐயறிவுயிர்காறு முள்ளனவும்; ஒடையு
ளவென்பதுமுதல் குளமுளவென்பதுவரையில், மலரும் ஏனையுயிர்
களும் ஆதலாக்கருகி, வறப்ப எனப்பொதுவினைத்துகிறிளர்.

கலிவிருத்தம்.

அருளற்றிருளுடலிற் புண்தயமணக்கயவர்களுட்
டெருளற்றருமறையிற்படர்செயலற்றிகபாமெய்ப்
பொருளற்றவனனிகத்தொடுபுறமொயத்திடமதமா
வெருளற்றி டிருலிற் படிவெடிபட்டிடவருமால். (கக)

அடியின்னளவகல்பாதலமுடியின்னளவண்ட
மிடியின்னளவெழுகார்செவியெறிகாலளவகில
மடியும்மனவுளர்கான்மதமழையின்னளவுலக
முடிவின்னெழுகடல்கண்ணழவளவாமுதுவடவை. (கஎ)

கூற்றஞ்சிடவருமிக் கரிசுரலஞ்செவிமுழைவா
யேற்றஞ்செயமடகுகஞ்செவியெறிகால்வழிவீழித்தீ
பூற்றஞ்செயமடைவாயுடைந் தொழுகுங்கடமதரீர்
நாற்றஞ்செயத்திசைவேழமுநகெக்கஞ்செய்துநலியும். (கஅ)

இடிக்கும்புயல்வாழிற்றைககிழித்திடியேற்றினைபுதிர்க்கும்
வெடிக்கும்பிளிரெளரியாற்றிசைவிழுங்கிசெவிடாத்தூர்
துடிக்கும்புழைக்கையோசகிவிண்டொடுகுன்றினைசுந்நிற்ப்
பிடிக்குங்கடல்கலக்குந் தனிப்பெருமதகெனத்திரிக்கும். (கக)

உருமுக்குரலொலியிற்றுளரொலிவிட்டெறிசெவியிற்
றிகுமுட்பிறையெயிறிற்றழவெறிகட்டிருளுடலிற்
றருமுககடவருவிததுவலடியிற்றெனந் லக்மல்
வருமுககிரவடவைக்கனல்வாரிஞ்ஞப்பதமதமா. (உ௦)

தெழிபட்டதிக்கயத்தின்செவிதீயப்பகையோடும்
வழிபட்டொருகடுங்கூற்றெனவருகுஞ்சரவாவை
வழிபட்டவர்மொழியாலுணர்விரைபட்டலர்வேம்பன்
சுழிபட்டலைபுனல்போன்மனஞ்சமுன்ருனினைந் சுழன்றான். (உக)

(கஎ) பாதலம்-பாதாளம். அண்டம்-வானுலகம். இடி-முழக்கம்.
உளர்கால் - சஞ்சரிக்கும் ஊழிக்காற்ற. உலகமுடிவின் எழுகடல்-
மகாப்பிரளயகாலசமுத்திரம். முதுவடவை-ஊழித்தீ.

(கஅ) முழைவாய் - குகையினிடம். ஊற்றம் - மிகுதி.

(கக) பிளிறல் - முழங்கல். புழை-துவாரம். திரிக்கும்-சுழற்றும்.

(உ௦) உறுமு-இடி. ஒலி-காற்று. முக்கடவருவி - மூன்றுமதரீ
ராகிய ஆறு. ஒலியிற்று, செவியிற்று என்பன, இடையில் இன்சா
ரியைபெற்றுவந்த ஒன்றன்பாற்படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுக
ள். (உக) தெழி - முழக்கம். பகைஎன்றது - பகைவர்களாகியசமண
ர்களை. விழிபட்டவர் - கண்டோர். பொறையாற்றிய-சமக்கப்பட்ட

மைப்போதகம்பொறையாற்றியமணிக்கோயின்முன்குறுகாக்
கைப்போதகமுரித்தான்கழற்காற்போதகமுறத்தாழ்
திப்போதகந்தனையுந்தொலைத்தெனைக்காத்தியென்றிரந்தா
னப்போதகல்வானின்றொருதிருவாக்கெழுந்தன்றே. (௨௨)

விட்டார்வலிகெடநாமொருவிற்சேவகளுகி
யொட்டார்விடவருவெங்கரியுயிர்வெளவுதுமுதனின்
மட்டார்பொழிற்கடிமாநகரயற்கீட்டிசைமருங்கோ
ரட்டாலேமண்டபஞ்செய்யெனவதுகேட்டெழுந்தரசன். (௨௩)

அகங்கவ்வியகளிப்பெய்திவந்தட்டாலேமண்டபம்பொன்
னகங்கவ்வியதெனத்தூணொருநாளுன்கினிலடுத்தே
சகங்கவ்வியபுகழான்செய்ததுகட்கணைமதமா
முகங்கவ்வியவிற்சேவகன்வருவானதுமொழிவாம். (௨௪)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

நீனிநனீத்தநீந்துநிழன்மதியிரண்டுண்டென்ன
வானிறவலயச்சங்கவாரகுழைநுழைவித்தம்பூம்
பானிறவெகினங்காணுப்படர்சடைமறைத்துத்தோற்றுங்
கானிறைகுஞ்சிச்சூட்டிற்கடிமயிற்கலாபஞ்சூடி. (௨௫)

கருங்கடன்முனைத்தசெக்கர்க்கதிரொனக்குருதிக்கச்சை
மருங்குறவீக்கிச்சோரிவாயுடைவாளுங்கட்டி
யிரங்குநான்மறைகளேங்கவிருநிலந்தீண்டுதாளிற்
பொருங்கழல்வளைத்துவாளிப்புட்டிலும்புறத்துவீக்கி. (௨௬)

வீங்கியதடந்தோளிபட்டவார்சிலைவில்லிளோடும்
பாங்குறையிமையப்பாவைபாடியேயன்றிறுற்றும்
வாங்கியவண்ணம்போன்றுமல்லதுமாலுமோர்பா
லோங்கியவண்ணம்போன்றுமொளிநிறம்பசந்துதோன்றி. (௨௭)

(௨௨) மைப்போதகம்-கரியதிக்கு யானைகள். மணிக்கோயில்
என்றது-இந்திரவிமானத்தை. கைப்போதகம்-துதிக்கையையுடை
யயானை. கால்போது-திருவடித்தாமரை. போதகம் - யானை.

(௨௩) ஒட்டார் - பகைவர். வெளவல் - கொள்ளைகொள்ளல். க
வ்விய-பொருந்திய. (௨௪) பொன்னகம் - மகம்மேரு. (௨௫) நீத்தம்-
வெள்ளம். ஈண்டுகடலின்மேல்நின்றது. வலயம்-வட்டவடிவம். பூ-
தாமரைமலர். பானிறவெகினம் என்றது - வெண்மையாகியஅன்ன
பட்சியாய்த்தேடியபிரமணை. சூடு-உச்சிக்கொண்டை. நீலம் நிறம்-
நீனிநமணக் கடைகுறைந்து நின்றது. (௨௬) குருதிக்கச்சை- உதி
ரநிறம்வாய்த்தகச்சை. வாளிப்புட்டில் - அம்புறுத்துணி.

காமனுங்காமுற்றஞ்சங்கானையாம்பருவந்தோன்றத்
தாமுலகனந்தவென்றித்தனிவிற்சேவகனாய்த்தோன்றி
மாமதைமகுடமன்னமண்டபத்தேறித்தென்னர்
கோமகனிடுக்கண்டிப்பான்குஞ்சரவரவுநோக்கா. (உஅ)

அஞ்சகூவிலிச்சேய்த்தென்னவதுவாவறனிலாதான்
வெஞ்சினக்கோலினோன்றாண்மிதித்துமெய்கீழையவாங்கிச்
செஞ்சிலைநெடுநாண்பூட்டித்திருவிரறெறித்துத்தாக்கிக்
குஞ்சரமெட்டிஞ்சக்கோளரிமுழக்கங்காட்டி. (உக)

இங்கிதநெடுங்கோதண்டமிடங்கையிலெடுத்துநார
சிங்கவெங்கணைதொட்டாகந்திருகமுன்னிடத்தாள்செல்ல
வங்குலியிரண்டாலையன்செவியுறவலித்துவிட்டான்
மங்குலின்முழங்கும்வேழமத்தகங்கிழிந்தமுன்றே. (உ௦)

கொண்டலினலறிச்சிறிலீழ்த்துநொடியவேழம்
பிண்டதுபாருஞ்சேடன்சென்னியும்பிளந்ததண்டம்
விண்டதுபோலுமென்னத்துண்ணெனவெருவிப்போன
பண்டையதருங்கும்வீறும்படைத்தனநிசைமால்யானை. (உக)

புதைபடக்கரித்தோல்போர்த்தபுண்ணிமீழ்த்திதாளா
லுதைபடக்கிடந்தகூற்றமொத்ததுமத்தயானை
சுதைபடுமதிக்கோவேந்தன்றொழுவுசெவியுறவெனத்தான்
பதைபடுமணற்காலபடரெண்ப்படரிப்பட்டார். (உஉ)

இருங்கிடந்தனையதானையிட்டசிக் துரங்கார்மாலே
யிருண்முகத்தொதுங்கிச்செல்லுமிவிசெங்கிரணம்போன்ற
திருண்முழுதுண்ணக்காலையெழுத்திர்வட்டமன்ன
திருளினைமறைத்தகண்டனெய்தவாய்ப்பெய்யுஞ்செந்நீர். (உ௩)

(உஅ) உலகனந்த என்றது - உலகமுற்றுந் தங்கீழ்ப்படுத்தின
மையை (உக) கூவிலிச்சேய்த்து - கூப்பிடுதூரத்தது. வெஞ்சினக்
கோல் - கொடுங்கோல். தாக்கி என்றது - குணத்தொளிசெய்தமை
யை. கோள் - வலிமை.

(உ௦) முன்னிடத்தாள்செல்ல என்றது - விற்பெருகுத் தம்பினை
யெய்வார்க்குரிய பைசாசம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடம்
என்னும் நால்வகை நிலைகளுள், ஆலீடநிலையை. அதாவது - வலக்
கரல்மண்டலித்து இடக்கால் முந்துறநிற்பல்.

(உஉ) சுதை - அமுதம். தொழுவுசெவியுறவன் - மார்க்கண்டன்.
படர் - துன்பம்; ஓரிடத்து நிலவாது படர்ந்து செல்வது.

பொய்யருமணத்தார்தேற்றம்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்ட
வெய்யகோன்கொடுங்கோறன்னைவெண்மருப்பாகத்தாங்கி
மையன்மாவடிவங்கொண்டெவந்தவெங்கலியைத்தென்னன்
செய்யகோலையன்சிங்கவாளியாய்ச்சிதைத்ததன்மே. (௩௪)

உருமுலீழ்ப்புண்டருன்றினும்பன்மாவம்புதொட்ட
பெருமுழைவாயும்வாயும்பெருகினவருவிச்சோரி
கருமுகின்மானச்சேனங்கழுதுகன்புத்தொய்த்த
திருமணித்தடங்கோள்வீங்கத்தென்னவனுவகைபூத்தான். (௩௫)

ஆனையின்புண்ணீருண்ணவடுத்தகாருடற்பேயென்னச்
சேனைபின்செல்லப்போந்ததிணியிருளமணந்தம்மை
மீனவன்கண்டுசிறவேந்தவன்குறிப்பினிற்சு
மானவெஞ்சினவேன்மன்னர்வல்லேபோய்முடுக்கலுற்றார். (௩௬)

எடுத்தனர்கையிற்றண்டமெறிந்தனர்மறிந்துகுழ்போய்த்
தடுத்தனர்கரகந்துளாதற்குத்தனர்லீலியோடுந்
தொடுத்தனருடுத்தபாயைத்துணிபடக்கிழித்துக்கால்வாய்
விடுத்தனர்மானம்போக்கிவிட்டனர்சில்லோர்தம்மை. (௩௭)

எறியுண்டுசெய்தமாயமிழ்ப்புண்டுசேனையோடு
முறியுண்டெடுக்கம்பாவழங்குண்டுமாழ்கிச்சாம்பிப்
பறியுண்டதலையர்யாரும்பழிப்புண்டுபாயுந்காழு
முறியுண்டகரகத்தோடுமொதுங்குண்டுபுங்கிப்போனார். (௩௮)

மாதங்கந்தடிந்தட்டாலேமண்டபத்திருந்தவீரன்
பாதங்கன்கையாற்பற்றிப்பாண்டியனிரந்துவேண்டிப்
போதங்கன்கடந்தாயென்றும்பொலியலிங்கிருத்தியென்ன
வேதங்கட்கருத்தஞ்சொன்னவேதியனதற்குநேரந்தான். (௩௯)

பின்னுஞ்சில்வரங்கணல்கப்பெற்றுநான்மாடக்கூடன்
மன்னுஞ்சின்மயனைவந்துவந்தித்துவருநாட்காம
னென்னுஞ்சின்மலர்பூந்தண்டாரிராசசேகரனைப்பெற்று
மின்னுஞ்சில்லியந்தேர்வேந்தன்மேதினிபுரக்குமன்றோ. (௪௦)

(௩௪) வெய்யகோன் - சோழன். மையல்மா - மதமயக்கத்தை
புடையயானை. (௩௫) முழை - மலைக்குகை.

(௩௭) கரகம் - கமண்டலம். துணி - துண்டம்.

(௪௦) சின்மயன் - ஞானமே திருமேனியாகவுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள். சில்லி - தேருருள்.

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.

வம்புளாய்மலர்ந்தவாரான்வரவிமெத்தக்குன்றிற்
சிம்புளாய்மடிவங்கொண்டசேவகனேவல்செய்த
வம்புளாய்த்துணர்விள்ளவன் நவதரித்தவாபோற்
செம்புளாய்க்கொடியநாரசின்கமாயிருந்ததன்றே. (சக)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகெலா மழித்துமீள வுண்டாக்கு முருத்திரன்வீர சத்தி
யினிற், சிலதரித்திறவா வவுணன்மார்கிடந்த சிங்கநாயகனையெங்
கெய்தி, யலகின்மா தவஞ்செய் துரோமசன்றன்பே ரறியவேசர்
தீர்த்தமுண்டாக்கி, யிலகுபே நடைந்தான் பிரகலாதனுகோற் றீறி
லாப்பெருவர மடைந்தான். (சஉ)

யானையெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௪௨௭.

இருபத்துமூன்றாவது,

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம்.

கலிநிலைதுறை.

தழையுலாங்கையரேவியதந்திமேல்விடைமே
லழகர்சேவகஞ்செய்தவாறறைந்தனமகரே
கிழவனாகிப்பின்கானையாய்க்கிஞ்சுகசசெவ்வாய்க்
குழவியாய்வினையாடியகொள்கையைப்பகர்வாம். (க)

தென்னன்விக்கிாமன்புயத்திருநிலசசெல்வி
மன்னிவாழுநாண்மதுரையின்மறையவனெருவ
னன்னவன்விருபாக்கனாமவன் குடிவாழ்க்கை
மின்னனாள்வடமினனாள்பெயர்சபவிரதை. (உ)

அனையர் தங்களுக்கரும்பெறன்மகவின்றியனந்த
புனிதநல்லறஞ்செய்தொழிலொழுக்கமும்பூண்டு

(சக) வம்பு - மணம். மத்தக்குன்று - மதமயக்கத்தையுடைய
மலைபோன்றயானை. சிம்புள் - சரபம். விள்ள-பிளக்க. செம்புள் ஆய்-
பருந்துகள்பின்தொடர்ந்துஆராயும். அல்லதுசெம்புளாய்க்கொடிய-
கருடக்கொடியையுடைய. (சஉ) வீரசத்தி - அருட்சத்தி.

(க) தழை - மயிற்றேகை. தந்தி - யானை.

(உ) விருபாக்கன் - மேல்நோக்கிய திருக்கண்ணை யுடையவ
னென்னுங் காரணம்பற்றிச் சிவபெருமானுக் கமைந்ததோர் பெயர்
ஈண்டு அந்தணனுக்கு இடுகுறியாய் அமைந்திரின்றது.

(௩) புனிதநல்லறம்என்றது - சிவபுண்ணியங்களை.

நனையவார்குழலன்னையரெழுவர்பானண்ணி
யினியமாதவஞ்செய்தொருபெண்மகவீன்றார். (ங)

பேருங்கெளரியென் றழைத்தனர் பிராயமோரைந்திற்
சாருங்கெளரியும்பிறவிநோய்தணிப்பதற்குறுதி
தேருஞ்சிந்தையாடந்தையைவணங்கியிசசென்ன
மீருந்தெய்வதமந்திரமியாதெனவினவ. (ச)

அந்தனாளுமதிசயித்தரும்பெறன்மகட்குச்
சிந்தையார்வமோடிதைவிதன்மனுவினைசசெப்பத்
தந்தைபாலதுதெளிந்தநாத்தழும்புறப்பயின்றூண்
முந்தைநாளருந்தவக்குறைமுடித்திடவந்தான். (ரு)

தாதைதன் றவக்கொழுந்தினுககிசையமாசைவ
மாதவத்தனாயா தியாசசிமத்தில்வழங்கும்
வேதவித்துமாய்மரபினைமேம்படுவானெப்
போதுபோதுமென்றாள் கதொடுபுகன் றுகொண்டிருந்தான். (சு)

பருவநாலிரண்டாகமேற்கடிமணப்பருவம்
வருவதாகவங்கொருபகல்வணைப்படிவப்
பிரமசாரியாய்க்கடைதொறும்பிசசைபுக்குண்பா
னொருவன்வந்தனன் பலிக்கவணயற்புலத்தள்ளான். (ஏ)

பிச்சைவேண்டினுவதற்குக் கண் பெண்ணினைக்கொடுப்பா
னிச்சைகூர்ந்தருந்தவத்தினால்வருந்தியின்றெடுத்த
விச்சைவேதியன்மனையொசுற்றமும்வினவா
தச்சமின்றிரீரெடுத்தவனங்கையிற்பெய்தான். (அ)

கலிக்குதூபுரச்சீறடிக்கன்னிதன்விதியும்
பலிக்குவந்தவனல்லினைப்பருதியுந்துரப்ப
வொலிக்குமந்திரசசிரகநீரொழுக்கினன்முந்திச
சலிக்குமன்னையுந்தமர்களுங்கேட்டுளந்தளர்வார். (க)

(ங) அன்னையர் எழுவராவார் - அபிராமி, மகேஸ்வரி, கௌ
மாரி, நாராயணி, வராகி, இந்திராணி, காளி.

(ச) உறுதி - இது தொழிலாகுபெயராய்ப் பயன்மேல்நின்றலா
ல்திருவருட்பயன் என்பதுபொருள். (ரு) தெளிந்து - சிந்தித்து.

(சு) மாசைவன் - வைதிகப்பிராமணருட் சிவதீட்சைபெற்றவ
ன். ஆதியாசசிரமம் - பிசமசரியம். மரபுஎன்றது - கோத்திரகுத்திர
ங்களை.

(ஏ) பருவம்-வயது. (க) சீறடி - சிற்றடி. துரப்ப - செலுத்த.

குலனுமோர்கிலன்கோத்திரமோர்கிலன்குடிமை
நலனுமோர்கிலனெழுக்கமுங்கல்வியுண்ணுந்
தலனுமோர்கிலன்கன்னியைத்தத்தஞ்செய்தானெப்
புலனுமோர்ந்தவன்விதிவழிமதியெனப்புலந்தார். (க௦)

மற்றவன்குடிகோத்திரஞ்சுத்திரமற்று
முற்றறிந்துநம்மரபினுக்கொக்குமான்மாயோன்
சொற்றதந்திரவயிணவத்தொடக்குண்டதிரியுங்
குற்றமொன்றினிமறுப்பதென்கொடுப்பதென்றிசைந்தார். (க௧)

தாயுமொக்கலுமொத்தபின்றாடையும்தேதத்
தாயுமெணமணத்தாதிமாமறிலையாற்றாந்
நேயுநுண்ணிடைக்கன்னியைச்செம்பொழுதுபுதைத்துக்
காயுமாமுன்முன்னாக்காள்கைக்கொடுத்தான். (க௨)

தெய்வமங்கலவரிசைநன்செய்துதான்பயந்த
மெளவலங்குழற்கன்னியைமணமகனெடுநா
கெளவையம்புனல்வேலிசூழ்நடிநகாவிடுத்தான்
சைவமங்கலவெதியத்தாபநிப்பால். (க௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இல்லார்க்குக்குழியீடு நேரப்பட்டானெனப்பல்லாரில்லந்தோறு
ந், செல்லார்ன்றிரந்துண்டு திரிந் தமநன் மணமகனாய்ச்செல்வநல்
க, வல்லாளை யணந்துவரு வான்போற்றம் மனைபுகுதவன்கட்சீலப்,
பொல்லாராய் வைணவத்துப் புக்கொழுதுதந்தை பொறாந்
ளாகி. (க௪)

(க௦) புலன் என்றது அகனெனும் நூல்களின்மேனின்றது.

(க௧) மாயோன் சொற்றதந்திரம் - திருமால்கூறிய பஞ்சராத்
திராகமம். ஐந்துராதிரியிற் செய்யப்பட்டதாதலி னப்பெயர்வந்த
து. குத்திரமாவது - பேநாயனம், ஆபஸ்தம்பம், ஆஸ்வலாயனம்,
திராகியாயனம், சத்தியாஷாடம் முகலியனம்.

(க௨) எண்மணத்து ஆதியென்றது-பிரமவிவாகத்தை, அதாவ
து பிரமசாரிக்குக் கன்னியைத் தீமுன்னர்க்கொடுப்பது. எண்மண
மாவன-பிரமம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம்,
ஆசரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன. (க௩) மெளவல்-வனமல்லி
கை. கௌவை-ஒலி. புனல்வேலி-வயல். கடி-காவல்.

(க௪) கிழியீடு-பொன்முடிப்பு. செல்வம்கல்கவல்லாள் - இலக்
குமி. வன்கண்-கொடுமை.

வந்தமணவாட்டிசிவ சிந்தனையுஞ்சைவதவவடிவுநோக்கி, வெந்தவுடல் போன்மனமும் வெந்தவளை வேறொதுக்கிவேண்டாராகி, சிந்தனைசெய் தொழுருவா ரவளையொருநாணித்துநீங்கிவேற்றுர்த், தந்தமர்மங் கலங்காண்பான் தனியேவைத் தகம்பூட்டித் தாங்கள் போனார். (கடு)

உண்மாசு கழுவுவது நீறென்றே புபரிதத முறைப்பக்கேட்டு, மண்மாசு படப்பூசும் வடிவுடையாகன்ற தற்பின்மனையில்வையும், பெண்மாசு கழியலொருசிவனடியார்தமைக்காணப் பெருமலின்றென், கண்மாசு படுவதெனக் கனிந்தொழுகு தலையன்பாற்கவலைகூர் வான். (கசு)

சிவனடியார்க் கன்பிலாசசிக்கையேயிரும்பேவல்செய்துநாளா, மவனடியார்திறத்தொழுகாவாக்கையே மாஞ்செவிகண் ணாதியைந் தும், பவனடியா ரிடைசசெலுத்தாப்படிவமே பாவைமறைபரவுஞ் சைவ. தவநெறியல் லாநெறியே பவநெறியென் தனியனாய்த்தளர் வான்பின்னும். (கஎ)

எனைத்துயிர்க்கு முறுதியிகபரமென்ப வாவைகொடுப்பானெல் லாந்தானா, யனைத்துயிர்க்குமுயிராகு மரனென்பவவனறிவார்க் கவ கம்வாக்கு, மனத்துறுமெய்ப் பத்திவழிவருமென்பவப்பத்திவழிநிற் பார்க்கு. வினைத்துயர்தீர்த் திடவெடுத்த வடிவென்ப தவனடியார் வேடமன்றோ. (கஅ)

என்னவிருந் தவமுருவா ளிருக்குமிடத் தவளுள்ளத்தெண்ணி யாங்கே, தென்னவனாயிருந்தரசு செய்தயிரானவட்கருளுஞ் செவ் வினோக்கிக், கன்னமுருவ கரஞ்சிரந்தோள் கண்டமும் கண்டிகை பூண்டி கையிற்றம்போற். பன்னெடுநாட் பழகியதோர் தனிப்பெரி யபுத்தகமும் பக்கஞ்சேர்த்தி. (கக)

(கடு) வெந்தவுடல் என்றது - வைணவக் கோட்பாட்டின்படி சுடப்பட்ட வுடலினையுடையராதலின். தமர் - சுற்றம்.

(கசு) உண்மாசுஎன்றது-மும்மலங்களை. நீறு - அணிந்தோர் விளைகளை நீற்றுவது. தலையன்பு-சிவநேசம்.

கஎ) மறைபரவும் சைவதவநெறிஎன்றது-வேதங்களைப்போல முத்திநிலையை சோபானமார்க்கங்களாக மலைவுபடக்கூறுது முற்படக்கூறி அந்நெறியில் நிற்பார்க்கு முத்திதருஞ்சமயம் சைவசமயமேயாதலின். (கஅ) எனைத்துயிர் என்றது-விஞ்ஞானகலர், பிரளயா கலர், சகலர் என்னுமூவகையான்மாக்களை, பயன்-உறுதி இகம், இப்பிறப்பு, பரம், மறுபிறப்பு. மெய்ப்பத்தி-சிவபத்தி.

(கக) அலமரல் - வருந்தல்.

கரிந்தனின் கயன்முள்ளி னரையுமுது திரைகவுளுங் கனைக்கு
நெஞ்சஞ், சரிந்தகோ வணவுடையுந், தலைப்பணிப்ப முத்தரியந் தா
ங்குந்தோளும், புரிந்ததூல் கிடந்தலையும் புண்ணியநீ றணிமாற்பும்
பொலியநீழல், விரிந்ததோர் தனிக்குடையுந் தண்ணீன்றிக் கவிழ்ந்த
சையு மெய்யுந்தாங்கி. (௨௦)

ஒருத்தார யுண்டிபல பகல்கழிந்த பசியினர்போ லுயங்கிவா
டி, விருத்தவே தியாராய்வந் தகம்புருதக் கண்டெழுந்து மீதுரன்பி
ன், கருக்களாய்த் தவிசிருத்திக் கைதொழுது சிவனையிங்குக் கா
ணவென்ன. வருத்தமா தவமுடையே னெனமுனிவர் பசித்துன்
பால் வந்தேமென்றார். (௨௧)

இற்பூட்டிப் போயின ரொமாங்க னெனக்கெளரி யியம்பமேரு,
விற்பூட்டிப் புரம்பொடித்த வேதியர்நின் கைதொட்டு விடுமுன்யா
ற்க. கொற்பூட்டி விவந்திறந்து கடிதடிசில் சமைத்தியெனக் குமரி
தாவி, லற்பூட்டி மடவா லு மவ்வாரே யட்டில்புகுந் தடிசிலாக்கி. (1)

தையன்மா கவல்கொழிந்து புறம்போந்து சிரகநீர் தளிர்க்கை
தாங்கி. யையனே யாமுதுசெய வெழுந்தருளு மெனவெழுந்தவடிக
ள்பாதக். செய்யதா மலைவிளக்கி யநீர்தன் சென்னியின்மேற் றெ
ளித்துப்பாடி, மையன்மா சிருள்கழுவி யகம்புருவித் தாசனமேல்
வைத்துப்பின்னர். (௨௩)

நகைமலாரிட் டருசித்து நல்லபரி கலந்திருத்தி நறுமீழல்
லை முகையனைய பாலடிசில் வெள்ளிமலை யெனப்பருப்பு முதுகிற்
செம்பொற், சிகரமெனப் பல்வேறு கருணைபுறந் தழீஇக்கிடந்த சி
றுகுன்றிட்ட, வகையெனநெய் யருவியெனப் படைத்தனைய சிற்
றுண்டி வகையும்பெய்து. (௨௪)

செய்யவா யிடையிடையே முகமனுரை யின்னமுது செவியி
லூட்டத், தையலாள் வளைக்கையறு சுவையமுது வாயூட்டத் தளர்

(௨௦) கவுள்-கபோலம். பணிப்பு-நடுக்கம்.

(௨௧) உயங்கல்-மயங்கல். தவிசு-ஆசனம்.

(௨௨) கொல் என்னுஞ் சாதிப்பண்பு கொல்லன்மேல் நிறந்
லால் பண்பாகுபெயர். அல்லது-சுறுதொக்க தெனினுமமையும்.

(௨௪) பரிசுலம்-உண்கலம். திருத்தி-புரிதப்படுத்தி. இதுமங்
கலவழக்கு. கருணை-பொரிக்கறி. (௨௫) முகமன்-உபசாரம். அமு
து-தேவாயிர்தம். பூ வில் என்றது - மன்மதன் தேவர்கள்மேல் த
னது பாணங்களை யெய்யும்வில், மலர்வில்லாதவின்.

தயாக்கை, யையர்தார் திருவமுது செய்தமுதுண் டவரெனமூப் ப கன்றுழுவீற், கையதே மலர்வாளிக் காளைவடி வாயிருந்தார் கன்னி காண். (௨௫)

பூசியவெண் ணீறுபோய்க் கலவையாய்க் கண்டிகைபோய்ப் பொன்செய்ப்பூணுங், காசணிபொற் குண்டலமும் கடகமுமாய் மூப் புப்போய்க் காளையான, தேசுருவங் கண்டிருந் நடுங்கிவளைக் கரநெ ரித்துத் திகைத்து வேர்த்துக், கூசியொரு புறத்தொதுங்கி நின்ற னக்கற்புமலர்க் கொம்பரன்னுள். (௨௬)

ஆனபொழு தருங்கடிகள் மணங்குறித்து மனையிற்றீர்ந் தய லார்புக்க, தேனொழுது துழாயலங்கற் றீர்த்தனுக்கன் புடையார் போற் றிரியும்வஞ்ச, மானமுடையார்மீண்டு மனைபுகலும் பதினா றுவயதின்மேய, பாணன்மணி கண்டனுதற் காப்பணிந்தோர் பசங் குழவிப் படிவங்கொண்டான். (௨௭)

எழுதரிய மறைச்சிலம்பு கிடந்துபுறத் தலம்பவன்ப ரிதயமெ ன்னுஞ், செழுமலரோ டையின்மலர்ந்து சிவானந்தத் தேன்றதும் புதெய்வக்கஞ்சத், தொழுநுகுசிற் றடிப்பெரிய விரல்சவைத்து மை க்கணீர் துளும்பவாய்விட், டமுதனையா டையிற்கிடந்தா னனைத்து யிரு மீன்றுகாத் தமிழ்க்குமப்பன். (௨௮)

தாய்விட்டுப் போனதொரு தனிருக்குழவி யெனக்கலங்கித் தா ங்கித்தேடி, யாய்விட்டுப் பிரமனழை மறைகளழ வன்புடையா ளன் பிற்பட்டு, வாய்விட்டுக் கிடந்தழுத மகவினைக்கண் டணங்கனையா ண் மாமியென்னுங், காய்விட்டு மதக்கொடியாளிம்மகவே தெனக் கேட்டாள் கௌரிதன்னை. (௨௯)

நத்தனயன் நனக்கரிய நாயகனுக் கன்புடையா ணவில்வாடே வ, தத்தனயன் தருமனைவி யொடுபோந்து சிறுபோது தையலாயீ ண், டித்தனயன் றனைப்பார்த்துக் கோடியென வைத்தகன்ற னெ ன்னமுன்னஞ், சித்தநய னங்கலங்கச் சீறிமண வாட்டிதன் மேற் செற்றங் கொண்டாள். (௩௦)

என்புபூண் டிகொட்டிற் பொடியாடு முருத்திரனுக் கிடைய ருத, வன்புபூண் டான்மகவுக் கன்புடையாய் நீயுமெமக் காகாயெ ன்று, துன்புபூண் டயர்வாளை மகவையுங்கொண் டகத்தைவிடத்து ரத்தினர்கள், வன்புபூண் டொழுதுவை ணவம்பூண்டு பொறையிரக் க மானநீத்தார். (௩௧)

(௨௭) பாணல் - நிலோற்பலம். அலம்ப - ஒலிக்க.

(௨௯) விட்டுமதம்-வைணவமதம். விட்டு-இதுஆசிரியச்சிதைவு.

(௩௦) நத்தன் - சங்கிளையுடையவன். நந்து - சங்கு.

தாயிலாப் பிள்ளைமுகத் தனைநோக்கித் தெருவினிடைத் தளர்வானுள்ளங், கோயிலாக் கொண்மறையுங் கூடனா யகனைமனக் குறிப்பிற்கண்டு, வேயிலாக் கியதடந்தோட் கெனரிதிரு மந்திரத்தை விளம்பலோடுஞ், சேயிலாக்கிடந்தழுத குழவிவிசும் பிடைவிடைமேற் றெறியக்கண்டாள். (௩௨)

மழவுருகீத் தடலேற்றின் வருவார்தம் மிடத்தணங்கின் மனுவையோதிப், பழகியபார்ப் பனமகளைப் பார்ப்பதியின் வடிவாக்கிப் பலருங்கண்டு, தொழவிடைமே லேற்றிவிசும் பாருகமலர்மாரி சுரர்கதேற்ற, வழகொழுந் தருளினார் களிதூங்கி யத்சயித்தா ரவனிமாக்கள். (௩௩)

விருத்தகுமாரபாலரானபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௪௬௦.

இருபத்துநான்காவது,

கான்மாரியாடினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருத்தராய்மதுராபுரிமேவியசித்தராகியசெல்வர்
விருத்தராயினையவருமாய்மழவுமாய்வேடங்கொண்டடலேற்றி
நெருத்தராய்வினையாடியவாடலையுரைத்தனமினிமன்று
ணிருத்தராயவர்மாறிநின்றாடியநிலைசிறி துரைசெய்வாம். (௧)

வேந்தன்மீனவன்கொடியவனாகியவிக்கிரமன் நன்றோ
ளேந்தாமணபொறையிராசசேகரன்புயத்திறக்கியைந்தருநாடன்
பூந்தண்மாமலர்வேதியன்மாதவன்புரத்தின்மேற்பொலிந்தோங்குஞ்
சாந்தநீறெனச்சண்ணித்தபுண்ணியத்தனிமுதனகர்சாரந்தான். (௨)

(௩௨) சேய் இல் - தூரம் இல்லாத. எனவே சமீபத்தில் என்பது பொருள்.

(௨) மீனம் வன்கொடியவன் - மீனமாகிய வலியகொடியையுடையவன். மாமலர் - இலக்குமிவசிக்குந் தாமரைமலர். வேதியன்-பிரமன். சண்ணித்தல்-பூசல்.

கண்ணகன்புலியிராசசேகரன்பொதுக்கடிந் துசெங்கோலோச்சி
வண்ணவெண்குடைநிழற்று வானுணந்தவடிவமாய்த்தனிமன்று
ளண்ணலாடியதிருநடத்தன்பினுலாடணுவொழித்தேனை
யெண்ணுமூவிருபத்து முக்கலைபுங்கற்றின நமுறைசெயுநாளில். (1)
சிலம்பிவாபினூலிழைத்திடுபந்தரிற்செங்கண்மாறொழுவைரு
மலம்புதெண்டிரைப்பொன்னியந்தண்டுறையனைக்காலிறைக்கன்
கலந்தசிற்தையான்மூவிருபத்துநாற்கலைகளும்பயின்றள்ள (பு)
மலர்ந்தவன்கரிகாற்பெருவளத்தவன்வையகம்புரக்கின்றான். (ச)
பொன்னிநாடவன்வாயிலுள்ளாறொருபுலவன்வந்தலர்வேம்பின்
கன்னிநாடனைக்கண்டுமுன்பரவுவான்களைகழற்கரிகாலெம்
மன்னவந்தறுபத்துநாற்கலைகளும்வரும்வராதுனக்கொன்று
தென்னரேறினையாயதுபாதநூற்றெரிந்திலையெனச்சொன்னான். (ஓ)
கேட்டமீனவன்முறுபுலவிஞ்சையன்கிளத்துசொல்லிகன்மான
மூட்டவாருலமூழ்கியமனத்தனய்முதுமறைச்சிரமன்று
மூட்டமூன்றுடைநாயகனாடலைநாணுமாடுதற்குள்ளம்
வேட்டதேகொலாமிதுவுமெம்பிரானருள்வியெனவதுகற்பான். (1)
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆடனூல்வரம்பு கண்டவராகி யவ்வழியாடலும் பயின்ற, நாடக
நடைதேர் புலவரைத்துருவி நண்ணியவார்க்கெலா மகிழ்ச்சி. வீட
ருஞ்சிறப்பா லறுவையும்பூணும் வெறுக்கையும் வெறுத்திடக்கொ
டுத்துப், பாடல்வண்டாற்றுந் தாரினுன்பரதப் பணுவலுடகசுடறப்
பயில்வான். (எ)

பாவமோடராகந்தாளமில்மூன்றும்பகர்த்திடுமுறையினுற்பரத
மாவையினங்கமுபாங்கமேபிரத்தியாங்கமேயலர்முக்கராக
மோவறுசீர்சால்கரப்பிரசாரமுமையில்சிரங்கரகருமந்
தாவறுகரகேத்திரங்கரணந்தானகமேசுத்தசாரி. (அ)
விண்டிடாத்தேசசாரியேநியாயம்விருத்தியேபிரவிசாரம்பு
மண்டலமுடனாகாசமண்டலமேமாசில்சுத்தக்கரணஞ்சீர்

(ச) கரிகாற் பெருவளத்தவன்-உறையூரிலிருந்தரசுபுரிந்தசோ
ழன். இவனுக்கு இப்பெயர். ஓர்முடிவர் வாக்கின்படி இவனது தரீ
யார் இவன்காலில் கரிக்கோடிட்ட காரணம்பற்றிவந்தது இதனைச்
செவ்வந்திபுராணத்திற்காண்க. வளவன் என்னுஞ்சொல், வளத்த
வனெனவந்தது. வளமையையுடையானென்பதுபொருள்.

(சு) விஞ்சையன்-கவிஞன். ஆகுலம்-துன்பம். (எ) ஆடல்நூல்
புரத்தூல். அறுவை-ஆடை. (அ) பாவம் என்பது - மெய்ம்மயிர் சிலி
ர்த்தன்முதலிய பத்துச்சத்துவங்களில் ஒன்று. அது-வெருண்டே
னவியமுதலிய இருபத்துநான்குவகைத்தாய் நிற்கும்.

கண்டவற்புலிதகரணமேயங்ககாரமேயிரேசிதமென்னக்
கொண்டநாலேந்துபேதமுங்கற்றுக்கோதறப்பயின்றபினவற்றுன். (i)

வருத்தமின்மனோபாவாதியாமெட்டுமகைநிருத்தங்களிற்சாரி
நிருத்தமாகியதாண்டமகமார்க்கநிகழ்த்திடுந்தேசியேவடுகே
யருத்தமாகியசில்களமெனமூன்றாமதுநிலையாறுமூவிரண்டு
நிருத்தமாம்பதமுந்திகழிரேகாதிசெப்பியவங்கீரெட்டும். (க0)

நாலவகைத்தாருங்கரணமுமேலோர்நாட்டியவிருவகைக்கரமுங்
கால்வகைபுரிகைமுதற்பதினாறுங்கவான்மனையாதியாமிரண்டு
பாலதுமடிப்புவகையெழுநான்கும்பழிப்பறுசுத்தசாரியெனு
மேலுறுபூசாரிகள்பதினாறுமித்துணைக்ககனசாரிகளும். (கக)

ஏற்றதிக்கிரந்தமாதியாமுப்பத்திருவகைத்தேசசாரிகளுங்
காற்றினுங்கடுங்கீதர்ச்சசக்கரமுதலாங்ககனசாரிகைகளேழைந்துந்
சாற்றுவித்துவற்பிரந்தமாதியவாஞ்சாரிபத்தொன்பதுமாகப் பின்.
போற்றிவையனைத்துமும்படப்புடப்புடத்திலக்கணமுதற்பொருள்க

ஆசவாத்தியமுன்பொருணமுதற்களாசமாதியாம்பாட்பேதங்கள்
பேசியபதினாறுன்பதும்படகபேதமொன்றெழிந்தநாலேந்து
மாசறுமளகமாதியாம்பாடவகைகனலேமும்பதவற்றிற் [ம்.
பூசல்வார்த்திகந்கொட்டைவகைச்சசசுபுடாதியாந்தாளமாத்திரையு
கிளந்தமாத்திரையின்சுதிகளுஞ்சொல்லுங் கீதமும்பாடமுமெழுத்து
வளந்தருமண்பந்தாநிகீதத்தின்வகுத்தகட்டளையெழுநான்கு [ம்

(க) நாலேந்துபேதம் என்றது - அங்கமுதல் இரேசிதமீருகக்
கூறிய இருபதுபேதங்களாகிய பொதுவில்லக்கணங்களை.

(க0) அகமார்க்கம் - அகக்கூத்து. அகாவது அகச்சுவை பற்றி
நிற்பது. தேசியாவது, கீதத்துக்கு அடிசாரிமுதலாகக் கால்சற்று
தல், ஏறிதல்முதலியன. வடுகு ஆவது, கால்களும், உடற்றுக்குமுத
லியவுடல் வர்த்தனைகளு முடையது. சிங்களமாவது இவ்விரண்டில
க்கணங்களை யுமுடையது. இவை-பதாகைமுதலிய கரகரணங்களும்,
காற்றுச்சுற்றமுதலிய காற்புரிகைகளு முடைமையால் மெய்த்தொ
ழிற்கூத்தெனவும்பெயர்பெறும். ஆறுமூவிரண்டு-பன்னிரண்டு. இவ
ற்றைவிரித்தின் பெருகுமாதலின், குணதூல், சயந்ததூல், பெருநா
ரை. பெருங்குருகுமுதலிய தூல்களுட்காண்க.

(கக) இருவகைக்கரம்-எழிற்கை தொழிற்கை. பாலது - பருப்
பிணையுடையது, பால்-பகுதி. அது பகுதிப்பொருள் விருதி.

(கங்) பதினாறு ஒன்பதும் - இருபத்தைந்தும். ஒன்றெழுந்த
நாலேந்து - பத்தொன்பது.

மளந்திசுரனையா திகட்டளையேழைந் துநன்கமைந் துபாவாதி
விளம்பியமூன் றுகலப்புமீ ருகவிளைத்திடுங்குத்தகமார்க்கம். (கச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தவிக்கூத்துக்கற்கும்போது தன்னுடம்பிற்சால
வருத்தநோயெய்தியித்தவருத்தநான்மறையுந்தேற
வருத்தமாயறிவாய்வெள்ளியம்பலத்தாடிநின்ற
நிருத்தனாந்தமக்குமுண்டேயென்பதுரினைவிந்நொண்டான். (கடு)

கரியதாமரைக்கண்ணனுங்கமலநான்முகனுங்காண்டந்
கரியதாளொன்றேநோவவாற்றநாணிற்பதந்தோ
வுரியதாமிதனைக்கற்றவருத்தமுந்நேரந்தாமீது
தெரியநானிருப்பதேயோவறனெனச்சிந்தைநோவான். (கசு)

வடுப்படுபிறவிப்பெளவவரம்புகாண்கின்றநாள்வந்
தடுப்பவரயாவோனுமவர்க்கெலாம்போகம்வீடு
கொடுப்பவர்செய்யுமிந்தக்கூத்தையெப்படிநாஞ்சென்று
தடுப்பதுதகாதென்றேனும்வருந்துமேசரணமென்று. (கஎ)

இதற்கிதுதுனிவென்றுன்னியெழுந்துபோய்ச்சிவனிராவிந்
கதக்களிற்றொருத்தலேந்துங்கதிர்மணக்குடியிக்கோயின்
மதக்கரியுரியினற்குவரம்பறச்சிறந்தபூசை
விதப்படயாமநான்கும்விதிவழியியற்றல்செய்யா. (கஅ)

விண்டகமலர்த்தாளேத்திவெள்ளியம்பலத்துளன்பர்
தொண்டகமலரநின்றசோதிமெய்ஞ்ஞானக்கூத்ததைக்
கண்டகமகிழ்ந்துதாழ்ந்துகட்புனல்சோரச்செங்கை
முண்டகமுடிமேலேற்றிமுகிழ்த்துநின்றிதனைவேண்டும். (கக)

நின்றதாளெடுத்துவீசியெடுத்ததாணிலமீதான்றி
யின் றுநான்காணமாரியாடியென்வருத்தமெல்லாம்

(கடு) இக்கூத்து என்றது-அகக்கூத்தினை. அருத்தம்-பொருள்.

(கசு) தெரிய என்றது-தெரிந்துஎன்னும் வினையெச்சத்திரிபு.

(கஅ) கதம் - கோபம். (கக) விண்டகமலர்த்தாள் என்றது, தனது இதயத்தில்கமலர்த்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை. தொண்டகம் - தொண்டிபூண்டமனம். மெய்ஞ்ஞானக்கூத்து என்றது - முத்தியிருளும் ஞானநடனத்தை. “ஊனநடன மொருபாவொருபாலாம், ஞானநடந்தா னடுவேநாடு” என்ற திருவருட்பயனுலுமுணர்க.

பொன்றுமாசெய்தியன்றேற்பொன்றுவென்னுன்பிற்
ருன்றனஞ்சரிகைவாண்மேற்குப்புறவீழ்வென்னொ. (௨௦)

நாட்டினஞ்சுறித்துப்பாயநண்ணுமுன்னிடத்தானுன்றி
நீட்டினுன்வலத்தாள்வீசிநிருமலன்மாரியாடிக்
காட்டினுன்கன்னிராடன்கவலையும்பாசமூன்றும்
வீட்டினுன்பரமானந்தவெலையுள்வீட்டினுனே. (௨௧)

விளைகன்வாய்வீழ்த்தவண்டின்மெய்யறிவின்பமென்னு
மளவிலாமுந்நீர்வெள்ளத்தாழ்த்தவெனமுந்துபின்னு
முளமும்வாசகமுமெய்யுமுடையவனதுவேயாகப்
பளகிலாவன்புநானேபடிவமாய்ப்பழிச்சலுற்றான் (௨௨)

கலிவிருத்தம்.

பெரியாய்சரணஞ்சிறியாய்சரணங்
கரியாதியவங்கணைசரண
மரியாயெளியாயடிமாநிடம்
புரிவாய்சரணம்புளிதாசரணம். (௨௩)

நதியாடியசெஞ்சடையாய்கைவெண்
மதியாய்மதியாதவர்தம்மதியிற்
பதியாய்பதினெண்கணமும்படிவுந்
துதியாய்சரணஞ்சுடரேசரணம். (௨௪)

பழையாய்புதியாய்சரணம்பணிலக்
குழையாய்சரணங்கொடுவெண்மழுவா
ளுழையாய்சரணம்முருகாதவர்பால்
விழையாய்சரணம்விகிர்நாசரணம். (௨௫)

இருளாய்வெளியாய்சரணம்மெனையும்
பொருளாகநினைந்துபுந்தரன்மா

(௨௦) பொன்றுவல் - இறப்பேன். சரிகைவான் - இருபெய
ரொட்டிப் பண்புத்தொகை. சரிகை - உடைவான். (௨௧) பாசம்
மூன்றாவன - ஆணவாதி மும்மலங்கள். (௨௫) பழையாய், புதியாய்
என்றமையை - "முன்னேம்பழம்பொருட்டும் முன்னேப் பழம்பொ
ருளே, பின்னைப்புதுமைக்கும் பேர்த்துமப்பெற்றியனே என்னுந்"
திருவாசகத்தானுணர்க. பணிலம் - சங்கு.

(௨௪) இருளாய், வெளியாய் என்றது - ஆன்மா, தான்மாத்தி
ரையாயும், தனுக்காணதிகளோடு கூடியும் நிற்கும் கேவலசகல அங்
தரங்களில் தானுமவ்வாறு நின்றருளுதலை.

மெருளாதநடந்தெரிவித்தெனையா
ளருளாய்சரணம்மழகாசரணம். (௨௬)

அயனத்தனெனப்படுமாடரவச்
சயனத்தவனைத்தருத்தவநால்.
வயனத்தவவானவர்வானவசே
னயனத்தவனையகனேசரணம். (௨௭)

கதவெங்கரியின்னூரியாய்சரண
முதலந்தமிலாமுதலேசரணென்
றதிர்பைங்கழனாபுரவண்டலறம்
பதபங்கயமுன்புபணிர்தாசன். (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுமிப்படியேயிந்தத்திருநடம்யாருங்காண
நின்றருள்செய்யவேண்டுந்ருமலமானவெள்ளி
மன்றவவடியேன்வேண்டும்வரமிதுவென்றுதாழ்ந்தா
னன்றுதொட்டின்றமெங்கோனந்நடநிலையாய்கின்றான். (௨௯)

கான்மாரியாடினபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் - நட - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௪௮௬.

இருபத்தைந்தாவது,

பழியஞ்சினபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நறிலான்செழியனன்புக்கெளியவனாகிமன்றுண்
மாரியாடியகூத்தென்சொல்வரம்பினதாமேகநகை
யாறுசேர்சடையான்றானோரும்பழியஞ்சித்தென்னன்
நேறலாமனத்தைத்தேற்றுந்திருவிளையாடல்சொல்வாம். (௧)

இனையநாட்சிறிதுசெல்லவிராசசேகரன்றன்காதற்
றனையனாங்குலோத்துங்கற்குத்தன்னரசிருக்கைநல்கி

(௨௭) நால்வயனத்தவன் - நான்கு வேதங்களாகிய திருவாக்கு
தனைபுடையவன். வசனம்-வயனம் எனத்திரிந்துநின்றது. சேல்நய
னத்தவன் - அங்கயற்கண்ணி.

வினையெலாம்வென் றஞானவெள்ளியம்பலத்துளாங்க
கனைகழனிழலிற்பின்னிக்கலந்துபேரின்பமுற்றான். (௨)

குரவன்செங்கோல்கைக்கொண்டகுலோத்துங்கவழுதிசெங்க
ணரவங்கம்பூண்டகூடலாதிநாயகனைரித்தம்
பரவன்பின்வழிபாடானுப்பத்திமைநியமம்பூண்டா
ளிரவஞ்சங்கதுப்பினல்லாரீரையாயிரவருள்ளான். (௩)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அப்பதினாயிரவர்க்குமொவ்வொருத்திக்கவ்வாறு
யொப்பரியவறுபதினாயிரங்குமாருளரவருட்
செப்பரியவல்லாண்மைச்சிங்கவிளவேறனையான்
வைப்பனையான்முதற்பிறந்தமைச்சன்பேரனந்தகுணன். (௪)

கலையின் றுபரிநெடுந்தேர்கரிபயின் றுபலகைவான்
சிலையின் றுவருகுமார்திறநோக்கிமகிழ்வோந்த
னலையின் றகடலாடைநிலமகனையடலணிதோண்
மலையின் றுகுளிர்தூங்கமகிழ்வித்துவாழுகான். (௫)

செய்யேந் துதிருப்புத்தூர்நின் றுமொருசெழுமறையோன்
பையேந் துமாவல்குன்மனையொடும்பானல்லாய்க்
கையேந் துகுழவியொடுங்கடம்புகுந் துமா துலன்பான்
மையேந் துபொழின் மதுரைநகர்நோக்கிவருகின்றான். (௬)

வருவா னுண்ணீர்வேட்டுவருவா னாவழிரிற்கும்
பெருவானந்தவுமொருபேராலினிழலின்
மொருவா தபசங்குழவியுடனிருத்திரீந்தேடித்
தருவான்போய்மீண்டுமனையிருக்குமிடந்தலைப்படுமுன். (௭)

இலைத்தலையபழுமாத்தின்மிசைமுன்னுளெய்த்தொரு
கொலைத்தலையகூர்வாளிகோப்புண்டுகிடந்ததுகா
லலைத்தலையவீழ்ந் தும்மைவினையுலப்பவாங்கிருந்த
லலைத்தலையமாநோக்கிவ றுருவத்தைத்தன்றால். (௮)

அவ்வாறவ்வணங்கனையாளுயிரிழந்தாளவ்வேலைச்
செவ்வாளியேறிட்டசிலையுடையானொருவேடன்

(௩) குரவன்-பிதா. ஆளு - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்
சம் நியமம் - கடன். கதுப்பு - கூந்தல். (௪) செய்-வயல்-பை-படம்.
பால்நல்லாய் - பால்மணங்கமழும்நல்லவாய். கடம்-காடு. மாதுலன்-
மாமன். மை-மேகம். (௮) பழுமரம்-ஆலமரம். கோப்புண்டு-சிக்கிக்
கொண்டு. உம்மை - முற்பிறப்பு.

வெவ்வாளியேறனையான்வெயிற்கொதுங்குநிழேறடி
யவ்வாலரிழுவெய்தியயனின்ருனினீப்பாற. (க)

தண்ணீர்க்குப்போவாயாவிதலைப்பட்டமறையவனு
முண்ணீர்கைக்கொண்டிண்டொருங்கிருந்தருமலியொடும்
புண்ணீர்வெள்ளத்துக்காருழ்ந்துயிரைப்புறங்கொடுத்த
பண்ணீர்மழலைமொழிப்பார்ப்பனியைக்கண்ணுற்றான். (க௦)

அயில்போலுங்கணையேறுண்டவ்வழிபுண்ணீர்சோர
மயில்போலவுயிர்போகிக்கிடக்கின்றாண்மருங்கணைந்தென்
னுயிர்போலவாயுனக்கிதுவென்னுற்றதெனமத்தெயிதண்
டயிர்போலக்கலங்கியறிவழிந்துமணஞ்சாம்பிஞன். (க௧)

இனையதோர்பெண்பழியையாமே றுரெனத்தேர்வா
னனையதோர்பழுமாத்தின்புறத்தொருசாரழல்காலு
முனையதோர்கணையோடுமுடக்கியகைச்சிலையேந்தி
வினையதோர்ந்தெதிர்தின்றவிறல்வோடன்றனைக்கண்டான். (க௨)

கலிநிலைத்துறை.

காப்பணிதானன்வானொடுவீக்கியகச்சானன்
கூர்ப்பகழிக்கோலேறிடுவிலலன்கொலேசெய்வா
னேற்பனகைக்கொண்டிவ்விடைநின்றானிவனையென்
பார்ப்பனியைக்கொன்றின்னுயிருண்டிபழிபூண்டான். (க௩)

என்னமதித்தேயேடாவோடாவென்னேழை
தன்னைவதைத்தாய்நீயேயென்னுத்தழல்கால்கண்
மின்னவெயிற்றுக்கூற்றெனவல்லவாய்விட்டார்த்து
மன்னவனுனைப்பாசமெறிந்துவலித்தேகும். (க௪)

மாண்டவனைத்தன்வெந்நிடையிட்டான்மகவொக்கற்
ருண்டவனைத்தான்ருய்முலைவோட்டமுதன்சேயைக்

(க) ஆளி ஏறு - ஆண்சிங்கம். (க௦) ஆலி - நீரோடை. கால்-
கால்வாய். புறங்கொடுத்த - இழந்த.

(க௧) அவ்வழி என்றது - அம்புதைத்தவாயினே. சாம்பல்-ஒடுங்
கல். (க௨) வினை அது ஓர்ந்து - மிருகங்களைக் கொல்லுந்தொழிலை
ஆராய்ந்து. விறல்-வெற்றி. (க௩) காப்பு-தொடுதோல். கச்சானன்-
கச்சையை யுடையவன். பகழி-அம்பு. (க௪) வெந் - முதுகு ஒக்கல்-
இடைப்பக்கம். தாண்ட-பொருந்த. அளியன் - கிருபையையுடைய
வன். இது ஈண்டு அந்தணன்மேல் நின்றது.

காண்டொறும்விம்மாக்கண்புனல்சோரக்கடிதேகா
வாண்டகைமாறன் கூடலணைந்தானளியன்றான். (௧௫)

மட்டவீழ்தாரான்வாயின்மருங்கேவந்தெய்தா
வுட்டுகளில்லாவேடனைமுன்விட்டியிரன்ஞள்
சட்டகநேரோவிட்டெதிர்மாறன் நமர்கேட்பக்
கட்டழல்சிந்தாமுறையிடுகின்றன்கையோச்சா. (௧௬)

கோமுறைகோடாக்கொற்றவரேறேமுறையேயோ
தாமரையான்வாழ்தண்கடிமார்பாமுறையேயோ
மாமதிவானேன்வழிவருமைந்தாமுறையேயோ
தீமைசெய்தாய்போற்செங்கைகுறைத்தாய்முறையேயோ. (௧௭)

பிறங்குங்கோலான்மாறடுகொற்றம்பெறவேந்த
னுறங்கும்போதுந்தன்னருளாணையுலகெங்கு
மறங்குன்றாவாக்காப்பதையென்பெதியாதிம்
மறங்குன்றாதான்செய்கொலைகாவாவழியென்றான். (௧௮)

(௧௬) துகள் - குற்றம். சட்டகம்-தேகம். (௧௭) கோமுறை-
மதுநான்முறை. தீமைசெய்தாய் போற்செங்கைகுறைத்தாய் என்
றது-ஒர்பாண்டியன் நகர்சோதனைவருகையில் மறையவரவீதியில்
ஒருவீட்டிலொரு அந்தணன், தன்மனைவியோடு நான் காசிக்குப்
போய்வருகிறேன் அதுவரையில் உன்னையும் உனதுகற்பையும் பா
ண்டியன்செங்கொல் பாதுகாக்குமென்றுசொல்லிய வார்த்தையை
அப்பாண்டியன்கேட்டு, அன்றமுதல் இராமுமுதல் அம்மனையின்
புறத்தேகாவல் செய்துவருகையில், ஒருநாள் அவ்வீட்டில் வேற்ற
வா முண்டாகக்கண்டு, அதுனைச்சோதிக்கவேண்டி அவ்வீட்டின்கத
வைத்தட்டினன். அப்போது காசியாத்திரைமுடித்து வீடுசேர்ந்த
அந்தணன், யாரென்றுகேட்க. அக்குரலோசையால் வீட்டுக்குறிய
அந்தணன்நா னென்றறிந்து அவ்வந்தணனுக்குச் சந்தேகத்தை வி
ளைத்தோமே என்கிற அச்சத்தோடு, அச்சந்தேகமொழிய எல்லா
வீட்டுக் கதவுகளையுந் தட்டிக்கொண்டே யரண்மனை சேர்ந்தணன்.
மதுநாட்காலையில் மறையவர் யாவருமொன்றுசேர்ந்து இவ்வதிசய
த்தை அரசனுக்கறிவிக்க, அதுகேட்டபாண்டியன் உங்கட்டீகாரு
சேரத்தீமைசெய்தது என்னகையென் றதனைத்தறித்தணன். உட
னே சோமசுந்தரக்கடவுள் பிரத்தியட்சமாய் அப்பாண்டியனுக்குப்
பொற்கையளித் தருளினரென்னுஞ் சரித்திரத்தினை. இதனைக்,
“கொற்கையான்மாறன் குலசேகரப்பெருமான் பொற்கையணை
கதை போதாதோ” என்னுஞ்செய்யுளானுமுணர்க.

(௧௮) மாறு - பகை. கொற்றம் - வெற்றி. ஐ - சாரியை.

வாயிலுளார் தமன்னவன் முன்போய்மன்னாங்
கோயிலின்மாதோர்வேதியன் மாதைக்கொலைசெய்தா
னாயினனென்றே ரர்வேடனை முன்விட்டவந்தானைத்
தாயினன் வந்திங்கிட்டயர்கின் ருன்மயியென்றார். (கக)

இறைமகனஞ்சர்வென்குடைநன்ற லென்காவ
லறமலிசெங்கோலஞ்சுபயந் தீர்த்தரசாளு
முறைமையுந் றுன் மணகலிமூழ்கமுயன்றேந் தும்
பொறைமையுந் றுலென் துபுலந்துபுறம்போந்தான். (உ௦)

வேதியனிற்ருந் தன்மைதெரிந் தான்மெலிவுற்றான்
சாதியின்மிக்காய்வந்ததுனக்கென் றளாகின் று
யோதுதியென்னக்காவலனைப்பாதுதுரைசான் ற
நீதியுளாய்கேனென் றுடைசெய்வானிகழ்செய்தி. (உ௧)

இன்றிவனைக்கொண்டார்வடநீழலிடையிட்டுச
சென் றுதனைக்கொண்டியான் வருமுன்னிசசிலேவெடன்
கொன் றயனிவ் றுனென் றுலேபூட்டுங்கொலைவெல்போல்
வன்றி றன்மாறன்செவிநுழைவித்தான்மறையோளுல். (உ௨)

அந்தணன்மாற்றந்தன்னை யுமுட்கொண்டறநோக்குஞ்
சந்தனவெற்பன்மறவனைநோக்க க்காழ்ந்தன்னு
னெந்தையிரானேநாயடியேனின் றெய்ப்பாற
வந்துபுகுந்தேனந்தமாத்தின்மருங்கோரசார். (உ௩)

ஐயேநானுங்கொன் றவனல்லேன்கொன்றாரைக்
கையேன்வேறுங்கணடிலென் றுனிவளாகத
தெய்யேறுண்டவாறெவனென் றுரெதிர்நின்றார்
மெய்யேயையாயானறியேனிவ்வினாவென்றான். (உ௪)

(கக) கோயில் - அரசன்வீடு. அவிந்தான் - இறந்தவன். தாயி
னன் - முற்றெச்சம். (உ௦) அஞ்சுபயம் என்றது - குடிகளுக்குத் த
ன்னாலும், தன்பரிசனத்தாராலும், பகைவராலும், கள்வராலும், எ
னைவிலங்கு முதலிய உயிர்களாலும் வருங்கெடுதிகளை. கலி - துன்
பம். புலந்து - மனம்வாடி. (உ௨) வடம் - ஆல். (உ௩) சந்தனவெற்
பு - பொதியமலை. மறவன் - வேடன். எய்ப்பு - இளைப்பு.

(உ௪) கையேன் - இழிகுலத்தவனாகியயான். கை - சிறுமை.
எய் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அம்பின்மேனிற்றலால் தொழி
லாகுபெயர்.

இக்கொலேசெய்தான் யானலென்னுதுளனென்னத்
தக்கவனையோதறுகண்மறவனுரைமெய்யோ
சிக்கவொறுத்தாலல்லதையுண்மைசெப்பானென்
றொக்கவுரைத்தார்மந்திரருள்ளார்பிறரெல்லாம். (உடு)

மன்னன்னுனுமற்றதுசெய்மின்னெனமள்ளர்
பின்னந்தண்டஞ்செய்தனர்கேட்கப்பிழையில்லான்
முன்னஞ்சொன்னசொற்பெயரானுமொழியாநின்
றின்னந்தீரத்தேருமின்னென்னுனென்செய்வான். (உஈ)

ஆற்றவொறுக்குந்தண்டமுமஞ்சானதைகின்ற
கூற்றமுமொன்றேகொன்றகுறிப்புமுகந்தோற்றன்
மாற்றவரேயோமாவோபுள்ளோவழிவந்த
கோற்றொடியைக்கொன்றென்பெறவல்லான்கொலேசெய்வான். (உ)

கைதவனுமிக்கானவனையோபிறரேயோ
செய்தவார்யாரேயிக்கொலேவெட்டஞ்செய்தோர்மா
வெய்தவிலக்கிற்றப்பியகோளுனேறுண்டிம்
மைதவழ்கண்ணாண்மாய்தன்னையோவறியேனல். (உஅ)

என்னமுன்னித்தென்னவனின்னமிதுமுன்னா
றன்னுலாயத்தக்கதையென்றன்றகவின்ற
நன்னுரந்தூலாயந்திதுநூலாலமையாதான்
மன்னுதெய்வத்தாலேதேறும்வழியென்றார். (உஆ)

வேந்தர்கள்கிங்கம்வேதியனைப்பார்த்திதுதீர்
வாய்துனதுள்ளக்கவலையொழிப்பேனஞ்சேனின்
னைந்திழையீமக்கடனிறுவிப்போதென்றேவித்
தேந்துணர்வேங்கைத்தார்மறவோனைச்சிறைசெய்தான். (உஆ)

மின்னனையாடன்செய்கடன்முற்றமுண்டோனைத்
தன்னமர்கோயிற்கடைவாயின்வைத்துத்தானேகிக்
கொன்னவில்வேலான்றங்களுக்குக்கோர்குவதெய்வ
மென்னவிருந்தாரடிகள்பணிந்தானிதுகூறும். (உக)

(உடு) தறுகண் - அஞ்சாமை. மந்திரர் - ஆலோசனைக்காரர்.

(உஎ) கோற்றொடி - கோல்போலத்திரண்டவளையிலையணிந்த
முன்கையையுடையாளன்னிறற்றலால்விட்டஅன்மொழித்தொகை.

(உஈ) தகவில்கம் அன்னாள்என்றது - தகுதியினுற்றமக்குத்தா
மேயொப்பாயுள்ளபெரியோரை. (உஊ) ஈமம் - சடலை. ஷேங்கை-
ஓர்மரம். துணர் - கொத்து.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மன்றமெணியேயிம்மறவன்றன்பார்ப்பனியைக்
கொன்றனோபிதர்பிரிதாற்கொன்றேதாவிதுவறது
லொன்றலுமளப்பரிதாக்கிடந்ததாலுன்னருளா
லென்றழவுகெடத்தேற்றயென்றிரந்தானவ்வேலை. (௩௨)

திருநகரின் புறம்பொருசார் குலவண்ணிகத்தெருவின் க
னெருமனையின் மணமுள தங்கந்தணனோடொருங்கு
வருதியுன துளந்தேருமாற்றமெலாந்தேற்றுதுமென்
றிருவிசம்பினகடுகிழித்தெழுந்ததாலொருவாக்கு. (௩௩)

திருவாக்குச்செவிமடுத்துச்செழியன் தன்புறங்கடையிற்
பெருவாக்குமறையவனோடொருங்கெய்திப்பெரும்பகல்போய்க்
கருவாக்குமருண்மலைக்கங்குல்வாய்த்தன்னைவேற்
றுருவாக்கிக்கடிமனைபோயொருசிறைபுக்கினிதிருந்தான். (௩௪)

அன்றிறைவனருளாலங்கவர்கேட்கவம்மனையின்
மன்றன்மகன் தனக்களந்தநாளுலப்பமறலியிருட்
குன்றமிரண்டெனவிடுத்தகொடும்பாசக்கையினர்வாய்
மென்றுவருஞ்சினத்தவாரிலொருவானிதுவினவுமால். (௩௫)

இன்றேயிங்கிவனுயிரைத்தருதிரெனவிரும்பகட்டுக்
குன்றேறுங்கோலுரையாற்கொள்வதெவன்பிணியுடம்பி
னென்றேனுமிலனொருகாரணமின்றியுயிர்கொள்வ
தன்றேயென்செய்துமெனமற்றவனீத்தறகிற்பான். (௩௬)

ஆற்றாலேறுண்டகணையருகொதுங்கும்பார்ப்பனியைக்
காற்றால்வீழ்த்தெவ்வாறுகவாந்தேமப்படியிந்தச்
சாற்றாவாரத்திறும்புத்துப்புறநின்ற
வீற்றுவைவெருளவிடுத்திவனாவிக்கவர்கென்றான். (௩௭)

அந்தமொழிகேட்டரசனருமறையோய்கேட்டனையோ
விற்தமொழியெனப்பனவனிவனிவ்வாறிற்றதாலென்
பைந்தொடியாளிறந்ததுமப்படியேயென்மனக்கவலை
சிந்தவிதுகாண்பேனென்றொருங்கிருந்தான்மென்னனெனும். (௩௮)

(௩௪) பெருவாக்குமறையவன் என்றது - சிவபெருமானருளிய வேதங்களை புணர்த்தவனாதலின்.

(௩௫) அளந்தகான் என்றது - வினைப்பயனை. (௩௭) ஆறு-வழி ஈற்றுஆ - கன்றையுடையபசு. (௩௮) பனவன் - பிரமணன்.

ஒட்டியபல்கிளை துவன்றியொல்லொலிமங்கலந்தொடங்கக்
கொட்டியபல்லியமுழங்கக்குழுமியவோசையின்வெருண்டு
கட்டியதாம்பிறப்புனிற்றுக்கற்றுவொன்றெதிர்த்தோடி
முட்டியதான்மணமகளைமுடிந்ததாலவனாவி. (௩௬)

மணமகனேபிணமகளும்மணப்பறையேபிணப்பறையா
யணியிழையார்வாழ்த்தொலிபோயமுகையெர்லியாய்க்கழியக்
கணமதனிற்றிதந்திறுமிக்காயத்தின்வரும்பயனை
புணர்வுடையார்பெறுவருணர்வொன்றுமிலார்க்கொன்றுமிலை. (௩௭)

கண்டான்ந்தணனென்னகாரியஞ்செய்தேனெனத்தன்
வண்டார்பூங்குழன்மனைவிமாட்சிழினுங்கழிதுன்பங்
கொண்டான்மற்றவனெடுத்தன்கோயில்புகுந்தலர்வேப்பந்
தண்டாரானமைசசர்க்கும்பிறர்க்குமிதுசாற்றினான். (௩௮)

மறையவனேயின்னுமொருமணமுடிதுக்கோடியென
நிறையவரும்பொருளீந்துர்போதியெனவிடுத்துச
சிறையமுவுத்திடைக்கிடந்தசெடித்தலையவிடிக்ருர
கறையுடல்வேடனைத்தொடுத்தகால்யாப்புக்கழல்வித்து. (௩௯)

தெளியாதேயாமிழைக்கூத்தண்டம்பொறுத்தியென
விளியாவின்னருள்சுரந்துவேண்டுவனநனிநல்கி
யளியாளுமனத்தரசனவனையவனிடைச்செலுத்திக்
களியானேவிழுவெய்தகெளரியனைப்போய்ப்பணிவான். (௪௦)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆதரம்பெருகப்பாவி யேன்பொருட்டெம் மடிகணீரரும்பழி
யஞ்சு, நாதராயிருந்தீரெந்தையார்க்குண்டே நான்செயத்தக்கதொ
ன்றென்றோக், காதலிப்புநழந்துபன்முறைபழிச்சிக்கரையின்மாபூச
னைசிறப்பித், தேதமதகற்றியுலகினுக்குயிராயிருந்தனனிதைகுலோ
த்துங்கள். (௪௧)

பழியஞ்சினபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௭௩௩.

(௩௬) புனிற்று - இளமை. (௪௧) மாட்சி - இதுதொழிற்பெயர்,
மாள் - பகுதியாதலின். மாட்சியிலும் என்றதற்கு - மாண்டதிலும்
என்பதுபொருள். (௪௨) அழுவம் - கொடியநிலம். செடி-மூடைநா
ற்றம். கால்யாப்பு-விலங்கு. (௪௪) ஆதரம்-அன்பு. ஏதம்-குற்றம்.

கலிவிருத்தம்.

வேதநாயகன்வெம்பழியஞ்சிய
 நாதனானநலனிதுநல்கிய
 தாதையைக்கொலைசெய்ததநயன்மா
 பாதகந்தீர்த்தீர்த்தமைபாவொம். (க)

விரைசெய்மலைக்குலோத்துங்கமீனவன்
 றிரைசெய்நீர்நிலஞ்செங்கோல்செலத்தனி
 யரசுசெய்யுமநாளிலவந்தியென்
 றுரைசெய்மாநகராநொருபூசரன். (உ)

வெருவுங்காய்சினமாறியவேதியன்
 மருவுங்காதன்மனையெனும்பேரினா
 டிருவுங்காமனாந்தேவியுமண்புனை
 யுருவுங்காமுறுமொப்பில்வனப்பினாள். (ங)

படியிலோவியப்பாணையொப்பாகிய
 வடிவினாவன்பான்மகனென்றொரு
 கொடியபாவிபிறந்துகொலைமுதற
 கடியபாவக்கலன்போல்வளருநாள். (ச)

கோடிகோடியடுஞ்சிலைகோட்டியே
 கோடிகோடிகொடுங்கண்பூட்டியே
 கோடிகோடிவிகாரமுங்கூட்டியே
 கோடிகோடியனங்கரெய்தார்கொலோ. (ஐ)

(உ) பூசரன் - அந்தணன். (ங) மண்புனை உருவு என்றது - சுதையாற்செய்த பதுமையை.

(ச) கொலைமுதல் கடியபாவம் என்றது - கொலை, களவு, கள், காமம், குருத்துரோகம் என்னும் பஞ்சமாபாதகங்களை.

(ஐ) விகாரமாவன - சுப்பிரயோகம், விப்பிரயோகம், சோகம், மோகம், மரணம் என்பன - இவைமுறையே, தாமரை - மாம்பூ, அசோகு, மூல்தீ, நீலோத்பலம் என்னுமைந்து பாணங்களால் வருவன.

இளமைச்செவ்வியயாக்கையன்மையல்குர்
வளமைக்காமமும்வல்வினையுந்நிறைத்
தனோலிட்டீர்த்தலிற்றன்னையிற்றிடை
வினோலித்தீன்றவடன்னையிரும்பினான்.

(௬)

அன்னையென்னுமழிதகையாளகத்
தின்னுயிர்த்துணையும்காவலாய்
மன்னுநாணமடமுதனல்வருந்
தன்னையீங்கலிற்றாணுமொத்தாளரோ.

(௭)

இன்பமோசிறிதாருமிதில்வருந்
துன்பமோகரையில்லாத்தொடுகிட
லென்பதாருமிவனாறியவிவ்
வன்பதானவினையால்வருந்துவான்.

(௮)

மையனாகமதியைவிழுங்கவாக்
கையனாகக்கலந்தொழுஞ்செய
லையன்றான்குறிப்பாற்கண்டயற்செவித்
சூய்யலாவண்ணமுள்ளத்தடக்கினான்.

(௯)

வேற்றோர்வைகல்வெளிப்படக்கண்டறஞ்
சாற்றுநாவின்னவேருன்றாஞ்சாற்றிலன்
சீற்றமேல்கொடுசெவ்வன்கொல்வேனென
வேற்றெழுந்தனனீன்றள்விலக்குவான்.

(௧௦)

தாயிலின்பநுகர்த்தனையந்தையைக்
காயிலென்பெறுவாயெனக்காமுகர்க்
காயிலன்னையிலப்பனிலென்பய

னையிலின்னருளென்னறமென்னென்றான்.

(௧௧)

(௬) நிறையாவது - காமமுந்தீவினையும், தத்தம்வழியவன் மனத்தைநிறுத்தல். தனோ - பாசம்.

(௭) அழிதகையான் - அழிந்தகற்பினையுடையவன். நாணம் மடமுதல்நால்வர் என்றது - நாணம், மடம், பயிர்ப்பு, அச்சங்களே. இவற்றுள், நாணம்-பரபுருடரைக் காணவும்நாணல், மடம்-ஆவது - தன்கணவன்குணத்தையன்றி மற்றோர்குணத்தை யறியாமை. அச்சமாவது - தன்கணவன் முன்னன்றி, ஏனையோர் சாயையதோன்றினும், ஆமைபோலக் கரசரணதிக னொடுங்கிப் பதுங்கல். பயிர்ப்பாவது - தன்கணவன் சுகத்தையன்று யேனையோர்சுகத்தை அருவருத்தல்.

(௯) மையல் - மயக்கம். ஆய்-தாய். (௧௧) நேயில் - அன்பினால், 'என்' என்னும் வினாவிற்கு குறிப்புமுற்றை, அன்னையில், நேயில் என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. நே - அன்பு.

மண்டொடுங்கருவிப்படைவன்கையிற்
கொண்டிதாதைசூரவனென்றோர்கிலான்
றுண்டமாகத்துணித்தாளுய்வாய்முகந்
துண்டகாமந் தவா லுணர்விலான். (௧௨)

மைக்கருங்கங்குல்வாய்க்கொன் ததாதைக்குத்
தக்கதீத்தவிசிட்டன்னைதன்னெடுங்
கைக்கடங்குபொருளொடுங்கன்னெறி
புக்கனன்புடைசூழ்ந்தார்புளிறே. (௧௩)

எய்யுங்கோருடுவில்லரிடிக்குநேர்
செய்யுஞ்சொல்லினர்செல்லலைநிலெனக்
கையிலுள்ளவுங்கைக்கொண்டுகாரிகைத்
தையறன்னை யுந்தாங்கொடுபோயினர். (௧௪)

சென்றசேணிடைச்சிக்கறவாழலா
மென்றவெண்ணமொன்றெய்தியவண்ணமொன்
றொன் றநாமெண்ணத்தெய்வமொன்றெண்ணிய
தென்றவார்த்தையவனிடைப்பட்டதால். (௧௫)

தாதைதன்றையற்கினியார் துணை
மாதர்யாயைமறவர்கைக்கொள்ளவிப்
போதுதான் றுணையென்பவன்போன் றுமா
பாதகத்துருவாய்வந்தபற்றினான். (௧௬)

ஆவவென்னுமழுஞ்சிவதாவெனும்
பாவம்பாவம்பழியிதுவோவைய
கோவெனுங்குகைகுலைத்தெறியுந்நீழ்ந்
பாவைபோலவிடாதுபின்பற்றுமால். (௧௭)

மேற்படி - வேறு.

நல்லதீர்த்தஞ்சிவதலநலோர்பக்கமுஞ்
செல்லவொட்டாதரசீர்த்திகாமஞ்செவிப்
புல்லவொட்டாதுளம்புகுதவொட்டாதுநாச்
சொல்லவொட்டாதுகண்டியிலவொட்டாதரோ. (௧௮)

சுற்றுமுன்பின்புறச்சூழ்ந் துதன்கொடுக்கிறப்
பற்றிரின் நீர்க்குமாபாதகத்தாலலைந்

(௧௩) தீத்தவிசிட்டி-தீக்கடன்முடித்து. கல்நெறி-பாலவனம்.

(௧௭) ஆவ - இது ஐயோவென்னுமிடைச்சொல். சிவதர - அப
யச்சொல். (௧௬) கொடுக்கு - கொய்சகம்.

தெற்றிணிச்செய்வதென்றற்றலாதிடருழந்
துற்றுவேறுவகெலாமச்சமுற்றமுலுமால். (௧௧)

உறுகனோயாற்றநாளுற்றுழன் றுவகெலா
மறுகவேதிரியுமாபாதகன்வலியெலாந்
சிறுகுவான்சிவனருட்செயலினிப்பாதகந்
குறுகுநாளுக்குருநாள்கூடலைக்குறுகினான். (௨௦)

அழகீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிதகன்குறுகுவான்முன்னங்கயற்கண்ணிதந்தக்
குழையிருகாதுங்கோத்துக்கொலைகெழுபுலிப்பற்றாவி
றுழையயிர்நெடுநாண்பின்னனென்பிடரலைப்பப்பூண்டோர்
பழிதகையாதவேடப்பாவையாய்ப்படிவங்கொள்ள. (௨௧)

கொலையிரும்புறிக்கன் தஞ்சங்கூடலெம்பெருமான் கொன்றை
மிலையிருங்குஞ்சிலொங்கைமெல்லிணர்க்கண்ணிவேய்ந்து
கலையிருமருப்பிற்கோடிக்காதனவோடுந்தாடிச்
சிலையிருந்தக்கைவேடத்திருவுருக்கொண்டுதோன்றி. (௨௨)

கொண்டல்கண்படுக்குமாடக்கோபுரமருங்கிற்போந்தின்
கண்டகக்கருக்குவாயகுரைக்குநாய்கதுவிக்காப்பப்
புண்டலைவாளிவில்லோர்புறங்கிடந்திமைப்பத்திங்கட
டுண்டலாஹுதலாலோடுஞ்சுதுபோராடல்செய்வான். (௨௩)

வெருவருவேழமுண்டவெள்ளிப்போல்வறியனாகிப்
பருவரலுடனாங்கெய்தும்பாதகன்வரவுநோக்கி
யொருவருமுள்ளத்தாலுமுன்னருங்கொடியபாவி
வருவதுகாண்டியென்றோமாதரைநோக்கிக்கூறும். (௨௪)

அணங்குநோயெவர்க்குஞ்செய்யுமனங்குலலைப்புண்டாவி
புணங்கினுள்ளஞ்செல்லுமிடனறிந்தோடிச்செல்லா
குணங்குவனெழுக்கங்குன்றல்கொலைபழிபாவம்பாரா
விணங்குமின்னுயிர்க்குமாங்கேயிறுதிவந்துறுவதென்றோ. (௨௫)

(௨௦) குறுகல் என்றதில் - முன்னது குறைதல்மேலும், பின்
னது - அடைதல் மேலும் நின்றன.

(௨௨) தாடி - என்றது, மீசையை. (௨௩) போந்து - பனை. க
ண்டகம் - முள். (௨௪) பருவரல் - துன்பம். வேழமுண்டவெள்ளில்
யானைநோய் விழுந்தவிளக்கனி. இது, உள்ளீடின்றிறிந்தோ மென்ப
து வழக்கு.

கள்ளுண்டல்காமமென்பகருத்தறைபோக்குச்செய்வ
தெள்ளுண்டகாமம்போலவெண்ணினிற்காணிற்சேட்கிற்
தள்ளுண்டவிடத்தினஞ்சந்தலைக்கொண்டாலென்னவாங்கே
புள்ளுண்டவுணர்வுபோக்காதுண்டபோதழிக்குங்கள்ளுண். (௨௬)

காமமேகொலைக்கெல்லாங்காரணங்கண்ணோடாத
காமமேகளவுக்கெல்லாங்காரணங்கூற்றமஞ்சங்
காமமேகள்ளுண்டற்குங்காரணமாதலாலே
காமமேநரகபூமிகாணியாக்கொடுப்பதென்றான். (௨௭)

கொலைப்பழிகோட்பட்டாங்கேகுறுகியான்முகங்கண்டேட
வலைப்படருந் துசாம்பியழிவதென்பார்ப்பானென்னக்
கலைப்படுத்தின்கள்வேணிக்கானவனருட்கேணுக்கந்
தலைப்பட்சிறிதுபாவந்தணிந்துதன்னறிவுதோன்ற. (௨௮)

மூற்பகலிழைத்தபாவமுதிர்ச்சியாற்பிறந்துதந்தை
தற்பகையானவாறுந்தாதையைவதைத்தவாறும்
பிற்பகலந்தப்பாவம்பிடித்தலைக்கெங்குந்தீரா
திப்பதிபுகுந்தவாறுமெடுத்துரைத்திரங்கிரின்றான். (௨௯)

மறப்பெரும்படிவங்கொண்டுமனத்தருள்சுரந்துநின்ற
வறப்பெருங்கருணைமூர்த்தியழிதகையவனைப்பார்த்தித்
திறப்பழியாங்குச்சென்றுமீங்கன்றித்தீராதென்றக்
கறைப்பழிதீரும்வண்ணங்கருதியோருறுதிகூறும். (௩௦)

வருதிரின்னமஞ்சொன்னோர்வருக்கமுநரகில்வீழக்
கருதிரீசெய்தபாவங்கழிப்பவரெவரயாரோக்கந்
தருதலாலெளிதிற்றீரச்சாற்றுதுமையங்கையேற்
றொருபொழுதுண்டியீசனுறுதவரேவல்செய்தி. (௩௧)

செங்கதிர்க்கடவுள்வானந்தீண்டுமுன்னெழுந்துதீந்தண்
பைங்கதிரறுகொய்துபசுக்களையருத்தியார்வம்
பொங்கழுப்போதுங்கோயிற்புறத்தொட்டித்தீர்த்தமாடிச்
சங்கரன்றனைநூற்றெட்டிமெய்வலஞ்சாரச்செய்தி. (௩௨)

(௨௮) கொலைப்பழி-பிரமகத்தி. கோட்பட்டு - விழுங்கப்பட்டு.
கானவன்-வேடனாகியகடவுள். ஏட - இதுஇக்காலத்து ஏண்டாவெ
னமருவியது. (௨௯) தற்பகன் - சயனத்தையடைந்தவன். தற்பம்-ச
யனம். தற்பகையானவாறும் எனவும்பாடம். (௩௦) கறை - குற்றம்.

(௩௧) வருக்கழிமரபு. தவர்-சிவனடியார். (௩௨) புறத்தொட்டி
த்தீர்த்தம் - சிவாலயத்தின் புறத்திலுள்ள தீர்த்தத்தொட்டியிலிருக்
கும் தீர்த்தம். இது-கங்காதீர்த்தத்திற்கொப்பென்பர். மூப்போது -
காலே, மாலே, உச்சி என்பன.

தத்தவநெறியினின்ற லிப்பழிகழியுமென்னுச்
தத்தவன்புடையவேடத்திருவுருக்கொண்டகொன்றைத்
தொத்தவனுரைத்தான்கேட்டுக்கொடிச்சியாயிருந்தவம்மை
தத்தவன்கரித்தோல்போர்த்தமறவனைவினாவுகின்றான். (௩௩)

ஐயவிக்கொடியோன்செய்தபாவத்துக்களவில்காலம்
வெய்யநாலேழுக்கோடிநாகிடைவீழ்ந்தானேனு
மய்வகையிலாதபாவியினுக்கென்னுய்யுந்தேற்றஞ்
செய்வகையென்றுதேட்பசசெங்கண்மால்வடையோன்செப்பும். ()

அடுபழியஞ்சாரீசராயினுநினைக்கினச்சம்
படுபழியஞ்சான்செய்தபாதகத்தொடக்குண்டெங்கும்
விடுவதையின்றிவேறுகளைகணுமின்றியீயக்
கடவனைக்காப்பதன்றோகாப்பென்றான்ருணைமூர்த்தி. (௩௫)

நெய்தற்போதனையவுணகணேரிழையாதொன்று
செய்யதற்குஞ்செய்யாமெங்கும்வேறென்றுசெயற்குமாதற்ன்
மெய்தக்கருணைவள்ளல்வேண்டினெவ்வினைஞரேனு
மய்தக்கோராதல்செய்கையுன்னருள்வியோட்டன்றோ. (௩௬)

என்றகமகிழ்ச்சிபொங்கவியம்பினுளியம்பலோடுங்
குன்றகநாடவேடக்குழகனுமறைந்துவெள்ளி
மன்றகநிறைந்தான்மேகமறைந்திடமறைந்துசெல்லு
மின்றகவிடாதுமின்போமவிளங்கிழைமடந்தையோடும். (௩௭)

ஆதனாங்குதுகண்டானாவற்புத்தமடைந்துகூட
னாதனார்வின்றவாற்றானன்னெறிவிரதசெய்கை
மாதவவொழுக்கந்தாங்கிவருமுறைமதியமூன்றிற
பாதகங்கழிந்துதெய்வப்பார்ப்பனவடிவமானான். (௩௮)

(௩௩) கொடிச்சி - வேட்டுவச்சி. (௩௫) களைகண் - பற்றுக்
கோடு. (௩௬) செய்தற்கும் செய்யாமெங்கும் வேறு ஒன்று செயற்
கும் என்றது - கர்த்தத்துவம், அகர்த்தத்துவம், அந்நியதாகர்த்தத்
துவம் என்னு மூன்றிறைமைக் குணங்களை.

(௩௭) மின்தக - மின்னலைப்போல.

(௩௮) ஆதன்-அறிவில்லாதவன். ஆததாயிங்கண்டானா, எனவு
ம்பாடம். ஆததாயி-மாபாதகன். விரதம் என்றது - ஒருபொழுது
ண்டலும், பசுக்களுக்குப் புல்லருத்தலுமாகியவற்றை. மாதவம் என்
றது - ஏவல்செய்தலும், தீர்த்தமாடுதலுமாம்.

சொற்பதங்கடந்தவெந்தைச்சந்தரநாதன்ருளிற்
பற்பலவடசொன்மாலைபத்தியிற்றெடுத்துச்சாத்தித்
தற்பரவறிவானந்தத்தனியுருவுடையசோதி
பொற்பதமருங்கிற்புக்கான்புண்ணியமறையோனம்மா. (௩௯)

அன்னையைப்புணர்ந்துதாதைகுரவனும்நனூன்
றன்னையுங்கொன்றபாவந்தணித்துவீடளித்ததென்றற்
பின்னாரீரிழிநோய்குட்டம்பெருவயிற்றீளவெப்பென்
றின்னநோய்தீர்க்குந்தீர்த்தமென்பதோவிதற்குமேன்மை. (௪௦)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அழிந்தவேதியன்மாபாதகந்தீர்த்ததறிந்துவேந்தமைச்சருருள்
ளா, ரொழிந்தபாருள்ளார்வானுளார்வியப்பமுற்றுநல்லுரையுணர்
வெல்லாங், கழிந்தபேரருளிக் கயவன்மேல்வைத்த காரணம்யாதெ
னக்கண்ணீர், வழிந்துநான்மாடக் கூடஞயகளைவழுத்தினர் மகிழ்ச்
சியுட்டினைத்தார். (௪௧)

மாபாதகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௫௭௪.

இருபத்தேழாவது,

அங்கம்வெட்டினபடலம்.

அறசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதகந்தரித்தமுக்கண்வேதியன்மறையோன்செய்த
பாதகந்தவிர்த்தவாறுபகர்ந்தனம்விஞ்சையீந்த
போதகன்மனைக்குத்திங்குபுந்திமுன்னாகச்செய்த
சாதகன்மனைப்போராற்றித்தண்டித்ததண்டஞ்செல்வாம். (௧)

(௩௯) சொல்பதம்-சொல்லளவு. பதம்-அளவு.

(௧) வேதகம்-இராசகுளிகை. அதுசெம்பினைபுருக்கித்தன்னோடு
கூட்டி வேதித்துப் பொன்னுக்கியும், தான்பொன்னியல்பைக்காட்
டாது தன்னுளடக்கி நிறற்போலத், தான்பசுக்களையவ்வாறுசெய்
தும் அவற்றினியல்பு சிறிதுந்தோன்றாது அறிவுதந்து நிற்கும்வண்
ணந் தன்வியாபகத்துளடக்கி நிறற்பால் வேதகம்தரித்த என்றார்.
விஞ்சைஎன்றது-வான்வீத்தையை. போதகன்-ஆசிரியன். சாதகன்-
மாணக்கன்.

கூர்த்தவெண்கோட்டியானைக்குலோத்துங்கவழுதினாலங்
காத்தரசளிருநாளிற் கடிமதிலுடுத்தகூடன்
மாத்தனிநகருள்வந்து மறுபுலத்தவனாயாக்கை
மூத்தவனொருவன்வைவிழையவாள்பயிற்றிவாழ்வான். (௨)

வாள்வினைக்குரவனன் னான்வல்லமண்விடுத்தவேழந்
தோள்வினைவலியாவட்டசந்தரவிடங்கன் றன்னை
யாள்வினையன்புந் தானும்வைகலுமடைந்துதாழ்ந்து
மூள்வினைவலியைவெல்லுமூதறிவுடையனம்மா. (௩)

கைவினைமறவாள்விஞ்சைக்காவலனவனைத்தாழ்ந்து
தெவ்வினைவெல்வான்கற்குஞ்சிங்கவேறனையார்தம்மு
ருய்வினையுணராப்பாவிசித்தனென்றொருவனுள்ளா
னவ்வினைநிரம்பக்கற்றொகலுழ்வலியாலன்னான். (௪)

மானவாள்விஞ்சையாலேநனைநன்குமதிக்கத்தக்க
தானதோர்செருக்கினூற்றன் னொசிரியற்குமாருய்த்
தானுமோர்விஞ்சைக்கூடஞ்சமைத்துவாள்பலருங்கற்க
வூனுலாம்படைவல்லாணி லுத்தியமிதப்பக்கொள்வான். (௫)

ஒருத்தனையிருவர்வாளின்விருத்தியுமொருங்குகொள்ளங்
கருத்தனய்விருத்தனூறிற்கழிவதுகருதியன்னான்
வருத்துவாளினைஞர் தன்பால்வாமனந்திரித்துநாளும்
விருத்தமேசெய்வான் றுயைவிரும்பினேற்கிளையோனன்னான். (௬)

தொடத்தொடப்பொறுக்குந்திண்மைத்தொன்னிலமனையானில்லா
விடத்தவன்றேவிபாற்போயிடனுண்டேயிடனுண்டேயென்
றடித்தடித்தஞ்சாதென் றிற்கேட்டுக்கேட்டகல்வாளை
நடைத்தொழிற்பாவையன்னநங்கைவாள்விரந்தாள் (௭)

பின்னொருபகல்போய்ச்செங்கைபிடித்தனன்வலிப்பத்தள்ளி
வன்னிலைக்கதவறுக்கித்தாழக்கோல்வலித்துமாண்ட

(௩) ஆள்வினை என்றது - ஈண்டு சிவபணிவிடையை. மூள்
வினை என்றது - ஆகாமியவினையை. ஆகலுழ் - ஆகூட.

(௫) படைவல்லானென்றது - வாளாசிரியனை. ஊதியம்-வரு
வாய். (௬) விருத்தி - ஊதியம். திரித்து - வேறுபடுத்தி. விருத்தம்-
வேறுபாடு. (௭) நடைத்தொழிற் பாவையன்னநங்கை என்றது-
நடக்குந்தொழியுடைய பிரதமையையொத்த மாணிக்கமாலையை.

(௮) ஊக்கி - சாத்தி.

தன்னிலைக்காப்புச்செய்தாடனிமனக்காவல்பூண்டா
ளந்நிலைபிழைத்ததீயோன்னங்கத்தீவெதுப்பப்போனான். (அ)

அறங்கடைநின்றருள்ளுமாற்றவுங்கடையனாகிப்
புறங்கடைநின்றான்செய்தபுலமைதன்பதிக்குந்தேற்றான்
மறந்தவிர்கற்பினுடன்மனம்பொதிந்துயிர்கடோறு
நிறைந்தநான்மாடக்கூடனிமலனைநினைந்துநொந்தான். (க)

தாதகநிறைந்தகொன்றைச்சடையவன்புறம்புசெய்த
பாதகமறுக்குங்கூடற்பகவனெவ்வயிர்க்குந்தானே
போதகனாகித்தேற்றும்புண்ணியன்புலனென்செய்த
தீதகமுணர்ந்துதண்டஞ்செய்வதற்குள்ளங்கொண்டான். (க௦)

கோளுடைக்குரவனேபோற்சித்தனைக்குறுகிசுசித்தா
காளையாநீயுஞ்சாலக்கழியமூப்படைந்தயாமும்
வாளமராடிநந்தம்வலிகளுமளந்துகாண்டு
நாளையாவருதுநாமுநகர்ப்புறத்தொருசாரென்றான். (க௧)

நாதனாகுரவன்கூறநன்றெனவுவந்துநாலாம்
பாதகனதற்குநேர்த்தான்படைக்கலக்குரவன்மீண்டு
போதருமளவில்வையம்புகையிருள்வெள்ளத்தாழ
வாதவன்வையமுந்நீர்வெள்ளத்துளாழ்த்தகம்மா. (க௨)

ஆசினன்குரவர்க்கின்றாவாற்றினேன்பாவம்போல
மாசிருடணிர்த்தகங்குல்வலிகெடவடிவாள்விஞ்சைத்
தேசிகனெருவன்னனன்றிணியுடல்சிறைதப்பத்தீட்டுங்
காய்சினவான்போற்கீழைக்கல்லிடைமுளைத்தான்வெய்யோன். (க௩)

நன்றியுக்கொன்றுதின்றேறாளுயகளுணைக்கஞ்சும்
வன்றிறலரிமானார்தித்தெய்வதம்வழிபட்டேத்தி
வென்றிவாள்பரவிக்கச்சவீக்கிவாள்பலகையேந்திச்
சென்றுவாளுழவன்சொன்னசெருக்களங்குறுகினானே. (க௪)

மதுகைவாளமர்க்குநென்னல்வந்தறைகூவப்போன
முதுகமெம்புலியேறன்னமுடங்குடற்குரவன்றானு

(க) அறன்கடை-பாபம். மறந்தவிர்கற்பு - அறக்கற்பு.

(க௦) புறம்பு-அயல்நாடு. பகவன் என்றது-ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் அறுகுணங்களைபுருடையவனாதவின். (க௨) நாலாம்பாதகம் - காமம். (க௩) ஆச - குற்றம். திணிர்த - யிருந்த, கீழைக்கல் - கீழ்த்திசையிலுள்ள உதயகிரி.

(க௪) அரிமான் - சிங்கம். (க௫) மதுகை - பலம். நென்னல்-நேற்றைப்போது. அறைகூவல் - அழைத்தல். கயவன்-கீழ்மகன்.

மதிர்கழல்வீக்கிக்கச்சமசைத்துவெண்ணீறுஞ்சாத்திக்
கதிர்கொள்வாள்பலகைதாங்கிக்கயவனுக்கெதிரேவந்தான். (௧௮)

மடங்கலேறென்றும்பைங்கணரியொன் றுமலேந்தாலென்ன
முடங்கல்வான் றிங்களொன் றுமுக்கணுநான்குதோளும்
விடங்கலுழ்மிடறுந்தோற்றுவென்றிவாள்விஞ்சைவேந்து
மடங்கலன்ருணுகேரிட்டாடமரால்செய்வார். (௧௯)

எதிர்ப்பர்பின்பறிவர்கேர்போயெழுந்துவானேறுபோல
வதிர்ப்பர்கேடகத்துட்டாழ்வுற்றடங்குவர்முனோப்பர்வானே
விதிர்ப்பர்சாரிகைபோய்வீசிவெட்டுவார்விலக்கிமீள்வர்
கொதிப்பர்போய்ககைப்பராண்மைகூறுவர்மாறிநேர்வர். (௨௦)

வெந்திவொர்போற்போவார்வட்டித்துவிளித்துமீள்வர்
கொன்னிவொண்மார்பேற்பர்குறிவழிபிழைத்துநிற்ப
ரிந்திலைநாலேங்கன்னலெல்லைநின்ருடல்செய்தா
ரந்திலையகிபோர்காண்பாரணைவருங்கேட்கவையன். (௨௧)

குரத்தியைநினைத்தகெஞ்சைக்குறித்துரைநாவைத்தொட்ட
கரத்தினைப்பார்த்தகண்ணைநகர்த்தனைகோடியென்றென்
றுரைத்துரைத்தவற்றுக்கெல்லாமுறுமுறைதண்டஞ்செய்து
சொத்தினைத்தடிந்துவீட்டிநிருவுருமறைந்துநின்றான். (௨௨)

போர்கெழுதளங்கண்டாருட்பொருபடைக்கேள்விச்செல்வர்
வார்கெழுதற்காலானைக்கண்டிலர்மனையிற்றேடி
யோர்கெழுதற்பிணையெங்குற்றான்ருவெனென்னக்
கூர்கெழுதவடிவேற்கண்ணான்போயினூர்கோயிற்கென்றான். (௨௩)

என்றவப்போதேகோயிற்கேகிணைமீண்டான்மேடிச்
சென்றவாரசித்தன்மனைச்செருக்களத்தடுபோர்செய்
வென்றனையேபின்னந்தவெங்களத்தெங்குந்தேடி
நின்றனைக்காணுதிங்குநேர்ந்தனம்யாங்களென்றார். (௨௪)

விரைசெய்தாரவன்யானங்கம்வெட்டினேனல்லேனீங்க
ளுரைசெய்வதெவன்யாரென்போற்சித்தனையுடன்றுமாய்த்து
வரைசெய்தோள்விந்தைக்கீந்தார்மற்றிதுசற்றும்வையைத்
திரைசெய்நீர்க்குடவெந்தைதிருவுளச்செயல்கொவென்றான். (௨௫)

(௧௮) பறிவர் - போவர். சாரிகை - சுற்றுதல். (௧௮) வட்டித்தல் -
சூழலுதல். குறி - இலக்கு. நாலேங்கன்னல் - இருபதுகாழிகை.

மட்டித்தகலவைக்கொங்கைமனைவியுஞ்சித்தன் மன்னைக்
கிடம்பல்காலும்வந்துகேட்டதுநெருநல்வாய்வந்
தொட்டித்தன்கையைப்பற்றியீர்த்ததுமுள்ளம்வெந்து
தட்டிப்போய்க்கதவந்தாழிட்டிருந்ததுஞ்சாற்றினுளே. (௨௩)

அம்மனையருளிச்சொன்னபடியெலாமருளிச்செய்து
தெம்முனையவொன்வீரர்சித்தனைமாய்த்தாரீது
மெய்மையாமென்றுகண்டமைந்தருமவிளம்பக்கேட்டா
னெம்மையாளுடையகூடலிறைவினையாட்டேயென்றான். (௨௪)

கொடியையேரிடையாளோடுங்கொற்றவாளினையேரோடுங்
கடியநான்மாடக்கூடற்கண்னுதலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்து
நெடியநான்முகனுந்தேனெறியதுசிறியவேழை
யடியனேனளவிற்றேரின்னருள்வியையாடலென்றான். (௨௫)

தண்மதிவழிவந்தோனுநகருளார்தாமும்பாதி
விண்மதிமிலைந்தவேணிவிடையவனாடேனாக்கிக்
கண்மலர்வெள்ளத்தாழ்ந்துகனைகழலடியிற்றாழ்ந்து
பண்மலர்கீதம்பாடியாடினாற்பழிச்சிநின்றார். (௨௬)

மேற்படி-வேறு.

அடியவருக்கெளியரிவர் பரதேசிகாவலரென் மடிவீழ்ந்தேத்தி,
வடியயில்வேற்குலோத்துங்கன் மாணிக்கமாலையெனு மனையாளோ
டுந், தொடியணிதோண் முதுமகனைக்களிதேற்றி நகரைவலஞ்சூழ்
வித்திப்பான், முடியணிவித்தனந்தருண பாண்டியற்குத்தன்னிறை
மைமுமுதுமீந்தான். (௨௭)

நிலைநிலையாப்பொருளுணர்ந்து பற்றிகந்துகரணமொரு நெறி
யேசெல்லப், புலநெறிநீத்தருள்வழிபோய்ப் போதமாந்தன்வலியை
ப்பொத்திரின்ற, மலவலிவிட்டகலவரா வுமிழ்ந்தமதிபோல்விளங்கி
மாறியாடுந், தலைவனடிநிழல்பிரியாப் பேரின்பக்கதியடைந்தான் ந
மிழர்கோமான். (௨௮)

அங்கம்வெட்டினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௩௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௬௦௨.

(௨௪) அம்மனை - தாய். (௨௫) மதிவழிவந்தோன்-பாண்டியன்.

(௨௮) நிலைப்பொருள் - சிவம். நிலையாப்பொருள் - வைருந்த
முதலியபதவிகள். பற்றுஎன்றது - யான், எனது என்னுமிருவரை
ப்பற்றுக்கோ.

சிவமயம்.

**குறுபத்தெட்டாவது,
நாகமெய்தபடலம்.**

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

செங்கண்மால்விடைமேல்விடங்கர்செருக்களத்திடைவாளெடுத்தங்கம்வெட்டியசேவகத்தையறைந்தனந்தமிழ்மாதன்மேற்சங்கையிட்டமணீசராற்றியதறுகண்வேள்விமுளைத்ததோர்வெங்கண்வாளாவைத்துணித்துவிளித்தவாறுமீனம்புவாம். (க)

கோதிலாதருணத்தனந்தருணப்பெருந்தகைமீனவனாதிநாயகனுருவமாகியவைந்தெழுத்தொகெண்டிவெண்பூதிராதனமாவதெபொருளென்றுபத்திமைபூண்டிதன்ருதையேமுதலாயமன்னவந்தம்மினுந்தலையாதினான். (உ)

இத்தகைச்சிவசாதனந்தனிலன்புமிக்கவொழுக்கலரீலத்தன்மெய்த்திருவைந்தெழுத்தொலியாலுற்றொளியாலுமுட்பைத்தவல்விருளம்புறத்திருஞ்சிதைத்தபரபரன்வித்தகத்திருவேடமானதுமீனவன்றிருநாடெலாம். (ங)

நாயினுங்கடையானமாசுடனள்ளிருப்புரைஞ்சொண்ணுயிரஞ்சமணவேடரன்னதறிந்துகொண்டெவெருண்டழற்றேயிரும்பெனமானவெங்கனல்சுட்டிடத்தரியார்களாய்மாயிருந்தமிழ்மாதனைத்தெறவஞ்சவேள்வியிறுபார். (ச)

எல்லோகாதமளந்துசாலையெடுத்தழற்படுகுண்டமுங்கல்லியாரழலிட்டெழும்புகைகளவியெண்டிசைகளுமுறச்செல்லவானவுடுக்களும்பொரியிற்பொரிந்தனசிதறீண்டொல்லேதாலிவிசும்புதைவரவொட்டிவெங்கனன்மூட்டினார். (ஊ)

அத்தழன்றெரிகுண்டரின்றுமகன்பிலத்தெழுவானெனப்பைத்ததுஞ்சிருள்வாயும்வாயிருபாலும்வாலியபகிர்மதிக்கொத்தெஞ்சினமொழுகுபற்களுமுழியாரழல்விழிகளும்வைத்தசைந்தொருவெற்புவந்தெனவந்துளானொருதானவன். (க)

(க) விடங்கர் - பேரழகுடையவர். (ச) வஞ்சவேள்வி-ஆபிசாயாகம். (ஊ) தைவரல்-தடவல். (க) தழன்று - தொதித்து. ல்-பரத்தல். வாலிய - வெண்மையாகிய.

உதித்தசெங்கணரக்கவஞ்சனுருத்தெழுந்தெரிவடவையிற்
கொதித்தமெப்பசிதாகமுங்கொடிதாலெனக்கொடியோரைநீர்
விதித்திடெம்பணியாதெனக்கெனமீனவன் றிளையோ
டெதிர்த்தெடுத்துவிழுங்கிவாவெனவேவினாருடனேகினான். (எ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையவர்விட் விடநாகப்படிவுகொணி சிசரனிலண்டந்,
தோயுடலினனுடல் விடமூறிச்சொரிதுளை யெயிறின்னவடவைச்
செந், தீயுடையனவெனவெரிகண்ணன்றினியிருள்வரைமுழையெ
னவிண்ட, வாயுடையவெனடுநெறிமுன்னி மழைதுழைவரையென
வருகின்றான். (அ)

அரவிறையுறைபிலம்பெளளிகாண வரையுடல்புதைபடநிலம்வி
ள்ளா, வருவழியழலெழவுயிர்கான்முன் வளியுளர்கிளர்வலிவிளவெ
ய்தப், பொருகினவழியெதிர்படுபைங்கூழ்புகையெழவனமரைபொ
ரிபொங்கர், கருகிடமுதுகினையிறைகொள்ளங் ககநிறைசிறைசுரு
ன்படவீழ. (க)

அகனிலம்பெருவுறநிலனேந் துமரவிறைவெருவுறவெயில்காலும்
பகன்மதிவெருவுறவிவைகெளவும்பணிகளும்வெருவுறவகறிக்கின்
புகர்மலைவெருவுறவெதண்டப்புரவலன்வெருவுறவருசெங்கண்
ணகைமதிபுரையெயிறவன்மாடநகரெதிர்குடவயின்வருமெவ்லை. (இ)

கண்டவர்கடநகர்க்கடிதோடிக்கொளரியனடிதொழுதடிக்கேணங்
கொண்டல்கண்வளர்மதில்வளைகூடற் குடவயினொருபெருவிடநாக
மண்டமுமகிவமுமொருவாயிட்டயிறவருவாதையெனநீள்வாய் [ன்.
விண்டுகொண்டனைவாதையெனலோடும் வெருவலன்மதிருலமறவீர

மற்றிதுமுனமதகரிவிட்டோர் வரவிடவருவாதையெனவெண்ண,
முற்றிதுதனையும்விளித்தற்கெம் முடையவர்விடையவர்விடநாகஞ்,
சுற்றியசடையினருளரென்னாச் சுருலகிழிசுடரெனநிற்குங், கற்ற
ளியிடையுறையிறைமுன்போய்க்கனைகழலடி தொழுததைகிற்பான்

(அ) நிசிசரன் - இராக்கதன். (க) அரவஇறை - பாம்புகளுக்க
கரசனாகிய ஆதிசேடன். கால் - பெருமூச்சு. வளி - காற்று. பொங்
கர் - சோலை. ககம் - பட்சி.

(க௦) இவை என்றது - சந்திரசூரியர்களை. பணி - இராகு கே
துக்கள். தண்டப்புரவலன் - தண்டாயுதத்தையுடைய நமன். குட
ம்-மேற்கு.

(கஉ) கற்றளி - மாணிக்கவிமானம். தளி - கோயில்.

வழிவழியடிமைசெய்தொருபோதுமறவலன்வழிபடுமடியேனின்
மொழிவழிமுறைசெய்துவருவேனிம்முதநகரடையவுமமணீச
ரழிவதுகருதினர்விநொகமடைவதுனருள்வழியதனூவி
கழிவதுகருதியவடியேனைக்கருணைசெய்தருளிதுகடனென்றான். (1)

அனுமதிகொடுதொழுதிதைபாதமகமதிகொடுபுறனடைகின்ற,
பனிமதிவழிவருதமிழ்மாறன் பகழியொட்டுகிலையினேனிக், குளி
மதிதவழ்கருமதினீடுங் கொடியணிசூடகடை குறுகான்முன், றனி
வரையெனநிகர்தருகோபத் தழல்வழியரவினை யெதிர்கண்டான். (2)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

பல்பொறிப்பருவாய்ப் படம்புடைபரப்பிப் பக்கமெண்டிசுச
யொடுவிசும்பிற், செல்கதிர்புதைத்துத் தினியிருள்பரப்பித் திந்தளி
ன்பகிர்புரைநஞ்சும், பில்கெயிறதுக்கிப் பெரிதுகிர்த்தகல்வாய் பிள
ந்துமாநகரெலா மொருங்கே, யொல்லெனக்கெளவி விழுங்குவான்
சீறி யுருத்தனனூரகவா ளவுணன். (கரு)

அடுத்தனனரச சிங்கநெறிடியே ரஞ்சவார்த்தங்கையிற் சாப,
மெடுத்தனநெடுநா ணிருடலைவணக்கி லெரிமுகக்கூங்குணை தொடு
த்து, விடுத்தனன்விடுத்த சாமெலாமுடிகள் வெறுந்துகள்படக்கறித்
துமிழ்ந்து, படுத்தனன்பொருது பஞ்சவன்புராரி பங்கயச்சேவடி
நினையா. (கசு)

கொடியதோர்பிறைவாயம்பினைவிடுத்துக் கோளராவளைபுட
றுணித்தா. னிடையதோவெனவார்த் தெரிநிறக்குருதி யிரங்கிவீழரு
வியிற்கவிழ. நெடியதோருடலம் புரன்படக்கூர்வா னெளிதரவிளி
பவன்மேலைக், கடியதோராலா கலவெள்ளம்போலக் கக்கினுன்கறை
யிருணஞ்சம். (கஎ)

தீவிடமுருத்துத் தினியிருள்கடுப்பத் திருநகரெங்கணுஞ்செறி
ந்த, காலிடங்குவல் கயந்தலைசதுக்கங் கழகமாவணமகழிஞ்சி, கோ
விடமாட முபரிகைமேடை கோபுரமரங்கெலாம் பரந்து, தாலி
மயங்கி யுறங்கினுர்போலச சாம்பினுர்தனிநகர் மாக்கள். (கஅ)

(கரு) பொறி - புள்ளி. பருவாய் - பிளந்தவாய். பில்கல்-சிந்த
தல். (கசு) எரிமுகம் - தீக்கொப்புளிக்கும்முகம். கறித்து-கடித்து.

(கஎ) பிறைவாயம்பு - அர்த்தசந்திரபாணம். மேலை என்றஊ
திருப்பாற்கடல் கடைந்தநாளை. (கஅ) கா - சோலை. கூவல்-கிண
கயம்-குளம். சதுக்கம் - நாற்றெருக்கூடுமிடம். கழகம் - கட்டி
சாலை. இஞ்சி - மதில். கோஇடம் - அரசன்கோயில். அரவகு - நா
கசாலை.

நிலைதளர்ந்துடலந் திமிர்ந்துவேர்வரும்பி நிறைபுலன்பொறிகர
ணங்க, டலைதமொறி யுரைமொழி குழறித் தழுதழுப் படைந்துநா
வுணங்கி, மலைதருகபமே னிமிர்ந்துணர் வழிந்து மயங்கிமூச் சொடு
ங்கியுள்ளாவி, யலைதரவூச லாடினாகிடந்தா ரன்னதொன் னகரு
ளாரெல்லாம். (கக)

தென்னவன்விடங்கண் டஞ்சமால்போலச் சினகரமடைந்து
தாழ்ந் தெந்தாய், முன்னவவாதி முதல்வவித்தின்றி முளைத்தவமுடி
விலாமுனிவ, வென்னவவன்பர்க் கெளியவயார்க்கு மிறையவவிந்ந
கர்க்கென்று, மன்னவவனாதி மறையவமுக்கண் வானவநினைச்சா
ணடைந்தேன். (உ௦)

அடுத்தவந்தலைக்கு மாழியைத்தூர்த்து மாழியுண்டேழுமொன்
றாகத், தொடுத்துவந்தலைக்கும் பெருமழைதடுத்தூந் துளைக்கைவிண்
முழாவ வெண்பிறைக்கோ, டெடுத்துவந்தலைக்குங் களிற்றினை விளி
த்து மிந்நகர்புரந்தனையின்று. மடுத்தவந்தலைக்கும் விடத்தினுன்மய
வரும் வருத்தமுங்களைதியென்றிரந்தான். (உ௧)

அருட்கடலனைய வாநிராயகன்ற னவிர்சடையணிமதிக்கொழு
ந்தின், பெருக்கடையமுதத் தண்டொளிசிறிது பிலிற்றினுன்பிலிற்றி
டலோடும், பொருக்கெனவெங்கும் பாலினிற்பிரைபோற் புரையற
க்கலந்துபண்டெள்ள, திருக்கிளர்மதுரா நகரமாப்புனிதஞ் செய்ததச்
சிறுதுளியம்ம. (உ௨)

இரவிமுன்னிருள தெனவிறையருண்முன் னிருண்மலவலி
யெனவெங்கும், பரவியவமுதால் விடமகன்றவசப் படிவொழிந்தி
யாவருமின்பம், விரவியகளிப்பின் மேவினாரிருந்தார் மீனவர்பெரு
ந்தகைவேந்தன், னரவணிசடையார்க் கன்புருத்தானே யாகிமண்
காவல்செய்திருந்தான். (உ௩)

நாகமெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் - ௩௭ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௨௫.

(கக) திமிர்ந்து - கம்பித்து. (உ௦) வித்தின்றிமுளைத்தவ என்
றது-திருவருட்படிவங் கொண்டமையை. (உ௩) அவசம்-துக்கம்.

**இருபத்தொன்பதாவது,
மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம்.**

கலிநிலைத்துறை.

சுருதியின்புறந்தவர்விடுமரவினைச்சுருதி
கருதரும்பரனருளுடைக்கெளரியன் முணித்த
பரிசிதங்கதுபொருதமண்படிதர்பின்விடுப்ப
வருபெரும்பசுவிடையினுன்மாய்த்ததும்பகர்வார். (க)

பணப்பெரும்பருவாயுடைப்பாந்தனையனந்த
குணப்பெருந்தகைதுணித்தபின்பின்வருகுண்டர்
தணப்பருங்குழாங்காலினுற்றள்ளுண்டுசெல்லுங்
கணப்பெரும்புயல்போலுடைந்தோடினகலங்கி. (உ)

உடைந்துபோனவரனைவருமோரிடத்திருன்போ
லடைந்துநாமுன்புவிடுத்தமால்யானைபோலின்று
தொடர்ந்தபாம்பையுந்தொலைத்தனர்மேலினிச்சூழ்ச்சி
மிடைந்துசெய்வதையாதெனவினயமொன்றோர்வார். (ங)

ஆவையூறுசெய்யார்பழியஞ்சுவாரதனை
யேவுவாமிதுவோபுணர்ப்பென்றுசூழ்ந்திசைந்து
பாவகாரிகள்பண்டுபோற்பழித்தழல்வளர்த்தார்
தாலிலாவுருவாகியோர்தானவன்முனைத்தான். (ச)

குண்டழற்கணின்மெழுக்தவர்கொடியவெம்பசுவைப்
பண்டுபோலவார்விடுத்தனர்கூடலம்பதிமே
லுண்டுமில்லையுமெனத்தடுமாற்றநூலுரைத்த
பிண்டியானுரைகொண்டுழல்பேயமண்குண்டர். (இ)

கலிவிருத்தம்.

மாடமலிமாளிகையிலாகொடிமானக்
கோடுகளினோடுமுகில்குத்திமிசைகோத்துச்

(க) சுருதியின்புறத்தவர் என்றது - சமணர்புறச் சமயத்தரு
ளொரு திறத்தராதலின். படிதர் - வஞ்சகர். (ங) குண்டு - ஆழம்.
உண்டு - அஸ்தி. இல்லை - நாஸ்தி. தடுமாற்ற நூல் - பூர்வாகமம்,
அங்காகமமுதவிய சமண நூல்கள். பிண்டி - அசோகு.

சேடன்முடியுங்கதிர்கொள்சென்னிவரையுந் து
ளாடவடியிடிலவையஞ்சிடவுயிர்த்தே. (சு)

விடுத்திடுமுயிர்ப்பினெதிர்பூனைநறைவீபோ
ளடுத்திடுசராசரமனைத்துமிரிவெய்தக்
கடுத்திடுசினக்கனலினுக்குலமமெல்லா
மடுத்திடுதழற்கடவுள்வார்புனலைமான. (எ)

உடன்றிறைகொள்புள்ளொடுவிலங்கலறியோட
மிடைந்தபழுவத்தொடுவிலங்கலைமருப்பா
லிடந்தெறிமருத்தெனவெறிந்தளவிலோரைத்
தொடர்ந்துடல்சினதத்துயிர்தொலைத்திடியினுர்த்தே. (அ)

மறலிவருமாறெனமறப்பசுவழிக்கொண்
டறலிவர்தடம்பொருளையாறுடையமாறன்
றிறலிமலர்மங்கையுறைதென்மதுரைமுன்றா
விறலிவருகின்மததுமீனவனறிந்தான். (க)

மீனவனுமாநகருண்மிக்கவருமுக்கண்
வானவனைமாமதுரைமன்னவனைமுன்றோர்
தானவனையாழிகொடுசாய்த்தவனையேத்தா
வானதுரைசெய்துமெனவாலயமடைந்தார். (க௦)

நாதமுறையோபொதுவின்மாறிநடமாடும்
பாதமுறையோபலவுயிர்க்குமறிவிக்கும்
போதமுறையோபுனிதபூரணபுராண
வேதமுறையோவெனவிளித்துமுறையிட்டார். (க௧)

நின்றமுறையிட்டவரைந்தனருணைக்கா
னன்றருள்சுரந்திடபந்தியைவிளித்துச்
சென்றமணரோவவருதீப்பசுவைநீபோய்
வென்றவருவாயெனவிளம்பினன்விடுத்தான். (க௨)

கலிநிலைத்துறை.

தண்டங்கெழுகடற்றமுமஞ்சத்தறுகட்செங்கட்
குண்டந்தழன்றுகொதிப்பக்கொடுநாக்கெறிந்து

(சு) உலவை - காற்று. (எ) பூனை - ஒருவிதச்செடி. தீ - மூலம்.

(அ) பழுவம் - சோலை. விலங்கல் - மலை. மருத்து - காற்று.

(க) அறல் - கருமணல். திறல் - பகை. விறல் - வெற்றி.

(க௦) தானவன் - சலந்தராசரன்.

துண்டர் துழாவக்கடைவாய் நுரைசோர்ந் துசென்னி
யண்டர் துழாவவெழுந்தன் றடலேறுமாதோ.

(க௩)

நெற்றித்தனியோடைநிமிர்ந் துமறிந்தகோட்டிற்
பற்றிச்சுடர்செம்மணிப்பூண்பிறைபையநாகஞ்
சுற்றிக்கிடந்தாலெனத்தோன்றவெள்ளாழியின்ற
கற்றைக்கதிர்போறபருமமுறங்கெனவிமின்ன.

(க௪)

கோட்டுப்பிறைகால்குளிரவெண்கதிர்க்கற்றைபோலச
சூட்டுக்கவரிதெகாடைதெகாங்கலுநெற்றிமுன்னாப்
பூட்டுத்தரளமுகவாட்டுமபொலியப்பினன்ன
மாட்சிசதங்கைகடுகாடைகலவெனவாய்விட்டார்ப்ப.

(க௫)

பணிநாவசைக்குமபடியென்னக்கழுத்திலவீர
மணிநாவசைபங்கைமூர்நினைவகுத்ததண்டைப்
பிணிநாணசிறுகிண்கிண்பிப்பலமாலேகடுகாங்க
லணிநாணலமபச்சிலம்பாபபவடிசுணுகும்.

(க௬)

அடியிட்டிலங்கிளைக்கண்டமெண்டிக்குமபோர்ப்பரீ
பொடியிட்டியிரகூபபொருகோட்டினிறகுத்திகொத்திட்
டிடியிட்டதிகாடுநிரோற்றெழுந்தாடருநோக்கிச
செடியிட்டிருகண்ணழலசிகுநடநகமுனதே.

(க௭)

அறுசீடியாகிரியலிருக்கும்.

பால்கொண்டரிழுவெண்டிபுக்கட்பகி கொண்டமருப்பிற்கொண்மூ
ருவகொண்டவயிறறைக்கிணைதுள்ளியோவெள்ளிகருன்றறு
கால்கொண்டருநதாலென்னக்கடிநதுடனறவைச்சீற்ற
மேல்கொண்டநாறமபுறறிவீங்குயிரப்பெறிநதுகிட்டா.

(க௮)

குடக்கதுருணக்கெதென்னக்குணக்கதுகுடக்கெதென்ன
வடக்கதுதெற்கெதென்னகெதற்கதுவடக்கெதென்ன
மூடுக்குறுமருப்பிறகோகதுமுதுகுழிகத்தள்ளு
மெடுக்குறுமலையைக்காலபோதெனத்திசைப்புறத்துவீசம்.

(க௯)

(க௩) துண்டம் - மூக்கு அடல்வறு என்றது - அதிகாரங்கட்
யை. (க௪) ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். வெள் ஆழி - திருப்பாற்கடல்
பருமம் - கவசம்.

(க௫) கோடு - கொம்பு. கால் - கக்குகின்ற. பூட்டுத்தரளம்
து-பருத்தமுத்த முறபடப்புனைதல். (க௬) கிண்கிணி - சிறுசு
கை. பிப்பலம் - அரசிலை. (க௭) செடி - ஒளி. (க௮) நார்தம்பற்றி
ன்றது - விலங்கினங்கள் மோப்பமுற்றச செல்லுதலை.

கொழும்புமணிச்சிகரகோடிசைதபடக்குவட்டில்வீசும்
பழமரச்செறிவில்வான்றோய்ப்பணியிறவெறியும்வானின்
விழும்பபசும்போல்வீழவேலவாய்வீசமிங்கன்
செழுமதிக்கோட்டுநந்தித்தேவிளையாடல்செய்து. (௨௦)

பூரியரெண்ணியாங்கேபொருதுயிரூற்றஞ்செய்யா
தாரியலிடைதன்மாண்டவழகினைக்காட்டக்காழற்
நீரியநதம்பூவாளியேறுபட்டாவியோடும்
வீரியம்விடுத்தவீழ்ந்துவெற்புருவாயிற்றன்றே. (௨௧)

வாங்கினபுரிசைமாடமாநகராளுவின்பந்
தூங்கினவரவாய்வேம்பின்னோடவிழ்தாரான்றின்னோள்
வீங்கினவிரவிதோன்றவீங்கிருளுடைந்ததென்ன
நீங்கினநாணமோடுநிரையமண்குழாங்கனெல்லாம். (௨௨)

உலகறிகரியாத்தன்பேருருவினையிடபக்குன்றாக்
குலவுறறிதுவிற்றுகக்கவடிவினாற்குறுகிக்கூடற்
றலைவனைவணங்கவீசன்றண்ணருள்சுரந்துபண்டை
யிலகுருவாகியிங்ஙனிருக்கெனவிருத்தினானே. (௨௩)

அந்நிலைநகருளாருமரசனுமகிழ்ச்சிதுங்கிச்
சன்னிதியிருந்தநந்திதாளடைந்திதைஞ்சிப்போக
மின்னவீரசடையானந்திவென்றிசால்வீறுநோக்கி
யின்னமுதலையாளோடுங்களிசிற்றந்திருக்குநாளில். (௨௪)

அவ்விலைவரைமேன்முந்நீரர்கலியிலங்கைக்கேகுந்
தெவ்வடுகிலையிராமன்வானரசேனைகுழ
மைவ்வரையினையதம்பிமாருதிசுக்கிரீவ
னிவ்வடல்வீரோடுமெய்தியங்கிறுத்தான்மன்றோ. (௨௫)

அன்னதுதெரிந்துவிந்தமடக்கியமுனியங்கெய்தி
மன்னவற்காக்கங்கூறிமழவிடைக்கொடியோன்கூடற்
பன்னரும்புகழ்மையோதுபனுவிலையருளிச்செய்ய
முன்னவன்பெருமைகேட்டுமுகிழ்த்தகைமுடியோனாகி. (௨௬)

(௨௦) பணை - கிளை. வானில்விழும் அறப்பசுஎன்றது-தூருவா
சமுநிவர் சாபத்தால் கடலில்விழுந்த காமதேதனை. (௨௧) பூரியர்-
கீழ்மக்கள். ஈரிய - குளிரந்த. (௨௨) அரம்-ஓர்விதவான்.

(௨௩) பேர்உரு-தூலவடிவம். பண்டை இலகு உரு-முன்னுள்
னிலாவடிவம். குக்கம்-இதுகுக்கும் என்னும் பிராகிருதச்சிதைவு.

(௨௫) விடைவரை - இடபக்குன்று. மைவரை - நீலமலை. தம்
பி - இலக்குமணன். (௨௬) விந்தமடக்கியமுநி - அகத்தியமுநிவர்.

முனியொடுகுறுகிச்செம்பொன்முனரியுண்முழுகியாதித்
தனிமுதலடியையேணிமுடியுதத்தாழ்த்துவேத
மனுமுறைசிவாகமத்தின்வழிவழாதருச்சித்தேத்திக்
கனிவுறுமன்பிலாழ்த்துமுடிமிசைக்கரங்கள்கூப்பி. (௨௭)

புங்கவசீவன்முத்திபுராதிபுனிதபோக
மங்கலமெவற்றினுக்குங்காரணவடிவமான
சங்கரரினதுதெய்வத்தானங்களனந்தமிந்த
வாகண்மாஞாலவட்டத்துள்ளனவவைகடம்மில். (௨௮)

கலிரிஸேத்துறை.

அற்புதப்பெரும்பதியிந்தமதுரையீதாற்றப்
பொற்புடைத்தென்பதெவன்பலபுவனமுரின்பாற்
கற்புவைத்துயரீசெய்தகருமத்தின்விருத்தம்
வெற்புருக்களாய்ப்புடைநின்றுவிளங்கலான்மன்றே. (௨௯)

கண்டவெல்லையிற்றுன்பங்கள்களைதற்குமானவைக்
கண்டரும்பெருஞ்செல்வங்களளித்தற்குங்கருணை
கொண்டிரீயுறைசிறப்பிநுற்குளிர்மதிக்கண்ணி
யண்டவாணவ்விலங்கத்துக்கொப்புவேறுமோ. (௩௦)

தோய்ந்திடும்பொழுதிட்டியதொல்லினைப்படல
மாய்ந்திடும்படியாய்ததுநின்மங்கலபோக
மீந்திடும்படிக்கிருந்தமாதீர்த்தத்தினியல்பை
யாய்ந்திடும்பொழுதத்தக்கொருதீர்த்தமொப்பாமோ. (௩௧)

எத்தலத்தினுமொவ்வொன்றுவிழுமிதாமிந்த
மெய்த்தலத்திலிம்முவகைவிழுப்பமும்விளங்கு
மத்தவாதலாலித்தலமடைந்தவரெவர்க்குஞ்
சித்தசுத்தியும்பல்வகைச்சித்தியும்பயக்கும். (௩௨)

அடியனெனெண்ணுங்கருமமுஞ்சரதமேயாக
முடியுமாவரிதச்செயன்முடியுமெப்படியப்
படியுரிந்தருள்கடிதெனப்பணிந்தனன்பரனு
நெடியவான்படுமமுதெனவெதிர்மொழிகழ்த்தும். (௩௩)

(௨௯) அற்புதம் - ஞானம். கற்பு - உறுதி. கருமத்தின் விருத்
தம் - திருவிளையாடலின் சரித்திரம். (௩௦) மங்கலபோகம்-சிவபோ
கம். (௩௧) சித்தசுத்தியாவது-ரித்தநைமித்திய கருமங்களைச் சிவார்
ப்பணமாகச்செய்தலால் வரும்பேறு. பல்வகைச்சித்தி என்றது-அ
ணிமாறுதலிய வெண்வகைச்சித்திகளை. (௩௩) சந்தம்-உண்மை.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இரவிதன் மரபின்வந்தவிராமகேளமக்குத்தென்கீழ்
விரவியதிசையிற்போகிவிரிகடற்சேதுகட்டிக்
கரவியவுள்ளக்கன்வன்கதிர்முடிப்பத்துஞ்சிந்தி
யரவமேகலையினோயருஞ்சிறையழுவரீக்கி. (௩௪)

மீண்டுநின்னயோத்தியெய்திவிரிகடலுலகம்பன்ன
ளாண்டினிதிருந்துமேனாள்வைகுண்டமடைவாயாக
வீண்டுநீகவலைகொள்ளேலெனவசரீரிகேட்டு
நீண்டவன்மகிழ்ந்துதாழ்ந்துநிருத்தனவிடைகொண்டேகி. (௩௫)

மறைப்பொருளுரைத்தோன்சொன்னவண்ணமேயிலங்கையெய்தி
யறத்தினைத்தின்றபாவியாவிதின்றனையான்செல்வத்
திறத்தினையிளவற்கீர்நுதிருவிராமேசங்கண்டு
கறைப்படுமிடற்றினோயருச்சித்துக்கருணைவாங்கி. (௩௬)

யற்றியபழியினீந்தியிந்திரன்பழியைத்தீர்த்த
வெற்றிகொள்விடையினோமீளவும்வந்துபோற்றி
யற்றிரளனையகோதைகற்பினுக்கரசியோடுரு
சுற்றியசடையிராமன்றொன்னகரடைந்தானிப்பால். (௩௭)

கலிநிலைத்துறை.

செங்கோலனந்தகுணமீனவன்றேயங்காப்பக்
கொங்கோடவீழ்தார்க்குலபூடணன்றன்னையின்று
பொங்கோதைஞாலப்பொறைமற்றவன்பாலிறக்கி
யெங்கோனருளாற்சிவமாநகரேறினோ. (௩௮)

மாயப்பசுவைவதைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம்-௩௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௯௬௩.

(௩௪) விரவியதிசை - தெற்குங் கிழக்குங்கலந்த தென்கீழ்த்
திசை.

(௩௬) பாவீளன்றது-மகாபாதகனாகிய இராவணனை - இளவ
ல். இளையவனாகிய விபீடணன்.

(௩௭) பற்றியபழி - இராவணனைக்கொன்ற பிரமகத்தி. கற்பி
னுக்கரசிளன்றது-சானகியை.

(௩௮) கொங்கு - மகரத்தம்.

சிவமயம்.

முப்பதாவது, மெய்க்காட்டிட்டபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

பாவமெனவடிவெடுத்தபடிற்றமணர்பழித்தழல்செய்
தேவவருமறப்பசுனையேறுயர்த்தோன்விடைநந்திக்
காவலனைவிடுத்தழித்தகதையுரைத்துமட்டாலைச்
சேவகன்மெய்க்காட்டிட்டுவினையாடுந்திறுரைப்பாம். (ச)

வெவ்வியமும்மதயானைவிநற்குலபூடணன்சமண
ரவ்வியவஞ்சனைகடந்தவனந்தருணச்செழியன்பாற்
செவ்வியசெங்கோல்வாங்கித்திகிரிதிசைசெவவுருட்டி
வவ்வியவெங்கலிதூர்த்துமண்காத்துவருகின்றான். (உ)

சவுந்தரசாமந்தனெனத்தானைகாவலனொருவன்
சிவந்தசடைமுடியண்ணலடியவரேசிவமாகக்
கவர்ந்தொழுகியருச்சிருங்கடப்பாட்டினெறிநின்றோ
னுவந்தரசற்கிருமைக்குந்துணையாகியொழுநாள். (ங)

வல்வேடர்க்கதிபுதியாய்வுருசேதிராயனெனும்
வல்வேடனொருவனவன்விறல்வலியான்மேலிட்டுப்
பல்வேறுபரிமான்றோர்ப்பஞ்சவன்மேற்படையெடுத்துச்
செல்வேனென்றறுவலித்தான்மென்னப்பிரானெதிறிந்தான். (சு)

தன்னதுதாணிமுனின்மசாமந்தன்மனைப்பார்த்தெம்
பொன்னதைதாழ்த்திநந்துநிதிமுகந்தளித்துப்புதிதாக
வின்னமுச்சிலசேனையெடுத்தெழுதிக்கொள்கென்ற
னன்னதுகேட்டசனடிக்கன்புளானென்செய்வான். (ஊ)

தென்னவர்கோன்பணித்தபணியின்மள்ளசிந்தையின்
புன்னவருள்வந்துமுன்னீர்ப்பவொல்லைபோய்ப்

(உ) அவ்வியம்-பொருமை. திகிரி - சக்கரம். கலி - துன்பம்.

(ங) தானைகாவலன் - சேனாபதி. கடப்பாடு - உறுதி. இருமை-
இம்மை, மறுமை. (சு) வலித்தல் - ஊக்கத்தாற்றுவணிதல்.

(ஊ) சாமந்தன் என்றது - செனந்தரசாமந்தனென்னுஞ் சேனா-
பதியை. (சு) ஒல்லை - விரைவு. அறத்தாறு - தருமவழி. சுட்டச்
சேர்த்தல்.

பொன்னறைதாழ்திறந்ததத்தாநீட்டியிடும்பொற்குவையுட்
டன்னதுளத்தவாவமையத்தக்கநிதிகைக்கவரா. (௧)

எண்ணிறந்தகளிப்பிளெடுந்திருக்கோயிலிடத்தனைந்து
கண்ணிறந்தபொன்முளரிக்கயந்தலைரீர்படிந்துதன
துண்ணிறந்தமெய்யன்பிளெளியுருவாய்முளைத்தெழுந்த
பண்ணிறந்தமறைப்பொருளைப்பணிந்திறைஞ்சியிதுவேண்டும். (1)

பண்ணியனான்மறைவிரித்தபரமேட்டியெங்கோமா
னெண்ணியகாரியமுடிப்பாயிவையுனக்குமுன்னடிக்கீ
முண்ணியமெய்யடியவர்க்குமாதக்கவெனவிரந்தப்
புண்ணியமாநிதிமுழுதுமவ்வழியேபுலப்படுப்பான். (அ)

அண்டமுதகிரிஞ்சிநியிர்கோபுரமுமாயிரக்கான்
மண்டபமுங்கண்டிகையும்வயிரமணிகோளகையுர்.
குண்டலமுந்தண்டரளக்குடைநீரையுங்கொடிநீரையுந்
கண்டனன்முன்னவனருளாற்பிறப்பேமுங்கரைகண்டோன். (க)

வாளுடர்க்கவிடிணவின்வகைமுந்தான்மன்மன்முத
னாவாஞ்சிறுவேன்விநான்மறையோர்க்கறுசுவையி
னானதேபருண்டிதுறவடைந்தோர்க்கருத்துபுலி
தானாதிபலவேறுதருமநனிதழைவிததான். (க௦)

எவரேனுமுருத்திரசாதனங்கண்டாலெதிர்வணங்கி
யவரேம்பிறப்பறுக்கவடிவெடுத்தவரனென்று
கவராதவன்புள்ளங்கசிந்தொழுகவருசசித்துச
சுவையாறினமுதருத்தியெஞ்சியவின்சுவைதெரிவான். (க௧)

இன்றைக்காயிரநூளைக்கிருமடங்குவருநாட்கு
மன்றைக்கன்றிருமடங்காவரசனதுபொருளெல்லாங்
கொன்றைச்செஞ்சடையார்க்குமடியார்க்குங்கொடுப்பதனைத்
தென்றற்கோன்செவிமடுத்தார்சேனைக்கோனிதுசெய்வான். (க௨)

(அ) பரமேட்டி - உயர்ந்தநிலையிலுள்ளவன். அண்ணிய-கலந்த.
ஆதக்க - ஆகக்கடவன். புலப்படுத்தல் - செலுத்தல்.

(க) கோளகை - வாருவலயம். (க௦) முந்தான்மன்மல் - உபவீத
கல்யாணம். பவி - பிச்சை. (க௧) உருத்திரசாதனம் என்றது-விபூதி
உருத்திராக்கமுதலிய சிவசின்னங்களை.

(க௨) அன்றைக்கன் நிருமடங்காய் என்றது-ஒவ்வொருநாளும்
இவ்விருமடங்காய்ச் செய்தமையை. தென்றற்கோன் என்றது-
தென்றலுக்கிடமாகிய பொதியமலைக்குத் தலைவனாதலி.

அறுரேடியாசிரியவிருத்தம்.

காவலனவையத்தெய்திக்காரியஞ்செய்வாரோடு
மேவினன்பிறநாட்டுள்ளவீரர்க்குவெறுக்கைபோக்கிச்
சேவகம்பதியவோலைசெவவிடுத்தழைப்பான்போலப்
பாவகஞ்செய்துதிட்டிப்பட்டிமையோலையுய்ப்பான். (௧௩)

எழுதுகதெலுங்கர்க்கோலையெழுதுககலிங்கர்க்கோலை
யெழுதுகவிராடர்க்கோலையெழுதுகமராடர்க்கோலை
யெழுதுககொங்கர்க்கோலையெழுதுகவங்கர்க்கோலை
யெழுதுகதுருக்கர்க்கோலையென்றுபொய்யோலைவிட்டான். (௧௪)

எங்குமிப்பட்டியேயோலைசெவவிடுத்திருப்பவாறு
திங்களினளவுமற்சசேவகர்வரவுகாணு
தங்கதிர்வேலான்சேனைக்கரசனையழைத்துநாளா
வெங்கதிர்பெழுன்சேனையாவையும்விளித்தியென்றான். (௧௫)

என்றமன்னவனுக்கேற்கச்சாமந்தனிசைந்துவெள்ளி
மன்றவனடிக்கீழ்வீழ்ந்துவள்ளலேயரசனீந்த
ருன்றறழ்ந்தியமெல்லாகொண்டெனைப்பணிகொண்டாயே
வன்றிறரசேனையீட்டிமவண்ணம்யாதென்னநின்றான். (௧௬)

அடியவார்குறைவுதீர்த்தாண்டருள்வதேவிரதம்பூண்ட
கொடியணிமாடக்கூடற்கோமகன்காமற்காய்ந்த
பொடியணிபுராணப்புத்தேட்புண்ணியனருளினாலே
யிடியதிர்விசும்புகிறியெழுந்ததோர்தெய்வவாகு. (௧௭)

சூழ்ந்தெழுசேனையோடுந்தோற்றுதுநாளையும்
வீழ்ந்தரசவையத்தெய்திமேவுதியென்னவிண்ணம்
போழ்ந்தெழுமாற்றவகேட்டுப்பொருநரேறுவகைவெள்ளத்
தாழ்ந்தன்னமுந்நீர்வெள்ளத்தலர்க்கிரவீனுமாழ்ந்தான். (௧௮)

மீனவன்காணமேருவில்லிதன்றமரைவன்கண்
மானவேன்மறவராக்கிவாம்பரிவீரனாகத்
தானுமோர்கூததுக்கோலஞ்சமைந்துவந்தாடவிட்ட
நீனிறவெழினிபோலக்காரிருணிவந்ததெவகும். (௧௯)

புண்ணியமனையிற்போகிப்புலர்வதெப்போழ்தென்றெண்ணி
யண்ணல்சாமந்தன்றுஞ்சானடிக்கடியெழுந்துவானத்

(௧௩) பட்டிமை - வஞ்சனை. (௧௮) மாற்றம் - சொல்.

(௧ - ௧) "எந்தமர் என்றது - தனது பிரமதகணங்களை. எழினி-
பிறை.

தெண்ணிறைமீனநோக்கிநாழிகையெண்ணியெண்ணிக்
கண்ணுதலெழுச்சிகாண்பானன் தனன்தங்குவெல்லாம். (௨௦)

தெருட்டருமறைதடேராச்சிவபரஞ்சுடரோனன்பன்
பொருட்டொருவடிவங்கொண்டுபுரவிமேற்கொண்டுபோது
மருட்படையெழுச்சிகாண்பான்போலவார்கலியின்மூழ்கி
யிருட்டுகள் கழுவித் தூயவிரவிவந்துதயஞ்செய்தான். (௨௧)

பொருநரேறணையானேர்ந்துபோந்துநான்மாடக்கூடற்
கருணைநாயகனைத்தாழ்ந்துகைதொழுதிரந்துவேண்டிப்
பரவீமீண்டொளியெண்டிங்கட்பன்மணிக் குடைக்கீழேகிக்
குருமதிமருமன்கோயில்குறுகுவான்குறுகுமெல்லே. (௨௨)

கரைமதியெயிற்றுச்சங்குகன்னன்முன்னெவென்றிப்
பிரமதகணமுகுண்டப்பெருவயிற்றெருவானதி
வரைபுரைகுறுந்தாட்பூதமறவருங்குழுவீக்கு
குரைகழல்வலியநோன்றாட்கோளுடையவராகி. (௨௩)

நெட்டிலைவடிவான்குந்தந்தோமரநேமிநெய்த்தோ
ரொட்டியகணிச்சிசாபமுடம்பிடிமுசுவாவெண்ணப்
பட்டவெம்படைமூவாறும்பரித்தசெங்கையர்காலிற்
கட்டியகழலர்காலிற்கடியராய்ப்புறம்புகாப்ப. (௨௪)

வார்கெழுகழற்கானந்திமாகாளன்பிருங்குவென்றிது
தார்கெழுகும்பன்கும்போதரன்முதற்றலைவாயாரும்
போர்கெழுகவசந்தொட்டுப்புண்டாறுதலிற்றீட்டிக்
கூர்கெழுவடிவானேந்திக்குதிரைச்சேவகராய்சகுமு. (௨௫)

கற்றைச்சாமரைகள்பிச்சங்கவிகைபூங்கொடிக்காடெங்கு
முற்றக்காரொலியுநாணத்தூரியமுழுதுமேங்கக்
கொற்றப்போர்விடையைத்தானேகுரங்குளைப்பரியாமேற்கொண்
டொற்றைச்சேவகராய்மாரியாடியவொருவர்வந்தார். (௨௬)

(௨௧) தெருள் - ஞானம். அன்பன்என்றது - செனந்தர சாமந்
தனை. ஆர்கலி - சமுத்திரம். (௨௨) பொருநர்-வீரர். குரு - நிறம்.

(௨௩) வீக்கல்-கட்டல். நோன்-வலிமை. (௨௪) நெய்த்தோர்-
உதிரம். கணிச்சி-மழு. சாபம்-வில். உடம்பிடி-வேல். கால்-காற்று.

(௨௬) பிச்சம்-பீலிக்குடை. தூரியம்-வாச்சியம். குரங்கு-தொங்
குவிந்து. உளை - புறமயிர். மாரியாடிய ஒருவர் கான்மாரியாடிய
பெருமான்.

பல்லியமொலிக்குமார்ப்பும்பாய்பரிகலிக்குமார்ப்புஞ்
செல்லொலிமழுங்கமள்ளர்தெழித்திமொர்ப்புமொன்றிக்
கல்லெனுஞ்சுமமைத்தாகிக்கலந்தெழுசேனேமேனாண்
மல்லன்மாநகர்மேற்சீறிவருகடல்போன்றதன்றே. (௨௭)

சேனையின்வரவுநோக்கித்திருமகன்றிருமுன்னேருந்
தானையர் தலைவன் றென்னன்ருணிழல்குறுகிக்கூற
மீனவனிவகைபூத்துவெயின்மணிக்கடையிற்போந்தங்
கானமண்டபத்திற்செம்பொனரியணைமீதுவைகி. (௨௮)

தெவ்வடுகிழ்ச்சிபொங்கச்சேனையின்செல்வநோக்கி
யெவ்வெத்தேயத்திலுள்ளாரிவரெனவெதிரேநின்று
கௌவையின்மனச்சாமந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புரிட்டி
யவ்வவர்தொகுதியெல்லாமணியணிநிறுவிக்கூறும். (௨௯)

கவிவிருத்தம்.

கொங்கரிவரையருநாடரிவரைய
கங்கரிவரையருநாடரிவரைய
வங்கரிவரையவிவாரியர்குளைய
வங்கரிவரையவிவார்மானவர்குளைய. (௩௦)

குவிங்கரிவரையவிவர்கொங்கணர்குளைய
கெலுங்கரிவரையவிவர்கிங்கனர்குளைய
கவிங்கரிவரையகௌடத்தரிவரைய
வுலங்கெழுபுயத்திவர்கௌட்டியர்குளைய. (௩௧)

கொல்லரிவரையவிவர்கூர்ச்சரர்குளைய
பல்லரிவரையவிவர்ப்பப்பரர்குளைய
வில்லரிவரையவிவர்விதேகரிவரைய
கல்லொலிகழற்புனைகடாரரிவரைய. (௩௨)

கேகயர்களாலிவர்கள்கேழ்கிளர்மணிப்பூண்
மாகதர்களாலிவ்மராடரிவர்காஞ்சி
நாகரிகராலிவர்கணம்முடையநாட்டோ
ராகுமிவர்தாமெனமெய்காட்டியறிவித்தான். (௩௩)

இத்தகையசேட்புலனுளரையிவனுய்த்த
வித்தகைமையென்னெனவினுவியருள்செய்யே

(௨௯) தெவ் என்றது - சேதிராயனாகியபகைவனை. கௌவை
மனக்கவலை. (௩௧) உலம் - திரண்டகல்.

லத்தநின்றும்பொருளைத் தும்வரையாதே
புய்த்தவினடைந்தனர்களாலெனவுரைத்தான். (௩௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அந்நெடுஞ்சேனை தன்னுட்சேனிடையடன்மாலூர்ந்து
பின்னுறநிற்குமொற்றைச்சேவகப்பிரானேநோக்கி
மன்னவனிவாயாரென்னச்சாமந்தன்வணங்கியைய
வின்னவாச்சேனைவெள்ளத்தியாரையென்றறிவதென்றான். (௩௫)

அவரையிங்கழைத்தியென்றானரசன் நன்வழிச்செல்வார்போற்
கவயமிட்டவரும்போந்தார்காவதன்களிகூர்ந்தம்பொன்
னவமணிக்கலன்பொன்னாடைநல்கினுனுள்ளத்தன்பு
தவறிவான்பொருட்டுவாங்கித்தரித்துத்தன்மமார்க்குமீந்தார். (௩௬)

ஆய்ந்தவெம்பரிமாத்தாண்டியைங்கதிநடத்திக்காட்டி
யேய்ந்ததஞ்சேனைவெள்ளத்தெய்தினுரெய்துமெல்லே
வேய்ந்ததாச்சேதிராயன்வேட்டைபோய்ப்புலிகோட்பட்டு
மாய்ந்தனனென்றேரொற்றன்வேந்தன்முன்வந்துசொன்னான். ()

முரசுதிரனிகநோக்கிமுகமலர்ந்துவகைபூத்த
வரசனுமணிகவேந்தற்களவில்சீர்த்தலைமையோடும்
வரிசைகண்மிதப்பநல்கிவந்துமெய்க்காட்டுத்தந்து
பரசியபதாதித்தம்பதிபுகச்செலுத்துகென்றான். (௩௮)

அறைந்தவார்கழற்காற்சேனைகாவலனனிகந்தத்தஞ்
சிறந்தசேனாட்டிற்செல்லச்செலுத்துவான்போன்றறிந்ப
நிறைந்தநான்மாடக்கடனிருத்தனநிலைநின்றாங்கே
மறைந்தனன்மனிதவேடங்காட்டியமறவரோடும். (௩௯)

கண்டனன்பொருளைநாடன்வியந்தனன்கருத்தாசங்கை
கொண்டனன்குறித்துநோக்கியீதுநங்கடன்மேய

(௩௪) வரையாது - அளவில்லாமல். வரை - அளவு.

(௩௫) சேண் - தூரம். (௩௬) கவசம் - கவயம் எனத்திரிந்தது.

(௩௭) பரிமா - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஐங்கதி
யாவன - சவுரிதகம் - (மெல்லியநடை.) ஆக்கிரந்திதம் - (விரை
வுநடை.) வல்சிதம் - இருகாற்றாக்கியாடிவருநடை.) இரேசிதம் - சுற்
றிநூல். புலிதம் - (முழுவோட்டம்.) என்பன (௩௮) அனிகம் - சே
னை. பரசல் - துதித்தல். (௪௦) ஆசங்கை - சுந்தேகம். அன்பு வடிவம்
என்றது - பசுக்கரணங்கெட்டு சிவக்கரணமாய் நின்றலை.

வண்டர்தம்பெருமான்செய்தவாடலென்றெண்ணிக்கண்ணீர்
விண்டனன்புனகம்போர்ப்பெய்யன்புவடிவமாளுன். (௪௦)

தனக்குயிர்த்துணையாரின் தசாமந்தன் நன்னேரோக்கி
யுனக்கெளிவந்தார்கடலுடையநாயகரேயென்ற
லெனக்கவராவார்நீயேயென் றவற்கியாவுநல்கி
மனக்கவல்பின்றிவாழ்ந்தான் மகிவழிவந்தமைந்தன். (௪௧)

மெய்க்காட்டிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் ௩௬ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௭௦௪.

முப்பத்தோராவது,

உலவாக்கிழியருளியபடலம்.

அறசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

அடியார்பொருட்டுப்பரிவயவராகிசெழியன்காணவிடைக்
கொடியார்வந்துமெய்க்காட்டுக் கொடுத்தவண்ணமெடுத்துரைத்துங்
கடியார்கொன்றைமுடியார்க்கன்னிராடன் தனக்கிசைந்த
படியா லுலவாக்கிழிகொடுத்தபடியையறிந்தபடிபகர்நாம். (௧)

வள்ளல்குலபூடணன்றி வளவாரந்தொடுத்தச்சிவதரும
முள்ளவெல்லாம்வழா துநோற்றொழுகும்வலியாற்றன்னாட்டி
வெள்ளலில்லாவேதியரையிகழ்ந்தானதனும்மழைமுறுத்து
வெள்ளமருகவளங்குன்றிவினாவொகியதுநாடெல்லாம். (௨)

அரவோரெல்லாநிரப்பெய்கியாகங்கிடந்ததூலன்றி
மறைதூலிழந்துமுனிவேள்விவானோர்வேள்விதென்புலத்தி [பான்
னுறைவோர்வேள்வியிழந்திழிந்த தொழில்செய்தாற்றாதுயிர்வளர்ப்
புநாடணைந்தார்பசியாலேபுழுங்கியொழிந்தகுடியெல்லாம். (௩)

எந்நாடணைவோமெனவிரங்கவிரங்கிமதிக்கோன்மதிநாளிற்
பொன்னாண்முளரித்தடங்குடைந்துசித்திக்களிற்றைப்பூசித்துத்
தன்னுதரவாற்கயற்கண்ணிதலைவன் நன்னையருச்சித்து
முன்னவீழ்ந்துகரமுழித்துப்பழிச்சிமகிழ்ந்துமொழிகின்றான். (௪)

(௧) வயவர் - வீரர். உலவாக்கிழி - எடுக்கக் குறைபடாப்பொன்
முடிப்பு. (௨) அங்கல் - சுருங்கல். (௩) நிரப்பு - வறுமை.

(௪) ஆதரவு - அன்பு.

அத்தவுலகிலுயிர்க்குயிர்நீயல்லையோவவ்வுயிர்ப்சியா
லெய்த்தவருத்தமடியேனைவருத்துமாறென்யானீட்டி
வைத்தபொருளுந்தருமத்தின்வழியேசென்றதனியடிகள்
சித்தமலர்தென்னிமெப்பைவினைதீரவருட்கண்செய்கவென. (இ)

கோளாடரவமறைக்கசைத்தகூடற்பெருமான்குறையிரக்கு
மாளாவரசன் தவறுசிறிதகங்கொண்டதனைத்திருச்செவியிற்
கோளர்போலவாளாதேயிருப்பமனையிற்கிடைத்தமலன்
முளாதரவுபெற்றினைந்துதரையிற்கிடந்துதுயில்கின்றான். (ஈ)

அங்கண்வெள்ளியம்பலத்துளாமெடிகளவன்கனவிற்
சங்கக்குழையும்வெண்ணீறுஞ்சரிகோவாணமுந்தயங்கவுரன்
சிங்கநாதங்கிடைத்தசையசசித்தவடிவாயெழுந்தருளி
வெங்கண்யானைத்தென்னவர்கோன்முன்னின்றிதனைவிளம்புவார்.

எடாரலங்கல்வரைமார்பவெம்பாலென்றமன்புடைமை
வாடாவிதவிழுச்செல்வமுடையாய்வையமறங்கடிந்து [ன்
கோடாதளிக்குஞ்செங்கோன்மையுடையாயுனக்கோர்குறையுளது
வீடாவளஞ்சேர்நாட்டிநாள்வேள்விசெல்வமருகியதால். (அ)

மறையேநமதுபீடகையாமறையேநமதுபாதுகையா
மறையேநமதுவாகனமாமறையேநமதுநாபுரமா
மறையேநமதுகோவணமாமறையேநமதுவிழியாகு
மறைமேநமதுமொழியாகுமறையேநமதுவடிவாகும். (ஈ)

வேதந்தானேநமதாணைசசத்திவடிவாய்விதிவிலக்காய்ப்
போதங்கொளுத்திநீலநிறத்திப்போகங்கொடுத்துப்பல்லுயிர்க்கும்
பேதஞ்செய்யும்பிணியவிழ்த்தெம்பிரியாவீடுதருவதுதே
னாதஞ்செய்யுந்தார்வேந்தேநமதுசெங்கோலதுவாகும். (க0)

அந்தமறைகடமக்குறுதியாவாரந்தூல்வழிகலிநோய்
சிந்தமகத்தீவளர்த்தெதம்பாற்சிந்தைசெலுத்துமந்தணரா
லிந்தமறையோர்வேள்விமழைக்கேதுவாகுமிவர்தம்மை
மைந்தவிகழ்ந்துகைவிட்டாயதனான்மாரிமறுத்தன்றால். (கக)

(ஈ) கோள் - வலிமை. (எ) உரன் - மார்பு. சிங்கநாதம் - மான்
கொம்பினாற்செய்ததோர்வாத்தியம். சிங்கம் - சிருங்கமென்பதன்றி
ரிபு.

(க0) சத்தி என்றது—திருவருளை. போதம் - அறிவு. பல்லுயி
ர்என்றது—மூலகையான்மாக்களை. பேதம் - ஐயந்திரிபுமுதலியனிக
ற்பங்கள். பிணி - அவிச்சை.

மும்மைப்புலனங்களுமய்யமூத்தீவேட்குமிவர்தம்மை
நம்மைப்போலீக்கண்டொழுநொனாநொவறம்பெருக்கிச்
செம்மைத்தருமக்கோலோச்சித்திகிரியுருட்டிவாழ்தியென்
வும்மைப்பயன்போலெளிவந்தாருலவாக்கிழியொன்றுதவுவார். (௧)

இந்தக்கிழியிலெத்துணைப்பொன்னெடுத்துவழங்குந்தொறுநாக
டந்தவளவிற்குறையாததன்மைத்தாகுமிதுகொண்டி
வந்தவிலம்பாடகற்றென்றுகொடுத்துவேந்தன்மனக்கவலை
சிந்தத்திருநீறுதசாத்திமறைந்தாரையர்திருவுருவம். (௧௩)

கண்டகனவுநவாகத்தொழுதானெழுந்துகொளரியர்கோ
னண்டர்பெருமான்நிருவடிபோலம்பொற்கிழியைமுடித்தலைமேற்
கொண்டுமகிழ்ச்சிதலைசிறப்பின்றோர்முகூர்த்தங்கூத்தாடித்
தண்டாவமைச்சர்படைத்தலைவார்தமக்குங்காட்டியறிவித்தான். (௧௪)

செங்கனரிமான்பிடர்சுமந்தெய்வமணிப்பூந்தவிசேற்றிச்
சங்கமுழங்கமறைமுழங்கச்சாந்தந்திமிர்ந்துதொழுதத்
தொங்கலணந்துதசாங்கலிரைந்துபந்நெய்ச்சுடர்வூளைத்துக்
கங்கைமிலேந்தகடவுளெனக்கருதிப்பூசைவினைமுடித்தான். (௧௫)

அடுத்துவணங்கிவலஞ்செய்திட்டம்பொற்கிழியைப்பொதுநீக்கி
யெடுத்துமுத்தீவினைஞர்க்குமயாகங்களுக்கும்யாவர்க்கு.
மடித்துநாளும்வரையாறுவழங்கவழங்கிவடியார்க்கு
கொடுக்கக்குறையாவீட்டின்பமாயிற்றையர்கொடுத்தகிழி. (௧௬)

(௧௨) மும்மைப்புலனம் என்றது—சொர்க்க மத்ய பாதவங்
களை. முத்தீ என்றது—ஆகவாய் முதலிய மூன்றக்கினிகளை.

(௧௩) நாங்கள்-இதில் கள் பகுதிப்பொருள்விருதி. இலம்பாடு-
இது இன்மைபடுதல் என்னும் பொருளதாய் நிற்றலின் முதனிலை
திரிந்த தொழிற்பெயர். (௧௪) தொழுதான் எழுந்து என்றதற்கு-
எழுந்துதொழுதான் என்பதுபொருள். இதனை, “கொழுநற்றொழு
தெழுவான்” என்பது. எழுந்துகொழுநற்றொழுவான், என முன்பி
ன்னாகப் பொருள்படுமெனப் பிரயோக விவேகநூலார் கூறுதலானு
முணர்க. தொழுதான் - முற்றெச்சம்.

(௧௫) தசாங்கம் என்றது-ஆவாகனம், தாபனம், சந்திதானம்,
சந்திரோதனம், அலகுண்டனம், தேனுமுத்திரை, பாத்தியம், ஆசும
னீயம், அர்க்கியம், புட்பதானம், என்பவற்றை. விரைத்தூபம் எ
ன்றது—குந்துருக்கம், பச்சைக்கற்பூரம், காரகில், வெண்சந்தனம்,
கருஞ்சீதாரி என்பவற்றை. நறுநெய் - கபிலேப்புசுநெய்.

ஆயபொதியில்வளைபொன்னுலசம்புசெய்துவிசம்பிழிந்த
கோயிலதனையகம்புறமுங்குயின் றுஞானக்கொழுந்தனைய
தாயிலறுகாற்பீடிகைவான் றடவுகொடியநெடியபெரு
வாயில்பிறவுமழகெறிப்பவேயந்தான்மறையின்வரம்பறிந்தான். (1)

முந்திக்குறையாநிதிக்கடலைமுகந்துகந்தநாடோறுஞ்
சிந்திக்குலபூணக்கொண்டறெய்வதருமப்பயிர்வளர்ப்பப்
பந்தித்திறைமுந்நீர்மேகம்பருகிசொரியப்பலவளனு
நந்திக்கன்னிநாடளகைநகர்போற்செல்வந்தழைத்தன்றே. (கஅ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வையாகரணர்க ணையாயிகர்மறை வல்லோர்மறைமுடி சொல்
லாய்வோர், மெய்யாயிருதிகள் பொய்யாவிரதிகள் வேள்வித்தழல்
களை வாழ்விப்போர், பையாடரவணி யையானன்னுரை பகர்வோ
ருலகிய லகல்வேர்க, னெய்யா துறைதலி னையாதனகைய தென்ன
ப்பொலிவது தென்னாதி. (கக)

உலவாக்கிழியருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - ௪௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௭௨௩.

முப்பத்திரண்டாவது,

வளையல்விற்பபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேதந்தன துவடிவென்றுவிண்ணின்றிழிந்தவிமானமறைக்
கீதன்செழியன் றனக்குலவாக்கிழித்தளித்தவழியிதுவப்
போதங்கடந்தபொருள்வணிகப்புத்தேண்மாடமணிமறுகு
பாதத்தடவாடந் துவளைபகர்த்தபரிசுபகர்கிற்பாம். (க)

(கஎ) பொதி-உலவாக்கிழி. வளைபொன் - பொன்னோடி. அச
ம்பு-ஒளி. தாய் இல் என்றது-அங்கயக்கண்ணியார்திருக்கோயிலே.

(கஅ) நந்தி-பெருகி. (கக) வையாகரணர் - இலக்கணிகள். நை
யாயிகர் - நியாயநூல்கற்றவர். மறைமுடி - உபநிடதம். ஐயானன
ன் - ஐந்துதிருமுகங்களை யுடைய சிவபெருமான். உரை - சிவாகம
ம். உலகியல் - பாசபந்தம். நைதல் - வருந்தல்.

(க) போதங்கடந்த - சுட்டறிவிற்கெட்டாத.

இறைவன்குலபூடணன் நிகிரியிவ்வாறு நுட்டுநாண்முன் ளுட
சிறைவண்டறையுந்தாருவனதெய்வமுனிவர்பன்னியர்தந்
நிறைவன் நளந் துகாட்டுகென நெடியோன் மகனைப்பொடியாக்கு
மூறவன் ருளோகாபாலியாகிப்பலிக்குவருகின் றான். (உ)

வேதமசைக்குங்கோவணமுமெய்யினீறுமுள்ளாளக்
கீதமிசைக்குங்கனிவாயுமுள்ளேநகையுங்கிண்டினிகுழ்
பாதமலரும்பாதுகையும்பலிகொள்கலனுங்கொண்டிரதி
மாதர்கணவன் நவவோடமெடுத்தாலொத்துவருமெல்லை. (ங)

வின்னாங்கமலசசேவாடிசுழ்சிலம்பினொலியுமிடறதிரத்
துன்னாங்கீதவொலியுங்கைத்துடியினொலியுந்தொளைச்செவிகீண்
ள்ளம்பிளந்துநிறைதகோந்தீர்த்தொல்லைவருமுன் வல்லியர்கள்
பள்ளங்கண்வெருபுனல்போற்பலிகொண்டில்லின்புறம்போந்தார். (ஈ)

மேற்படி - வேறு.

ஐயங்கொண்டணைவாரையர்பரிகலத்தையமன்றிக்
கையம்பொன்வோயும்பெய்வார்கருகதுநாணன்றிக்காச
செய்யும்பொன்மருங்குருணுமிழப்பர்வேன்சிலையம்பீன்றிக்
கொய்யுந்தண்மலர்க்கணம்புங்கொய்கையிற்சொரியச்சோர்வார். (ஐ)

மடமயிலனையாடெங்கன்வனையினைத்தருதிரென்றார்
கடல்விடமயின்ருணைகள்சுந்தர்த்துள்ளதென்றான்
மடமதிக்கொம்பருடெங்கலையினைத்தருதிரென்றார்
முடமதிமிலைந் தாளுங்கணமுடமதியிடத்தென்றான். (அ)

இடையறிந்தெம்மையசேசர்மினென்றனநிரியெயரெய்கோன்
கடலமுதனையீர்நுங்கட்கிடையினிக்காளுதென்றான்
மடநலாரலிதேற்பண்டைவண்ணீர்திவ்விற்செல்ல
விடையளித்தருண்மினென்றார்வேலைபுக்குறங்குமென்றான். (ஐ)

(உ) தெய்வமுர்வர் என்றது - பிரமன்புதல்வராதலின். சிறை-
கற்பு. நெடியோன்மகன் - மன்மதன். மறவன் - வீரன். காபாலி-க
பாலம் ஏந்தினவன். கபாலம் - தலையோடு. பலி - பிச்சை.

(ங) உள்ளாளக்கீதம் என்றது - ஒற்றின் மாத்திரைதோன்றஉ
ள்ளேயிசைக்கும் ஆளத்தியை; அதனைவழக்கில் கனம் என்பர்.

(ச) கீதம் - இராகம். துடி - தமருகம். வல்லியர் என்றது - வ
ல்லிக்கொடியோன்ற இடையினையுடைய ருஷிபத்தினிகளை.

(ஐ) ஐயம் - பிச்சை. நாண் - வெட்கம், மேகலை. அம்பு - பாண
ம், கண்ணீர். (அ) மடம் - இளமை. வளை - வளையல், சங்கு. கந்தர
ம் - கழுத்து. கலை - வஸ்திரம், ஒளி. முடம் - வளைவு.

(ஐ) இடை - சமயம், இடுப்பு. வண்ணம் - நிறம். விடை - உத்தர
ம், திருமால்.

நங்கையர்கபாலிக்கென் றுநடுவிலேபோ லுமென்ற
ரங்கணனடுவிலாமைதும்மேனார்க்குத்தென்றான்
மங்கையரடிகணஞ்சம்வலியகற்போ லுமென்றார்
கொங்கலர்கொன்றையா னுங்கொங்கையேவன்கலென்றான். (௮)

காதுவேவன்னகண்ணார்கங்கைநீர்சமந்ததேதுக்
கோதுமினென்றார்நும்பா லுண்பலியேற்கவென்ற
னேதுபோலிருந்ததையனிசைத்தசெப்பென்றார்சன்
கோதூராவமுதன்னீர் துங்கொங்கைபோலிருந்ததென்றான். (௯)

கறுத்ததையெவன்கொலையகந்தரமென்றார்வேளை
வெறுத்தவன்மாரிபெய்தற்கென்றனன்விழியால்வேலை
யொறுத்தவார்யாவதென்றிருத்தரமென்றார்கூற்றைச்
செறுத்தவன்மென்பானின் றுநோக்கினுற்றெரிவதென்றான். (௧௦)

செக்கரஞ்சடையான்கண்ணிற்றம்முருத்தெரியநோக்கி
யிக்கொடியார்போற்கண் ணுனெம்மையுமிருத்தீரென்றார்
நக்கனுந்தனையன்றார்கண்ணிடைக்கண்ணடுகைத்தூம்மின்
மிக்கவாந்துங்கணுள்ளார்விழித்தவர்க்காண்மினென்றான். (௧௧)

அஞ்சலிப்போதுபெய்வார்சாணமென்றடியில்வீழ்வார்
தஞ்செனத்தளிர்க்கைநீட்டித்தழுவியகிடக்குந்தோறு
மெய்ஞ்சுவானெஞ்சாதேததியெதிர்மறையெட்டுந்தோறும்
வஞ்சனாயகல்வான்மையல்வஞ்சியர்க்கணியனாமோ. (௧௨)

அடுத்தெமைத்தழாதினேரவிழ்த்தழுவகலையையீள்
வுடுத்தமினும்பால்யாங்கண்மையனொயுழப்பநோக்கிக்
கடுத்தெம்முனியாமுன்னங்கழற்றியவளையுங்கையி
லெடுத்திடுமென்றார்நாளையிடுதுமென்றேகினுனே. (௧௩)

(௮) நடு - நடுவுநிலைமை இடை. கல் - இளகாமை, மலை.

(௯) காதும் - கொல்லும். கங்கைநீர் - முன்னது, கங்காசலம்.
பின்னது, கம்-பிரமகபாலம். கை-கரம். எனசொல் வகைசெய்து,
நீர், கபாலத்தைக்கையில் எனப்பொருள் கொள்க. செப்பு - சொல்,
கண்ணம். (௧௦) கந்தரம் - கண்டம், மேகம். உத்தரம் - விடை,
வடதிசை.

(௧௧) கொடியார்-கொடிபோன்ற இடையையுடையபெண்கள்.
உருஎன்றது - பிரதிபிம்பத்தை. இருத்திர்-இதுமுன்னிலைப்பன்மை
எவற்பிறவினை முற்று. (௧௨) போது - மலர். தஞ்சம் - துணை.
எஞ்சுவான் - அப்பாற்படுவான். மையல் - காமமயக்கம். வஞ்சி-ஓர்
கொடி.

(௧௩) எம் - எமதுகணவர். முநிவு - கோபம்.

பின்னாவெண்டிங்கள்வேயந்தபிரான்கொண்டிபோனநாணு
முள்ளமுமிட்கலாற்றாதுயங்கினர்கலையுஞ்சங்குந்
துள்ளவைங்கணையான்வாளிதுளைப்பவெம்பசலையாகந்
கொள்ளைகொண்டுண்ணநின்றாரநிலைகொழுநர்கண்டார். (கச)

பொய்தவாடிவாய்வந்தும்மனைப்பொன்னின்னனார்
மெய்தழைகற்பைநாணவே. ரொடுங்களைத் துபோன
கைதவன்மாடக்கூடற்கடவுளென்றெண்ணித்தேர்ந்தார்
செய்தவாவலியாந்தகால்முன்றையுந்தெரியவல்லார். (கடு)

மேற்படி - வேறு.

கற்புத்திரிந்தார்தமைநோக்கிக்குத்துத்திரிந்திரீளாழி
வெற்புத்திரிந்தமுகிற்கூடன்மேயவணிகர்கன்னியராய்ப்
பொற்புத்திரியாதவதிரிப்பீர்போமென்றிட்டசாபங்கேட்
டற்புத்திரிந்தாரொங்களுக்கீதகல்வெதப்போதெனமுனிவர். (கசு)

அந்தமாடமதுரைக்கர்க்கரசாகியசுந்தரக்கடவுள்
வந்துதும்மைக்கைதீண்டுமவுழியிச்சாபங்கழியுமெனச்
சிந்தைதளர்ந்தபன்னியருந்தென்னர்மதுரைத்தொன்னகரித்
கந்தமுல்லைத்தார்வணிகர்க்காதன்மகளிராய்ப்பிறந்தார். (கசு)

வளர்ந்துபேதைவிளம்பருவமாரியல்குற்புடையகன்று
தளர்ந்துகாஞ்சிமருங்கொசியத்ததும்பியண்ணுந்தரும்புமுலை
கிளர்ந்துசெல்லும்பருவத்திற்கிடைத்தாராகவிப்பானெண்
ணைந்தவிடையான்வந்துவளைபகரும்வண்ணமறைகிற்பாம். (கசு)

கங்கைகார்துமணிகண்டங்கரந்துறுத்தண்கரந்தொருபான்
மங்கைவடிவுங்கரந்துழையுமுழுவங்கரந்துழவிடையு
ரங்கணழுகர்வளைவணிகராகியேனமளந்தறியாச்
செங்கமலச்சேவடியிரண்டுந்திரைநீர்ஞாலமகங்கூட. (கசு)

பண்டுமுனிவர்பன்னியர்பாற்கவர்த்தவளையேபட்டுவடங் [ம்
கொண்டுதொடுத்துமீண்டவர்க்கேயிடுவே மெனுமுட்கோளினர்போ

(கச) உயங்கி - வாடி. துள்ள-சோர. பசலை-பசுமைநிறம்.

(கடு) காலமுன்றாவது-இறப்பு, எதிர்வு, நிகழ்வு என்பன.

(கசு) வெற்பு-சக்ரவாளகிரி. பொற்பு-அழகு. அற்பு-அன்பு.

(கசு) பேதை-ஏழுவயதுப்பெண். கிளர்தல்-தோன்றல். பரு

வம் என்றது-மங்கைப்பருவத்தை.

(கசு) கரத்தல்-ஒளித்தல். உழை - மான். எனம் என்றது-
திருமாலாகியபன்றியை. (உ௦) வடம் - கயிறு. உட்கோள் - உட்
கருத்து.

ஞெண்டர்தொடுத்தவைவண்ணத்துணர்த்தார்போலத்தோள்சமந்து
மண்டுவளையையிலைபகர் துவணிகமறுகில்வருகின்றார். (௨௦)

மன்னுமறையின்பொருளுரைத்தமணிவாய்திறந் துவளிகொண்மி
னென்னுமளவிற்பருவமுகிலிமிழின்னரிசைகேட்டெழுமயில்போற்
றுன்னுமணிமேகலைமிழற்றத்தாயவணிகர்குலமகளிர்
மின்னுமணிமாளிகைநின் றும்வீதிவாயிற்புறப்பட்டார். (௨௧)

வளிகளிடொரெனத்தங்கண்மனமெல்லாந்தம்புடையொதுங்கத்
தளிகளிடொர்வருகின்றார் தம்மைக்கொம்மைவெம்முலையார்
துளிகளிடீங்குழலிசைபோற்சுரும்புபாடக்கருங்குழன்மேல்
விளையுமொழுதநுடங்கிவருமின்போலடைந்துகண்டார்கள். (௨௨)

கண்டவடிவாற்றினேப்பதற்குக்கழிபேரன்புகாதல்வழிக்
கொண்டெசெல்லவொருசார்தங்குணஞ்நானமுதஞ்ஞ
மண்டியொருசார்தம்முதலேப்பமனமுமுதன் றுதிமாற
வண்டர்பெருமான்விளையாடற்கமையச்சூழ்ந்தாரமுதனையார். (௨௩)

கலிவிருத்தம்.

இரங்குமேகலைசிலம்பன்றியேனைய
விரும்பியகுழைதொடியின்செய்கண்டிகை
மருங்கிறச்சுமப்பினும்வளிகைக்கில்லெனி
னரும்பியமுலையினுக்கழகுண்டாருமோ. (௨௪)

செல்வநல்வணிகிரெஞ்செங்கைக்கேற்பன
நல்வளாதெரிந்திடுமென் றநாய்கர்முன்
வல்வளரிளமுலைமகளிர்மின்னுமிழ்
கல்வளர்கடகமென்காந்தணீட்டினார். (௨௫)

பண்டருகினவியங்கயற்கட்பாவைகைத்
தண்டளிப்பற்றியதடக்கைமாதர்கைம்
முண்டகம்பற்றியேமுகிழ்த்துப்பல்வரி
வண்டுகளேற்றுவார்மையலேற்றுவார். (௨௬)

ஐவண்ணம்-ஐந்துநிறம். அதாவது—வெண்மை, கருமை, செம்மை,
பசுமை, பொன்மை என்பன. (௨௧) பருவமுகில் - கார்காலமேகம்.

(௨௨) தளே-விலங்கு. கள்-தேன். (௨௩) ஒருசார் - ஒருபட்சம்.
மறுதலைப்ப-முரண. (௨௪) தொடி-குடகம். (௨௫) நாய்கர்-வணிகர்.
வல் - சூதாடுகருவி. கல் - இரத்தினக்கல்.

(௨௬) பண் - இசை. கிளவி - சொல். முண்டகம் - தாமரை.
வரிவண்டு - கீற்றுக்களையுடையவளையல்.

புங்கவனிலெவளைபுடைத்துமீளவந்
தெங்களுக்கிடவிலையிடுதிராவெனக்
கொங்கவிழ்பைங்குழலெருத்தங்கோட்டிரின்
றங்கரநீட்டுவாராசைநீட்டுவார். (௨௭)

எமக்கிடுமெமக்கிடுமெனப்பின்பற்றியே
யமைத்தடந்தோளிரானங்கன்பூங்கணை
தமைத்துளையிடுத்தவோர்சார்பிலாமையாற்
கமைப்புறுநாண்முதற்காப்புநீங்கினார். (௨௮)

முன்னிலெவளையெலாங்குழலமுன்புகுழந்
தின்னவைபெரியவேறிடுமென்றிட்டபி
னன்னவுமணையவையாகமீளவந்
தின்னமுஞ்சிறியவாவிடுமென்றேந்தாவார். (௨௯)

பின்னிலெவளைகளுஞ்சிறியப்பேதுரு
முன்னெதிர்குறுகிநீர்செறித்தமொய்வளை
தன்னெடுகிலைகளுஞ்சிறிவதெயென
மின்னெனநடங்கினார்வென்னெடுங்கனார். (௩௦)

இவ்வளைபோல்வனையாமுன்கண்டிலே
மெய்வ்வளைவான்சுருவிரியவென்வளை
யெவ்வயினுள்ளவின்நினியவாடுயெய
மெய்வ்வளர்பொடிப்பொழுவீங்கஞ்செய்தவே. (௩௧)

நாளையும்வளையிடகண்ஊமிங்கென்பார்
கோள்வளைவிலையிதுகொண்டிபோமென்பார்
வான்விழியீர்பினுள்வாங்கிக்கோடுமென்
றாளரியேறாராடிப்போயினார். (௩௨)

போயினவணிகர்தம்புடையின்மின்னெனப்
பாயினமகளிரும்பலருங்காணமுன்
மேயினவிண்ணிழிவிமானத்துள்ளொளி
யாயினதிருவுருவர்கித்தோன்றினார். (௩௩)

(௨௭) புங்கவன் - வணிகன். எருத்தம் - பிடர். கோட்டி - வளைத்து. (௨௮) அமை - மூங்கில். அனங்கன் - உருவமில்லாதவன் (மன்மதன்.) கமைப்பு - சார்பு. (௩௦) பேதுறல் - மயங்கல். செறித்ததொடுத்த. கலை - மேகலை. (௩௧) மெய்வளை என்றது - கூனியசாரத்தை. பொடித்தல் - புளகித்தல். வீக்கம் - பூரிப்பு.

(௩௩) புடை - பக்கம். பாயின - பரவிய.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மட்டலம்புகோதையார்முன்வளைபகர்ந்தவணிகர்தாம்
பட்டிசைந்தவல்குனங்கைபாகராருமெனவியந்
துட்டதும்புமுவகைவெள்ளமுற்றெழுந்தருமிழிபோற்
கட்டதும்புபுனவிலாழ்ந்துகளியடைந்தநகரெலாம்.

(௨௪)

உருவிலாளியுடல்பொடித்தவொருவர்கூடலிருவரான்
மருவிலார் திருக்கைதொட்டுவளைசெறித்தீர்மையாற்
கருவின்மாதராகிராய்கர்கன்னிமார்கண்மின்னுவேற்
பொருவில்காளையெனவரம்பில்புதல்வரைப்பயந்தனர்.

(௩௫)

பிறந்தமைந்தரளவிந்தபெருமைகொண்டபெருமிதஞ்
சிறந்தவீரமாத்றலேற்றதிறல்புனைந்துவைகினார்
மறந்ததும்புவேனெடுங்கண்வணிகமாதர்சிறிதுநா
டுறந்தரன்மனருளடைந்துதுணையடிக்கண்வைகினார்.

(௩௬)

வளையல்விற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சக - க்கு - திருவிருத்தம் - கஎடுக.

முப்பத்துமூன்றாவது,

அட்டமாசித்தியுபதேசித்த படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொத்திலங்குகொன்றைவேயந்தகூடலாதிமாடரீள்
பத்தியம்பொன்மறுகணைந்துவளைபகர்ந்தபரிசுமுன்
வைத்தியம்பினுமியக்கமாதர்வேண்டவட்டமா
சித்திதந்ததிறமினித்தெரிந்தவாறுசெப்புவாம்.

(௧)

மின்னவங்கல்வாகைவேல்விழுப்பெருங்குலத்தினிற்
மென்னவன்மனானேநேமிதிசையெலாமுருட்டுநான்

(௩௪) மட்டு - தேன். கோதை - மாலை. களி-மகிழ்ச்சி.

(௩௫) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள். பொருவு - ஒப்பு.

(௩௬) திறல் - வெற்றி. மறம் - கொலைத்தொழில்.

(௧) பத்தி - வரிசை. அம்பொன்மறுகு - செல்வமலிந்ததிருவீதி.

(௨) வாகை-வெற்றி. ஆணை-ஆக்கினை. வரை - திருக்கயிலாயம்.

பாரை-பருத்த. அரை-ஆலம். கல்லாலவிருட்சம் - இதில் அம்சா
ரியை.

முன்னைவக லாழிதோ றுமோங்குமொய்வரைக்கணே
மன்னுதன்பராரையாலரிழன்மருங்குமறைமுதல்.

(௨)

அடிப்பமாசில்வெள்ளிவெற்பருகிருக்குமரகதங்
கடுப்பவாமமிசையிருந்துகனகவெற்பன்மகளெனும்
வயிப்படாதகற்பிணைமடித்துவெள்ளிலைச்சுருள்
கீசரிப்பேசமுறுபோகருவானுகிவைகினான்.

(௩)

ழிருங்கிநந்தியேமுதற்பெருந்தகைக்கணத்தரு
மருங்கிருந்தசனகனாதிமாதவத்தாநால்வரு
மொருங்கிதறஞ்சியுண்ணுண்ணவமுக்முறுசிவகதைத்
கரும்பருந்தவாய்மலர்ந்துகருணைசெய்யுமெல்லாவாய்.

(௪)

பெளவமுழுகூர்தடிந்குபாலனுக்குமுலைகொடுத்த
தெவ்வமாயவினைகடரியக்கமாகாறுவருந்
தெய்வீறுமுமுதணிந்துசெய்யவேணிநண்டிகைச்
சைவவேடமாதவந்தரித்துவந்துதேதான்றினார்.

(௫)

மந்திரசசிலம்பலம்புமலரடிக்கண்வந்திசெய்
தெந்நையுட்டசித்திவேண்டுமெனகளுக்கெனத்தொழா
வந்தளிர்க்கையவாரிப்பவண்ணறன்மடித்தலந்
தந்திருக்குமாதையங்கைசுட்டியீறுசாற்றாமால்.

(௬)

அறுசீடியாசிரியவிரும்பும்.

அலர்பசம்பொலங்கொம்பன்னவணங்கிவணிறைவாலெங்கு
மலர்பராசுத்தியாகிமகேசையாயணிமாவாதிப்
பலர்புகழ்சித்தியெட்டிம்பணிந்துகுற்றவல்லசெய்யுஞ்
சிவதியராகிசூழ்ந்துசேவகஞ்செய்யவாகும்.

(௭)

இவளைநீர்சிந்தித்தான்முன்னீட்டியவினையென்கித்
தவலருஞ்சித்தியெட்டிந்தருமெனக்கருணைபூத்துச்
சிவபரஞ்சோதியெட்டிசசித்தியுந்தெளித்தல்செய்தா
னவரதுமறந்தாரும்மையாழ்வினைவலத்தான்மன்னே.

(௩) வாமம் - இடப்பாகம். (௫) குர் - சூரபன்மன். அறுவாள் என்றது - கார்த்திகைப்பெண்களை.

(௬) மந்திரசசிலம்பு என்றது - மந்திரவடிவாய்நின்ற வேடசிலம்பினை. எந்தை - அண்மைவிளி. அணங்கு என்றது - உமாபீதியை. மகேசை என்றது - ஆன்மாக்களுக்குப் பாகம்வருவித்தசிவபெருமான் றிருவடியிற்கூட்டுந் திரோதாயிசத்தியை. சிவதியராதியர். (௮) உம்மைவினை - பிராரத்தவினை.

செழுமதிப்பினவுவையந்தேவுக்குற்றநோக்கி
முழுமதிமுகத்தினுரைமுனிந் துநீர்பட்டமங்கைப்
பழுமாமுதலஞ்ஞான்பாறையாய்க்கிடமினென்னக்
கழுமலுற்றவர்தாழ்ந்தென் றுகழிவதிச்சாபமென்றார். (க௯)

இப்படிக்கருங்கலாக்கிடத்திராயிரம்யாண்டெல்லைக்
கப்புறமதுரைரின் றுமடுத்தமைத்தொடுத்தசாபத்
துப்பறநோக்கிநுங்கடொல்லுருநல்கிச்சித்தி
கைப்படுகனிபோற்காணக்காட்டு தும்போ திரென்றான். (க௯)

வஞ்சிவருத்தம்.

கொடியனார்கள றுவரு, நெடியவானிமிர்ந்துகார்
படியும்பட்டமங்கையா, லடியிற்பாறையாயினார். (க௯)

கதிர்கலம்பெய்காட்சிபோ, லுதிர்பழத்தினுடலெலாம்
புதைபடக்கிடந்தனர், மதாரித்தடங்கனார். (க௯)

பருவமாயிரங்கழிந். தொருவமாடமதுரையெங்
குரவனெண்குளத்தினுன், றிருவுளந்திரும்பினுன். (க௯)

தன்னதிச்சைகொண்டேதா, ரின்னருட்குரவனா
யந்நெடுங்கலாயினார், முன்னர்வந்துநோன்றினுன். (க௯)

இருட்டதம்புகோதையார், மருட்டதம்புவின்கெட
வருட்டதம்புகண்ணினுற், நெருட்டதம்பநோக்கினுன். (க௯)

அடிகளேக்கவம்புயங், கடிகொணெய்தல்காந்தள்பைங்
கொடிகொண்முல்லைகுமுதமேற், படியப்பூத்தபாறையே. (க௯)

தாக்கவேதகத்திரும், பாக்கமுற்றபொன்னென
நீக்கமற்றவிருண்மல, வீக்கமற்றவிட்டதே. (க௯)

(க௯) பட்டமங்கை - ஓர்சிவஸ்தலம். பழுமாமுதல் - ஆலடி. கழு
மல் - துன்பம். (க௯) துப்பு - வலிமை.

(க௯) ஒருவ - நீங்க. (க௯) தன்னதிச்சை - சுதந்தரத்துவம்.

(க௯) மருள்ததம்புவினே என்றது - போகமுறுத்தற்கு முதற்
காரணமாய்நின்ற கன்மமலத்தை.

(க௯) அடிகள் என்றது - ஞானசாரியரா யெழுந்தருளிய சிவ
பெருமானே. அம்புயம், நெய்தல், காந்தள், முல்லை, குமுதம் என்
றது - முகம், கண், கை, பல், வாய் என்னும் உவமேயங்களை விளக்
கிநின்ற உவமானச்சொற்கள். (க௯) வேதகம் - (அருளோக்காகிய)
இரசகுளிகை. மலம் ஆணவமலம்.

நிறையுமன்பெனுந்நதி, பொறையெனுங்கரைகடந்
திறைவனின்னருட்கடற், துறையின்வாய்மடுப்பவே. (௧௮)

எழுந்திறையடிக்கணை, யழுந்துநேசமொடுதவக்
கொழுந்தனூர்களாவரும், விழுந்திறைஞ்சினூரேரோ. (௧௯)

குமரற்கூட்டுமிளமுலை. யுமையொப்பார்கன்சென்னிமே
லமலச்சோதியங்கையாங், கமலப்போதுகுட்டினூன். (௨௦)

சித்தியெட்டெங்கலர், புத்தியிற்கொளுத்தவே
கைத்தலத்திலவைத்ததோர், முத்தெனத்தெருட்டுவான். (௨௧)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தும்.

அணிமாமகிமாவினகிமாவரியகரிமாப்பிராத்திமலப்
பிணிமாசுடையோர்க்கடைவரியபிராகாமியமீசத்துவமெய்
துணிமாயோகர்க்கெளியவசித்துவமென்றெட்டாமிவையுளக்கண்
மணிமாசுதுத்தோர்வினையாட்டின்வகையாமவற்றின்மரபுரைப்பாம்.

அறவுஞ்சிறியவுயிர்தொறுந்தான்பரமகாட்டையனுலாய்ச்சென்
றுறையுஞ்சிறுமைமணிமாவாமுவாரினூலமுதன்மேலென்
தறையுஞ்சிவாந்தமாறுமுன்னும்புறனுமகலாதே
நிறையும்பெருமைதனையன்றோயகிமாவென்னுரிம்பியதூல். (௨௩)

இலகுமேருபாரம்போலிருக்கும்மேயோகிதனையெடுத்த;
லிலகுவானதூலமெனவிருப்பதிலகிமாவாகு
மிலகுவானபரவணுப்போலிருக்கும்மேயோகிதனையெடுத்தா
லிலகுமேருபாரமெனவிருப்பதன்றோகரிமாவாம். (௨௪)

பிலத்திலிருந்தோனயனுலகிற்புகுதன்மீண்டும்பிலமடைதல்
பலத்தின்மிருந்தபிராத்தியதாம்பரகாயத்தினண்ணுதல்வான்
புலத்தினியங்கலிச்சித்தபோகமனைத்துந்தானிருக்குந்
தலத்தினினைந்தபடிவருதல்பிராகாமியமாந்தவக்கொடியீர். (௨௫)

விண்ணிலிரவிதன்னுடம்பின்வெயிலாலனைத்துமவிளங்குதல்போ
மண்ணிலுளவாம்பொருள்பலவுங்காலமுன்நும்வானத்தின் [ன்

(௧௮) மடுத்தல்-கலத்தல். (௨௦) குமரன் - குமாரக்கடவுள்.
ங்கையாம் கமலப்போது குட்டினூர் என்றது-பரிசுதிட்டையை.

(௨௩) பரமகாட்டை - மிகச்சிறியது. காட்டை - பதினைந்
தமிழகம்கொண்டதோர் காலவளவை.

(௨௫) பரகாயம் - வேற்றுடல். வான்புலம் - விண்ணுலகம்.
த்தொழில்-சிருட்டி, திதி, சம்மாரங்கள்.

கண்ணிலுளவாம்பொருளுந்தன்காயத்தொளியாலிருந்தறித
லெண்ணிலிதுவுமையொருசார்பிராகாமியமென்றியம்புமால். (1)

ஈசனெனமுத்தொழிலுந்தன்னிச்சைவழிசெய்தெழுபுரவித்
தேசன்முதற்கோள்பணிகேட்பத்திகழ்வதீசத்துவமாகும்
பூசலவுணர்புள்விலங்குபூதமனிதர்முதலுலகும்
ஹூசவாதியெண்மருந்தன்வசமாக்கொள்கைவசித்துவமாம். (௨௭)

ஈம்மைபுணர்ந்தயோகியர்களிவற்றைவிரும்பாரெனினுமவர் [ஞ்
தம்மைநிழல்போலடைந்துலகர்க்கணையார்பெருமைதனையுணர்த்து
செம்மைபுடையவிலையென்னச்சித்தியெட்டிந்தெளிவெய்தக் [ன்.
ஈகாம்மைமுலையாறுவருக்குங் கொளுத்தினுனென்குணசெல்வ

மேற்படி - வேறு.

ஈவதேவுபதேசித்தசித்தியைச்சிலம்பன்செல்வி
பாவனைவலத்தானன்குபயின் றுவான்வழிக்கொண்டேகிப்
பூவலர்கதுப்பினல்லாரறுவரும்புரமூன்றட்ட
காவலனிரம்பிவைகுங்கைலைமால்வரையிற்புக்கார். (௨௯)

அட்டமாசித்தியுபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௭௮௮.

ழப்பத்துநான்காவது,
விடையிலச்சினையிட்டபடலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சந்துரூழ்மலயச்சிலம்பர்தவம்புரிந்தவியக்கிமார்க்
கந்தநாலிருசித்தித்தந்தைந்தனந்தனத்திதொழா
வந்துமீள்வளவன்பொருட்டுவடாதுவாயிறிற்றந்தழைத்
திந்துசேகரன்விடையிலச்சினையிட்டவாறுவிளம்புவாம். (௧)

(௨௭) தேசன் - (ஒளியையுடையவன்) சூரியன். கோள்நவக்
கிரகம். வாசவாதிஎண்மர் என்றது-இந்திரன்முதலிய திக்குப்பால
கரை. (௨௯) தேவதே - மகாதேவன். சிலம்பன் - பருவதராஜன், பா
வனை - சிந்தனை. வலம் - பலம்.

(௧) இலச்சினை - முத்திரை.

தோடுவெட்டியமுலைத் துவாள்விதிர் துணைவிழிக்குயிலிளமுலைக்
கோடுவெட்டியகுறிகொண்மேனியர்குடிகொண்மாநகர்கடிகொள்
காடுவெட்டியகாரணக்குறிகாடுவெட்டியசோழனென் [பைங்
தேடுவெட்டியமண்ணெழுப்பொழிலெயில்கொள்கச்சியுளானவன். (௨)

உத்தமச்சிவபத்தரிற்பெரி துத்தமன்புதுவிரைகலன்
மித்தையென் றுவெணீ றுகண்டிகையாரமென் றணிமெய்யினு
னித்தவேதபுராணமா திசிகழ்த்திடும்பொருள்கண் ணுத
லத்தனேபரதத்துவப்பொருளென் றளந்தறிதேள்வியான்.

அங்கமாறொடுவேதநான்குமறிந்துமெய்ப்பொருளாய்ந் துளஞ்
சங்கைகொண்டனுதினமான்புகழ்சாற்றுகைவபுராண நூல்
பொங்குமின் சுவையமுது மன்செவிவாய்திறந்துபுகட்டியுண்
டெங்கனாயகண்டியினை க்கணிந்துமன்புகருத்துளான். (௪)

முக்கனாயகன் முப்புரக்கை முனிந்தநாயகன் மங்கையோர்
பக்கநாயகன் மிக்கவானவாள் பாவுநாயகன் றாவணிச்
சொக்கநாயகனாடலுஞ்செவியான் முகந்துகவைத்தருந்
தக்கபாலொடுதென்கலந்துநருக்கியுண்பவனாயினான். (௫)

அங்கயற்கண்மடர்நைப்பாகனடித்தலந்தொழுமாசைமேற்
பொங்கிமிக்கெழுமன்புறையா துரேசன்மின்னுபொலங்கழற்
பங்கயப்பதமென் றநான் பண்ணேவெனெனப்பரிவெய்தியே
கங்குலிற்றுயில்வான் றயற்புரைகண்ணி பங்கனை யுன்னியே. (௬)

அன் றுசெம்பியர்கோமகன்கன வின் கணையருள்வெள்ளிமா
மன் றுணின் றவாரசித்தராயெதிர்வந் துமன்னவரின் னுளத்
தொன் றுமஞ்சலொருத்தனாகியருத்திரிந் துதனித்துவந்
தின் றுவந்தனைசெய்துபோதியெனப்புகன் றனரேகினார். (௭)

கேட்டுவேந்தன்விழித்துணர்ந்துகிளர்ந்தவற்புதனாகியே
யீட்டுசேனையமைச்சுளார்பிறர்யாருமின்றிவழிக்கொளி இ

(௨) குறி என்றது - விளைத்தழும்பு முலைத்தழும்புகளை. ஏடு
எட்டிய - மலரிதழ்பொருந்திய. (௩) விரை - வாசனைத்திரவியம்
கலன் - ஆபரணம். மித்தை - அந்தித்தியம். ஆரம் - சந்தனக்குழம்பு,
முத்துவடம். (௪) மெய்ப்பொருள் என்றது - வேதாகமங்கள் கூறும்
உண்மைப்பொருளாகிய சிவபெருமானை.

(௬) கங்குல் - இரவு. (௭) செம்பியர். என்றது - காடுவெட்டி
சோழனை. உருதிரிந்து - வேற்றுவடிவமாய்.

நாட்டமுன் நவனுமவாங்கொடுநல்லருட்டுணையாய்வழி
காட்டவன்பெனுமிவுளிமேல்கொடுங்குல்வாய்வருவானரோ. (அ)

கல்லுமாரமுலத்தமும்பலக லுழியுங்குணகளைகடற்
செல்லுமாநதிபலவும்வானியிர் கன்ன லுஞ்செறிசெந்நெ லும்
புல்லுமாரிலனுங்கழிந் துபுறங்கிடக்கடந் துபோய்
வல்லுமாமுலையார்கணம்பயில்வையைந் துறையெய்தினுன். (க)

குறுகுமுன்னரதிர்ந் துவையைகொதித்தகன்கரைகுத்திவேர்
பயியவன்சினுமுறியவிண்டொடுபைந்தருக்களையுந்தியே
மறுகிவெள்ளமெடுத்தலைத்தரமன்னவன்கரைதன்னினின்
றிறுதியில்வவினைத்தொழற்கிடையூறிதென்றஞரெய்துவான். (க௦)

இழுதொடுஞ்சுவையமுதுபொற்கலனிட்டுணைதிருகண்கணீர்
வழியவந் துவிலக்குவாரின்வளைந்ததாறுபகற்செயும்
பொழுதெழும்பொழுதோமறுக்கம்வினைக்குமேயிகல்பூழியன்
வழுதியன்றியும்வையையும்படையானதென்றவருந்தினுன். (க௧)

வெள்ளநோக்கியழுங்குசெம்பியன்மெலிவுநோக்கிவிரைந்தழீஇக்
கள்ளநோக்கில்கப்படாதவார்கனவுபோலவனவில்வந்
துள்ளநோக்குடையன்பருக்கருளுருவமாகியசித்தார்தாம்
பள்ளநோக்கிவரும்பெரும்புனல்வற்றநோக்கினர்பார்த்தரோ. (க௨)

வறந்தவாறுகடந் துவந் துவடக்குவாயிறந்தபோய்
நிறைந்தகாவல்கடந் துவீதிகணீந்திநேரியர்வேந்தனைச்
சிறந்தவாடகபுனிதபங்கயதிப்பியப்புனலாடுவித்
தறந்தவாதறைசாமகண்டர்தமாலயம்புகுவித்தரோ. (க௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வெம்மைசெய்கதிர்கால்செம்பொன்விமானசேகரத்தின்மேய
தம்மையும்பணிவித்தெண்ணில்சராசரமனைத்துமீன்ற

(அ) இவுளி - குதிரை. (க) அத்தம் - பாலைநிலம். கலுழி - காட்
டாறு. குணம் - கிழக்கு. (க௦) அலைதர - அலைக்க. அஞர் - துன்பம்.

(க௧) பகல்செயும்பொழுது - பகலையுண்டாக்குஞ்சூரியன். மறு
க்கம் - பெருந்துயர். பூழியன் - பாண்டியன். (க௨) கள்ளநோக்கில் - வ
ஞ்சகநிறைந்த புறச்சமயிகளிடத்தில், நனவு - விழிப்பு. உள்ளம் - நோ
க்கு - அகப்பார்வை. (க௩) நேரியர் - சோழர்; நேரி - இது சோழனுக்கு
ரியதோர்மலை. திப்பியம் - இது திவ்ய என்னும் வடசொற்றிரிபு.
(க௪) பொன்விமானசேகரம் என்றது - பொன் விமானங்களுக்குக்
கிரீடம்போல்விளங்கும் இந்திரவிமானத்தை. உள்ளம் என்றது -
ஆன்மாவை.

வம்மையங்கயற்கணுளாமணங்கையும்பணிவித்துள்ளஞ்
செம்மைசெய்தின்பவெள்ளத்தழுத்தினுர்சித்தசாமி. (௧௪)

எண்ணியவெண்ணியாங்கேயான்பெறமுடித்தாய்போற்றி
பண்ணியன்மறைகடேரூப்பான்மொழிமணுளபோற்றி
புண்ணியர் தமக்குவேதப்பொருளுரைபொருளேபோற்றி
விண்ணிழிவிமானமேயசந்தரவிடங்கபோற்றி. (௧௫)

எவ்வுடலெடுத்தேன்மேனானெண்ணிலாப்பிறவிதோறு
மவ்வுடலெல்லாம்பாவமறம்பொருட்டாகவன்றோ
தெவ்வுடல்பொடித்தாயுன் தன்சேவடிக்கடிமைபூண்ட
வவ்வுடலொன்றேயன்றோவெனக்குடலானதையா. (௧௬)

இன்னபலவுமேத்தியிறைநஞ்சிப்பல்வாழும்வெண்டு
மின்னகுலெலினோவெந்தரிபோந்தவண்ணந்
தென்னவனறிந்தாலேதஞ்செய்யுமென்றாந்தாரக்கண்ணி
மன்னனைச்சித்தசாமியுத்தவழிக்கொண்டேகா. (௧௭)

மண்ணினாவளர்க்கும்வையைவடகரையளவுநண்ணிப
புண்ணியரீற்றுக்காப்புப்புண்டாநுதலிற்சாத்தி
யுண்ணிதைகருத்துக்கிற்பவறுதுணையுனக்குண்டாகி
நண்ணுகவென்முபொன்னிகாடனைவிடுத்தாமுண்டு. (௧௮)

கலிவிருத்தம்.

காப்புச்செய்துகடவிலிவிடைக்குறி
யாப்புச்செய்தமைத்தீர்ஞ்சடைச்சித்தர்போய்த்
தூப்புக்கைவாராகூழ்வடமேருவிற்
கோப்புச்செய்தபொற்கோயிலின்மேயினார். (௧௯)

கங்குலின்கருங்கைகுறைப்பானெனைச்
செங்கைநீட்டித்தினகரன்றோன்றலு
மெங்கனையகனிட்டுகுறியறிந்
தங்கண்வாயிறிதப்பவரையுரு. (௨௦)

(௧௫) புண்ணியர் என்றது - கண்ணுவர்முதலிய விருடிகளை.

(௧௭) ஏதம் - துன்பம். (௧௯) விடைக்குறி - இடபமுத்திரை.
தூம்பு என்றது-தூப்பு என வலித்தற்பெற்றது. தூம்பு - துளை, கோ
ப்பு-கோவை.

(௨௦) செங்கை என்றது - சூரியகிரணத்தை, சூரியன்கிரண
த்துக்குக், கரம் என்பது, ஒர்பரியாயநாமம்.

மற்றைவாயில்கண்மூன்றினும்வல்லேபோ
யுற்றுநோக்கினர்தானென்னலொற்றிய
கொற்றமீனக்குறிபிழையாமெகண்
டெற்றிதாங்கொலொன்றேந்தன்முனெய்தினார். (௨௧)

போற்றிமன்னகம்பொன்னங்கயற்குறி
மாற்றியுத்தரவரயிற்கதவதி
லேற்றிலச்சினையிட்டனரயாரையென்
ருற்றல்வேந்தவறிகிலம்யாமென்றார். (௨௨)

வையைநாடனும்வந்ததுநோக்குறீஇ
யையவின்னதோரற்புதமாயையைச்
செய்யவல்லவரயாரெனத்தேர்கிலா
னையமெய்தியகன்மனைநண்ணினான். (௨௩)

மறுத்தவுண்டியன்மாமலர்ப்பாயலை
வெறுத்தகன்நரைமேற்பள்ளிகொள்ளவும்
பொறுத்தனன்றுயின்ருனிருட்போழ்தினிற்
கறுத்தகண்டர்கனவிற்கூறுவார். (௨௪)

மட்டலம்பியதாதகிமாலையா
னுட்டதம்பியொழுகியவன்பிறை
கட்டிலங்கெயிற்கச்சியிற்காடெலாம்
வெட்டினம்புடைவித்தியபத்தியான். (௨௫)

வந்துநம்மைவழிபடவேண்டினா
னிர்தவாயிறிற்றந்தழைத்தின்னரு
டந்துமீளவிடுத்தாப்பின்ருட்கொளீஇ
நந்தமால்விடைநாம்பொறித்தேமெனா. (௨௬)

அருளினனையந்தேற்றியகன்றபின்
மருளினீங்கிமலர்க்கண்விழித்தெழீஇ
வெருளினவெயர்த்தான்விம்மினான்பல
பொருளினாற்றுதித்தான்குலபூடணன். (௨௭)

வள்ளலன்புக்கெளிவந்தமாண்புகண்
டுள்ளவுள்ளநின்றற்றெழுமற்புத

(௨௧) வல்லே - விரைவு. நென்னல் - நேற்றைப்போது. வந்த
ல் என்றது - பெருமையிற்சிறந்தபாண்டியனை.

(௨௩) தாதகி - ஆத்தி. கட்டு - காவல். (௨௭) வெருள் - அச்
சம். விம்மல் - பூரித்தல். (௨௮) அற்புதவெள்ளம்-சிவஞானப்பெக்க
ம். ஆனந்தவெள்ளம் - சிவபோகப்பெருக்கம்.

வெள்ளமும்பரமானந்தவெள்ளமுங்
கொள்ளைகொண்டுதன்கோமனைநீங்கினான். (௨௮)

அளியறாமனத்தன்புடையன்பருக்
கெளியராடலையார்க்கும்வெளிப்படக்
தெளியுமாறுதெளிவித்துத்தன்னைப்போல்
விளிவிலாவினபவெள்ளத்தமுத்தினான். (௨௯)

கொச்சுக்கவிப்பா.

கோடாதசெய்யோலும்வெண்ணுடையுங்கோமுடியு*
மேடாபலாபல் அச்சந்திதருகரித்துக்
கோடாசிய்யாண்டாமலஞ்சுடிவா
ஞடாள் சரியாம்பொருளாபதியே. (௩௦)

விடையிலை அன்னையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௩ - ௬௫ - நிருவிருத்தம் - ௧௮௮௮.

முப்பத்தைந்தாவது,

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம்.

ஆறுசி டியாசிரியலிருத்தம்.

சம்புதுடைப்பவரி வுதாரியேவாகுதுனைப்பவந்த
வொம்புகதிரே அன்மருபாணைவிடுததுமீண்டுதாழிறக்கி
யம்பொறகத்தவின்விடைபொறித்ததொருதுங்குதன்னனபடைகரு
வம்புமலாகோயபுனதபந்தாவை. துக்காத்தவதைசொலவாம். (௧)

தென்னன்சபுதநான்கொலசெலுத்துநாளிரகாடெறிந்த, மன்
னன்பின்னாவெளிப்படையாப்போந்துபோந்துமதுசென்.பொன்
னங்கமலத்தான்வனநகிப போவான்முன்னிப்பொருமபொருளைத்,
கன்னிநாடன்கேணமைபெறவிடுததான்வரிசைககையுறையே. (௨)

பொன்னிநாடன்வரவிடுததபொலம்பூணுடைமுதற்பிறவுந
கன்னிநாடன்கைகவாந்துதானுங்கலகருகொடாபிஞ்

(௧) வம்புமலர்தோய் புனல் - வாசமுட்டியநீர்

(௩) பொன்னி - காவிரிகதி. கன்னிநாடு - பாண்டிநாடு. கை
யுறை - கைப்பொருள். சென்னி - சோழன்.

ஐன்னிவேறுகையுறையுய்த்துறவுசெய்யவுவப்பெய்திச்
சென்னிகாதன்மக்கொடுப்பானிசைந்தானந்தச்செழியற்கு. (௩)

செழியன் நனக்குவரையறுத்தசெய்திகேட்டுச்செம்பியர்கோன்
கழியன்புடையகுலமகளைத்தான்போய்க்கொள்வான்கருதிமதி
வழிவந்தவர்க்குத்தம்பியெனவந்தவரசசிங்கமெனும்
பழியஞ்சாதான்வஞ்சித்துப்பழனக்காஞ்சிப்பதிபுகுவான். (௪)

காஞ்சிப்பதிமுன்குறுகுமிளங்காவலோனைக்கடற்சேனை
தாஞ்சற்றியவந்தெதிர்கொடுபோய்த்தம்முன் நனக்கென்றிருந்தமக
ளாஞ்சிற்றிடைமையமணம்புணர்த்தியந்தமருந்தகரசுநிலை
வாஞ்சித்தரசபுரந்தரனைப்பிடிக்கமதித்தான்வனமெறிந்தான். (௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மருமகன் நனுடனெழுந்தாமாமனுவளவர்கோன்
பொருமகன் நசேனையானேபுடைநெருங்கமதிவழித்
திருமகன் நன்மேலமர்த்திறங்குறித்துமுரசுதைந்
துருமகன் நபல்லியம்மொலிப்பவந்துளானரோ. (௬)

திரண்டதிரந்தெழுந்தவந்தசென்னிசேனைதன்னகர்க்
கிரண்டியோசனைப்புறத்திறக்குமுன்னொற்றாரத்
தெருண்டுதென்னன்மாடநீடுகூடன்மேயசிவனதாள்
சரண்புகுந்துவேண்டுகென்முசார்ந்துதீழ்ந்துகூறுவான். (௭)

அன்றுபாதிபிரவில்வந்துனடிபணிந்துதமியனாய்ச்
சென்றசென்னியென்னுநின்னதிருவடிக்கணன்பினு
னென்றுமந்திலையனையெனக்குவேண்டுவனவிடுத்
தொன்றுகேண்மைபுரிசுவானுளத்திலொன்றையுன்னினுன். (௮)

அறத்தினுக்குளாகியன்றுசினறையவன்செயு
மறத்தினுக்குளாகியன்றுவன்மைசெய்வதேயறப்
புறத்தினுர்புரம்பொடித்தபுண்ணியாவெனக்கரைந்
துறைத்துவேண்டினுவேலையும்பர்நாதனருளினால். (௯)

(௪) செழியன், மதிவழிவந்தவன், என்றது—இராசேந்திரபா
ண்டியனை. பழனம்—வயல். (௫) இளங்காவலோன்—இளவரசாகிய
அரசசிங்கபாண்டியன். தன்முன்—தனதுதமயன். வனமெறிந்தா
ன்—காடுவெட்டிய சோழன். (௬) உருமு—இடி.

(௭) தெருண்டு—உணர்ந்து. (௮) அறப்புறம்—பாவம்; தருமத்
திற்கு மாறானது ஆதலின்.

மெய்துறந்தவாய்மையொன்றுவிண்ணினின் றுமண்ணலே
யைதுதங்கள்சேனையோமொகவந்தூரானீ
யெய்திவந்ததெவ்வரோடெதிர்ந்துருத்துநின் றுபோர்
செய்திவென்றிறின்னதாதல்செய்துமென்றெழுந்ததால். (௧௦)

காயவாணிசெவிதுழைந்தகாலேவேந்தரிந்திர
னையனாடிக்கணையந்தவன்புமுலகையு
மாயவேலைவீழ்ந்துதூழ்த்தகன்றுதன்னிருக்கைபோய்
மேயினுனிமிர்ந்துகங்குல்விடியுமெல்லேனோக்குவான். (௧௧)

கழித்தகங்குலிறவிசும்புகண்விழிக்குமுன்னரே
விழித்தெழுந்தசந்தியாதிவினைமுடித்துவானரீர்
சுழித்தலம்புவேண்யண்ணையாபூசைசெய்தெழீஇக்
தெழித்தெழுந்தசேனையோடுசெருகிலத்தைநண்ணினான். (௧௨)

அலைசிறந்தசுவதிவீழோற்றமொல்லுமாறுபோன்
மலைசிறந்தநெரிவெற்பன்மன்னர்சேனவெள்ளமேற்
கலைசிறந்தமதிர்நைந்தகன்னிகாகொவலான்
சிலைசிறந்தசிறியசேனையென்றலைத்துநின் றதே. (௧௩)

உருமுண்ணருரலிஞ்ஞலவையன்னசெலவிஞர்
வெருவுதியின்வெருளியார்வெடித்தவீரககையினர்
செருவின்மானவண்மிஞ்சினேஇமடித்துவாயின
ரிருவார்சேனையன்றும்மெதிர்ந்துகைகலந்தனர். (௧௪)

மன்றலந்தெரியினேரிமலயவன் தமர்க்கெலாந்
தென்றலம்பொருப்பினுன்றிரண்டநான்குகருவியு
மின்றயங்குசெய்யவேண்விடையவன் தனருளின
வொன்றனந்தமாகவந்துருத்தெதிர்ந்துதோன்றுமால். (௧௫)

தேரினோதைகந்துகஞ்சிரிக்குமோதைசொரிமதக்
காரினோதைபேரியங்கறங்குமோதைமறவர்தம்
போரினோதைவீர்தோன்புடைக்குமோதையோடுமுந்
ரீரினோதையொன்றெனக்கலந்தொடுக்கின் றதே. (௧௬)

(௧௦) மெய்துறந்தவாய்மை-அசரீரி. ஆகவம்-போர்க்களம்.

(௧௧) காயவாணி-அசரீரி. வேந்தர்இந்திரன்-இராசேந்திரன்.

(௧௨) கண் என்றது-உலகவாகு பெயராய் உலகத்திற்குக் கண்
னாயுள்ள சூரியன்மேல்கின்றது. இதனை “வான்கண்விழியா னை
நையாமத்து” என்பதாலுமுணர்க. வானரீர்-ஆகாயகங்கை. தெழி
த்து-அதட்டி. (௧௩) சிலை-வீல். (௧௪) உலவை - காற்று. சினேஇ
கோபித்து. (௧௬) கந்துகம்-குதிரை. கார் என்றது - யானையை.

கிலேபயின் தவீரரோடுகிலேபயின் தவீரரே
கலேபயின் தவாளரோடுகலேபயின் தவாளரே
கொலேபயின் தவேலரோடுகொலேபயின் தவேலரே
மலேபயின் தமல்லரோடுமலேபயின் தமல்லரே. (௧௭)

கரியுகைத்தபாகரோடுகரியுகைத்தபாகரே
பரியுகைத்தமறவரோடுபரியுகைத்தமறவர்தேர்க்
கிரியுகைத்தவலவரோடுகிரியுகைத்தவலவரே
யெரியுகைத்தெதிர்த்தகாலெனக்கலந்தாமலேவரால். (௧௮)

விடுக்கும்வாளியெதிர்பிழைப்பர்வெய்யவாளியெய்துபின்
றொடுக்கும்வாளிவிலல்லொடுத் துணிப்பர்பின்கணிப்பற
மடுக்கும்வாளிமார்புதைப்பவாங்கிமற்றைவாளிகொண்
டடுக்குமேவலாரையெய்தடர்ப்பர்கிள்ளிமள்ளரே. (௧௯)

சோனையாரியிற்சரஞ்சொரிந் துநின் றுதுள்ளுவா
ரானவாளியெதிர்பிழைத்தொதுங்கிநின் றழற்சரங்
கூனல்வாளிசிறையிற்சொடுத்தெறிந் துகூவுவார்
மீனகேதனத்துவேந்தன்வீரசென்னிவீரர்மேல். (௨௦)

தறிந்ததாடகர்ந்தசென்னிதரையுருண்டவரையெனச்
செறிந்ததோள்சரிந்ததேர்சிதைந்தபல்படைக்கல
முறிந்தயானைகையிருமுழங்கிவீழ்ந்தசெம்புநற்
பறிந்தபாறுபாரிடங்கன்பைத்தகூளிமொய்த்தவே. (௨௧)

மடலினீடுதாரலங்கண்மன்னர்சேனையின்னவா
றுடலினீழலடியகத்தொடுங்கவும்பருச்சியிற்
கடலினீடுகதிர்பரப்புகடவுளெய்துமனவுநின்
றடலினீடியிடைவிடாமலமருமுழந்ததாலரோ. (௨௨)

அந்தநாளனைத்தையும்மழிக்கநின் றவானுதற்
சிந்துதீயெனக்கனன்றுதுத்துநின் றுதெறுதலா
லெந்தயாறுமறவறப்பலிம்பரன்றியும்பரும்
வெந்துவானையாறுமவற்றவேனில்வந்திறுத்ததால். (௨௩)

(௧௮) கிரிஎன்றது—உவமையாகு பெயராய்த்தேரினையுணர்ந்
திநின்றது. (௧௯) கணிப்பு—அளவு. மேவலார்—பகைவர். கிள்ளி-
சோழன்.

(௨௦) கூனல்-வளைவு. கேதனம்-கொடி. (௨௧) பறிந்த-பாவின.
பாறு-பருந்து. பாரிடம்-பூதம். தகந்தல்-உடைப்படல். (௨௨) கதிர்
பரப்பு கடவுள் என்றது—சூரியனை. (௨௩) அந்தம்-முடிவு.

மண்பிளந்துபிலநுழைந்துவரைபிளந்துநிரையவா
யெண்பிளந்துநின்றபொங்கரிசையுக்கப்பிளந்துமேல்
விண்பிளந்துபரிதிநீடுவெங்கரங்கன்யாரையுங்
கண்பிளந்தழன்றுவீசகானலெங்குமானதே.

(௨௪)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

ஆயிடையலகைத்தேருமடைந்தவரவெயர்வுமன்றிற்
தூயநீர்வறந்தவந்தச்சடுபுலந்தோய்ந்தகாலு
மீயுயர்மதிநிலாவும்வெய்யவாய்ச்சுடுகல்லோருந்
தீயவர்தம்மைச்சேர்ந்தாற்றீயவாராவான்றோ.

(௨௫)

விளைமதவூற்றுமாறிவெருளியுஞ்செருந்குமாறித்
தொளையுடைக்கைம்மான்றுங்குநடையவாய்ச்சாம்பிச்சோரந்த
வுளர்தருமூழிக்காலிளோடுவாம்புரவியெய்த்துத்
தளர்நடையுடையவாகித்தவருதென்றல்போன்ற.

(௨௬)

கானலந்தேர்மேற்குறைக்காலெனும்பாகன் னுண்ட,
வேனில்வேந்தேறிச்சீறிடுவப்பமாம்படைகள்வீச
மானிலங்காவல்புண்டமானவாரிருவர், தங்க
டானையுமுடைந்துதண்ணீர்நகைசுடச்சாம்பிற்றன்றே.

(௨௭)

இரக்கமில்லொடியசெல்வர்மருங்குபோயிரப்பார்போல
வருப்பமொண்டிதைக்குங்கள்ளிநீழல்புக்கொதுங்குவாருந்
தருக்கதரிப்பாலெய்த்தோர்தம்மினுமவரியாற்பாற்சென்
றிரப்பார்போலிலைதீந்துக்கமரகிழலெய்துவாரும்.

(௨௮)

கொல்லிபம்பரிமான்மேரின் குறுகிழலொதுங்குவாரு
மல்லிருள்வட்டத்தோல்வெண்கவிகையுடங்குவாருந்
செல்லிடம்பிறிதுகாணர்வீரவான்சென்றோர்நின்ற
கல்லுடனியுழல்சேர்வாருமாயினார்களமரெல்லாம்.

(௨௯)

(௨௪) எண்பிளந்து-அளவைக்கடந்து. பொங்கர்-சோலை.

(௨௫) அலகைத்தேர்-கானற்சலம். புலம்-நிலம். மானவர்-மனி
தர்; ஈண்டு சோழபாண்டியரைக் குறித்துநின்றது.

(௨௮) நிரப்பு - வறுமை. (௨௯) இபம் - யானை. வட்டத்தோல்-
கேடகம். கல் என்றது - போர்க்களத்துப் புறங்கொடா துயிர்விட்ட
வீரர் போர்த்திறத்தைக் கல்லிலெழுதி அப்போர்க்களத்தில் நட
கலீவினை. இதனை “என்னைமுன்னில் லன்மின்தெவ்வீர் பலரென்
னை, முன்னின் றுகன்னின்றவர்” என்னுந்திருக்குறளானுமுணர்க.

ஆயதோரமையந்தன்னிலளவிலாவுயிர்க்குமீன்ற
தாயனார் துலைபோல்யார்க்குஞ்சுமரி லையாகூட
னாயனார் செழியன்றானைநந்தலைவேதநாத்காற்
பாயதோர் தண்ணீர்ப்பந்தர்பரப்பியப்பந்தரநாப்பண். (௩௦)

புண்டரகுதலுங்கா தின்புறத்தணிமலரும்பாத
முண்டகமலர்மேலொற்றைக்கிண்கிணிமுழக்குங்கச்சிப்
புண்டதோ லுடையுங்கண்டோருள்ளமுங்கண் ணுங்கொள்ளை
கொண்டபுன்னகையுமுள்ளக் கருணையின்றிப்புந்தோன்ற. (௩௧)

அருமறையகத்துணின்ருங்கருந்தவராகிவேணிப்
பொருபுனல்பூரித்தாங்கோர்புண்ணியச்சிரகந்தாங்கி
யொருவருக்கொன்றேயாகியிலக்கருக்கிலக்கமாகித்
தருகுறம்புழையால்வாக்கித்தணித்தனர் தண்ணீர்த்தாகம். (௩௨)

சுந்தரப்புத்தேன்வைத்தது றுமலர்வாசத்தெண்ணீர்ப்
பந்தர்புக்கடைந்துநன்னீர்பருகியெய்ப்பகலவாற்றல்
வந்தபின்செழியன்றனோர்வளவன்மேலேறிசசீறி
யந்தமிலனிகஞ்சிந்தித்தும்பைவேய்ந்திபோர்செய்தார். (௩௩)

கடலுடைந்தென்னப்பொன்னிகாவலன் றானைசாய
மடலுடைவாகைவேய்ந்துவளவினைமருக்கோடு
மிடலுடைத்தருகட்சேனைவீரர்வெங்கையாற்பற்றி
யடலுடைக்கன்னிநாடர்க்கரசன்முன்கொண்டுபோந்தார். (௩௪)

கொடுவந்தவளவன் நன்னைக்கோப்பெருஞ்செழியர்கோமான்
வெவந்ததம்பியோடுமொடநீள்கூடன்மேய
கடுவந்தமிடற்றார்முன்போய்விடுத்தெந்தைகருத்தியாதென்ன
நடுவந்தரிலையான்கேட்பநாயகனிகழ்த்துமன்னோ. (௩௫)

அறவனீயல்லையோவுன்னகத்தினுக்கிசைந்தசெய்கென்
றிறைவனதருளால்வானின்றெழுமொழிகேட்டுவையைத்
துறைவனுமறத்தினுற்றாற்சோழனைச்சிலமால்யானை
மறவயப்பரிபூண்மற்றுமவழங்கினுன்விடுத்தான்பின்னர். (௩௬)

(௩௦) நனந்தலை - நடு. (௩௨) பூரித்தல் - நிரப்பல். சிரகம்-
கமண்டலம். குறம்புழை - சிறுதுவாரம். (௩௩) தும்பைவேய்ந்தெ
ன்றது - போர்த்திறங்குறித்தோரணிவது தும்பை மலர்மாலையாத
லின். (௩௪) வாகை என்றது - போர்செயித்து வெற்றிபூண்டோ
ரணியுமாலை. (௩௫) வடு - குற்றம். (௩௬) அறவன் - தருமநெறிநிற்
பிறழாதவன்.

வள்ளறன்றம்பியென்னுமன்னவார்க்கத்தனைத்
தள்ளருந்தறுகணைமைத்தருக்கறத்தானுஞ்செவ்வ
முள்ளனசிறிதுமாற்றியொதுக்கியெவ்வுயிர்க்குந்தாயாய்ப்
பள்ளநீரகலங்காத்துப்பல்வளம்பழுக்கவாழ்ந்தான். (௩௭)

தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் - ௪௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௮௫௫.

முப்பத்தாறவது,

இரசவாதஞ்செய்த படலம்.

கவிநிலைத்துறை.

வரதன்மீனவன்படையிடைவந்துநீர்ப்பந்தர்
விரதனாகிநீருத்தியவினையு செய்தும்
பரதநூலியனாகப்பாவையாளொருத்திக்
கிரதவாதஞ்செய்தருளியவாடலையிசைப்பாம். (௧)

பருங்கைமால்வரைப்பூழியன்பைந்தமிழ்நாட்டி
னிரங்குதெண்டிரைநகரங்களாலீர்ப்புனல்வையை
மருங்கினந்தனமலர்ந்தபன்மலர்கடைய்ப்பணியப்
புரங்கடந்தவனிருப்பதுபுவணநகரம். (௨)

எண்ணிலங்குறைச்சரசரமிலிங்கமென்றெண்ணி
விண்ணினுள்களுங்கோள்களும்விலங்குவதியாக்கைக்
கண்ணினுள்கதிர்முதற்பலநடவுளர்ப்புசை
பண்ணிவேண்டியநல்வரமடைந்ததப்பதியில். (௩)

கிளியுளார்பொழிப்புவணக்கிழவர்தங்கோயிற்
றளியுளார்தவப்பேறனாதுகுபூந்தா
றளியுளார்குழலணங்களுந்தரத்தவர்க்குங்
களியுளார்தரமயக்குறுஉங்கடலமுதனையான். (௪)

(௧) வரதன் - கோரியவரத்தைக்கொடுப்பவன். (௩) யாக்கைக்
கண்ணினுள் - இந்திரன். (௪) தளியுளார் - கோயிற்பணிவிடைபுரி
யும் பரத்தையர். அளி - வண்டு.

நரம்பினேழிசையாழிசைப்பாடலுநடது
 னிரம்புமாடலும்பெண்ணலகீர்மையும்பிறவு
 மரம்பைமாதரையொத்தனனறனெறியொழுகும்
 வரம்பினுலவர் தமக்குமேலாயினுண்மன்னே. (டு)

ஆயமாதர்பேர்பொன்னையாளென்பவவட
 னேயவாயமோடிருவிருணீங்குமுனெழுந்து
 தூயநீர்குடைந் துயிர்புரைசுடர்மதிக்கண்ணி
 நாயனாடியருச்சணையியமுநடத்தி. (சு)

திருத்தர்பூவணவாணரைச்சேவித்துச்சுத்த
 நிருத்தமாடிவந்தடியரைப்பொருளெனநினைபுங்
 கருத்தளாயருச்சித்தவார்களிப்பவின்சுவையு
 ணருத்தியெஞ்சியதருந்துவாளஃதவணியமம். (எ)

மாதரிந்நெறிவழங்குநாண்மற்றவளன்பைப்
 பூதலத்திடைத்தெருட்டுவான்போன்மலைவல்லி
 காதனையுன்றிருவுருக்காணியவுள்ளத்
 தாதரங்கொடுத்தருளிநூர்பூவணத்தையர். (அ)

ஐயர்தந்தபேரன்புருவாயினுண்முமான்
 கையர்தந்திருவுருவினைக்கருவினாற்கண்டு
 மையகண்ணினுள்வைகலும்வருபொருளெல்லாம்
 பொய்யிலன்புகொண்டன்பர்தம்பூசையினேர்வாள். (க)

அடியர்பூசனைக்கன்றியெஞ்சாமையாலடிகள்
 வடிவுகாண்பதெப்படியென்றமடியிலச்செழியற்
 கொடியில்பொற்கிழநல்கியவள்ளலையுன்னிப்
 பிடியனாளிருந்தாளஃதறிந்தனன்பெருமான். (க௦)

துய்யநீறணிமெய்யினர்கட்டங்கந்தொட்ட
 கையர்யோகப்பட்டத்திடைக்கட்டினர்பூதிப்

(டு) வரம்பு - எல்லை. ஏழிசையாவன - குரல், துத்தம், கைக்கி
 னை, உழை, இளி, விளரி, தாரம்.

(சு) ஆயம் - மகளிர்கூட்டம். (எ) சுத்தநிருத்தமாவது - சாந்தி
 க்கூத்து நான்கனுளொன்றாய், நூற்றெட்டுக் கரணங்களை யுடைய
 தானசொக்கக்கூத்து. (அ) மாதர் - இதில் அர்குற்றிய லுகரப்போ
 லி. ஆதரம் - விருப்பம். (க) கருவினாற்கண்டு என்றது - மெழக்கி
 னாற்கருவுருவமைத்தலை. (க௦) மடி - சோம்பல். செழியன் என்றது -
 குலபூடணபாண்டியனை.

பையர்கோவணமிசையசையுடையினர்பவளச்
செய்யவேணியரங்கொருசித்தராய்வருவார். (கக)

வந்துபொன்னனையான்மணிமாளிகைகுறுகி
யந்தமின்றிவந்தமுதுசெய்வாரொடுமணுகிச்
சிந்தைவேறுகொண்டடைந்தவர்திருவமுதருந்தா
துந்தமாளிகைப்புறங்கடையொருசிறைநீருந்தார். (கஉ)

அமுதுசெய்தருந்தவரொலாமகலவேறிருந்த
வமுதவாரியையடிபணிந்தடிச்சியரைய
வமுதுசெய்வதற்குள்ளெழுந்தருள்கெனவுங்க
ளமுதனோயின்கழைமினென்றருளலுமனையார். (கங)

முத்தராமுகிழ்வாணகையல்குலாய்முக்க
ணத்தாரானவர்தமரொலாமமுதுசெய்தகன்றார்
சித்தராயொருதம்பிரான்சிறுகையினரா
யித்தராதலத்தரியராயிருக்கின்றொன்றார். (கச)

நவமணிக்கலன்பூத்தபூங்கொம்பரினடந்து
துவாரிதழ்த்தகனியாயினாள்சுவாகநாகிலவென்
றுவமையற்றவர்க்கருக்கியமாசனமுதலிப்
பவமகற்றியவாடியமலர்முடியுறப்பணிந்தாள். (கடு)

எத்தவஞ்செய்தேனியொருமுத்தருளுத்தற்கென்னாச்
சித்தந்மேனியும்படிவெழிற்செல்வமுநோக்கி
முத்தவாணகையரும்பின்நஞ்சலிமுகிழ்ப்ப
வத்தந்நோக்கினாருட்கணுலருள்வலைப்பட்டாள். (கசு)

ஐயருள்ளெழுந்தருளுகவடிகணீரடியே
னாய்வெண்டியபணிதிருவுளத்தினுக்கிசையச்
செய்யவல்லனென்றஞ்சலிசெய்யவுண்ணகையா
மையனோக்கியநோக்கிமீனோக்கிதன்மணான். (கஏ)

வடியையநேர்விழியாய்பெருவணப்பினைசிறிதுன்
கொடியையநேரிடையெனவினைத்தனையெனக்கொன்றை
முடியினையாரமென்முகிழ்முலைக்கொடிதாழ்ந்
தடியனேற்குவேறையொருமெலிவிலையயா (கஅ)

(கஉ) சிந்தைவேறு கொண்டடைந்தவர் என்றது - பொன்ன
னையாருக்கு இரசவாதஞ் செய்யவந்தமையை. சிறை - பக்கம்.

(கடு) சுவாகதங்கில என்றதற்கு, நல்வரவல்லவா என்பது -
பொருள். (கஅ) வடி - மாவடுவின் பிளவு.

எங்கனாயகர் திருவுருக்காண்பதற்கிதயந்
தங்குமாசையாற்கருவுருச்சமைத்தனன்முடிப்பேற்
கிங்குநாடொறுமென்கையில்வரும்பொருளெல்லா
முங்கன்பூசைக்கேயல்லதையொழிந்திவவென்றான். (௧௯)

அருந்தால்லமுதனையவளன்புதித்திக்கத்
திருந்துதேனெனவிரங்குசொற்செவிமடுத்தையர்
முருந்துமூரலாய்செல்வமெய்யிளமைநீர்மொக்கு
ளிருந்தவெல்லையுநிலையிலவென்பதுதுணிந்தாய். (௨௦)

அதிகநல்லநிற்பதென்றறிந்தனையறத்து
ளதிகமாஞ்சிவபுண்ணியஞ்சிவார்ச்சனையவற்று
ளதிகமாஞ்சிவபூசையுளடியவர்பூசை
யதிகமென்றறிந்தன்பரையருச்சனைசெய்வாய். (௨௧)

உறுதியெய்தினையிருமையுமுன்பெயர்க்கேற்ப
விறுதியில்வவன்றிருவுருவீகையாற்காணப்
பெறுதியாகநின்மனைக்கிடைப்பித்தனையீய
மறுதியானபல்கலன்களுங்கொணர்தியென்றறைந்தார். (௧)

ஈயம்செம்பிரும்பிரசிதமென்பவுப்புணர்ப்பாற்
றோயும்பித்தனாவெண்கலந்தராமுதற்றொடக்கத்
தாயும்பல்வகையுலோகமுங்கல்லெனவலம்பத்
தேயுஞ்சிறிதடைகொணடிபோய்ச்சித்தர்முன்வைத்தான். (௨)

வைத்தலேறுவோறுலோகமுமழுவுழைகார்த
சித்தசாமிகணீற்றினைச்சித்தறினர்பாவித்
தித்தையிராவொரியிலிட்டெடுக்கினன்பொன்றா
மத்தைநாயகன்றிருவுருக்கொள்கெனவறைந்தார். (௨௪)

மங்கைபாகரைமடந்தையுமிங்குநீர்வதிந்து
கங்குல்வாயமுதருந்தியிக்காரியமுடித்துப்
பொங்குகாரிருள்புலருமுன்போமெனப்புகன்றா
ளங்கயற்கணுடையப்பிரியாரதற்கிசையார். (௨௫)

(௨௦) முருந்து - மயிலிறகினடி. (௨௧) அறத்துளதிகமாஞ்சிவ
புண்ணிய மென்றது - அருள்வழிநின் நியற்றுவதாகலின். (௨௧) உ
ன் பெயர்க்கேற்ப என்றது - அவ்வடியவன்பெயர் ஏமநாதையாத
லின்.

(௨௩) இரசிதம் - வெள்ளி. புணர்ப்பு - ஒன்றோடொன்றுசேர்
தல். (௨௪) பாவித்து என்றது - பொன்னாகக்கடவதென்று நினைத்
தமையை.

சிறந்தமாடநீண்மதுரையிற்சித்தர்யாமென்று
மறைந்துபோயினுர்மறைந்தபின்சித்தராய்வந்தா
ரறைந்தவார்கழலலம்பிடவெள்ளிமன்றாடி
நிறைந்தபேரொளியாயுறைநிருத்தரென்றறிந்தாள். (௨௬)

மறைந்துபோயினுரெனச்சிறிதயர்ச்சியுமனத்தி
னிறைந்ததோர்பெருங்கவற்சியைநீக்கினுரென்னுச்
சிறந்ததோர்பெருமகிழ்ச்சியுமுடையளாய்ச்சித்த
ரறைந்தவாறுதீப்பெய்தனளுலோகங்களனைத்தும். (௨௭)

அழலடைந்தபினிருண்மலவலிதிரிந்தரன்ற
ணிழலடைந்தவர்காட்சிபோனீப்பருங்கனங்கங்
கழலவாடகமானதாலதுகொண்டிகனிந்த
மழலையீர்ஞ்சொலான்கண்டனள்வடிவிலான்வடிவம். (௨௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மழலிடையுடையான்மேனிவனப்பினைநோக்கியசசோ
வழகியபிரானேவென்னவள்ளிமுத்தாகொண்டன்பீற்
பழகியபரணையாளுப்பரிவினாற்பதிட்டைசெய்து
விழவுதேர்நடத்திசகின்னன்கழிந்தபின்வீடுபெற்றாள். (௨௯)

கையதுண்ணிடையினுளநாயகன்கபோலத்திட்ட
கையகிர்க்குறியுஞ்சொன்னகாரணக்குறியுங்கொண்டி
வெய்யவெங்கதிர்கால்செம்பொன்மேனியேவருகிநாலாம்
பொய்யுகத்தவர்க்குத்தக்கபொருந்துருவாகிமன்னும். (௩௦)

இரசவாதஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆடலம் சீரு - கரு - திருவிருத்தம் - ௧௮௮௩.

(௨௬) அயர்ச்சி - துன்பம். கவற்சி - வருத்தம்.

(௨௮) இருண்மலம்-ஆணவமலம். தாளநிழல் என்றது—திருவ
டி ஞானச்செல்வத்தை. இதனை, “சுத்தமாஞ்சத்திஞானச் சுடரா
குஞ்சிவமொழிந்தச், சத்திதானின்றமுன்னைத் தகவிலாமலங்கள்
வாட்டி, அத்தனையருளுமெங்கு மடைந்திடமிருளகற்றி, வைத்திடு
மிரவிகாட்டிம் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே” என்பதானுமுணர்க.
களவகம்-மாசு. ஆடகம் - பொன். (௩௦) கபோலம்-கவுள்.

சிவமயம்.
நுப்பத்தேழாவது,
சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னனையார்பூங்கொன்றைவெணியிரதவாதம்
 பொன்னையாண்முன்செய்துபேரந்ததுபுகன்றேமார்த்தார்
 மன்னையமடுவில்வீட்டிமலரடிக்கன்பளு
 தென்னையமரிற்காத்ததிருவினையாடல்சொல்வாம். (க)

பொன்னெடுந்தேரிராசுபுரந்தரன்புரந்தராதி
 பன்னெடுந்தேவரேத்தப்பரனுலகடைந்தானிப்பா
 வந்நெடுந்தகையோன்மைந்தனடலிராசேசனென்போ
 னிந்நெடுந்தகையோன்மைந்தனிராசுகம்பீரனென்போன். (உ)

மற்றிவன் குமரன் பாண்டிவங்கியதீபனன்னான்
 பொற்றிணிதடந்தோண்மைந்தன்புரந்தரசித்தாமன்னான்
 வெற்றிகொள்குமரன்பாண்டிவங்கியபதாகன்வீரம்
 பற்றியசந்தரேசபாதசேகரனவன்சேய். (ங)

பலர்புகழ்சந்தரேசபாதசேகரனந்தென்ன
 னலைபுனலுடித்தகூடலடிகளுக்கன்பளுகிக்
 கொலைபுனர்வேலால்வெங்கோற்குறும்பெணங்களைகடர்த்து
 மலர்தலைபுலகமென்னும்வான்பயிர்வளர்க்குநாளில். (ச)

பத்துமான் றடந்தேர்நூறுபனைக்கைமாநூற்றுப்பத்துத்
 தத்துமானயுதமன்னர்நானையிவ்வளவேயீட்டி
 யித்துணைக்கேற்பநல்கியெஞ்சியபொருள்களெல்லாஞ்
 சித்துருவானகூடற்சிவனுக்கேசெலுத்துமன்னே. (ஞ)

கண்டிகைமகுடமாதிக்கலனிரைகுயின் றுந்திவகண்
 மண்டலமிடறுஞ்சென்னிக்கோபுரமாடமாதி
 யெண்டிசையிருள்கால்சீப்பவெரிமணியிழைத்துவேயந்துந்
 திண்டிறலுடையானின்னதிருப்பணிபிறவுஞ்செய்தான். (சு)

(ச) குறும்பு - குறுநிலமன்னர். (ஞ) பனைக்கைமா-பனைமரம்
 போன்ற துதிக்கையினையுடைய யானை. தத்தும்-தாண்டிச்செல்லு
 ம். நூற்றுப்பத்து - ஆயிரம். மன்னர் - காலாட்கள். அயுதம், பதினா
 யிரம். சித்துருவு-அறிவுருவம். (சு) பிற என்றது - நித்தநைமித்திய
 முதலியகடன்களை.

கல்லுமாறதன்மார்பன்கருவியின்சிறுமைநோக்கி
மல்லுமாறாததிண்டோள்வளவர்கோளுருவன்காலிற்
செல்லுமாயிரம்பரிக்கோர்க்கேவகனென்போன்றானே
வெல்லுமாறெண்ணிவஞ்சிவெய்ந்துகொண்டெழுந்துபோந்தான். (i)

பல்வகைக்கருவியீட்டப்படையொடும்பரவையிற்
செல்வதுபோலக்கன்னித்தீம்புனளுநோக்கி
மல்வரையாததோளான்வரவறிந்தெழுந்துமேருக்
கல்வரிசிலையான்முன்போய்க்கைதவன்றழந்துகூறும். (அ)

பொன்னதுவளையவேணிப்புனிதவிப்பூமிநேமி
யுன்னதுவலத்தினாலேயுருட்டிமென்வலத்தைநோக்கான்
றன்னதுவலத்தினாலென்றானையின்சிறுமைநோக்கி
யென்னதுதேயங்கொள்வானெண்ணினுன்போலுமன்றோ. (க)

காவிரிநாடன்சேனைக்கடலிடையெரிபோன்மூண்டு
மேவினனென்றகூறிமீனவன்வேண்டவானிற்
பூவிரிவாகையேபுனையநாம்பொருதுமென்றோ
நாவிரியாதமாற்றநாயகன்கூறக்கேட்டான். (க௦)

எல்லியங்கமலச்செவ்வியெனமுகமலர்த்துநாத
னல்லியங்கமலச்செந்தாளநந்தழீஇப்புறம்புபோந்து
பல்லியந்துவைப்பத்தானைப்பாவையுட்பரிமாலூர்த்து
கொல்லியம்பொருப்பன்சேனைக்கடலெதிர்துகினானே. (க௧)

பண்ணுதலிசைவண்டார்க்கும்பசந்தொடைச்செழியன்றானே
யெண்ணுதலிலவாஞ்சென்னியிரும்படைக்கடனேராராய்
நண்ணுதலெனப்போய்ப்பொன்னிநாடவன்மமர்கட்கெல்லாங்
கண்ணுதலருளாலங்கோர்கடலெனத்தோன்றிற்றம்ம. (க௨)

கடலெனவருமாலூர்த்துகைதவன்சேனைமுன்போ
யடலணிமேருக்கோட்டியாலவாய்நெடுநாண்பூட்டி

(எ) கல் - மலை. மாறு - பகை. கருவி என்றது - சேனையை.
வஞ்சி - பகைமேற்செல்வோரணியும்மலை.

(அ) கருவியீட்டம் - ஆயுதத்தொகுதி. பரவை-கடல். கைதவ
ன்-பாண்டியன். (க) நேமி-ஆக்கினசக்கரம். (க௦) நாவிரியாதமாற்
றம்-அசரீரிவாக்கு. (க௧) எல்-பகல். அல்லி-அகவிதழ். கொல்லியம்.
பொருப்பன் - கொல்லிமலைக் கரசனாகிய சோழன். (க௨) ஆலவாய்
என்றது - வாசகியை. துழாய்க்கோல்என்றது, திருத்துளபமாலையையு
பூண்ட திருமாலாகியபாணத்தை. மிடல் - வெற்றி.

மடலவிழ்துழாக்கோனாட்டிவாயெரிபுரத்திலூட்டி
மிடலணிகூடற்கோமான்வேடுருவாகிரின்றான்.

(௧௩)

கங்குல்வாய்த்திங்கள்போலக்காதணிதந்ததோடுங்
கங்குல்வாய்முனைத்தமீன்போற்கதிர்முத்தவடமுங்குஞ்சிக்
கங்குல்வாய்ச்சிலைபோல்வெட்சிக்கண்ணிகுழ்கலாபச்சூட்டுங்
கங்குல்வாய்கிழிக்குந்தந்தக்கடகமுமின்னுக்கால.

(௧௪)

அண்டத்தாரமரர்நாமமன்றுதொட்டடையத்தோற்று
கண்டத்தாரிருளையெங்குங்கலந்தெனக்கறுத்தமேனி
கொண்டத்தாராரினற்கோர்கூற்றெனக்கொல்வேலேந்திச்
சண்டத்தீயென்னநின்றன்காவிரித்தலைவன்காண.

(௧௫)

சீறியாயிரம்பரிக்கோர்சேவகன்வந்தேனென்னக்
கூறினானெதிர்ந்தான்வெள்ளிக்குன் றவன்பத்துதூறு
மாறிலாப்பரிக்குமட்டோர்வயவனீயன்றோவெண்ணி
லீறிலாப்பரிக்குமொற்றைச்சேவகன்யானேயென்றான்.

(௧௬)

என்றசொல்லிடியேறென்னவிருசெவிதுளைப்பக்கேட்டு
நின்றவனெதிரேமின்னுநீட்டிச்சென்மேகம்போலச்
சென்றுவேல்வலந்திரித்துச்செயிர்ந்தனன்திர்த்துச்சீற
வன்றிறனுற்றுப்பத்துவயப்பரிக்கொருவனஞ்சா.

(௧௭)

யாமினியிந்தவேலாலிறப்பதற்கையமில்லை
யாமெனவகன்றான்மாவோடாயிரம்பரிக்கோர்மள்ளன்
காமனைவெருண்டவேடன்மறைந்தனன்கங்குற்சோதி
மாமகனதுகண்டோடும்வளவனைத்துரந்துசென்றான்.

(௧௮)

துரந்திடுமளவிலோடுஞ்சோழனுந்திரும்பினோக்கிக்
கருந்தடங்கண்ணிபாகங்கரந்தவேடுவனைக்காணன்
வருந்தயரச்சந்தீர்த்தான்மதுரையினளவும்பற்றிப்
புரந்தரம்புறங்கண்டானைப்புறங்கண்டுமுடுக்கிப்போனான்.

(௧௯)

காலொன்றுமுடுக்கப்பட்டகனலொன்றுநடந்தாலொத்து
வேலொன்றுதடக்கைநேரிவேந்தனன்முடுக்குண்டோடுஞ்

(௧௫) அண்டம் - விண்ணுலகம். ஆர் - பொருந்தல். நாமம் - அச்சம். தார் - மாலை. ஆர் - ஆத்தி. சண்டத்தீ - வடவைத்தீ.

(௧௮) கங்குல்சோதிமாமகன் என்றது - இரவில்விளங்கும் சந்திரன் மரபிற்றோன்றிய சுந்தரேசபாத சேகரபாண்டியனை.

(௧௯) புரந்தரன் - இந்திரன்.

சேலொன்றுகொடியினுன் தன்செழுநகர்விரைந் துசெல்வான்
மாலொன் துகளிற்றினுங்கோர்மதுமலர்க்கிடங்கில்வீழ்ந்தான். (௨௦)

மீனவன்மதுரைமூதூர்மேற்றிசைக்கிடங்கில்வீழ்
மானவெம்புரவியோடும்வளவனும்வீழ்ந்தான்கூடற்
கோனவனருளால்வானோர்குரைகடல்கடையத்தோன்று
மானையினெழுந்தான்மென்னன்கோழிவேந்தாழ்ந்துபோனான். (1)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பிலத்தளவாழ்ந்த கடிமலர்க்கிடங்கிற் பெருந்தகையவிந்தவன்
றுகில்பூண், கலத்தரும்பேழை படைபரிமான்மேற் கரியெலாங்கவ
ர்ந்து தண்பொருரைத், 'தலத்தவன்மற்க னாயகரணியத் தக்கதுச
ணிகலனல்கி, நலத்தகையவர்பே ரருட்கடற்கன்பு நதியெனப்பெ
ருகிவீற்றிருந்தான். (௨௧)

சோழனைமடுவில்வீட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௬ - க்கு திருவிருத்தம் - ௧௯0௭.

முப்பத்தேட்டாவது,

உலவாக்கோட்டையருளிய படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்பனிக்க திர்வேணிவானவன்மீனவன் மனைமானவேன்
முன்பனிக்கவலந்திரித்துமுடிக்கிறேரியடுக்கலான்
பின்பனிக்கமலத்தடத்திறவிட்டவாறிதுபெருமைசா
லன்பனுக்குலவாதகோட்டையளித்தவாறுகிளத்துவாம். (௧)

கலிநிலைத்துறை.

பொடியார்க்குமேனிப்புனிதர்க்குப்புனிதவேற்றுக்
கொடியார்க்குவேதக்குடிக் கிணையானகூடற்
படியார்க்குஞ்சீர்த்திப்பதியேருழுவோருணல்லா
னடியார்க்குநல்லானதத்திற்கும்புகழ்க்குநல்லான். (௨)

(௨௧) ஆனை என்றது—பாற்கடலிற்றேன்றியவெள்ளையானை.
யை. கோழி - உறையூர். (௨௨) அவிந்தவன் - இறந்தசோழன்.

(௧) பனிக்க - நடுங்க. அடுக்கல் - மலை. (௨) பொடி - திருநீறு.
குடிக் - உச்சி. உழுவோர் - வேளாளர்.

அனையான தத்திற்குள்போன் நவனான் தகற்பின்

மனையான்மரபின்வழுவாததருமசீலை

யெனையாருநன்குமதிக்கவீருக்குநீரா

டனையான்பதிக்குக்கதிக்குத்தனிச்சார்புபோல்வான்.

(௩)

பல்லேருழவின்றொழிவ்பூண்டிபயன்கள்கொள்வான்

வில்லேருழவன் கடன்கொண்டுமிருந்தவெல்லா

யில்லேருழத்திமடைச்செல்வமியற்றியேந்த

வல்லேறுகண்டனடியாரையருத்துநீரான்.

(௪)

தொகைமாண்டதொண்டர்சுவையாறுதழீஇயநான்கு

வகைமாண்டமாறுபடுமுண்டிமறுத்தருந்த

நகைமாண்டவன்பின் தலையாயவனல்கநல்கப்

பகைமாண்டசெல்வமணற்கேணியிற்பல்குநாளின்.

(௫)

இந்நீரவாயவளங்குன்றினுமின்மைகூடாக்

தன்னீர்மைகுன்றானெனுந்தன்மைபிறர்க்குத்தேற்ற

நன்னீர்வயலின்விளைவென்கிளவிவுசெய்ய

மின்னீரவேணிமதுரேசர்விலக்கினாரே.

(௬)

குன்றாவிருத்திக்கடன்கொண்டுகொண்டன்பர்பூசை

நன்றாடத்தத்தொடுத்தான்கடன் றாணுகிட்டா

தொன்றாணுகொண்டவிரத்தத்துக்குறுதியின்றி

நின்றாணுடம்பையொறுக்கின்மறியமம்பூண்டான்.

(௭)

கொடிப்பாரவரேவிளைவுக்கடன்கோளுமாற்றித்

தடுப்பாரெனின்மற்றதையாவர்தடுக்கவல்லா

ரடுப்பார்விழுமங்களைவாரடியார்க்குநல்லாண்

மடுப்பானியமந்தடைபட்டுவருந்துகின்றான்.

(௮)

விண்ணாறுகுடும்விடையான்மறர்க்குட்டியன்றி

யுண்ணாதவன் தன்னுயிர்க்குத்துணையாயகற்பிற்

(௩) தனையான்பதி - தன்னைக்கொண்டகணவன்.

(௪) வில் ஏர் உழவன் என்றது—வில்லாகிய ஏரால் பகைப்புலத்தையுழும் அரசனை. கடன் - அரசிதைப்பணம். இல்லேருழத்தி என்றது - தருமசீலையை. மடை - சோறு. அல்லேறுகண்டன் - நீலகண்டன்.

(௫) நான்குவகை என்றது—உண்ணல், தின்னல், நக்கல், பருகல்களை. மறுத்தருந்த என்றது—முற்சிகைமாற்றிப் பிற்சிகையுண்ணுதலை, இதனை அறுசுவையுண்டி யமர்நீதில்வாளுட்ட என்னும், நாலடியாரிற்காண்க. கேணி - கிணறு. (௭) விருத்திக்கடன்-வட்டிக்குவாங்குக்கடன். (௮) விழுமம்-துன்பம். கோள் - கொள்ளுதல்.

பண்ணர்மொழிதன்னொடும்பட்டினிவிட்டுநெஞ்சம்
புண்ணாகவாகம்பசித்தீயிற்புழுங்கப்பட்டான். (௧)

இறக்கும்முடம்பாற்பெறும்பேறினியாவதென்ன
வறக்குன் றீனையான் மீனையோடுமடைந்திச்செய்தி
நிறக்கின் றசெம்பொற்சிலையார்க்குநிகழ்த்தியாவி
துறக்கின் றதுவேதுணிவென்றுதுணிந் துபோனான். (௧௦)

ஐயன்றிருமுன்னரடைந்தடிதாழ்ந்துவானே
ருய்யும்படிநஞ்சமுதுண்டவொருவவன் றன்
மெய்யன்பர்ப்புசைக்கிடையுறுவீனையவென் றன்
செய்யும்புலமும்வீனவின் றிச்சிதைந்தவென்னு. (௧௧)

விடனல்குருலப்படையாய்கடன்வேறுகானேன்
கடனல்கவல்லார்தமைக்காட்டிதிகாட்டிலாயேன்
மடனல்குமிந்தவுடம்பின் சுமைமாற்றுவேனென்
றுடனல்குநற்புக்குரியாளொடும்வேண்டிமெல்லே. (௧௨)

பஞ்சாதிவேதப்பொருள்சொன்னபரமன் வாக்கொண்
றஞ்சாதிவேளாண்டிலவாவுனகத்திலின்றோர்
செஞ்சாதியாயசெழுவாலரிக்கோட்டையுய்த்தே
மெஞ்சாதிருக்குமெடுக்குந்தொறுமென் றுமாதோ. (௧௩)

நீநாளும்பூசித்ததில்வேண்டியகொண்டுநித்த
மாறாதவன்பர்க்கமுதூட்டியெவர்க்குமன்ன
தாளுதிநாளுதருமங்களுஞ்செய்திவீடு
மேளுளளிக்கின் றனமென்றுவிசம்பிற்குடற. (௧௪)

கேட்டின்பமெய்திக்கிளர்விம்மிதனாகிவேதப்
பாட்டின் பயனைப்பணிந்தில்லமடைந்துபண்டை
யீட்டுந்தவப்பேறனக்கண்டனன்றொண்டர்க்கெந்தை
கூட்டுங்கதிபோலுலவாமற்கொடுத்தகோட்டை. (௧௫)

வானுறுகுடிதருகோட்டையைவைகரோறும்
பூநாறுசார்ந்தம்புகையொண்சுடர்கொண்டருச்சித்

(௧) பட்டினிவிட்டு - பட்டினியிருந்து.

(௧௨) மடன் - அறியாமை. (௧௩) பஞ்சாதி - சந்தைகூட்டிவே
தாத்தியயனஞ் செய்வோர் நிறுத்துதற்றுவருத்த ஐம்பது பதங்கொ
ண்ட ஓர்முடிபு.

(௧௫) வேதப்பாட்டின் பயன் என்றது - சிவபெருமானை.

தானாதசெவ்வியடிசிற்சுமதற்குவேண்டு
நானாகருவிவிலைக்கும்மதுநல்கவாங்கா.

(௧௬)

மின்னாச்சடையான் தமராய்ந் தவர்வேதச்செல்வர்
தென்னாடர் தெய்வம்வீருந்தொக்கல்செறிந் துநட்டோர்
முன்னாமெவர்க்கும்முகில்போல்வரையாமனல்கி
யெந்நானாநோயின் தளகாதிபனென்னவாழ்ந்தான்.

(௧௭)

மேற்படி - வேறு.

அன்பன்னடியார்க்கினியானனிநாளானந்தல்கித்
தன்பன்னியொடுமயலார்சுற்றந்தமரோடும்
பின்பந்நிலையேயிமவான்மகளைப்பிரியாத
வின்பன்னுருவாய்ச்சிவமாநகர்க்கென்றிறைகொண்டான்.

(௧௮)

உலவாக்கோட்டையருளியபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் சள - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௨௫.

முப்பத்தொன்பதாவது,

மாமனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமநாறிதழியார்தந்தமர்க்கன்பன்வறுமைப்பட்டோ
னாமநாளுலவாக்கோட்டையருளியமுறையிதையன்
தேமனாண்முல்லைத்தீர்த்தார்ச்சிறுதகைவணிகற்காக
மாமனும்படிவங்கொண்டுவழக்குரைவண்ணஞ்சொல்வாம்.

(௧)

கன்னிநான்மாடக்கூடற்கடிநகர்வணிகமாக்க
டன்னின்மாநிதிக்கோனன்னான்றனபதியென்னும்பேரான்
மன்னிநாணையான்கற்பின்மடவரல்சசிவையென்பான்
பொன்னிநாண்முளரிசசேக்கைப்புண்ணியத்திருவினன்னான்.

(௨)

(௧௬) நானாகருவி என்றது - சமைத்தற்கு வேண்டும்பலவிதவு
பகரணங்களை. (௧௭) ஆய்ந்தவர் என்றது - ஆகம ஆராய்ச்சியையு
டையகைவரை. ஒக்கல் - சுற்றத்தார். அளகாதிபன் - குபேரன்.

(௧௮) இன்பன் என்றது - சிவபெருமானை.

(௨) நிதிக்கோன் - குபேரன்.

ஏனவிவர் தமக்குமைந் தற்பேறின்றியிரங்குநாளிற்
றனபதிமருகன் றன்னைத்தகவுசான்மகவாக்ஞொண்டே
மனமகிழ்சிறப்பானல்கமனைவியுந்தொழுதுவாங்கிப்
புனைவனபுனைந் துபோற்றிப்பொலிவுறவளர்த்துக்கொண்டான். (i)

தனபதிமகப்பேறற்றாளுயினுந் தணவாக்காதன்
மனைவிமேல்வைத்தவாசையக்கினுல்வருந் தியீன்ற
தனையனைமகவாத்தந்ததங்கைமேற்றீராப்பூசல்
வினைவினைத்தொழுகவோர்நாளினை யளும்வெகுண்டுசொல்வான். (ii)

பெருமிதமுனக்கேன்பிள்ளைப்பேறற்றபாலிரீயென்
னருமைநன்மகளுவன்றேவிருமையுமடைவாயென்னப்
பெரிதுநாண்டைந் துமேலைக்காயினும்பிள்ளைப்பேறு
தருதவம்புரிவேனென்னாத்தனபதிதவமேற்செல்வான். (iii)

தன்பெருஞ்செல்வமெல்லாமருமகன் றனக்கேயாக்கி
யன்புகொண்மனைவியோடுமருந்தவநெறியிற்சென்றான்
பின்பவன்வரவுதாழ்ப்பமருமகன்பெற்றவெல்லாம்
வன்பினுல்வழக்குப்பேசிவெளவினாந் தாயமாக்கள். (iv)

வினைநிலனடிமைபைம்பூண்வெறுக்கைநன்பசுக்களேனை
வன்னுமாற்றவர்கைக்கொள்ளவன்சிறையிழந்தபுட்போற்
றளர்வுறுமகனுந்தாயுஞ்சார்பிலார்தம்மனோர்க்கோர்
களைகனாருக்குங்குடற்கடவுளேசரணமென்னா. (v)

வந்துவானகடுபோழ்த் தமணிமுடிவிமானக்கோயிற்
சுந்தரநாதன்பாதத்துணைதொழுதிறைஞ்சியார்க்குந்
தந்தையுந்தாயுமாகுந்தம்பிரானீரேயெங்கட்
கெந்தையும்யாயுமென்னாவிருங்கிநின்றினையசொல்வான். (vi)

என்மகன் றன்னைமைந்தனின்மையாலெவருங்காணத்
தன்மகனாகக்கொண்டுதகுதியாலன்றேகாணி
பொன்மனைபிறவுநல்கிப்போயினுனெம்முனிப்பால்
வன்மையாற்றாயத்தார்களவையெலாம்வெளவிக்கொண்டார். (vii)

(viii) மருகன் என்றது-தங்கைகுமாரனை.

(ix) பூசல்வினை - போர்த்தொழில். (x) தவநெறி என்றது-
வாணப்பிரஸ்தநிலையை. தாயமாக்கள் - ஞாநிகள். (xi) வெறுக்கை-
திரவியம். களைகண் - பற்றுக்கோடு. (xii) தந்தையுந் தாயுமாகுந்தம்
பிரான் என்றது-எவ்வுயிர்க்கும்வினைவழி அருந்தர் சீகண்டர் மூகத்
தாலூட்டுவோ னாதலின். (xiii) எம்முன் என்றது - என் மூத்தோ
னென தனபதிவணிகனை விளக்கின்றது.

ஒருத்திராநெருத்திக்கிந்தவொருமகனிவனுந்தேறும்
கருத்திலாச்சிறியன்வேறுகளைகணுங்காணேனைய
வருத்திசாலறவோர்தேறுமருட்பெருங்கடலேயெங்கு
மிருத்திரீயறியாய்கொல்லோவென்றுபார்படியவீழ்ந்தான். (க௦)

மாறுகொள்வழக்குத்தீர்க்கவல்லவராளினாலே
சீறுகொள்வடிவேற்கண்ணாள்சிறுதுயிலடைந்தான்மெய்யி
லூறுகொள்கரணமைந்துமுற்றறிகனவிந்கங்கை
யாறுகொள்சடையார்வேதசசெல்வராயடுத்துச்சொல்வார். (க௧)

புலர்த்தபின்றாயத்தோரைப்புரவலனையாற்றால்
வலந்தருமன்றத்தேற்றிமறித்தனையிருத்தியாம்போந்
தலந்தருமறிவான்மூத்தோரனைவருமிசையவந்தச்
சலந்தருவழக்குத்தீர்த்துத்தருகும்போதியென்றார். (க௨)

வேரியங்குவளைபுண்கணவிழித்தனள்வியந்துகெட்டே
னருமில்லார்க்குத்தெய்வந்துணையென்பதறிந்தேனென்னாக்
காரிருங்கயலுண்கண்ணாள்கணவனைத்தொழுதுவாழ்த்திச்
சீரிளங்குமரேனெந்தெரிவைதன்மனையிற்சென்றார். (க௩)

சென்றவன்கங்குலெல்லேதெரிந்தபினெழுந்துவெள்ளி
மன்றவன்கோயில்வாயில்வந்துவந்தனைசெய்தம்பொற்
குன்றவனுரைத்தவாற்றாற்கொடுமைசால்வழக்குப்பூட்டி
வென்றவரிருக்கையெய்திவிளம்புவாள்பலருங்கேட்ப. (க௪)

அட்டில்வாய்நெருப்பிடேலோரடியிடேலறத்தான்றிப்
பட்டிமைவழக்கால்வென்றுபோகொட்டேன்பலருங்கேட்க
விட்டனனரசனையறத்தவிசேறியான்றோ
ரொட்டியபடிகேட்டெங்களுரிப்பொருடந்துபோமின். (க௫)

என்றனன்மறித்தலோடுமிழுக்குரையாடிமைது
வன்றிறல்வலியார்தள்ளியடித்தனர்மைந்தனோடுந்

(க௦) தேறுங்கருத்து என்றது - நன்மை தீமைகளைப்பகுத்து
அறியுங்கருத்தினை. அருத்தி-அன்பு. (க௧) ஐறுகொள்கரணம் ஐந்
தாவன - பரிசும், சத்தம், ரசம் ரூபம், கந்தனகளை. உற்றறிகனவு
என்றது - சொப்பனவாஸ்தையில் வாயுவாதி யிருபத்தைந்து தத்து
வங்களும் உளவாதலின். (க௨) புலர்தல் - விடிதல். மன்றம் - நியா
யசபை. அலம் - அமைதி. சலம் - கொடுமை.

(க௩) கெட்டேன், வியப்பிடைச்சொல். (க௫) அட்டில்வாய்-
சமைக்குமிடம். பட்டிமை-வஞ்சனை. அறத்தவிச-நியாயபீடம். நட
டல் - தீர்மானித்தல். (க௬) இழுக்கு - தவறு.

சென்றனண்முறையோவென்னுத்திருந்தறத்தவிசினோர்மு
னின் றுரையாடினாங்கேட்டறிந்தனர்நீதினாலோர். (கக)

அறத்தவிசுருப்போரேவலாடவரோடும்போந்து
மறித்தவைக்களத்திற்கூட்டிவந்தனள்வந்தவெல்லை
யறக்கொடிபாகர்வெள்ளியம்பலவாணர் தாமத்
திறத்தனபதியேயென்னத்திருவுருக்கொண்டசெல்வார். (கௌ)

கலிவிருத்தம்.

பெருவிலைக்குண்டலம்பிடரிந்பத்திபாய்ந்
தெரிகதிர்கவிழ்ப்பவான்றிக்குமங்கத
மருவரைத்தோள்கிடந்திமைப்பவாகமேற்
குருமணிக்கண்டிகைகுலாய்ப்பின்கோட்டலை. (கஅ)

முரலளிப்புறவிதழ்மொய்ப்பச்செய்யதா
மரைசிறிதலர்ந்தெனமணிசெய்மோதிரக்
கரதலம்வீசியோர்கடுங்கணைநெனப்
பெருமிதநடைகொடுநடக்கும்பெற்றியார். (கக)

வாடியமுளரிபோன்மாறிட்டாறிடத்
தூடியுமலர்ந்தபோதொப்பமைந்தன்மே
ளுடியதண்ணளிரயந்துமுட்குடை
கூடியமுகத்தினர்குறுகுவாரவை. (உ௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரசனின்கில்லைகொல்லோவான்றவரில்லைகொல்லோ
குரைகழல்வேந்தன்செங்கோல்கொடியதோகோதினூல்க
ளுரைசெயுந்தெய்வந்தானுமில்லைகொலுறுதியான
தருமமென்கொளித்ததேகொலென்றறத்தவிசுற்சார்வார். (உக)

தனபதிவரவுநோக்கிவஞ்சனைத்தாயத்தீர்க
ளினைவுறுமனத்தராகிவிம்மிதமெய்திவெல்லு
மனவலியிழந்துபண்டுவழக்கலாவழக்கால்வென்ற
வினைநினைந்துள்ளம்ச்சநாணிஞல்விழுங்கப்பட்டார். (உஉ)

(கௌ) ஏவலாடவர் - ஏவியவேவுகாரர். அறக்கொடி என்றது-
மூப்பத்திரண்டறமும் வளர்த்தருளிய உமாதேவியாரை.

(கஅ) வான் - கிரணம். அங்கதம் - வாருவலயம். மணிக்கண்டி-
கை-முத்துவடம். (கக) மணிஎன்றது நீலரத்தினத்தை. ஏறு-இடப
ம். (உ௦) உட்குடை-உள்ளக்கருத்து. (உக) ஆன்றவர் - அறிவால
மைந்தமுதியோர். தூல் - வேதாகமங்கள். (உஉ) இளைவு-வருத்தம்.

மா துலராதிவந்தோர்மருகனைத்தம்பின்வந்த
தா துலராதகோதைதன்னெடுந்தழீஇத்தங்கண்ட
மீ துலராதசாமவேதமார்ப்பவர்போல்வாய்விட்
டா துலரானீரந்தோவையவென்றழுதுடைந்தார். (௨௩)

குடங்கையினெடுங்களுளங்குமரனும்வணிகன்றாளிற்
றடங்கணீராட்டவீழ்ந்தார்தடக்கையாலெடுத்துப்புல்லி
மடங்கலேற்றையான்ருளும்ற்றவர்தமைத்தன்கண்ணீர்
நெடுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்த்திக்குமரனேநேர்ந்துடைவான். (௨௪)

ஐம்படைமார்பிற்காணேன்சிறுசிலம்படியிற்காணேன்
மொய்ப்பிடைமதானிகாணேன்முகத்தசைசுட்டிகாணேன்
மின்படுகுழைக்காணேன்வெற்றுடல்கண்டேனப்பா
வென்பெறுமென்றுபிள்ளைப்பணிகளுங்கவர்த்தாரென்னு. (௨௫)

அனைவருமிரங்கவாய்விட்டமுதவரிளையாடன்னைத்
தனையனைக்கண்ணீர்மாற்றித்தடக்கையான்முதுகுதைவந்
தினையன்மின்னென்முன்வேறென் நெண்ணன்மினென்னுவஞ்ச
வினைஞர்வல்வழக்குச்சோர்த்துவிடுவதுகாண்மினென்னு. (௨௬)

நட்பிடைவஞ்சஞ்செய்தும்நம்பினார்க்குன்மாறாட்டத்
துட்படக்கவர்த்துமேற்றேர்க்கிம்மியுமுதவாராயும்
வட்டியின்மிதப்பக்கூறிவாங்கியுஞ்சிலர்போலீட்டப்
பட்டதோவறத்தாறீட்டிநம்பொருள்படுமோவென்னு. (௨௭)

மங்கலமாடமோங்குமுதுரைநாயகனைநோக்கிச்
செங்கரஞ்சிறமேற்குப்பிமாணிக்கந்தேற்றிவிற்கு
மெங்குலவணிகரேறேயெம்மனோர்வழக்கையிந்தப்
புங்கவரிடனாதீர்த்துத்தருகெனப்புலம்பியார்த்தார் (௨௮)

(௨௩) மா துலன் - மாமன். தா து - மகரந்தம். உலராத - அழி
யாத. ஆதுலர் - வறிஞர்.

(௨௪) குடங்கை - உள்ளங்கை. தாளில், உருபுமயக்கம்.

(௨௫) ஐம்படை என்றது - பிள்ளைப்பருவத்தில் காதத்தற்பொ
ருட்டு, காக்குங்கடவுளாகியதிருமாலினது, சங்கு சக்கர கதா கட்ட
கோதண்டம் என்னும் பஞ்சாயுத வடிவமாகச்செய்யும் ஒருவகை
பாபரணம். மொய்ப்பு - தோள். மதானி - வாகுவலயம்.

(௨௬) வஞ்சவினைஞர் என்றது - ஞாநிகளே. (௨௭) ஐண்மா
ராட்டம்-வஞ்சித்துக்கொல்லல்.

ஆவலித்தழுதகன்வரவஞ்சரைவெருண்டுநோக்கிக்
காவலன்செங்கோணுண்ணுல்கட்டியதருமத்தட்டி
னுவெனுத்துலைநாவிட்டெம்வழக்கையுநமராய்வந்த
மேவலர்வழக்குந் தூக்கித்தெரிகெனவிதந் துசொன்னார். (௨௧)

நரைமுதுபுலியன்னுன்சொற்கேட்டலுநடுங்கிச்சான்றோ
ரிருவர்செர்வ்வழக்குமேற்கொண்டறுவதித்திரண்டுநோக்கித்
தெரிவழியிழுக்குஞ் திவழக்கெனச்செப்பக்கேட்டி
வெருவினர்தாயத்தார்கன்வலியுரினவேறுசொல்வார். (௩௦)

தவலருஞ்சிறப்பினுந் தனபதிவணிகரல்ல
ரிவரெனவவையங்கேட்பவிருகையும்புடைத்துநக்குக்
கவளமானுரித்துப்போர்த்தகண்ணுதல்வணிகர்கோமா
னவரவர்குடிப்பேர்பட்டவகாணிமற்றனைத்துங்குறும். (௩௧)

தந்தைதாய்மாமன்மாமிதாயத்தாரிவரையின் ரூர்
மைந்தர்களுடன்பிறந்தார்மனைவியர்கிளையூர்மற்று
மந்தமில்குணங்கன்செய்கையா தியவடையாளங்கன்
முந்தையின்வழுவாவணமுறையினுன்மொழிந்தான்முன்னோன்.

அனையதுகேட்டவான்றோரனைவருநோக்கியந்தத்
தனபதிவணிகர்தாமேயிவரெனசசாற்றலோடு
மனவலித்தாயத்தார்தம்வழக்கிழுக்கடைந்ததீது
நனைவழிவேம்பன்றேரிற்றண்டிக்குநம்மையென்னா. (௩௩)

இல்லினுக்கேகிழ்வன்யானென்றுவருளத்திற்கேகி
யொல்லையிலவருவேனென்றுமொவ்வொருவார்த்தையிட்டி
வல்லெழுவுனையதோளாரனைவரும்வன்காறள்ளச
செல்லெழுமுகில்போற்கூட்டஞ்சிதைந்தனரொளித்துப்போனார். ()

அனையவர்போகநின்றவறனவின்மன்றத்துள்ளோர்
தனபதிவணிகர்தந்தனமெலாந்தத்தமைந்தத்
கெனமனையெழுதிவாகுகியீந்தனரீந்தவெல்லை
மனமொழிகடந்தநாய்கர்மறைந்துதங்கோயில்புக்கார். (௩௫)

(௨௧) ஆவலித்து - வாய்திறந்து. துலை - துலாக்கோல். தூக்கி-
ஆராய்ந்து. வித்தத்தல், மிகுத்துச்சொல்லல்.

(௩௦) அறுவதித்தல்-முற்றுகிறத்த பொருளைப்பற்றித் திரும்பச்
சொல்லும் நியாயம். தெரிவழிஎன்றது - உத்தேசம், இலக்கணம்,
சோதனை என்னும் போதப்பிரகாரங்களால் ஆராய்வுமுறையை.

(௩௧) தவல்-கெடுதல். கவளமான்-யானை. (௩௩) நனை-தேன்.

(௩௪) எழு - தூண். (௩௫) மனை - சாதனம்.

இம்மெனப்பலருங்காணமறைந்தவாரிருந்தண்டிடம்
செம்மவென்றறிந்துநாய்கச்சிறுவனுக்குவகைதூங்க
விம்மிதமடைந்துவேந்தன்வரிசையுள்வெறுப்பநல்கிக்
கைம்மறிவணிகர்கோயில்புதுக்கிணன்கனகங்கொண்டு. (௩௯)

கலிநிலைத்துறை.

பூதநாயகன்பூரணசுந்தரப்புத்தேள்
பாதசேகரன்வரகுணபாண்டியன்புயத்தி
லோதநீருவகின்பொறைசுமக்கவைத்தும்பர்
நாதர்சேவடித்தாமரைநகைநிலடைந்தான். (௩௯)

மாம்பனாகவந்துவழக்குரைத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௧௧௬௨.

நாற்பதாவது,

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

எழுதீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்கொண்டவேதமுதலிடையீறுநாடரிய பரமாமனாகியொரு
வணிக, நெண்கொண்ட காணிபொருள் நவாஞ்ஞாதி மாதுலரை மெ
திரேறி வென்றபடியிதுவான், தண்கொண்டநெயிவர குணதேவனெ
ய்துபழி தன்னேத்துடைத்தனையமனவன், கண்கொண்டகொணவுயர்
சிவலோகமதுரைதனில் வருவித்தகாதையினி மொழிவாம். (௧)

இயமானனிந்திரவி யெரிவானிலஞ்சலில மெறிகாலெனும்பரு
தியிருநான், மயமானசுந்தரனை மனவாய்மெய் யன்பினிறை வழிபா
டடைந்தவர குணனாய்ச், சயவேளைவென்றவடி வினனீறில்வென்றி
பெறு சதவேள்வியிந்திரனை நிகர்வோ, னியன்மேனி கொண்டவொ
ளியினிலேழ்பசும்புரவி யினதேசுவென்றவர குணனே. (௨)

(௧) ஞாதிமாதுலர் - தாயாதிகளான மாமன்மார். மன்னவன்
என்பது - இடைகுறைந்து மனவன் எனின்றது.

(௨) இயமானன்-ஆன்மா. எரி - நெருப்பு. சலிலம்-சலம். கரல்-
காற்று. இருநான்மயம் என்றது-ஆன்மாமுதலிய எட்டுப்பொருள்
களும் இறைவனது மூர்த்தமாதலின். சதம் - நூறு. இயல் - இலக்ஷ
ணம். இனன் - சூரியன்.

வாருண நூக்குச்சிவலோகநீகாட்டிப்பபடலம்

மறையாதிகலைபலவு மகமாதிபலவினையும் வருவாதுநிறவுத
வின்மலர்மே, விறையாதிமலர்வனினை பிரிவான்திருமகளி ரிகபோ
கம்வினையமுறைசெயலாந், கறையாழிவளைகளணி கரணுகியிகல்செ
ய்பொறி கரணதிபகைகளைபுநெறியா, லறைவாய்மைபுரையின்மு
ழு துணர்வாலெவ்வுயிருநிறை யாணுகிபுலகுமுறைசெயுநாள். (௩)

வேட்டஞ்செய்காதலொரு நாட்டங்கவேகிவன மேட்டெங்கு
மாதலியெரியா, நாட்டஞ்செய்காயுமுறை நீட்டிக்கையானைமுக்
நாட்டிம்பலேனமிவைமுதலா, வோட்டஞ்செய்தேரிரவி கோட்டின்
கணேறியிரு னூட்டந்திமாலெவருமனவாக், கோட்டஞ்செய்வார்கிலை
யின் மாட்டிப்பினாறியுயிர் கூட்டுண்மொநகரில்வருவான். (௪)

காலிந்தகும்புரவி மேலிந்தகடிந்துவரு காலக்கடந்தனிலொர் ம
றையோன், மாஹந்தயர்ந்துமுகம் வேர்வைக்குறுந்திவலை வாரக்கி
டந்துவிழிதுயிலவோன், மேலக்ககும்புரவி கால்வைப்பவந்தண்ணும்
வீவுற்றவிற்கனதறியான், கோலிந்தசெலும்பரியின் மீனத்தனுந்த
னது கோயிற்புகுந்தன்னவளவே. (௫)

மேற்படி - வேறு.

கனவட்டத்தடியிடறப் பொறிவிட்டுப்புலனவியக் கரணத்துட்
பொதியுயிர்விட்டவனாக், கனையொக்கற்பனவொடுத் தனர்கிட்டிக்
ருரிசில்கடைக் தலைபிட்டகிறமொழியத தமிழ்மாற, னினேவுற்று
ப்பனவர்கையிற கனகருப்பைகணிறைவித தெமதிக்குற்றவனை எ
டுத தெரிமாலை, புனைவிதககடண்முடிவித தனன்மற்றப்பழிபடரிற்
புதையப்பறியதிடைவிட்டகலாதே. (௬)

அறசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பற்றியபழிக்குத்தீர்வுபழமறைக்கிழவார்கொன்ன
பெற்றியினவேறுண்டிந திக்கரைபெருநூற்கேள்வி

(௩) மலர்மேலிறை—பிரமன். மலாவனிறை—இலக்குமி. திரு
மகளிர் என்றது—அஷ்டலட்சுமிகளை. ஆழி - கடல். விளைகளணிக
ரன்—திருமால். பொறி - பஞ்சேந்திரியம்.

(௪) மேடு - மேட்டுநிலம். மாதலி - மிருகங்களைநாடி. உழு
வை-புலி. உம்பல்வனம்-ஆணபன்றி. கோடு-அத்தமன்கிரி. கோட்
டம்-வளைவு. (௫) கடம்-காடு. திவலை-துளி. வீவுற்று - அறிவுநீந்து.
கோல்-அம்பு. மீனத்தன்-பாண்டியன். (௬) கனவட்டம்-பாண்டி
யன்குதிறை. ஒக்கல்-சுற்றம். பனவர்-அந்தணர். ருரிசில் என்
றது - வாருணபாண்டியனை. எமதிக்கு - தென்திசை. எரிமாலை
புனைவித்து என்றது - தகனக்கிரியையை. படர் - துன்பம். (௭) தீ
ர்வு-பிராயசசித்தம். ஐவேறுண்டியாவன—நக்கல், பருகல், உண்
ணல், தின்னல், உரிஞ்சல். மூவராந்தாரு என்றது—மூதற்பாகம்
பிரமன் மூர்த்தமும், இடைப்பாகம் திருமால் மூர்த்தமும், இறுதிப்
பாகம் உருத்திரமூர்த்தமாயுள்ள அரசமரத்தை. தூர்வை - அற
கு. சுரபி - பசு.

முற்றியமறையோர்க்கீந்துமூவரந்தாருவேந்தைச்
சுற்றியுந்தூர்வைகொய்துசுரபிகள்சுழைக்கவீந்தும். (௭)

அகமருடணத்தாலோமமாற்றியுமானந்தாவி
னகைமணிக்கோடுதோய்த்தநளிர்புனல்குடித்துந்தான
வகைபலகொடுத்துநீங்காவலியதாயிழுதுபெய்த
புகையழலெனமேலிட்டபுலப்படவளைந்ததன்றே. (௮)

கலிரிலைத்துறை.

எங்கும்பெருமூச்செறியுங்கையெறியுங்குன்றி
னோங்குஞ்சிறுகுமுடன்றூர்த்திடுமுன்னும்பின்னும்
பாங்குந்தொடருஞ்சிரிக்கும்புகுவாயைமெல்லு
நீங்குங்குறுகும்பழிதாவெனநேர்ந்துபற்றும். (௯)

மாசுண்டதெய்வமணிபோற்பணிவாய்ப்பட்ட
தேசுண்டதீந்தண்மதிபோலொளிதெம்பிவண்டு
மூசுண்டதானமுகமாவுண்டவெள்ளில்போலக்
காசுண்டபூணைஹரபோயகருத்தனான. (௧௦)

மறையோர்கள்பின்னும்பழிமேலிடுவண்ணோக்கி
யிறையோயிதுநான்முகன்சென்னியிறுத்தகூட
லறவேதியனைத்தினமாயிரத்தெண்காற்குழு
லுறவேயொழிக்கூப்படுமின்னமுரைப்பக்கேட்டி. (௧௧)

ஆனவிரதநெறியாலிரண்டைந்துவைகல்
வாளுடனையம்முறையால்வலஞ்செய்துவந்தா
யானைதற்குவழிகாட்டுமென்றையர்கூறப்
போனானரசன்புனிதன்றிருக்கோயிலுபக்கான். (௧௨)

விழியாயிரத்தோன்பழிதீர்த்தனைவேதியன்றன்
கழியாதமாபாதகந்தீர்த்தனைகெளவைக்கங்கைச்
சுழியாறலைக்குஞ்சடையாயெனைத்தொட்டலைக்கும்
பழியானதுந்தீர்த்தருனென்றுபணிந்துவீழ்ந்தான். (௧௩)

(௮) அகமருடணம்-பாவம்போக்கும்மந்திரம். ஆனைந்து-பஞ்ச
கௌவியம். ஆவினகைமணிக்கோடு என்றது-பசுவின்கொம்பு; அல்
லது கட்கமென்னும் புண்ணியமிருகத்தின் கொம்பினை. அம்மிரு
கத்துக்கும் கோவென்பதோர் பரியாயநாமமாதவின்.

(௯) பாங்கு-இடைப்பக்கம். பணி - (இராகுவென்னும்) பாம்பு.

(௧௦) வெள்ளில்-வினங்கனி. காசு - இரத்தினம்.

(௧௧) கௌவை-ஒலி.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். நூறு

எண்ணும்படியம்முறையாவ்வளைத்தேத்தவையன்
விண்ணின்றியம்புமரசேபரிமேதவேன்வி
நண்ணும்பயனோரடிவைப்பினிண்ணவெம்மைப்
பண்ணும்வலத்தான்மகிழ்ந்தேம்பழியஞ்சன்மன்னோ. (கச)

பொன்னோடுமுத்தங்கொழிக்குந்துறைப்பொன்னிராட
னின்னோடமராற்றறினைந்தெழுநீயுநேர்வா.
யன்னோனுனக்குப்புறகிட்டகன்னோடுநீயும்
பின்னோடியெட்டிப்பிடிப்பாரிற்றுர்த்துமெல்லே. (கடு)

எமையாமருசசித்திருக்குந்தலத்தெய்துவாயா
லமையாதவன்கட்பழிமாற்றுதுமென்னச்சேற்க
ணுமையான்மணானருள்வாழ்த்தியுரகனுச்சிச்
சுமையாறுதோளான்ருழுதான்றனிருக்கைபுக்கான். (கசு)

ஆர்த்தாரமுடியோன்சிலநான்கழித்தாற்றலேற்ற
போர்த்தாவுவேங்கைக்கொடித்தானேபுடவிபோர்ப்பப்
பேர்த்தார்கலிவந்தெனப்பேரியமார்ப்பக்கன்னிப்
பார்த்தாமவேன்மீனவனாட்டிநடந்தவெல்லே. (கஎ)

மிடைந்தேறுநேரிப்பொருப்பன்படைவேலைமேற்சென்
றடைந்தேறுமீனக்கொடியானமாரடவாழி
கடைந்தேறுவெற்பிற்கலங்கிற்றெனக்கிள்ளிசேனை
யுடைந்தேகவெந்நீட்டிடைந்தேநாடினனுள்ளம்மென்கா. (கஅ)

சுறவக்கொடியண்ணுறந்துபின்பற்றிச்செல்வோன
புறவக்கடிமுல்லையுந்தாமரைப்போதுமேந்தி
நறவக்கழிநெய்தலங்கானலின்ஞாங்கர்மொய்த்த
வறவப்புலவுகழுமீர்ந்துறைப்பொன்னிசேர்த்தான். (கக)

பூசத்துறையிற்புகுந்தாடியப்பொன்னித்தென்சார்
வாசத்திடைமாமருதைப்பணிதற்குவையைத்

கசு) எமையாமருசசித்திருக்குந்தலம் என்றது-யாவரும் பூசி
த்துப் பேறடையவேண்டுமென்னுந் திருவருட்பாங்கால், சிவபெரு
மான் உமாதேவியார்சகிதமாய் பூசித்தருளியதிருவிடைமருதாரை.

(கஎ) எல்லே - காலம். (கஅ) ஆழிகடைந்தேறுவெற்பு என்றது
மந்தரகிரியை. வெந்நீட்டு - புறங்காட்டி.

(கக) சுறவம்-மீன். புறவம்-முல்லேநீலம். நறவம் - தேன். ஞா
ங்கர்-பக்கம். இறவம் - இரூல்மீன். புலவு-புலால்நாற்றம்.

(உ௦) 'பூசத்துறை என்றதனால் தைமாதப் பூரணநாளென வி
ளங்குகின்றது - பூசற்றுறை எனவும்பாடம்.

திருவிளை பாடற்புராணம்.

தேசத்தவன்மீழ்த்திசைவாயில்கடந்து செல்லப்
பாசத்தனை யும்பழியும்புறின் தவன்றே. (உ௦)

சுருதிச்சுரும்புபுறஞ்சூழ்ந்துருழறத்தெய்வ
மருதிற்சிந்தபெருந்தேனைக்கண்வாயங்காந்து
பருகிப்படிந்துதழல்வாய்வெண்ணெய்ப்பாவையொப்ப
வுருகிச்செயலற்றரையற்றணர்வாகின்றான். (உ௧)

அறுசீரடியாகிரியவீருத்தம்.

நிராமயபரமானந்தரிருத்தநான்மாடக்கூடற்
பராபரவிமையாமுக்கட்பகவபார்ப்பதிமணை
புராதனவகிலநாதபுண்ணியமருதவாண
வராவணிகடையாவென்றென் தளவிலாத்துதிகள்செய்தான். (உ௨)

* சொற்பதங்கடந்தசோதிதுதித்தடிபணிந்தவேந்தை
மற்பெருந்தோளாய்கீழைவாயிலிற்பிரமசாயை
நிற்பதற்கெறியாற்செல்லேனீழன்மதியுரிஞ்சுமேலைப்
பொற்பெருவாயினீங்கிப்போதிநம்மதுரைக்கென்றான். (உ௩)

வரகுணனதுகேட்டையன்மருதினைவினாந்துமேகற்
கருமையால்வாயிற்றோறுமடிக்கடிவீழ்ந்துவீழ்ந்து
வரைதொனைத்தன்னமேலைவாயிலாற்போவானன்ன
திருமணிக்கோபுரந்தன்பெயரினாற்செய்துசின்னான். (உ௪)

திருப்பணிபலவுஞ்செய்துதென்றிசைவழிக்கொண்டேகிச்
சுருப்பணிநெடுநாண் பூட்டுஞ்சுவைத்தண்டச்சிலையாற்காய்ந்த
மருப்பணிகடையான்கோயில்வழிதொறுந்தொழுதுபோற்றிப்
பொருப்பணிமாடக்கூடற்பொன்னகரடைந்தான்மன்றோ. (உ௫)

தொடுபழிதொலைவித்தாண்டசுந்தரத்தோன்நல்பாதக்
கடிமலரடைந்துநாளுங்கைதொழுதுலகமெல்லாம்
வடுவறுசெங்கோலோச்சும்வரகுணனறவோர்நாவா
லகிசுவையமுதமன்னவரன்புகழ்செவியமடுப்பான். (உ௬)

(உ௭) கண்வாய் - கண்ணாகியவாய். தெய்வமருதிற்சிந்தபெரு
ந்தேன் என்றது-சிவபெருமான் உமாதேவியாருக்குத், தான்றிருக்
கோயில் கொண்டெழுந்தருளியதலங்களை காட்டிக்கொண்டு, திரு
விடைமருதாருக்கு நேரேவருகையில், தமதுபிரிவாற்றாது திருக்க
விலையானது மருதவிருட்சவடிவாகநிற்கக்கண்டு, அதனீழலில் எழு
ந்தருளி நின்றமையை. இதினை ஷே. தலபுராணத்துட்காண்க.

(உ௮) நிரஞ்ஞமயன்-பிணியில்லாதவன், பகைவன், ஐஸ்வரியமுத
லியஆறுகுணத்தனை யுடையவன். (உ௯) சொற்பதம்-சொல்லளவு.

வரகுணனுக்குச் சிவலோகங்கீரட்டியபடலம்.

வேதமாகமப்புராணமிருதிகண்முதலானது
மோதுவதுலகின்மிக்கதுருத்திரவுலகமென்னும்
போதமதகங்கொண்டத்தப்பொற்பதிகாணவேண்டுங்
காதல்செல்வழியேயீசன்கங்குலிற்கோயிலெய்தா. (உஎ)

கலிநிலைத்துறை.

மாமழைமான்மடநோக்கிதன்மணுளைவணங்கிப்
பீழையேழ்பவங்கடந்துநின்னடிநிழல்பெறறோர்
சூழநீசிவபுரத்திலவீற்றிருப்பதுகொழுதற்
கேழையேற்கொருகருத்துவந்தெய்தியதெந்தாய். (உஅ)

என்றகாவலனன்பினுக்கெளியராய்வெள்ளி
மன்றவாணரவ்வுலகையிவ்வுலகிடைவருவித்
தின்றுகாட்டுதுமிவற்கெனத்திருவுளத்தெண்ண
மொன்றினாரெதுணர்ந்ததாலுருத்திரவுலகம். (உக)

கோடிமாமதிக்கடவுளர்குருஉசசுடர்பரப்பி
நீடியோரிடத்துதித்தெனமின்மினிநீகர்த்து
வாடிவானிருசுடரொளிமழுங்கவானிழிந்து
தேடினார்க்கரியானுறைசிவபுரந்தோன்ற. (உ௦)

ஆண்டநாயகனந்தியையழைக்கெமக்கன்பு
மாண்டகாதலான்வரகுணவழுதிகம்மூலகங்
காண்டல்வேண்டினுன்காட்டெனக்கருணையாலேவல்
பூண்டவேத்திரப்படையினுன்றொழுதனன்போந்தான். (௩௧)

வருதியாலெனப்பணிந்தெழுவரகுணற்கொடுபோய்க்
கருதியாயிரம்பெயருடைக்கடவுணன்முகத்தோன்
சுருதியாதியீநளப்பருஞ்சுயம்பிரகாசப்
பருதியாள்சிவபுரமிதுபாரெனப்பணிததான். (௩௨)

(உஅ) மாழை - பொன். பீழை - துன்பம்; இது - ஆழ்மிகம்,
தெய்விகம், பெளதிகங்களைக்குறித்தது நின்றது.

(௩௦) குரு - நிரம். இருசுடர் - சந்திரசூரியர். தேடினார் என்
றது - பிரமவிஷ்ணுக்களை.

(௩௧) கருணை - திருவருள். ஆயிரம்பெயருடைக்கடவுள் என்
றது - ஈண்டு திருமாலையுணர்த்திநின்றது. சுறளப்பருஞ் சுயம்பிரகா
சப்பரிதி என்றது - சூரியன் முதலிய எவ்வாப் பொருள்களுக்கும்
ஒளிதரும் பேரொளியாதலின்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

கருப்புரங்கமழ்ந்துளர்பசங்காக்களாலுதையுண்
டருப்பினஞ்சிதைத்தாயிரப்பத்தியோசனைபோய்
மருக்கமழ்ந்துதுறாயிரம்வாலிதழ்க்கமல
மிருக்குமோடைகள்புடைதொறுந்தழுவியயாறும். (௩௩)

வரம்பின்மாதரார்மதுரவாய்திறந்துதேன்வார்க்கு
நரம்பினேழிசையாழிசைநகைமலர்த்தருவின்
சுரும்பினேரிசைநாரதர்தும்புருவிசைக்கு
மிரும்புநீர்மெழுகாக்கியவின்னிசையெங்கும். (௩௪)

அமுதவாயியும்பொன்மலரம்புயத்தடமுங்
குமுதவாயரமாதரங்குயிலினம்பயிலு
நிமிரவாள்வீமெரகதநெடியபைங்காவுந்
திமிரமாசறக்கழுவியகேவர்வாழ்பதமும். (௩௫)

அலம்புபாற்கடல்போற்புறத்தமுதநீரகமும்
பொலஞ்செய்ஞாயில்குழ்புரிசையும்பொன்செய்கோபுரமு
நலங்கொள்பூவியல்வீதியுநவமணிகுயின்ற
துலங்குமாளிகைப்பந்தியுஞ்சூளிகைநீரையும். (௩௬)

ஐம்புலங்களும்வைகலும்விருந்ததாவருந்த
வெம்புநால்வகையுண்டியுமவீணையுஞ்சார்த்துஞ்
செம்பொனாரமுமாடலின்செல்வமுநதெய்வப்
பைம்பொன்மேகலையோவியப்பாவையொப்பாரும். (௩௭)

படர்த்தவாரசடையுருத்திரார்பிணத்திறுமாநத
வடங்கொள்பூண்முலையுருத்திரமகளிரோடமரு
மிடங்கொண்மாளிகைப்பந்தியுமிகல்விளைதுன்பங்
கடந்தசெல்வமுநகவிலையில்போகமுங்காட்டி. (௩௮)

முண்டகாசனன்பதமிதுமூவுலகளந்த
தண்டமுயவன்புரமிதுதனிமுதல்வடிவங்

(௩௩) பசுமகால்-தென்றல். அரும்பு - அருப்பென வலிததற் பெற்றது. (௩௪) நீர்மை-தன்மை. இதில்சுறுபோய்நின்றதுவிகாரம்.

(௩௫) திமிரம்-இருள். (௩௬) ஞாயில்-மதிவறுப்பு. சூளிகை-வீட்டிறப்பு. (௩௭) ஐம்புலங்களும் வைகலும் விருந்ததா வருந்த என்றது - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவிஎன்னும் பஞ்சேந்திரியங்களும்முறையே - ஓவியப்பாவையொப்பார், நால்வகையுண்டி, செம்பொனாரம் ஆடலின்செல்வமுதலியன, சார்த்து, வீணமுதலியவற்றை நுகர்தலை.

(௩௮) முண்டகாசனன்-பிரமன் தனிமுதல்-சிவபெருமான்

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம்.

கொண்டீவீறுசாலுருத்திரர்கோப்பதியின்
வெண்டிசாமுகங்காவலருநறவிடமிவைகாண். (௩௯)

புல்லுமுன்புனலாடிநீருடிநம்புனித
னிவகுமாலயம்விளக்கிநந்தனப்பணியியற்றி
மலர்கொய்தாய்ந்தனர்தொடுத்தரன்புகழ்செவிமடுத்திவ்
வுலகவாணராய்ப்போகமுற்றுதைருநரிவர்காண். (௪௦)

தூயராகியைஞ்சுத்திசெய்க்கம்புறமிரண்டி
னேயராய்விதிநெறியினுன்முகமனீரெட்டாற்
காயம்வாய்மனவொருமையாலர்ச்சித்துக்கடவு
னையாரொருகுறைபதநண்ணினிரிவாகாண். (௪௧)

கிளர்ந்தகாலினாலவகியைரிமிடதுமேற்கிடைத்து
வளரந்தபிங்கலையிடைநெவொழியுருமதியின்
வினைந்தவின்னமுதுண்டுகம்விடையவனவடிவங்
குளந்தனிற்றுகிறிதவனுருக்கொண்டவரிவாகாண். (௪௨)

முக்கனையகன்பொருட்டெனவேள்விநணமுடித்து
தொக்கவேதியரிவாபுன்றசாலையிடுதொடக்கத்
தக்கபோதம்புகழ்பயன்றமைநன்குமநிகரும
பொக்கமாரியந்ராயசையாற்புரிந்வாரிவாகாண். (௪௩)

மறையினுற்றினுற்றந்திரமாயினுன்மெயயி
னிறையுற்றினாந்ராமயிருத்தனைநகெழுத்து

(௪௦) புலாதல் - விடிகல. இவ்வுலகம் என்றது-நிலவுலகை.

(௪௧) ஐஞ்சுத்தியாவான்—பூகசுத்தி - தத்துவங்களைச் சடமென்
றுணர்தல். ஆன்மசுத்தி - அவ்வாறுணராதல் ஆன்மபோகத்தால் லன்று
திருவருளால் லென்றறிதல் திரவியசுத்தி - ஆன்மாவைக் குணர்வில்லை
யென்றுணர்ந்து, கண்டுகேட்டுணையிடுவதுற்றறியும் பொருள்முற்
றும் திருவருளென்றுணராதல். மந்திரசுத்தி - ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை
முறைப்படி மாறியுச்சரித்தல் ணுணமையுணர்தல். இலிங்கசுத்தி-
அநாதிமுக்க சிவதுருவாகியசிவம், பசுபாசவகளிற் பிறிவறநின்று
அவற்றைச்சேட்டிப்பிகருந்கன்மையுணர்ந்து அச்சிவம் இலிங்கத்தி
னுமெழுந்தருளியிருக்குமென்றுணராதல். முகமன் - உபசாரம்.

(௪௨) கால் - பிராணவாயு. அங்கியைரிமிடத்து என்றது—உட
லமத்தியில் அக்கினிமண்டலமாதலின் அவ்வக்கினியை வன்னிபீசத்
தாலெழுப்பி அதிற்றேயுந்து நின்றலை. மதியென்றது - காசி நுனி
யாகிய சந்திரமண்டலத்தை, (௪௩) புனற்சாலை - தண்ணீர்ப்பந்தல்.
பொக்கம் - குற்றம்.

(௪௪) தந்திரம் - சிவாகமம். முருக்கன் - கெடுத்தல்.

மறையுநாவின்ர்பத்தராயரன்புகழ்கேட்கு

முறையினுலிவர்வினைவ்விமுருக்கினூர்கண்டாய்.

(௪௪)

மறைகளின்சதவுருத்திரமந்திரநவின்னோர்

நிறைகொள்கண்டிகைநீறணிநீரரியாரேனுங்

குறிருணங்குலன்குறித்திடாதன்பரைசசிவனென்

றதியுமன்பினுற்பிறவிவேரறுத்தவரிவர்காண்.

(௪௫)

ஆனஞ்சாடியபரஞ்சுடரிதைசிவனான

தானஞ்செய்தவர்தருப்பணஞ்செய்தவர்சாம

கானஞ்செய்தவற்காலயங்கண்டுதாபித்தோ

ருனஞ்சேர்பிறப்பறுத்துவாமுத்தமரிவர்காண்.

(௪௬)

சிவனையர்ச்சனைசெய்பவர்க்கிசைவனசெய்தோ

ரவனெனக்குறித்தடியரைப்பூசைசெய்தாறு

சுவையவின்னமுதருத்தினேனூர்நொண்டர்தம்பணியே

தவமெனப்புரிந்துயர்ச்சியைச்சார்ந்தவரிவர்காண்.

(௪௭)

ஆதிசந்தரக்கடவுளுக்காலயம்பிறவு

நீதியாலருச்சனைபிறபணிகளுநிரப்பிப்

பூதிசாதனவழிநிலம்புரந்திவணடைந்த

கோதிலாதநிள்குடிவழிக்கொற்றவரிவர்காண்.

(௪௮)

என்றுவேத்திரங்கொடுகுறிக்கெம்மிறைநந்தி

கொன்றைவேணியனடியர்கவருழாத்தினைத்தேற்றி

நின்னுலீழ்ந்துலீழ்ந்தஞ்சலிமுகிழ்த்திடநெறியே

சென்றுவானவரநாயகன்றிருமுன்புவிடுத்தான்.

(௪௯)

மறைகளாகமம்வடிவெடுத்திருபுடைவாழ்த்த

நறைகொள்யாழ்த்தழீஇக்தும்புருநாரதர்பாட

வறைகொள்வண்டியிர்கொம்பரினரம்பையராடக்

குறைகொள்வானவர்பதங்கிடையாநிறைகொள்ள.

(௫௦)

(௪௫) நீரர் - தன்மையையுடையவர்.

(௪௬) சிவனானமாவது—பரனானம் - சிவனோ டிரண்டற்று அபேத வருவாய்நின்றல். அபரனானம் - காமிகமுதலிய திவ்யாகமங் கள், என இரண்டுவகைப்படும். சிவனானதானமாவது — ஆகமத்தி னுண்மையைப் பக்குவான்மாக்களுக் குணர்த்தலும், ஆகமாதிகள் கொடுத்தலும், அவற்றை எழுதஅலேகங்கள் தருதலும். தருப்பணம்- சிவப்பிரீதியாகத் தருப்பித்தல்.

(௪௯) தேற்றி - வினக்கி. (௫௦) பதம் - சமயம். இறை-தங்கல்.

வாகுண னுக்குச் சிவிலோகக்காட்டியபடலம். ௧௫௭

மதங்கவீழ்க்குமால்வரைமுகமைந்தனுஞ்சூரன்
கதங்கவீழ்த்தவேற்கந்தனுங்கருதலன்வேன்வி
விதங்கவீழ்த்தவான்வீரனும்வெயின்முடித்தார்தேன்
பதங்கவீழ்ப்பவீழ்த்தேயினபணிவழிநிற்ப. (௧௧)

தூங்குதானையையொதுக்கிவாய்துணைக்கரம்பொத்தி
யோங்குமாலயன்றங்குறையொதுக்கின் றுரைப்ப
வாங்குவான்சிலையிந்திரன்முதற்றிசைவாணர்
தாங்கடாம்புரிகாரியக்குறைநின் றுசாற்ற. (௧௨)

எழுவீனோடுதண்டேந்தியுமென்றெயிறுதுக்கி
குழுமுபாரிடத்தலைவருங்கோடிசுற்றொதுங்கி
விழுமமுழ்கிமெய்பனித்திடவிதிர்க்குமக்குமிக்
கழுமுளேந்தியகணத்தவர்கடைதொறுங்காப்ப. (௧௩)

சித்தர்வானவர்நானவார்சாரணாதிணிதோன்
வைத்தயாழினர்கின்னார்மாதவரியக்கர்
பைத்தபாரிடர்காருடர்பாதலவாணர்
சுத்தயோகியர்முதல்கணத்தொகையெலாம்பரவ. (௧௪)

இனிவரும்பிறப்பறுத்தெழைக்காத்தியாலெனத்தங்
கனிவரும்பியவன்பெழுகருணையாரமுறைப்ப
பனிவருந்தடங்கண்களாற்பருகிமெய்பனிப்ப
முனிவர்சங்கரசிவசிவவெனமுறைமுழங்க. (௧௫)

வரந்தவாதனயாவர்க்கும்வரன்முறைவழங்கி
முருந்தவாநகைமலைக்கொடிமுகிழ்க்கையரும்பத்
திருந்தவாயிரங்குதிர்விடுசிங்கமெல்லணமே
லிருந்தநாயகனிருக்கைகண்டிதைஞ்சினுனிதைவன். (௧௬)

உரைகளுந்தொமாறமெய்யுரோமமுஞ்சிலிர்ப்பக்
கரையிறந்தவின்னருட்பெருங்கடலிலன்பென்னுந்
திரையிறந்தவாறீர்த்திடமிதந்துபோய்ச்செப்பின்
வரையிறந்தவானந்தவாரமுதைவாய்மடுத்தான். (௧௭)

(௧௧) வரைமுகமைந்தன் - விநாயகக்கடவுள். கதம் - கோபம்.
கருதலன் என்றது - பகைவனாகிய தக்கனை. வீரன் - வீரபத்திரக்க
டவுள்.

(௧௨) தூங்கல் - அசைதல். தானை - வஸ்திரம்.

(௧௩) எழு - வளைதடி. விழுமம் - துன்பம். கழுமுள் - ருலம்.

தன்புலன்களுங்கரணமுந்தன்னவேயாக்கி
யன்புடம்புகொண்டவனெதிரூட்சிவலோகம்
பின்புபண்டுபோன்மதுரையாப்பிராட்டியுந்தானு
முன்பிருந்தவாறிருந்தனன்சந்தரமூர்த்தி. (௫௮)

வேந்தர்சேகரன்வராகுணன்விண்ணிழிகோயி
லேந்தல்சேவடியிற்றைஞ்சின்னிறையருட்பெருமை
யாய்த்வாவுதன்னகம்புகவின்பமோடன்பு
தோய்துதாரைநீர்துளும்பநாக்குழறிடத்துதிப்பான். (௫௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாயினென்னென்னெடுக்கும்பழியகற்றித்
தாயினேராகித்தலையளித்தாய்தாள்சரணஞ்
சேயினேன் காணச்சிவலோகங்காட்டிப்பின்
கோயினேர்நின்றவருட்குன்றேநின்றாள்சரணம். (௬௦)

மாழாந்துசெய்யும்வினைவழிபோம்வன்னரகிற்
ரூழாதடியனெற்கன்புதந்தாய்தாள்சரண
மேழாகிநான்குவகையாயெழுபிறப்பும்
பாழாகவென்னைப்பணிகொண்டாய்தாள்சரணம். (௬௧)

வேங்கட்பழியின்வினையேனைவேருக்கித்
திங்கட்குலக்களங்கந்தீர்த்தாய்நின்றாள்சரண
மங்கட்சிவபுரமுண்டன்புடையார்க்கென்பதையின்
றெங்கட்குக்காட்டியிசைவித்தாய்தாள்சரணம். (௬௨)

கலிநிலைத்துறை.

ரன்னவேத்தியின்னருண்முகந்தீரிலாவன்பாற்
யின்னர்வேறுபல்பூசையும்பிறக்குவித்திருந்தான்
ன்னரேறடையார்க்கொருமடங்கலேறடல்வேற்
றென்னரேறெனத்தோன்றியவராகுணதேவன். (௬௩)

(௫௮) தன்னவேயாக்கி என்றது - புலனாதிதளன்பின்வழிநின்
றமையை. (௫௯) தாரை - கண். (௬௦) சேய் - தூரம். (௬௧) மாழாந்
து - மயங்கி. வினை - ஆகாமியவினை. ஏழாகி நான்குவகையாய்என்
றது - தேவா, மக்கள், விலங்கு, புன், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன தாவர
ம்என எழுவகைப் பிறப்பும், அண்டசம், சுவேதசம், சராயுசம், உ
ற்பீசம் என்னும் நால்வகையுளடங்குதலை.

(௬௩) பிறங்கு, பிறக்குஎன வலித்தற்பெற்றது.

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம். ௩௫௯

என்றதென்மலைமுனிவனையிருடிகளேக்கி
யன்றுவாசவன்பழிகரிசாபமந்தனைக்
கொன்றுதாயொடுங்குடியகொடுவினைமுதலாத்
துன்பாவமுமதுரையிற்றொலைத்தனனன்றோ. (௬௪)

பரமனென்குணன்பசுபதிவரகுணற்பற்றும்
பிரமவன்பழியிடைமருதிடைவிட்டுப்பெயர
வரமளித்தவாறென்னைகொல்வள்ளலேயிதனைத்
திரமுறப்புகலெமக்கெனமுனிவர்கோன்செப்பும். (௬௫)

பூதநாயகன்சந்தரன்புண்ணியமூர்த்தி
யாதலாலன்னதலத்துறையடியவரஞ்சிப்
பாதகஞ்செயாதுமுகுறாஉம்படிநினைத்தினைய
தீதுறாஉம்பழிதனையிடைமருதினிற்றீர்த்தான். (௬௬)

என்றகத்தியமுனியிறையிறைகொடுத்தியம்ப
நன்றெனசசிரம்பணித்துமெய்ஞ்ஞானவானந்தந்
துன்றிறற்றவர்சந்தரசசோதிசெவடிக்கீ
மொன்றுமற்புதவானந்தவுத்தியுட்களித்தார். (௬௭)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அன்னதனித்தொன்மதுரையன்றுதொடுத்தின்தெல்லை
தன்னனையநாயகிலதலங்கனசிகாமணியாகிப்
பொன்னகரின்வளஞ்சிறந்துபூவுலகிற்சிவலோக
மென்னவிசைபடப்பொலிந்தேதழிரண்டுபுவனத்தும். (௬௮)

வரகுணனுக்குச்சிவலோகங்காட்டியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௪௯ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௦௩௦.

(௬௫) அன்ன, இனைய, என்பன, சுட்டுத்திரிபுகள்.

(௬௭) முனியிறை - முனிசிரேஷ்டர். இறை - விடை

சிவமயம்.

நாற்பத்தோராவது,

வ ற கு வி ற் ற ப ட ல ம்.

அழசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

நெடியவன்பிரமன்றேடகீண்டவன்றென்னற்கேழின்
மூடியதாஞ்சிவலோகத்தைக்காட்டியமுறையீதையன்
படியிசைநடந்துபாடிப்பாணன் நன்விரகாளாகி
யடிமையென்றடிமைகொண்டவருட்டிற்றமெடுத்துச்சொல்வாம். (க)

மன்றலந்தெரியன்மாரபன்வரகுணன்செங்கோலோசசிப்
பொன்றலங்காவலானின்பொலியுநாளேமநாத
னென்றொருவிறல்யாழ்ப்பாணன்வடபுலத்திருந்தும்போந்து
வென்றிகொள்விருதினோடும்விஞ்சைசூழ்மதுரைசார்தான். (உ)

பூழியர்பெருமன்னகோயில்புகுந்துவேககவையத்தெய்திச
சூழிமால்யானையானைத்தொழுதுபல்புகழ்கொண்டாடி
யேழிசைமழலைவீணையிடந்தழீஇசசுருதிகூட்டி
வாழியின்னிசைத்தேன்மன்னனஞ்செவிவழியப்பெய்தான். (ங)

முகையுடந்தவிழ்ந்தமாலேமுடித்தலைதுளக்கித்துசு
புணர்விரமணிப்பூணல்கிப்பல்லுணுகருவிரல்கி
யகன்மனைவேறுகாட்டியரசாகோன்வரிசைசெய்ய
விகலறுகளிப்புனோடுமிசைவல்லானில்லிற்புக்கான். (ச)

மீனவன்வரிசைபெற்றசெருக்கினும்விருதினாறு
மானமேல்கொண்டதன்னோடின்னிசைபாடவல்ல
தானயாழ்ப்புலவர்வேறிவகில்லெனத்தருக்குஞ்செய்தி
கோனறிந்துழையர்க்குவிப்பத்திரற்கொணாதினென்றான். (ரு)

உழையரால்விடுக்கப்பட்டபத்திரனுவரிவென்றான்
சுழல்பணிந்தருகுநிற்பக்களரியனோக்கிப்பாணி

(க) நெடியவன் - திருமால். ஏழின்முடி என்றது—எழுலகத்
திற்கும் மருடம்போல் விளங்கும் சிவலோகத்தை. இதனை, “புல
லோகங்கடந்துபோய்” என்னுஞ் செய்யுளிற்காண்க.

(உ) பொன்தலம் காவலான் - விண்ணுலகத்தையாளும் இந்தி
ரன். (இ) கோன் - வரகுணபாண்டியன். (ச) உழையர்—வேவுகாரர்.
தானம் - சத்தசுரங்களும் எழுமிடம், பாணி—தானம்.

பழகிசைவல்லாரீனும்பாடுதிகொல்லோலேன்ன
மழலையாழிடந்தோளிட்டபாணர்கோன்வணங்கிச்சொல்வான். (௧)

தென்னவர்பெருமயானுன்றிருவுளவலனுக்கடன்
முன்னவனருளுமுட்டுமுயற்சியான்முயன்றுபாடி
யன்னவன்விருதுவாகியவனைவீழிப்பென்னென்றான்
மன்னவனோப்பாடுபோகெனவரைந்துசொன்னான். (௨)

இற்கண்ணையிசைவல்லான்போயிருந்துழியனையான்பாங்கர்க்
கற்கும்பாண்மக்கண்மல்லலாவணங்கவிலைமன்றம்
பொற்குன்மனையமாடமறுகெங்கும்போகிப்போகிச்
சொற்குன்றாவகையாற்பாடித்திரிந்தனர்வீறுதோன்ற. (௩)

இவ்விசைகேட்டுநின்றென்றநிசயித்திசைவல்லான்பால்
வவ்விசைமைந்தாபாடுமண்ணமீதென்னைக்கேட்டே
னவ்விசைவல்லான்பாடுமுறையெற்றேவாவனைநானைச
செவ்விசைபாடிவெவ்வதெவெனனத்திவவுக்கோலான். (௪)

மையணிமிடற்றினுனைமதுரைநாயகனைவந்தித்
தையனையடியேற்கின்னுனருட்டுணைசெய்யல்வேண்டு
மெய்யனையென்றுபோற்றிவேண்டுகொண்டன்புதோய்ந்த,
பொய்யறுமனத்தானில்லம்புகினிதிருந்தானிப்பால். (௫)

கலிலைத்துறை.

வருத்தனாகிவந்திரந்தவனிசைப்பகைமாற்ற
விருத்தனும்விதகாளெனவிண்ணிழிவிமானத்
தொருத்தனாறிவாகியவுண்மையானந்தத்
திருத்தனாந்தமதிசையாற்றிருவருக்கொள்வார். (௬)

அழுக்குமூழ்கியசிறைசத்தவிரசடையமுத
மொழுக்குவெண்மதிவாகியேசெருகியதொப்ப
மழுக்குகூனல்வெள்வாய்க்குயம்வலம்படசசெருகி
யிழுக்குதேய்செருப்பருமறைகடந்ததாளேற்றி. (௭)

(௧) ஊட்டம் - கூட்டிமுடிக்கும். வரைத்து - காலவரையரை
செய்து (௨) கலிலை - முததெருக்கூடுமிடம். வீறு - பெருமை.

(௩) திவய - காலான் - வார்க்கட்டமைந்தவீணையில்வல்லபா
புத்திரன். (௪) சிதர் - கந்தை. குயம் - கொடுவான். மழுக்கு
விக்கும் வழிவல்லபம்.

பழையதோர்பொல்லம்பொத்தியபத்தர்யாழ்க்கோரோ
 ஞாயையதாகவிட்டெருத்தலைத்தாசலாடியவொண்
 குழையகூதினிற்களவிணர்க்குறியகாய்தூக்கித்
 தழையும்வார்சிகைசரிந்திடச்சமையடைதாங்கி. (௧௩)

தறிந்தவிந்தனந்தினந்தொறுந்தாங்கிநீள்பங்கி
 பறிந்துதேயந்தழந்தியதலையுடையராய்ப்பறிந்து
 மறிந்தகங்கையும்பங்குறைமங்கையுங்காணு
 தெறிந்தவிந்தனச்சமையதிருமுடியின்மேலேற்றி. (௧௪)

என்புதோன்றியுனின்றியேயினேத்தயாக்கையரா
 யன்புதோன்றியேகண்டவரகங்கனிந்திரங்க
 வன்புதோன்றியமனமொழிகடந்ததாணமலப்பார்
 முன்புதோன்றியதவத்தினுன்முடிமிசைசகுட. (௧௫)

திருமுகத்துவோர்வரும்பவாய்குவித்தொலிசெய்ய
 வருவர்கற்சமைதாங்கிமேற்சார்த்துவார்மடுநீர்
 பருகுவாரெடுப்பூர்தலைவெம்மைவோற்பறிய
 விருகையாலடிக்கடியெடுத்தேந்தியூர்ப்புகுவார். (௧௬)

நடந்துகொள்ளுநர்க்கருவிலைபகர்ந்துநான்மாட
 மிடைந்தவீதியுங்கவலையுமுடிக்கருமிடைந்து
 தொடர்ந்தவேதமும்பிரமன்மால்குழ்ச்சியும்பகலுங்
 கடந்துபோகியவ்விசைவலான்கடைத்தலைச்செல்வார். (௧௭)

வரவுநேர்த்தழைப்பவரெனவாம்பல்வாய்மலர
 விரவுகான்றுவெண்மதிரகைத்தெழுவயிர்ந்துணைவன்
 பிரிவுநோக்கினரெனக்கணீர்பில்குதாமரையி
 னிரைகன்கூம்பிடக்கதிரவன்குடகடனீந்த. (௧௮)

பறவையாயடைத்தருகணைப்பார்ப்பொடும்பெடையைச
 சிறகராலணத்திரும்பொழிற்குடம்பையுட்செறிய
 நறவவாய்ப்பெடையுண்டதனக்கிவண்டோடைப்
 பொறைகொடாமரைப்பள்ளியுட்புகுந்துகண்படுக்க. (௧௯)

(௧௩) பத்தர் - வீணைதண்டத்தின் புறத்திலுள்ள சுரைக்குடுக்
 கை. (௧௪) இந்தனம் - விறகு.

(௧௭) அருவிலை-அளவுக்கு மேற்பட்டவிலை. முடுக்கர் - முடுக்
 குச்சந்திகள்.

(௧௯) பெடை-பெண்வண்டு. குடம்பை-கூண்டு. பொறை-கன
 ம். பள்ளி - படுக்கை.

புல்லெனீனினைக் குரங்கினம்பொதும்பர்புக்குறந்த
முல்லையாய்மதாராய்த்தரக்கன் றுள்ளிமுந் தித்
கொல்லையானிரைமனைதொறுங்குறுகிடச்சிறுபுனீ
கல்விமாணவச்சிரூர்பயில்தணக்கொலியடங்க. (உ௦)

புனைந்தவாழ்கடற்கருப்படாமுடம்பெலாம்போர்த்து
வனைந்தபூண்முலைநிலைமகடியில்வதுமானக்
கனைந்தகாரிருண்மெல்லென்க்கவிதரப்பிரிவா
லினைந்தகாதலர்நெஞ்சில்வேனெளிகணைநாட்ட. (உ௧)

திங்கள்வாணுதன்முயற்கறைத்திலகமுஞ்சிவந்த
மங்குலாடையுமயங்கிருளோதியும்வான்மீன்
பொங்குமாரமும்பொலிந்துதன்கொண்கனைப்பொருப்பன்
மங்கைதேடிவந்தானெனவந்ததுமாலே. (உ௨)

எடுத்தவிந்தனமொருபுறத்திறக்கியிட்டீன்றி
யடுத்தவன்புறத்திண்ணைமீதமர்ந்திலைப்பாறித்
தொடுத்தவிண்ணிசைச்சிறிதெழீஇப்பாடினாரசருதி
மடுத்தியாரவன்பாடுவானென்றிசைவல்லான். (உ௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வண்டறைகொன்றையான்முன்வந்துநீயாரையென்றான்
பண்டருவிபஞ்சிபாணன்பத்தியனடிமையென்றான்
முண்டகமலரோன்மாயோன்புறந்தான்முதன்மற்றேனை
யண்டருந்தன்குற்றேவாலடிமையாக்கொண்டவம்மான். (உ௪)

கனியிசைக்கிழவன்நன்கீழ்க்கற்பவாரனைகர்தம்மு
ணனியிசைக்கிழமைவெட்டுநாணுவவ்வினைஞ்ஞனென்
நனியிசைக்கிழவனென்கித்தசையெலாமொடுங்கமூத்தா
யினியிசைக்கிழமைக்காகாயென்றெனைத்தள்ளிவிட்டான். (உ௫)

வெவ்விதகெறிந்துகட்டிலிலைபகர்ந்தேனுமைய
விவ்வயிரோம்புகேனென்றித்தொழில்பூண்டேனென்ன
நைவளந்தெரிந்தவேமநாதனுமவிறகுமள்ளா
வவ்விசையொருகாலின்னும்பாடெனவையன்பாடும். (உ௬)

(உ௦) உய்த்தா - செலுத்த. (உ௧) படாம் - போர்வை.

(உ௨) முயற்கறை - களங்கம். இது இருபெயரொட்டுப் பண்
புத்தொகை. மங்குல் - ஆகாயம். ஒதி - கூந்தல். கொண்கன் - கண்
வன். பொருப்பன் - பர்வதராஜன்.

(உ௪) விபஞ்சி - யாழ்வல்லோன். (உ௫) கிழமை - உரிமை.

(உ௬) நை - இசைநூல். மள்ளன் - திண்ணியன்.

குண்டிரீர்வறந்திட்டன்னசெடுங்கொடிக்குறுங்காய்ப்பத்தர்த்
தண்டிரீணிமத்தநல்யாழிநீர் தழீஇத்தெறித்துத்தாக்கித்
கண்மொடகந்திரித்துக்களவியதிவவிற்பாவ
விண்மீதேனெழுகிறமென்னவீக்கிமென்சுருதிசுட்டி. (௨௭)

விசையொடுதானந்தோறும்வினடந்துசலாட
விசைமுதலேழிற்பல்வேறிண்ணிசையெழுஞ்சாதாரி
யசைவொலிவிதிப்போக்குமுடுகியவராகம்யார்க்கும்
நசைதருநரம்புகண்டமொற்றுமையங்கொண்டார்ப்ப. (௨௮)

வயிறதுகுழியவாங்கவழுமுகங்காட்டல்வாங்குந்
செயிரறுபுருவமேறல்சிரநடுக்குறல்கண்ணாடல்
பயிறறுமிடறவீங்கல்பையெனவாயங்காத்த
வெயிறதுகாட்டலின்னவுடற்றொழில்குற்றமென்ப. (௨௯)

வெள்ளைகாகுளிகீழோசைவெடிசூரஞ்சியின்ன
வெள்ளியவெழாலின் குற்றந்தெரிந்துநின்றிரட்டவெல்லை
தள்ளியகழிபோர்க்கோசையினைத்தனெய்யிர்ப்புத்தள்ளித்
துள்ளவென்றின்னபாடற்றொழிற்குற்றம்பிறவுந்தீர்த்தே. (௩௦)

(௨௭) குறுங்காய் - சிறியகாய். நிறத்தால் யாழ்என்றது - நிற
மீறும்படி அமைந்தயாழினை. இதனை, “மாததிரைகளொன்பானுந்
தானங்கொட்டானும்-எத்துங்கிரியை யென்றீரைந்துல் - கோத்து
ப்பதின்மூன் றெழுத்தாற் றொழிலேந்தும் பண்ணின் - மதியோர்க
ளைந்திரிமாம்” என்னுஞ் செய்யுளானுணர்க. மாடகம் - முறுக்கா
ணி. திவவு-கட்டி.

(௨௮) தானம் - இடம். இசைமுதலேழ்-சூரல்முதலியஎழிசை
கள். விதிப்போக்காவது-ந, த, முதலிய நாவெழுத்துகள் நேராய்
சசெல்லுதல். முடுகியல் என்றது - பெருவண்ணம், இடைவண்ண
ம், வனப்பு வண்ணங்களை. அராகம் - யாழ்த்திறம்.

(௨௯) பயிர் - குற்றம். (௩௦) வெள்ளை-வெள்ளோசை. காகுளி
பேய்கத்தினாற்போற்பாடுதல். கீழோசை - நிறமுந்தானமுங்குறை
படும் கட்டோசை. நாசி - நாசிப்பாட்டு; அதாவது, ஒருதானத்தே
பாட வேறுதானத்தில் நழுவுவது. எழால் - சரீரவோசை. ஏறிந்து
நின்றிரட்டல்-ஒருபண்ணைப்பாட வேறொரு பண்ணிலே விலங்கிநி
ன்றிரட்டல். கழிபோக்கு - ஓர்ஒசையான தன்மைநீங்கிப் பலவோ
சையாய் வருதல். ஒசையிழைத்தல் - காகத்தைப்போற் கத்துதல்.
தள்ளித்துள்ளல் - பாடுந்திறத்தை யொதுக்கிப்பாடுதல்.

எழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிழுமெனுமருவியோதை
முழுவொலிகஞ்சநாதம்வலம்புரிமுரலுமோசை
கொழுதிசைவண்டின்ருரியெனவிசைக்குணனும்வேரல்
விழுமிலைசிரன்மீன்மேல்வீழ்வீழ்ச்சிபோற்பாடற்பண்பும். (௩௧)

பொருந்தமந்திரத்தினோடுத்திமைதாரம்போக்கித்
திருந்தியதுள்ளறுங்கன்மெலிவதுசிறப்பச்செய்து
மருந்தனசெய்யுளோசையோசைவழாமல்யார்க்கும்
வீருந்தெனச்செவியின்மார்தப்பாடினுவேதகீதர். (௩௨)

கலிவிருத்தம்.

விரைசார்மலரோன்றியாவிகிந்த
னரசாய்மதுரையமர்ந்தானென்னே
யரசாய்மதுரையமர்ந்தானவெனென்
புரைசார்மனனும்புகுந்தானென்னே. (௩௩)

பாடன்மறையுந்தெளியாப்பரமன்
கூடல்கோயில்கொண்டானென்னே
கூடல்போலக்கொடியேனகமு
மாடலரங்காவமர்தானென்னே. (௩௪)

நீலவண்ணன்றேருநில
ஞலவாயிலமர்ந்தானென்னே
யாலவாயானலரில்வாசம்
போலென்னுளமும்புகுந்தானென்னே. (௩௫)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

பாணர்தம்பிரானைக்காப்பான்பருந்தொடுநிழல்போக்கென்ன
யாணரம்பிசைபின்செல்லவிசைத்தவின்னிசைத்தேனண்ட
வாணர்தஞ்செவிக்காலோடிமயிர்தொலாவழியத்தேக்கி
யாணரின்னமுதயாக்கையிசைமயமாக்கிற்றன்றே. (௩௬)

(௩௧) முழவு - மத்தளம். கஞ்சநாதம் - வெண்கலத்தாற்செய்த
தாளமுதலிய கஞ்சக்கருவிகளினோசை. முரல் - முழக்கம். வேரல்-
மூங்கில். சிரல்-மீன்குத்திப்பறவை. (௩௨) மந்தரம்-படுத்தல். மத்தி.
மை-கலிதல். தாரம்-எடுத்தல்.

(௩௩) விகிந்தன்-வேறுபாடுடையவன். புரை-களங்கம்.

(௩௪) நீலவண்ணன்-கரியநிறத்தையுடைய திருமால்.

(௩௬) அண்டவாணர்-ஆகாயவாசிகள். யாணர்-புதுமை. பருந்
தொடு நிழல்போக்கென்ன என்றது-பருந்து பறக்கின்றவிடத்து
முறையே யுயர்ந்தும் பின்னுமம்முறையே தாழ்ந்தும் பறத்தலையும்
அவ்வாறு பறக்குங் காலதனிழல் அதனோடு செல்லுதலையும்.

தருக்களுஞ்சலியாமுந்நீர்ச்சலதியுங்கலியாநீண்ட
பொருப்பிழியருவிக்கா லுநதிகளும்புரண்டு துள்ளா
வருட்கடல்விளைத்தகீதவின்னிசையமுதமாந்தி
மருட்கெடவறிவன்றீட்டிவைத்தசித்திரமேயொத்த. (௩௭)

வீணைகைவழுக்கிச்சோர்வார்சிலர்சிலர்விரனடத்தும்
யாணரம்பெழா லுங்கண்டத்தெழா லும்வேராகவேர்ப்பார்
நாணமோடுவகைதள்ளநாத்தலநடுங்கித்தங்கண்
மாணிழையவர்மேல்வீழ்வார்விஞ்சையர்மயங்கிச்சில்லோர். (௩௮)

போதுளான்பரமன்பாதப்போதுளாளுனுவேலை
மீதுளான்பரமானந்தவேலைமீதுள்ளாளுனன்
ருதுளாங்கமலக்கண்போற்சதமகனுடலமெல்லாங்
காதுளானல்லேனென்றன்கண்ணுளான்கானங்கேட்டு. (௩௯)

முனிவருந்தவத்தராதிமுத்தர்மாசித்தரன்பின்
றுனிவரும்பழங்கண்டிப்பான்சுந்தரத்தோன்றல்கீதங்
கனிவருங்கருளையென்னுங்கடலிலன்பென்னுமாற்றிற்
பனிவருங்கண்ணீர்வெள்ளம்பாய்த்திடவின்பத்தாழ்ந்தார். (௪௦)

ஊடிவேறெதுங்கித்துன்பவவரியுட்ருளித்தார்தம்மிற்
கூடிவேற்றவன்பக்குளிர்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தார்
நாடிவேறிடைப்பிரிந்தார்மேன்மனநடத்திமேனி
வாடிவேலைப்பச்சோர்ந்துமம்மர்நோயுழந்தார்மண்ணோர். (௪௧)

(௩௭) சலித்தல் - அசைதல். கலி - ஓசை. அருட்கடல் - என்
றது - கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபிரானே. அறிவன் - சிற்பநூல்
வல்லவன். (௩௮) ஏழால் - ஓசை. மாணிழையவர் - என்றது - மாட்
சிமைப்பட்ட ஆபரணமணிந்த அவ்விஞ்சையர் மனைவியரை. விஞ்
சையர் - வித்தியாதரர்.

(௩௯) கண்ணுளான் - நுதற்கண்ணையுடைய சிவபெருமான்.
போதுளான் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன். பாதப்போதுளா
னுன் - என்றது - கேட்ட இசை இன்பத்தோ டிரண்டற்ற பேத
மாயிருந்ததால், சிவபிரான் அடித்தாமரையின் கீழுள்ளவானமை
யை. வேலை - திருப்பாற்கடல். பரமானந்தவேலை - பேரின்பக்கடல்
சதமகன் - இந்திரன். (௪௦) முனிவு - வெறுப்பு. அன்பினர் - என்றது -
அன்பின்ன ஈறுதொக்குநின்றது. துனி - நடுக்கம். பழங்கண் - துன்
பம். கனிவரும் - கனிந்த.

(௪௧) உவரி - கடல். நோய் - காமநோய்.

பைத்தலைவிடவாய்நாகம்பல்பொறிமஞ்ஞாநால்வாய்
மத்தமானரிமான்புல்வாய்வல்லியமருட்கையெய்தித்
தத்தமாறறியாவாகித்தலைத்தலைமயங்கிச்சோர
வித்தகைமாவும்புள்ளுமிசைவிலைப்பட்டவம்மா. (சஉ)

வன்றரைகிழியவீழ்போய்வான்சினைகரிந்துநின்ற
வொன்றறிமரங்கனெல்லாஞ்செவியறிவுடையவாகி
மென்றளிர்நின்றபோதுவிரிந்துகண்ணீருஞ்சோர
நன்றறிமார்தர்போலகைமுகமலர்ந்தமாதோ. (ச௩)

வாழியவுலகின்வாடோனார்மனிதர்புள்விலங்குமற்று
மாழியகரணமெல்லாமசைவறடாடங்கவைய
னேழிசைமயமேயாகிரிநுந்தனவுணர்ந்தோருள்ள
மூழியிலொருவன்றான்புக்கொடுங்கியதன்மையொத்த. (சச)

கண்ணிறைநுதலோன்சாமகண்டத்தினெழுந்தமுல்லைப்
பண்ணிறைநெடுவகீதஞ்சாராசாவுயிரும்பாரும்
விண்ணிறைநிசைககெட்டும்விழுங்கித்தன்மயமேயுத்தி
யுண்ணிறையுயிருமெய்யுமுருக்கியதிசைவல்லானே. (ச௪)

கலிநிலைத்துறை.

சின்னையதோயுமைம்பொறிகளுஞ்செவிகளாப்புலன்
கோந்துமோசையாவிசைவலானிருந்தனனாகப்
பந்தநான்மறைநாவினாற்பத்திராளுளாய்
வந்துபாடினாரிந்தனச்சமையொடுமறைந்தார். (ச௬)

யானறிந்தசாதாரியன்றிம்பருளித்தனை
நானறிந்ததென்றெருருவருவின்நிலர்தேவ
கானமீதிவற்குணர்த்தினேனென்கடவுளேயன்றி
யேனேமானிடர்வல்லரோவீதுவியப்பெண்ணு. (ச௭)

(சஉ) ஆரிமான் - சிங்கம். புல்வாய் - மான். வல்லியம் - புலி.
ஆறு-செல்லும்வழி. தலைத்தலை-இடங்கள்தோறும். (ச௩) ஒன்றறி
மரழ் என்றது - விருட்சங்கள் ஓரறிவுயிராதலின். கண்ணீர் - கள்
நீர் - கள்ளாகியநீர். நன்றறிமார்தர் - நன்மை தீமைகளைப் பகுத்த
றியும் மனிதர். (சச) ஆழியகரணம் - ஆழ்ந்த மனமுதலிய அந்தக்
கரணங்கள். (ச௪) முல்லைப்பண் - சாதாரி. இசைவல்லான் - இ
சைநூலில்வல்ல ஏமநாதன். (ச௬) பந்தநான்மறை என்றது - பத
ம், நிறை, பாழி, சாகை, பஞ்சாதி, அநுவாகம், முதலிய வறுப்புக்
காலமைந்த நான்குவேதங்களே.

இழுக்கிவிட்டவிக்கிழமகனிசையிதேலந்த
வழுக்கிப்பத்திரன்பாடலெற்றேவெனமதியா
வழுக்கமுற்றெழுந்திசைவலானடுத்ததன்புண்டர்
குழுக்களுங்குலேகுலேந்திடவிருள்வழிக்கொண்டான். (சஅ)

மடக்குபல்கலைப்பேழையுமணிக்கலம்பிறவு
மடக்குபேழையுங்கருவியாழக்கோலுமாங்காங்கே
கிடக்கமானமுமச்சமுங்கினர்ந்துமுன்னீர்த்து
நடக்கவுத்தரதிசைக்கணைநாடினாண்டந்தான். (சக)

சிவிகையோர்வழிவிறலியரோர்வழிசெல்லக்
கவிகையோர்வழிகற்பவரோர்வழிகடுக்க
குவிகையேவலரொருவழிகுடநாணுள்ளத்
தவிகையோவருமொருவழியகன்றிடவகன்றான். (சூ)

அன்றுபத்திரன்கனவில்வந்தாடலேழை
ரின்னுபத்திரவிசைவலானிடைவிறகாளாய்ச்
சென்றுபத்திரன்டிமையாமென்றுபாண்செய்து
வென்றுபத்திரஞ்செய்துநின்வேண்டுகோளென்றார். (சூக)

குஞ்சிராண்மலர்க்கொன்றையாரங்குனங்கூறு
நெஞ்சினுனினைப்பரியசொற்கேட்டலுநெஞ்சு
மஞ்சினுனிதுசெய்யவோவடியுனென்மறைகட்
கெஞ்சினுரையின்றிரந்தவாறென்றுகண்விழித்தான். (சூஉ)

கண்மலர்ந்தெழுபத்திரன்கரையிலாவுவகை
வுண்மலர்ந்தெழுமன்புகொண்டேக்கவெங்கதிரோன்
விண்மலர்ந்தெழுமுன்புபோய்விசம்பிழிகேரீயிற்
பண்மலர்ந்தநான்மறைப்பொருளடித்தலம்பணிந்தான். (சூங)

கடியகானகம்புகுதவோகட்டியவிறகை
முடியிலேற்றவோமுண்டகத்தாள்கனெந்திடவந்
தடியுனென்பொருட்டாதசொற்பகரவோவஞ்சக்
கொடியுனென்குறையிரந்தவாவிளைந்தேகுற்றம். (சூச)

(சஅ) இழுக்கிவிட்ட - தள்ளிவிட்ட வழுக்கு - குற்றம். அழு
க்கம் - கவலை. புண்டர் - பாடற்கீழ்மக்கள். (சூ) விறலியர் - பா
டற்பெண்கள். ஓவர் - பாடற்கீழ்மக்கள்.

(சூக) ஆடல் - போர். (சூச) அடாதசொல் என்றது - பத்திர
னடிமை என்றதை.

செடியனேமுதல்மானவர்கெஞ்சமுஞ்சருதி
முடியனேகமுங்கடந்தின்முண்டகப்பாதஞ்
செடியனேன்பொருட்டாகவிச்சேணிலந்தோய்ந்த
வடியனேற்கெளிதாயதோவையநின்பெருமை. (௫௫)

நாதவந்தமுங்கடந்தமெய்ஞ்ஞானவானந்த
போதமென்பார்தின்றொருபுடவிமானிடமா
யாதபந்தெறத்தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்தடியேன்
பேதையன்பளவாயதோபெருமரின்னுருவம். (௫௬)

மறிந்ததெண்டிரைகிடந்தவனுந்தியில்வந்தோ
னறிந்ததன்றும்பொருள்வரம்பகன்றெழுவிசும்புஞ்
செறிந்தவண்டமுங்கடந்ததுசிறியனேன்பொருட்டாத்
தறிந்தவிந்தனஞ்சுமந்ததோதம்பிரான்முடியே. (௫௭)

என்னவந்தனைசெய்துநின்றேத்தியங்கயற்கண்
மின்னமரந்தபங்கொருவனைவலங்கொடுமீண்டு
மன்னர்தம்பிரானுகியவாகுணதேவன்
தன்னைவந்தடிபணந்தனன்றந்திரிக்கிழவோன். (௫௮)

வந்தவெழிசைத்தலைமகன்வாவறிந்தரச
னந்தவெழிசைக்கிழவனையழையெனவுழையோர்
பந்தயாழ்மகனிருக்கைபோய்ப்பார்த்தனர்காணார்
சிற்தையாகுலமடைந்தவன்போனவாதெளியார். (௫௯)

எங்குளானெனத்தேடுவாரிவரெதிரயல்வா
யங்குளார்சிலரறிந்தவாறறைகுவாரவனைத்
றிங்குளான்விநகெடுத்தொருமுதுமகனிவன்பாற்
பொங்குமேழிசைப்பத்திரனடிமையாய்ப்போந்தான். (௬௦)

(௫௫) செடியன் - இழிதொழிலுடையவன்.

(௫௬) நாத அந்தம் - குடிலை. ஆதபம் - வெயில். நின்னுருவம்
என்றது - நின்மலசொருபத்தை. (௫௭) தெண்டிரைஎன்றது - திரு
ப்பாற்கடலை கிடந்தவன் - அறிதுயில்கொண்ட திருமால். உந்தியில்
வந்தோன் - பிரமன். அரும்பொருள் வரம்பகன்று என்றது - அஃது
வுக்கணுவாய்ந்தலை. எழுவிசும்பு - பரந்தவின்னுலகம்.

(௫௮) தந்திரிக்கிழவோன் - வீணையில்வல்ல பாணபத்திரன்
தந்திரி - வீணையினரம்பு; இது வீணமேனிற்றலால் விட்டவாகு
பெயர். (௫௯) பந்தம் - நரம்பின்கட்டு. ஆகுலம் - துன்பம். போன
ஆறு என்பது, போனவா என நுதொக்குநின்றது. ஆறு-வழி.

பாடினான்பின்புபட்டதுதெரிகிலேம்பாளு
 னோடினானெனக்கேட்டலுமொற்றர்போய்க்கொற்றஞ்
 சூடினானவையடைந்தவாசொல்லியவாறே' (௬௧)
 பாடினார்வியப்படைந்தனுமானமுற்றரசன்.
 தன்னடைந்தவத்தந்திரித்தலைவனேநோக்கி
 யென்னவாறவன்போனவாறிங்கினும்போன
 பின்னையாதுநீசெய்தனையெனவிசைப்பெருமான்
 மென்னர்கோனடிதொழுதுதன்செய்தியைமொழிவான். (௬௨)
 நென்னல்வாயடியேனினதாணிழநீங்கிப்
 பின்னல்வார்சடைமௌலியெம்பிரானடிபணிந்தே
 னின்னலார்குறையிரந்துமீண்டிருக்கைபுக்கிருந்தேன்
 கன்னலார்மொழிபங்கரென்கனாவில்வந்தருளி. (௬௩)
 ஓடியுன்பொருட்டாகநாம்விறகெடுத்துமுன்று
 வாடிக்பைப்புகழங்கடைவந்துசாதாரி
 பாடிவென்றுநின்பகைவனைத்தாரந்தனமெனச்சொல்
 லாடினார்விழித்தேனினிதுநீகழந்ததென்றதைந்தான். (௬௪)
 ஏவன்மைந்தர்போய்விளங்கிவந்திசைத்ததுமவீணைக்
 காவலன்களுநீகழ்ச்சியுமொத்தலிற்கைக்கும்
 பூவலங்கலானிஃதுநம்பொன்னகர்க்குடற்
 நேவர்தம்பிரான்றிருவிளையாட்டெனத்தெளிந்தான். (௬௫)
 இகழ்ந்தகூற்றெறிசேவடிக்கிடையருநேசநீ
 திகழ்ந்தபத்திரனன்பையுந்தேவரைக்காப்பா
 னகழ்ந்தவாழிநஞ்சுண்டவனருளாயும்வியந்து
 புகழ்ந்துபோய்மதுராபுரிப்புனிதனைப்பணியா. (௬௬)
 பத்தர்யாழிசைக்கிழவனைப்பனைக்கைமானெருந்தில்
 வைத்துமாடீணகர்வலஞ்செய்வித்துமலர்ந்த
 சித்தமாழ்ந்திடவரிசைகண்மிதப்புரச்செய்து
 தத்துமானெருடைத்தேரினாநன்மனைபுகுவான். (௬௭)

(௬௧) பட்டது - நிகழ்ந்தது. கொற்றம்-வெற்றி. ஆடல்-சொல்லல். அனுமானம் - பிரத்தியட்சமாகிய காரிய வேதுவைக்கொண்டு, அப்பிரத்தியட்சமாகிய காரண மவ்விடத்துண்டென்று நிச்சயிப்பது. (௬௨) இங்கினும் - இங்குநின்றும். இதில் இன்னுருபு நீக்கப்பொருளது. (௬௩) நென்னல்வாய் - நேற்றைப்போது.

(௬௪) புறங்கடை - தலைவாயில். பகை - இதுசொல்லால் அஃறிணையேனும் பொருளா லுயர்திணை யாதலால் வருமொழிவல்லெழுத்து இயல்பாய்நின்றது. (௬௫) கைக்கும்பூ - வேப்பமலர்.

(௬௬) மாழ்தல் - மயங்கல். தத்துமான் - தாவுங்குதிரை.

தேவருந்தவமுனிவருந்தேவரிற்சிறந்தோர்
யாவருந்தமக்காட்செயவிருப்பவரிருநா
னோவவந்துமக்காட்செய்துநுங்குறைமுடித்தா
ராவரேலுமக்கனைவருமேவலரன்றோ.

(௬௮)

ஆதலாலெனக்குடையர்நீருமக்குநானடியே
னீதலாலெனக்கும்மொடுவழக்குவேறிலேநா
னோதலாவதோர்குறையுளதின்முதொட்டிமக்கு
வேதநாதனைப்பாடலேகடனெனவிடுத்தான்.

(௬௯)

அரசனல்கியவெறுக்கைபூண்டைகள்பிறவும்
பரசநாவலர்மாணவரீயாவர்க்கும்பகிர்ந்து
வரிசையாலிசைக்கிளையொடுமனையில்வந்தெய்திக்
கரைசெயாமகிழ்சிறந்திசைக்காவலனிருந்தான்.

(௭௦)

விறகுவிற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௧௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧௦௦.

நாம்பத்தீரண்டாவது,

திருமுகங்கொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்மதுரைமுதூர்முழுமுதலிசைவலானை
யின்னிசைப்பாடிவென்றதென்னுரைசெய்கேனந்தத்
தென்னவன்சேரன்மாதேதிருமுகங்கொடுத்துப்பாணர்
மன்னவன்நனக்குச்செம்பொன்வழங்கியவழக்கஞ்சொல்வாம். (௧)

இனிமதியெமக்கீதென்னுயாழ்வல்லோனன்முதொட்டிப்
பனிமதிமருமான்கோயிற்பாணிசைக்கிழமைநீத்துக்
குனிமதியிலைந்தநாதன்கோயின்முப்போதுமெய்திக்
கனிமதியன்பிற்பாடுங்கடப்படுதியமம்பூண்டான். (௨)

இத்தொழிலன்றிவேறுதொழிலிவற்கின்மையாலே
பத்திரனிலம்பாடெய்தப்பொறுப்பரோபழனக்கூடற்
சித்தவெம்மடிகள்வேந்தன்பொன்னறைச்செல்வம்வெளவிப்
பத்தர்யாழிடத்தோளேந்திப்பாடுவான்காணவைப்பார். (௩)

(௧) மாடு - பக்கம். (௩) இலம்பாடு - இன்மைபடுதல். எனவே
வறுமை என்பதுபொருள்.

சிலபொலங்காச்சின் னுண்மணிக்கவன்சின் னுள்செம்பொற்
கலைவகைச்சின் னுளம்பொற்சாமரைக்காம்புசின் னு
ளலர்கதிரரிமாந்சேக்கையாடகத்தகடுசின் னுள்
குலமணிவருக்கஞ்சின் னுள்கொடுத்திடக்கொண்டுபோவான். (ச)

கைவரும்பொருளைத்தந்தகன்வருந்தானுமன்றி
யெவ்வெவர்தமக்குந்நோற்றாநெரியிலிட்டழித்துஞ்சின் னு
செய்வனசெய்துந்தன்னைச்சேர்ந்தவாரிந்தோர்கைபார்த்
துய்பவர்பிறர்க்குமாறுதுதவியுட்கவலைநீர்ப்பான். (இ)

வைகலுங்கொடுப்போர்பின் னுண்மறுத்தனராகப்போய்ப்போய்க்
கைதொழுதிறைஞ்சிவாளாவருமவன்கலியின்மூழ்கி
யுய்வகைவேறுகாணுதொக்கலுமொக்கவாடிக்
கையறவடையனோளுதுறங்கினுன்கனவினெல்லை. (ஈ)

சித்தவெம்பெருமான்வந்துசெப்புவானப்பாடும்பத்
தொத்தவன்கோசந்தன்னிற்றும்பியுண்கனியின்வெளவி
யித்தனயின்றுகாறுமீந்தனமெம்பாலன்பு
வைத்தவனறிந்தாற்சங்கைமனத்தனாய்விதற்பங்கொள்வான். (எ)

மயலறக்கற்புக்காக்குமகளிர்போற்றுறவுகாக்க
முயலுமயோகரிலுட்காப்புமுரசெறிபுறஞ்சூழ்காப்புங்
கயலிலச்சினையுந்ற்கக்கவாந்ததற்புதமிக்களவ
னுயிர்தொறுமொளித்தகன்வனொருவனோவறியேனென்பான். (அ)

கோமகனினையசெய்தியறியுமேற்கோசங்காப்போர்க்
காமுறுதண்டநின்போலன்பகத்தெம்மைவைத்த
தேமருபோந்தின்கண்ணிச்சேரமான்றனக்கிப்போது
நாமொருமுடங்கதீட்டிந்ல்குவம்போதியென்னு. (ஊ)

மறைக்குரைசெய்தவாக்கான்மதிமலிபுரிசையென்னுஞ்
சிறப்பியற்சீர்சால்செய்யுட்பாசுரஞ்செப்பித்தீட்டிப்
பிறைச்சடைப்பெருமானல்கிமறைந்தனன்பெரும்பாண்செல்வ
னுறக்கநீத்தாடிப்பாடியுவகைமாகடலிலாழ்ந்தான். (க)

(ச) பொலம் - பொன். அரிமாந்சேக்கை - சிங்காதனம். ஆட
கம் - பொன். வருக்கம் - கூட்டம். (இ) சின்னம் - உருவழித்தல்.

(ஈ) கலி - வறுமையால்வருந் துன்பம். கையறவு - துன்பம்.
நோளுது - ஆற்றாமல். (எ) கோசம் - கருவூலம். தும்பி - யானை.

(ஊ) ஆமுறும் - உண்டாகும். போந்தின்கண்ணி - பனைமலை.
முடங்கல் - ஓலை. (க) சிறப்பியல் என்றது - சொல்லமைதி பொ
ருளமதிகளை. சீர் என்றது - செய்யுளின்பத்தை.

கலிவிருத்தம்.

வாங்கியதிருமுகமணிப்பட்டாடையிட்
டாங்கிறையடிபணிந்தகன் றுபத்திர
னோங்கியகோயிலைவலங்கொண்டொல்லென
நீங்கிமேல்வரைப்புலநெறிக்கொண்டேருவான். (கக)

கொல்லையுங்குறிஞ்சியுங்கொதிக்கும்வெம்பரற்
கல்லதரத்தமுங்கடந்துமுட்புறப்
பல்களேக்கனியடியிடறப்பைப்பைய
நல்வளங்கெழுமலைநாடுநண்ணினான். (கஉ)

அலைகடனெடுந்துகிலந்தநாடுநூந்
தலைமகனடக்குவான் தடவுருன் றுபூண்
முலையெனவிளங்கினமுகத்திறந்தீட்டிய
திலகமேயானது திருவஞ்சைக்களம். (கங)

அறமகளாக்கமுமலரின்மேயசெந்
நிறமகளாக்கமுநீதிசான்றபோர்
மறமகளாக்கமும்வடசொற்றென்கலைத்
திறமகளாக்கமுஞ்சிறந்தநகர். (கச)

மண்புகழ்நகர்மறுகின்மாடொரு
தண்புனற்சாலையிற்சார்ந்துளானிப்பால்
விண்புகழ்நீதியவ்வேந்தற்கன்றிராக்
கண்புனைதுதலினார்கனவிற்தேனன்றினார். (கஈ)

தென்னவன்மதுரையிலிருக்குஞ்சித்தர்யா
நின்னரிடைவந்துடேளநின்னைக்கண்டதா
ன்னனிதிவேண்டநம்மோலைகொண்டுகம்
மின்னிசைப்பாணபத்திரனிங்கெய்தினான். (கசு)

மற்றவற்கருதிதிகொடுத்துமன்னநீ
தெற்றெனவரவிடுகென்றுசித்தர்தாஞ்

(கக) மேல்வரைப்புலம் - மேற்றிசைக்கணுள்ள மலைநாடு.

(கஉ) கொல்லை - முல்லை. அத்தம்-பாலை. சளேக்கனி - பலாக்க
னி. பையப்பைய என்றதின் முதன் மொழியீற்றகரம்உடம்படுமெய்
யொடுங்கெட்டுப் பைப்பைய என நின்றது.

(கச) அறமகளாக்கம் என்றது—ஞானச்செல்வத்தை. போர்ம
றமகளாக்கம் - வெற்றியால்வரும் பிரதாபச்செல்வம். கலைத்திறமக
ளாக்கம்-கல்விச்செல்வம்.

சொற்றனர்போயினுர்சுக்குந்தண்ணளி
யொற்றைவெண்குடையினுறக்கநீங்கினான். (௧௭)

கங்குல்வாய்க்கண்டவக்கனவைப்பெண்ணையந்
தொங்கலான்மமரொடுசொல்லிச்சேற்கணுள்
பங்கினுன்றிருமுகங்கொணர்ந்தபத்தி"
னென்குளான்கொல்லெனத்தேடவெண்ணுவான். (௧௮)

மற்றவர்தமைத்துரீ இவருகதில்லெனக்
கொற்றவனேவலோர்குறுகிமாடமுந்
தெற்றியுநியமமுமண் றுஞ்சென்றுசென்
தெற்றிகழ்மணிநகரெங்குந்தேடுவார். (௧௯)

தருமநீர்ப்பந்தரிலிருக்குந்தந்திரி
வருமிசைக்கிழவனைக்கண்வெல்லேபோய்த்
திருமகற்குணர்த்தினுர்சேனையோடெழீஇப்
பெருமகன்பாணர்தம்பிரானைநண்ணினான். (௨௦)

கண்டனன்முகிழ்த்தகைக்கமலஞ்சென்னரிமேற்
கொண்டனன்பாடினன்கூத்துமாடினன்
றண்டெனவீழ்ந்தனனன்பிற்றண்ணரு
வண்டெனமகிழ்ந்தனன்மன்னர்மன்னனே. (௨௧)

வாங்கினன்றிருமுகமலர்க்கொற்றறினன்
ருங்கினன்முடியிசைத்தாமம்போன்மகிழ்
தூங்கினன்மடங்கணீர்துளிப்பமெய்யெலாம்.
வீங்கினன்பொடிப்பெழுவேந்தர்வேந்தனே. (௨௨)

எண்ணீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்னவிருஞ் செம்பொன்மணி மாடக்கூடன் மேயசிவன்யா
மெழுதி விடுக்குமாற்ற, நன்னர்முகி வெனப்புலவர்க் குதவுஞ்சேர
நரபாலன் காண்கதன்போனம்பாலன்ப, னின்னிசையாழ்ப் பத்தி
ரன்றன் மாடேபோந்தா னிருநிதியங் கொடுத்துவர விடுப்பதென்

(௧௮) பெண்ணை - பனை. தமர் என்றது - அமைச்சரை.

(௧௯) துருவி-தேடி. தில் என்னு மிடைச்சொல் காலத்தின்மே
னின்றலால், விரைந்து என்பது பொருள். இதனை, "விழைவுகா
லமொழியிசைக்கிளவியென்றம் மூன்றென்பதில்லேச்சொல்லே" எ
ன்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. (௨௧) தண்ணறாவண்டு - தேனைக்கண்
டவண்டு. (௨௩) நன்னர்முகில் - உலகத்திற்கு நன்மை பயக்குமேக
ம். சேரநரபாலன் என்றது—அண்மைவிளி.

னத், தென்னர்பிரான் திருமுகத்தின் செய்தினோக்கிச் சேரர்பிரான் களிப்பெல்லை தெரியானுகி. (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்னின்றளிகை மிசைவைத்துப் புழைக்கைமதமான்றலையேற்றி, மன்னுங்கொளையாழ்ப்புலவனைமுன்வைத்துப்பின்னேதானிருந்து, மின்னுங்கதிர்காலினைக்கவரிவீசிப்பலவெறியங்கலிப்பத், தென்னென்றளியாரிசைத்தாரான் திருமாநகரைவலஞ்செய்யா. (1)

பஞ்சுதடவுஞ்சீரடியார்பலமங்கலங்கொண்டெதிர்போத
மஞ்சுதடவுநீள்குடிமிமாடமனையிற்கொடுபோகி *
நஞ்சுதடவுமணிகண்டனன்பன்றனைநன்னீராட்டி
யஞ்சுதடவியோவியஞ்செய்தமைத்தமணிமண்டபத்தேற்றி. (௨௫)

அம்பொற்றவிசிட்டருச்சனைசெய்தாறுசுவையின்னமுதருத்திச்
செம்பொற்கலவைநறுஞ்சார்தந்தீம்பூவாதிமுகவாசம்
பைம்பொற்கலத்துவெள்ளிலைதீம்பழுக்காய்பிறவுமுறைநல்கி *
யும்பர்க்கிறைவன்றிருமுகத்திலுய்ப்பதெனலாலுய்த்துமென (1)

செம்பொனறையைத்திறந்தழைத்துக்காட்டியினையதிருவெல்லா
மும்பர்பெருமானடியீர்நீருடையீர்கவாந்துகொண்மினென
விம்பர்நிழற்றும்வெண்குடையானிசைப்பவெதிர்தாழ்த்திசைக்கிழை
னம்பனருளுக்குரியீர்நீர்நல்கிற்றமையுமெனக்கென்ன. (௨௭)

மன்னன்றனெண்ணியவாற்றால்வழங்கவழங்கமறுத்துமறுத்
தினன்றிருமிசைக்கிழவனிலங்கும்பொலம்பூணிருநியம்
பொன்னஞ்சிவிகைகரிபரிமான்பொற்பட்டாடைபலபிறவுந்
தன்னதென்னுமளவாற்றற்றானேகொள்ளத்தார்வேந்தன். (௨௮)

பின்னேழடியோசேட்சென்றுபெருமைசான்றவரிசையினுந்
றன்னேரிசையான்றனைவிடுத்துமீண்டானுகத்தமிழ்மதுரை

(௨௪) தளிகை-தவிசு. கொலை-இசை. தென் என்றது-ஒரிசைப்பண். (௨௫) சீரடி-சிறந்தடி, பலமங்கலம் என்றது-கண்ணடி, இடபம், விளக்கு, சீவற்சம், கவரி, சங்கு, சுவத்திகம், நிறைகுடம், வாசநீர்முதலிய அஷ்டமங்கலங்களை. அஞ்சு என்றது - பஞ்சுவன்னப்பொடியை.

(௨௬) முகவாசம் - தூபம். பழுக்காய் - பாக்கு.

(௨௭) கவர்தல் - கைக்கொள்ளல். நல்கிற்று - அல்கியது.

(௨௮) தானெண்ணியவாற்றால் வழங்கவழங்க என்றது-சேனைமுதலிய அரசியல்முற்றுந், தந்தமையை, தன்னம் - சிறுமை.

மின்னேர்சடையாரிசைத்தொண்டன் றுனுமீண்டுவெயில்விரிக்கும்
பொன்னேர்மௌலிநிதிக்கிழவன்போலமதுரைநகர்புக்கான். (௨௯)

வந்துமதுரைப்பெருமானைவணங்கிக்கொணர்ந்தநிதியெல்லா
மிந் துமருமானகருள்ளார்யாருமறியயாவர்க்கு
முந்தைவேதமுதல்வர்க்கும்புலவோர் தமக்குமுறைநல்கிச்
சந்தயாழினிசைப்பாணர்தருமமனையான்வைகிளுன். (௩௦)

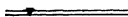
திருமுகங்கொடுத்தபட்டம் முற்றிற்று.

ஆ பட்டம் - ௩௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧௩௦.

நாற்பத்துழன்றுவது,

பலகையிட்டபட்டம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கருந்துழாய்முகிலொருபாற்கலந்தவர்பத்திரற்குநிதி
திருந்துதாருதியனிடத்திருமுகமீந்தளித்ததிது
வருந்தியாழவனிசைப்பமழைதூங்குநள்ளிரவி
லிருந்துபாடெனப்பலகையிட்டதுஉமினிப்பகர்வாம். (௧)

முன்புடையநாயகனைமுப்போதும்புகுந்திறைஞ்சி
யின்புறமேழிசைக்கிழவனிருந்தியமருளியபி
னன்புசிறந்தரையிரவுமடைந்துபணிநதடல்விடையின்
பின்புறநின்றேழிசையும்பாடிவரும்பேறடைவான். (௨)

தொழந்தகையன்பருந்தேவர்தொகுதிகளுந்தொழத்திங்கட்
கொழந்தலையநதியலையக்குளிக்கின்றதனிக்கடவுள்
செழுந்தரளச்சிவிகையின்மேற்றேவிதிருப்பள்ளியறைக்
கெழுந்தருளும்போதுபணிந்தேத்துவானோரிரவில். (௩)

இன்னிசையாழப்பெரும்பாணனெவ்விடையூறடுத்தாலுந்
தன்னியமநெறியொழுக்கந்தவானென்பதுலகறியப்

(௨௯) நிதிக்கிழவன் - குபேரன்.

(௧) உதியன் - சேரமான் பெருமான். (௨) அரையிரவு - ஈடு
ராத்திரி. (௪) தவான் - தவறான். கொண்மூ-மேகம்.

பொன்னியலுஞ்சடைமௌலிப்புராணத்திருவினையாட்டா
லன்னிலைபிற்கருங்கொண்மூவார்த்தெதமுந்திசையெல்லாம். (அ)

தடித்துநிரைபுடைபரப்பித்தொழித்திசையங்கத்
துடித்துவிடவாயரவஞ்சோர்த்துசுருண்டலையொதுங்க
விடித்துவின்கணம்புதைப்பவிருள்கான் றுசலபதிமுன்
முடித்திடுவான்வரவழைத்தமுதிலேமும்வளைந்ததென. (இ)

கருங்கடலைவிசும்பெடுத்தக்கவிழ்ப்பெனவெண்டாரை
நெருங்கிருளினிரும்புக்கோணினாந்தெனநிறங்கரும
வொருங்குசொரிந்துள்ளுணராருள்ளம்போலுப்புறம்பு
மருங்கொடுக்கீழ்மேலென்றுதெரியாகமயங்கிருள்வாய். (ஈ)

மாமாரியிடைநீன்துவருவானம்மாரிதனைப்
பூமாரியெனநினைந்துதிருக்கோயில்புகுந்தெய்திக்
காமாரிதனைப்பணிந்துகருணைமாரியினனைந்து
தேமாரிபொழிவதெனத்தென்விளியாழ்வாசிப்பான். (எ)

விடைக்கடவுள்பின்னின் றுலீனையிடதேகாங்கிடத்திப்
புடைத்துநரம்பெறிந்துமிடற்றொலிபோக்கிப்பொலங்கொன்றைச
சடைக்கடவுள்செவிவழிபோயருட்பைநகூழ்தலையெடுப்பத்
தொடைத்தமிழினிசைப்பாணிசுவையமுதமடைதிற்து. (அ)

நரம்புநனைத்திசையமுங்கருனைந்துடலம்பணிப்பவிசைசை
வரம்பொழுகுவிரன்மிறைத்துவலிவாங்கமயிரசிலும்
நிரம்பியசேறடிபுதைப்பநின் றுநிறையன்பிசையா
யரும்புதல்போலென்புருக்குமழகவிசைபாடுமால். (ஈ)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மாதர்கையாய்மதுரேசருண்பலிக்கீம்மனைவாய்வந்து
காதன்முகத்தரும்பிக்காட்டியென்சின்னதகவார்த்தாற்போலும்
காதன்முகத்தரும்பக்கையறவுதீர்க்கலப்பேன்பாதி
பேதையுருவாயிருந்தார்நாணிவிழிந்தாவிபிழைத்தேன்போலும். (அ)

(இ) தடித்து-மின்னி. அனை-பிலம். உடு(ருட்சத்திரம். சலபதி-
வருணன். (ஈ) நிறங்கருகா என்றது—வெள்ளிய மழைத்தாரைகள்
நிறந்திரிந்து நின்றலை. உள்-உணரார் உள்ளம் - தம்மை யறியாதவர்
மனம்.

(எ) காமாரி - காமனைத்தகித்தகித்தவன். பைங்கூழ்-பயிர்.

(ஈ) மிறைத்து - விரைத்து. (ஈ) கையறவு-காமநோய்.

ஒண்ணுதலாய்வெண்டலைகொண் டென்பலிக்கிரம்மனையினூடே
கூடற், கண்ணுதலாருள்ளாளக் கானமிசைத்தென்னுள்ளங்கவர்ந்தா
ர்போலங், கண்ணுதலார்பாடுமலினயங்கண்டாகங்கலப்பேன்பாதி,
பெண்ணுருவமாயிருந்தார் வென்கிவிழித்தாவி பெற்றேன்போலும்.

ஐயரியுண்கண்ணாய் திருவாலவாயுடையாரையங்கொள்வான்,
மையனகைசெய்தென்வனமுலையின்மேற்செங்கைவைத்தார்போல
மையனகைசெய்தென்வனமுலையேற்கைவைப்ப மாழ்க்ச்சேர்வேன்
றையவிடங்கண்டுநடுநடுங்கிவிழித்தாவிதரித்தென்போலும். (௧௨)

மேற்படி - வேறு.

பாடுவாரிருவர்க்கன்றுபரிசிலாக்கொடுத்தசங்கத்
தோடுவார்செவியிலூட்டுந்தொண்டுகண்டிதன்மேனின்று
பாடுவாயுனக்கேயிந்தப்பலகையென்றூழ்ந்தவன்பி
னடுவார்விசம்பிற்கூறிநகைமணிப்பலகையிட்டார். (௧௩)

இறையருளாணையஞ்சுயிட்டபொற்பலகையேறி
நரைகெழுமதுரகீதம்பாடிநான்மறைகளுக்கு
மறைகழலகத்துட்கொண்டபலகையுமங்கைகொண்டு
மறைவழியாழ்வல்லோன்றன்மனையிற்செல்லுமெல்லை. (௧௪)

மின்னுமாமேகநீங்கிவிசும்புவாய்விளங்கித்தென்றன்
மன்னுமாமலையின்மேயமாதவன்குடித்தவைகற்
பொன்னுமாமணியுமுத்தும்புலப்படக்கிடந்தவேலை
யென்னமீன்விளங்கித்தோன்றலேகியிப்புருந்தானிப்பால். (௧௫)

பாயிருட்டபலங்கீண்டுபரிதிகண்விழித்துச்செங்கை
யாயிரம்பரப்பிமுந்நீரலைகடனீந்துமெல்லை
மாயிருஞாலவங்காக்கும்வாருணனிரவுதங்க
னையகன்பாடந்தீந்தநல்லருட்பரிசில்கேட்டான். (௧௬)

இன்னிசைக்கரசையிட்டபலகைமீ திருத்திமன்னர்
மன்னவனிவனையெங்கண்மதுரைநாயகனென்றுன்னி
மின்னிவர்மணிப்பூண்ல்கிவினோநிலமிகவுநல்கி
நன்னிதிவெறுப்பனல்கிவரிசையாநடத்திவந்தான். (௧௭)

(௧௧) வெண்தலை - பிரமகபரலம். உள்ளாளக்கானம் - தேவகா
ந்தருவம். (௧௨) ஐயரி பஞ்சரேகை. அல்லது அழகியரேகை. மைய
ல்கை-காமக்குறிப்புணர்த்தும் புன்னகை. வனம்-சந்தனக்கோலம்.

(௧௩) இருவர் என்றது - அச்சுவதரன், கம்பளனென்னு மிரு
வரை, இதனை.—“அச்சுவதரனற்கம்பளன்னென வறையாரின்ற,
நச்செயிற்றரவிரண்டை நருமணிக்குழையிரண்டா, வைச்சனன்.”
என்பதாலுணர்க. (௧௫) மாமலை என்றது—பொதியமலையை. மின்-
நட்சத்திரங்கள். பரிசில்-கொடை.

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

இறையருள் வரிசைபெற்ற பத்திரனுமேறுயர்த்த விரைநாற் போது, முறையினுல்வழிபட் டொழுக்குவாகை முடிகெழுவருண வேந்து, மறைமுதலடிகள் வந்துவந்தனையால் வழுத்துவான் சில்ப கல்கழிய, நிறைபெருஞ்சுடரோன் திருவுருவடைந்து நெறியிறந் சிவபுரமடைந்தான். (கஅ)

பலகையிட்டபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௨ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௧௪௮.

நாற்பத்துநான்காவது,

இசைவாதுவென்றபடலம்.

எண்சீரடியாகிரியவிருத்தம்.

கடலம்பதியி லாடகமேருக் கொடியலிற் சூரீசிவடி யவனுக் குப், பாடலின்பரிசி லாகியசெம்பொற் பலகையிட்டபடி பாடின மன்னான், வீடரும்பொருவில் கற்புடையாளோர் விறலியைப்பரம னிறையருள்பற்றி. மாடகஞ்செறியும் யாழ்வழிபாடி வாதுவென்ற வரலாறுமிசைப்பாம். (க)

வரகுணன்கதியடைந்தபினம்பொன்மௌலிகுடியவிராசவிராசப் [ற் புரவலன்புவிமடந்தையைவேட்டுப்புயந்தழீஇக்கொடுநயந்தருநாளி பரவுமன்பதைபுரந்தொழுகந்தப்பஞ்சவற்குரியரஞ்சனவுண்கண் மரபின்வந்தமடவார்பலரேனைமையல்செய்யுமடவார்பலர்மாதோ. (]

அன்னபோகமடவாருளொருத்தி யரசனுக்கமுதுமாவியுமாகு, மின்னனாண்மதுர கீதமிசைக்கும் விஞ்சையின் றுறைவலா ளவனுக் கும், பன்னகாபரண னின்னிசைபாடும் பத்திரன்பொருவில் கற்பு டையாட்கு, மன்னுகீதவினை யாலிகன்முன வழுதிகாதன்மட மாது பொருளாய். (கஉ)

(கஅ) ஏறு-இடபக்கொடி. திருவுருவடைந்து என்றது-சாரூப பதமுற்றமையை. நாற்போது-காலை. நண்பகல்-மாலை. ௩௫ நிசி.

(க) வீடு-விடுதல். விறலி-பாடினி. மாடகம்-நால்வகை விரலன னான பாலிகைவடிவாய் நரம்பை, வலித்தல், மெலித்தல் செய்யும் ருவி. (உ) நயம்-இன்பம். மையல்செய்யு மடவார்என்றது - காமக் ிழத்தியரை. (கஉ) பன்னகம்-பாம்பு.

பாடினிக்கெதிரோர் பாடினிதன்னைப் பாடவிட்டிவன்படைத்த
செருக்கை, யீடழிப்பெலென வெண்ணியெழீஇத்தன் னிறைமகற்
கஃதிசைத்தலுமந்தத், தோடிதப்பொரு கயற்கணிஞடான் சொன்ன
வாரொழுமு மன்னவார்மன்ன, ஞடியத்தகைய விறலியைவீழ நாட்
டினும் வரவழைத்துவிடுத்தான். (ச)

பந்தயாழ்முதுகு தைவரவிட்டுப் பாடலாயமிரு பக்கமுமொய்
ப்ப, வந்தபாடினி மடந்தையுமன்னர் மன்னனைத்தொழுதொர் கின்
னரமாதிற், சந்தவேழிசை மிழற்றினனின்ரு டன்னேநோக்கியொரு
மின்னிடையாண்மேற், சிந்தைபோக்கிவரு தீப்பழிநோக்காத் தென்
னருக்கரசனின்ன துசெப்பும். (சு)

பத்திரன்மனைவி தன்னையெம்முன்னர்ப் பாடுதற்கழையதற்
கவளாற்று, துத்தரஞ்சொலினும் யாமவன்சார்பா யுனைவிலக்கினும்
விடாதுதொடர்ந்தே, சித்தநாணமுற வஞ்சினமிட்டிசெ செல்லனில்
லென வளைந்துகொள்ளென்ற, வெய்க்த்துண ண்டையினுளை யிருக்
கைக்கேகி நாழிவருகென் றுவிடுத்தான். (சு)

கலிநிலைதுறை.

பின்னரின்னிசைப்பத்திரன்பெருந்தகைவிறலி
தன்னையங்கழைத்துளத்தொன் றுபுறத்தொன் றுசாற்று
மென்ஞெழுன்னிசைபாடுவொருளர்கொலோவிவகென்
றுன்னிவந்திருக்கின் றனளிசைவலாளொருத்தி. (எ)

ஆடமைத்தடந்தோளினுயவளொடுங்கூடப்
பாடவல்லையோபகரெனப்பாடினிபகாவாள்
கோடருந்தகைக்கற்புமிக்கூடெலம்பெருமான்
வீடருங்கருணையுமெனக்கிருக்கையால்வேந்தே. (அ)

பாடிவெவ்வதேயன்றிநான் பரிபவமுழந்து
வாடுவேனலேனென் றுரைவழங்க லுமதுக்கா
லேவொர்குழலவளையுமிருக்கையுய்த்திருந்தா
னீடுவார்திரைப்பொருகையந்தண்டெறநிருபன். (க)

மற்றைவைகலவ்விருவரைப்பஞ்சவன்மதுரைக்
கொற்றவன் றனதவையிடையழைத்துநேர்கூட்டிக்

(ச) கயற்கணி என்றது-காமக்கிழத்தியை. ஆயம் - மகளிர்கூட்
டம். (சு) வஞ்சினம்-சபதம். (அ) கோடருந்தகைக் கற்பு என்றது-
மாறுபடுதலில்லாத பெருந்தகைமையையுடைய அறக்கற்பினை.

(க) பரிபவம் - துன்பம்.

கற்றவேழிசைகேட்குமுன்கலத்தினும்போந்த
வெற்றிவேன்மதர்நெடுங்களுள்விலியைவைதாள். (௧௦)

குற்றமெத்தனையெத்தனாகுணங்கள்யாழ்க்கோலுக்
குற்றதெய்வமேதிசைப்பதெவ்யுயிருடம்புயிர்மெய்
பெற்றவோசையெவ்வளவவைக்குத்தரம்பேசி
மற்றேனோபொடிவிலையேவ்வசையுனக்கென்றாள். (௧௧)

இருமையும்பெறுகற்பினுளியம்புவாள் கலத்தின்
வருமரும்பெறற்கல்வியும்வாதினமேலுக்கப்
பெருமையும்பலர்விரும்புறுபெண்மையின்செருக்குந்
திருமகன்சவையறியவாய்திறக்கவேண்டாவோ. (௧௨)

நெய்யுண்பூங்குமுன்மடவரானின்னெடும்வாது
செய்யும்பூசலுக்கெதிரலாற்றீயவாய்திறந்து
வையும்பூசலுக்கெதிரலேன்மானம்விற்துன்போ
லுய்யும்பாவையரேயதற்கெதிரெனவுரைத்தாள். (௧௩)

வென்றமீனவன்விலக்குவான்போலெதிர்விலக்தித்
துன்றுதார்முழன்மடந்தைமீர்பாடுமின்றேற்றேர்
வென்றமாதராரக்கடிமையாய்விடுவதேசபத
மென்றுமானமுண்டாக்கலுமீழநாட்டரிவை. (௧௪)

முந்தியாழிடந்தழீஇக்குரல்வழிமுகிழ்விரல்போ
யுந்தவேபெருமிதநகையுட்கிடந்தரும்பச்

(௧௧) குற்றமாவன—செம்பகை-பண்ணெடுவராத இன்பமில்
லாத ஓசை. ஆர்ப்பு - மாத்திரைகடந்தொலித்தல். கூடம் - இசை
வழிப்படாது மயங்குதல். அதிர்வு-இழுமெனும் ஓசையின்றிச் சித்
றியுரைக்கும் உச்சரிப்புடையதுமுதலியனவும்; நீர்நின்றிளகியதும்,
மெல்கியதும், வெந்ததும், தக்கநிலத்திற் பிறவாததும் இடிவீழ்ந்த
தும், நோயுற்றதுமானமரங்களும். குணமாவன-அக்குற்றங்கனொ
ழிந்த, கொன்றை. கருங்காலி, முருக்கு, குமிழ், தணக்குமுதலிய
மரங்கள். தெய்வங்களாவன - விஸ்வாமித்திரன், சமதக்கினி, சந்
திரன். சூரியன், கௌதமன், காசிபன், ஈசன். தெய்வம்பொருளா
லுயர்தினையேனும் சொல்லா லஃறிணையாதலால் யா என்னும் அ
ஃறிணைப்பன்மைப் பயனிலைகொண்டது.

(௧௨) கலத்தின்வரு மரும்பெறற்கல்வி என்றது-ஈழப்பாடினி
மரக்கலமேறிவந்தது கற்றகல்வியாலாதலால் உடையாள் தன்மை
யை உடமைமேலேற்றிக்கூறியது. (௧௩) பூசல் - போர்.

(௧௪) குரல் என்றது-குரலென்னுமோர் நரம்பினை. அன்புவுந்
தாகதலான் என்றது - பாண்டியனது காமக்கிழத்தியை.

சந்தவெழிசையிறைமகன்ருழ்செவிக்கன்பு
வந்தகாதலாண்மழலையினமுதெனவார்த்தான். (௧௫)

வீணைவாங்கினண்மாடகமுறுக்கினள்விசித்து
வாணரம்பெறிந்திருசெவிமித்தனரியக்கர்
நாணமெல்விரனடைவழிநாவியையமுதம்
பாணர்கோமகன்விலியும்பலர்செவிநிறைத்தான். (௧௬)

அரசனுட்கிடையறிந்திலரவைக்களத்துள்ளார்
விரைசெய்வார்குழற்பாடினிபாடலையியந்தார்
புரைசைமானிரைப்பூழியனிலங்கையிற்போந்த
வரைசெய்குங்குமக்கொங்கையாள்பாடலைகிழ்ந்தான். (௧௭)

அமுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தென்னவனுட்கோளெல்லைதெரிந்தனரவையத்துள்ளார்
ரன்னவன்புகழ்ந்தவாறேபுகழ்ந்தனரவிளைத்தானே
மூன்னவனருளைப்பெற்றுமும்மையுந்துறந்தோரேனு
மன்னவன்சொன்னவாறேசொல்வதுவழக்காரன்றேரு. (௧௮)

பொன்றளிரையாண்மையற்புதுமதுதுகர்ந்துதிது
கன்றறியாதகன்னிநாடவனவையைநோக்கி
யின்றொருநாளிந்தேரத்தக்கதோவிதுவென்றந்த
வென்றடுவேற்கணுரைப்போமெனவிடுத்தான்மன்றேரு. (௧௯)

மருவியவாயமேத்தவிருந்தினுண்மனைவந்தெய்திப்
புரவலன்றனதுபாட்டைப்புகழ்ந்ததேபுகழ்ந்ததாகப்
பெருமிதந்தலைக்கொண்டாளுப்பெருங்களிப்படைந்துமஞ்சர்
திருமலரணைமேலார்வந்தினைத்தினிதிருந்தாளிப்பால். (௨௦)

வணங்குறுமருங்கிற்கற்பின்மடவரன்மதங்கிதானு
மணங்கிறைகொண்டநெஞ்சளங்கயற்கண்ணிபாகக்
குணங்குறிகடந்தசோதிருரைகழலடிக்கீழெய்தி
புணங்கினன்கலுழ்கண்ணீரொளாதுங்கிறின்றிதனைச்சொன்னான். (௧)

(௧௬) விசித்து - கட்டமைத்து. (௧௭) உட்கிடை - உள்ளக்க
ருத்து. புரைசை - யானைகட்டுங்கயிறு. இது புரைசை எனப்போ
வியாயிற்று.

(௧௮) மும்மை என்றது - மண், பெண், பொன், என்னு மீஷ
னுத்திரயங்களை. (௨௦) விருந்தினுள் என்றது - ஈழநாட்டுப் பாடி
னியை. மதங்கி - பாணஸ்திரி.

தென்னவனுகிவையஞ்செய்யகோல்செலுத்திக்காத்
மன்னவவமுதிவாரவழிவழக்குரைப்பதானு
னன்னவன்கருத்திக்கேற்பவவையருமனையரானுர்
பின்னடுரிலைமைதாக்கிப்பேசுவார்யாவரையா. (௨௨)

உன்னருடுணைசெய்தென்பா லுறுகனோய் துடைப்பதென்ன
மின்னுயர்நீயேநானாவெல்லுமாசெய்துமஞ்சே
லென்னவாகாயவாணியீறிலானருளர்கேட்டு
மன்னருங்கற்பினுடன்மனைபுகுந்திருந்தாண்மன்னோ. (௨௩)

அன்றுபோன்மற்றைருளன் றுமழைத்தனன்பாடல்கேட்டுக்
குன்றுபோற்புயத்தானென்னற்கூறியவாறேகூற
மன்றுளார்பலருமன்னவண்ணமேசொன்னுர்கேட்டு
நின்றபாண்மடந்தைபாண்டிநிருபனைநோக்கிச்சொல்வான். (௨௪)

தென்னேறையாய்ஞாலமனுவழிச்செங்கோலோச்சி
மன்னரேறையாய்வாரவழக்கினையாதலானீ
சொன்னவாறவையஞ்சொல்லத்துணிந்ததுதுலைநாவன்ன
பன்னகாபரணர்முன்போய்ப்பாடுகேம்பாடுமெல்லே. (௨௫)

இருவரேம்பாட்டுங்கேட்டுத்துணிந்திவல்வென்றானென்னு
வொருவார்சந்தியிற்சொன்னாற் போதுமென்றுரைத்தாள்பாண்டித்
திருமகனையவாறேசெய்யினீர்செய்யினென்ன
மருவளர்குழலினுர் தமனைபுகுந்திருந்தார்பின்னாள். (௨௬)

கலிவிருத்தம்.

தென்றனாடனுமந்திரச்செல்வரு
நன்றுநீதுணர்நால்வகைக்கேள்வியோ
ரொன்றவேகியொளியிடுவெள்ளிமா
மன்றவாணர்மாமண்டபத்தெய்தினுர். (௨௭)

எய்தியம்மடமாதரையிங்குறச்
செய்திரென்னத்திருமகனேவலோர்
நொய்தினோடிநொடித்தழைத்தாரொடு
மைதிகழந்தவிழியார்வருவரால். (௨௮)

(௨௨) வாரம் - பட்சபாதம். உறுகண்-துன்பம். துடைப்பது-
இது துவ்விகுதி யீற்றுவியங்கோள்வினைமுற்று. இதனைக் "கொள்
ளப்படாது மறப்பதறிவிலன் கூற்றுக்களே,, என்பதாலுமுணர்க.

(௨௭) நால்வகைக்கேள்வியாவன - கீதஞானம், இலயஞானம்,
சுருதிஞானம், தாளஞானங்கள்.

படிமையார் தவப்பாடினிவந்தெனக்
கடிமையாவளின்றையமின்றலெனக்
கொடுமையார்மனக்கோட்டச்செருக்கொடுங்
கடுமையாகவந்தாள்கலத்தின்வந்தாள். (௨௯)

கற்புமிக்கெழுகற்புங்கருத்தினிற்
சிற்பரஞ்சுடர்சேவடிமேல்வைத்த
வற்புமிக்கெழமெல்லவந்தாளரோ
பொற்புமிக்குளபத்திரன்பொன்னனாள். (௩௦)

அலங்குமாரமோடங்கதமாதிபல்
கலன்கடாங்கிக்கலைஞர்குழாத்திடை
யிலங்குமாடமதுரைக்கிறைவரும்
புலங்கொணாவலர்போல்வந்துவைகிறார். (௩௧)

அந்தவேத்தவைதன்னிலருங்கலம்.
வந்தவேய்த்தடந்தோளிசைமாதராரண்
முந்தவேத்திசைபாடினண்முந்தையோர்
சிந்தைவேட்டொன் றுஞ்செப்பினரில்லையால். (௩௨)

வீணைதோளிடனைந்தியவெண்மலர்
வாணிபாடவிருக்கையின்வைகியே
யாணரம்பெறிந்தின்னிசையோர்ந்தெழீஇப்
பாணர்கோமகன்பன்னியும்பாடுமால். (௩௩)

(௨௯) கோட்டம் - கோணல். கடுமை - விரைவு.

(௩௦) கற்புகளிரண்டினுள் முன்னையது கல்வியறிவின்மேலது.

(௩௧) இறைவர் - சோமசுந்தரக்கடவுள்.

(௩௨) எத்திசை என்றது - நால்வகைவருணவாழ்த்தினை; அதாவது, பிராமணர்முதலிய நால்வகைவருணப்பூதரைச், சிறுதேவபாணியாற்றுதித்து, மூவடிமூங்கால் வெண்பாவால், அவர்களணியையும், மாலையையும், ஆடையையும், நிறத்தையுங் கொடியைந்துதித்து அவர்களாலொன்று பெறுதல். இவற்றின் விரிவை மதிவாணனான இசைநூலுட்காண்க.

(௩௩) வாணிபாடு இருக்கையின்வைகிஎன்றது - கலைமகன்பாடும் அவ்வாசனத்தில் பத்திரன்மனைவியாருயிருந்தமையை. வாணி இருக்கையாவது - ஒன்பான்வகைப்பட்ட விருத்திகளுள், பதுமாசனம்; அது காவடிகளைமாற்றிக் குதிமேலாயிருத்தல். "பதுமுகமுற்கட்டிதமேயொப்பது" இருக்கைசம்புடமயமுகம் சுவத்திகம், தனிப்புடமண்டிலமேகபாதம், உளப்படவொன்பதும், ஆருந்திரிதலில்லாதிருக்கை" எனவருஞ் சூத்திரத்தால் ஒன்பான் விருத்தியுங்காண்க. அகரச்சுட்டுப்பதுமாசனத்தின் உயர்ச்சிமேல்நின்றது.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடங்கைநீரும்பச்சிலையுமிவார்க்கிமையாக்குஞ்சரமும்
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்மதுரைப்பரமேட்டி
படங்கொள்பாயும்பூவணையுந்தருவாய்கையிற்படுதலேகொண்
டிடங்கடோறுமிரப்பாயென்றேசுவார்க்கென்பேசுவனே. (௩௪)

தேனார்மொழியார்விழிவழியேசெல்லாதவர்க்கேவீடென்று
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேமதுரைநம்பரனே
நானுவேதப்பொருளுரைத்தாய்நீயேபாதிநாரியுரு
வானுயென்றுபிறப்பித்தாலடியேன்விடையேதறைவேனே. (௩௫)
வரதனுகியெவ்வயிர்க்குமாயாவிருத்திவலியடக்கிச்
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்மதுரைத்தனிமுதலே
சரதமானவீட்டின்பந்தருவாய்வீடுபெறுவார்போல்
விரதயோகநிலையடைந்தாயென்பார்க்கென்னுன்விளம்புவனே. (௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணுதன்மதுரைப் பிரானையிவ்வாறு கருதியபாணியாற்கனி
ந்து, பண்ணுதல்பரிவட்டணைமுதலிசைநூல் பகர்முதற்றொழிலிரு
நான்கு, மெண்ணுறுவார்தல் வடித்திடன்முதலா மெட்டிசைக்கர
ணமும்பயப்ப, மண்ணவர்செவிக்கோ வானவர்செவிக்கும் வாக்கினு
ணவிலையமுதம். (௩௬)

(௩௪) குடங்கை - உள்ளங்கை. இமையாக்குஞ்சரமும் படங்
கொள்பாயும் பூவணையும் என்றது, முறையே இந்திரனும், திருமா
லும், பிரமனும், அடைந்தவாழ்வு சிவபெருமானை வழிபட்ட வழிபா
ட்டாலென்பது தோன்றிற்றலால் குறிப்பெச்சம். ஏசுவார் என்
றது - புறச்சமயிகளை.

(௩௫) வரதன் - அருட்கொடையை யுடையவன். மாயாவிருத்
திவலியடக்கி என்றது - தனுகரண புவனபோகங்களாய்க் கன்மத்துக்
கேற்ற சரீரங்களைக்கொடுத்தலாகிய மாயாமலத்தின்றொழிலை, அழு
க்கைக்கொண்டே யழுக்கையொழித்தல்போல மாயையைக் கொண்
டேயொழித்தலை. விருத்தி - தொழில். சரதம் - நித்தியம். வீடுபெறு
வார் - சிவயோகிகள். யோகநிலையென்றது - சககாதிஞ்ஞனரவுணர்த்
திய சிவயோகநிலையை.

(௩௬) முதற்றொழிலிருநான்காவன - பண்ணல், பரிவட்டணை,
ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, கையூழ், விளைவிட்டி, குறம்போக்கு
என்பன. இசைக்கரண மெட்டாவன - வார்தல், வடித்தல், உர்தல்,
உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், எள்ளல், பட்டடை என்பன.
வாக்கினுள் - வார்த்தான்.

இடையினோடேனைப் பிங்கலையியக்க மிகந்துமூலந்தொடுத்திய
க்கி, நடுவுறுதொழிலாற் பிரமரந்திரார்த நடைபெற விசைக்குமுன்
ளான, மிடறுவீங்காள்கண் ணிமைத்திடாளையிறு வெளிப்படான்
புருவமேனியிரான், கொடிததுதுடியாள் பாடலுமதுகேட்டனைவரு
ங்குதுகுலமடைந்தார். (௩௮)

கன்னிநாடுடையான் கைதவனெனும்பேர்க் காரணந்தேற்று
வானெனத்தா, னின்னிசையறிஞ னாகியுமுன்போ லியம்புவானொ
ருப்படுகின்றான், முன்னவனருளாற் நன்மனக்கோட்ட முரண்கெ
டப்பொதுமையா னோக்கி, யின்னவடானே வென்றனளென்ற
னினையவாறனைவரு மொழிந்தார். (௩௯)

கரியுரைமொழிந்த கைதவனிலங்கைக் கைதவப்பாடினி கழுத்
திற், புரிசுமுன்மாதை யிருத்தெனவிருத்தும் போதுமை யிடங்கரந்
திருந்த, வரியநாவலர் தற்புதமீதற் புதமெனவதைந்தவை காண,
விரிகதிர்மின்போன் மறைந்தனர்யாரும் வியந்தனர் பயந்தனன்
வேந்தன். (௪௦)

செங்கணைரழகராடலீதென்றேயாவருந்தெளிந்தனரேத்தி
யங்கனாயகர்தங்கருணையின்றி நனுமடியவரன் பையுந்தாக்கித்
தங்கனாரருவிபெருகவானந்தத்தனிப்பெருஞ்சலதியிலாழ்ந்தார்
வங்கமேல்வந்தான்பிடர்பிசையிருந்தமாணிழைவிறலியைமன்னன்.

இறக்குவித்தவட்கு முந்தமுத்தார மெரிமணிக் கலன்றுகில்
வரிசை, பெறக்கொடுத்தேனை யவட்குமுன்மகிழ்ச்சி பெறச்சிலவரி
சைதந்தவையிற், சிறக்கவந்தொருங்கு வைகிவானிழிந்த தெய்வதக்
கோயில்புக்கிருந்த, வறக்கொடியிடஞ்சேர், பெரும்புலவோர்க்கு
மருங்கலனாகிகணல்கா. (௪௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவர்வலிகளெல்லாந்தெய்வத்தின்வலிமுன்னிலலா
வன்னமாதெய்வஞ்செய்யும்வலியெலாமரண்மூன்றட்ட
முன்னவன்வலிமுன்னிலலாவெனப்பலர்மொழிவதெல்லா
யின்னபாண்மகளிற்காணப்பட்டதென்றிறம்பூதெய்தா. (௪௩)

(௩௮) உள்ளாளும் என்றது-இச்செய்யுளிற் கூறிய இவக்கணத்
தோடு கந்தருவராற்பாடப்படும்பாட்டு. (௩௯) கைதவன் - தவங்கை.
கூடினவன் - வஞ்சகன். (௪௧) சலதி - கடல்.

(௪௨) தெய்வம் என்றது - விஷ்ணுமூதலியதேவர்களை.

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம். ௩௮௭

மின்னியல்சடையினுனைவிடைகொடுவலஞ்செய்தேகி
யின்னியமியக்கஞ்செய்யவெழில்கொடன்கோயிலெய்தித்
தொன்னிதிபெற்றான் போலச்சகுணபாண்டியனைப்பெற்று
மன்னியமகிழ்ச்சிவீங்கவைகினுனிராசராசன். (௪௪)

இசைவாதுவென்றபட்டம் முற்றிற்று.

ஆ. படலம் ௩௩ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௧௬௨.

நாற்பத்தைந்தாவது,

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இருளைக்கந்தரத்திலவைத்தேதான் நன்னிடத்தென்றுமன்பின்
நெருளைத்தந்தவாட்குமாறந்தெரிவையையிசையால்வெல்ல
வருளைத்தந்தளித்தவண்ணமறைந்தனந்தாயாய்ப்பன்றிக்
குருளைக்குமுலைத்தாவிக்கொடுத்தவாறெடுத்துச்சொல்வாம். (௧)

முறையெனவிமையோர்வேண்டமுளைத்தஞ்சயின் றுசான் று
யுறையெனமிடற்றில்வைத்தவும்பரான் மதுரைக்காரர்
திறையெனவெறிநீர்வையைத்தெற்குருகுவிருந்த
துறையெனவுளதோர்செல்வத்தொன்மணிமாடமூதூர். (௨)

தருநாதனாதிவாறோர் தங்குருவிருந்துநோற்பக்
குருநாதனெனப்பேர்பெற்றுக்கோதிலாவரந்தந்தேற்றில்
வருநாதன்சித்திரத்தேர்வவவருருடனே கஞ்சத்
திருநாதன்பரவவைகியிருக்குமச்சிறந்தவூரில். (௩)

சுகலனென்றொருவேளாளனவன்மனைசுகலையென்பா
ளிகலருங்கற்பினுள்பன்னிருமகப்பெற்றான்செல்வப்
புகலருஞ்செருக்காலன்னபுதல்வரைக்கடியாராகி
யகலருங்களிப்புமீதுரன்பினுல்வளர்க்குநாளில். (௪)

(௧) கந்தரம்-கழுத்து. மாறந்தெரிவை என்றது-சுழப்பாடினி
யை. குறளை - விலங்கின்குட்டி. (௨) திறை - இறைப்பணம்.

(௩) தருநாதன் - இந்திரன். குரு - பிரகஸ்பதி. சித்திரத்தேர்
வவவன் - சித்திரரதன் என்னுமோர் கார்த்தருவன். கஞ்சத்திரு - இ
லக்குமி.

தந்தையுந்தாயுமாயத்தறுகணமிக்குடையாராகி
மைந்தரும்வேட்டுரோடுகொடுக்கவெங்காளில்வந்து
வெந்தொழில்வேட்டஞ்செய்வார்வெயில்புகாப்புதற்கீழெய்தி
யைந்தவித்திருந்துநோற்குங்குரவனையங்குகண்டார். (இ)

கைத்தலம்புடைத்துநக்குக்கல்லும்வெம்பரலும்வாரி
மெய்த்தவன்மெய்யிற்றாக்கவீசினார்வினையைவெல்லு
முத்தமன்வீக்கஞ்செய்தார்தவத்தினுக்குவரென் றுன்னிச்
சித்தநொந்தினையவஞ்சத்தீயரைச்செயிர்த்துநோக்கா. (ஈ)

தொழூந்தொழின்மறந்துவேடத்தொழிலுழந்துழல்வீரீர்மண்
னுமுந்தொழிலுடையநீராற்பன்றியினுதரத்தெய்திக்
கொழூந்தழலனையவேணக்குருளையாய்த்தந்தையைய
யிழந்தலமுறுமினென்னாவிட்டனன்கடியசாபம். (எ)

பாவத்தையனையமைந்தர்பன்னிருபேருமஞ்சிச்
சாவத்தையேற்றெப்போதுதணிவதிச்சாபமென்ன
வாவத்தையகற்றாமீசனருட்கமுனினைந்துவந்த
கோவத்தைமுனிவுசெய்தக்கடவுளர்குரவன்கூறும். (அ)

என்னையாளுடையகூடலேகநாயகனேயுங்கட்
கன்னையாய்முலைதந்தாவியளித்துமேலமைச்சராக்கிப்
பின்னையான்ந்தவீடுதருமெனப்பெண்ணோர்பாகன்
றன்னையாதரித்தோன்சொன்னான்பன்னிருதநயர்தாமும். (ஊ)

தொன்மைசால்சுருவீசுந்ததுறையதன்புறத்தவான
பன்மைசால்கானவாழ்க்கைப்பன்றிகட்சரசாய்வைஞ்
தன்மைசாறனியேனத்தின்நன்பெடைவயிற்றிற்சென்று
வன்மைசால்சுருளையாகிப்பிறந்தனர்வழக்கான்மன்னே. (க)

ஆனநானொருநாளெல்லையரசருக்கரசனான
மீனவன்மதுரைநீங்கிமேற்றிசைக்காணநோக்கி

(இ) தறுகண் - கொடுமை. குரவன் - பிரகஸ்பதி. ஐந்து என்ற
து - புலன்களின்மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயர். (ஈ) பரல் - பரு
க்கைக்கல், உவர் - இவர்கள். வீக்கம் - அழிவு.

(எ) தொழூந்தொழில் மறந்து என்றது - தாம்பிறந்தவேளான
க்குலத்திற்குரிய, பெரியோரை வழிபடலைக்கைவிட்டமையை. ஏன
ம்-பன்றி. அலமுறல்-வருந்தல். (அ) ஆவத்து - இடைபூறு. கடவுள
ர் - தேவர். (க) கானவாழ்க்கை - இது இடைப்பிறவரல்.

(கஈ) மானம் மா - பெரிய மிருகம். அடவி - காடு. தண்டா-நீ
ங்காத.

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம். ௩௮௯

மானமாவேட்டஞ்செய்வான்மத்தமாவுகைத்துத்தண்டாச்
சேனைதன்புறம்பேமொய்ப்பச்செல்கின்றான்செல்லுமெல்லே. (௧௧)

மாவழங்கிடங்கடேரவல்லேதோல்வன்காலொற்றர்
பாவடிச்சவடுபற்றிப்படர்ந்துநாறழல்புலால்வாய்த்
தீவிழியுமுளையேனந்திரிமருப்பிரலைபுல்வாய்
மேவிடனறிந்துவல்லேவிரைந்துவந்தெதிரேசொன்னார். (௧௨)

மறத்துறைவேட்டமாக்கன்வல்லேபோயொடியெறிந்து
புறத்துவார்வலைகள்போக்கிநாயரன்புறம்புபோர்ப்ப
நிறைத்துமாவொதுக்கீட்டிம்படைஞராய்நிரைகுழிந்ப
வறத்துறைமாராக்கோவலானேமேல்கொண்டிரிந்ப. (௧௩)

சில்லரித்துடிகோடெங்குஞ்செவிடுறச்சிலையாநிற்பப்
பல்வகைப்பார்வைநாட்டிப்பயில்விளிமிசையாநிற்பர்
வல்லியமிரலைமையன்மானினம்வெருளாநிற்ப
வில்லிறவலித்துவாங்கிமிளிவெங்கணைகரேத்தார். (௧௪)

கலிநிலைத்துறை.

செறிந்தமான்முறிந்ததான்சிகைந்தசென்னிசெம்புனற்
பறிந்தவாறுவெண்ணிணம்பரிந்துவீசுகையிரு
மறிந்தவேமுயர்ந்தவேழமாண்டவெண்குவல்லியம்
பிறிந்தவாயியோடும்வாய்பிளந்தவாய்விழுந்தவே. (௧௫)

தொட்டபுற்கிழங்குகாடைதொடவிரைந்துகண்ணியுட்
பட்டவும்பொறித்துவைத்தபார்வைவீழ்ந்தடித்தவுங்
கட்டியிட்டவலைபிழைத்துஞமலிகெளவநின்றவு
மட்டிலாதவொட்டிநின்றமள்ளர்வேலின்மாய்ந்தவே. (௧௬)

(௧௨) தோல்வன்கால் - தொடுதோல்மாட்டிய முருட்டுக்கால்க
ள். அழல் - கோபத்தின்மேல்நின்றலால் உவமையாகுபெயர். திரிம
ருப்பு இரலை-திரிகியகொம்புகளையுடையகலைமான். புல்வாய்-மான்.

(௧௩) மறம் - கொலைத்தொழில். ஒடி எறிதல் - மூலைபோக்கு
தல். வார்வலை - வராலாகியவலை. அறம்-நூன்மேனிற்றலால் தானி
யாகுபெயர். (௧௪) சில்லரி-ஒலிக்கும் ஒருகட்பறை. சில்-ஒலி. பார்
வைகாட்டல்-புலிபோலப் புலியையும் மான்போல மாணையும் காட்
டுதல். பயில்விளி-அம்மிருகங்கள் தம்முளழைக்குஞ் சைகைபோல
விளித்தல். (௧௫) ஏழுயர்ந்தவேழம் - ஏழுமுழமுயர்ந்தயானை.

பிரிந்த என்பது எதுகைநோக்கிப், பிரிந்த எனநின்றது.

(௧௬) தொட்ட - கல்லிய. புற்கிழங்கு என்பது - பார்வைவலை
களைப்போல மிருகங்களைப் படுக்கும் கருவியாய்நின்ற, ஓர்புல்லின்
கிழங்குகள்.

பட்டமாவொழிந் துநின் மமறவிலங்குபல்சில
வட்டமாவளைந் துடித்தவிலையினுந் தியப்புறத்
தெட்டிரின் றகொலைஞர்மேலெதிர்ந் துமீளவெயில்வளைந்
ஞ்சோட்டினுரைமலையுமாப்பொறிக்கணக்கொத்தவே. (௧௭)

வல்லியந்தொளைத்தகண் றுமான்றொளைத்தகண் றுவெங்
கல்லியங்குமெண்கிளைத்தொளைத்தகண் றுகயவுவாய்
வெல்லிபந்தொளைத்துமள்ளர்விட்டவாளியிங்ஙனஞ்
சொல்லினுங்கடிந் துபோய்த்துணித்தமாவளப்பில. (௧௮)

மடித்தவாளியிற் பிழைத்துவலையைமுட்டியப்புறத்
தடித்தமானைவெளவிநாயலைத்துநின் றவாநிநா
ளுடித்தபாசவலையினின் றுமுய்குவாரையொய்யெனத்
தடித்தவாவளைத்துநின் றதையலாரையொத்தவே. (௧௯)

மதியைநேர்வகிர்ந் துகெளவியனையவான் மருப்புவெங்
கதியவேழமீ துதாதுகா லுநீலமுகையினி
னுதியவேனுழைந் தசெம்புணாழில்வீ முமுதிரநீர்
முதியகானவரையினீ மீ துமொய்த்ததீயையொத்தவே. (௨௦)

மள்ளரோசைதுடியினோசைவாயிரினோசைவாளிபோய்த்
தள்ளவீழ்விலங்கினோசைதப்பியோமொனின்மேற்
றுள்ளநாய்குரைக்குமோசைகானமூடுதொக்குவா
னுள்ளாலாயுடன் றொலிக்குமுருமினோசைபுரையுமால். (௨௧)

இன்னவேறுபல்விலங்கெலாமலைத்திலங்குவேன்
மன்னரேறுதென்னர்கோமகன்குடக்கினேகுவா
னன்னபோதொரேனமேனவரசிருக்குமடவிவாய்
முன்னரோடிவந்துநின் றுவந்தசெய்திமொழியுமால். (௨௨)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எங்களுக்கரசேகேட்டியிங்குளமிருகமெல்லாந்
திங்களுக்கரசன்கொன் றுவருகின்றனென் றுசெப்ப

(௧௭) எயில் - மதில். ஒட்டல் - போர்செய்தல். (௧௮) கல்என்
றது - மலைகளை. கயவுவாய் - பெரியவாய். சொல் - முனிவர்களிட
ஞ்சாபம். பாசம் - ஆணவமலம்.

(௨௦) தாது - மகரந்தம். காலும் - சிந்தும். முகை - அரும்பு.
நீலமுகையினில் துதிய என்பது - பண்புபற்றிய வுலமையாதலால்
விடம்பூசிய என்னும்பொருளதாய் நின்றது. தூழில்-யானை.

(௨௧) வயிர்-ஊதுகொம்பு. (௨௨) என அரசு-பன்றிவேந்து.

வெங்களிப்படைந்துபன்றிவேந்தனுமடுபோராற்றச்
சங்கையுற்றெழுந்துபோவான் தன்னுயிர்ப்பெடையேநோக்கா. (1)

இன்றுபாண்டியனைநேரிட்டிருஞ்சமராடிவென்று
வன்றிறல்வாகையோடுவருகுவனையோவென்றிப்
பொன்றுவனையோநீயுன்புதல்வரைப்பாதுகாத்து
நன்றிவணிநுத்தியென்னநகைப்பேடினன்கூறும். (௨௪)

ஆவியங்கேகலிந்தவாகமிங்கிருப்பதேயிப்
பாவியோமேனாளிந்தப்பறழினைவகுத்ததெய்வ
மாவமராடிவென்றுவருதியேல்வருவேனன்றி
நீவிளிந்திடத்துமாய்வேனிழலுக்குஞ்செயல்வேறுண்டோ. (௨௫)

போதுகமெழுகவென்னுப்பொருக்கெனவெழுந்தநீலத்
தாதுறழேனப்பாட்டிதன்புடைதழுவிச்செல்லும்
பேதுறுபறழைநூக்கிப்பின்றொடர்ந்தனைந்துசெல்லக்
காதெயிற்றெறுழிவேந்தன்காலெனநடந்தானன்றே. (௨௬)

பல்வகைச்சாதியுள்ளபன்றியின்கணங்கெல்லாம்
வெல்படைத்தருகட்சேனைவீரராய்முன்புசெல்லச்
செல்லெனத்தெழித்துச்செங்கட்டியுகமானமென்னு
மல்லல்லவாம்புரவிமேல்கொண்டெழுந்தனன்வராகவீரன். (௨௭)

முற்படுதுசியாகநடக்கின்றமுரட்காற்பன்றி
மற்படுசேனைநேரேவருகின்றமன்னர்மன்னன்
வெற்படுதடந்தோள்வன்றாள்வீரர்மேற்சீறிச்செல்லப்
பிற்படவொதுங்கிவீர்பெய்தனரப்புமாரி. (௨௮)

சொரிந்தனசோரிவெள்ளஞ்சொரிந்தனவீழ்ந்தயாக்கை
சரிந்தனகுடர்களென்புதகர்த்தனவழும்புமுனை
பரிந்தனசேனங்காகம்படர்ந்தனவுயிருமெய்யும்
பிரிந்தனவேனநின்றபிறைமருப்பேனவீரர். (௨௯)

(௨௪) நேரிட்டு - எதிர்த்து. (௨௫) ஆவி என்றது - உயிர்போ
ன்ற கணவனை. பறழ் - குட்டி. தெய்வம் என்றது - பழவினையை.
வகுத்தது என்பதில் துவ்வீறுதொகுத்தல். (௨௬) நீலத்தாதுறழ்
எனப்பாட்டி என்றது - நீலோற்பலத்தின்மீகரத்தையொத்தகரு
நிறம்வாய்ந்தபெண்பன்றியை. பேதுறல் - மயங்கல். நூக்கல் - தன்
ளல். காது எயிறு - வக்கிரதந்தம். எறுழி - பன்றி. கால் - வாயு.

(௨௮) தாசி - அணி. அம்பு - அப்பெனவலிந்துநின்றது.

(௨௯) படர்ந்தல் - பிரிதல்.

பதைத்தனரெரியிற்சிறிப்பஞ்சவன்படைமேற்பாய்ந்து
 சிதைத்தனர்சிலரைத்தள்ளிச்செம்புனல்வாயிற்சோர
 வுதைத்தனர்சிலரைவீட்டியுரம்புதைபடக்கோன்றி
 வதைத்தனர்சிலரைநேரேவகிர்ந்தனர்சிலரைமாதோ. (௩௦)

தாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர் தலைசிதைந்தாருஞ்சில்லோர்
 தோள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர் தொடைசிதைந்தாருஞ்சில்லோர்
 வாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர் வரையறுத்தலரோன்றீட்டு
 நாள்சிதைந்தாருஞ்சில்லோர் நராதிபன்சேனாவீரர். (௩௧)

கண்டனர்கன்னிநாடுகாவலனமைச்சர்சீற்றங்
 கொண்டனர்முசலநேமிகூற்றெனவீசியார்த்தார்
 விண்டனர்மாண்டார்சேனாவீரருமனையவெல்லைப்
 புண்டவழெயிற்றுவேந்தைப்புடைநின்றபேடைநோக்கா. (௩௨)

எவியசேனையெல்லாமிறந்தனவினிநாஞ்செய்ய
 லாவதென்வாளாநாமுமழிவதிங்கென்னைத்தப்பிப்
 போவதேதகருமமேன்றுபுகன்றதத்துணையேநாககிச்
 சாவதையஞ்சாவேனத்தனியரசொன்றுசாற்றும். (௩௩)

நுண்ணறிவுடையராகிநூலொடுபழகினாலும்
 பெண்ணறிவென்பதெல்லாம்பேதமைத்தாதலாலுன்
 கண்ணறிவடைமைக்கேற்றகாரியமுரைத்தாய்மான
 மெண்ணறிவுடையோர்க்கெல்லாமிழுக்குடைத்தன்றோவீதால். ()

தூங்கிருள்வறுவாய்ச்சிங்கமிரண்டுறைதுறையின்மாதோர்
 வாங்கிருமருப்புக்கேழல்வந் துரீர்பருகிமீளும்
 வீங்கிருளுடற்காரேனமொன்றுறைதுறையில்வீரர்
 தாங்கிருமடங்கனீர்க்குத்தலைப்படவஞ்சுமன்றே. (௩௫)

அத்திடமரபின்வந்துபிறந்துளேனாதலாலே
 கைத்திடுதாரான்வீரங்கவர்த்திசைதிசையும்வானும்
 வைத்திடவல்லேனன்றிமடிந்திடவல்லேனாகிற்
 பொய்த்திடுமுடம்பேயன்றிப்புக்கமுடம்பழிவதுண்டோ. (௩௬)

கலிநிலைத்துறை.

நீரில்லெனத்தன்படைதீன்னேரிறுத்திரீத்தென்
 கானில்லெனவாழ்கருமாவின் கணங்களெல்லா

(௩௬) வாள் - கைமேல் நின்றதுவிடாத ஆகுபெயர்.

(௩௫) தூங்கல் - தங்கல். காரேனம் என்பதில் - கருமை பெ
 ருமைமேல்நின்றது. (௩௬) திடம் - வீரம்.

மூனில்லுயிருண்டனமென்றினியோடல்கூடற்
கோனில்லெனவார்ப்பவன்போலக்கொதித்துநேர்த்தான். (௩௭)

நிலத்தைக்கிளைத்துப்பிலங்காட்டிநியிர்த்ததூள்வான்
நலத்தைப்புதைப்பத்தனியேனவரவுநோக்கி
வலத்தைப்புகழ்ந்தான்வியந்தான்சிலைவாங்கிவாளிக்
குலத்தைச்சொரிந்தான்பொருளைத்துறைக்கொற்கைவேந்தன். (௩௮)

குறித்துச்செழியன்விவொளியைக்கோலவேந்தன்
பறித்துச்சிலவாளியைவாய்கொடுபைம்புலென்னக்
கறித்துச்சிலவாளியைக்கால்கொடுதேய்த்துத்தேய்த்து
முறித்துச்சிலவாளியைவாலின்முறித்துரின்றான். (௩௯)

மானம்பொருதுமதியின்வழிவந்தவேந்தன்
ருனம்பொருதுகவிழ்க்கும்புகர்த்தந்திகையி
லூனம்பொருதமுசலங்கொடுத்தேறியுய்த்தா
னேனம்பொருதார்த்தியேற்றினெழுந்ததன்றே. (௪௦)

தந்திப்பொருப்பைத்துணிக்கென்றுதழன்முசீற்ற
முந்திக்கதலிக்கொழுந்தண்டெனவூசற்கையைச்
சிந்திப்பிறவாளெயிரேசச்சிச்சிதைத்துவிட்ட
முந்திக்கடுந்தேர்மிசைப்பாய்ந்தன்னமுறித்தாரான். (௪௧)

திண்டேர்மிசைநின்நடனேமிதிரித்துவிட்டான்
கண்டேனவேந்தன்விலக்கிக்கடுங்காலிற்பாய்ந்து
தண்டேருடையத்தகர்த்தான்பரிதன்னிற்பாய்ந்து
வண்டேறுதாரான்விடவேலைவலந்திரித்தான். (௪௨)

சத்திப்படைமேல்விடுமுன்னர்த்தறுகண்வீரன்
பத்திச்சுடர்மாமணித்தார்ப்பரிமாவின்பின்போய்
மொத்திக்குடர்செம்புனல்சோரமுடுகிக்கோட்டாற்
குத்திச்செகுத்தான்பொறுத்தானவன்கூடல்வேந்தன். (௪௩)

மண்ணிற்குதித்துவலிகண்டுகிராகவேந்தை
யெண்ணித்தலையிற்புடைத்தான்கையிருப்புத்தண்டாற்

(௩௮) பிலம்-பாதலம். பொருறை - தாம்மிரபர்ணி. கொற்கை-
வையைத்துறை. (௩௯) கோலம் - புன்றி. புகர்-புள்ளி. முசலம்-இரு
ப்புலக்கை. (௪௦) ஊசல்கை - ஊசல்போலாடுந்துதிக்கை. (௪௧) சத்
திப்படை - வேற்படை. மணித்தார்-கிண்கிணிமுலை.

புண்ணிற்படுசெம்புனலாறுபுடவிபோர்ப்ப
விண்ணிற்புருந்தான்சுடர்கீறிவிமானமேலால். (௪௪)

வேனிற்கிழவோனில்விளங்கிவியந்துவானோர்
தேனிற்பொழிபூமழைபெய்யநனைந்துதெய்வக்
கானத்தமுதுண்டிருகாதுகளித்துவீர
வானத்தமுதுண்டரமங்கையர்கொங்கைசேர்ந்தான். (௪௫)

கவிவிருத்தம்.

பின் றுணையாயபெடைத்தனியேன
மென் றுணைமாயவிருப்பதுகற்போ
வென்றிலனேனும்விசம்படைவேறா
வென்றிகல்வேந்தையெதிர்த்ததுருத்தே. (௪௬)

விநனவில்பேட்டைவிளிப்பதுவேந்தற்
கநனலவென்றவாளுள்வினைமள்ளர்க்
கிறைமகனானசருச்சரனென்றோர்
மறமகனேந்தமராடவளைந்தான். (௪௭)

நனிபொழுதாடமராடினன்னுசிற்
கனிசினவன்பெடைகாய்சினவேடத்
தனிமகனைத்தரைவீட்டினதாற்ற
லினியிலையென்னவிளைத்துயிர்சோர்வான். (௪௮)

இரும்புசெய்தண்டினையிம்மெனவோச்சிப்
பொரும்படைசென்னிபுடைத்துவிளிந்தான்
விருந்தினராயிருவோரும்விமானத்
தருந்திறல்வானமடைந்தனரன்றே. (௪௯)

வன்றிறன்மன்னவார்மன்னவானுந்தன்
பொன்றிகழ்மாநகர்புக்கனனிப்பாற்
பன்றிவிழுந்துபருப்பதமாகா
நின்றதுபன்றிரெடுக்கிரியென்ன. (௫௦)

(௪௪) விண் - வீரசவர்க்கம். சுடர்கீறி என்றது - சூரியமண்ட
லத்தின்வழியேசென்று திவ்யதேகம்பெறுதலை.

(௪௫) வேனிற்கிழவான் - மண்மதன். (௪௭) விநல் - வெற்றி.
விளித்தல் - மாய்த்தல். ஆள்வினை மள்ளர்க்கிறைமகன்என்றது - வே
ட்டமாக்கனின் தலைவனாகிய சருச்சரனை. (௫௦) பருப்பதம் - மலை.
பன்றிரெடுக்கிரி - வராகமலை.

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம். ௩௯௫

அன்றுதொடுத்ததனுக்கதுபேரா
யின் றும்வழங்குவதும்பரிஸந்தக்
குன்றிலருந்தவர்விஞ்சையர்கோபம்
வென்றவரெண்ணிலர்வீடுறநோற்பார். (௫௧)

கவிநிலைந்துறை.

என்றகூறியவருந்தமிழ்க்கிறைவனைநோக்கித்
துன்றமாதவரறிவிலாச்சூகரவுருவக்
குன்றின்மீதருந்தவரெலாங்கோதறநோற்று
நின்றகாரணம்யாதெனக்குறுமுனிநிகழ்த்தும். (௫௨)

வேனில்வேளெனவிளங்குவிச்சாதரனென்னுந்
தானயாழ்மகன்புலத்தியன்றவத்தினுக்கிடையூ
றானபான்செயப்பன்றியாசசபித்தனனறவோ
னேனமாகுவோனுய்வதென்றெனக்கெனமுனிவன். (௫௩)

மன்னர்மன்னனாந்தென்னவன்வந்துநின்வனத்திற்
முன்னுபல்வகைவிலங்கெலாந்தொலைத்துனைமாய்க்கும்
பின்னரிவ்வுருப்பெறுகெனப்பணித்தனனியக்க
னன்னவாறுவந்திந்துபின்பழவுருவடைந்தான். (௫௪)

ஆயபுண்ணியவிஞ்சையனாகமாய்க்கிடந்த
தூயநீரதாலவ்வரைமீய்சைத்துறந்த
பாயகேள்வியரிறைகொளப்பட்டதெவ்வுயிர்க்கு
நாயனார்மதுரேசருநயந்தவனுறைவார். (௫௫)

என்றகத்தியன்விடைகொடுத்தியம்பினனிப்பாற்
பன்றியேற்றையும்பாட்டியும்பைம்புனத்திட்டுச்
சென்றவிந்தபின்பன்னிருகுருளையுந்திசைப்புந்
தன்றலக்கனோயுழந்தமையாரளந்துரைப்பார். (௫௬)

ஒடுகின்றனதெருமரலுறுவனநிழலைத்
தேடுகின்றனதாய்முலைதநீயபால்வேட்டு
வாடுகின்றனதாகவெம்பசினனிவருத்த
வீடுகின்றனவெயில்சுடவெதும்புகின்றனவால். (௫௭)

(௫௨) அருந்தமிழ்க்கிறைவன் - அகத்தியமுநிவன்

(௫௪) பணித்தல் - அருளிச்செய்தல். (௫௫) இறைகொளல் -
தங்கல். (௫௬) ஏறு - ஐகாரச்சாரியைபெற்று இடையில் வல்லொ
ற்றுவிரிந்து ஏற்றையெனநின்றது. (௫௭) தெருமரல்-சுழலல்

இன்னவாறியையணங்குறுமெல்லேவேல்வல்ல
தென்னராகியதேவர்கடேவரங்கயற்கண்
மின்னனொருமின்னவிர்விமானமீதேறி
யன்னகான்கத்திச்சையாலாடல்செய்திருந்தார். (௫௮)

ஏனமென்பறமுருகனோய்க்கிரங்கினரிச்சை
யானவன்புதந்தத்துயரகற்றுவானின்ற
மானவன்புடைப்பேடையின்வடிவெடுத்தயருங்
கானவன்பறழ்கலங்களுர்கலங்கநேர்வந்தார். (௫௯)

கிட்டுகின்றதந்தாயெதிர்குட்டியுங்கிட்டி
முட்டுகின்றனமொய்ப்பனமுதுகுறத்தாவி
யெட்டுகின்றனகால்விசைத்தெறிவனநிலத்தை
வெட்டுகின்றனகுதிப்பனவோடுவமீள்வ. (௬௦)

ஏனமின்னமுங்காண்பரிதாகியவேன
மானமெய்ம்மயிர்முகிழ்த்திடத்தமுவிமோந்தருளின்
மானமென்முலையருத்திமாவலனும்வன்றிறனு
ஞானமும்பெருந்தகையுநற்குணங்களுநல்கா. (௬௧)

துங்கமாமுகமொன்றுமேருகரமுகமா
வங்கம்யாவையுமானிடயாக்கையவாக்கிக்
கங்கைநாயகன்கடவுளர்நாயகன்கயற்கண்
மங்கைநாயகன்கருணையாந்திருவுருமறைந்தான். (௬௨)

இம்மையிப்பவத்தன்னையாயினிவருபவமுஞ்
செம்மைசெய்தசேதனத்தையுஞ்சேதனஞ்செய்தா
ரெம்மையெப்பவத்தாயினுமெனைப்பவவுயிர்க்கு
மம்மையப்பராய்க்காப்பவரவரலாவெவரே. (௬௩)

பன்றிக்குட்டிக்குமுலைகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௫௫.

(௫௮) இச்சை என்றது. இச்சாசத்தியை. (௫௯) அன்புதந்து-
அன்புகூர்ந்து. மானம் - மிகுதி. அஞர் - பசித்துன்பம். (௬௧) ஏனம்
இரண்டனுள் முன்னையது, திருமாலாகியபன்றியை. பின்னதுசோ
மசந்தரக்கடவுளருளுருவாகியபன்றியை. (௬௨) குகரம் - பன்றி.

(௬௩) செம்மை - புனிதம். சேதனம் - அறிவுள்ளது. அசேத
னம் - பகுத்தறிவில்லாதது.

சிவமயம்.

நாற்பத்தாராவது,

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியபடலம்.

கலிநிலைத்துறை.

தந்தைதாயிழந்தலமருங்குருளையைத்தாயாய்
வந்துநாயகன்முலைகொடுத்தருளியவகையீ
தந்தவாறிருமைந்தருமந்திரராகி
யெந்தையார்சிவபுரம்புகுந்திருந்தவாறிசைப்பாம். (க)

ஆதிநாயகன்றிருவுருமறைந்தபிண்ணைய
கோதிலாறிரண்டேனமாக்குமாருங்காலைச்
சோதியாறிரண்டருக்கர்போற்றோன்றியப்பொருப்பி
லோதியாய்ந்தபல்கலைஞராயொருங்குவீற்றிருந்தார். (உ)

அணையராயவார்வைகுநாள்றைபுனற்கூடற்
புனிதநாயகனருட்டிற்றமுயிர்க்கெலாம்பொதுவா
யினியவாவனவென்பதையாவருந்தேற
வனிதைபான்மொழிமங்கைதன்மணைவினவும். (ங)

வெவ்விலங்கினும்வெய்யவாயசேதனவிலங்கா
மிவ்விலங்கெயிற்றேனமென்குருளைகட்கிரங்கிக்
கைவ்விலங்கினையெய்தனீகருணையாய்முலைத்
திவ்விலங்கறிவகற்றியதியாதெனவிறைவன். (ச)

அகிலவேதமுமாகமபேதமுநம்மைச்
சகலசீவதயாபரனென்றுரைசால்பா
லிகலிவ்சேதனமசேதனமாகியவிரண்டும்
புகலில்வேறவெவ்மக்கவைபொதுமையவதனால். (ஞ)

தாயிழந்துவெம்பசித்தழலகஞ்சுடத்தழன்று
காயுமாதபம்புறஞ்சுடக்கானிடைக்கிடந்து

(க) தந்தை என்றது-முற்பிறப்பில் ரிங்கியென்னும் பெயரை
புடைய யஷ்னாகிய பன்றியரசை. (உ) அருக்கர் - சூரியர்.

(ங) உயிர்க்கெலாம் என்றது-பிரமன்முதல் பிழீலிகார்த்தங் கா
றுமுள்ள ஆன்மகோடிகளை. (ச) கைவிலங்கு - யானை. ஆய்-தாய்.

(ஞ) அகிலம் - அழிவில்லாதது. ஆகமபேதமென்றது; இருபத்
தெட்டு சிவாகமங்களை. (சு) ஆதபம் - வெயில். (எ) களைவில்பாசம்
என்றது-ஆன்மபோதத்தோடு கலந்துநின்ற ஆணவமலத்தை.

தீயுமேனமென்குருளைகடெருமரவிரங்கி
யாயுமாமுலையளித்துயிரளித்தனமதனால். (சு)

அளவிலாற்றலுந்திறனுநல்லரும்பெற்றகல்வி
விளைவுஞானமுங்கிடைத்தனர்மீனவற்கினிழேல்
வளைவிலாதகோலமைச்சராய்வளம்பலபெருக்கிக்
களைவில்பாசநீத்தெம்பெருங்கணத்தவராவார். (எ)

என்றுநாயகஞயகிக்கிறைகொடுத்தியம்பி
யன்றுமீனவன்கனவில்வந்தரசுகேள்பன்றிக்
குன்றிலேனமாமுகத்தராய்ப்பன்னிருகுமரர்
வென்றிவீரராய்வைகுநர்மிக்கறிவுடையார். (அ)

அவரைநின்சடைக்கமைச்சராக்கோடியுன்றளவில்
சிவபரஞ்சடரருள்செயச்செழியர்கோவேந்தன்
கவலருங்களிப்புடையனாக்கணமலர்ந்தெழுமான்
றவழ்நெடுந்திரைக்கருங்கடறத்திரீந்தெல்லே. (க)

மாண்டகேள்விசுளன்மந்திரர்க்குணர்த்தியம்மலைமேற்
காண்டகேனமாவீரரைக்கொணர்கெனக்கருளை
பூண்டகாவலனமைச்சரும்போயவர்க்கண்டு
வேண்டவீரருமீண்டினுர்மீனவன்றிருமுன். (கௌ)

வந்திறைஞ்சியவராக்மாமைந்தரைநேர்கண்
டந்தமில்களிப்படைந்துவேந்தமைச்சியற்கிழமை
தந்துவேறுபல்வரிசையுந்தக்கவாநல்கிக்
கந்துசீறியகடகரிக்கைதவன்பின்னர். (கக)

பழையமந்திரக்கிழார்மடப்பாவைபோல்வாரை
விழவுசால்கடிமங்கலம்விதியினாற்புணர்த்தி
யழகிதாமெனநடத்தினுன்னையரும்வீரக்
கழலினாற்கொருகவயமுங்கண்னுமாய்நடப்பார். (கஉ)

கலிரிலைத்துறை.

உடம்பாறிரண்டிற்குயிரொன்றெனவொன்றியைவாய்
வீடம்பாயரவம்விழுங்கும்மிரையொத்துநெஞ்சந்

(சு) 'கடை - திருவாயில். எல்லே என்றது - விடியற்காலையை.

(கக) கந்தீ - கட்டுத்தறி. (கஉ) கவயம்-கவசம்.

(கஉ) ஐராய் - ஐந்துதலை. திடம்-உறுதி. கல்வியிடம்பாடி. நல்
கும்பயன் என்றது-இம்மையில் ஒருவற்குகற்றகல்வி புகழையும்,
பொருளையும் பெருக்கி மகிழ்வுறுத்தி, மறுமையிலும் உயிர்சென்று
ழிச்சென்று பயன்தந்து மகிழ்வுறுத்தலை.

பன்றிக்குட்டிகளை மந்திரிகளாக்கியபடலம். ௩௯௬

திடம்பாடுகொள்ளவினைவாங்கிச்செழியன்கல்வி
யிடம்பாடுநல்கும்பயன்போன்மகிழ்வெய்தநின்றார். (௧௩)

நல்லாவின்பாலின றந்தேன்கலந்தென்னப்பன்னூல்
வல்லாருமாகிமதிதுட்பருமாகிச்சோர்வில்
சொல்லாலடையார்மனமுங்களிதுங்கச்சொல்லிப்
பல்லார்பிறர்சொற்பயனாய்ந்துகவாவல்லார். (௧௪)

பழையேயிறையுழ்கொளப்பட்டமென்றேமாப்பெய்தா
ருழையேவல்செய்யுஞ்சிறார்போலவொதுங்கிவேந்தன்
விழையேதனைவிடம்போலவெறுத்துவெஃகா
ஈழல்போலஊகாரகலார்நிழலன்னநீரார். (௧௫)

மறுக்குஞ்செயனித் துநடக்கையின்வையத்தோரை
யொறுக்கும்பொருளும்பணிகேட்கையினென்னலாரைச்
செறுக்கும்பொருளுங்கவரார்வினைசெல்வமாக்க
ளிறுக்கும்பொருளேயிறைவற்கிவரிட்டுஞ்செல்வம். (௧௬)

மறத்தானவேலான்மனக்கொள்கைதந்நெஞ்சள்வான
நிறத்தாடிநீழலெனத்தோற்றநிறுத்துமற்ற

(௧௪) அடையார்மனமுங் களிதுங்கச்சொல்லி என்றது - ஊழ
வின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல், விழுப்பயன் தரு
தல், என்னுங்குணங்க ளொருங்கமைந்து பகைவரும் நட்பினை விரு
மபும்வண்ணம் சொல்லும் சொல்லாற்றலை யுணர்த்தி நின்றது. பல்
லார் என்றது - பரிசனங்களை. பிறர் என்றது - பகைவர் முதலாயி
னோரை. கவரல்-ஈண்டு, உண்மையுணர்தலின்மேலது.

(௧௫) ஊழ்கொளல் - நன்குமதிக்கப்படல், ஏமாப்பு - இறுமா
ப்பு. விழைவு - விருப்பம். ஈண்டு அரசன் விரும்பும் பொருண்மேல்
நின்றது. வெஃகல் - விரும்பல்.

(௧௬) மறுக்குஞ்செயல் நீத்துநடத்தல் - தீக்கொளுத்தல், நஞ்
சிடுதல், திருடுதல், ஆறலைத்தல். சூறையாடல், பிறர்மனை நயத்தல்
முதலிய தீச்செயல்களை விலக்கி அரசன். கோற்கீழுடங்கி யொழுகு
தல், ஒறுக்கும்பொருளுங்கவரார் என்றது-தங்கோற்கீழ்வாழங்குடி
கள் குற்றஞ்செய்யின் அவரைத்தூயராக்குதற்பொருட்டித் துன்பஞ்
செய்தல், பொருட்கோடல், கொல்லுதல் என்னும் மூவகை ஒறுத்த
லில் ஒரோவழிதுன்பஞ்செய்யும் ஒறுப்பொன்றேயன்றிஎனப்பொ
ருள் கோடல்முதலிய வின்மை. ஒன்றரைச் செறுக்கும்பொருளுங்
கவரார் என்றது - பகைவர்பால்திறைகோடலேயன்றி அவர் கருவு
லப்பொருள்முதலியகவராமையை. வினைசெல்வம்-வினை தல்முதலிய
வற்றாலவரும் செல்வவு. (௧௭) வானநிறத்தாடி என்றது - ஆகாயத்
தைப்போலப் புகைநிறம்வாய்ந்த கண்ணாடியை. நிறுத்து என்றது-
அரசனது மனக்கொள்கையை, இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்
முதலியவற்றாவளக்காது மனத்தொடு கண்ணுமுகமுங்கலந்தன ஆத
லால் அவற்றாவளந்தமையை. இழைத்தல் - செய்தல்.

தறத்தாறெனிலாற்றுவரன்றெனிலாக்கமாவி
யிறத்தான்வரினுமனத்தானுமீழைக்கவெண்ணார்.

(கௌ)

அழகீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்னவாறெழுமுகும் பன்னிருவோரு மீகையுந்தருமமும் புக
மூந், தென்னர்கோமகற்கு வைகலும்பெருகத் திசையெலாம் விசய
முண்டாக்கிப், பன்னகாபரணன் சிவபுரமடைந்து பரண்கணநாத
ருட்கலந்து, மன்னிவீற்றிருந்தார் மன்னர்மன்னவனும் வான்பத
மடைந்துவீற்றிருந்தான்.

(கஅ)

பன்றிக்குட்டிகளைமந்திரிகளாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆடலம் ௫௫ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௭௩

நாற்பத்தேழாவது,

கரிக்குருவிக்குஉபதேசஞ்செய்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

வரிக்குருகிப்பத்திரற்குப்பலகையிட்டமணிகண்ட
னரிக்குருளைவடிவானவடல்வீரர்க்கரசன்பாற்
பரிக்குமமைசசியலனித்தபரிசுரைத்தாம்பசுபதியாற்
கரிக்குருவிக்குமொழிகேட்டருளடைந்தகதைபகாவாம்.

(க)

அழகீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மன்னவனிராசராசன்வானவர்க்கரசனான
பின்னவன்குமரனானபெருவலிமடங்கலன்னான்
முன்னவரடிபோர்சாய்க்குஞ்சுகுணபாண்டியனீர்ஞால
மின்னதீர்த்தறக்கோலோசசியீர்வகுடைநிழற்றுநாளில்.

(௨)

ஆற்றல்சாலொருவன்மேனாளாற்றவுமறனேயாற்றி
மாற்றயில்சிறிதுபாவஞ்செய்ததன்வலத்தால்வந்து
தேற்றமில்லையாவாயாகிச்செனித்தலாற்காகமாதி
கூற்றெனவூற்றஞ்செய்யக்குருதிசோர்தலையூகி.

(௩)

(க) வரி - இசைப்பாட்டு. அரி - பன்றி. (௨) வானவர்க்கரசனானபின் - இந்திரபதமடைந்தபின். (௩) மேனான் - முற்பிறப்பு. கயவாய் - கரிக்குருவி.

புட்கெலாமெளிதாபூறுபாடஞ்சிப்புறத்துள்வைகி
யுட்கிளின்வனத்துட்போகிவழிமருங்கொருசார்நிற்குங்
கட்கவிழ்ந்தொழுகப்பூத்தகவிழிணர்மரமேல்வைகி
வெட்கமீதூரச்சாம்பிலெய்துயிர்த்திருக்குமெல்லே. (௪)

விடையவனீறுபூசுமெய்யவன்பூண்டகண்டித்
தொடையவன்புறம்புமுள்ளுந்தாயவன்குடையுங்கையி
லுடையவன்நருமதீர்த்தயாத்திரையொழுக்கம்பூண்ட
நடையவனொருவனந்தநுந்தருநிழலிற்சார்ந்தான். (௫)

இருந்தவன்சிலரைநோக்கியியம்புவானெவர்க்கும்பேறு
தருந்தலந்தீர்த்தமூர்த்தித்தன்மையிற்சிறந்தவன்பு
வருந்தமிழ்மதுரைபொற்றாமரைத்தடஞ்சந்தரேசப்
பெருந்தகையென்றுசான்றோர்பேசுவராதலாலே. (௬)

ஒரிடத்தினையமூன்றுவிழுப்பமுமுள்ளதாகப்
பாரிடத்திலையேனைப்பதியிடத்தொன்றையென்றுஞ்
சீருடைத்தாகுங்கூடற்செழுநகரிடத்தம்மூன்றும்
பேருடைத்தாகுமென்றறிபிறிதொருபதியாதென்றான். (௭)

இம்மதுரேசன்சேவித்தேத்துவோர்க்கெளியனாகிக்
கைம்மலர்நெல்லிபோலக்கருதியவரங்கெல்லா
யிம்மையினுடனேநல்குமேனையதலத்துவாரோ
ரம்மையினன்றில்காராதலாலதிகனென்றான். (௮)

மற்றதுகேட்டுக்கொம்பர்வைகியகயவாய்ஞானம்
பெற்றதுபறவையாகிப்பிறந்ததும்பிறவுந்தேற்ற
முற்றதுநாமிச்சன்மொழிப்பதற்கறவோனிங்ஙன்
சொற்றதேயுறுதியென்றுதுண்புகொண்டெழுந்ததன்றே. (௯)

ஆய்மலர்க்கானநீங்கியாடகமாடக்கூடற்
போய்மலர்க்கனககஞ்சப்புண்ணியப்புனரோய்ந்தாம்பல்
வாய்மலர்க்கயலுண்கண்ணுண்மணுனைவலஞ்செய்தன்பிற்
ரோய்மலர்க்கழலினையகத்தினுற்றொழுதர்ச்சித்தே. (௧௦)

(௪) புறம் - நகர்ப்புறம். உட்கல் - வருந்தல். கவிழிணர்மரம் -
மாமரம். "கிழிணர்நின்றமேற்பகைமாவின்" என்றார் பிறர். சாம்
பி - சோர்த்து. (௫) கடைப்பிடி - ஈறுதொக்குக்கடைஎனநின்றது.

(௭) சீர் - திருவிழாச்சிறப்பு. விழுப்பம் - மேன்மை.

(௧௦) அகத்தினுற்றொழுது என்றது - மானதழ்சையை.

இன்னணமூன்றுவைகல்கழிந்தபினெம்பிராட்டி
தன்னமர்காதலானைத்தாழ்ந்தெதிர்நோக்கியைய
வெண்ணையிக்கயவாய்செய்யுஞ்செயலிதன்வரவியாதென்ன
முன்னவனதன் தன்செய்திவரவெலாமுறையாற்கூறு. (கக)

பத்திமைரியமம்பூண்டபறவைமேற்கருணைநாட்டம்
வைத்திமையாதமுக்கண்மறைமுதலொருசேய்க்கன்று
நித்தியநிலைமைநல்கிநேர்த்தவெங்கூற்றைக்காய்ந்த
சத்தியஞானமித்திஞ்சயத்திணையுபதேசித்தான். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

உவமையற்றவனுரைத்தமந்திரஞ்
செவிமடுத்தலுஞ்சிற்றுணர்ச்சிபோய்ப்
பவமகற்றிடப்படுகரிக்குரீஇ
கவலைவிட்டான் கழல்வழுத்துமால். (கங)

எண்ணிலாவயிர்க்கிறைவபோற்றிவான்
றண்ணிலாமதிச்சடிலபோற்றியென்
புண்ணியப்பயன்போற்றியங்கயற்
கண்ணிநாதன்கருணைபோற்றியால். (கச)

தெளிதலின்றியேசெய்ததீமையால்
விளியுமெண்ணையுமாளவ்வேண்டிமோ
வெளியரெங்குளாரென்றுதேர்ந்துதேர்ந்
தளியையாவதுன்னருளின்வண்ணமே. (கரு)

உம்மைநல்லறமுடையநீர்மையா
லிம்மையிம்மனுவியம்பிஞயிது
வம்மைநன்னெறிக்கேதுவாதலான்
மும்மையுந்நலமுடையமொய்ம்பினேன். (கசு)

ஆயினும்மெனக்கையவோர்குறை
தீயபுள்ளெலாமுறுசெய்தெனைக்
காயுமானமுங்கழியக்கண்டபே
ரேயெனும்படிக்கெளியனாயினேன். (கஎ)

(கஉ) சேய் - மார்க்கண்டன். மித்திஞ்சயம் - மரணத்தைத் தவிர்க்கும், மூன்றெழுத்தாலாகியதோர் வேதமந்திரம். (கங) பகம் - மறுபிறப்பு. சடிலம் - சடை. (கசு) உம்மை - முற்பிறப்பு, அம்மை - மறுமை. மும்மை என்றது - உம்மை, இம்மை, அம்மைகளை. மொய்ம்பு - வலி, (கஎ) ஏ - இழிவுக்குறிப்பையுணர்த்து மோரிடைச்சொல்.

என்னவக்குரீ இயம்பவெம்பிரா
 னன்னபுட்கெலாம்வலியையாகெனப்
 பின்னுமக்குரீ இதாழ்ந்துபேதையேற்
 கின்னுமோர்வரந்தருதியென்றதால். (௧௮)

வலியையென்பதென்றபினுக்கெலாம்
 பொலியவேண்டுமெப்போதுநீசொன
 வொலியமந்திரமோதியோதிநாங்
 கலியைவெல்லவுங்கருணைசெய்கென. (௧௯)

ஆவதாகவென்றமரநாயகன்
 மூவெழுத்தினுன்முடிந்தவம்மனு
 தாவிற்றெய்தயிருடிசந்தமோ
 டோடிவோசைமூன்றெடுதெருட்டினுன். (௨௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குருமொழிபயின்றுமுள்வாய்க்குருவிதன்குலனுந்தன்போ
 வருமறைமுதல்வனீந்தவாற்றலாற்பறவைக்கெல்லாம்
 பெருமைசால்வலியானென்னும்பெயரவாயுலகின்மன்னக்
 கருமணிகண்டன்செம்பொற்கனைகழலடிசேர்ந்தன்றே. (௨௧)

இக்கரிக்குருவிதானொற்றெய்தியவரத்தைத்தன்போ
 லொக்கலுமெளிதாவெய்தப்பெற்றதாலுலகின்மேன்மை
 தக்கவெனொருவன்வாழ்த்தன்கிளைவாழ்வதென்ன
 மிக்கவெடுத்துக்கூறும்பழமொழிவினங்கிற்றன்றே. (௨௨)

மேற்படி - வேறு.

ஈசனடிக்கன்பில்லார்போலெளியாரில்லையாவர்க்கு
 மீசனடிக்கன்புடையார்போல்வலியாரில்லையாவர்க்கு
 மீசனடிக்கன்பின்மையினாலெளிதாய்த்திரிந்தவிக்கயவா
 யீசனடிக்கன்புடைமையினால்வலிதாயிற்றேயெவ்வுயிர்க்கும். (௨௩)

கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௪ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௨௧௬.

(௨௦) மூவெழுத்தினுன் முடிந்தவம் மனு என்றது - திரியம்பக
 மதுவை. சந்தஸ்காயத்திரிசந்தஸ். ஒசைமூன்றாவன - அறுதாத்தம்-
 உதாத்தம், சொரிதங்கள். (௨௧) முள்வாய் - முள்போலக்கூரியவாய்
 என நின்றவால் பண்புவமத்தொகை. (௨௨) ஒக்கல் - தன் சாதிப்ப
 ரவைகள்.

உ
சிவமயம்.
நாற்பத்தெட்டாவது,
நாரைக்குழுத்திகொடுத்தபடலம்.

கலிவிருத்தம்.

அத்திதந்தவிமானமழகியார்
பத்திதந்தபறவைக்குமந்திர
சித்திதந்ததிறனிதுநாரைக்கு
முத்திதந்தகருணைமொழிகுவாம். (க)

தேக்குநீர்வையைநாட்டொருதென்புலத்
தாக்குமாடவைப்பொன்றுளதவ்வயில்
வீக்குமயாழ்செயும்வண்டுக்குவீழ்நற
வாக்குதாமரைவாயியொன்றுள்ளதால். (உ)

ஆழமிக்ககயந்தலையத்தலை
வாழுமீனமனைத்தையும்வாய்ப்பெய்து
சூழநந்துமுத்தீனுந்துறைக்கணை
தாழ்வதோர்செய்யதாண்மடநாரையே. (ங)

சிறியநாண்மழையின்றியச்சேயிதழ்
வெறியதாமரையோடவியன்கரை
யிறைகொணரையிருவினைப்பெளவமும்
வறியதாகிவறப்பவறந்ததால். (ச)

நுரைசெறித்தனநோன்சிறைநாரையு
மிரைவிரும்பியவாவியிகந்தொரீஇ
விரையவந்தொருகாணிடைவீழ்ந்ததாற்
புரையிலோர்க்கிடனாகுமப்பொங்கர்வாய். (ஊ)

முத்தரானமுனிவர்குழாத்தொடுஞ்
சுத்தவானந்தவாரியுட்டோய்ந்துதன்
சித்தமாசுகழீஇச்சிவமாகிய
சத்தியத்தவமாமுனிதங்குமால். (ஈ)

(உ) மாடவைப்பு - நகரம். (ங) கயந்தலை - தடாகம். நந்து - சுங்கு. தாழ்தல் - வசித்தல். (ஊ) புரையிலோர் என்றது தவசிகளை. புரை - குற்றம். (ஈ) சுத்தவானந்தவாரி என்றது-பரஞானத்தால் வந்த சிவானந்தவெள்ளத்தை.

கூப்பிடெல்லைகுணித்துச்சுரமாய்
யாப்பமைந் துசுற்றெங்கும்படித்துறைக்
தோப்பமைந் துருளிர்ச்சந்தியாமடங்
காப்பமைந்தோர்கயந்தலையுள்ளதால். (எ)

விரைசெய்சண்பகம்பா திரிவேங்கைதே
னிறைசெய்வஞ்சியிலஞ்சிருராமரா
நிறைசெய்கிஞ்சுகநீண்மருதாதியா
வுரைசெய்பன் மரமுப்புறத்துள்ளவால். (அ)

அந்தவாவியின்பேரதோ தீர்த்தமென்
றிற்தஞாலமியம்புவதாலிரை
யுந்தவாவுகொடுக்கவெழுந் துமுன்
வந்தநாரையதன்கரைவெகுமால். (க)

ஆய்ந்தமாதவாப்புனிதத்தடந்
தோய்ந் துதோய்ந்தங்கெழுந்தொ றுந்தோட்புறஞ்
சாய்ந்தவாரசடைக்கற்றையிற்றத்துமீன்
பாய்ந் துபாய்ந் துபுரள்வனபார்த்தரோ. (க௦)

ஈண்டையித்தவத்தோர் திருமேனியைத்
தீண்டவெத்தவஞ்செய்தனவேகொவென்
ருண்டைமீனமக்காகாவெனவிரை
வேண்ணொரைவெறுத்தங்கிருந்ததால். (கக)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகர்தவத்தோர்யாருந்தடம்படிந்தேறிநித்த
மன்னியகருமமுற்றிச்சந்தியாமடத்தில்வைகி
மின்னியமகுடஞ்சூடிவெந்தனயுலகங்காத்த
பொன்னியற்சடையான்கூடற்புராண நூலோதுகின்றார். (கஉ)

அண்ணலெம்பெருமான்செய்தவருள்விளையாட்மொதிப்
பண்ணவன்சிறப்புங்கூடற்பழம்பதிச்சிறப்புந் தீர்த்தத்
தெண்ணறுஞ்சிறப்புஞ்சேர்ந்தோர்க்கெளிவருயிறைவனென்னும்
வண்ணமுமெடுத்துக்கூறக்கேட்டஞ்சுவதிபுநாரை. (கங்)

(எ) குணித்து-வரையறுத்து. கோப்பு - கோவை. (அ) அதோ
தீர்த்தம்-அச்சோததீர்த்தம். இரை-உணவு. அவாவு-விருப்பம்.

(க௦) தோட்புறம்-பிடர்.

மடம்படுமறிவுநீங்கிவல்வினைப்பாசம்வீசித்
திடம்படுமறிவுகூர்ந்துசிவபரஞ்சோதிபாதத்
திடம்படுமன்புவாவென்றீர்த்தெழுவெழுந்துநாரை
தடம்படுமாடக்கூடற்றனிநகரடைந்துமாதோ. (கச)

வாங்கியதிரைசூழ்பொற்றாமரைபடிந்திமையாலேழந்
தாங்கியவிமானமேயதலைவனைத்தாழ்ந்துசூழ்ந்து
தேங்கியவருட்கணைக்கத்தெரிசித்துத்திருமுன்வைகி
யோங்கியகருணைமேனியுள்ளுறத்தியானஞ்செய்து. (கரு)

இந்நிலையமமுவைந்தெல்லோளுன்றியன்றுபின்னா
ளந்நிலையொழுகுநாரையாடகமலந்தோய்வான்
வன்னிலைமதில்குழ்ஞாங்கர்வந்துழிப்பசியால்வெந்து
யின்னிலைவேல்போற்றுள்ளுமீன்கவார்துண்குமென்னா. (கசு)

சிறிதுளத்துள்ளிநாதன்றிருவருள்வலத்தாற்பின்ன
ற்றிவுவந்தசசேரவிந்தவறப்பெருந்தீர்த்தத்துள்ளே
யெறியுமீன்றந்தவாசையெழுந்ததேயெனக்கிப்போதிப்
பிறவியென்றொழிவதென்னுப்பேரஞரடைந்துபின்னும். (கௌ)

சந்தரச்செம்மல்பாதத்துணைமலரன்பிற்றெய்ந்து
சிந்தைவைத்திருக்குமெல்லேதேவருமறையுஞ்செய்யும்
வந்தனைக்கரியாறரைமனநிலைவடிவாய்த்தோன்றி
யெந்தமக்கினியாய்வேண்டும்வரமென்கொலியம்புகென்றான். (கஅ)

கலிவிரூத்தம்.

செய்யகான்மடநாரையுஞ்சென்றுதாழ்ந்
தையனையிப்பிறவியறுத்துநின்
மெய்யர்வாழ்சிவலோகத்தின்மேவிநா
னுய்யவேண்டிமொன்றின்னமுமுண்டரோ. (கக)

வள்ளலென்மரபுள்ளவுமற்றைய
புள்ளுமிந்தப்புனிதமலர்த்தடத்

(கச) மடம் படுமறிவு என்றது—அறியாமையை. வல்வினை-
ஆகாமியவினை. திடம்படுமறிவு - ஞானோதயம்.

(கரு) வாங்கல்-வளைதல். தேங்கிய வருட்கணைக்கந் தெரிசித்
து என்றது—சஞ்சிதகன்மமொழிந்தமையை.

(கசு) எல்லை-நாள். ஞாங்கர்-பக்கம். (கௌ) அஞர்-துன்பம்.

துள்ளமீனுயிருண்ணினெக்காலமுந்
தள்ளொனாதபழிவந் துசாருமே. (௨௦)

என்றுமித்தடமீனிலவாகநீ
நன்றுசால்வரநல்கெனவெள்ளிமா
மன்றுளானும்வரந் தந் துபோயினான்
சென்றுநாரைசிவிலோகஞ்சேர்ந்ததால். (௨௧)

இயங்களைத் துமியம்பவிமானமேற்
புயங்கனாஞ்ஞமுக்கண்களும்பொற்பவான்
வியங்கொள்பூமழைவெள்ளத்துளாழ்ந்துபோய்
வயங்கொணந்திகணத்துள்வதிந்ததே. (௨௨)

அன்றுதொட்டின் றளவும்பொற்றாமரை
யென்றுரைக்குமெழின்மலரோடையிற்
சென்றுகைத்துத்திரிகின் றமீனலா
லொன்றுமற்றனநீர்வாழுயிர்களும். (௨௩)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்கிளையன்றிவேற்றுப்பறவைகடாமுந்தன்போ
னன்கதியடையவேண்டிற்றேகொலிந்நாரைசெய்த
வன்பினில்வியப்போவீசனருளினில்வியப்போவன்பர்க்
கின்புருவானவீசனன்பருக்கெளிதேதைய. (௨௪)

கலிவிருத்தம்.

மறக்குறம்புகளைக்கட்டுமண்ணின்மே
லறப்பெரும்பயிராக்கியதன்பயன்
சிறக்கநல்கிடவுண்டுசெருக்குவான்
றுறக்கமெய்தியிருந்தான்சுருணனும். (௨௫)

நாரைக்குழுத்திகொடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௭ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௩௨௪.

. (௨௨) வியம் - பெருமை. வியம் - வெற்றி. (௨௫) மறக்குறும்
பென்றது - பாவங்களை.

உ

சிவமயம்.

திருவாலவாய்க்காண்டம்.

நாம்பத்தோன்பதாவது,

திருவாலவாயானபடலம்.

சோமசந்தரக்கடவுள் வணக்கம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாயுடையார்விடுத்தபழி யழல்வழுதியுட்குளிப்பப்பதிகமோ
துஞ், சேயுடையாரணந்தினைக்குஞ் செவியுடையாரளவிறத்திசை
களெட்டுந், தோயுடையார் பொன்னிதழித் தொடையுடையார் வி
டவரவஞ் சுற்றுமால, வாயுடையார்புகழ்பாடப் பெறுவேமேல் வே
ண்வெதும் மனிதயாக்கை. (க)

அங்கையற்கண்ணம்மையார் வணக்கம்.

வேதனெடுமாலாதிவிண்ணுடர்மண்ணுடர்விரதயோகர்
மாதவார்யாவருங்காணமணிமுறுவல்சிறிதரும்பிமாடக்கூட
னாதனிருதிருக்கரந்தொட்டம்மியின்மேல்வைத்தகயனாட்டச்செல்வி
பாதமலரெழுபிறவிக்கடனீந் தும்புணையென்பர்பற்றிலாதோர். (உ)

மேற்படி - வேறு.

ஒலவாய்மறைகரோடவொருவன் தன்னுலகத்தன்னைச்
சேல்வாயுழலுநாரைக்கருளியசெயலீதம்ம
நீலவாய்மணினேர்கண்டானெடியநான்மாடக்கூட
லாலவாயாகச்செய்தவருட்டிற்றமெடுத்துச்சொல்வாம். (ங)

சித்திரமேருவென்றதிரண்டதோட்சுணன்பின்பு
சித்திரவிரதன்சித்திரபூணன்றிண்டேர்வல்ல
சித்திரதுவசன்வென்றிச்சித்திரவருமன்வன்றோட்
சித்திரசேனன்சீர்சால்சித்ரவிக்கிரமனென்போன். (ச)

(க) பழியழல் - அபிசாரயாகத்தின்சுடத்தீ. சேய் - திருஞான
சம்பந்தப்பிள்ளையார். ஆரணம் - திருநெறித்தமிழ்வேதம்.

(ங) ஒலம் - ஒலி. நீலவாய்மணி-நீலரத்தினம்; இதில் நீலம்என்
பது நீல்வனக் கடைகுறைந்து நின்றது. (ச) சித்திரம் - அழகு.

மணிகெழுதேரிராசமார்த்தாண்டனி ராயகுடா
மணியணிமுடியிராசசார்த்தாவமுதிசிந்தா
மணிகிசுரதுவிசராசகுலோத்தமன்மடங்காவென்றி
மணிகிசுரதுவிசராசகுலோத்தமன்மடங்காவென்றி (ந)

இயம்பருந்திறவிசராசகுஞ்சரண்பரவிசராச
பயங்கரன்னைக்கும்பைந்தாருக்கிரசேனன்பாரைச்
சயங்கெழுதோண்மேலேந்திசுத்தருஞ்சயன்மீத்தேர்
வயங்கெழுமன்னன்மீமபராக்ரமவமுதிமாதோ. (சு)

பெய்வளைவின்னைசேர்ந்தபிரதாபமார்த்தாண்டப்பேர்த்
தெவ்வெடுகிலையான்றேர்விக்கிரமகஞ்சுகன்றேரார்போர்
வெளவியசமரிகோலாகலனெனும்வாகைவேலா
னவ்வியமவித்தகிந்தையதுவலிக்கிரமனென்போன். (எ)

எழில்புனையதுவகீர்த்தியெனவிருபத்திரண்டு
வழிவழிமைந்தராகிவையநங்காத்தவேந்தர்
பழிதவிரதுவகீர்த்திபாண்டியன்மன்பாலின்பம்
பொழிதவறுதித்தகீர்த்தியுடண்புரக்குநாளில். (அ)

சுருங்கடலேழுங்காவற்கரைகடந்தார்த்துப்பொங்கி
யொருங்கெழுந்தருத்திசீரியும்பரோடிப்பொட்டுப்
பொருங்கடகரியுமெட்டுப்பொன்னென்கிரியுநேயிப்
பெருங்கடிகவரையும்பேரப்பிரளயங்கோத்ததன்மே. (க)

அப்பெருஞ்சலதிவெள்ளத்தழிந்தனவழிவிலாத
வெப்பெரும்பொழிலுமேழுபுழையிவற்றுட்டங்கி
நிற்பனசெவ்வவானதிணைகளுநீண்டசென்னிப்
பர்ப்பதவகையுமீறுபட்டனவாகவங்கண். (கஉ)

தேனிழிகுதலைத்திஞ்சொற்சேனெடுங்கண்ணிகோயில்
வானிழிவிமானம்பொற்றாமரைவிளையாட்டின்வந்த
கானிழியிடபக்குன்மங்கரிவரைநகக்குன்ம
மானிழிவரைவராகவரைமுதலழிவிலாத. (கக)

(இ) சிந்தாமணி-கேட்டதைக்கொடுக்குமோர் தெய்வமணி.

(சு) மீமத்தேர் வயங்கெழுமன்னன் - வெற்றியிகுந்த பீமாத
பாண்டியன். (எ) வந்தை-ஜயலட்சுமி. தேரார் - பகைவர்.

(அ) நேயிப்பெருங்கடிகவரை - சக்கரவாளகிரி. பொழில் - நாடு,
இது ஈண்டு, நவகண்டங்களை யுணர்த்திரின்றது. நிற்பன செவ்வ
வானதிணை - நிலையிற்பொருள், இயங்கியிற்பொருள். பர்ப்பதம்-
மலை. (கக) கான்-மணம்.

வெள்ளநீர்வறப்பவாதிவேதியன்ஞாலமுன்போ
 லுள்ளவாறுதிப்பநல்கியும்பரோடிம்பரேனைப்
 புள்ளொலிலந்ருகல்கிக்கதிருடற்புத்தேண்சூவர்
 தள்ளருமரபின்முன்போற்றமிழ்வேந்தர்தமையுந்தந்தான். (கஉ)

கலிவிருத்தம்.

அங்கியைமதிமரபென்னுமாழியுட்
 டங்கியகலையெண்கிரட்டிதன்னொடும்
 பொங்கியநிலாமதிபோலத்தேர்ன்றினுண்
 வங்கியசேகரவழுதிமன்னனே. (கங)

தாளணிகழலினுன்றங்கனையகன்
 கோளணிபுரிசைகூழ்கோயில்குழுவோர்
 வாளணிகடிநகர்சிறிதுவைகவைத்
 தாளரியேறெனவவனிகாக்குநான். (கச)

செய்யகோன்மனுவழிசெலுத்துநீர்மையாற்
 பொய்கெழுகலிப்பகைபுறந்தந்தோடத்தன்
 வையகம்பல்வளஞ்சுரப்பவைகலு
 மெய்கெழுமன்பதைமிக்கவாலரோ. (கரு)

பல்குறுமாணிடப்பதப்பெலாமொருங்
 கல்குறவிடங்குறைவாகவாய்மதுப்
 பில்குறுதாரினுன்பிறைமுடித்தவன்
 மல்குறுகோயிலின்மருங்கெரய்தினுன். (கக)

கறையணிகண்டனைத்தாழ்ந்துகைதொழு
 திறையவரின்னருள்வலியினிந்நிலப்
 பொறையதுவாற்றுவேற்கீண்டிப்போதொரு
 குறையதுண்டாயினதென்றுகூறுவான். (கஎ)

இத்தனைமாக்களுமிருக்கத்தக்கதாப்
 பத்தனங்காணவிப்பதிக்கணதியே

(கஉ) ஆதிவேதியன்-சிவபெருமான்; அல்லது ஆதி - சிவபெரு
 மான், வேதியன், பிரமன் எனப்பொருள் கூறுவதுமொன்றுகதிரு
 டற்புத்தேண் சூவர் என்றது—ஒளியுருவாகிய சோமசூர்யாக்கினி
 களை. தமிழ்வேந்தர்-சேரசோழபாண்டியர்.

(கங) வங்கியசேகரன் - வம்சசேகரன். (கச) கோள் - நவக்சிர
 கம். (கரு) மன்பதை - மக்கட்கூட்டம். (கக) அல்கல் - வசித்தல்.
 (கஎ) பத்தனம் - நகரம்.

வைத்தறைசெய்திமெவரம்புகாண்கிலே
னத்தமற்றதனையின்றறியக்காட்டென்றான். (௧௮)

துண்ணியபொருளினுதுண்ணிதாயவர்
விண்ணிழிவிமானநின்றெழுந்துமினவன்
றிண்ணியவன்பினுக்கெளியசித்தராய்ப்
புண்ணியவருட்கடலாகிப்போதுவார். (௧௯)

கலநிலைத்துறை.

பாம்பினாற்கடிசுத்திரங்கோவணம்பசுந்தாட்
பாம்பினாற்புரிநூல்சன்னவீரம்பெம்பகுவாய்ப்
பாம்பினாற்குழுகுண்டலம்பாதகிண்கிணிராண்
பாம்பினாற்ககங்கணம்பரித்தனர்வந்தார். (௨௦)

வந்தயோகர்மாமண்டபமருங்குநின்றங்கைப்
பந்தவாலவாயரவினைப்பாந்துநீயிவனுக்
கிந்தமாநகரெல்லையையளந்தாகாட்டென்றா
ரந்தவாளராவடிபணிந்தடிகளைவேண்டும். (௨௧)

பெருமவிந்ககரடியனென்பெயரினெல்லிளங்கக்
கருணைசெய்தியென்றிரந்திடக்கருணையங்கடலு
மருணயந்துநேர்த்தனையதேயாகெனப்பணித்தா
னுருகெழுஞ்செல்வரகமுமொல்லெனசெசெல்லா. (௨௨)

கீட்டிசைத்தலைசசென்றுதன்கேழ்குளர்வாலே
நீட்டிமாநகர்வலம்படநிலம்படிந்துடலைக்
கோட்டிவாலேவாய்வைத்துவேற்கொற்றவற்கெல்லை
காட்டிமீண்டரன்கங்கணமானதுகரத்தில். (௨௩)

சித்தர்தஞ்சினகரத்தெழுந்தருளிஞர்செழிமன்
பைத்தவாலவாய்கோலியபடிசுவடுடுத்துச்
சுத்தநேமிமால்வரையினைத்தொட்டகழ்ந்தெடுத்து
வைத்ததாமெனவகுத்தனன்மஞ்சுருழிஞ்சி. (௨௪)

தென்றிசைப்பரங்குன்றமும்வடநிசையிடபக்
குன்றமுங்குடக்கேடககரமுங்குணபாற்
பொன்றலங்கிழித்தெழுபொழிற்பூவணநகரு
மென்றாகாற்பெருவாயில்கட்கெல்லையாவகுத்தான். (௨௫)

(௨௦) கடிசுத்திரம் - அரைஞாண். பசுமை - இன்மை
(௨௨) உரு - அச்சம். உரதம் - மார்பாற் செவ்வது, பாம்பு.
(௨௪) இஞ்சி - மதில்.

அனையநீண்மதிலாலவாய்மதிலெனவறைவர்
கனையவார்பொழிணகரமுமாவவாய்நாமம்
புனையலாயதெப்போதுமப்பொன்னகர்தன்னைக்
கனையவார்கீழற்காலினுன்பண்டுபோற்கண்டான். (உச)

கொடிகணீன்மதின்மண்டபங்கோபுரம்வீதி
கடிகொள்பூம்பொழிலின்னவும்புதியவாக்கண்டு
நெடியகோளகைகிரீடம்வாணிழன்மணியாற்செய்
தடிகன்சாத்தியகலன்களும்வேறுவேறுமைத்தான். (உ௭)

பல்வகைப்பெருங்குடிகளும்பரப்பெலாநிரப்பிச்
செல்வவானவன்புரந்தரன்புரத்தினுஞ்சிறப்ப
மல்லன்மாநகர்பெருவளந்தூரும்பீடவளர்த்தான்
றெல்லைநாட்குலசேகரன்போல்வருநோன்றல். (உ௮)

திருவாலவாயானபடலம் முற்றிற்று

ஆட்படலம் - ௫௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - உருசக.

ஐம்பதாவது,

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம்.

அதுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

அங்கணருரகமணிந்தருள்வடிவமடைந்தரசுகமிழக்
கங்கண்விடவரவங்கொடுகடிகர்க்கண்டருண்முறையிதுவாஞ்
சங்கணிகுழையினீபஞ்சவன்வழிபடுதம்பெயரெழுதியகூர்
வெங்கணைகொடுவளவன்படைமுடுகியவென்றியையினிமொழிவாம்

வெங்கயனீள்கொடிவங்கியசேகரன்வெண்குடைநீழலின்வாய்
வங்கமுலாவியதெண்கடன்ஞாலமடந்தையுமாசறுசீர்ச்
செங்கமலாலயமங்கையும்வாலியதிண்பதுமாலயமே
னங்கையுமோவறமங்கலமானாயம்பெறுவாழ்வுறுநான். (உ)

(உ௭) கோளகை - வட்டம். (உ௮) செல்வவானவன் - குபேரன்.

(க) வளவன் - விக்கிரமச்சோழன் வென்றி, இது காரியவாகு
பெயராய்த்திருவிளையாடலாகிய காரணத்தை விளக்கின்றது.

(உ) ஒழு - ஒழிவு.

வேழமறப்படைகுழுவெதிர்த்தவர்வீறுகெடுத்தடியிற்
 றுழவடர்த்திகல்வாகைதொடுத்தலர்தார்புனைவிக்கிரம
 சோழன்மதிக்குலநாயகனைப்பொருளுள்கருதித்தெடீலையா
 வாழ்கடலுக்கிணையாமனிகத்தொமொடமருக்கெழுவான். (௩)

கயபதிகாய்சினநரபதிபாய்துசகதபதியேழுதலா
 வயமிகுதோள்வடதிசைமினராதிபர்வலிகெழுசேனையினோ
 டியமிடியேறிமிழிசையெனவாய்விடவிரதமதேறிநடாஅய்ப்
 பயன்மலிகாவிரிநதியருகேயுறைபதிகொடுமேயினனூல். (௪)

சிலைத்தெழுசெம்பியன்வெம்படைமன்னர்செயித்துமதிக்கடவுட்
 குலத்தவனுட்டினிருந்தெழிலாணிரைகொண்டிருமபுசெய்து
 மலர்த்தடமேரியுடைத்துநகர்க்குவரும்பலபண்டமுமா
 றலைத்துழுதிக்கிடுக்கம்வினைத்துமமர்க்கடியிட்டனரால். (௫)

மாறனறிந்தினியென்செய்துநேரியன்வன்படையோவளவின்
 தேறியெதிர்த்தமாடினெனக்கரிதிக்குறைபையப்பிறையோ
 டாறணிபூணசந்தரனெந்தையடித்தலமுன்குறுகாகீ
 கூறியிரந்துவரம்பெறுகென்றிறைகோயிலடைந்தனனூல்.

அடைந்துபலிந்தருணையகனேயடியேனெடுவிக்கிரமன்
 றொடர்ந்தமராவயற்புலமன்னவர்தொகையொடுபாசறைவாய்ப்
 படர்ந்திறைகொண்டனனெப்பொழுவொத்தபதாதிசெனக்கிலையே
 மிடைந்துவரும்படையிங்கவிடத்தரண்வேறுளதோலிறைவா. (௬)

என்னையினிச்செயுமாதெனமாறனிரந்துமொழிந்திடலு
 முன்னவன்வானிடைநின்நசரீரிமொழிந்தருள்வான்முதனீ
 யன்னவனோடமராபிபொழுமடைந்துதவித்துணையாய்
 நின்னதுவாகையெனப்பொருகின்றனநீயினியஞ்சுவென. (௭)

சின்தகனித்திருகண்களினித்திருசெங்கைருவித்திறைவ
 னந்திமதிச்சடையந்தணனைத்தொழுதன்முறுதப்படமுன்
 வந்தனனெற்றுவனந்திவரைக்கயல்வந்ததுவிக்கிரமன்
 வெந்ததுகட்படையென்றரசற்குவிளம்பினனப்பொழுதே. (௮)

(௩) பொருளுள் - போர்த்தொழிலைக் குறிக்கும் வஞ்சினம்.

(௪) துரகம் - குதிரை. (௫) குறும்பு - கொடுத்தொழில். ஆறலை
 த்தல் - வழிபறித்தல். அடியிடல் - தொடங்கல்.

(௬) ஏறி - மேற்சென்று. (௭) பாசறை - படைவீடு.

(௮) நந்திவரை - இடபமலை,

அரசனியம்பலவதிரவலம்புரியலறவலங்குளைமா
 னிரதமணைந் திடவிசைகொடுசிற்தைபிளிடவலவன்கடவப்
 புரசைநெடுங்கரிதிரையெறியுங்கடல்பொருபரிவிண்டொடுதேர்
 விரைசெய்ந் துந்தொடைவிருதர்கணம்புடைவிரவநடந்தனனாள். (1)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அளந்துகுழ்திருவாலவாய்மதிலின்புறத்தகழாழிபோல்
 னினைந்தசோழனெடும்படைக்கெதிர்வஞ்சிவேய்ந்தெழுபஞ்சவன்
 கிளர்ந்தசேனையதிர்ந்துகிட்டினகிட்டியவ்விருபடைஞருங்
 களஞ்சிறந்திடவஞ்சினகொடுகைவகுத்தமர்செய்வரால். (கக)

சையமொத்தெழுதேரினாரொடுசையமொத்தெழுதேரு
 மையன்மைக்கரிவீரரோடெதிர்மையன்மைக்கரிவீரருங்
 கொய்யுளைப்பரிவயவரோடிகள்கொய்யுளைப்பரிவயவருங்
 கையழற்படைவீசியின்விடுகாரெனப்பொருவாரரோ. (கஉ)

முடங்குவெஞ்சிலைவில்லரோடுமுடங்குவெஞ்சிலைவில்லரும்
 விடங்கலுழந்திடுவேலரோடுவிடங்கலுழந்திடுவேலரு
 மிடங்கைதோல்வளவாளரோடுமிடங்கைதோல்வளவாளரு
 மடங்கட றுமடங்கலேறுமலைப்பதென்னமலைப்பரால். (கங)

அரவினன்னிலமம்புயம்பொறையாற்றும்னவனாற்றல்கூர்
 புரவியின்னிரைவையமேல்கொடுபோந்தநேரியர்வேந்தனேர்
 விரவியின்னியமுரசியம்பமிடைந்துவெஞ்சமராமோ
 றிரவியின்னெடுமதியவன்பொரவேகினானிகராகுமால். (கச)

துள்ளுமாவொலிதானயாறுதுளும்புமாவொலிதுண்டிதேர்
 தள்ளுமாவெர்லிபடையொடுப்படைதாக்குமாவொலிபொருநரார்த்
 தெள்ளுமாவொலிமன்னர்பைங்கழலேங்குமாவொலிவீங்கியந்
 தெள்ளுமாவொலிவேறுபாடுதிரிந்துகல்லெனலாயதே. (கரு)

துடித்தவாளரவென்னவீசியதுங்குகையினவீங்குநீர்
 குடித்தகாரொடுகார்மலைந்திடுகொள்கைபோலவுடன் துடன்

(க0) உளை - புறமயிர். (கக) வஞ்சி - போர்மேற்செல்வோரணி
 யுமலை. (கச) அரவு - ஆதிசேடன். வையம் - தேர்.

(கரு) துள்ளுமா, தேர்தள்ளுமா என்பன - குதிரைகளை. தான
 யாறுதுளும்புமா - யானை. இச்செய்யுளில்உறும் எனுமா என்னு
 மோரெழுத்தொருமொழிகள் பெருமை என்னும் பொருளன.

றிடித்தவாயினவசனியேறினிருப்புலக்கையெடுத்தெறிந்
தடித்தசோரியொடாவிசோரவிழுந்தவெஞ்சினவானையே. (கக)

எய்தவாளிலக்குவார்பிறிதெய்யும்வாளிதமார்புநோள்
செய்தபோதவராண்மைகண்டிசிரித்துவென் றுவியப்பரால்
வைதவாவடிவேலெறிந்திடவருவதைக்குறிவழியினுற்
கொய்ததார்மறவாளெறிந்துகுறைத்துவேறுபடுத்துவார். (கள)

பின்னிடாதிருபடையுமொத்தமராடுமெல்லைபெரும்படைச்
சென்னிதன் றுணையானவுத்தரதேயமன்னவர்படையொடுந்
துன்னிஞாலமுடிக்குநாளொழுகுறைதள்ளவகிரந்தெழும்
வன்னியென்னவுடன்றெதிர்ந்தனர்வழுதிசேனையுடைந்ததே. (கஅ)

மின்னிலங்கிலைவாளொடுஞ்சிலைவில்லிழந்தனர்வீரரே
பன்னலம்புனாதேரொடுங்கரிபரியிழந்தனர்பரகரே
தென்னவன்பெருவலியிழந்தனென்னென் றுசெம்பியன்வாகையுந்
தன்னதென் றுதருக்குமேல்கொடுசங்கெடுத்துமுழக்கினான். (கக)

அந்தவேலையின்முன்னருந்தமருநெனக்குளிர்கடிபுனற்
பந்தர்மீழலளித்துமோடைபடுத்தியும்பகைசாயவே
வந்தவேடரவண்ணமேயொருமான வேடரசராய்வலஞ்
சிந்தவாகுலமூழ்குமினவாரசேனைகாவலராயினார். (உ௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குன்றவில்வேடன்சாபங்குழைவித்துச்சுந்தரேச
னென்றதன்ளுமந்தீட்டியிட்டகூர்ங்கணைகளைகீண்டி
வென்றனமென் றுவாகைமிலைந்துவெண்சங்கமார்த்து
நின் நவன்சேனையீதுநெறிப்படச்செலுத்தாநின்றான். (உ௧)

அம்முனைவாளியொவ்வொன் றடல்புலா நூறுநூறு
தெம்முனைவீரர்தம்மைச்செகுத்துயிருண்ணநோக்கி
யிம்முனைவாளியொன் றுக்கித்துணைவலியாதென்றா
வெம்முனைமறவேற்சென்னிவியந்தனுமானமெய்தா. (உ௨)

(கக) அசனி - இடி. (கள) வை - கூர்மை.

(கஅ) உத்தரதேயம் - வடதேயம். குறை - சண்டமாருதம். வன்
னி - வடவாழகாக்கினி. (உ௨) நூறுநூறு - இது பண்புத்தொகை
யாய் பதினாயிரமென்னும் எண்மேனின்றது, அதுமானம் - புகை
யைக்கண்டு நெருப்புண்டெனவறிதல்.

அன்னகூர்வாளிதன்னைக்கொணர்கெனவதனைவாசித்
தின்னதுசுந்தரேசனெனவரைந்திருப்பதிது
தென்னவற்காலவாயான் றுணைசெய்தசெயலென்றஞ்சிப்
பொன்னிநாடுடையான்மீண்டுபோருவான்போருவானே. (உ௬)

செருத்துணையாகிவந்தவுத்தரதேயத்துள்ளார்
துருக்கரொட்டியர்வேறுள்ளார்யாவருஞ்சூழ்துநில்லென்
றுருத்தனர்கைதுநீபோர்க்குடைந்தனைபோதியீதுன்
கருத்தெனினுண்மையாவர்கண்ணதுன்மானமென்றும். (உ௭)

செல்லவேருதியென்றாச்செயிர்ந்தெழுந்தியிறுத்துக்
கல்லெழுவுனையதிண்டோட்கொளரியன்படைமேற்சென்று
வில்லிறவலித்துவாங்கிவேறுவேறுகிறின்று
சொல்லினுங்கடியவாளிதொடுத்தனர்விடுத்தார்தூர்த்தார். (உ௮)

வடித்தவாமருமச்செம்புண்மறமகனாகிநின்
கடித்தவாமிடற்றுமுகக்கண்ணுநற்சாமிநான்முன்
னெடுத்தவாடகவிலன்னவிருஞ்சிலைவாளியொன்று
தொடுத்தவாடவர்நாம்விட்டசுகசரந்தொனைத்துப்பின்னும். (உ௯)

பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துமானிறைச்சாய்த்தான்
பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துவெங்களிற்றைமாய்த்தான்
பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துவாம்பரியைக்கொன்றான்
பத்தம்புதொடுத்துநூற்றுப்பத்துமானிடரைவென்றான். (உ௧)

நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெம்பரிமேலெய்தா
நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுவெங்கரிமேற்பெய்தா
நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுதேர்சினையவிட்டா
நூறம்புதொடுத்துநூறுநூறுசேவகரையட்டான். (உ௨)

ஆயிரம்வாளியாநூறுயிரம்பரியைக்கொன்றா
ஆயிரம்வாளியாநூறுயிரங்கரியைவென்றா
ஆயிரம்வாளியாநூறுயிரந்தேரைச்சாய்த்தா
ஆயிரம்வாளியாநூறுயிரம்பேரைத்தேய்த்தான். (உ௩)

தடிந்தனதோளுந்தாளுந்தகர்த்தனசென்னிமண்ணிற்
படிந்தனமடிந்தோர்யாக்கைபரிந்தனதும்பைத்தாம

(உ௮) சொல் என்றது - முனிவரிஞ்சாபத்தை.

(உ௯) மருமம் - மார்பு.

மடிந்தனமையல்பாணைமாண்டன தாண்மீம்பாய்மா
ஹெடிந்தனகொடுஞ்சிமான்றேரொ துங்கினவொழிந்தசேனை. (௩௦)

ஆவிமுன்னேகத்தாமுமருக்கமண்டலத்தாறேகத்
தாவுவவென்னவாடுந்தலைபலசிலைவாள்பட்டுக்
கூவியெயிடுத்துவீழுங்குறைத்தலையாடப்பாதிச
சாவுடனின் றுகைகன்கொட்டுவதாளமென்ன. (௩௧)

தறைவிழுத்தன துசென்னிவீட்டினுர்தம்மைநின்ற
குறையுடற்கைவேல்குத்திதுககுறாகுரவைபாடி
யெறிபடுதலைகள்வாய்மென்றெயிறதுகறித்துவீழ்ந்து
கறுவினமார்பந்தட்டிநிற்பனகவந்தயாககை. (௩௨)

ஒருவழிபட்டுவீழுமிருதலையொன்றற்கொன்று
மருவியகேணமைத்தாகிவாலெயிறிலங்கநக்குப்
பிரிவறவந்தாய்ரீயுமென்றெதிர்பேசிப்பேசிப்
பரிவுறமொழிந்துமோகதுபாடின்றாடல்செய்த. (௩௩)

மாகவாறியவகுசேனம்வலலிருட் குறையினன்ன
காகம்வன்கழுருவெம்போக்கனனிடையவிற்துவீழ்ந்தோ
ராகமேற்சிறகடிகுகொண்டைவனைவேடைர்க்கப்
பாகநின்றாவட்டம்பண்ப்பனபோன்றாவன்றே. (௩௪)

வென்னமாசசோரியோப்பமிக்கினன்றே தூக்கன்வொம்பேய்ப்
பிள்ளைகணமுழ்க்கீழ்போயமறிக்கொணப்பெயர்க்துவீழ்வ
தெள்ளுநீர்க்கடலின்மீதூரசிறைதகவரினையுநதூர்க்கித்
துள்ளிமற்றவறதைச்சாய்க்கஞ்சுறவமும்போன்றவன்றே. (௩௫)

கத்திரின்றொருபாலீர்ப்பக்கருங்கொடிசேனந்துண்டவ
கொத்திரின்றொருபாலீர்ப்பக்குடவயிற்றழல்கட்டிதப்
பத்திரின்றொருபாலீர்ப்பப்பட்டவராகங்கூளி
பொத்திரின்றொருபாலீர்ப்பவைம்பொறிபோலமன்றே. (௩௬)

துடுவைவான்முறங்காநள்ளுந்துணைச்செவியரிசிகோட்டி
ஹடுவைநேர்மணியின்குப்பையுரலடியுலக்கைதின்கோ

(௩௦) ஒழிந்தசேனை என்றது - வில் வாட்சேனைக்கோ.

(௩௧) குறைத்தலை - கவந்தம். பாதிசசாவுடல்-முற்றுஞ்சாகா
தவுடல். (௩௨) கறித்து கடித்து. குறவை - கை கோத்தாடல்.

(௩௪) மாகம் - ஆகாயம். வேடை-வெப்பம்.

(௩௬) கொடி-காக்கை. துண்டம் - மூக்கு. கூளி - பேய்.

(௩௭) துடுவை-துடிப்பு. உடு - நட்சத்திரம். மணி-முத்து. கட
ம்-கதுப்பு.

படுகலங்கடந் திச்சோரிமத்தகமடுப்பென்றியானைப்

படுகளம்விசயச்செல்லியடுமடைப்பள்ளிமானும்.

(௩௭)

பிணத்தினைக்கோலிப்புண்ணீராற்றினைப்பெருக்கியுண்பேய்க்

கணத்தினைபுதைத்துநூக்கிக்கரையுடைத்தொருவன்பூத

நிணத்தொடும்வருமநீத்தநேர்படவிருந்துகையா

லிணத்துவாய்மடுக்கும்வகையருந்தியபூதமென்ன.

(௩௮)

புரத்தினுளாயர்ந்தகூடற்புண்ணியனெழுதியெய்த

சரத்தினிலவிற்தார்சென்னிக்குற்றுழிச்சார்வாய்வந்த

வரத்தினையறுக்கும்வகைவெலயற்புலவேந்தர்நச்சு

மரத்தினையடுத்தசந்துங்கதழெரிமடுத்ததென்ன.

(௩௯)

மாசறுகாட்சியான்றன்வாளியாலவந்தோர்தம்மை

மூசுவண்டென்னச்சூழ்ந்துமொய்த்தனபைத்தகடளி

காய்சினச்சேனவகாகவகமுகினம்பற்றியீர்த்துப்

பூசலிட்டொன்றோடொன்றுபோர்செய்வான்றோடங்கிறம்ம.

(40)

வெஞ்சினமறக்கோனம்பிவிடுகணவெள்ளத்தாழ்ந்து

வஞ்சினமுறுதன்சேனைமடிந்ததுகண்மொழார்

தெஞ்சினபடையுஞ்சூழவேதிவார்நகையுஞ்சூழத்

துஞ்சினமறமுஞ்சூழச்சோழனுமுடைந்துபோனான்.

(௪௧)

வல்லொடுமேகமன்னவெஞ்சிலவேடவேந்தன்

மல்லொடுபயின்றதென்னன்மலர்முதச்செவ்வீரோக்கி

யல்லொடுமதிவந்தென்னவருணகைசிறிதுபூத்துச

செல்லொடுபகைபோற்கொண்டதிருவுருமறைந்துபோனான்.

(௪௨)

பாடுவாயளிதேனூட்டிம்பைந்தொடைச்செழியன்வென்றிக்

கோடுவாய்வைத்திட்டார்த்துக்குஞ்சரமுகட்டிலேறித்

தோடுவாய்கிழிக்குங்கண்ணாமங்கலந்துவன்றியேந்த

நீடுவார்திரைநீர்வேலிநீண்மதினகரிப்புக்கான்.

(௪௩)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சிலைவிற்சேவகஞ்செய்துவாகைவாங்கித் திருவளித்தசேவகற்குச்
சிறந்தபூசை, நிலைவத்தாய்மணிப்பொலம்பூணிறுவிச்சாத்திநிழல்வி

(௩௮) நூக்கி - தள்ளி. (௩௯) புரத்தினுளாயர்ந்த கூடல் என்றது - காசி, அயோத்தி, மாயை. காஞ்சி, அவந்திகை, துவாரகைமுதலியவற்றிற்கும் மேற்பட்டுநிற்கும் மதுரையை. (௪௧) துஞ்சினமறம் என்றது - தோல்வியை. (௪௩) வென்றிக்கோடு - ஐயசங்கம்.

ரிக்கும்வெயின்மணியானெடியமேரு, மலைவற்றொனென்னவரிச்சிலை
புநாமம்வரைந்தகடுங்கூர்ங்கணையும்வீணந்துசாத்தி, யலைவித்தாழ்க
டலுலகுக்ககவச்செங்கோ லறம்பெருக்கும்வங்கியசேகரனாண்ணல்

சுந்தரப்பேரம்பெய்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௫௧ - க்கு திருவிருத்தம் - ௨௩௧௩.

ஐம்பத்தொன்றவது,

சங்கப்பலகைதந்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வேடுருவாகிமேருவில்விதன்னுமக்கோலெய்
தாடமராடித்தென்னனபகைதூர்தவண்ணம்
பாடினஞ்சங்கத்தார்க்குப்பலகைநந்தவரோடொப்பக்
கூடிமுத்தமிழின்செல்வம்விளக்கியகொள்கைசொல்வாம். (௧)

வங்கியசேகரன்கோல்வாமுநாண்மேலோர்வைகற்
கங்கையைந்துறைமுழ்கன்னிக்கடிமதிந்காசிதன்னிற்
பங்கயமுனரிப்புத்தேன்பத்துவாம்பரிமாவேன்வி
புங்கவர்மகிழ்ச்சிதூங்கமறைவழிபோற்றிச்செய்தான். (௨)

நிரப்பியவழிநாணன்னீராடுவானீண்டவீணை
நரப்பிசைவாணிசாவித்திரியெனுநங்கைவேத
வரப்பிசைமனுவாங்காயத்திரியெனுமடவாரோடும்
பரப்பிசைக்கங்கைநேர்க்கிப்படருவான்படருமெல்லை. (௩)

நானவார்குழலினுரம்மூவரினுவின்செல்வி
வானவாறியங்கும்விஞ்சைமாதராளொருத்திபாடுங்
கானவாறுள்ளம்போக்கிநின்றன்ன்கமலயோனி
யானவாலறிவனெகியநந்திக்கரையைச்சேர்ந்தான். (௪)

(௪௪) அலைவி-ஐம்பகை. இத்தனை முன்னர்காண்க.

(௧) நாமக்கோல்-திருப்பெயரெழுதிய அம்பு. (௨) கோல்வாமு
நான்-செங்கோல் செல்லுங்காலை. கன்னி-அழிவில்லாத.

(௩) வழிகாள்-பின்னாள். வரம்பு-வரப்பென வலிந்துநின்றது.
வீணைஎன்றது-பேரியாழ், மகரயாழ், சகோடயாழ், செங்கோட்டியா
ழென்னு நால்வகையாழினை. (௪) நானம்-வாசனை.

நாமகன்வரவுதாழ்ப்பநங்கையரிருவரோடு
தாமரைக்கிழவன்முழுகித்தடங்கரையேறுமெல்லைப்
பாமகன்குறுகியென்னையன்றிரீபடிந்தவாறென்
னொமெனவெகுண்டாஸ்கேட்டவம்புயத்தண்ணல்சொல்வான். (டு)

குற்றநின்மேலதாகநம்மைநீகோபங்கொள்வ
தெற்றெனவினையநீங்கையெண்ணறுமாக்கடோற்ற
மூற்றனையொழித்தியென்னாவுரைத்தனன்சாபமேற்கும்
பொற்றொழிமடந்தையஞ்சிப்புலம்புகொண்டவலம்பூண்டான். (சு)

ஊனிடரகன்றேயுன்னொயிர்த்துணையாவேனிந்த
மானிடயோனிப்பட்டமயங்குகோவென்னவண்டு
தேனிடையமுந்திவெஞ்செப்பும்வெண்கமலச்செல்வி
தானிடரகலநோக்கிச்சதுமுகற்றலைவன்சாற்றும். (எ)

முகித்தருமூலின்மெய்யாமுதலெழுத்தையத்தொன்றிற்
றிகழ்தரும்ஆகாராதிஹாகாரமீருச்செப்பிப்
புகழ்தருநாற்பத்தெட்டுநாற்பத்தெண்புலவராகி
யகழ்தருகடல்குழ்ஞாலத்தவதரித்திடுவவாக. (அ)

அத்தருவருணமெல்லாமேறிநின்றவற்றவற்றின்
மெய்த்தருதன்மையெய்திவெறுவேறியக்கந்தோன்ற
வுய்த்திடும்அகாரத்திற்குமுதன்மையாயொழுருநாதர்
முத்தமிழாலவாயெம்முதல்வரம்முறையான்மன்றோ. (ஈ)

தாமொருபுலவராகித்திருவுருத்தரித்துச்சங்க
மாமணிப்பீடத்தேறிவைகியேநாற்பத்தொன்ப
தாமவராகியுண்ணின்நவரவாக்கறிவுதோற்றி.
யேமுறப்புலமைகாப்பானென்றனன்மலப்புத்தேள். (க0)

அக்கரநாற்பத்தெட்டுமெவழிவேறுவேறு
மக்களாய்ப்பிறந்துபன்மாண்கலைகளின்வகைமைதேர்ந்து
தொக்கவாரியமுமேனைச்சொற்பதினெட்டுமாய்து
தக்கதென்கலைகுண்டேர்ச்சிப்புலமையிற்றலைமைசார்ந்தார். (கக)

(சு) மாக்கள்தோற்றம்-மானிடப்பிறவி. (எ) ஊனிடர்-பிறவித்
துன்பம். (அ) முகிழ்-தாமரையரும்பு. மெய்-தேகம். முதலெழுத்து-
உயிரும்மெய்யுமாகிய வெழுத்துக்கள்.

(ஈ) வருணம்- எழுத்து. (கக) பல்மாண் கலைகளின் வகைமை
என்றது - பலவகைப்பட்ட. அறம்பொருளின்ப வீடுகளையுணர்த்து
தூல்களினுண்ணியபொருள்களை, ஆரியம்-வடகலையை.

கழுமணிவயிரம்வேய்ந்தகலன்பலவன்றிக்கண்டிக்
கொழுமணிக்கலனும்பூணுங்குளிர்திலாநீற்றுமெய்யர்
வழுவுறத்தெரிந்தசெஞ்சொன்மாலையாலன்றியாய்ந்த
செழுமலர்மாலையானுஞ்சிவார்ச்சனைசெய்யுநீரார். (கஉ)

புலந்தொறும்போகிப்போகிப்புலமையால்வென்றுவென்று
மலர்ந்ததண்பொருநைந்திவளங்கெழுநாட்டில்வந்து
நிலந்தருதிருவினாள்நற்சைநிதிச்செழியன்செங்கோ
னலந்தருமதுரைநோக்கினண்ணுவார்நண்னுமெல்லே. (கங)

பற்பலகலைமாண்டோர்ச்சிப்பணுவலின்பயனாய்நின்ற
வற்புதமூர்த்தியெந்தையாலவாயடிகளங்கோர்
கற்பமைகேள்விசான்நகல்வியின்செல்வராசிச்
சொற்பதங்கடந்தபாதுமிருநிலந்தோயவந்தார். (கச)

ஆவ்விடைவருகின்றனரேநோக்கிநீராரைவி
ரெவ்விடைநின்றும்போதுகின்றனீரென்னவன்றா
வெவ்விடையனையீர்யாங்கள்விஞ்சையரடைந்தோர்பாவம்
வெளவிடுபொருநைநாட்டின்வருகின்றேமென்னலோடும். (கடு)

தனிவருபுலவர்நீலிந்தண்டமிழாலவாயெங்
கனிவருகருணைமூர்த்திகளைகழலிதைஞ்சல்வேண்டு
மினிவருகென்னநீரேயெங்களுக்களவில்லோடி
துனிவருவினைகடர்க்குஞ்சந்தரக்கடவுளென்றார். (கசு)

மறையினொருமுரும்பன்மாண்கலைகள்போன்மாண்டகேள்வித்
துறையினொருமுருஞ்சான்றோர்குழிண்டேகிக்கடற்
கறையினார்கண்டத்தாரைப்பணிவித்துக்கரந்தாரொற்றைப்
பிறையினர்மகுடந்தோற்றாதறிஞராய்வந்தபெம்மான். (கஎ)

விம்மிதமடைந்துசான்றோர்விண்ணிழிவிமானமேய
செம்மலைவேறுவேறுசெய்யுளாற்பரவியேத்திக்
கைம்மலையுரியினர்தங்காரொழுதிதைஞ்சிமிண்டு
கொய்ம்மலர்வாகைச்செவ்வேற்செழியனைக்குறுகிக்கண்டார். (கஅ)

(கஉ) கழுமணி - சாணைதீர்ந்த மாணிக்கம். (கச) சொற்பதங்
கடந்தபாதம் - ஆகமவளவைக்கெட்டாத் திருவடி. (கடு) விஞ்சை
யர் - புலவர்கள். (கசு) தனிவருபுலவர் என்றது - சோமசுந்தரக்
கடவுளை. (கஎ) கலைகள் என்றது - வேதாங்குகளை.

மறம்லிநேமிச்செங்கோன்மன்னவன்வந்தசான்றோ
ரறமலிகேள்விநோக்கியவைக்களக்கிழமைநோக்கித்
திமமலியொழுக்கநோக்கிச்சீரியர்போலுமென்னு
நிறைமலியுவகைபூத்தநெஞ்சினுனிதனைச்செய்தார். (கக)

திங்களங்கண்ணிவேய்ந்தசெக்கராஞ்சடிவநாதன்
மங்கலம்பெருகு கோயில்வடகுடபுலத்தின்மாதோர்
சங்கமண்டபமுண்டாக்கித்தகைமைசால்சிறப்புநல்கி
யங்கமர்ந்திருத்திரென்னவிருத்தினுனறிஞர்தம்மை. (உ௦)

வண்டமிழ்நாலினூர்க்குமன்னவன்வாரிசைநல்கக்
கண்ணெம்புமுங்கிமுன்னைப்புலவாக்கழகத்தோரை
மண்டினர்மூண்டுமெண்டொதுசெய்தாற்றன்முட்டிப்
பண்டையபுலனுந்தோற்றுப்படருழந்தெய்த்துப்போனார். (உ௧)

இனையர்போல்வந்துவந்துமறுபுலத்திருக்குங்கேள்வி
வினைஞருமதமேற்கொண்டிலியுய்வினய்வாதஞ்செய்து
மனவலியினிப்பவென்றுவைகுபோரொன்றைவேண்டிப்
புனையிழைபாகநீங்காப்புலவர்முன்னுண்ணினாரே. (உ௨)

முந்துதூன்மொழிந்தார்தம்மைமுறைமையால்வணங்கியெம்மை
வந்துவந்தெவரும்வாதஞ்செய்கின்றார்வாரிசையாக
வந்தமில்புலமைதூக்கியளப்பதாயெம்மனோர்க்குத்
தந்தருள்செய்திசங்கப்பலகையொன்றென்றுதாழ்ந்தார். (உ௩)

பாடியபாணற்கன்றுவலியவெபலகையிட்டார்
பாடியபுலவர்வேண்டிப்பலகைதந்தருளார்கொல்லோ

(கக) மறம் - வெற்றி. அவைக்களக்கிழமை - நல்லவை, நிறை
யவை என்னும் கல்விச்சபைகட்குரிய உரிமைத்திறம். நல்லவை
நிறையவை என்றதை “புகழுந்தருமநெறி நின்றோர்பொய்காமம்-
இகழுஞ்சினஞ்செற்ற மில்லோர்-நிகழ்கலைகள்-எல்லா முணர்ந்தோ
ரிருந்தவிடமன்றோ - நல்லாரவைக்குநலன் எனவும், நலனடக்கஞ்
செம்மை நடுவுநிலைநான்கு - குலனென்றறிவுடையோர் கோதில்-
புலனில்லோர் - சென்றுமொழிந்தனவுங்கேட்டோர் செறிந்தவிடம்
அன்றோநிறைந்தவவை எனவும்வருஞ்சங்கச்செய்யுள்களாலறிக.

(உ௦) வடகுடபுலம் - வடமேற்குத்திசை. (உ௧) மண்டினர்-
நெருங்கினர். (உ௨) மதமேற் கோடலாவது - தாங்கொண்டதை வி
டாமை. ஒன்று என்னும்வரை யறைப்பண்பு, புலவர் சீர்துக்குங்
கருவிமேல் நின்றலால் பண்பாகுபெயர்.

(உ௩) முந்துதூல் - முதனூல்.

பாடியபுலவராகும்படியொருபடிவங்கொண்டு
பாடியபுலவர்காணத்தோன்றினூர்பலகையோடும். (உச)

சதுரமாயளவிரண்டுசாணதிப்பலகையம்ம
மதியினும்வாலிதாசுமந்திரவலியதாசு
முதியறம்போல்வார்க்கெல்லாமுழம்வளர்த்திருக்கைநல்கு
மிது நமக்களவுகோலாயிருக்குமென்றியம்பியீந்தார். (உரு)

நாமகளுருவாய்வந்தநாவலர் தமக்குவெள்ளைத்
தாமரையமளித்தன்னைப்பலகையாத்தருவதென்னக்
காமனைமுனிந்தாரநல்கக்கைக்கொடுகளிறுதாங்கு
மாமணிக்கோயிறன்னைவளைந்துதங்கழகம்புக்கார். (உசு)

நாறுபுந்தாமநாற்றிநிறம்பனிதோயந்தசாந்தச்
சேறுகண்மலர்வண்ணேசெழும்கைதீபமாத்ரி
வேறுபல்வகையாற்பூசைவினைமுடித்திறைநஞ்சிக்கீர
னேறினாண்கபிலஞ்ஞெடுபரணனுமேறினானே. (உஎ)

இருங்கலைவல்லோரெல்லாமிம்முறைமேறியேறியேறி
யொருங்கினிதிருந்தார்யார்க்குமொத்திடங்கொடுத்தாநாதன்
றருஞ்சிறுபலகையொன்றேதன் னுரைசெய்வோர்க்கெல்லாந்
சுருங்கின் நகலங்காட்டித்தோன்றுதூல்போன்றததன்றே. (உஅ)

மேதருசான்றோர் தூலின்விளைபொருள்விளங்கத்தம்மி
லேதுவுமெடுத்தாக்காட்டுமெழுவகைமதமுங்கூறும்
போதவைதெளிந்தகின்ளைபூவையேபுறம்புபோந்து
வாதுசெய்வார்கள்வந்தான்மறுத்துநேர்நிறத்துமன்றே. (உக)

கலிவிருத்தம்.

ஆயவாறெண்புலவருமாய்ந்துணர்
பாயகேள்விப்பயன்பெறமாட்சியாற்
றாயபாடறொடங்கினர்செய்துகொண்
டேயவாறிருந்தாரந்தவெல்லேவாய். (கஉ)

பலருஞ்செய்தபனுவனுமாண்பொருண்
மலருஞ்செல்வமுஞ்சொல்லின்வளமையுங்

(உரு) வாலிது - புனிதமுள்ளது. மந்திரவலி என்றது - அன்
தன்று தன்னினின்று முழம்வளர்த்து இடங்கொடுப்பதாதலின்.

(உஅ) அகலங்காட்டல் - பொருள் விரிந்துநிற்தல்.

(உக) ஏது - காரணம். காட்டு - உதாரணம். எழுவகை மதமா
வன - உடன்படல். மறுத்தல்முதலியன.

குலவுஞ்செய்யுட்குறிப்புமொத்தொன்றியே
தலைமயங்கிக்கிடந்தவத்தன்மையால். (௩௧)

வேறுபாடறியாதுவியந்துநீர்
கூறுபாடலிதுவென்றுங்கோதிலென்
நேறுபாடலிதுவென்றுஞ்செஞ்செவே
மாறுபாடுகொண்டார்சங்கவாணரே. (௩௨)

மருளுமாறுமயக்கறவான்பொருட்
டெருளுமாறுசெயவல்லகள்வாரசொற்
பொருளுமாமதுரேசர்புலவர்மு
னருளுநாவலராய்வந்துதோன்றினார். (௩௩)

வந்தநாவலர்வந்திக்குநாவலர்
சிந்தையாருவஞ்செய்யமயக்குறும்
பந்தயாப்பைக்கொணர்கெனப்பாவல
மெந்தையீங்கிவையென்றுமுன்னிட்டனர். (௩௪)

தூயசொல்லின்பொருளின்றொடர்ச்சியு
மாயநாவலரவ்வவர்தம்முது
வாயபாடல்வகைதெரிந்தவ்வவர்க்
கேயவேயெடுத்தீந்தனரென்பவே. (௩௫)

வாங்குசங்கப்புலவர்மனங்களித்
தீங்குரீரெமரோடுமொருத்தரா
யோங்கிவாழ்திரென்றொல்லெனத்தங்களைத்
தாங்குசெம்பொற்றவிலிருத்தினார். (௩௬)

பொன்னின்மீடிகையென்னும்பொன்னுரமேற்
றன்னுநாவலர்குழ்மணியாகவே
மன்னினாநடுநாயகமாமணி
யென்னவீற்றிருந்தார்மதுரேசரே. (௩௭)

நதியணிந்தவர்தம்மொடுநாற்பத்தொன்
பதின்மரென்னப்பமீம்புலவோரெலா
முதியவான்மமிழ்பின்னுமுறைமுறை
மதிவிளங்கத்தொடுத்தவண்வாழுநாள். (௩௮)

(௩௨) செஞ்செவே-இது நேரேஎன்னும்பொருள், தந்துநின்றது.

(௩௪) பந்தம் - தலை.

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

சஉரு

கலிரிலேத்துறை.

வங்கியசேகரன்வங்கியகுடாமணிதன்னைப்
பொங்கியதேசார்முடிபுனைவித்துப்புலிக்
யங்கியல்பாசவினைப்பகைசாயவிருந்தாங்கே
சங்கியல்வார்குழையாண்டியொன்றியசார்புற்றான். (௩௬)

சங்கப்பலகைதந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௬௦ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௪௩௨.

ஐப்பதீரண்டாவது,

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம்.

கலிரிலேத்துறை.

சொற்குவைதேரும்பாவலர்மேவத்தொருபீட
மற்குவைகண்டத்தண்ணலளித்தததைந்தேமாற்
றற்குவைவந்தாலுய்குவென்னுந்தருமிக்குப்
பொற்குவைவல்கும்வண்ணமெடுத்துப்புகல்கிற்பாம். (௧)

மன்னவார்மன்னவங்கியகுடாமணிமாறன்
றென்னவராகித்திகிரியுருட்டுந்தென்கூடன்
முன்னவரன்னங்கண்டறியாதமுடிக்கேற்பப்
பன்மலர்நல்குந்தனம்வைக்கும்பணிபுண்டான். (௨)

மாதவிபாதிரிதாதிகுகுலிளமந்தாரந்
தாதவிழ்மல்லிகைமுல்லைவிளஞ்சிதடங்கோங்கம்
வீதவழ்கொன்றைகரந்தசெழுங்கரவீசந்தண்
போதவிழ்நந்திசெருந்திருந்தம்புன்னாகம். (௩)

முண்டகமென்கடிநீலமுதற்பலமுப்போது
மெண்டிசையுங்கமமும்படிநந்தனமெங்குந்தே
னுண்டிசைவண்டிபடிந்துமுரன்றிடவுண்டாக்கி
வண்டியிர்சண்பகந்தனமுந்தனிஷுவத்தானால். (௪)

(௧) உவைஎன்றது - பொற்கிழியை. (௩) மாதவி - குருக்கத்தி.
தாதிகி - ஆத்தி. இலஞ்சி - மகிழ். வீ-வண்டு. கரவீரம் - அலரி.

(௪) வண்டியிர்சண்பகம் என்றதுஜாதியடை.

பொய்த்திடுநுண்ணிடைமந்தலமங்கையர்பொன்பூண்டா
 ரொத்தெழுசண்பகமொய்த்தவரும்பருடைந்தெங்கும்
 வைத்திடுநந்தனவாசம்விழுங்கிமணங்கான்று
 பைத்துமலர்ந்தனகண்டுமகிழ்ந்துபரித்தேரான். (௫)

செருக்கியவண்டிவிழாமலர்கொய்துதெரிந்தாய்ந்து
 நெருக்கியவிண்டைநிறைத்தொடைதொங்கனெடுத்தாம
 மருக்கினர்கண்ணிதொடுத்தணிவித்துவணங்காரூர்
 கருக்கியகண்ணுதலார்திருமேனிகவின்செய்தான். (௬)

அன்னவியன்பொழின்மாமதுரேசரடித்தாழ்வோன்
 பொன்னவீரசண்பகமாலைபுனைந்தபுதுக்கோலந்
 தன்னையியந்தவாரசண்பகசுந்தரர்தாமென்றோ
 முன்னிறைநஞ்சினனிம்பமணிந்தமுடித்தென்னன். (௭)

அன்னதொர்நாமம்பெற்றனரின்முமணிக்கூடன்
 முன்னவரந்தத்தாமமவர்க்குமுடிக்கேற்று
 மின்னதொர்நீரீற்றசண்பகமாறென்னேறேபேர்
 மன்னிவிளங்கினவங்கியசூடாமணிதானும். (௮)

சண்பகமாறன்சண்பகசுந்தரர்தம்பாடே
 நண்பகமாறாறன்பணிசெய்யுந்நனாநிறி
 பண்பகர்சொல்லார்தம்புடைமாரன்படுபேர்மூண்
 டெண்பகவெய்வானாகியவாந்தன்றிளவேனில். (௯)

அறுசீரடியாடிரியவிருத்தம்.

மனிதர்வெங்கோடைதீர்க்கும்வசந்தமென்காலுநீவேறு
 துனிதவிரினங்கால்வேண்டுஞ்சோலையுஞ்சோலைவேண்டும்
 புனிதநீர்த்தடமும்வேறுபுதுமலரோடைவேண்டும்
 பனிதருமதியும்வேறுபான்மதிவேண்டுகாலம். (௧௦)

அண்டவான்றருமேற்சிறிச்சிவந்தெழுந்தாங்குதேமா
 தன்டளிரீன்றுவானந்தைவரநிவந்தகாச
 கொண்டிடையழுத்திச்செய்தகுழையணிமகளிர்போல
 வண்டிறைகொள்ளப்பூத்துமலர்ந்தனசெருந்தியெல்லாம். (௧௧)

(௬) இண்டை - தண்டவடிவாகத் தொடுத்தமலை. தொடை-
 சரமாகத் தொடுத்தமலை. தாமம் - கோத்தமலை. கன்னி - வட்ட-
 மாகத்தொடுத்தமலை. வணங்கார்-பகைவர்.

(௯) என்பக - அளவிறப்ப. (௧௦) இளங்கால் - தென்றல்.

செங்கதிர்மேனியான்போலவிழ்தன்செழும்பலாச
மங்குலூர்செவ்வன்போலமலர்ந்தனகாஞ்சிதங்கட்
புங்கவன்போலப்பூத்தபூஞ்சினைமரவஞ்செங்கை
யங்கதிராழியான்போலமலர்ந்தனவிரிந்தகாயா. (௧௨)

தரைகிழித்தெழுநீர்வைகைத்தடங்கரையெக்கரல்கு
லரவிமேகலைகுழந்தென்னவலர்ந்துதாதுகுப்பஞாழன்
மரசுதந்தழைத்துவெண்முத்தரும்பிப்பொன்மலர்ந்துவாங்குந்
திரைகடற்பவளக்காடுசெய்வனகன்னிப்புன்னே. (௧௩)

ஊடினாற்போலவெம்பியிலையுதிர்ந்துயிரன்னாரைக்
கூடினாற்போலவெங்குங்குழைவரத்தழைத்துநீங்கி
வாடினாற்போலக்கண்ணீர்வாரமெய்ப்சந்தாமைய
னீடினாரலர்போற்பூத்துநெருங்கினமரங்கனெல்லாம். (௧௪)

விழைதருகாதலார்தாமெலிவுறமெலிந்துநெஞ்சந்
குழைவுறற்குழைந்துநிற்குங்கோநிலாக்கற்பினாற்போன்
மழையறுங்கோடைதீப்பமரந்தலைவாடவாடித்
தழைவுறத்தழைத்துநின்றதழீஇயபைங்கொடிகனெல்லாம் (௧௫)

சேட்டிகைத்தென்காறன்னத்தென்மதுச்சிதத்தும்பி
நீட்டிசைமுரலச்சாயாநின்றபூம்கொம்பராட
னாட்டியப்புலவனாட்டகைமுகம்வெயர்வைசிந்தப்
பாட்டிசைத்தாடாநின்றபாவைமார்போன்நவன்றே. (௧௬)

மலர்ந்தசெவ்வந்திப்போதும்வருளமுமுதிர்ந்துவாடி
யுலர்ந்துமொய்த்தளித்தேனக்கக்கிடப்பனவுள்ளமிக்க
குலந்தருநல்லோர்செவ்வங்குன்றினுந்தம்பாலில்லென்
றலர்ந்தவர்க்குயிரைமாறியாயினுங்கொடுப்பரன்றோ. (௧௭)

நாரியதண்ணந்தேமாநறுந்தளிர்கோதிக்கூவி
யூறியகாமர்ப்பேட்டையுருக்குவகுயின்மென்சேவல்

(௧௨) கதிர் - சூரியன். மங்குலூர்செவ்வன் - இந்திரன், மங்கு
ல் - மேகம். மரவம் - குங்குமமரம். ஆழியன் - திருமால்.

(௧௪) எக்கர் - மேடு. அரவம் - ஒலி. ஞாழல் - குங்குமமரம்.
மரசுதம் - பசிய இலைகள். (௧௪)குழை - தளிர். கண்ணீர் - கண்க
ளினின்றிஞ்சிந்துமீர்; கள்ளாகியநீர். பசந்து - பசுமையாய்; பசிலை
பூத்து. அலர் - அல்லாதவர். (௧௬) திகை - திக்கு. நீட்டிசை - நெட்
ட்டிசை. (௧௭) அலம் - துன்பம். உள்ளமிக்க என்றது - பெருத்த எ
ண்ணத்தை. (௧௮) நாரல் - தளிர்ந்தல். நாரியலோந்தன் என்றது -
குறுநிலமன்னரை.

வீறியசெங்கோல்வேந்தன்வெளிப்படத்தேயங்காவன்
மாதியவேந்தன்போலவொடுங்கியமயில்களெல்லாம். (௧௮)

பொங்கரினுழைந் துவாவிபுகுந் துபங்கயந் துழாவிப்
பைங்கடியிலேமூல்லைமல்லிகைப்பந்தர்தாவித்
கொங்கலர்மணங்கூட்டுண்டுஞ்ஞிர்ந் துமெல்லென்றுதென்ற
வங்கங்கேகலைகடேருமறிவன்போலியங்குமன்றே. (௧௯)

தாமரைகளாஞ்சிதாங்கத்தண்குயின்முழுவமேங்க
மாமருதமருங்கிள்ளைமங்கலமியம்பத்தும்பி
காமரமிசைப்பமுள்வாய்க்கைதவானெடுப்பவேனிற்
கோமகன்மகுடஞ்சூடியிருப்பதக்குளிர்நூஞ்சோலை. (௨௦)

கலையினுனிறைந்தவிந் துகாந்தமண்டபத்திற்செய்த
மலையினுமெழுதுமாடமருங்கினுநெருங்குசோலைத்
தலையினுங்கமலவாவித்தடத்தினுந்தணமுத்தார
முலையினுமன்றிக்கோடைமுடிவிடங்காணர்மைந்தர். (௨௧)

நிலந்தருதிருவிஞன் நநிழன்மணிமாடக்கூடல்
வலந்தருதடந்தோண்மைந்தர்வானமும்மீழும்போக
நலந்தருமகளிரோடுநாகநாடவர்தஞ்செல்வப்
பொலந்தருவனையகாட்சிப்பும்பொழினுகர்வான்போவார். (௨௨)

மேற்படி-வேறு.

மாத்தாண்மதமானெருக்தின்மடங்கலெனச்செல்வாரும்
பூத்தாரொலிவாம்பரிமேற்புகர்மாவெனப்போவாரும்
பாத்தார்பரிதியெனவாம்பரித்தேருகைத்தூர்வாருந்
தேத்தாருளர்வன்டலம்பச்சிலம்பினடக்கின்றாரும். (௨௩)

நீலப்பிடிமேற்பிடிபோனெறிக்கொள்வாருந்தரள
மலைச்சிலிகையிசைவெண்மலராளெனச்செல்வாரு
மலைக்கரும்பன் துணைபோலளித்தார்ப்பரியூர்வாருந்
கோலத்தடக்கைபற்றிக்கொழுநருடன்போவாரும். (௨௪)

(௨௦) காமரம் - இசைப்பாட்டு. (௨௧) செய்தமலை - செய்குன்றம். மீழும் - விரும்பும். பொலந்தரு - பொற்றருவாகிய கற்பகம். வானம் - இடவாகுபெயர்.

(௨௩) புகர்மா - யானை. பாத்தார்பரிதி - பன்னிருபகுதியவாயுருயிர்கள். சிலம்பு-மலை. (௨௪) கரும்பன் - மண்மதன். துணை என்றது - இரத்திதேவியை.

சுருப்புக்கமழ்தேங்கண்ணித்தொடுபைங்கழலாடவருங்
கருப்புச்சிலைன்னவளுற்கருவிப்படையன்னவரும்
விருப்புற்றெரிநீர்வைகைவெள்ளைத்தரளந்தெள்ளிப்
பொருப்பிற்குவிக்கும்புளினம்புறஞ்சூழ்சோலைபுகுவார். (உடு)

கூந்தற்பிடியும்பரியுமர்வார்கொழுந்தடந்தோ
ளேந்தச்சயமாதென்னத்தழுவாவிழிந்துபொழில்வாய்ப்
பூந்தொத்தலர்பொற்கொடிதாதுகுமாறென்னப்புனைந்த
சாந்தக்கலவையுக்கப்போய்வனங்கையர்போற்சார்ந்தார். (உசு)

ஏமாசலமென்றுலையார்நடையோவியமேயென்னப்
பூமாதவிசேர்வாரும்புண்ணைநிழல்சேர்வாரும்
தேமானிழல்சேர்வாருஞ்செருந்திநிழல்சேர்வாரும்
காமாயுதசாலைகள்போற்கைகைநிழல்சேர்வாரும். (உஎ)

கோடும்பிறைவாணுதலார்குழலைக்கருவிக்காரென்
ருடுந்தோகையவர்கண்ணோக்கிக்கணையென்றஞ்சி
யோடுங்கொடியினன்றொருருமாந்தளிரென்றயில்வா
னாடுங்குயிலன்னவர்பண்ணைசைகேட்டொதுங்கிநாணும். (உஅ)

நீடுந்தரங்கமிரங்குநிறைநீர்நிலையேயன்றிப்
பாடுஞ்சரும்புண்கழுநீர்பைந்தாட்குமுதம்பதும்
கோடும்பூத்தவென்னக்கொடியேரிடையார்குழையுந்
தோடுங்கிடந்தவதனத்தொகையாற்பொலிவசோலை. (உக)

பிடிக்கென்னநடந்தாருடன்போய்க்கொழுநர்பெருந்தண்
கொடிகண்மிடைந்தவில்லிலியக்கர்போலக்குறுகிக்
கடிகொன்பனிநீர்தெளித்துவேடைதணித்துங்கன்று
மடிகன்பிடித்துஞ்சேடியவர்கைக்குதவியாவார். (உ௦)

மைவார்தடங்கண்மடவார்விளைப்பார்கொம்பின்மலரைக்
கொய்வார்குமிழ்மோந்துயிர்ப்பார்குழையுஞ்செவியுங்குழலும்
பெய்வார்மகிழ்ச்சிசெய்வார்பேராமையல்கூர்
வெய்வார்கணைபோற்றைப்பக்கொழுநர்மாற்பத்தெறிவார். (உ௧)

(உடு) படையன்னவர் - மன்மதன் சேனையாகிய பெண்கள்.
தெள்ளி - கொழித்து. புலினம் - மணற்குன்று.

(உசு) கூந்தற்பிடி - புறமயிரினையுடைய பெண்யானை. தொ
த்து - கொத்து. வனமங்கையர் - வனத்தேவர்கள்.

(உஎ) ஏமாசலம் - பொன்மலை. கைகை - தாழை.

(உஅ) கருவிக்கார் - குன்றுதிருந்தமேகம். (உக) தரங்கம் - அலை,
கோடு - பூங்கொம்பு. (உ௦) குமிழ் என்றது - நாசியை.

முத்தேந்கையார்வளைப்பமுகைவிண்டலர்பூங்கொம்பர்ப்
புத்தேன்வண்டும்பெடையுமபுலம்பிக்குழலிற்புகுந்து
தெத்தேயெனப்பாண்செய்துதிந்தேனருந்துந்துணையோ
டொத்தேழிசைபாடிக்களுண்னும்பாணரொத்தே. (௩௨)

மேற்படி - வேறு.

இம்பர்வீடளிக்குந்தெய்வமகளிரேயென்பார்கூற்றம்
வம்புலமெய்யேபோலும்வளைக்கையார்வளைப்பத்தாழ்ந்து
கம்பமுற்றடிப்பூச்சிந்திமலர்முகங்கண்ணீர்சோரக்
கொம்பரும்பணிந்ததென்றாலுலகியல்கூற்றப்பாற்றே. (௩௩)

மைக்கனொருத்தியெட்டாநிமிர்கொம்பைவளைக்குந்தோறுங்
கைக்குநேர்படாமைவாடுங்கடிமலர்க்கொடிபோனிற்பத்
தைக்கும்பூங்கணைவேளன்னொனொருமகன்நலைப்பட்டென்னை
யெய்க்கின்றாய்தோண்மேலேறிப்பறியெனவேந்தின்னருன். (௩௪)

தைவலொருத்தியெட்டாமலர்க்கொம்பைத்தளிர்க்கைநீட்டி
யையநுண்மருங்குநோவவருந்தலுமாற்றக்கேள்வ
னெய்யெனவிதுவுமென்னையுடியமகளிரேயோ
கொய்யெனவளைத்துநின்ருன்கண்முத்தங்கொழிப்பநின்ருன். (௩௫)

மைக்குழலொருத்திகாதில்வட்டப்பொன்னோலையுடே
திக்கயமனையான்கொய்தசெருந்திப்பூச்செருகினோக்கி
யிக்குழையழுகிதென்றானிடுமெங்கைக்கிடுதியென்னொ
யக்குழையோடும்வீசியன்பணுக்கலக்கண்ணசெய்தான். (௩௬)

மயிலிளம்பெடையன்னொளார்மாதர்மாங்குடம்பைசெல்லங்
குயிலிளம்பெடைதன்னாவிச்சேவலைக்கூவநோக்கி
யயிலிளங்களிதன்னானைக்கடைக்கணித்தளியுந்தேனும்
பயிலிளஞ்சோலைமாதோர்மாதவிப்பந்தர்சேர்தான். (௩௭)

யாசினையொருத்தியாற்றாப்புலவியான்பைந்தாரான்முன்
பூசகிவாசங்காலிற்போக்கியும்புனைபூண்காஞ்சி
யோசையைச்செவியிலுய்த்துங்கலவியினுருவந்தீட்டி
தாசினையுதித்தும்போர்த்துந்தாதுவிட்டவள்போனின்ருள். (௩௮)

(௩௨) புத்தேன்-புதுமை. (௩௩) கம்பம்-நடுக்கம்.

(௩௬) எங்கை என்றது—தங்கையாயமைந்த பரத்தையை.

(௩௭) குடம்பை-கூண்டு. களிதன்னானென்றது - கணவனை.

அளி-ஆண்வண்டு. தேன்-பெண்வண்டு. மாதவி - குருக்கத்தி.

(௩௮) புலவி - ஊடல்.

வாய்ந்தநாண்மலர்கொய்தீவான்மெய்யிலம்மலர்த்தேந்தாது
சாந்தமான்மதம்போற்சுந்திக்ஓடப்பவோர்சையல்யாரைத்
தோய்ந்தசாந்தென்றாளுள்ளத்துன்னையுஞ்சுமந்துகொய்த
வாய்ந்தசண்பகத்தாதென்றானெய்சொரியழவினின்றான். (௩௬)

பிணியவிழ்கோதையாளோர்பேதைதன்பதிதன்னூட
தணியவந்தடியில்வீழ்த்தன்னிழலினையான்சென்னி
மணியிடைக்கண்கெங்கைமனாளுனையொப்பீரெம்மைப்
பணிவிதென்னென்றாக்குப்பரிவுமேற்பரிவுசெய்தான். (௪௦)

மதுகைவாளொருவனங்கோர்மங்கைதன்வடிவைநோக்கிப்
பதுமமேயுகைகாந்தள்பயோதரங்கோங்குராவிப்
புதுமலர்விழிவாயாம்பற்போதுநம்மூரலெப்போ
தத்தனைவாய்திறந்துகாட்டிப்போயினென்றடித்துநின்றான். (௪௧)

விடைத்தனியேறன்றோனோர்விடையோர்வேற்கணன்முன்
கிடைத்துநும்மிடத்தென்னெஞ்சங்கெட்டுவந்தொளித்ததல்குற்
றடத்திடையொளித்ததேயோதனத்திடையொளித்ததோபூம்
படத்தினைத்திறந்துகாட்டிப்போகெனப்பற்றிச்சென்றான். (௪௨)

மாந்தளிரடியார்சாயப்பவனைந்தபூஞ்சினைவண்டன்னார்
கூந்தலிற்கிடந்தசெம்மற்கோதைமேல்வீழ்த்தகற்பி
னேந்திழையவரைநீத்துப்பலர்நுகர்ந்தெச்சிலாக்கும்
பூந்தொடியவரைத்துய்க்கும்பேதையர்போன்றதன்றே. (௪௩)

கலிவிருத்தம்.

புல்லிமைந்தர்பொருள்கவர்த்தாரென
வல்லியன்னமடந்தையர்கொய்தவி
னல்லிநாண்மலரற்றபின்கைப்பொரு
ளில்லியென்னவினைத்தனகாவெலாம். (௪௪)

மையுண்கண்ணியர்மைந்தரோடம்மலர்
கொய்யுஞ்செவ்வதுகர்ந்துகொழுங்கணு
மெய்யுந்தோயிற்கொழுநரின்வேற்றுமை
செய்யும்பொய்கைதினைப்பச்சென்றாரோ. (௪௫)

(௩௬) உன்னையும்என்றஉம்மை. நாயகன்கருத்தில் உயர்வு சிற
ப்புமையாகவும் - நாயகியின்கருத்தில் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்
மையாகவும்பெருள் பயந்துநின்றது. (௪௦) பிணி - கட்டு. பரிவு-
துன்பம். (௪௧) மூரல்-பல். மதுகை-பலம். (௪௨) படம்-வஸ்திரம்.

(௪௩) செம்மல்-பழம்பூ. பூந்தொடியவர் என்றது-விஸைந்தரை

அன்னமன்னவராடுங்கயந்தலை
நன்னர்நீலநளினங்குமுதமென்
றின்னவன்றியெழின்முல்லைசண்பகம்
பொன்னங்கோங்குமபூத்ததுபோன்றதே.

(சக)

கலிநிலைத்துறை.

குரவுவோதியர்கீயந்தலைகுறுமுன்கயலு
மரவுமயாமையுமலவனுமன்னமுமகன்ற
பருவரால்களையிரிந்தனபகைஞர்மேலிட்டு
வருவரேலெதிர்திப்பரோவலியிழந்தவரே.

(சஎ)

பண்ணெனுஞ்சொலார்குடைதொறும்பன்மலர்வீழ்ந்த
தண்ணெனுந்திரையலைதொறுநிரைநிரைதாக்கல்
கண்ணுநீலமுமுகங்களுங்கமலீழும்வாயும்
வண்ணவாம்பலுந்தத்தமின்மலைவனவனைய.

(சஅ)

கூழைபாசியின்விரிந்திடமலர்ந்தூநீர்குடையு
மாயையுண்கனூர்கொங்கையுமுகங்களுமருங்கர்
குழரும்பொடுமலர்ந்தசெந்தாமரைத்தொகுதி
யாழ்தரங்கநீரிடைக்கிடந்தலைவனவனைய.

(சக)

தூயநீர்குடைந்தேறுந்தன்முனைவியைத்துனைவன்
வாயுங்கன்களும்வேறுற்றவண்ணங்கண்டென்க
னையவின்னுயிரனையவளெங்குளாளென்றான்
காயும்வேற்களுள்முலைகுளிப்பாட்டினுள்கண்ணீர்.

(சு௦)

மங்கைநல்லவளொருத்திராடுவான்மகிழ்ந
னங்கைபற்றினளேருவாளவன்குடைந்தேறும்
பங்கயக்கனூளொருத்தியைப்பார்த்தனன்சீசீ
யெங்கையெச்சினீராடலேனெனக்கரைநின்றான்.

(சுக)

வனைந்தபைங்கழலான்புனலாடலின்மாப்பி
னைனைந்தகுங்குமத்தலையெறிநளினமொட்டமுந்தப்
புனைந்தகொங்கையால்வடுப்பப்பொறித்தவன்யாரென்
றினைந்தமுங்கினெனய்சொரியெரியெனவொருத்தி.

(சுஉ)

(சக) முல்லை, சண்பகம், கோங்கு என்பன - நீராட்டயரும்
மகளிரது, பல், மேனி, தனம் இவற்றை இலக்கணியால் விளக்கி
கின்றது.

(சக) கூழை - கூந்தல். (சுஉ) மொட்டி - அரும்பு.

வீழ்ந்தகாதலன்செய்ததீங்காகியவேலாற்
போழ்ந்தநெஞ்சினுள்புலவினோய்பொருளவன்காண
வாழ்ந்தநீரிடையமுந் துவான்போன்றயர்ந்தயலே
தாழ்ந்தவன்னத்தைநோக்கிக்கைதாவெனவிரந்தான். (௫௩)

கரும்புபோன்மொழியாளொருநாரிகைவதனஞ்
சுரும்புசூழ்கமலங்களுட்கமலமாய்த் தேர்ந்த
விரும்புகாதலனை யுற்றுமெலிந்தனன்மெல்ல
வரும்புமூல்லைகண்டையத்தினிங்கிச்சென்றனைந்தான். (௫௪)

தளித்தகாதலன்மொக்குள்வாய்த்தன்னிழல்கண்டு
தெளித்துவாணகைசெய்யமாற்றுகொன்றுசீறித்
தளிர்க்கைநீட்டினள்கண்டிலடடவினள்சலத்து
ளொளித்தியோவெனாவுதைத்தனன்பேதைமாதொருத்தி. (௫௫)

நாறுசண்ணமென்கலவையுநானமுந்தம்மின்
மாறிவீசினின்றோடுவார்மாலேதாழ்கலத்
துறுபாடாவந்தரத்தளிகவர்ந்துண்ப
வாறுசெல்பவர்பொருள்வெளவுமாட்டரேபோல. (௫௬)

கொய்யுநீலமுங்கமலமுங்கொண்டுகொண்டனங்க
னெய்யும்வாளியினெறிவாரலெறித்திடுமலரைக்
கையினொப்புடைத்தெறிந்தவர்கதிர்முகம்படக்கண்
டைதுவாணகைசெய்தகமகிழ்ச்சியுளாழ்வார். (௫௭)

வாசமென்பளிதீரொடுசண்ணமும்வாரி
வீசுவாரிளம்பியொடுவேழமாரிரைபோற்
காசலாந்தொடிவிலலிடக்கைகளாலள்ளிப்
பூசுசாந்தவையழிந்திடப்புணதநீரிறைப்பார். (௫௮)

அப்பெரும்புணற்றடங்குடைந்தாடுவாராயத்
தொப்பருந்தனியொருமகனொருவன்றன்முகத்துத்
துப்பைவென்றசெந்துவரிதழ்ச்செய்யவாய்த்துநீர்
கொப்பளித்தனளாம்பலந்தேனெனக்குடித்தான். (௫௯)

ஆழமவ்விடைச்செல்லெலில்லெனவடுத்தோர்
வேழமன்னவன்விலக்குவான்பொலொருவேற்க

(௫௩) வீழ்தல்-விரும்பல். கைதா-கைகொடு; தாழை.

(௫௫) மொக்குள்-நீர்க்குமிழி. தன்னிழல் என்றது - மனைவியின் பிரதிபிம்பத்தை. (௫௬) உளறுபாடு - கவலை. அரட்டர் - குறநிலமன்னர். (௫௮) வில் - ஒளி. (௫௯) துப்பு-பவனம். துவர் - செம்மை.

ணைழைதன்னைக்கையால்வளைத்தேந்திவண்டறைதார்
சூழுமார்பனைத்திரதிதோடோய்ந்தவனொத்தான். (சு௦)

மாசிஞனமுஞ்சூடியமாலையுமெய்யிற்
பூசசாந்தழுமார்பமும்பொய்கைக்குக்கொடுத்து
வாசமெய்யினிலம்புயவாசமுமயங்க
வாசைமைந்தரோடிலையவரக்கரையடைவார். (சு௧)

தையலார்சிலர்நனைந்தநுண்டானையுட்பொதிந்த
மெய்யெலாம்வெளிப்படக்கரையேறுவான்வெள்கி
யையதாபொலந்துகிலெனவன்பரைக்கூய்க்கண்
செய்யமாயனைக்கேட்குமாய்ச்சிறுமியரொத்தார். (சு௨)

உலத்தைவென்றதோளாடவருச்சிவேற்பொறித்த
வலத்தகத்தொடுங்குமமனைந்துசெம்புனலாய்
மலர்த்தடங்குடைந்தவர்க்குநீராசனவட்டக்
கலத்தையொத்தனசுற்றிநின்றொரத்தகடிக்கார். (சு௩)

பட்டும்பன்னிறக்கலிங்கமும்பன்மணிக்கலனுங்
கொட்டுஞ்சாந்தழுநானமுங்குங்குமச்சேறுங்
கட்டுந்தாமமுந்தமதுகட்டழகெலாங்கவா
மட்டுண்டோதையராடவர்மனமெலாங்கவார்தார். (சு௪)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

காவியுங்கமலப்போதுங்கள்னொழுகாம்பற்போது
மாவியுட்பூத்தபோலவாடியுட்பூப்பனோக்கி
யேவிரண்டன்னகண்ணாலனங்கனையேழ்கொள்ளும்
பூவிரிபொலங்கொம்பன்னாப்புதுமதுகரப்புக்கார். (சு௫)

பொன்னினும்வெள்ளியாலும்பளிங்கினும்புலவன்செய்த
நன்னிறக்கலத்திற்கூர்வாணட்டெனவாக்கிச்சேடி
மின்னாரளித்ததேற்றச்சிறுதுளிவிரலிற்றெள்ளித்
துன்னிவீழ்களினண்டோச்சித்தொண்டையங்குனிவாய்வைப்பார். (சு௬)

(சு௧) மைந்தர் என்றது—கணவரை. (சு௩) அலத்தகம்—செம்
பஞ்சுக்குழம்பு.

(சு௫) காவி-நீலோற்பலம். ஏ - அம்பு. (சு௬) சிறுதுளிவிரலிற்
தெள்ளி என்றது - கள்ளுண்போர் மதுவைவிரலாற் றொட்டுத்தெ
றித்துப் பின்னருண்ணும் முறைமையை. தொண்டை - கோவை.

வள்ளத்துவாள்போல்வாக்குமதுக்குடந்தன்பாற்பெய்த
கொள்ளைத்தெண்மதுவைக்கொள்ளைகொளவந்தவள்ளமீதென்
றுள்ளத்துவெகுண்டிவவாளுன்றிமார்பிடப்பதொத்த
கள்ளைச்சூழ்காளாவண்டுசெருச்செயல்காண்பவொத்த. (சுஎ)

தணியலுண்டிள்ளஞ்சோருமொருமகடணியலுண்பான்
பிணியலிழ்கோதையாளார்பெண்மகள்கலத்திலவாக்குந்
துணிமதுத்தாரைதன்னைவாளெனத்துணிந்துபேதாய்
திணிகதிர்வாளால்வள்ளஞ்சிதைத்தியோவென்றுநக்காள். (சுஅ)

மலர்தொறுஞ்சிறுதெனக்கித்திரிவண்டுமடவார்தங்கைக்
தலவெடுத்தோசசவோடாதழீஇத்தடஞ்சாடிமொய்ப்ப
விலமெனப்பல்லோர்மாட்டுமிரந்திரந்தின்மைநீங்கா
தலமருமவறியோர்வைத்தநீதிசுண்டாலகல்வரேயோ. (சுஈ)

உண்டவொருத்திகள்வாயுதிக்குந்கன்முகமுங்கண்னுங்
கண்டுதாமரைகள்வேலைமுளைத்தத்கள்ளையார
மொண்டுணைப்பேதைத்தும்பியம்மதுமுளரிவார்தே
னுண்டுளிசெறிவதென்னொருநாடிதூங்கைபுடைத்துநக்காள். (சுஐ)

மங்கையாளொருத்திதாணுண்டஞ்சியமதுவுட்டோன்ற
திவகளைநோக்கியென்னைப்பிரிவின்கட்டியாய்சசுட்டா
யிங்குவந்தகப்பட்டாயேயினிவிடேன்கிடத்தியென்னு
வங்கொருவள்ளவகொண்டிசேமித்தாளருந்தல்செய்யாள். (சுக)

வெவ்வியநறவுமுண்டவிளங்கிழையொருத்திகையிற்
களவியவாடிதன்னிந்கருங்கயவெடுங்கட்டிசெப்புற
கொவ்வைவாய்விளர்ப்புநோக்கியென்னலங்கட்டிணடேரு
மெளவியமனத்தான்யாரென்றயர்கின்றளயலாரெள்ள. (சுஉ)

ஒருத்திகள்ளுண்கின்றடன்னுருவமந்நறவுட்டோன்ற
வொருத்தியென்னுடன்வந்துண்பாள்காணெனவுண்டேதாழி
யொருத்திவந்தென்செய்வாடன்னுருவமுநோக்கிப்பேதா
யொருத்தியோவிருவரென்றாளசசிலென்றுகுத்துநக்காள். (சுஊ)

(சுஎ) காண்ப என்றது—பகரவீற்றுயர் திணைப்பலர்பாற்படர்
க்கை வினைமுற்றாதலின், காண்போர் எனப்பொருள் பயந்து
நின்றது.

(சுஅ) தணியல் — கள். (சுஐ) வேலை — கடல். (சுக) சேமித்தல்—
சிறைப்படுத்தல். (சுஉ) விளர்ப்பு — வெண்மை. கூட்டிணல் — கொள்
ளையுள்ளல்.

சாடியுணறவமுண்டாடன்னுறுவேறுபாட்டை
யாடியுணைக்கொளுவல்லுனெனேத்தான்னைக்கொண்
டோடினர்பிறருமுண்டோவியரன்னுன்வந்திங்கென்னைத்
தேடினென்செய்கேனென்னைத்தேடித்தாசேடியென்றான். (எச)

களித்தவனொருத்தின்றவாடியுட்கணவன்றன்பி
னெளித்தவனுருவுந்தானுநேர்படவருத்துநோக்கித்
துளித்தகண்ணீரளாகியேதிலாடோடோய்ந்தின்பங்
குளித்தனையிருத்தியோவென்றுதைத்தனள்கோபமுண்டான். (எடு)

இளம்புளிந்தயிர்விராயவின்சுவைபொதிந்தசோறு
வளம்படவிருந்தினெமருந்தாவார்வசந்தவினை
களம்படுமொழாலினெகைவிரனடத்திக்காம
னுளம்புகுந்தலைப்பவெண்ணெய்ப்பாவைபோலுருகிச்சோர்வார். (எ)

இவ்வியவேனிற்காலத்தின்னுயிர்த்துணைவியோடு
செவ்வியசென்கோனேமிச்செண்பகமாறனோர்நான்
கைவ்வியைவல்லோன்செய்தகதிர்விகொந்தக்குன்றில்
வெவ்வியவேடைப்பாளிருந்தனன்வேறுவைகி. (எ)

மாந்தளிரின்றுகோங்குவண்டளவரும்பித்தண்டேங்
காந்தள்செங்கமலமாம்பல்சண்பகங்கமுரீர்பூத்துச்
சாய்ந்தமென்கொடியுந்தானுந்தனியிடத்திருப்பானேரே
யாய்ந்ததோர்நாற்றந்தோன்றவசைந்ததுவசந்தத்தென்றல். (எஅ)

வெவ்வியவேலான்வீசம்வாசமோந்தீதுவேறு
திவ்வியவாசமாகவிருந்ததுதென்றல்காவில்
வெவ்வியவாசமன்றுகாலுக்கும்வாசமில்லை
யெவ்வியவாசமேயோவிதுவெனவெண்ணங்கொள்வான். (எக)

திரும்பித்தன்றேவிதன்னேநோக்கினுன்றேவியைம்பா
லிரும்பித்தைவாசமாகியிருந்ததுகண்டிவ்வாசஞ்

(எச) வசந்தவினைஎன்றது—பாலையாழினை. எழால் என்றது—
பெரும்பாலை எழனுள், நாகநாதம் ஆசரி, தோடி, கௌளி, காந்தா
ரம், செந்துருத்தி, உதயகிரிமுதலிய செம்பாலையை.

(எடு) கைவினை—சிற்பத்தொழில். (எஅ) தளவு - முல்லை. மாந்த
ளிர்புதலிய உவமானச்சொற்கள், மேனிமுதலிய உவமேயங்களை
யுணர்த்தின்தது. (எக) திவ்விய—திவ்விய—ஊவகில், ய-பிறப்பது.

(எஅ) ஐம்பால் என்றது — முடி, கொண்டை, சுருள், குழல்,
பனிச்சைஎன ஐம்பகுப்பினவாயமைந்த கூந்தலை. பித்தை—கூந்தல்.

சுரும்பிற்குந்தெரியாதென் னாச்சூழ்ந்திறம்பூதுகொண்டி
தரும்பித்தைக்கியல்போசெய்கையோவெனவையங்கொண்டான்.

ஐயுறுகருத்தையாவராயினுமறிந்துபாடல்
செய்யுநநவர்க்கேயின்னவாயிரஞ்செம்பொனென்றக்
கையுறையேலானீந்தபொற்கிழிகைக்கொண்டேகி
மெய்யுணர்புலவர்முன்னாத்தாக்கினர்வினைசெய்மாக்கள் (அக)

வங்கத்தார்பொருள் போல்வேறுவகையமைகேழ்விநொக்கிச்
சங்கத்தாரொல்லாந்தம்மிற்றனித்தனித்தேர்ந்துதேர்ந்து
துங்கத்தார்வேம்பனுள்ளஞ்சூழ்பொருடுழாவியுற்ற
பங்கத்தாராகியெய்துதுப்படருறுமனத்தாரானா. (அஉ)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலிலாலாதிசைவாரில்
வந்தமாணவன்மணஞ்செய்வேட்கையான்
முந்தையாச்சிமமுயலும்பெற்றியான்
றந்தைதாயிலான் தருமியென்றுளான். (அங)

ஒருவனான் முகத்தொருவன்மார்புறை
திருவாடைருந்தேவனாலுரு
வருவாளுகன்றானேத்தன்கலி
வெருவநாடிமுன்வீழ்ந்துவேண்டுவான். (அச)

தந்தைதாயிலேன்றனியொருகிய
மைந்தனென்புதுவதுவைவேட்கையேன்
சுந்தைநோய்செயுஞ்செல்லறீர்ப்பதற்
கெந்தையேயிதுபதமென்றேத்தியே. (அதி)

நெடியவேத்தூன்றிறையவாகம்
முடியவோதியமுறையினிற்கெனும்

(அக) கிழி-முடிப்பு. (அங) மாணவன் - பிரமசாரி.

(அச) ஒருவன் என்றது - தனக்கோர் ஒப்புயர்விகந்துநின்றசி
வபெருமானே. திரு - இலக்குமி. உருவருவநாலகன்றான் என்றதும்
கேஸ்வரன். உருத்திரன், திருமால், பிரமன்என்னும் உருவமும்,
சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து என்னும்அருவமும்; சதாசிவமென்னு
ம் அருவருவமுமாகிய முத்திரப்பட்ட தத்துவங்களை யதிட்டித்து
நிற்கும் சிவமுதற் பிரமனீருகிய முத்திரத்தொன்பது வர்க்கங்களி
லும் வேற்றுமையின்றிக் கலந்துநின்று, அவ்வத்தொழில்களை நடத்
தித், தன்னியல்பு சிறிதும் விகாரமின்றிநிற்கும் சுத்தசிவத்தை.

(அதி) செல்லல் - வறுமை.

வடிவில்லறவாழ்க்கையின்றின்
னடியருச்சனைக்கருகனாவேனா. (௮௬)

ஐயயாவையுமறிதியேகொலோ
வையைநாடவன்மனக்கருத்துணர்ந்
துய்யவோர்கவியுரைத்தெனக்கருள்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்துசெப்பினான். (௮௭)

தென்னவன்குலதெய்வமாகிய
மன்னர்கொங்குதேர்வாழ்க்கையின்றமிழ்
சொன்னலம்பெறச்சொல்லிநல்கினா
ரின்னதீர்த்தவனிறைஞ்சிவாங்கினான். (௮௮)

பொற்றளிர்ச்சடைப்புணநாயகன்
சொற்றபாடல்கைக்கொண்டுதொன்னிதி
பெற்றெடுத்தவன்போன்றுபீடுறக்
கற்றநாயலர்க்கழகநண்ணினான். (௮௯)

கல்வியாளர்தங்கையினீட்டினான்
வல்லையாவரும்வாங்கிவாசியாச்
சொல்லின்செல்வமும்பொருளுந் தூக்கியே
நல்லநல்லவென்றுவகைநண்ணினார். (௯௦)

அளக்கில்கேள்வியாரரசன்முன்புபோய்
விளக்கியக்கவிவிளம்பினார்கடன்
னுளக்கருத்துநேரொத்தலாற்சிரந்
துளக்கிமினவன்மகிழ்ச்சிதூங்கினான். (௯௧)

உணர்ந்தகேள்வியாரிவரொடொல்லேபோய்
புணர்ந்தவாயிரம்பொன்னுமின்றமிழ்
கொணர்ந்தவேதியன்கொள்கவின்றென
மணந்ததாரினான்மகிழ்ந்துநல்கினான். (௯௨)

நேர்த்தனவலால்விபுதர்தம்மொடும்
போந்துமீண்டவைப்புறம்புதூங்கிய
வாய்த்தபொற்கிழியறுக்குநம்பியை
நேர்த்துகீரனில்லெனவிலக்கினான். (௯௩)

(௯௩) விபுதர் என்றது—தெய்வத்தன்மை பொருந்தியசங்கப்
புலவரை.

குற்றமிக்கவிக்கென்றுகூறலுங்
கற்றிலானெடுங்காலம்வெம்பசி
யுற்றவன்கலத்துண்ணுமெல்லைகைப்
பற்றவாடினான்பண்புபற்றினான். (கச)

உலர்ந்தநெஞ்சுகொண்டொதுங்கிநாயக
னலந்தருங்கழனண்ணினானவன்
மலர்ந்தபாடல்கொண்டறிஞர்வைகிடத்
தலர்ந்தசிந்தைகொண்டடைந்தமைந்தனே. (கரு)

செய்யுள்கொண்டிபோய்த்திருமுன்வைத்துளப்
பையுள்கொண்டவப்பனவனென்னை
மையுள்கண்டவிவ்வுழுவுபாடலைக்
கையுணல்குறைய்கதியிலேற்கெனா. (கசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வறுமைநோய்பிணிப்பப்பன்னாள்வழிபடுமடியேனின்பாற்
பெறுபொருளிழந்தேனென்றுபேசிலென்யார்க்குமேலாங்
கதைகெழுமிடற்றேரயநின்மன்கவிக்குற்றஞ்சிலவாழ்நாட்சிற்
றறிவுடைப்புலவர்சொன்னாலாருணைமதிக்கவல்லார். (கௌ)

எந்தையிவ்விதழ்ச்சிநின்னதல்லதையெனக்கியாதென்னாச்
சிந்தைநோயுழந்துசைவச்சிறுவனின்நிரங்கயார்க்கும்
பந்தமும்வீடுமேவெதப்பனுலும்பயனுமான
சந்தரவிடங்கனங்கோர்புலவனாய்த்தோற்றஞ்செய்தான். (கா)

கண்டிகைமதானியாழித்திர்முடிவாயிரம்வேயந்த
குண்டலங்குடிகொண்டாகத்தழகெலாங்கொள்ளைகொள்ளத்
தண்டமிழ்மூன்றும்வல்லோன்றானெனக்குறியிட்டாங்கே
புண்டரகுதலிற்பூத்துப்பொய்யிருள்கிழித்துத்தள்ள. (கக)

விரிகதிர்ப்படாத்திற்போர்த்தமெய்ப்பையுளடங்கிப்பக்கத்
தெரிமணிக்கடகத்திண்டோளினையவரடைப்பையோடுங்
குருமணிக்களாஞ்சியம்பொற்கோடிகந்தாங்கமுத்தாற்
புரிமதிக்குடைக்கீழ்ப்பொற்காற்கவரிபால்புரண்டுதுள்ள. (கக)

சொல்வரம்பிகந்தபாதமென்பதுதோன்றவேத
நல்லபாதுகையாய்ச்சூடநவின்மனகற்றுப்பாட

(கதி) அவன்என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை.

(கசு) பையுள் - கவலை. (கக) பொய்யிருள் - மலவிருள்.

வல்லவர்மறையினாறுமனுமுதற்கலைபோற்பின்பு
செல்லநூலாய்க்தார்வைகுந்திருந்தவைக்களத்தைச்சேர்ந்தான். ()

ஆரவைகுறுகிநேர்மின் றங்கிருந்தவரைநோங்கி
யாரைநங்கலிக்குக்குற்றமியம்பினாரென்னமுன்னங்
கீரனஞ்சாதுநானேகிளத்தினேனென்றானின்ற
சீரணிபுலவன்குற்றம்யாதெனத்தேராக்கீரன். (க0உ)

சொற்குற்றமின் றுவேறுபொருட்குற்றமென்றான் றாய
பொற்குற்றவேணியண்ணல்பொருட்குற்றமென்னையென்றான்
றற்குற்றம்வருவதோரான்புனைமலர்ச்சார்பாலன்றி
யற்குற்றகுழற்குநாற்றமில்லையென்றானையன். (க0ங)

பங்கயமுகமென்கொங்கைப்பதுமினிசூழலோவென்ன
வங்கதுமனைத்தேயென்றானுலவாயுடையான்றெய்வ
மங்கையர்குழலோவென்னவன்னதுமந்தாரத்தின்
கொங்கலரனைத்துநாறுங்கொள்கையாற்செய்கைத்தென்றான். ()

பரவிரீவழிபட்டேத்தும்பரஞ்சடர் திருக்காளத்தி
யரவுநீர்ச்சடையார்பாகத்தமர்ந்தனானப்பூங்கோதை
யிரவிரீங்குமுலுமற்றேருவெனவஃதுமற்றேயென்றோ
வெருவிலான்சலமேமுற்றச்சாதித்தான்விளைவுநோக்கான். (க0இ)

கற்றைவார்சடையானெற்றிக்கண்ணினைச்சிறிதேகாட்டப்
பற்றுவானின்ஹுமஞ்சானும்பரார்பதிபோலாக
முற்றுகண்ணுளுமொழிந்ததும்பாடல்குற்றங்
குற்றமேயென்றான் தன்பாலாகியகுற்றந்தேரான். (க0ஈ)

கலிரிலைத்துறை.

தேயந்தநாண்மதிக்கண்ணியானுதல்விழிச்செந்திப்
பாய்ந்தவெம்மையிற்பொறுபொற்பங்கயத்தடத்து
ளாய்ந்தநாவலன்போய்விழுந்தாழ்த்தனவனைக்
காய்ந்தநாவலனிம்மெனத்திருவுருக்கரந்தான். (க0எ)

தருமிக்குப்பொற்கிழியளித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆடபடலம் சுசு - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௫௩௬.

(க0க) மறையினாறும் என்றது-சிட்சைமுதலியசடங்கங்களை.

(க0உ) ஆரவை - நிறையவை.

(க0ங) பொற்குற்றவேணி என்றதில் - குற்றஎன்பது குறுகிய
வென்னும் பொருளது. (க0ச) மந்தாரம்-பஞ்சதருக்களிலொன்று.

**ஐம்பத்துழன்றுவது,
கீரணைக்கரையேற்றியபடலம்.**

கலிநிலைத்துறை.

மாரணைப்பொழுகண்டவன்ந்தணமைந்தனுக்
காரற்கனகக்கிழியீந்தததைந்தன
மேரணத்திரள்குழ்மலரோடையிடத்தினுங்
கீரணைக்கரையேற்றியவாறுகிளத்துவாம். (க)

தாழ்ந்தவேணியனெற்றிமுனைத்ததழற்கணற்
போழ்த்தநாவலனாடகங்கயப்பொய்கைவாய்
வீழ்ந்தரும்படர்வேலையில்வீழ்ந்தனன்விம்முறச்
சூழ்த்தநாவலர்கண்டுபொறுதுதுளங்குவார். (உ)

ஏன்றவேந்தனிலாக்குடியீட்டமுமின்கதிர்
கான்றநாயகமாமணிபோகியகண்டியு
மானறஞானமிலாதவர்கல்வியுமானதே
சான்றகீரணிலாதவைகடியசங்கமே. (ஈ)

ஐயசொற்பொருடன்வடிவாணவராலவாய்
மைதழைத்தமீட்டற்றினர்தம்மொடுமலாதுதான்
செய்தவிப்பிழையோபெரிதெப்படிதீருமோ
யுய்வதற்புதமேயெனயாவருமுன்னினார். (ச)

எய்திவெள்ளிமலைபெயர்த்தானுமிறுத்ததன்
கையில்வீணைதொட்டின்னிசைபாடக்கனிந்தவன்
செய்ததீங்குபொறுத்ததுமன்றித்திண்டேரொடு
மொய்கொள்வாளுங்கொடுத்தனன்புண்ணியமூர்த்தியே. (ரு)

யாவராலுமகற்றரிதிப்பிழையாவர்க்குந்
தேவராமவரேதிருவுள்ளந்திரும்பினாற்
போவதேயிதுகேதுணிபென்றுபுகன்றுபோய்ப்
பாவலோர்பரன்றாணழலிந்பணிந்தேத்துவார். (க)

திருத்தனேசரணஞ்சரணம்மறைச்சென்னிமே
னிருத்தனேசரணஞ்சரணந்திறைகேதது
லருத்தனேசரணஞ்சரணந்திருவாலவா
யொருத்தனேசரணஞ்சரணங்களுனக்குநாம். (ஏ)

(எ) திருத்தன் = விசுத்ததேகமுடையவன்.

பாபுமால்விடைமேல்வருவோர்பல்லுயிர்க்கெலாந்
தாயுந்தந்தையுமாகுநின் றண்ணளிதாமரைக்
கேயுமாதவன்போனல்லதீயவியற்றிறுந்
காயுமின்பமுந் துன்பமுமாக்குவதாதலால்.

(அ)

அத்தகற்றசெருக்கினறிவுழிகேரனின்
வித்தகக்கவியைப்பழுதென் றவிதண்டயான்
மத்தகக்கண்விழித்துவெதுப்பின்மலர்தபொன்
முத்தகக்கமலத்திடைவீழமுடுக்கினாய்.

(க)

இருணிறைத்தமிடற்றழிகேளினியிப்பிழை
கருணைசெய்துபொருத்தருளென் றுகபிலனும்
பரணனும்முதலாகியபாவலர்யாவருஞ்
சரணமென் றுவிழுந்திரந்தாரடிசாரவே.

(க௦)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அக்கீரவேலையாலமயின் றவெங்கருணைவள்ள
லிக்கீரமழலைத்தீஞ்சொலிறைவியோடெழுந்துபோந்து
நக்கீரன்கிடந்தசெம்பொனளினப்பூந்தடத்துஞாங்கர்ப்
புக்கீரமதுரத்தீஞ்சொற்புலவர்தங்குழாத்துணின் றான்.

(க௧)

அனற்கணுளேக்கினுன்பின்னருட்கணுளேக்கவாழ்ந்த
புனற்கணைகிடந்தகீரன்பொறிபுலன்கரணமில்லாங்
கனற்கணுர்தமவேயாகக்கருணைமாகடலிலாழ்ந்து
வினைக்கணையெடுத்தயாக்கைவேறிலன்புருவமானான்.

(க௨)

போதையாருலகமீன் றபுனிதையார்பரஞானப்பூங்
கோதையார்குழற்குத்தீங்குகூறியகொடியநாவின்
றீதையார்பொறுப்பரேயோவவரன்றித்திருக்காளத்திக்
காதையார்குழையினுரைக்காளத்திகைலையென்னு.

(க௩)

எடுத்தசொன்மாரிமாரியிசையநேரிசைவெண்பாவாற்
றெடுத்தவந்தாதிசாத்தத்துணைச்செயிமடுத்துநேர்வந்

(க) விதண்டை - பிறர்கூறுங் கூற்றாலக் கூற்றை மறுத்துத்த
ன்னுட்கோளை நாட்டல்.

(க௧) கீரம் - பால்; இதுகூர்மென்பதின்றிரிபு. இக்கு - கரும்
நக்கீரன்-உயர்ந்தசொல்லையுடையவன். (க௩) போதம்-ஞானம்.

(க௪) எடுத்தசொன்மாரிமாரி என்றது - ஒருபாகரத்தில்கை
லையையும், மற்றொரு பாகரத்தில் காளத்தியையும், சிறப்பித்துப்
பாடியதை.

தடுத்தவன்கையைப்பற்றியகன்கரையேற்றினூர் தாள்
கொடுத்தெழுபிறவிவேலைக்கொடுக்கரையேற்றவல்லார். (கச)

கைதந்துகரையேறிட்டகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மைதந்தகயற்கணைவந்தித்துத்தீங்குநன்கு
செய்தந்தோர்க்கிலுமன்புஞ்செய்தமைபொருளார்செய்யுட்
பெய்தந்துபாடுகின்றான் பிரானருளுகின்றான். (கடு)

அறனிலானிழைத்தவேள்வியழித்தபேராண்மைபோற்றி
மறனிலாத்தண்டிக்கீந்தமாண்பெருங்கருணைபோற்றி
கறுவிலீழ்கூற்றைக்காய்ந்தகனைகழற்கமலம்போற்றி
சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளளித்தருள்செய்திபோற்றி. (கசு)

சலந்தரனுடலங்கீண்டசக்கரப்படையாய்போற்றி
வலந்தருமதனைமாயோன்வழிபடக்கொடுத்தாய்போற்றி
யலாந்தசெங்கமலப்புத்தேணெச்சிரமரிந்தாய்போற்றி
சிலந்தியைமருடஞ்சூட்டாவரசருள்செல்வம்போற்றி. (கசு)

திரிபுரம்பொரியங்கசேவகம்போற்றிமூவர்க்
கருளியதலைமைபோற்றியனங்கணையாகந்தீய
வெரியிடுநயனம்போற்றியிரதிவந்திரப்பமீளக்
கரியவன்மகனுக்காவியுதவியகருணைபோற்றி. (கஅ)

நகைத்திடவந்தவந்தருசிரந்திருகிவாங்கிச்
சிகைத்திருமுடிமேல்வைத்ததிண்டிறல்போற்றிகோயி
லகத்தவிசுடரைத்துண்டுமெலிக்கரசாளமூன்று
சகத்தையுமளித்ததேவர்தம்பிரான்சரணம்போற்றி. (கசு)

பொருப்பகழ்ந்தெடுத்தோன்சென்னிபுயமிறமிதித்தாய்போற்றி
யிருக்கிசைத்தவனேபாடலிரங்கிவாங்கொடுத்தாய்போற்றி
தருக்கொடுமிருவர்தேடத்தழற்பிழம்பாளுய்போற்றி
செருக்குவிட்டவரேபூசையெந்நின்றாய்போற்றி. (உ௦)

பருங்கைமால்யானையெனம்பாய்புலியரிமான்மீன
மிருங்குறையாமைகொண்டவிகல்வலிகடந்தாய்போற்றி

(கடு) பெய்தந்து - அமைத்து. (கசு) அறனிலான் - தக்கன்.
சண்டி - சண்டேசுரநாயனார். (கஅ) மூவர் என்றது - வித்துன்மாலி,
தாருகாக்கன்-கமலாக்கனென்னுந்திரிபுராதிகளை. கரியவன் - திரு
மால். (கசு) நகுசிரம் - வெண்டலை.

குரங்குபாம்பெறும்புநாரைகோழியாணலவன்றேரை
கருங்குரீஇக்கமுகினன்புக்கிரங்கியகருணைபோற்றி. (உக)

சாலநானிழைத்தநீங்குக்கென்னையுந்தண்டஞ்செய்த
கோலமேபோற்றியஞ்சிக்கொடியனென்றொடுத்தபுன்சொன்
மாலேகேட்டென்னையாண்டமலைமகண்மனாள்போற்றி
யாலவாயடிகள்போற்றியம்மைநின்னடிகள்போற்றி. (உஉ)

கலிநிலைத்துறை.

ஆவலந்தனைனடியனேற்கருளருளென்னோக்
கோவமும்பிரசாதமுங்குறித்துரைபனுவற்
பாவலங்கலாற்பரணையும்பங்கிலங்கயற்கட்
பூவைதன்னையுமுறைமுறைபோற்றியென்றேத்தா. (உங)

தேவதேவனைப்பின்பெருந்தேவபாணியொடுந்
தாலிலேழிசையேமுகூற்றிருக்கையஞ்சாத்திப்
பூவார்சேவடிசென்னிமேற்பூப்பவீழ்ந்தெழுந்தான்
பாவலோர்களுந்தனித்தனிதுதித்தனர்பணிந்தார். (உச)

துதித்தரேனுக்கின்னருள்கரந்தூரிமுன்போன்
மதித்தநாவலர்குழாத்திடைவதியெனமறைநூ
லுதித்தநாவினார்கருணைசெய்துருக்கரந்தயன்சேய்
விதித்தகோயில்புக்கமர்ந்தனர்விளங்கியையோடும். (உரு)

கற்றரேனுங்கலேருங்கழகமண்டபத்தி
லுற்றவாடக்கிழியறுத்தந்தணற்குதவிக்
கொற்றகேந்தனும்வரிசைகன்சிலசெயக்கொடுப்பித்
தற்றநீங்கியகல்வியின்செல்வராயமர்ந்தார். (உசு)

அறுசேடியாசிரியவிருத்தம்.

சண்பகமாறனென்னுந்தமிழர்தம்பெருமன்கூட
லம்பகநுதலினாயங்கயற்கண்ணினாளை
வம்பகநிறைந்தசெந்தாமரையடிவந்துதாழ்ந்து
நம்பகநிறைந்தவன்பாற்பல்பணிநடத்திவைகும். (உௌ)

கோணக்கரையேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சுஉ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௫௯௯.

(உஉ) மாலே-திருவந்தாதி(உங) பனுவல் - கோபப்பிரசாதம்.

(உச) ஏழிசைஎன்றது - சப்தசரங்களை.

(உரு) அயன்சேய் - விஸ்வகர்மன்.

உ
சிவமயம்.

ஐம்பத்துநாக்காவது, கேனுக்குஇலக்கணமுபதேசித்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கொன்றையந்தெரியல்வேண்டுக்கூடலெம்பெருமான்செம்பொன்
மன்றலங்கமலத்தாழ்ந்துவழிபடுநாவிலோனை
யன்றகன்கரையேறிட்டவருளுரைசெய்தேயிப்பாற்
றென்றமிழனையான்றேறத்தெருட்டியதிற்றுஞ்சொல்வாம். (க)

முன்புநான்மாடக்கூடன்முழுமுதலாணையாற்போ
யின்புறவறிஞரீட்டத்தெய்தியாங்குறையுங்கீர்
வன்புறுகோட்டந்தீர்த்துமதுரையெம்பெருமானுள
லன்புறுமனத்தனுகியாய்ந்துமற்றிதனைச்செய்வான். (உ)

கட்டவிழ்க்கிக்கையண்ணல்கண்ணினாலவீந்தகாரோ
மட்டவிழ்மலரோளுமாயவளுங்காக்கப்
பட்டவனல்லன்னொறுதல்விழிப்பதிநம்மைச்
சுட்டபோதுருப்பந்தீர்த்துக்கந்ததிச்சுவணகஞ்சம். (ங)

இப்பெருந்தடமேயெம்மையெம்மையுங்காப்பதென்னாக்
கப்பிலாமனத்தான்மூன்றுகாலமுழுக்கிழமிழ்கி
யப்பனையாலவாயெம்மடிகளையடியார்சேம
வைப்பினையிறஞ்சித்தம்வழிபடுகியமம்பூண்டான். (ச)

மையறுமனத்தான்வந்துவழிபடுகியமநோக்கிப்
பையரவாரம்பூண்டபுஞ்சுடர்மாடக்கூட
லையனுமணியனுகியகமிழ்த்தவனுக்கொன்று
செய்யநன்கருணைபூத்துத்திருவுளத்திதனைத்தேர்வான். (ஞ)

இலக்கணமியனுக்கின்னுந்தெளிகிலவிறளுலாய்ந்த
நலத்தசொல்வழுஉச்சொலென்பதறிகிலனவைதீர்கேள்விப்
புலத்தவர்பாரைக்கொண்டுபோதித்துமிவனுக்கென்றோ
மலைத்தனுவினாத்தழுக்கண்மன்னவனுன்னுமெல்லே. (க)

(க) தமிழ் - கருவியாகுபெயராய் நூலின்மேல் நின்றது.

(உ) கோட்டம் - மாறுபாடு. (ங) சுவணகஞ்சம்-பொற்றாமரை.

(ச) கப்பிலாமனம் - பிளவுபடாதமனம். எனமே ஒன்றுபட்ட
மனம் என்பது பொருள்.

- பங்கயசசெங்கைகூப்பிப்பாவினேர்மொழியாள்சொல்வா
ளங்கனாவங்கைநெல்லிக்கனியெனவனைத்துங்கண்ட
புங்கவாநினதுசங்கைக்குத்தரம்புகலவல்லா
ரெங்குளாரேனுமென்னெஞ்சுதிப்பதொன்றிசைப்பேனையா. (எ)
- பண்டொருபோதுவெள்ளிப்பனிவரையிடத்துன்பாங்கர்ப்
புண்டலிழ்குலிசக்கோமான்பூமகன்மாயப்புத்தே
ளண்டருஞ்சனகனாதியருந்தவர்பிறருமீண்டிக்
கொண்டனாரிருந்தாரிந்தக்குவலயம்பொருதுமாதோ. (அ)
- தாழ்ந்ததுவடகீழெல்லையுயர்ந்ததுதென்மேற்கெல்லை
குழ்ந்ததுகண்டொருநோர்மொழிதுனைப்பரவியைய
பூழ்ந்திடுமரவம்பூண்டோயொருவனின்னெப்பானங்கே
வாழ்ந்திடவிடுத்தாலிந்தவையநேர்நிற்குமென்றார். (க)
- பைத்தலைபுரட்டுமுந்நீர்ப்பெளவமுண்டவனெயெம்மை
யொத்தவனையான்வாழ்க்கைக்குரியளாகியவுலோபா
முத்திரையிவவான்பெற்றமுகிழ்முலைக்கொடியொப்பாளென்
றத்திருமுனியைநோக்கியாயிடவிடுத்தாயன்றே. (க௦)
- விடைகொடுபோவானென்றைவெண்டினனெருந்தேயத்
தொடைபெறுதமிழ்நாடென்றசொல்லுபவந்தநாட்டி
னிடையின்மனித்தரெல்லாமின்மமிழாய்ந்துகேள்வி
யுடையவரென்பகேட்டார்க்குத்தாமுரைததல்வேண்டும். (க௧)
- சித்தமாசகலவந்தச்செந்தமிழியனூறன்னை
யத்தனையருளிச்செய்தியென்றனனையான்தேற
வைத்தனையுதனூறன்னைமற்றதுதெளிந்தபின்னூ
ரித்தனையடியேனென்றூன்னடிகாண்பெனென்றான். (க௨)
- கடம்பமாவனத்திவெம்மைக்கண்டனையிறைஞ்சியுள்ளத்
திடம்பெறயாதுவேட்டாயமவயெலாமெம்பாற்பெற்றுத்
திடம்பெறமலயத்தெய்தியிருக்கெனவிடுத்தாய்சென்று
குடம்பெறுமுனியுமங்கேயிருக்கின்றனகொடியினோடும். (க௩)
- இனையதுன்றிருவுள்ளத்துக்கிசைந்ததேலிவற்குக்கேள்வி
யினையமாதவனைக்கூவியுணர்த்தெனவணங்குகூற
வினையநாணிகழ்ச்சியெல்லாமறந்திடாதின்றுசொன்னு
யனையதேசெய்துமென்னாவறிவனைநினைந்தானையன். (க௪)

(க) உளழ்த்தல் - கருதல். (க௦) பைத்தல் - பரத்தல்.

(க௩) கொடி என்றது—உலோபாமுத்திரையை.

(க௫) அஞ்சலி - கூப்புகரம்.

கலிநிலைத்துறை.

உடையநாயகன்றிருவுளமுணர்ந்தனன்முடிமே
லடையவஞ்சலிமுகிழ்த்தனனருந்தவலிமானத்
திடைபுகுந்தனன்பன்னியோடெழுந்தனனகல்வா
னடையனுகிவந்தடைந்தனன்றமிழ்முனிவன். (கடு)

இயங்குமாதவத்தேரினும்பன்னியோடிழிந்து
புயங்கனாலயம்புகுந்துநாற்புயம்புடைகிளைத்துத்
தயங்குசெம்பவளாசலந்தன்னையுமதன்பால்
வயங்குமிந்திரீலமால்வரையையும்பணியா. (கசு)

பெருகுமன்புளந்துளும்பெய்யானந்தம்பெருக
வருகிருந்தனனாவயிர்கோனும்பொன்
முருகவிழ்ந்ததாமரைபடிந்திறைவனைமுன்போ
லுருகுமன்பினாலிறைஞ்சவாநெல்லேவந்தடைந்தான். (கஎ)

இருந்தமாதவசசெல்வனையெதிர்வரநோக்கி
யருந்தவாவிவரகியற்றமிழைந்திலவெம்பாற்
மெறிந்தியைகயிரிதபக்கெருட்டெனப்பிணியு
மருந்துமாகியபெருந்தகைசெய்யவாய்மலாந்தான். (கஅ)

வெள்ளைமாமசிப்பிளவண்ணெணியங்கருணை
வள்ளலார்பண்சிரக்திரையுமனசுநிறுந்தாவகிப்
பள்ளமேழையும்பருகிஞ்சூர்பணியுநக்கீர
னுள்ளமாசறவியாகாணத்தினையுணர்ந்தும். (கக)

இருவகைப்புறவுரை'கழீஇயெழுமகமொடுநாற்
பொருளொடும்புணர்ந்தையிருகுற்றமும்போக்கி
யொருவிலையிரண்டழுகொடுமுதலியெண்ணுண்கு
மருவுமாதிரூலினைதெகாக்கைவகைவிரிமுறையால். (உ௦)

(கசு) புயங்கன் - கரும்பாம்பையணீந்த சிவபெருமான். பவள
மலை நீலமலைஎன்றது—சிவபெருமானையும் உமாதேவியையும்.

(கஅ) பிணியுமருந்துமாகி என்றது—தமதாணைவழி யொழு
காத உயிர்களுக்கு நோயும், அவ்வழியி னிற்பவர்க்கு மருந்துமாகி
நின்றலை.

(கக) பள்ளம் - கடல். (உ௦) புறவுரை-தூல்துதலிய பொருளல்
லாதனைவ; எனவேபாயிரம் என்பதுபொருள். எழுவகை மதமாவன,
உடன்படல்முதலியன. நாற்பொருளாவன, அறம், பொருள், இன்
பம், வீடு. ஐயிருகுற்றமாவன - குன்றக்கூறல்முதலியன. ஐயிரண்ட
ழகாவன-சுருங்கச்சொல்லன் முதலியன. உத்தி எண்ணுண்காவன;
துதலிப்புதுதல்முதலியன. ஆதிதூல் - முதலூல்.

கருத்துக்கண்ணழிவா தியகாண்டிகையானும்
விருத்தியானு நூற்கிடைப்பொருளெக்கரவினக்கித்
தெரித்துரைத்தனனுரைத்திடுதி நங்கண்டு நூலி
னருத்தமேவடிவாகியவா தியாசிரியன். (உக)

தருக்குமின்பமுங்கருணையுந் தழையமா ஏவனைத்
திருக்கரங்களான்மகிழ்ச்சியுட்டினைத்திடத்தழுவப்
பெருக்கவேண்டியபேறெலாம் பீடுநல்கி
யிருக்கையிற்செலவிடுத்தனனாலவாயிறைவன். (உஉ)

பொன்னனொளொடுங்குறு முனிவிடைகொடுபொன
பின்னையாருயிர்க்கிழத்திதன் பிராணேநேர்நோக்கி
யென்னைநீயிவற்குணர்த்திடா தித்தவப்பொதியின்
மன்னனாலுணர்த்தியதெனமதுரைநாயகனும். (உ௩)

தன்னேரித்தலும்வழிபடுத்தகுதியோர்சாவப்
பொன்னளிப்பவர்தொடுத்தமற்சரமிலாப்புணர்
சொன்னசொற்படவாதவாதுகடவீர்நெஞ்சு
தின்னவர்க்குநூல்கொளுத்தவாதறனெனவிசைப்ப. (உச)

இவனெடுத்தமற்சரத்தினால்யாமுணர்த்தகூடத்
தவனைவிட்டுணர்த்தினமெனசசாற்றினன்கேட்டுக்
கவலைவிட்டகமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்தனன்கதிர்கா
னவாமணிக்கலம்பூத்ததோர்கொடிபுரைநயகை. (உ௪)

கற்றகீரணும்பின்புதான்முன்செய்தகவிகண்
முற்றுமாயந்தசொல்வழுக்களும்வழாநிலைமுடிபு
முற்றுநோக்கினெறிவின்றிமுழுதொருங்குணர்ந்தோன்
சொற்றபாடலிற்பொருள்வழுசொல்லினைனென்னா. (உச)

மறையினந்தழுந்தொடாததானிலந்தொடவந்த
நிறைபரஞ்சுடர்நிராமயநிருத்தற்குப்பிழைத்தேன்
சிறியகேள்வியோர்கழியவுஞ்செருக்குடையோரென்
றறிஞர்கூறியபழஞ்சொலென்னளவிற்தேயம்ம. (உ௭)

அட்டமூர்த்திதன்றிருவடிக்கடியனைன்பிழைக்கப்
பட்டதீங்கினாலெனையவனுதல்விழிப்படுதீச்

(உக) கண்ணழிவு - பதச்சேதம். துளக்கம் - சந்தேகம்.

(உஉ) மாதவன் - அகத்தியமுனிவர். (உ௩) பொன்னனான் என்
றது—உலோபாமுத்திரையை. (உச) மற்சரம் - அழுக்காறு.

(உ௭) மறையினந்தம் - உபநிடதம். (உ௮) விழுமம்-துன்பம்.

சுட்டதன்றியென்னெஞ்சமுஞ்சடுவதெயென்றென்
றுட்டதும்பியவிழுமரோயுவரியுளாழ்ந்தான்.

(௨௮)

மகவையின்றதாய்கைத்திடுமருந் துவாய்மடுத்துப்
பகைபடும்பிணியகற்றிடும்பான்மைபோலென்னை
யிகலிழைத்தறிவுறுத்தினாய்க்கேழையேன்செய்யத்
தருவதியாகெனவரம்பிலாமகிழ்ச்சியுட்டாழ்ந்தான்.

(௨௯)

மாதவன்றனக்காலவாய்மன்னவனருளாற்
போதகஞ்செய்கநூலினைப்புலவமீடேனாற்கு
மாதாஞ்செயக்கொளுத்திபட்டிருக்கணமலன்
பாதபங்கயமூழ்கியபத்திமைக்கின்.

(௩௦)

கீரனுக்கு இலக்கணமுபிதசுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆட படலம் - சுட - க்ரு - நிருவிருத்தம் - ௨௫௯௬.

ஐம்பத்தைந்தாவது,

சங்கத்தார் கலகந்திர்த்தபடலம்.

அறுசீடியாகிரியவிருத்தம்.

காமனைப்பொடியாக்கண்டகண்ணுருதென்னுல்கீர்
நாமந்புலவற்கீர்தநலமிதுபொலம்பூயகொன்றைத்
தாமனசசுநகந்தள்ளார்தலைகடுமாற்றற்கேற
வாமனைக்கொண்டபாடலுணர்க்தியவொழுக்கஞ்சொல்வாம்.

(௧)

அந்தமில்லேவியோரொண்ணுறுவரும்வேறுவேறு
செந்தமிழ்செய்துகம்மிற்செருக்குறுபெருமைகூறித்
தந்தமின்மாறாய்த்தத்தக்தராதரமளக்கவல்ல
முக்கைநூன்மொழிந்தவாசான்முன்னர்வந்தெய்தினாரே.

(௨)

கொழுநன்முகன்யாங்கடொடுக்கவிப்பாடறம்முள்
விழுவிதுந்தூக்கிவேறுபாடளந்துகாட்டிப்
பழுதறுக்கையந்திரப்பணிக்கெனப்பணிர்தார்கேட்டு
முழுதொருங்குணர்கவேதமுதல்வொழுக்கணமூர்த்தி.

(௩)

(௩௦) நூல் இறையரைகப்பொருள்.

(௨) எண்ணுறுவராவார்—சங்கப்புலவர் நாற்பத்தெண்மர். ஆ
சான் என்றது—சோமசுந்தரக்கடவுளை.

இருவருந் துருவரீண்டவெரியமுற் றுணற்றேருன் று
முருவெனவறிவானந் தவுண்மையாபுலருக்கெல்லாங்
கருவெனமுனைத்தமூலவிலிங்கத்துணின் றுங்காண்டற்
கரியதோர்புலவனுகித்தோன்றியொன் றருளிச்செய்வான். (ச)

கலிவிருத்தம்.

இம்மாநகருள்ளானொருவணிகன் தனபதியென்
றம்மாநிதிக்கிழுவோன்மனைகுணசாலினியனையார்
தம்மாதவப்பொருட்டால்வெளிற்றறிவாளரைத்தழுவும்
பொய்ம்மாசறவினன்போலவாதரித்தானொருபுத்தேள். (ரு)

ஓயாவிறன்மதனுக்கிணையொப்பானவனுமச்
சேயாமவனிடையீருரைசெய்யுட்கவியெல்லாம்
போயாடுமினனையானதுபுந்திக்கிசைந்தானன்
ருயாவருமதிக்குந்தமிழ்துவேயெனவதைந்தான். (சு)

வன்றாண்மழவிடையாயவன்மணிவாணிநூனா
மென்றாலவன்கேட்டங்ஙனமிப்பாடலிற்கிடக்கு
நன்றானவுந்தீதானவுநயந்தாயந்தன்நன்மை
குன்றாவகையறிவானெனமன்றாடியகூத்தன். (எ)

மல்லார்தடம்புயவாணிகமைந்தன் தனக்கிசையச்
சொல்லாமுழம்பொருளாமுமுங்கண்டான்முடிதுளக்காக்
கல்லார்புயம்புளகித்துளங்களிதூங்குவன்கலக
மெல்லாமகன்றிடுமுகங்கருக்கென்றாலயஞ்சென்றான். (அ)

பின்பாவலரெல்லாம்பெருவணிகக்குலமணியை
யன்பாலழைத்தேகித்தமதவையத்திடையிருத்தா
நன்பான்மலர்நறுஞ்சாந்துகொண்டருச்சித்தனர்நயந்தே
முன்பாலிருந்தருந்தீந்தமிழ்மொழிந்தாரவைகளே. (க)

மகிழ்ந்தான்சிலர்சொல்லாழ்ச்சியைமகிழ்ந்தான்சிலர்பொருளை
யிகழ்ந்தான்சிலர்சொல்வைப்பினையிகழ்ந்தான்சிலர்பொருளைப்

(ச) கரு என்றது - மேருமுதலிய திவ்யகோத்திரங்களி வெ
முந்தருளிய அருட்குறியினை; அல்லது உலகத்தேற்றத்திற்குக் கா
ரணமாய்நின்ற வெனப்பொருள் கோடலுமொன்று.

(ரு) வெளிற்றறிவு - மந்தபுத்தி. பொய் - அஞ்ஞானம். ஒருபுத்
தேள் என்றது - முருகக்கடவுளை; இதனைவலைவீசியபடலத்தினும்
இறையனாகப்பொருள் நக்கீரர் உரையிலும் காண்க.

(சு) ஆடல் - சொல்லல்.

புகழ்ந்தான்சிலர்சொல்லின்பமும்பொருளின்பமுமொருங்கே
திகழ்ந்தான்சிலர்சொற்றிண்மையும்பொருட்டிண்மையுந்தேர்த்தே.

இத்தன்மையனாகிக்கலைவல்லோர் தமிழெல்லாஞ்
சித்தங்கொடுதெருட்டுஞ்சிறுவணிகன் றொருள்கீரன்
முத்தண்டமிழ்கபிலன் தமிழ்பரணன் தமிழ்மூன்று
மத்தன்மையனறியுந்தொறுமறியுந்தொறுமெல்லாம். (கக)

றுழைந்தான்பொருடொறுஞ்சொற்றொருநண்டஞ்சுவையுண்டே
தழைந்தானுடல்புலனைத் தினுந்தனித்தான்சிரம்பனித்தான்
குழைந்தான் விழிவழிவேலையுட்குனித்தான் றினையளித்தான்
விழைந்தான் புரிதவப்பேற்றினேவினேத்தான்களிதினேத்தான். (கஉ)

பல்காசொடிகடலிற்ப்பெவளஞ்சுடர்தரள
மெல்லாநிறுத்தளப்பானெனவியல்வாணிகருமான்
சொல்லாழமும்பொருளாழமுந் துலைநாவெனத்தூக்க
நல்லாறறிபுலவோர்களுநட்டாரிகல்விட்டார். (கங)

அறசீடியாகிரியலிருந்தும்.

உலகினுட்பெருகியந்தவொண்டமிழ்மூன்றுமப்பாடற்
றிலகமாய்ச்சிறந்தவாய்ந்தெய்வநாவலருந்தங்கள்
கலகமானவையிற்தீர்த்துகாசுறுபணுவலாய்ந்து
புலமிருகோட்டிசெய்துபொலிந்தனரிருந்தார்போலும். (கச)

சங்கத்தார்கலகந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சுச - க்து திருவிருத்தம் - உசுகௌ.

(கஉ) பொருடோறும் என்றது - காமம், கருணை, நகை, வீரம்
உருத்திரம், அச்சம், குறிப்பு, வியப்பு, சாந்தம்எனஒன்பான் வகைப்
பட்டபொருட்கவைகளை. சொற்றொறும் என்றது - குணம், அலங்
காரம் என்னும் சொற்கவைகளை. புலனைத்தினுந் தனித்தான் என்
றது - சத்தாதியைப்புலங்களுந் சத்தத்தின்வழியே நின்றமையை.

(கங) காசு - மணி.

(கச) தமிழ் மூன்றுவன - நக்கீரர், கபிலர், பரணர்கூறியதமிழ்
நூல்கள், தெய்வநாவலர் - சங்கப்புலவர்.

ஐம்பத்தாருவது,

இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

குடைக்காடன் பசிக்கன்னக் குழியருத்தி வேட்கையறக்கொ
டுத்த கங்கைச், சடைக்காடன் புலவரிகறணிவித்த முறையிதுமேற்
றண்ணப்பாடுந், தொடைக்காடன் பகன்றிகழ்ந்த தென்னவனை
முனிந்துதன்னைத் தொழுதுபோன, விடைக்காடனுடன் போய்ப்
பின் பெழுந்தருளிப் பிணக்கறுத்த வியல்பு சொல்வாம். (க)

இந்திரன் றன் பழிதுரத்தி யரசளித்துப்பின்புகதி யின்பமீந்த,
சந்தரன் பொன்னடிக்கன்பு தொடுத்துநறுஞ்சண்பகத்தார் தொடுத்
துச்சாத்தி, வந்தனைசெய் திருத்தொண்டின் வழிக்கேற்பச் சண்ப
கப்பூ மாறவேந்த, னந்தரகுடாமணியாஞ் சிவபுரத்து னிறைசெல்
வமடைந்தா னிப்பால். (உ)

ஆற்றன்மிகுபிரதாபகுரியன் வங்கிசத்துவசனளவில்சீர்த்தி
சாற்றறியவிரிபுமருத்தனன்சோழவங்கிசாந்தகன்றான்வென்றி
மாற்றறியபுகழ்ச்சேரவங்கிசாந்தகன்பாண்டிவங்கிசேசன்
ரோற்றமுறுபரித்தேர்வங்கிச்சிரோமணிபாண்டிச்சரன் றுமன்னோ
துணிவுடையகுலத்துவசன்வங்கிசவிபூடணமாறன்சோமகுடா
மணிசுலகுடாமணியேயிராசகுடாமணியேமாற்றார்போற்றிப்
பணியவரும்பூபகுடாமணியேகுலேசபாண்டியனெயன்னக்
கணிதமுறுபதினைவார்வழிவழிவந்துதித்துரிலங்காவல்புண்டோர். ()

அத்தகைய பாண்டியருட் குலேசபாண்டியனென்னு மரசன்
ரோண்மேல், வைத்தவனி தலம்புரப்போ னிலக்கணமு மிலக்கிய
மும் வரம்புகண்டோ, னெத்தகைய பெருநூலு மெல்லைகண்டோ
னாதலின லிவனுக்கேற, முத்தமிழோர் பயில்சங்க மிடங்கொடுத்த
தணையமணி முழவுத்தோளான். (இ)

சுழிந்தபெருங் கேள்வியினு னெனக்கேட்டு முழுதுணர்ந்த
கபிலன் றன்பாற், பொழிந்தபெருங் காதன்மிகு கேண்மையினு

(க) தென்னவன் - குலேசபாண்டியன். (உ) அந்தரகுடாமணி
யாஞ்சிவபுரம் என்றது - புலவோகம்முதலிய ஏழலகங்களுக்கும்
லைமையாய் விளங்குஞ் சிவபுரத்தினை. (ங) இரிபுமருத்தனன் - ப
லைவரைமர்த்தனஞ்செய்பவன். (இ) பெருநூல் - அறுபத்துகான்கு
கலைகள்.

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம். ௪௫௩

னிடைக்காட்டிப்புலவன்மென்சொன், மொழிந்தரசன்மனைக்காண்
டி மெனத்தொடுத்த பனுலலொடுமரித்தீந்தேன், வழிந்தொழுரு
தாரானைக் கண்டிதொடுத் துரைப்பனுவல் வாசித்தானால். (௬)

வழுக்காதசொற்சுவையும் பொருட்சுவையும்கிரந்தருந்த வல்
லோனுள்ளத், தழுக்காற்றாற்சிரந்துளக்கா னகமகிழ்ச்சிசிறிதுமுகத்
தலர்ந்துகாட்டா, மெழுக்காயுந்திணிதோளா னென்முறையான்
வாளாவிருந்தானாய்ந்த, குழுக்காதனண்புடையான் மனைமானம்புற
ந்தள்ளக் கோயில்புக்கான். (௭)

சன்னிதியில்வீழ்ந்தெழுந்து தமிழறியும்பெருமானே தன்னை
ச்சேர்ந்தார், நன்னிதியேதிருவாலவாயுடைய நாயகனெருதார்வே
ம்பன், பொன்னிதிபோலளவிந்த கல்வியுமிக்குளனென்று புகல
க்கேட்டுச், சொன்னிறையுங்கவிதொடுத்தே னவமதித்தான்சிறிது
முடிதுளக்கானாகி. (௮)

பரிவாயின்மொழிகொடுத்து வருணித்தோர்க் கமகிழ்ந்தோர்
பயனுநல்கா, விரிவாயுடங்கடலே நெடுங்கழியேயடுங்கான விலந்
கேபுள்ளே, பொரிவாயபராரைமர நிரையேவான்றொடுகுமிப்பொ
ருப்பேவெம்பு, மெரிவாயகொடுஞ்சுரமே யெனவிவற்றோரெண்ணை
யொத் திருந்தானெந்தாய். (௯)

என்னையிகழ்ந்தனனோசொல் வடிவாய்நின்னிடம்பிரியா விம
யப்பாவை, தன்னையுஞ்சொற்பொருளான வுன்னையுமேயிகழ்ந்தன
னென்றனக்கியாதென்றோ. முன்னைமொழிந்திடைக்காடன மனியா
தமுனிவீர்ப்ப முந்திச்சென்றா, னன்னவுரைதிருச்செவியினுறுபா
டெனவுரைப்பவருளின்மூர்த்தி. (௧௦)

போனவிடைக்காடனுக்குங் கபிலனுக்குமகத்துவகைபொலியு
மாற்றான், ஞானமயமாகியுதன் னிலிங்கவுருமறைத்துமையா நங்
கையோடும், வானவர்தம்பிரானெழுந்து புறம்போய்த்தன்கோயிலி
னேர்வடபால்வையை. யானநதித்தென்பாலோ ராலயங்கண்டங்க
ணினிதமர்ந்தான்மன்னோ. (௧௧)

சங்கவான்மறித்தெய்வப்புலவோருமுடனெழுந் துசைலவேந்தன்
மங்கைநாயகன் போனவழிபோயங்கிருந்தாரவ்வழிநாள்வைகற்
சங்குல்வாய்புலவரும்கவைகறையிற்பள்ளியுணர்காலத்தெய்தி
யங்கனாயகனடியார்சேவிப்பாரிலிங்கவுருவாங்குகாணார். (௧௨)

(௭) ஆய்த்தருமு - புலவர்கூட்டம். (௧௦) ஊறுபாடி - துன்பப்
படுத்தவது; இது-சுண்டு நாராசத்தைவினக்குகின்றது.

என்னவதிசயமோ வீதென்றயிர்த்தா ரிரங்கினுரிதனையோடி,
மன்னவனுக்கறிவிப்பான் வேண்டுமெனப்புறப்பட்டு வருவாராவி,
யன்னவரைப்பிரிந்துறையு மணங்கனையாரெனவுமலரணங்குரீத்த,
பொன்னவிர்தாமரையெனவும் புலம்படைந்து பொலிவழிந்தபுரமு
ங்கண்டார். (க௭)

அரசனிடைப்புருந்துள்ளநெடுங்கி நாவுணங்கியரசேயாமொ
ன், றுரைசெயவஞ்சதுமுங்க னுயகனைத்திருப்பள்ளி யுணர்ச்சி
கோக்கி, மரைமலர்சேவடிபணியப் புருந்தனமின்றாக்கவன்நன் வ
டிவங்கானேம், புரமுநனிபுலம்படைந்த தென்றழல்வேலெனச்செ
வியிற்புகுத்தலோடும். (க௮)

வழுதியரியணையிலிருந் தடியிறவீழ்ப்புமரம்போன் மண்மேல்
யாக்கை, பழுதுறவீழ்ந்துயிரொடுங்க வறிவொடுங்கிமட்பாவைபடிந்
தாங்கொல்லைப், பொழுதுகிடந்தறிவுசிறி தியங்கவெழுந்தஞ்சலிக்
கைப்போதுகடப்பி, யழுதிருகண்ணீர்வெள்ளத் தாழ்ந்தடியெனென்
பிழைத்தேனண்ணுலண்ணல். (க௯)

கொலையினையோரவுணர்புர நொடிவரையிற்பொடியாகக்குனி
த்தமேருச், சிலையினையோபழையசிவபுரத்தினையோவருவிமணிதெ
றிக்கும்வெள்ளி, மலையினையோதம்மைமறந் துணைநினைப்பார்மனத்
தினையோவாழ்த்துமவேதத், தலையினையோவெங்குற்றயெங்குற்ற
யென்றென்றுதளருமெல்லை. (க௯)

சிலர்வந்துமன்னுவோரதிசயங்கண்டனம்வகைத்தென்சாரா
க, வலர்வந்தோன்படைத்தநாணமுதலொரு காலமுங்கண்டதன் று
கேள்வீத், தலைவந்தபுலவரொமொலவாயுடையிரான் றுனேசெம்
பொன், மலைவந்தவல்லியொடும் வந்திறைகொண்டிறைகின்றான்
மாதோவென்றார். (க௯)

அவ்வுரைதன்செவிநுழைந்து புருந்தீர்ப்பவெழுந்தரசனச்சத்
தாழ்ந்து, தெவ்வர்முடித்தொகையிடறுங் கழற்காலானடந்தேகிச்
செழுநீர்வையை, கெளவைநெடுந்திரைக்கரத்தாற் கடிமலர்நூஉயப்
பணியத்தென்கரைமேல்வந்து, மொளவலிளமுனைகமூரன் மாதிரெ
டுமிருக்கின்றமணியைக்கண்டான். (க௯)

படர்ந்துபணிர்தன்புருக்குங் கண்ணீர்சோர்ந்தானத்தப் பென
வத்தாழ்ந்து, கிடந்தெழுந்துநாக்குழறித்தடுமாறின்றிதனைக்கிளக்

(க௯) ஓர்-தேர்த்த. (க௯) அலர்வந்தோன்-பிரமன்.

(க௯) தெவ்வர் - பகைவர். கெளவை - ஓலி.

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம். ௪௫௫

கும்வேதந், தொடர்ந்தறியாவடிசிவப்ப நகர்புலம்பவுலனேற தோ
கையோடிக், கடைந்தருளுங்காரணமென் னடியேளுற்பிழையுள்
தோவையாழையா. (௧௧)

அல்லதையென்மமராலென் பகைஞராத்கள்வரா லரியகான
த், தெல்லேவிலங்காதிகளா லிடையூறின்றமிழநாட்டி லெய்திற்று
லோ, தொல்லேமறையவரொழுக்கந் குன்றினரோதவந்தருமஞ்சரு
ங்கிற்றாலோ, வில்லறனுந் துறவறனும் பிழைத்தனவோயானறியே
னெந்தாயெந்தாய். (௨௦)

கள்ளேறுகடுக்கைநறுஞ் சடையானேபோற்றிபெருந் கருணை
போற்றி, வெள்ளேறுகொடியுயர்த்த விடையானேபோற்றியருள்
விகிந்தாபோற்றி, புள்ளேறுகொடியுயர்த்த புனிதனயன்றேறுதபு
னிதாபோற்றி, வள்ளேறுசிறுமுழவிமதிநுதலங் கயற்கண்ணிமனாள்
போற்றி. (௨௧)

பாதமலரிணைபோற்றிபன்னிரண்டுகையாண்ப்பயந்தாய்போற்றி
வேதமுடிக்கடந்தபாளுனத்திலானந்தவிளைவேபோற்றி [றி
போதவடிவாய்நால்வர்க்கைவிந் துநிறைந்தபரம்போருளேபோற்
மாதவளநீறணிந்தமன்னுவங்கயற்கண்ணிமனாள்போற்றி. (௨௨)

பொக்கமுடையார்செய்யும் பூசைதவங்கண்டுகும்புராணபோ
ற்றி, தக்கன்மகம்பொடியாகத் திருப்புருவநெரித்தகொடுந் தழலே
போற்றி, செக்கமலக்கண்ணிடந்த கண்ணனுக்குத்திகிரியருள் செ
ல்வாபோற்றி, மைக்குவளையனையமணி கண்டாவங்கயற்கண்ணிம
னாள்போற்றி. (௨௩)

மேற்படி-வேறு.

தென்னவனின்னவண்ணமேத்திஞன்செம்பொற்கூடன்
மன்னவன்கேட்டாகாய்வாணியாலவையையாட
வுன்னதுசோத்தநாங்கேட்டுவந்தனமினியதாயிற்
றின்னமொன்றுளதுகேட்டியென்றனனருளிச்செய்வான். (௨௪)

இயம்பரும்பதிகடம்முளாலவாயேற்றமீங்குச்
சயம்புவாயனந்தமுள்ளதானவரியக்கர்சித்தர்
வயம்புரியரக்கர்வாரோர்முனிவரர்மனிதருள்ளார்
நயம்பெறவிதியாற்கண்டநங்குறியனந்தமுண்டால். (௨௫)

(௨௧) வள் - கூர்மை. விகிந்தம்-வேறுபாடு. (௨௨) பன்னிரண்
டுகையான் - குமாரக்கடவுள். (௨௩) பொக்கம் - பொய்செறி.

(௨௩) செங்கமலம் - செக்கமலமென வலிந்துநின்றது.

(௨௪) சோத்தம்-இழிந்தோர்செய்யும்வந்தனம். இதனை “சோ
த்துன்னடியமென்றேரைக்குழி” என்னுந் திருக்கோவையார்ச்
சுநச்சினர்க்கினியரொழுதிய வுரையானுமுணர்க.

அக்குறிகளின்மேம்பட்டருறியறுபத்துநான்கா
யிக்குறிகளின்மேம்பட்டருறிகளெட்டிணையவெட்டுத்
திக்குறைவானோர்பூசைசெய்தனவிவற்றியாம்வந்து
புக்குறைகுறியந்தோழன்பூசித்தருறியதாகும். (உச)

அறைந்தவித்தெய்வத்தானமனைத்துமோருழிக்காலத்
திறந்தநந்தோழன்கண்டவிலிங்கமாமதனலிங்கே
புறைந்தனமுறைதலாலேயுத்தரவாலவாயாய்ச்
சிறந்திடத்தருவதின்றுமுதலிந்தத்தெய்வத்தானம். (உஎ)

ஓங்குதண்பனைகுழநீபவனத்தைநீத்தொருபோதேனு
நீங்குவமல்லேங்கண்டாயயினுநீயும்வேறு
தீங்குளையல்லேகாடன்செய்யுளையிகழ்த்தலாலே
யாங்கவனிடத்தியாம்வைத்தவருளினால்வந்தேமென்னு. (உஅ)

பெண்ணினைப்பாகவகொண்டபெருந்தகைப்பரமயோகி
விண்ணிடைமொழிந்தமாற்றமீனவன்கேட்டுவானோர்
புண்ணியாசிறியோர்குற்றம்பொறுப்பதுபெருமையன்றோ
வெண்ணியபெரியோர்க்கென்றோவெதினானிதைஞ்சினானே. (உக)

அடிபணிந்தேத்தினுணையருள்சுந்தசையுமின்னுக்
கொடியணிமனையிற்போக்கிககோமளவல்லியோடு
முடனுறைபுலவரோடுமொல்லேதன்கோயில்புக்கான்
வடதிருவாலவாயில்வந்துவீற்றிருந்தவள்ளல். (உ௦)

மின்மதிச்சடையினுன்பினடந்துபோய்விடைகொண்டேரு
மன்னவன்றன்னைப்பாடிவந்தவன்றன்னைமாட்சித்
தன்மைசால்சங்கவாணர்தம்மொடுங்கொடுபோயென்றும்
பொன்மகள்காணிகொண்டபுரிசைகுழ்கோயில்புக்கான். (உ௧)

விதிமுறைந்தலிபூகங்கவரிவால்விதானந்தீபம்
புதியதார்நிறைநீர்க்கும்பங்கதலிகைபுனைந்தமன்றற்
கதிர்மணிமாடத்தம்பொற்சேக்கைமேற்கறறோர்குழ
மதிபுனைகாடன்றன்னைமங்கலவணிசெய்தேற்றி. (உ௨)

(உச) தோழன் என்றது - குபேரனை.

(உஎ) உத்தர ஆலவாய் - வடமதுரை. (உஅ) காடன்-இடைக்
காடன். இதுமுன்மொழிகெட்டுப் பின்மொழியிற் பொருள்சிறந்து
நின்றது; இதனைத் தார்க்கீகர் நாமைகதேசநாகக்கிரகணம்என்பர்.

(உக) விதானம் - மேற்கட்டி. கதலிகை - துவசம். சேக்கை-
ஆதனம்.

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம். சதி௭

செங்கமான்சுமந்தபொன்னஞ்சேக்கைமேலிருந்துவெள்ளைக்
கொங்கலிழ் தாமந்தாசுருளிர்மணியாரந்தாங்கி
மங்கலமுழுவொர்ப்பமறையவராக்கங்கூற
நங்கையர்பல்லாண்டேத்தநன்மொழிப்பனுவல்கேட்டு. (௩௩)

அறிவுடைக்காடனுக்குமருமைமாண்புலமையோர்க்கு
முறைமையாலாரந்தாசுமுகிழ்முலைக்கொடியினன்றார்
நிறைநிதிவெழும்பாய்மான்வினாநிலந்ரம்பநல்கி
யறைகழற்காலிற்பின்னேமுடிநடந்தினைவேண்டும். (௩௪)

புண்ணியப்புலவீர்யானிப்போழ்திடைக்காடனார்க்குப்
பண்ணியகுற்றமெல்லாம்பொறுக்கெனப்பரவித்தாழ்ந்தா
னுண்ணியசேள்வியோருமன்னந்நுவன்றசொல்லார்
தண்ணியவமுதாவெங்கள்கோபத்தீத்தணிந்ததென்னு. (௩௫)

இன்னமுமாலவாயெம்மிறையவன்கருணைநோக்கார்
பன்னரும்புகழ்மைகுன்றாப்பாக்கியமுனக்குண்டாக
வென்னநல்லாக்கங்கூறியேகிஞராகவந்தத்
தென்னவன்குலேசன்செய்தவமுருத்திரிந்தாவெனை. (௩௬)

எரிமருத்தவனிமுன்னொமெண்வகைமூர்த்தியன்பு
புரிமருத்துவினைச்சூழ்ந்தபொருபழிதுடைத்தோன்சோதி
விரிமருத்துடல்வான்றிங்கண்மிலைத்தவனருளின்வந்தா
னரிமருத்தனனாந்தென்னனடலரிக்குருளையன்னு. (௩௭)

கலிநிலைத்துறை.

பரிசிலைப்புல்லவருக்கருள்குலேசன்பலபகல்கழீஇத்
திரிமருப்பிரலேவெம்மழுவெடுத்தவன்மதிச்சென்னிமேல்
வரிசிலைப்படைபொறித்தவனெனப்பெறுவரமைத்தன
மரிமருத்தனனிடத்தவனிலைத்தரனடியெய்தினுன். (௩௮)

இடைக்காடன்பிணக்குத்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று

ஆ படலம் சுரு - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௯௪௮.

(௩௩) வெள்ளைக்கொங்கலிழ் தாமந்தாசுருளிர்மணியாரந்தாங்கி
என்றது - பாட்டுடைத்தலைவன், வெண்மலர் மாலையும், வெள்ளா
டையும், வெள்ளணியுந்தரித்துக் கேட்கவேண்டுமென்னுஞ் சம்பிர
தாயத்தை. (௩௫) தண்ணியவமுது - நீர், இன்சொல்லாகிய அமிர்த
ம் எனச் செம்மொழிச்சிலேடைப்பொருள்தந்துநின்றது. (௩௭) எரி-
நெருப்பு. மருத்து - காற்று. மருத்துவன் - இந்திரன். மருத்துடல்-
அமிர்தம் நிறைந்தவுடல். மருந்து - அமுதம். (௩௮) பரிசில் - பேறு.
இரலை - மான்.

சிவமயம்.
ஐம்பத்தேழாவது,
வ லை வீ சி ன ப ட் ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

மின்றிரித்தன்னவேணிவேதியனிடக்காடன்பின்
 சென்றுமீண்டனையாண்கொண்டபிணக்கினைத்தீர்த்தவண்ண
 மின் றுரைசெய்துமுந்நீரெறிவலைவீசிஞாழன்
 மன்றலங்குழலிஞானைமணந்தும்வண்ணஞ்சொல்வாம். (க)

அந்தமிலழகன்கூடலாலவாயமர்ந்தநீல
 கந்தரனுலகமீன் தகன்னியங்கயற்கணுளாங்
 கொந்தவிலழங்கற்கூந்தற்கொடிக்குவேறிடத்துவைகி
 மந்தணமானவேதமறைப்பொருளுணர்த்துமாதோ. (உ)

நாதனின்னருளாற்கூறுநான்மறைப்பொருளையெல்லாம்
 யாதுகாரணத்தான்மன்னோவறிகிலெமெம்பிராட்டி
 காதரமடைந்தாள்போலக்கவலையுஞ்சிறிதுதோன்ற
 வாதரமிலளாய்க்கேட்டானஃதறிந்தமலச்சோதி. (ங)

அராமுகமனையவல்குணங்கினைநோக்கியேனை
 யிராமுகமனையவுள்ளத்தேழைமார்போலவெம்பாற்
 பராமுகையாகிவேதப்பயனொருட்படாதுகேட்டாய்
 குராமுகையவிழ்ந்தகோதாயுற்றவிக்குற்றந்தன்னால். (ச)

விரதமுமறனுமின்றிமீன்படுத்திழிஞான
 பரதவர்மகளாகென்றுபணித்தனன்பணித்தலோடு
 மரதனவாரந்தாழ்ந்தவாரமென்முலையாளஞ்சி
 வரதநிற்பிரிந்துவாழவல்லோவென்றுதாழ்ந்தாள். (ஞ)

வீங்குநீர்ச்சடையானீங்குமெல்லியல்பரிவுநோக்கி
 வாங்குநீர்க்கானல்வாழ்க்கைவலைஞர்கோன்மகளாய்வைகி
 யாங்குநீவளர்நான்யாம்போந்தருங்கடிமுடித்துமென்னுத்
 தேங்குநீரமுதன்னானைச்செவவிடுத்திருந்தானிப்பால். (க)

(க) ஞாழல் - குங்குமமரம். மந்தணம் - இரக்கியம்.

(ங) காதரம் - மறதி. அல்லது தீவினைப்பகுதி. (ச) அராமுகம் -
 பாம்பின்படம். இராமுகம் - இருள். (ஞ) பரதவர் - கெய்தனிலமா
 க்கள். (க) கானல் - கடற்கரைச்சோலை.

அன்னதுதெரிந்துநால்வாயைக்கரக்கடவுடாதை
முன்னர்வந்திதனாலன்றோமூண்டதிச்செய்தியெல்லா
மென்னவீர்கவளம்போலர்கிருந்தபுத்தகங்கனெல்லார்
தன்னெடுக்கரத்தால்வாரியெறிந்தனன்சலதிமீதால். (எ)

வரைபகவெறிந்தகூர்வேன்மைந்தனுந்தந்தைகையி
லுரைபெறுபோததுலையொல்லெனப்பறித்துவல்லே
திரைபுகவெறிந்தாளுகச்செல்வநான்மாடக்கூட
னரைவிடையுடையநாதனந்தியைவெருண்டினோக்கா. (அ)

அடுத்தநாமிருக்குஞ்செவ்வியறிந்திடாதிவணுவாயில்
விடுத்தியிருந்தாய்திக்குவிளைந்ததுன்றனக்குமிந்தத்
தொடுத்திம்கொழியவின்னோர்சுறவுருவாகினைய
முத்தகாரோதநீர்புக்குழல்கெனப்பணித்தான்மன்னே. (க)

வெருவருஞ்செலவின்வெழுமுகத்தனைவிழித்தசாபப்
பெருவளிதன்னைச்சாரும்பெற்றியாற்சாபங்கூறா
னருவரைநெஞ்சுபோழ்நவள்ளிலைவடிவெற்செங்கை
முருகனைவணிகர்தம்மின்மூங்கையாகென்றாணிப்பால். (க௦)

நாயகனைவலாலேநாயகிவிலைஞர்மாத
ராயதுநந்திப்புத்தேளடுசுறவாகிமுந்நீர்
மேயதுங்கருணைவள்ளன்மீன்படுத்தணங்கைவெட்டுப்
போயதுமவட்டுக்கேள்விபுகன்றதுமுறையிற்சொல்வாம். (க௧)

கலிலிலேத்துறை.

குழும்வார்திரைவைவையந்துறைகெழுநாட்டித்
கீழையார்கலிமுகத்ததுகெய்தலங்கீழ்நீ
ராழீன்கருங்கழியகழ்வளைந்துகாரளைந்து
தாழைமூதெயிலுடித்ததோர்தண்ணிறைப்பாக்கம். (க௨)

முடங்குமுள்ளிலையாற்புதைத்தெதிரெதிரொய்த்து
துடங்குகைதைபோதொடுவளிநூக்கநின்றசைவ
மடங்குமெய்யரக்கையிருந்தேகவட்டத்
தடங்கிவாள்பணித்தாடமராற்றுவாரணைய. (க௩)

(க) செவி - அமையம். சுறவு - மகரமீன். (க௦) மூங்கை - உருத்
திரசன்மனாகிய உனமன். (க௨) பாக்கம் - கெய்தநிலத்தார், கீழ்நீர்-
கவல், (க௩) வளி - காற்று.

புலவுமீனுணக்கோசையும்புட்களோப்பிசையும்
விலைபகிர்ந்திடுமலையுமீன்கொள்கம்பலையுமீ
விலையெறிந்திடுமரவமும்வாங்குமாரவமு
மலையெறிந்திடுமரவையடைப்பனமாதோ. (கச)

வாட்டுநுண்ணிடைதுளைச்சியர்வண்டலம்பாவைக்
கூட்டுகின்றசோறருகிருந்தூடைந்தழங்கைதை
பூட்டுகின்றனரித்திலம்பொருகடந்தரங்குஞ்
சூட்டுகின்றனகடிமலர்குழங்குழஞ்ஞாழல். (கதி)

நிறைத்தென்கழலாடிநீணெறியிடைச்செல்லோர்க்
கறந்தெரிந்தபோற்பொதிந்தசோறவிழ்ப்பனதாழை
கிறந்தமுத்தொடுபசும்பொணும்பவனமுந்திரட்டிப்
புறந்தெரிந்திடக்கொடுப்பனமலர்த்தழும்புண்ணை. (கக)

கொன்றமீன்பசர்பரதவர்குரம்பைகடோறுஞ்
சென்றதாவிமேற்படர்வனதிரைப்பிபவன
மன்றல்வாரீர்குழுனுளைச்சியர்மனையின்மீனுணக்கு
முன்றில்சீப்பனகடலிடுமுழுமணிக்குப்பை. (கஎ)

கூற்றம்போன்றகண்ணுளைச்சியர்குமுதவாய்திறந்து
மாற்றம்போக்கினர்பகர்தருங்கயற்குநேர்மாறாந்
தோற்றம்போக்குவதவரவிழித்துணைகளக்கயன்மீ
ஞற்றம்போக்குவவவர்குமுனகைமலர்க்கைதை. (கஅ)

அலர்ந்தவெண்டிரைக்கருங்கழிக்கிடங்கரினரும்பர்
குலைந்தவிழ்ந்துதேன்றனும்பியருமுதமேயல்ல
கலந்தருங்கூடவெறிகருங்காற்பனங்கள்வாய்
மலர்த்தருந்தியருமுதமுமொய்ப்பனவண்டு. (கக)

ஆயபட்டினத்தொருவன்மேலாற்றியதவத்தாற்
றாயவானவர்தம்மினுந்தாயனய்ச்சிறிது
தீயதீவினைச்செய்தியாற்றிண்டிமில்வாணர்
மேயசாதியிற்பிறந்துளான்மேம்படுமனையான். (உ0)

(கதி) வண்டல் - மகளிர் விளையாடுமிடம். சோறுஎன்றது - ம
கரந்தத்தை. (கஏ) குரம்பை - சிறுகுழி. உணக்கல்-காயச்செய்தல்

(கசு) நேர்மாறாந்தோற்றம் போக்குவ என்றது - கயலெவன்
றமையை. (கக) குமுதமிரண்டனுள் முன்னையது - அல்லிமலர்மின்
னையது - அல்லிமலர்போன்ற பெண்களதுவாய்.

(உ0) திமில் - தோணி.

செடியகாருடற்பரதவர் திண்டிமினடத்தா
நெடியவாழியிற்படுத்தமீன்றிறைகொடுநிறைக்கும்
கடியவாழிலோனவர்க்கெலாங்காவலோனேற்றுக்
கொடியவானவனடிக்குமெய்யன்புசாங்குணத்தோன். (உக)

மகவிலாமையாலாற்றநாண்மறுமையோடும்மைப்
புகலிலானெனவருந்துவானொருபகற்போது
தகவுசால்பெருங்கிளையொடுஞ்சலதமீன்படுப்பா
னகலவார்கலிக்கேருவானதன்கரையொருசார். (உஉ)

தக்கமேருமாமலைமகனோடையிற்றவத்தான்
மிக்கமீனவன்வேள்வியின்விரும்பியமகவாய்ப்
புக்கநாயகிதன்பதியாணையாற்புலவு
தொக்கமீன்விலைவிலைஞன்மேற்றவப்பயன் றூர்ப்ப. (உ௩)

இச்சையாலவனன்பினுக்கிரங்குவான்போலச்
செச்சையாய்திறந்தழுதொருதிருமகவாகி
நெய்ச்சபாசிலைப்புண்ணைநன்னீழலிற்கிடந்தான்
மைச்சகாருடற்கொடுத்தொழில்விலைஞர்கோன்கண்டான். (உ௪)

கார்கொணீர்த்திருமாதுகொல்கரந்துநீருறையும்
வார்கொன்பூண்முலைமடந்தைகொல்வனத்துறைவாழ்க்கைத்
தார்கொன்பூங்குழலணங்குகொறடங்கணுமிமைப்ப
வார்கொலோமகவாகியீண்டிருந்தவனென்னு. (உ௫)

பின்னையின்மையேற்கிரங்கியெம்பிரான்றமிழ்க்கடல்
வன்னனல்கியமகவிதுவேயெனவலத்தோ
ள்ளவன்புகடர்ந்தெடுத்திருதோளுறப்புல்லித்
தன்னருந்தகைக்கற்பிளுடனதுகைக்கொடுத்தான். (உ௬)

பிறவியந்தகன்றெரிந்துகண்பெற்றெனக்கழிந்த
வறியனீணிதிபெற்றெனவாங்கினுள்விலைஞ
ரெறியும்வேலையினுர்த்தனர்கையெறிந்திரட்டிக்
குறியவானகைவலைச்சியர்குழறினார்குரவை. (உ௭)

(உக) செடி - முடைநாற்றம்.

(உஉ) ஓடை - மலர்த்தடம். மேரு என்றது-இமயமலை மகம்
மேருவின் ஓர் கிளையாதலின்.

(உ௪) செச்சை-செந்நிறம். நெய்ச்ச, மைச்சஎன்றது - நெய்ச்
த, மைத்த என்பதன் போலி. (உ௭) இரட்டி-வீசி.

பிழையில்கற்புடைமனைவியும்பெருதுபெற்றெடுத்த
குழுவியைத்தீங்கொங்கையுங்கண்களுங்குளிரத்
தழுவிமுத்தமிட்டுச்சிமோந்தன்புளந்ததும்ப
வழகிதாகியமணிவிளக்காமெனவளர்ப்பான். (உஅ)

புல்வமீன்விலைப்பசம்பொனாற்செய்தபல்பூணு
மிலகுமாரமும்பாசியுங்காசிடையிட்டிக்
குலவுங்கோவையுஞ்சங்கமுங்குலத்தினுக்கிசைய
வலகிலாதபேரழகினுக்கழகுசெய்தணிந்தாள். (உக)

தொண்டைவாய்வலைச்சிறுமியர்தொகையொடுந்துறைபோய்
வண்டலாடியுரித்திலமாமணிகொழித்துங்
கண்டன்ஞாழல்குழ்கானலங்கடிமலர்கொய்துங்
கொண்டலோதியின்றழ்தரக்குரைகடல்குளித்தும். (உ௦)

தளர்த்தபைங்கொடிமருங்குலுந்தன்னுயிர்த்தலைவ
னளந்தவைகலுங்குறைபடவவளிடத்தார்வங்
கினர்த்தவன்புமொண்கொங்கையுங்கினரநாட்சிறிதில்
வளர்த்தவைகிணுவைகலுமுயிரெலாம்வளர்ப்பான். (உ௧)

ஆலவாயுடைநாயகனேவியவாரே
மாலேதாழிளமதிச்சடைமகுடமுங்கரங்க
ணுலுமாகியவடிவுடைநந்தியுஞ்சுறவக்
கோலமாகிவெண்டிறைக்கடல்குளித்தினிதிருந்தான். (உ௨)

குன்றெறிந்தவேற்குழகனுங்கரிமுகக்கோவு
மன்றெறிந்ததந்திரமெலாஞ்சிரமிசையடக்காக்
கன்றெறிந்தவனறிவருங்கழன்மனத்தடக்கா
நின்றெறிந்தகன்மத்தெனவுழக்கிடாரிற்கும். (உ௩)

கிட்டிந்தோணியைப்படகினைக்கிழிபடவீசைபோய்த்
தட்டுஞ்சோங்கினைமேலிசுசரக்கொடுங்கவிழ
முட்டுஞ்சீறிமேல்வரும்பலசுறவெலாமுடுக்கி
வெட்டுங்கோடுகோத்தேனையமீனெலாம்வீசும். (உ௪)

(உ௧) காசு—மணி. (௩௦) வண்டலாடல்—சிற்பில் விளையாடல். கண்டல்—செந்தாழை.

(௩௩) குன்று—கிரவுஞ்சமலை. தந்திரம்—ஆகமநூல். கன்றெறிந்தவன்—திருமால். கல் என்றது—மந்தரகிரியை. (௩௪) தோணி—படகு, சோங்கு என்னுமிவைகள்; மாக்கலத்தின்வேறுபாடுகள்.

தரங்கவாரிநீர்கலக்கலாற்றந்திரங்கொடுமே
விரங்குவான்புலவோர்க்கமுதிகையாலெண்ணார்
புரங்கண்முன்றையும்பொடித்தவனையாற்புனல்
கரங்கனாக்கையுங்கரந்தமீன்மந்தரங்கடுக்கும். (௩௮)

தன்னூர்த்திரைபோய்துளைச்சேரிகன்சாய்ப்பத்
துன்னூர்துடித்தெழுமழைஞ்ஞலிறப்பாயு
முன்னூண்மருப்புடையமீன்மொய்கலமந்தத்
தென்னூர்த்துறைநடையறவின்னணந்திரியும். (௩௯)

எற்றிதாலெனத்துறைமகன்யாமிதுபிடிக்கும்
பெற்றியாதெனக்கிளையொடும்பெருவலைப்பாசம்
பற்றியாழியூர்படகைத்தெறிந்தனன்படவைச்
சுற்றிவாய்கிழித்தெயிற்றிறப்பாய்ந்ததுசுறவம். (௪௦)

படவுடைப்பவோர்தோனிமேற்பாய்ந்துமத்தோணி
விடவுறத்தெறித்தெறிந்திடவிசைத்தொருசோங்கி
னிடையுஞ்ஞலீள்வலையெறிந்திங்கனம்வெவ்வே
றுடல்புஞ்ஞமுலுயிரெனப்பரதலுமுழல்வான். (௪௧)

முன்னர்வீசிஞற்பின்னுறமுளைத்தெழுமுயன்று
பின்னர்வீசிஞன்முன்னுறப்பெயர்ந்தெழுமவலத்தி
லுன்னிவீசிஞலிடம்படவுருத்தெழுமிடத்தின்
மன்னிவீசிஞல்வலத்தெழுமகரவேறுதுதான். (௪௨)

எறிவலைப்படுமகமலர்ந்தீர்ப்பவனுள்ள
மறுதலைப்படவலையினும்வழிஇப்பொருளாசை
நெறிமலர்க்குமுனல்வலர்நினைவெனநினைவுற்
றறிபவர்க்கரிதாம்பரம்பொருளெனவகலும். (௪௩)

எவலானரோடினவாறினமீன்படுத்தற்
காவதாந்தொழிலியற்றவுமகப்படாதாக
யாவரேயிதுபடுப்பவரன்றிருங்கானற்
காவலானரும்பரதருங்கலங்களுமுழந்தார். (௪௪)

(௩௮) அமுதென்றது-ஆகமப்பொருளை. (௩௯) குல்-கரு.

(௩௯) துறைமகன் - நெய்தனிலத்தலைவன். (௪௦) மகர வே
றென்றது - கடல்வாழ்சுறவு மேறெனப்படுமே என்னு மிலக்கணம்
பற்றி. (௪௦) நல்வலர் என்றது - விலைமாதரை.

(௪௧) ஆவதாந்தொழில் - பிடித்தற்குக்கடியதொழில்.

சங்கலம்புதண்டுறைகெழுநாடனிச்சலதித்
துங்கமந்தரமெனக்கிடந்தலமருஞ்சுறவை
யங்கணைந்தெவன்பிடிப்பவனவனியானீன்ற
மங்கைமங்கலக்கிழானெனமனம்வலித்திருந்தான். (சஉ)

நந்தினுதனுமினையனுகயனாட்டத்
திந்தவாணுதலாளுமங்கனையளாயிருப்பத்
தந்திநாலிரண்டேந்தியதமனியவிமானத்
துந்திரீர்ச்சடையார்மணமுன்னினுர்மன்னே. (சங)

உயர்ந்தசாதியுந்தம்மினுமிழிந்தவென்றுன்னிக்
கயந்தெருசடைவலைக்குலக்கன்னியைவேட்பான்
வியந்துகேட்பதெவ்வாறவார்வெறுக்குமுன்னவருக்
கியைந்தமீன்வலையுருவெடுத்தேகுதுமென்றே. (சச)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கருகிருண்முகந்தாலன்னகச்சினன்கச்சோடார்த்த
சுரிகையன்றேண்மேலிட்டதுகிலினன்குஞ்சிகுட்டு
முருகுகொப்பளிக்குறெய்தற்கண்ணியன்மூத்தவாரே
ரிருவருமறையுந்தேடியிளைப்பவோர்வலைஞளுன. (சடு)

முழுதுலகின்றசேற்கண்முதல்வியையருளிலார்போ
விழிதொழில்வலைமாதாகச்சபித்தவாறெண்ணெயென்றும்
பழிபடுசாபமேறார்பரதராய்வரவும்வேண்டிற்
றழகிதுநன்றுநன்றேயாலவாயடிகள்செய்கை. (சசு)

தன்பெருங்கணத்துளாளோர் தலைவனுஞ்சலதிவாண
னென்பதுதோன்றவேடமெடுத்தெறிவலைதோளிட்டி
வென்புறமலைப்பக்காவிமீனிடிகுடம்பைதாங்கிப்
பின்புறநடந்துசெல்லப்பெருந்துறைப்பாக்கம்புக்கான். (சஎ)

கழித்தலைத்தண்டற்காடுங்கைதையுங்காணுறெய்தற்
சுழித்தலைகிடங்குரீத்துச்சுஃறெனுந்தோட்டுப்பெண்ணை
வழித்தலைசுமந்துவார்கள்வார்ப்பவாயங்கார்தாம்பல்
குழித்தலைமலர்பூங்கானற்கொடுவலைச்சேரிசேர்ந்தான். (சஅ)

(சஉ) கிழான் = உரியவன். (சச) கயம் = பெருமை.

(சங) தோடி = மடல். பெண்ணை = பனை. கஃறு = ஒலிக்குறிப்

கைதை = வெண்தாழை.

பெருந்தகையமுதன் ஞானப்பெருதுபெற்றெடுப்பானேற்ற
வருந்தவவலைஞர்வேந்தன திசயமகத்துட்டோன்ற
வருந்தகையுடையகானைவலைமகன்வரவுகோக்கித்
திருந்தழகுடையநம்பியாரைச்செப்புகென்றான். (சக)

சந்தநான்மறைகடேறாத்தனியொருவடிவாய்த்தோன்றி
வந்தமீன்கொலைஞன் கடறுமதுரையில்வலைஞர்க்கெல்லாந்
தந்தைபோற்சிறந்துளானேர்தனியவையுழவனல்ல
மைந்தன்யான் படைத்துக்காத்துத்துடைக்கவும்வல்லனாவேனீ. (சி)

அல்லதுவான்மீனெல்லாமகப்படவலைகண்டோச்ச
வல்லவனாவேனென்னமற்றிவன்வலைஞன்கோலம்
புல்லியமகன்கொன்முன்னம்புகன் நசொல்லொன்றிப்போ,
சொல்லியதொன்றிரண்டுஞ்சோ துணைகாண்மென்றோ. (கி)

தொண்டிறைமனத்துக்கான்றிறைமகன் லேதெலிந்தத்
தண்டிறையிடத்தோர்வன்மீன் நமுலெனக்கரந்துசீற்றங்
கொண்டிறைகின்றதையருறித்ததுபிடித்தியேலென்
வண்டிறைகோதைமாதைமனஞ்செய்த்தருவேனென்றான். (கிஉ)

சிங்கவேறனையான்காலிற்சென்னடைப்படவிற்பாய்ந்து
சங்கெறிதரங்கந்தட்பத்தடங்கடல்கிழித்துப்போகிக்
கிங்கரணைகானைவரையெனக்கிளைத்ததோண்மேற்
ஞெங்கலித்திடந்துஞான் நதொருமணிவலையைவாங்கி. (கிங)

செவ்விதினோக்கியாகந்திருகநின்றெறிந்தான் பக்கங்
கெளவியமணியில்வீசவிசையொலிக் கறங்கிப்பாயப்
பைவிரித்துயிர்த்துநாகம்விழுங்கவாய்ப்பட்டமீன்போல்
வெவ்வினைச்சுறவேறையன்விவலைப்பட்டதன்றே. (கிச)

மாசற்கேளிரன்பின்வலைப்படும்வலைஞர்கோன்றாய்
வீசியவலையிற்பட்டமீனினைச்சுருக்கிவாங்கிக்

(சக) நம்பி- ஆணிற் சிறந்தனன். (கி) சந்தம் ஆவது - உக்
தைமுதலிய சந்தோபேதங்களுக்கு அகர சங்கியை கற்பிப்பது.
படைத்துக் காத்துத்துடைக்கவும் வல்லனென்றது-தமதியற்கை :
க்குணமும், கடல்வாணராதலின் கடலிற்குரிய முத்தொழிற் குண
முந் தமக்குளவென்பதும் தோன்றின்றது.

(கி) வான்மீன் - பெரியமீன், கட்சத்திரங்கள்.

(கிங) கிங்கரன்-பணிசெய்வோன். (கிச) கேளிர் என்றது—
அடியார்களை. தாய் - நாவி.

காசெறிதரங்கமுந்நீர்க்கரையிடையிட்டான்கன்வாய்
முகதேனென்னவார்த்துமொய்த்தனபரதச்சாதி. (௮௮)

கிளைபுங்கோனும்வீசவலைஞராய்க்கினர்தோளாற்றல்
விளைவொடுமுயன் றுபன்னாள்விளைசெயப்படாதமீனிவ்
விளையவனொருவன் றானையொருவிசையெறிந்தானீர்த்தா
னளியாங்குலத்தோர்தெய்வமகனிவனொருமென்றார். (௮௯)

சைதைகுழ்துறைவனொகைகைமிகப்பம்பையேங்க
சொய்தெனுநுசப்பிற்கள்வாய் றுளைச்சியர்குரவைதாங்கப்
பைதழைபருவாய்க்கச்சைப்பரதவற்கலங்கன் றுழல்
செய்தெழுங்கோதைதமாதத்திருமணம்புணர்த்தினானே. (௯௦)

அந்நிலைவதுவைக்கோலமாயினமருகனாரு
மின்னிலைவேற்கனாளும்கண்ணிடைவிடைமேற்கொண்டு
தன்னிலைவடிவாய்த்தோன்றத்தடங்கரைமீ னுந்தானு
நன்னிலைவடிவேபோன் றுநந்தியாய்முந்தித்தோன்ற. (௯௧)

கொற்றவென்விடைமேற்காட்சிகொடுத்தவர்கருணைநாட்டம்
பெற்றவின்மேலைச்சார்பாற்பிணித்தவிப்பிறவிவாழ்க்கைச்
சிற்றறிவொழிந்தமுந்நீர்ச்சேர்ப்பநல்லறிவுதோன்றப்
பொற்றனுமேருவீரன்பூங்கமலடிக்கீழ்த்தாழ்ந்தான். (௯௨)

இரக்கமிலிழிந்தயாக்கையெடுத்துழலையேனைப்
புரக்கவின் றென்போல்வந்தபுண்ணியவடிவம்போற்றி
யரக்கெறிபவளச்செவ்வாயணங்கினைமணந்தென்பாசங்
கரக்கவென்விடைமேனின் தகருணையேபோற்றியென்றான். (௯௩)

அகவிலான்பரவிரின் றவன்பனைநோக்கிப்பன்னாண்,
மகவிலாவருத்தநோக்கியுமையைநாமகளாத்தந்து
தகவினான்மணந்தேநீயித்தரணியிற்றனதனென்ன
நகவிலாப்போகமூழ்கிரம்மூலகடைவாயென்ன. (௯௪)

பெண்ணினைவதுவைக்கீந்தபெருந்துறைச்சேர்ப்பற்கன்று
தண்ணளிகூர் தூல்கித்தருமமாஸ்விடைமேற்றேன்றி

(௯௪) தெய்வமகன் என்றது—வருணனை.

(௯௫) பம்பை-செய்தற்பை. பருவாய்-விளைத்தொகை நிலைக்
களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை நிலைத்தொடராய் ஆரவின்
மேல்நின்றது. (௯௬) தந்நிலை வடிவும் - தமக்குரிய அருளுருவம்.

(௯௭) அகம்-அடியிருதயம். தகவினால் என்றது—எண்வகை
மணங்களுள் பிரமமணம் புணர்த்தமையை.

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம். ௧௧௩

விண்ணிடைநின்றான் சென்றான் வேத்திரப்படை யானே
முண்ணிறையன் பரோமமுத்தரகோசமங்கை. (௧௨)

அங்கிருந்தனா திமூர்த்தியா திரான்மறைகளேத் துந்
கொங்கிருங்கமலசசெவ்வீக்குரைகழல்வணங்கிக்கேட்ப
பங்கிருந்தவட்குவேதப்பயனெலாந் திரட்டிமுந்நீர்ப்
பொங்கிருஞ்சுதைபோலட்டிப்புகட்டினான் செவிகளார. (௧௩)

மேற்படி-வேறு.

அவ்வேலையன்புடையாரறுபதினாயிரவர்க்குமளித்துப்பாச
வெவ்வேலைகடப்பித்துவீடாதபரானந்தவீடுகல்கி
ம்மவ்வேலையனையவிழியங்கயற்கணங்கையொடுமதுரைசார்ந்தா
நிவ்வேலைநிலம்புகக்கமுடிகவித்துப்பாண்டியனென்றிருந்தமூர்த்தி.

வலைவீசினபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௧௧ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௭௧௨.

ஐர்பத்தேட்டாவது,

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கலைவீசுமதிசசடையோன்கடற்றறைவன்றலைசென்று
வலைவீசியவன்பாசவலைவீசும்பரிசிதுமே
லலைவீசும்புனல்வாதவூரரைவந்தவிசசைவலி
நிலைவீசிப்பணிகொண்டநெறியறிந்தபடிமொழிவாம். (௧)

தொடுத்தவறுமையும்பயனுந்துக்கிவழங்குநர்போல
வடுத்தவயற்குளநிரப்பியறம்பெருக்கியவனியெலா
முடுத்தகடலொருவற்குமுதவாதவவிரியென
மடுத்தறியாப்புனல்வைகைக்கரையுளதுவாதவூர். (௨)

(௧௩) சுதை - அமுதம். அட்டி - திரட்டி.

(௧௪) அறுபதினாயிரவராவார்—சிவபெருமானைக் கையால்,
திருவுத்தரகோச மங்கையில் ஞானோபதேசம்பெற வீற்றிருந்தஅடி
யார்களும், சிவயோகிகளுமென்க.

(௧) அவிச்சை - அஞ்ஞானம்.

விழுவருநகரெங்கும்விருந்தருமனையெங்கு
மழுவருமகிழ்வெங்குமறையருகிடையெங்கு
முழுவருவரங்கெங்குமுகிலருபொழிலெங்கு
முழுவருவயலெங்குமுடம்பருவயிரென்ன. (ங)

ஆயவளம்பதியதனினமாத்தியரிலருமறையின்
தூயசிவாகமநெறியின் துறைவிளக்கவஞ்சனையான்
மாயனிடம்புத்தவிருளுடைந்தோட்வந்தொருவர்
சேயவிளம்பரிதியெனச்சிவனருளாலவதரித்தார். (சு)

பேர்வாதவூரெனப்பெற்றுத்தம்பிறங்குமறைச்
சார்வாயதூல்வழியாற்சடங்கெல்லாநிறைவெய்தி
நீர்வாயவிளமதிபோனிரம்புவார்வேதமுதற்
பார்வாயெண்ணெண்கலையும்பதினாண்டினிற்பயின்றார். (ஊ)

இத்தகையோர்க்குச்செய்தியறிந்தவர்சென்றியம்பவரி
மர்த்தனபாண்டியன்கேட்டுவரவழைத்துமற்றவரைச்
சித்தமகிழ்வரிசையினாற்சிறப்பளித்துத்தன்கோயில்
வித்தகநன்மதியமைச்சின்ருழில்பூட்டிமேம்படுத்தான். (க)

செற்றயிருங்கருவிகளின்றிறநூலுமனுவேந்தன்
சொற்றபெருந்தொன்னுலந்துளக்கமுறவிளக்கமுற
கற்றறிந்தோராதலினாகாவலற்குக்கண்போன்ற
முற்றுணர்ந்தவமைச்சரினுமுதலமைச்சராய்நிகழ்வார். (எ)

புல்லாதார்முரண்டக்கிப்பொருள்கவர்வாரென்பதெவன்
செல்லாதபல்வேறுதீபத்துச்செங்கோன்மை
வல்லாருந்தத்தமதேத்தரியபொருள்வரவிடுத்த
கல்லாராயொப்புரவுநட்படையநடக்கின்றார். (அ)

(ங) மழுவருமகிழ்வு என்றது-பொன், மணி, நெல்முதலியவற்
றால் வரும்மகிழ்ச்சி, மகவில்லாத விடத்து சிறப்படையா வெனும்
பொருள்பயந்து நின்றது-மழவு-பிள்ளைகள். (ச) மாயனிடம்புத்தவி
ருள் என்றது - திரிபுராதியரை வஞ்சித்தற்பொருட்டுமாயையில்வல்
ல திருமால்நிறுத்திய புத்தசமயமாகிய பேரிருளை.

(சு) சிறப்பென்றது—அமைச்சியற் கேற்பத் தென்னவன்பிர
மராயனென் றரசனாலைமைத்த சிறப்புப்பெயரை. (எ) கருவி-சேனை.
கருவிகளின்றிறநூல் - போர்ப்பயிற்சியை யுணர்த்தும் நூல். தொ
ன்னால் என்றது—மதுநூன்முதலிய தருமசாத்திரங்களை.

(அ) புல்லாதார் - பகைவர். தீபம் - தீவு.

அண்ணலரிமருத்தனனுக்கடல்வாதவூரமைச்சர்
கண்ணுமிடுகவசமும்போற்காரியஞ்செய்தொழுருவார்
தண்ணளிசெய்தவனியெலாந்தங்கிளைபோற்குளிர் தூங்க
வண்ணமதிக்குடைசிழற்றிமுறைசெய்துவாழுநான். (௧௧)

கலிநிலைததுறை.

மெய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்வேறுபாடாய்
பொய்ம்மையாம்பொருள்விவேகமும்புந்தியுட்டோன்ற
விம்மையாசையும்முமையிலாசையுமிகந்து
செம்மையாகியகருத்தராய்ப்பரகதிதேர்வார். (௧௦)

புத்தராதியோர்புறவுரைநெறிகளும்பொய்யா
ரித்தவேததூறமுலியவகவுரைநெறியுஞ்
சித்தமாசறுத்தரனருட்டெளிலியாவதனன்
மித்தையாணவத்தொடக்கரூவில்லையாம்வீடும். (௧௧)

பத்திசெய்தரனருட்பெறும்பக்கருக்கன்றி
முத்தியெய்தரிதெனமறைமொழிவதப்பொதுதூல்
சத்தியப்பொருட்டெளிலொஞ்சத்திரிபாதர்க்
கூய்த்துணர்ந்தியதாகமமென்பர்மெய்யுணர்ந்தோர். (௧௨)

வேதவாகமசென்னியில்விளைபொருள்பேதம்
பேதமாகியபிணக்கறுத்திருப்பிணியலிழ்த்து
நாதனாகியதன்னையுமென்னையுநல்கும்
போதனாகியருருபரன்வருவதெப்பொழுதால். (௧௩)

கரவிலாதபேரன்பிணக்கெளிவருங்கருணைக்
கூரவனாரருளன்றியிக்கொடியவெம்பாசம்
புரையில்கேள்வியாந்தழிப்பதுபுணையினான்
புரவுகீர்க்கடல்கரவகொடுநீந்துவதொக்கும். (௧௪)

(௧௦) மெய்ம்மையாம்பொருள் என்றது - தனக்கோர் ஆக்கக்கேடுகளின்றிச்சுட்டறிவிற்படாதுநின்றசத்தத்தனை. வேறுபாடாய்பொய்ம்மையாம்பொருள் என்றது - ஆக்கக்கேடுகளுடைத்தாய்க் காலமிடமுதலியவற்றால்லேகதேசப்படுதலும், அதுவதுவாய்ப் பலவேறுவகைப்படுதலும் உடைத்தாய்ச் சுட்டறிவிற்பட்டு நிற்கும் அசத்தத்தனை.

(௧௧) புறவுரைநெறி என்றது - புறப்புறச்சமயம் புறச்சமயங்கள். அகவுரைநெறி என்றது - அகப்புறச்சமயம் அகச்சமயங்களை.

(௧௨) பொதுதூல் - பலபொருள் படத்தோன்றந் தன்மையதாயவேதம். சத்திரிபாதம் - திருவருட்பதிவு. சத்தி - திருவருள்பாதம் - பதிவு. நி - அனுசுவர்க்கம்.

என்றிவ்வாதவூர்மறையவரின் பவீடெய்தத்
துன்றுமாசையாற்றொடக்குண்டெருதியாகமது
லொன்றுகேள்வியோர்வருந்தொறுமுணர்ந்தவரிடைத்தாஞ்
சென்றுகாண்டொறுமனவலாய்த்தேர்குவாரானார். (கடு)

எண்ணிலாரிடத்தளந்தளந்தறிபொருளெல்லா
முண்ணுநீர்விடாய்க்குவாரீருண்டவரொப்ப
வண்ணலாரகத்தமைவுறுதரசனுக்குயிருங்
கண்ணுமாயமைச்சரிமையுங்கைவிடா தியல்வார். (கசு)

கள்ளக்காதலனிடத்தன்புகலந்துவைத்தொழுகு
முள்ளக்காரிகைமடந்தைபோலும்பரைக்காப்பான்
பள்ளக்காரியுண்டவனிடத்துள்ளன்புதிந்து
கொள்ளக்காவலனிடையுறத்தொழிலுமுட்கொண்டார். (கஎ)

இன்னசெய்கையினொழுகுவாரொருபொழுதேகித்
தென்னர்தம்பிரானவையிடைச்சென்றெதிரின்றரு
ரன்னபோதடுபிரிரைகாப்பவரசன்
முன்னர்வந்துதாழ்த்தொருசிறைநின்றிதுமொழிவார். (கஅ)

மறந்தவாதவேல்வலவநம்பயப்பரிவெள்ளத்
திறந்தவாம்பரிபோகநின்றெஞ்சியவெல்லா
நிறைந்தநோயவுருடிதுழப்புடையவுமன்றிச்
சிறந்தவாம்பரியொன்றிலேதேர்த்திடுவென்றார். (கக)

மன்றல்வேம்பனும்வாதவூர்வள்ளலேநோக்கி
யின்றூர்நமதறைதிறந்திருநிதியெடுத்துச்
சென்றுவேலையந் துறையில்வந்திறங்குவதெரிந்து
வென்றிவாம்பரிகொடுவரப்போமென்றுவிடுத்தான். (உ0)

உள்ளம்வேறுபட்டமைச்சியொன்றியினின்றொழுகும்
வள்ளலார்நிதியறைதிறந்தரும்பெறல்வயமான்
கொள்ளவேண்டியபொருளெலாங்கொண்டொழிந்துக்கி
வெள்ளைமாமதிவேந்தனைவிடைகொடுப்போவார். (உக)

(கஅ) சிறை - பக்கம். இன்ன, அன்ன என்பன - இகர அகர
ச்சட்டின் திரிபுகள். (கக) வலவன் - சமர்த்தன். எஞ்சிய - இதுவி
ளை முதற்பொருண்மேல் சிற்றவால் விளைமுற்றுப்பெயர்.

(உ0) வேம்பன் - அரிமர்த்தனபாண்டியன். அறை என்றது -
புபூக்கிஷசாலையை. (உக) மதிவேந்தன் - சந்திரவமிசத்திற் றேன்
றிய அரசன்.

எடுத்தபொற்சுமையொட்டகத்திட்டுமுன்னேக
விடுத்துவிண்டொடுதிண்டிதல்விடையவன்கோயி
லடுத்தவீழ்ந்தபொன்னம்புயத்தடம்படிந்தனைய
மடுத்தடங்கரைச்சித்தியைங்கரத்தனைவணங்கா. (௨௨)

கருணைநாயகியங்கயற்கண்ணியெம்பிராட்டி
யருணநாண்மலர்ச்செய்யசீறடித்தலமிதறஞ்சி
வருணஞர்பெருவயிற்றுநோய்வலிகெடுத்தாண்ட
தருணநாண்மதிச்சடையுடையடிகன்முன்றமுா. (௨௩)

ஒன்றுவேண்டிப்பொருளெலாமுனக்குமைம்பொறியும்
வென்றுவேண்டின்னன்பர்க்குமாக்குகவெள்ளி
மன்றுவேண்டின்ருடியவள்ளவென்குறையீ
தென்றுவேண்டின்நேத்துவார்க்கிறைவனின்னருள்போல். (௨௪)

ஆதிசைவமுருச்சுகளுருவின்னைந்து
பூதியிந்தனனமக்கிதுபோலிலேநிமித்த
மீதுநன்னெறிக்கேதுவென்றிருகையேற்றணந்த
வேதநாதனையிதறஞ்சிஞர்விடைகொடுமிண்டார். (௨௫)

கலிவிருத்தம்.

இன்னியமதிந்தனவேமுந்தனபநாதி
துன்னியவினைக்கவரிதுள்ளினதுகிரக்காற்
பொன்னியன்மதிக்குடைரிமுன்றனபொலங்கொண்
மின்னியுமணிச்சிவிகைமேற்கொடுநடந்தார். (௨௬)

மற்றிவரவழிப்படுமுன்மாநிகடமாமும்
வெற்றிவிடையாரிவர்வினைத்தொகையினொப்பும்
பற்றியவிருட்டுமலபக்குவமுநோக்கா
வுற்றடிமைகொண்பெணிகொண்டருளவுன்னு. (௨௭)

(௨௨) திண்டிதல்-ஒருபொருட்கிளவிகள்.,

(௨௩) அருணம் - செம்மைநிறம். (௨௫) பூதி-(ஐஸ்வரியத்தைத்
தருவது) திருவெண்ணீறு. ஏது - சாதனம். (௨௬) மதிக்குடை - மு
த்தாலாகியகுடை. அதிர்ந்தன முதலியனமுற்றெச்சங்கள்.

(௨௭) வினைத்தொகையினொப்பும் என்றது-சிவபுண்ணியமுதி
ர்ச்சியாற் கூதுக்கங்களைத் தருதற்குக்காரணமாகிய கன்மமலம்ஒன்
றற்கொண்டு ஏறுதுதுலேகோலத் தம்முனொத்தலாகிய இருவினை
யொப்பினை. மலபக்குவமும் என்றது - தனதுசத்தி கெடுதற்குரிய
காரணங்களோடுங்கூடிப்பதனழியும் பருவமுடையதாயமலபரிபுட்க
த்தை.

சந்தமறை தீண்டரியதக்கருணையாலோ
ரந்தணர்குலக்குரவனாகியடிநீங்கா
மைந்தர்பலர்தம்மொடுபெருந்துறையில்வந்தோர்
கொந்தலர்நெருங்கியகுருந்தடியிருந்தார். (௨௮)

பொருங்கடலனீதமொடுபோய்ப்புறவடித்த
விருங்கடமளப்பிலகடந்தெழுபிறப்பாங்
கருங்கடல்கடக்கவருவார்கருணைவெள்ளப்
பெருங்கடனிறைந்துறைபெருந்துறையடைந்தார். (௨௯)

அடுத்திடவடித்திடவகத்துவகைவெள்ள
மடுத்திடமுகிழ்த்தகைம்மலர்க்கமலமுச்சி
தொடுத்திடவிழிப்புனறுளித்திடவினைக்கே
விடுத்திடமெனத்தருள்வினைந்நிடநடந்தார். (௩௦)

பித்திதுவெனப்பிறர்கைக்கவருநாலாஞ்
சத்திபதியத்தமதுசத்தறிவுதன்னைப்
பொத்தியமலத்தினும்வெளிச்சுமைபொறுத்தோ
னொத்திழிபிணிப்புறுமொருத்தனையுமொத்தார். (௩௧)

நெருப்பிலிடுவெண்ணெயெனநெஞ்சுருகவென்னை
புருக்குமிதனெலெனையொளித்தமலவாற்றல்
கருக்குமவனாகியனையாள்கருணைவெள்ள
மிருக்குமிடனையிதெனவெண்ணிற்கர்புக்கார். (௩௨)

காயிலையடைந்தகழுமுட்படைவலத்தார்
கோயிலையடைந்துருளிர்வான்புனல்குடைந்து
வாயிலையடைந்துடலமண்ணுறவிழுந்து
வேயிலையடைந்தவரைமெய்ப்புகழ்வழுத்தா. (௩௩)

(௨௮) மைந்தர் என்றது - திருவடிஞான சம்பந்திகளாயுள்ள மாணவர்களை. (௨௯) அநீகம் - சேனை. புறவு - முல்லைநிலம். இருங்கடம் என்றது - பாலேநிலத்தை. (௩௦) உவகை - ஆராமகிழ்ச்சி. முகிழ்த்த-கூப்பிய. வினை என்றது-சிவன்றிருப்பணிகளை.

(௩௧) காலாஞ்சத்திபதிய என்றது - மந்ததரம், மந்தம், தீவரம், தீவரதரம் என்னுந் தான்களுள் தீவரதாசத்திரிபாதத்தை. சத்தறிவு என்றது-சிவத்தொடுகலந்து பேரின்பநுகருஞ் சிவஞானவுணர்ச்சியை. பொத்தியமலம் என்றது - கன்மம், மாயை, ஆணவமென்னு மும்மலங்களை. (௩௨) ஆற்றல் - வன்மை.

(௩௩) வே இல்-மூங்கிலாகிய இடம்.

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம். ச.எ.ந.

ஆலயமருங்குவலமாகவருவார்முன்
மூலமறையோதிமுடியாதபொருட்களைச்
சீலமுனிவோர்தெளியமோனவழிதேற்றும்
கோலமுறைகின்றதோர்குருந்தையெதிர்கண்டார். (௩௪)

கவிநிலைத்துறை.

வேதனாலொருமருங்கினுமெய்வழிச்சைவப்
போதனாலொருமருங்கினும்புராணத்துட்கிடந்த
கீதனாலொருமருங்கினுங்கிளகெழுசமய
பேதனாலொருமருங்கினும்வாய்விட்டுப்பிறங்க. (௩௫)

சுருதிகூரியவறமுதனன்குமத்தொன்னுற்
கரியதாங்கதிக்கேதுவென்றாகமங்காட்டுஞ்
சரியையாதிநாற்பாதமுந்தலைதெரிந்துணர்ந்த
பெரியமாணவர்கழகமும்வினாவிடைபேச. (௩௬)

சரியைவல்லமெய்த்தொண்டருஞ்சம்புலக்கினிய
கிரியைசெய்யுநன்மைந்தருங்கிளர்சிவயோக;
தெரியுஞ்சாதகக்கேளிருந்தேசிகத்தன்மை
புரியும்போதகச்செவ்வருமளவிலர்பொலிய. (௩௭)

(௩௪) முனிவோர் - சநகாதிகள். மோனம் - மௌனநிலை. கோலம் - ஆசிரியத்திருக்கோலம். (௩௫) சைவப்போதனால் - ஆகமம். கீதனால் என்றது - இசையமைந்த கலை மிருதிமுதலியனூல்களை.

(௩௬) அறமுதனன்காவன - தர்மார்த்தகாமமோட்சங்கள், சரியையாதிநாற்பாதமாவன-சரியை, கிரியை. யோகம், ஞானம் ஆகிய சோபான மார்க்கங்கள். தலைதெரிந்து என்றது - பாருபாதி செய்தாராய்ந்தறிந்தமையை.

(௩௭) சரியையாவது-புறத்தொழிலொன்றால் உருவத்திருமேனியைநோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. கிரியையாவது - புறத்தொழிலகத்தொழிலிரண்டாலும் அருவுருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. யோகமாவது - அகத்தொழிலொன்றால் அருவுருவத்திருமேனியை நோக்கிச்செய்யும்வழிபாடு. இவற்றுள்சரிணை, தாத்மார்க்கமாதலால் மெய்த்தொண்டரெனவும்-கிரியை, புத்திரமார்க்கமானதால், மைந்தரெனவும், யோகம், சகமார்க்கமாதலாந்தேனீர் எனவுங்கூறினார். சாதகக்கேளீர் என்றது - இறைவன்திருவடியிலுள் புயிருந்து தமதுமலங்களை யொழிப்பவராதலின். போதகச்செவ்வார்-போதகாசிரியர்.

ஒழித்தநோன்பினராடலர்பாடலருலகம்
பழித்தசெய்கையரமுகையர்நகையினர்பாசங்
கழித்தகண்களாலரனுருக்கண்டுகொண்டெலகில்
விழித்தகண்குருடாத்திரிவீரரும்பலரால். (௩௮)

கரவிலுள்ளமாம்விசம்பிடைக்காசறவினங்கும்
பரசிலாச்சடர்க்குதயமீறின்மையாற்பகலு
மிரவுநேர்படக்கண்டிலரியன்றுசெய்ந்த
விரதமாதிரோன்பிழந்துறைவிஞ்சையர்பலரால். (௩௯)

உடையுங்கோவணமுண்டிகைப்பலியுறவென்
றடையுங்கேரிருமரனடியார்கண்டிகலன்கண்
படையும்பாரிடமாயினும்பகலிராமுதலீ
றிடையின்றாமிடத்துறங்குவதிஃதவர்வாழ்க்கை. (௪௦)

இத்தகைப்பலதொண்டர்தங்குழாத்திடையால
மொத்தபைங்குருந்தடியினில்யோகவாசனத்திற்
புத்தகத்தெழுதியசிவஞானமெய்ப்போதங்
கைத்தலந்தரித்திருப்பதோர்கருணையைக்கண்டார். (௪௧)

மன்றுளாடியவானந்தவடிவமும்வடவா
லொன்றிநால்வருக்கசைவறவுணர்த்தியவுருவு

(௩௮) ஒழித்தநோன்பினர் என்றது - விதிவிலக்கின்றிச் செய்வ
னவெல்லார் தவமாக்கொண்டொழுருவோராதலின். பாசங்கழித்த
கண்ணிலுரனுருக்கண்டுகொண்டெலகில் விழித்தகண்குருடாய்த்தி
ரிவீரர் என்றது - முப்பத்தாறு கருவிகளுங்கழன்று அருளிடத்தே
ரின்றுஞ் செய்துந் துவதாகிய சாக்கிராதீதாவஸ்தையை யுடையவ
ராதலின்.

(௩௯) கரவு-மும்மலங்களின்குணம். பரசிலாச்சடர் என்றது-
நிட்களசிவத்தை. உதயமீறின்மை என்றது-தோற்றக்கேடுகளின்றி
நிற்றலை. பகலுமிரவுநேர்படக்கண்டிலர் என்பது-கேவலசகலங்களி
னீங்கிய சுத்தநிலையினின்றமையை. நித்தவிரதமாதிரோன்பிழந்து
றைவிஞ்சையர் என்றது - உறங்கினவன் கையிலுள்ள பாக்குத்தா
னேதவிர்தல்போல ஞானநிட்டை மேலிட்டால் நித்தியகன்மமுதலி
யதவங்கள் தாமெயொழியப்பெற்றவராதலின்.

(௪௦) பலி - பிச்சை. பாரிடம் - பூமி. பகலிராமுதலீறிடையின்
றாமிடத்து என்றது - சுத்தநிலையாகிய சாக்கிராதீதம், கேவலசகல
த்தோற்றம், கேடுநிலைகளினின்று நிற்றலை. (௪௧) ஆலம் - வடவா
லவிருட்சம். (௪௨) நால்வர் - சநகாதியர் - உருவும் என்றது - தட்
சனாமூர்த்தத்தை.

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம். சஎடு

மின் றநாயினேற்கெளிவந்தவிவ்வுருவென்னை
வன் றநாயகன்குறிப்புளத்துணர்த்திடவறிந்தார். (சஉ)

முன்பணிந்தன ரணிந்தன ரஞ்சலிமூடிமே
லென்புநெக்கிடவுருகினரினியராயெளிவந்
தன்பெனும்வலைப்பட்டவரஞள்வலைப்பட்டார்
துன்பவெம்பவவலையறுத்திடவந்ததொண்டர். (சங)

காலமுங்களுக்காட்சியுரித்தமுங்கடிந்தார்
சீலமானவர்செவ்வீதேர்தேசிகனென்ன
மூலவாகமமோதினான்முறுக்கவிழ்கமுரீர்
மாலேசார் தணிந்தடியின்மேல்வன்கழல்வீக்கி. (சச)

ஆண்ணல்வேதியரொழுக்கமுமன்புங்கண்டியாக்கை
யுண்ணிலாவயிர்பொருட்புன லுடன்கவர்ந்துள்ளக்
கண்ணினான்மலங்கழீஇப்பதகமலமுஞ்சூட்டி
வண்ணமாமலர்ச்செங்காஞ்சென்னிமேல்வையா. (சடு)

சூக்கமாகுமைந்தெழுத்தினிற்சுற்றியபாச
வீக்கரீக்கிமெய்யானந்தம்வினைநிலத்துய்த்துப்
போக்குமீட்சியுட்புறம்பிலாப்பூரணவடிவ
மாக்கினொருருதீபகம்போல்வருமண்ணல். (சசு)

(சங) துன்பவெம்பவம் என்றது—ஆதிதெய்விகம், ஆதிபௌ
திகம், ஆதியான்மிகமுதலிய பிறவித்துன்பங்களை.

(சச) காலம்—தீட்சாகாலங்கள். நிமித்தம்—சகுனம். செவ்வீ-பக்
சுவம். ஆகமமோதினான்—சிவபெருமான். கழல்—வீரகண்டை.

(சடு) வேதியர்—திருவாதவூரர். உள்ளக்கண்ணினான் மலங்கழீ
இன்றது—அருணைக்கால் மும்மலங்களிற் சிமிழ்ப்புண்டு கிடந்த
ஆன்மாவையம்மலங்களினீக்கி, யேகதேசவறிவினைக்கழித்து வியா
பகவறிவைத்தருஞ்சட்சுதீட்சையை பதகமலமுஞ்சூட்டி என்றது—
திருவருட்பதிவுசெய்தமையை. செங்காஞ் சென்னிமேல் வையா
என்றது—சீடர்மலவாதனையைத் தவிர்க்க உள்ளும் புறம்பும் தம்
வண்ணமாகச்செய்யும் பரிசுதீட்சையை.

(சசு) சூக்கமாகுமைந்தெழுத்து என்றது—தூலம், சூக்குமம்,
அதிசூக்குமம் என்னுமுத்திறப்பட்ட ஸ்ரீபஞ்சாக்கரங்களுள் சூக்கும
பஞ்சாக்கரத்தை. சூக்குமம்—பிராகிருதச்சிதைவு. பாசவீக்கம் நீக்கி
என்றது—நமவொழித்துரைத்தமையை—இதனை, “நகரமாகியசேரி
யை நஞ்செனவெறுத்து, மகரமாகியவேரெலா மயலறக்களைந்து”
என்னுந்திருவாக்கால் தெளிக. வினைநிலத்துய்த்து என்றது—உச்சா
ரணை முறையினின்றித் திருவருளிடமாகத் தம்பாலமுத்தின்மையி
யை. தீவகம்—பார்வையிருகம்.

பார்த்தபார்வையாலிரும்புண்டநீரெனப்பருகுந்
தீர்த்தன் றன்னையுங்குருமொழிசெய்த தூர்தம்மைப்
போர்த்தபாசமுந்தம்மையுமறந்துமெய்ப்போத
மூர்த்தியாயொன்றுமறிந்திலர்வாதவூர்முனிவர். (௪௭)

தேனும்பாலுந் தீங்கன்னலுமழுதுமாய்த்தித்தித்
துனுமுள்ளமுமுருக்கவுள்ளொளியுணர்ந்தின்ப
மானவாறுதேக்கிப்புறங்கசிவதொத்தொழியா
ஞானவாணிவந்திறுத்தனளன்பார்தந்நாவில். (௪௮)

தொழுதகையினர் துளங்கியமுடியினர் துளும்ப
வழுதகண்ணினர்பொடிப்புறுய்யாக்கையர்நாக்குத்
தழுதழுத்தவன்புரையினர் தமையிழந்தழல்வா
யிழுதையன்னமெய்யினர்பணிந்தேத்துவாரானார். (௪௯)

பழுதிலாதசொன்மணியினைப்பத்திசெய்தன்பு
முழுதுமாகியவடத்தினுன்முறைதொடுத்தலங்க
லழுதுசாத்துமெய்யன்பருக்கமகிழ்ந்தையர்
வழுவிலாதபேர்மாணிக்கவாசகனென்றார். (௫௦)

பாட்டிற்கின்புறுகுருபரன்பாதமேற்கண்ணீ
ராட்டிச்சொன்மலரணிந்துதற்போதவின்னமுதை
பூட்டித்தற்பரஞானமாமோமவெங்கனலை
மூட்டிச்சம்புவின்பூசைமேன்முயற்சியாரானார். (௫௧)

ஆசைவெம்பவவாசனையற்றுமாணிக்க
வாசகப்பிரான்றேசிகன்மாணவரோது
மோசையாகமவுபனிப்பொருளெலாங்கேட்டு
நேசமங்குவைத்திருந்தனனதுகண்டுநிருத்தன். (௫௨)

என்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

தித்திக்குமணிவார்த்தை யின்னஞ்சின்னாட் டிருச்செவியிலரு
த்தவுங்கைச் செம்பொனெல்லாம், பத்திப்பேரன்பளித்துக் கவர்ந்
துவேண்டும் பணிகொடுபாண்டியனையிவர் பண்புதேற்றி, முத்திக்
கேவித்தெதிடவும் புத்தைவாது முடிந்திடவுந்திருவுள்ள முன்னமெ

(௪௭) தீர்த்தன்-ஞானசாரியன். மெய்ப்போதம்-ஞானநிட்டை.

(௪௮) ஊன் - உடல். ஒளி - திருவருட்பிரகாசம். (௪௯) தமை-
என்றது—தற்போதத்தை. (௫௧) தற்போதம்-சிவபோதம்.

(௫௨) பவவாசனை-பிறவிக் கேதுவாய மலவாசனை.

(௫௩) பாண்டியனை - உருபுமயக்கம்.

ய்தி, யெத்தித்தொண்டரைக்கருமஞ் சிறி துண்டிங்கே யிருத்தியென வருக்கர்தானடியரோடும். (௫௬)

கனவில்வருகாட்சியெனக் கருணைமூர்த்தி காட்டிமறைத்தலு மண்பர் கலக்கத்தாழ்ந்து, நனவுகொல்லோகனவுகொல்லோவின் று நாதன் ஞமலிக்குத்தவிசிட்ட நலம்போலென்னை, நினைவரியதிரு மேனிகாட்டியாண்டு நீத்ததையென்றையுற்று நெஞ்சந்தேறி, யின வடியாருடன்கூட்டா தேகினயோ வென்னையுமென் வினையை யு மிங்கிருத்தியெந்தாய். (௫௭)

வஞ்சலினைகொள்கலனா முடலைத்தீவாய் மடுக்கிலேன் வரையு ருண்டு மாய்ப்பேனல்லே, னஞ்சொழுருவாளா லுங் குறைப்பேனல் லே னாதனையதுவுநின் துடைமையென்றே, யஞ்சினென்றானே யு மழியாதாவி யையனேநினைப்பிரிந்து மாற்றகில்லே, னென்செய் கோவெந்தாயோ வெந்தாயோவென் றிரங்கினாற்புரண்டமுதா ரினை யசொல்வார். (௫௮)

வறியனாமொருபிறவிக் குருடன்கையில் வந்தபெரு விலைமணி போன் மழலைதேருச. சிறியனாமொருமதலை கையிறகொண்ட செம் பொன்மணிவள்ளம்போற் றேவாயார்க்கு, மறிவரியாய்சிறிபூனை யெளிவந்தாண்ட வருமையறியேன் றன்பத் தழுவத்தாழ்ப், பிறிவறியாவன்பரொடு மகன்றய்கல்லாப் பேதையேன்குறையலதெம் பிரா னலென்னே. (௫௯)

கலிநிலைத்துறை.

மண்ணுதியாறும் மனந்துழாவித்தடுமாறிப் புண்ணுகியெனைக்காணுதுழல்கின்றேனைப்போதவருட் கண்ணலவைமுழுதுங்கரையகோக்கியான்யானென் றெண்ணுவெனைத்தந்தாயெங்குற்றயோவெந்தாயே. (௬௦)

(௬௧) வஞ்சலினைக் கொள்கலனாமுடல் என்றது - புண்ணிய மும்பொன் விலங்குபோல்வதாதலின். கலன்-மரக்கலம்.

(௬௨) அழுவம் - பரப்பு. இதுபரவைஎன்றற்போலக் கடல்மே ல்நின்றது. துன்பத்துஎன்றதில் அத்துதவிர்வழி வந்தசாரியை.

(௬௩) மண்ணுதியாறும் என்றது - பிருதிவிமுதல் காததத்து வாயீருகிய மூப்பத்தாறு தத்துவங்களை. எனைக்காணுதுழல்கின்றே னென்றது-தன்னையடுத்த பலநிறங்களாகிய பொதுவியல்பைத்தன் பால்காட்டிநிற்கும் பளிங்குபோல ஆன்மாவும் தன்னாற் சாரப்பட்ட தத்துவங்களி னியல்பாகிய பொதுவியல்பே தன்பாற்காட்டிநிற்கும் பெத்தநிலையை. அவைஎன்றது - மந்திரம், பதம், வன்னம், புஷ்பம், தத்துவம் - சிலைஎன்னு மத்துவாக்களை.

வானுதியைத் துமுதல்வகுத்தவோசைமுதலீந்து
மாணுதியங்குமனமாதிரான்கும்வழியடைப்பத்
தேனாதி யறுசுவையுங்கழியவூறுந்தெள்ளமுதம்
யானாரல்கிணையாலெங்குற்றுயோவெந்தாயே. (௫௮)

மாசாய்மறைக்குமலவலியும்நானும்வேறின்றி
யாசாவிகாரமலமாயினேனைப்பொருட்படுத்திப்
பேசாதவின்புருவினின்னோடென்னைப்பின்வைத்த
வீசாவெனையிங்கிட்டெங்குற்றுயோவெந்தாயே. (௫௯)

மேற்படி - வேறு.

என்றுவாய்திறந்தரற்றினாரிங்கினர்புனிற்றுக்
கன்றுநீங்கியவானெனக்கரைந்தஞ்சினராய்ச்
சென்றுகோபுரவாயிலின்புறம்புபோய்த்திரண்டி
நின்றகாவலன் தமர்களைநேர்ந்தனர்நோக்கா. (௬௦)

துங்கவாரியிற்கடும்பரித்தொகையெலாமாடித்
திங்களின் தலைவீருமெனமுன்புபோய்த்தென்னர்
புங்கவன் தனக்குணர்த்துமின்போமெனவிடுத்தா
ரங்கனாயகன்பெருந்துறைநாயகனன்பர். (௬௧)

புரசைமாயவப்புரவிதேர்ப்பொருநர்போய்ப்பொறிவண்
டிரைசெய்தார்முடிவேந்தன்முனிதைஞ்சினாருள்ள
துரைசெய்தாரதுகேட்டொன்றுமுரைத்திலனிருந்தா
னிரைசெய்தார்ப்பரிவரவினேநோக்கியநிருபன். (௬௨)

வள்ளல்வாதவூர்முனிகளுமன்னவன்பரிமாக்க
கொள்ளநல்கியபொருளெலாங்குருந்தில்வந்தாண்ட

(௫௮) வானுதியைந்தாவன - பஞ்சபூதங்கள். ஓசை முதலீந்தா
வன - சத்தமுதலிய தன்மாதீதிரைகள். ஆனாது-நீங்காது. மனமாதிரி
நான்காவன - அந்தக்கரணங்கள். வழியடைப்பன்றது - மேற்கூ
றிய தனுகரண புலனபோகங்களுக்கேதுவாகிய பிறவீரிக்கத்தை.
தேனாதி யறுசுவை - தேன், பால், கன்னல், கனி, சீனி, கற்கண்டு.
தெள்ளமுதம் என்றது - அமுதம் நரை திரை மூப்புக்களை யொழித்
தல்போல, இது ஆணவாதி மும்மலங்களை ஒழித்தலின் உவமவாகு
பெயராய் சிவானந்தத்தை புணர்த்திரின்றது. சுவை - இது சுவைப்
பொருள் மேனிந்றலாற் பண்பாகுபெயர். (௫௯) ஆசாவிகாரம் என்
றது-இச்சைகாரணமாய்வரும் தனுகரண புலனபோகங்களை.

(௬௨) புரையைமா - யானை. புரசை-கழுத்திகெயிறு.

பின்னாவாண்மதிச்சடைப்புமுடிப்பெருந் துறைமறையோர்க்
குள்ளவாதரம்பெருகமுன்வேண்டியாங்குய்ப்பார். (௯௩)

சிறந்தபூசைக்குந்திருவிழாச்சிறப்புக்குஞ்செவ்வ
நிறைந்தவாலயத்திருப்பணித்திறத்துக்குநிரப்பி
யறந்தவாதபேரன்பர்க்குஞ்செலுத்தியத்தலத்தே
யுறைந்தவாவாறவிண்ணொமொழுநாள்கழிப்பார். (௯௪)

எல்லேகூறியகுளிர்மதியடுக்கவந்தெய்த
மல்லல்யானையானின்னமும்வயப்பரிவந்த
தில்லையாலிதுவென்னெனவோலையுமெழுதிச்
செல்லவய்த்தனன்வாதவூரமைச்சர்தந்திருமுன். (௯௫)

மன்னவன்றிருமுகங்கண்டுமுறைமையால்வாங்கி
யன்னவாசகந்தெரிந்துகொண்டாநியீரில்லா
முன்னவன்றிருவருட்கடன்மூழ்கியமுனிவ
ரென்னவேறினிசசெய்யுமாறென்றுநின் தயர்வார். (௯௬)

சிற்தையாகியசெறுவினுட்சிவமுதலோங்கப்
பந்தபாசம்வேரறக்களைந்தருட்புனல்பாய்ச்சி
யசுதமாதியின்றாகியவானந்தபோகந்
தந்ததேசிகவுழுவன்றன்கோயிலேசசாரந்தார். (௯௭)

அதுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

என்றாயகனேபொன்னுடரேறேயேறுகொடியுயர்த்த
மன்னுதென்னுபெருந் துறையெம்மணியேவழுதிபொருளெல்லா
நின்னாலயததுநன்னடியாரிடத்துஞ்செலுத்துநெறியளித்தாய்
பின்னாவனுக்கென்கொண்டுபரிமாச்செலுத்தப்பெறுமாறே. ()

என்னுவிதைஞ்சியெழுந்தேத்தியிரந்தாரெதிரேபெருந் துறையின்
மின்றாச்சடைமேற்பிறைமுடித்தோன்விசும்பினிறைந்ததிருவாக்கா
மன்னாவற்குப்பரியெல்லாம்வருமென்றேரூலேவிடுதியெனச் [ன்
சொன்னுதுகேட்டகத்துவகைதுளம்பிவரைந்துசுருள் விடுத்தார்.

அந்தவோலைப்பாசுரமுமறையக்கேட்டுநின்றங்கோர்
சிற்தையாளுமகிழ்சிறப்பவிருந்தான்புரவித்தேரோடும்

(௯௮) குளிர்மதி-கடகமாதம். (௯௭) செறுவு-வயல். சிவமுதல்
என்றது - அன்பென்னும் பைங்கூடை. இதனை “அன்புசிவமிரண்
டென்பரறிவினார் - அன்பேசிவமாவதாரமுறிகிலர், அன்பேசிவமா
வதாரமுறிந்தபின், அன்பேசிவமா யறிந்திருப்பாரே” என்ற திருமத்
திரத்தாலறிக.

வந்தவாதிச்செங்கதிரோன்மறைந்தானவனுல்வையமெலாம்
வெந்தவேடைதணிப்பான்போன்முனைத்தாளுதிவெண்கதிரோன். (1)

அன்றுதுயிலும்வாதவூரடிகள்னவிற்சுடர்வெள்ளி
மன்முகிழவர்குருந்தடியில்வடிவங்காட்டியெழுந்தருளி
வென்றிவேந்தன்மனங்கவரும்விசயப்பரிகொண்டணைகின்றே
யின்மூரீமுன்னேகுதிமென்றருளிச்செய்யவெழுந்திருந்தார். (எக)

கனவினிடத்துந்தேவர்க்குங்காண்டற்கரியகருணையுரு
நனவினிடத்துங்கனவிடத்துமெளிதேயன்றேருமக்கென்ன
நினைவினிடக்கொண்டிருக்கின்றார்நிருத்தானந்தச்சுடருள்ளத்
தினவருளைத்தின்றெழுவதெனவெழுந்தானிரவியிரவொதுங்க. (1)

எழுந்தாருடையபெருந்துறையாரிருதான்பணிந்தாரினிப்பிறப்பி
லழுந்தார்வழிக்கொண்டாரடைந்தாரகன்றார்நெறிகளவீர்திங்கட்
கொழந்தார்சடையார்விடையார்தென்கூடலணைந்தார் பாடளிவண்
டுழுந்தார்வேந்தன்பொற்கோயிலுற்றார்காணப்பெற்றாரால். (எங)

மன்னர்பெருமாரெனதிர்வந்தமறையோர்பெருமான்வழிபாடு
முன்னர்முறையாற்செய்தொழுகிமுன்னேநிற்கமுக்கோக்கித்
தென்னர்பெருமானெவ்வளவுசெம்பொன்கொடுபொயெவ்வளவு
நன்னரிவுளிகொண்டதெனக்கேட்டான்கேட்டநான்மறையோர். (1)

பொன்னுமளவோவிலைகொண்டபுரவீத்தொகையுமனைத்தவைதாம்
பின்னரவர்க்கண்டருளுதியெம்பெருமானிதனாற்றுவர்கபதி
யென்னுநாமம்பெறுதிமதியென்றாரென்றமந்திரற்குத்
தென்னன்சிறந்தவரிசைவளஞ்செய்துவியுட்பச்செல்கின்றார். (எடு)

பொன்னங்கமலத்தடம்படிந்துபுழைக்கைமதமாழக்ககடவு
டன்னங்கமலசரணிறைஞ்சித்தனியேமுனைத்தசிவக்கொழந்தை
யின்னங்கயற்கட்கொடிமருங்கில்விளைந்ததேனைமுகந்துண்டு
முன்னங்கருத்துமொழியுடம்புமுன்முன்மன்பாய்த்தோன்றினார். (எசு)

மன்னெயென்னையாட்கொண்டமணியேவெள்ளிமன்றாடு
மன்னையடியேன்வேண்டியவாறரசனீர்தரிதியெல்லா
முன்னேகொண்டென்பணிகொண்டாய்முனியாதரசனனிகிழ
வென்னேபுரவிலரும்வண்ணமென்றுவேண்டினநிடலும். (எஎ)

(எ0) ஆதிச்செங்கதிர், ஆதிவெண்கதிர் என்றது - சூரியசந்திர
ரர்கள் செல்லும் மேஷவீதி, ரிஷபவீதி, மிதுனவீதி என்னு மூன்ற
னுள், ஆடிமாதம் மேடவீதியாகிய முதல்வீதி யாதலின். (எஉ) இன
இருள்ளன்றது-ஆணவமலவீருளை. (எச) இவளரி - குதிரை.

மெய்யன்புடையாயஞ்சலைவேட்டவண்ணம்விண்ணிரவி
வையம்பரிக்கும்பரியனையவயமாக்கொண்டவருதுமென
வையன்றிருவாக்ககல்விசம்பாறெழுந்ததாகவதுகேட்டுப்
பொய்யன்பகன்றூர்சிவன்கருணைபோற்றிமனையிற்போயினார். (௦)

மேற்படி - வேறு.

கடிமனையடைந்தவெல்லேவாதவூர்க்கர்வலோரை
மடிமையில்சுற்றத்தோருங்கேளிருமாண்டகாத
வடிமையுள்ளாருமேதிலாளரும்பிறருமீண்டி
யிடிமழைவாய்விட்டென்னப்புந்திகளினையசொல்வார். (௭௬)

மந்திரக்திழமைபூண்டுமன்னவர்கருமஞ்செய்வ
தந்தணர்க்கறனையல்லவமைச்சியலறத்துநின்றால்
வெந்திறலரசர்க்கேற்றசெய்வதேவேண்டுமென்னத்
தந்திரமதுதூல்வல்லோர்சாற்றுவாரன்றேருவையா. (௮௦)

அரைசியலமைச்சநீதியாய்ந்தநுங்கட்டுநாங்க
ஞரைசெய்வதெவனீர்செய்வதொன்றுநன்றாவதில்லை
விரைசெறிதாராற்கின்றுவெம்பரிவருவதாக
வரையறைசெய்தீர்நானையென்சொலவல்லீரையா. (௮௧)

தழுவியகிளைஞர்நட்டோர்சார்வுளோர்தக்கசான்றோர்
குழவினைக்காக்கவேண்டுங்குறிப்பிலீர்போலுநீவி
ரொழுகுறுசெயலினுலேயுஞ்செயலுமக்கேசால
வழகிதுபோலுமென்னக்கழறினாதுகேட்டையன். (௮௨)

சுற்றமுந்தொடர்புநீத்தேந்துன்பமுமின்பமற்றேம் [ஞ்
வெற்றுடன்மானந்தீர்ந்தேம் வெறுக்கைமேல்வெறுக்கைவைத்தே
செற்றமுஞ்செருக்குவ்காய்ந்தேந்தீவினையிரண்டுந்தீர்ந்தேங்
கற்றைவாரசடையான்கோலங்காட்டியார்கொண்டவன்றே. (௮௩)

றந்தைதாய்குரவஞ்சான்சங்கரனிராசைபெண்டிர்
மைந்தர்பல்லுயிருஞ்சுற்றமாசிலாவீசனன்ப
ரந்தமில்பிறவியேழுமபெகையென்பதோர்ந்தே
மேந்தையார்கருணைகாட்டியெம்மையாட்கொண்டவன்றே. (௮௪)

(௭௮) வையம்-தேர். (௭௯) வாய்விடல்-ஒலித்தல்.

(௮௦) தந்திரமதுதூல் என்றது - அறுபத்துநான்கு கலைகளுள்
மதுதூலு மொன்றாதலின். (௮௩) வெறுக்கை - செல்வம்.

(௮௪) குரவன்-போதகாசிரியன். ஆசான் - ஞானாசிரியன். நிரா
சை - ஆசையின்மை.

ஊரெலாமட்டசோறுநம்மதேயுவிரிசூழ்ந்த
பாரெலாம்பாயறுன்னற்கோவணம்பரிக்குமாடை
சீரெலாஞ்சிறந்தசாந்தந்தெய்வநீறணிபூண்டண்டி
நீரெலாஞ்சுமந்தவேணிநிருத்தனாட்கொண்டவன்றே. (அடு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இறக்கினுமின்றேயிறக்குகவென்றுமிருக்கினுமிருக்குகவே
ந்த, நெறுக்கினுமொறுக்கவகையுமுடனேயூட்டினுமூட்டுகவா
னிற, சிறக்கினுஞ்சிறக்ககொடியநீநகராஞ்சேரினுஞ்சேருகசிவ
னை, மறக்கிலம்பண்டைப்பழவினைவினைந்தான்மாற்றுவார்யாரெ
னமறுத்தார். (அக)

வாதவூரடிகளுக்கு உபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சுஎ - க்கு திருவிருத்தம் - உஎகஅ.

ஐம்பத்தொன்பதாவது,

ந ரி ப ரி யாக் கி ய ப ட ல ம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அரிகணைதொடுத்துவேழமட்டவன்செழியன்வாயிற
றெரிகலையுமைச்சரேற்றைத்தேசிகவடிவத்தீண்டி
வரிகழல்கூட்டியாண்டவண்ணமில்வண்ணமைய
னரிகளைப்பரிகளாக்கிடத்தியவாறுஞ்சொல்வாம். (க)

சுற்றமாம்பாசநீவித்துகளறுத்திருந்தார்தம்மை
மற்றைநாளழைத்துவேந்தன்வந்திலபோலுமின்னங்
கொற்றவாம்புரிகளென்னக்குறுமதிமுடித்தானன்ப
ரிற்றைநாண்முதனாண்மூன்றிலீண்டவவிதைவவென்னு. (உ)

சிந்துரநுதன்மால்யானைசசெல்வவப்பரிக்குவேறு
மந்துரையகன்றவாகவருக்கழுத்தண்ணீரூட்ட
நந்துறைதடங்கல்வேறுதொகெகரீணகரமெங்கு
மிந்துறைமாடமெல்லாமழகுசெய்திகெகவென்றார். (ங)

(அடு) துன்னம் - தைத்தல்.

(க) அரிகணை - நாரசிம்மாஸ்திரம். இதில்ககரமெய்தொகுத்தல்.

(உ) பாசத்தைச் சுற்றமென்றது, உயிர்ச்சார்பாய்நின்றவின்.

(ங) மந்துரை - குதிரையம்.

காவலன்கருமஞ்செய்வோர்கந்துகப்பந்தியாற்றி
யோவறநகரமெங்குமொளிபெறவழகுசெய்யத்
தீவுதெண்கடலேழ்கண்டசகரர்போல்வைகன்முன்றில்
வாவியுக்குளனுந்தொட்டார்மண்டொடுகருவிமாக்கன். (ச)

வரையறைசெய்தமூன் றவைக லுங்கழிந்தபின்னாட்
கரையறுபரிமாவீண்டக்கண்டிலமின்னமென்றோ
விரையரைவண்டார் தண்டார்வேம்பனும்விளித்துவந்த
வுரையறைநாவினாறையொறுப்பவனாத்துக்கீரு. (டு)

என்னிவன்பரிமாக்கொண்டதென் றவைவருவதென்னாத்
தன்னெ திர்நின் றவஞ்சத்தறுகணாசிலரைநோக்கிக்
கொன்னுமிக்கள்வன் றன்னைக்கொண்டுபோய்த்தண்டஞ்செய்தெம்
பொன்னெலாமறுவுகொண்டவாங்குமின்போமினென்றான். (சு)

சுற்றிணியே தாளான் சீற்றங்கண்டெதிர்நில்லாதஞ்சிச்
சுற்றியபாசம்போலத்தொடர்ந்துகொண்டேகிழன்
ரெற்றினிவைகதான் பொன்னுக்கியம்புமென்றெதிர்நுதுச்சீறிச்
செற்றமில்சின்தையார்மேற்செறிந்தகல்லேற்றினாரே. (எ)

பொன்னெடுஞ்சைலங்கோட்டிப்புரம்பொடிபடுத்தவீரர்
சொன்னெடுத்தானையுள்கிநின் றனர்சுமந்தபார
மந்நெடுந்தகையார் தாங்கியாற்றினாடைந்தவன்பர்
தந்நெடும்பாரமெல்லாந்தாக்குவாரவரேயன்றே. (அ)

சிலையதுபொறைதோற்றாதுசிவனடிநிழலிநின்றார்
நிலையதுநோக்கிமாயநெறியிதுபோலுமென்றாக்
கொலையதுவஞ்சாவஞ்சர்கொடுஞ்சினந்திருகிவேதத்
தலையதுதெரிந்தார்கையுந்தார்களுங்கிட்டியார்த்தார். (க)

அக்கொடுந்தொழிலுமஞ்சாதிருந்தனரரணையுள்கி
யிக்கொடுந்தொழிலினாந்தாமினிநனிபொறுப்பொன்னாப்
புக்கதுகாண்டற்குள்ளம்பொருனெனவிரலிப்புத்தேண்
மிக்கதன்னொளிகண்மாழ்கிவிரிகடலமுவுத்தாழ்ந்தான். (க0)

சந்தரவிடங்கரன்பர்குழ்துயரகற்றநேரே
வந்தெழுகாட்சிபோலவந்ததுசெக்கர்வான

(டு) கரை - அளவு. விரை - வாசனை.

(சு) தறுகணா - கொடுமைபாளர். என் என்றது இகழ்வின்
மேனின்ற வினாவிடைச்சொல். அறுவு - அறுதி.

(க) வேதத்தலை - உபநிடதம். (க0) அழுவம் - பரப்பு.

மிந்தவர்மார்பந்துங்குமேனவெண்கோடுபோன்ற
தந்தரவுடுக்களெல்லாமயன் நலைமாலையொத்த. (௧௧)

சுழிபடுபிறவித்துன்பத்தொடுகடலழுவத்தாழ்ந்து
கழிபடுதனையுங்காப்பான்கண்ணுதன்மூர்த்திபாதம்
வழிபடுமவரைத்தேரூன்வன்சிறைப்படுத்ததென்னன்
பழிபடுபுகழ்போலெங்கும்பரந்ததுகங்குலீட்டம். (௧௨)

கங்குல்வந்திறுத்தலோடுங்கருஞ்சிறையரையிற்போக்கிச்
சங்கிலிகளம்பூட்டித்தவத்தினைச்சிறையிட்டென்னச்
செங்கனல்சிதறநோக்குஞ்சினங்கெழுகா வலாளர்
மங்குலினிருண்டகண்டர்தொண்டரைமறுக்கஞ்செய்தார். (௧௩)

மிடைந்தவர்தண்டஞ்செய்யவெஞ்சிறைவெள்ளத்தாழ்ந்து
கிடந்தவர்கிடந்தோன்புமேலிருந்தவன்றேடக்கீழ்மே
னடந்தவர்செம்பொற்பாதநகைமலர்புணையாப்பற்றிக்
கடந்தனர் துன்பவேலைபுலர்ந்ததுகங்குல்வேலை. (௧௪)

அந்தமிலழகன்றன்னையங்கயற்கண்ணியோடுஞ்
சுந்தரவமளிப்பள்ளியுணர்த்துவான்ரெண்டர்குழ
வந்தனைசெய்யுமார்ப்புமங்கலசங்கவார்ப்பும்
பந்தனும்மறையினர்ப்பும்பருகினூர்செவிகலார. (௧௫)

போதவானந்தச்சோதிபுனிதமெய்த்தொண்டர்க்காக
நாதமாமுரசமார்ப்பநரிப்பரிவயவர்குழ
வேதவாம்பரிமேற்கொண்டவீதியில்வரவுகாணும்
காதலான்போலத்தேர்மேற்கதிரவனுதயஞ்செய்தான். (௧௬)

கயனெடுங்கண்ணியோடுங்கட்டலிழ்கடிப்பூஞ்சேக்கைத்
துயிலுணர்ந்திருந்தசோமசுந்தரக்கருணைவெள்ளம்
பயினெடுஞ்சிகரநோக்கிப்பங்கயச்செங்கைகூப்பி
நயனபங்கயநீர்சோரநாதனைப்பாடலுற்றார். (௧௭)

(௧௩) நிகளம் - விலங்கு. மங்குல் - மேகம். கருஞ்சிறை என்ற
தில் - கருமை இழிவின்மேலது. (௧௪) கிடந்தோன் என்றது - திரு
மலை. பூமேலிருந்தவன் - பிரமன். வேலையிரண்டனுள், முன்னது -
கடல், பின்னது - பொழுது. (௧௫) அமளிப்பள்ளி - படுக்கை; இது
ஒருபொருட்டினவி. (௧௬) போதம் - அறிவு. நாதம் - நாததத்துவம்.
வயவர் - வீரர். (௧௭) பூஞ்சேக்கை - மலர்ப்பள்ளி. துயிலுணர்தல் -
நித்திரையினின்றும் எழுதல்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

எந்தாயினத்துலகுமீன்றுயெத்தேவர்க்குந்
தந்தாய்செழுங்குவனைத்தாராய்பெருந்துறையில்
வந்தாய்மதுரைத்திருவாலவாயுறையுந்
சிந்தாமணியேசிறியேற்கிரங்காயோ. (௧௮)

மூவாமுதலாய்முதுமறைவாயம்மறையுந்
தாவாதசோதித்தனிஞானபூரணமாய்த்
தேவாதிதேவாய்த்திருவாலவாயுறையு
மாவார்கொடியாயடியேற்கிரங்காயோ. (௧௯)

முன்னுமதுபொருட்குமுன்னுமதுபொருளாய்ப்
பின்னும்புதுமைக்கும்பின்னாகும்பேரொளியாய்த்
தென்னுமதுரைத்திருவாலவாயுறையு
மென்னுமகனையெளியேற்கிரங்காயோ. (௨௦)

மண்ணாய்ப்புனலாய்க்கனலாய்வளியாகி
விண்ணாயிருசுடராயித்தனையும்வேறுகிப்
பண்ணாயிசையாய்ப்பனுவலாயெங்கண்னுங்
கண்ணையென்னுமுகண்காணவாறென்கொல்லோ. (௨௧)

பொங்குஞ்சினமடங்கல்போன்றுருத்துவெங்கூற்ற
மங்கும்புரியாவருந்துன்பத்தாழ்த்துநான்
மங்கும்படியறிந்துமவந்தஞ்சுவென்கிலையா
வெங்குஞ்செவியுடையாய்கேளாயோவென்னுரையே. (௨௨)

பூட்டியருட்பாசமிருபாதம்பொறித்துடலிற்
கூட்டியடியாருளகப்படுத்தாட்கொண்டருமை
காட்டியவோவின்றென்னைக்கைவிட்டாய்வெய்யரேனை
யாட்டியொறுக்குமிடத்தாரேன்றுகொள்வாரே. (௨௩)

ஊராரூனைச்சிரிப்பதோராயென்றுன்னடிமைக்
காராயடியேனையர்வேனெதிறந்தும்
வாராயரசன்மமரிழைக்கும்வன்கண்ணையு
பாராயுந்நன்மையிதுவோபரமேட்டி. (௨௪)

(௧௮) செழுங்குவனைத்தாராய் என்றது - ஆசிரியத்திருக்கோல
மாயெழுந்தருளினமைபற்றி. (௧௯) மூவாதஎன்றது - ஈறுகெட்டுமூ
வானெரின்றது; மூத்தலில்லாத என்பதுபொருள். ஆஆர்கோடி-இ
டபக்கொடி. (௨௦) “முன்னும்—ஒளியாய் - என்றதை” முன்னிப்
பழம்பொருட்கு முன்னிப்பழம்பொருளையென்னுந் திருவாசகத்
தாலுணர்க. (௨௨) அங்கும் என்றது - இயமபுரியை.

கலிநிலைத்துறை.

என்றிரங்குவோரிருங்கொலியினஞ்சிறுரமுகை
சென்றுதாயர்நஞ்செவித்துளை நுழைந்தெனச்செல்லக்
குன்றிருஞ்சிலைகோட்டியகூடஞயகன்கேட்
டன்றுவன்சிறைநீக்குவான் றிருவுளத்தமைத்தான். (உடு)

நந்தியாதியாம்பெருங்கணநாதரைவீளித்தான்
வந்தியாவரும்பணிந்தனர்மன்னவற்கின்று
முந்தியாவணிமூலநாள்வந்ததுமுனிவு
சிந்தியாமுனம்பரியெலாஞ்செலுத்துவான்வேண்டிம். (உசு)

யாவரும்புனத்தியங்குறுநரியெலாமீட்டித்
தாவரும்பரியாக்கியத்தாம்பரிநடத்துஞ்
சேவகஞ்செய்வோராகிமுன்செல்லுமின்யாமும்
பாவகம்படவருதுமப்படியெனப்பணித்தான். (உஎ)

ஏகஞயகஞ்ஞைபூண்டெழுகணத்தவரு
நாகநாடரும்விஃப்புநரியெலாந்திரட்டி
வேகவாம்பரியாக்கியவ்வெம்பரிநடத்தும்
பாகராயினாரவார்வரும்பரிசுதுபகர்வாம். (உஅ)

துக்கியார்த்தசெம்பட்டினர்சுரிகையர்தொடுதோல்
வீக்குகாலினரிருப்புடற்காப்பினர்வெருளி
ளேக்குபார்வையர்புண்டரநுதலினரிடியிற்
ளுக்கியார்ப்பெழுநகையினர்தழன்மெழுசினத்தோர். (உக)

வட்டத்தோல்வழிபுறங்கிடந்தசையவைவாடிவா
டொட்டகையினர்சிலர்நெடுந்தோமாஞ்சுழல
விட்டகையினர்சிலர்வெரிநிடைநெடுவிசிகப்
புட்டில்வீக்கிவிற்றாக்கியபுயத்தினர்சிலரால். (உ௦)

செம்படாஞ்செய்தபோர்வையர்சிலர்பசும்படத்தான்
மொயம்புவீக்கியகவயத்தர்சிலர்கருமுகில்போ
லம்புயம்புதைகாப்பினர்சிலர்சிலரவிரும்
பைம்பொன்வாணிற்படாஞ்செய்குப்பரயத்தர்சிலரால். (உ௧)

(உடு) இரங்கொலி-முறையீடு. (உசு) பெருங்கணநாதராவார்-
நந்தி, பிருங்கி, மகாக்காளர், கும்போதரர், முதலாயினோர்.

(உஎ) பாவகம் - பாவனை. தாவும் - தாம்எனநின்றது இடைக்
குறை. (உக) உடற்காப்பு - கவசம்.

(உ௦) வட்டத்தோல் - கேடகம். வை-கூர்மை. வெரிந்-முதுகு.
விசிகப்புட்டில் - அம்புறத்துணி. விசிகம் - அம்பு. (உ௧) குப்பாய
ம் - சட்டை

பிச்சவெண்குடையார்பலர்கவரிவால்பிறங்கத்
தைச்சதண்குடையார்பலர்சல்லிகுழநாற்றி
வைச்சவெண்குடையார்பலர்வாணிலாமுத்த
மொய்ச்சவெண்குடையார்பலர்மொயம்பினரிவருள். (௩௨)

தருமமாதிராற்பொருளெனுந்தானதுஞான
கருமகாண்டமாஞ்செவியதுகாட்சியைக்கடந்த
வொருமையாம்பரமபரமாமுணர்வெனுங்கண்ண
தருமையீர்வீதிமுகத்ததுநிடேதவாலதுவால். (௩௩)

தந்திரங்களாற்புறவணிதரித்ததுவிரித்த
மந்திரங்களாற்சநங்கைதார்மணிச்சிலம்பணிந்த
தந்தரஞ்சுழல்சோமனுமருக்கனுமிதிக்குஞ்
சந்தரப்பதம்பொறைகொளத்தூங்கிருபுடைத்தால். (௩௪)

மாண்டதாரகப்பிரமமாங்கலினம்வாய்கிழியப்
பூண்டதாற்புறச்சமயமாம்பொருபடைமுரிய
மூண்டுபோரெதிர்வினைத்திகன்முடிப்பதுமுளரி
யாண்டகோமுகமந்திரமாகமேவியதால். (௩௫)

ஆண்டகோடிகளனைத்துமோர்பிண்டமாவடுக்கி
யுண்டநீர்தாமுதுகின்மேலுபநிடக்கலனை
கொண்டவாலியவைதிகப்புரவிமேற்கொண்டான்
றொண்டர்பாசவன்றொடரலிழ்த்திடவருஞ்சோதி. (௩௬)

ஆனமந்திரக்கிழார்பொருட்டன்றியும்வென்றி
மீனவன்பிறப்பறுக்கவும்வார்கழல்வீக்கி
வானநாயகனைந்தியமறையுறைகழித்த
ஞானவாள்புறவிருளேயுநக்கிவாளெறிப்ப. (௩௭)

(௩௨) பிச்சம் - வெண்குடை. (௩௩) நாற்பொருள்—அறம்
பொருள் இன்பம் வீடுஞானம். பரம் அபரமாம் உணர்வு என்றது—
பரஞானம், அபரஞானங்களை. நிடேதம் - விலக்கு.

(௩௪) தந்திரம் - சிவாகமம். தந்திரங்களாற்புறவணி தரித்தது
என்றது—வேதங்களை விளக்கஞ்செய்வன ஆகமங்களாதலின் இரு
புடைத்துஎன்றது—குளம்பின்மேலிடத்துள்ள புடைப்புகளை.

(௩௫) தாரகம் - பிரணவம். முளரி ஆண்டகோ - பிரமன். மந்
துரை-லாயம். (௩௬) கல்லணை - இது கலணைஎன தொகுத்தற் பெ
ற்றது. வாலிய-தூய.

(௩௭) மந்திரக்கிழார் - வாதவூரடிகள். மீனவன்-அரிமருத்தன
பாண்டியன்.

சாய்ந்தகொண்டையுந்திருமுடிச்சாத்தும்வாள்வையம்
வேயந்தகண்டியுந்தொடிகளுங்குழைகளும்வினையைத்
காய்ந்தபுண்டரதுதலும்வெண்கலிங்கமுங்காப்பு
மாய்ந்ததொண்டர் தம்கம்பிரியாதழகெறிப்ப.

(௩௮)

பிறக்குமாயையோர்மறந்துமிங்கணுகன்மின்பிறப்பை
மறக்குமோசையோரிம்மெனவம்மினன்பரைவேந்
தொறுக்குநோய்களைவானெனவொருவனுப்பிறவி
யறுக்கவந்தனெனப்போற்பரிச்சிலம்பலம்ப.

(௩௯)

கக்கையைச்சடைமுடியின்மேற்கரந்தனையவள்போ
லெங்கடம்மையுங்கரந்திடென்றிரந்துகாவோரி
துங்கபத்திரியாதியாநதிகளுஞ்சூழ்ப்
பொங்கிவீழ்வபோலொலியலுங்கவரியும்புரள.

(௪௦)

வாவிராறியவாலிதழ்த்தாமரைமலரோ
னவினாளுமைநாயகனன்மறைபரியா
மேவினானெனத்தானொருவெண்குடையாகிப்
பாவினாலெனமுடியின்மேற்பாணிலாக்கால.

(௪௧)

முறையினோதியபுராணமூவாறுநாமொழியு
மிறைவனாமிவன்படைத்தளித்தழிப்பவனிவனே
மறையெலாமுறையிடும்பரம்பொருளெனவாய்விட்
டறையுமாறுபோலியங்கள்ரொன்பதுமார்ப்ப.

(௪௨)

மிடைந்தமாயவாம்பரித்திரண்மேற்றிசைநோக்கி
நடந்தநாயகனன்மறைப்புரவியுநாப்ப
ணடைந்ததாலெழுந்தாளிகளண்டமுந்திசையும்
படர்ந்தபோழ்வழியாதெனமயங்கினுன்பரிதி.

(௪௩)

பள்ளமாக்குவதிடரினைப்பள்ளத்தைமேடு
கொள்ளவாக்குவபாரெலாம்விலாழிகொப்புளித்து
வெள்ளமாக்குவதுளியால்வெள்ளத்தைவெறிதா
யுள்ளதாக்குவபுள்ளுவவுருக்கொண்டபரிமா.

(௪௪)

(௩௮) வினை என்றது-சஞ்சிதவினையை. கலிங்கம் - வஸ்திரம்.

(௩௯) பரி-வேதக்குதிரை. (௪௦) ஒல்லியல்-ஈயோட்டுங்கருவி.

(௪௧) நாதல் - தோன்றல். (௪௨) இயம் - வாத்தியம்.

(௪௩) மாயவாம் புரவி என்றது—மாயையா லமைந்த நரிகளா
டிய குதிரைகளாதலின்.

(௪௪) விலாழி - வாய்நுரை. புள்ளுவம் - வஞ்சகம்.

கொய்யுளைப்பரியெழுந்ததான்கோப்பவான்கங்கை
வையையொத்ததேழ்பசும்பரிசெம்பரிமாவாச்
செய்ததொத்ததுநீர்துரந்திசைக்கயமுகத்துப்
பெய்ததொத்ததாலொத்ததுபெரும்பகன்மாலை. (சடு)

விளம்புகின்றவச்சம்புவெம்பரித்திரண்மிதிக்குங்
குளம்புகிண்டியவெழுந்ததான்குன்றிறகரிந்தோன்
வளம்புகுந்தடைவாரகுரவழிபுரிவேள்விக்
களம்புகைந்தெழுதோற்றமேயல்லதுகடாதால். (சக)

மட்புலந்திசைவான்புதைபூழியுண்மறைந்து
கொட்புறும்பரிச்சதங்கைதாரொலியினுங்குளிர்வான்
பெட்புறுங்குரலொலியினுஞ்செவியினிற்பிறிது
கட்புலன்களாற்கண்டிலர்வழிவரக்கண்டோர். (சஎ)

கலிவிருத்தம்.

தரங்கமெறிமுத்திரைவிலாழியலதார்மா
வீரங்குமொலியல்லதிரையேங்குமொலியின்ன
துரங்கமலமற்றிவைசுரர்க்கரசனின்றும்
புரங்கொலவித்திடவரும்புணரியென்பார். (சஅ)

இம்பருலகுள்ளவுலபண்டினையபாய்மா
வும்பருலகாளிபரியேகொலதுவொன்றே
வெம்பரிதிவெம்பரிகொலேழவைகளேழும்
பைம்பரிகன்யாவினையபாய்பரிகளென்பார். (சக)

வெம்பணிகளைப்பொரவெகுண்டெழுவதேயோ
பைம்புனலுடுத்தமுதுபார்முதுகுதி
மும்பருலகைப்பொரவுருத்தெழுவதேயோ
வம்பரமுகட்டளவடிக்குரமழுத்தும். (இஃ)

(சடு) பெரும்பகல்-நடுப்பகல். (சக) சம்பு - நரி - சிவபெருமா
ன். இது செம்மொழிச சிலேடை. குரம் - குளம்பு. கடாது - ஒவ்
வாது. (சஎ) பூழி - புழுதி. கொட்புறல் - கொள்ளிவட்டம்போற்
சூழல்தல். வான் - மேகம்.

(சஅ) சுரர்க்கரசன் - இந்திரன். (சக) பைம்பரிகள் - பச்சைக்
குதிரைகள். யா - பலவின்பாலில் வந்த வினாவிடைச்சொல்.

(இஃ) பணிகள் - பாதலத்தில் வசிக்கும் ஆதிசேடன் முதலிய
சர்ப்பங்கள். உம்பருலகு - தேவருலகம். அம்பரம் - ஆகாயம். அடி
குரம் - காற்குளம்பு.

உத்தரதிசைப்புரவிதெற்கடையுமாறு
மத்தகையதெற்குளவடக்கடையுமாறு
மித்தகைகுடக்கொடுகுணக்கடையுமாறுஞ்
சித்தர்விளையாடலின்வெளிப்படுத்தல்செய்யார். (௫௧)

மறைமரபுசாலவரும்வன்னியிவைபொன்னித்
துறைவனுளமுஞ்சுமிரும்பனைதொடுக்கு
மறவனுளமுஞ்சுமிமைச்சரையொறுக்கு
மிறைவமுதியுள்ளமுமினிச்சுடுவதென்பார். (௫௨)

முந்தையொருமந்திரிபொருட்டரசன்முன்னு
வந்தமிலனீகமொடரும்பரியில்வந்தாங்
கிந்தமறைமந்திரியிடும்பைதணிவிப்பான்
வந்தனர்கொல்லிப்பரிவரும்பொருநரென்பார். (௫௩)

காமனிவனேகொலறுகா லுமுகடப்பந்
தாமனிவனேகொல்பொருதாரகனைவென்றோன்
மாமனிவனேகொன்மலைவன்சிறகரிந்த
நாமனிவனேகொலெனநாரியரயிர்த்தார். (௫௪)

அடுத்திடுவர்கண்ணிறையவண்ணலழகெல்லா
மடுத்திடுவர்கைவளையையாலையென்னக்
கொடுத்திடுவார்மலைகள் கொடுத்திடுதியன்றே
லெடுத்திடுதியெங்கள்வளையெங்கள்கையிலென்பார். (௫௫)

வந்தவ்முடிமாலையெலர்சிந்தினவெடுத்துக்
கூந்தலின்மலைந்துமதன்வாகைமலர்கொள்வார்
சாந்தனையெலர்சினதனந்தடவியண்ணற்
ரேயந்தளவிலாமகித்துளும்பினவராவார். (௫௬)

பொட்டழகன்மார்பிலிடுபோர்வைகவசப்பே
ரிட்டதுமெய்நம்முயிர்தடுத்தமையினென்பார்

(௫௨) மறைமரபு என்றது - வேதத்தின் வழிநூலாகிய அஸ்வ
சாஸ்திரத்தை. வன்னி - குதிரை. பொன்னித்துறைவன் - சோழ
ன். பனைதொடுக்கு மறவன் - பனைமாலையுடைய சேரன். வழி - அ
ரிமருத்தன பாண்டியன் (௫௩) தந்திரி என்றது - சேனை காவலரா
கியசவுந்தர சாமந்தரை. பொருநர் - வீரர்.

(௫௪) கடப்பந்தாமன் - கடப்பமாலையுடைய முருகக்கடவுள். தா
ருகனைவென்றோன் மாமன் - தாருகாசுரனை வதைத்தமுருகக்கடவு
ள்மாமனாகிய திருமால். மலைவன்சிறகரிந்தநாமன் - இரத்திரன். நாரி
யர் - பெண்கள்.

கட்டழகன்மாலையதுகண்ணியெனவோதப்
பட்டதுமெய்நம்முயின்படுத்தமையினென்பார். (௫௭)

கலிநிலைத்துறை.

இசையாவ்விடிவெடுப்பவனின் திரசால
விசைகாட்டுவானெனப்பரிவீரனிலுலகைய்
பிச்சேதற்றிடமயக்கியுங்காமனிற்பெரிது
நசசமாதரைமயக்கியுமிநகனநடந்தான். (௫௮)

தாவுகந்துகமிந்தியமொத்தனசயமா
வாவுதின கணமளளர்கணமனங்களை யொத்தார்
மேலியம்மனந்தொறுமிடைவிடாதுநின்றியக்கு
மாலியொத்ததுநடுவருமருமறைப்பரியே. (௫௯)

துன்னுமின்னியமுழக்கமுந்தூரகதவொலியு
மன்னவீரர்வாயரவமுந்திசைசெவியடைப்பக்
கன்னிமாமதிவ்ருழ்க்கடிநகர்க்கரைக்காத
மென்னவெய்தினுன்மறைப்பரிப்பாகனவ்வெல்லே. (௬௦)

தாழிசையொருபேசு கொச்சகம்.

கண்டவர்கடிதோடிக்கடிநகர்குறுகிக்கார்
விண்டவழ்மணிமாடத்தடுகிறையிடைகின்ற
கொண்டலினனையார்முன்குறுகினர்மலர்செவ்வி
முண்டகவதனத்தார்முகிழ்நகையினர்சொல்வார். (௬௧)

மன்னவனெறிகோடாமந்திரடலேறே
பன்னிறவெழுமுந்நீர்ப்பறவைகள்வருமாபோற்
முன்னினவருகின்றதூரகதமுளவெல்லாம்
பொன்னெயின்மணிவாயில்புகுவனவிதுபோதில். (௬௨)

ஒல்லையிலதுமன்னற்குரையுமினெனமேரு
வில்லவனருள்பெற்றவேதியர்பெருமான்போய்ச்
செல்லதுதனையிட்டதிருமகனருகெய்தி
மல்லணிதிணிதோளாய்வருவனபரியென்றார். (௬௩)

(௫௮) பிச்சு-மயக்கம்; இது பித்து என்பதன்போலி.

(௫௯) கந்துகம், சயமா என்பன-குதிரைகள்.

(௬௦) கொண்டலினனையார் என்றது-மேகம்மைமூறுவெண்
டாதுலகிற்கு இன்பந்தருவதுபோல, ஆன்மாக்களுக்குப்பிறவ்வெப்
பொழித்துப் பேரின்பந்தரும் அருமைத் திருவாசகமருளியவர்தனூர
டிகளை. (௬௨) எழுமுந்நீர்-எழுகடல். (௬௩) செல்-மேகம்.

மருத்தெனவருகின்றமாக்கடலெனமன்னன்
 றிருத்தணிகடகப்பூண்டெரித்திடவுடல்வீங்கப்
 பெருத்தெழுமகிழ்துங்கிப்பெருவிலைமணியார
 மருத்திகொள்கலைல்கியமைச்சரைமகிழ்வித்தான். (௯௪)

எந்தரியணைநீங்கியெழுதியதலைவாயிற்
 போந்தருகொளிர்ப்பாடம்புகுந்தரியணைமேலிக்
 காந்தளின்விரனல்லார்கவரிகள்புடைவீச
 வாய்ந்தவர்புறஞ்சூழவெபரிவரவேற்பான். (௯௫)

பரனருள்விளையாடல்காட்டியபரிவெள்ளம்
 வருவன்சிறுகாலந்தாழ்த்தலுமகிவேந்தர்
 புரவலன்மனமெவள்கிப்பொய்யிதுவெனவுள்கி
 யருகணையுமையோரைக்குறித்தனனமூல்கண்ணான். (௯௬)

மன்னவனினைவாற்றான்மந்திரர்பெருமானைத்
 துன்னினர்கொடுபொயத்தோள்வலிமறமள்ள
 ருன்னரிதெனவஞ்சாதொறுத்தனருரவோர்தந்
 தென்னவர்தமையுள்கிச்சேவடிதுதிசெய்வார். (௯௭)

கலிநிலைத்துறை.

பூவார்புளரிப்புத்தேனறியாநெறிதந்தாய்
 பாவார்தென்சொற்பனுவன்மலைப்பணிகொண்டாய்
 தேவாதேவர்க்கரசேசிரியேனுறுதுன்ப
 மாவாவென்னாவஞ்சேசெலென்றயறனேயோ. (௯௮)

நெஞ்சேயுரையேசெயலேயெல்லாநினவென்றாய்
 வஞ்சேபோலுமஃதேலின்றுவாராயோ
 பஞ்சேரடியான்பாகாகூடற்பரமேட்டி
 யஞ்சேவென்னாலிதுவோவருளுக்கழகையா. (௯௯)

காவிரேருங்கண்டாநாயிற்கடையான
 பாவியேனைப்பொருளாக்கொண்டென்பணிகொண்டா
 யாவியோடிவ்வுடலுநினதேயன்றேவின
 ரேவிவாளாதிருந்தால்யாரென்னுடையானே. (௧௦௦)

(௯௪) மருத்து - காற்று. திருந்த என்றது - அகரவீறுதொக்கு வலித்தற்பெற்று திருத்தென நின்றது. (௯௫) ஆய்ந்தவர் என்றது - அமைச்சர், புரோகிதர் முதலாயினோரை.

(௯௬) உமையோர் - தண்டலாளர். (௯௭) உரவோர் - பெரியோர் - தென்னவர் என்றது - சோமசுந்தரக்கடவுளை. (௯௮) நெறி என் றது - திருவடிஞானத்தை. (௯௯) வஞ்சகம் - இதுகடைக்குறையா ய்வஞ்செனநின்றது. (௧௦௦) காவிரீலோற்பலம். ஓய் - கைவிட்டி.

அழகீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றிரந்திரங்குமன்பரிருசெவியூடேயெங்கும்
சன்றிளஞ்செவியினல்லான் களைஞரலோசைபோல
வொன்றியசின்னங்காளங்காகளமொலிக்குமோசை
வென்றிகொள்புரவிச்செந்தூடிசையெலாம்விழுங்கக்கண்டார். (எக)

வழுதியுமறிந் துவாதவூரரைவிளித்துவந்த
தொழுதுலவமைச்சர் தம்பாற்றுக்கடவிரன்புகூர்ந்தெம்
பழுதறுகருமதும்போற்பரிக்குகர்யாரையென்ன
வெழுதருமகிழ்ச்சிமேற்கொண்டளவளாயிருக்குமெல்லே. (எஉ)

பாயிருட்டலங்கீறிப்பல்கதிர்பாப்பித்தோன்றுஞ்
சேயிளம்பரிதிவானோரையராய்ச்சிறந்தகாட்சி
மேயினபாகரோடும்விலாழியாற்பரவைசெய்யும்
வாயினவாகிவந்தமாயவாம்பரிகளெல்லாம். (எங)

வண்டுமுதாரினுன் தன்மரபின்மன்னவருமுன்னாட்
கண்டறியாதகாட்சிக்கவனவாம்பரியைநோக்கி
யண்டர்நாயகன்போனமுமாயிரங்கண் பெற்றாறு
முண்டமையாவென்றுள்ளக்குறிப்பொடுமுன்கைபூத்தான். (எச)

தானென மகிழ்ச்சியென்னத்தலைநொறிவோந்தன்
மானவெம்பரிமேல்வந்தவாயவரையியந்துமிக்கா
ரானவரிவருள்யாரென்றமைச்சரைவினவையையா
யானதுவறியேனென்றார்யாரையுமறியவல்லார். (எடு)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமெலாமாதார மாகத்தாங்கு மானந்தத்தனிச்சோதியண்
டந்தாங்குஞ், சண்டமறைப் பரிதனக்காதாரமாகித் தரிக்கவொருகா

(எஉ) அளவளாய் - மனங்கலந்து. (எங) சேயிளம்பரிதி
வானோர் என்றது - துவாதசாதித்தர்களை. (எடு) மானம்-பெருமை.
இது அளத்தற்கரிய வேதத்தின்மேல் • நின்றமையால் பண்பாகு
பெயர்.

(எச) சண்டம்-வேகம். அண்டந்தாங்குஞ் சண்டமறைப்பரிஎன்
றது-இலக்குமியின் சாபத்தால் கோட்டான்வடிவமான பிரமனிட்ட
முட்டையில்லாதோன்றிய வேதப்பரியை. இதனை - “மிக்கசெழுமறை
நாவில் கமலகாதன் விழிப்புனலே விண்ணோர்களெண்மர் தம்பால்,
மைக்கடன்மேலமிர்த்த திலங்கிமீதில் மல்குகருப்பையிலாகவண்டந்
தன்னிற், நொக்கவெழுபேதமெனுமீவற்றிற்றோன்றுந்தொன்மைய
வாய்” எனவரும் வாதவூரடிகள் புராணத்தானுமுணர்க. அண்டம்-
முட்டை. குதிரையேற்றம் என்றது - ஐங்கதிபேதமும், இருவகைச்
சாரியும், நாகபந்தம், விருத்தம், நெடுவீதிமுதலிய விசித்திர விகற்ப
ங்களையும்.

லத்துமசைவிலாத, புண்டரிகத்தாளசையப்பாசரீக்கும் புனைகரத்தா
ற்பரிபூண்ட பாசம்பற்றிக், கொண்டரசனெதிர்பேர்ந்துமன்றவெங்
கள் குதிரையேற்றஞ்சிறிது காண்டியென்றார். (எசு)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இசைத்தவைங்கதியுஞ்சாரியொன்பதிற்றிரட்டியாதி
விசித்திரவிகற்பந்தோன்றவேந்தனுமவையுமன்றித்
திசைப்புலத்தவருமேலேத்தேவருமருளமேற்கொண்
டசைத்தனரசைவற்றெல்லாவுலகமுமசைக்கவல்லார். (எஎ)

ஆண்டகையவர்போனின் நவடுகணத்தவருந்தத்தங்
காண்டகுபுரவியெல்லாநடத்தினர்காட்டக்கண்டு
பாண்டியனவரைநோக்கி நுங்களிற்பதியாந்தன்மை
பூண்டவாயாவென்றானிவ்வென்றார்புரவியீரர். (எஅ)

சுட்டுதற்கரியசோதிசுருதிவாம்புரவியோடு
மட்டவிழ்தாரினுன்முன்வருதலுங்கருணைநாட்டம்
பட்டுளமயங்கித்தன்னைமறந்தெழீஇப்பாண்டிவேந்தன்
றட்டவிழ்கமலச்செங்கைதலைமிசைக்கப்பிரின்றுன். (எக)

பின்னவனுளையாலேமறைப்புண்டபெருநீர்க்குடன்
மன்னவனறிவுதோன்றவின்னெருருவையமாவீரன்
தன்னைநாங்கண்டெழுந்துதடங்கரங்கூப்பிரின்ற
தென்னெனத்தவசின்மீள்விருந்திடநாணின்றுன். (அ௦)

நிற்கின்றன முகத்தைநோக்கினேர்நின் நமறைமாவீரர்
பொற்குன்றமுபுயத்தாயுன்மன்பொருளெலாங்கொண்டுபோந்துன்
சொற்குன்றாவமைச்சன்ருளேநமக்குநஞ்சுமுனீங்கா
மற்குன்றநமர்க்குமாவழங்கினுன்வழங்கலாலே. (அக)

வானவர்தமக்கேயன்றிமனிதருக்கிசையத்தக்க
வானவன்றறிஞரிட்டவிலேவரம்பகன்றநூலின்

(எஎ) ஐங்கதியாவன-மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானர
கதி, இடபகதி. (பின்னிரண்டையுநீக்கி, சசகதி, சரகதி எனக் கூட்
டியுரைப்பதுமொன்று.) இருவகைச்சாரியாவன-வலசாரி இடசாரி
கள். இவற்றை அஸ்வநூலுட்காண்க. (எக) சுட்டுதற்கரிய சோதி
என்றது-மனவாக்கிற் ககோசரப்பட்டு நின்றவராதலின்.

(அஉ) அறிஞர்-குதிரைநூலுணர்ச்சியில்வல்லவர். நூலின்மான
முள்ளன என்றது - அசுவநூலிற்கூறிய இலக்கணங்கள் முற்றுமு
டைமையை. ஊனமில்பரிஎன்றது - “கொம்புகன்னன் திருகுகன்ன
நஞ்சபாதம் கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் டனிகுன்ற, வெம்புதழ
ற்குடலைமுகப்பரனேர்கண்ட-மண்டப்பாழ்விலங்கிபலவண்டமாதல்,
செம்பொறியாமக்கினி சித்திரங்கள்மூன்று, சிறந்தினியமட்டிற்பா
வறுபாலென்றே - அம்புவியோர்மொழிந்த பழுது” என வாதஞ்சுரடி
கள் புராணத்தில் வருதல்காண்க.

மானமுள்ளனவாய்நல்லவாசிகளுனக்குவந்த
ஆனமிப்பரிமாவிற்சும்வாணிபமுரைப்பக்கேட்டி. (அஉ)

இன்னவாம்பரிகளென்பாலின் றுநீகயி றுமாறி
நின்னவாக்கொள்ளுநீரானின்னவாம்பரியேநானே
யென்னவாயிருந்தவேனுமெனக்குமுன் நனக்குங்கொண்டு
மன்னவாகருமயில்லைபரிவிலைவழக்கீதென்றார். (அங்)

அப்பொழுதரசன்றானுமகமகிழ்ந்ததற்குநேர்த்தெம்
மெய்ப்புகழமைச்சர்தம்மின்மேம்படுவாதஆர
ரொப்பருந்திறத்தராகியும்மிடைநட்பான்மிக்க
துப்புரவுடையராளுரெனநனிசொல்லினுனே. (அச)

உரக்தவாரந்தோற்றாதுயர்மறைப்பரிமேல்வந்தார்
மரகதநிறத்துநிம்பமாலைதாழ்மார்பினுற்குந்
ருரகதங்கயி றுமாறிக்கொடுப்பவர்பொதுமையாய
துரகதவிலக்கணங்கள்சொல்லுவான்றொடங்கினுரே. (அடு)

காய்மேன்மன்னவோரிக்கடும்பரியமையம்வந்தான்
ஞாயிலந்தாண்டிச்செல்லுநாட்டமுதுமுழயாச்சால
வாயிலுதுமுழயுங்கண்டவெளியெலாம்வழியாச்செல்லுந்
தீயவெம்பசிவந்துற்றற்றின்னாதுவெனினுந்தின்னும். (அசு)

கலிவிருத்தம்.

பொருவில்சீரிலக்கணப்புரவியொன்றுதா
னொருவனதிடைவதிந் துறையினெல்லென
மருவுறுந்திருமகன்மல்லற்செல்வமும்
பெருகுறுங்கீர்த்திகளபல்கும்பெற்றியால். (அஎ)

நெய்த்திமொந்தளிர்நிறத்தநாவின
வைத்துகுளம்புகளுயர்ந்தவார்த்துநே
ரொத்திமெயிற்றினவுரமுங்கண்டமும்
பைத்திமொரப்பட்டம்போன்றபாடலம். (அஅ)

(அங்) பரிவிலை வழக்கு - அசுவவாணிப வழக்கம்.

(அச) துப்புரவு-ஐம்புலநுகர்ச்சி. (அடு) உரகதம்-சர்ப்பம்.

(அசு) ஓரிக்கடும்பரி என்றது-ஒப்பில்லாத வேகத்தையுடைய
இந்தக் குதிரைகள்-நரியாகிய வேகத்தையுடைய குதிரைகள் எனக்
கவர் பொருள்படநின்றது. அமையம்-போர்ச்சமையம். ஞாயில்-ம
மதிஹுப்பு. (அஅ) பாடலம்-பாடலமென்னும் பெயரையுடையகுதி
ரைகள்.

அகலியதுதலின்வாய்ந்தகுஞ்சிபோ
 னிகரறுகொய்யுளைநிறமொன்றாயின
 புகரறுகோணமூன்றாகிப்பொற்று
 முகமுடையனவயமொய்கொள்கோடகம். (அக)

முட்டியசமரிடைமுகத்தில்வாளினால்
 வெட்டினுமெதிர்ப்பதாய்க் குரங்குவேங்கைதோல்
 பட்டிமைநரியரிசரபம்பாய்முய
 வெட்டியகதியினலிவுளியென்பவே. (க௦)

உன்னதநீளமுண்டாகிச்சங்குவெண்
 கன்னலின்வாலியலிலாழிகால்வதாய்ப்
 பின்னமாகியதனிவன்னம்பெற்றுமை
 வன்னமுமுடையதுவன்னியாவதே. (கக)

திணிதருகமுத்திணிற்சிறந்ததெய்வாத
 மணியுளதாகியெண்மங்கலத்ததா
 யணிதருபஞ்சகல்யாணமுள்ளதாய்க்
 குணிதருநீரதுகுதிரையாவதே. (கஉ)

குங்குமங்கருப்புரங்கொழுந்திண்காரகிற்
 பங்கமான்மதமெனக்கமழும்பாலதாய்ச்
 சங்கமுமேகமுஞ்சரபமுங்கொடுஞ்
 சிங்கமும்போலொலிசெய்வதாம்பரி. (கங)

நாலுகால்களுங்கடைந்தெடுத்தாட்டினுற்
 போல்வதாய்க்கொட்டிற்சுழம்போதுசற்றுதீக்
 கோலையொப்பாகிமேற்கொண்டசேவகன்
 காலினுளடங்குவதாகுங்கந்துகம். (கச)

(அக) கோணமூன்று-முகக்கோணம். இது கோடகமென்னுங்கு
 திரையினிலக்கணங்கூறியது. (க௦) தோல்-யாளை. பட்டிமை-வ
 ஞ்சகம். அரி - சிங்கம். இச்செய்யுள் இவ்வுளின்னுங்குதிரையினி
 லக்கணங் கூறியது. (கக) உன்னதம்-உயரம். வெண்கன்னல்-வெ
 ள்ளேக்கரும்பு. பின்னமாகிய வன்னம் என்றது-கபிலநிறத்தை.

(கஉ) தெய்வதமணி என்றது-கழுத்தில் வலமாகச் சுழித்திருக்
 குந்தேவமணியை. எண்மங்கலம்-பஞ்சகல்யாண மென்பவற்றின்வி
 ரிவை, இப்படலம்-கக௦-வது செய்யுளிற்காண்க.

(கங) அகிற்பங்கம்-அகிற்குழம்பு. (கச) கொட்டிறல்-சற்றிவ
 ருதல். சற்றுதீக்கோல்-கொள்ளிவட்டம்.

அரணமுந் துருக்கமுமா றந்தாண்டிடு
முரண துவாகியிம்முற்றிலக்கணப்
புரணமெல்லாநிறைபுரவிபோந்தன
விரணவேலாய்வயதெட்டுச்சென்றதால். (கூடு)

பகைத்திறமுருக்குமிப்பரிகண்மன்னீ
யுகைத்திடத்தக்கவென்றோதிவேதநூற்
சிகைத்தனிச்சேவகர்திரும்பித்தம்மனோர்
முகத்தினேநோக்கினூர்மொய்த்தவீரரும். (கூசு)

வாம்பரிமறைக்கெலாம்வரம்புகாட்டுவ
தாம்படிண்டவாறறிவும்பிற்படப்
போம்படிமுடுக்கினூர்புரவியாவையும்
வேம்பணிதோளிணுவ்வியப்பெய்தியே. (கூஎ)

ஆத்தராய்மருங்குறையமைச்சர்யாரையும்
பார்த்தசையாமுடியசைத்துப்பைப்பயப்
பூத்தவாணகையொடுமகிழ்ச்சிபொங்கினான்
நீர்த்தனூநடத்தினுன்றெய்வமாவீனே. (கூஅ)

இருவகைச்சாரியுமெதிர்த்துவட்டமாய்
வருவழிஞெகிழிபோன்மறுகெலாமொரு
துரகதமேநிலேநின்றதோற்றமொத்
தொருவநடத்தினுரொருகணத்தினே. (கூக)

இந்நிலையலமருமிவுளிமேலொரு
மின்னிலேவேலினுன்வினவத்தங்கையின்
மன்னியகங்கண்மவிடுத்துமாநகர்
தன்னிலைகாட்டியதன்மையொத்ததே. (கூஊ)

பன்னிறமுடையவாம்பரியும்வீதியுட்
பின்னியவாவெனப்பின்னிவட்டமாய்த்
தன்னிகர்மதுரையாந்தையல்கையணி
துன்னியபன்மணித்தொடியும்போன்றவே. (கூக,

(கூடு) அரணம் - கோட்டை. துருக்கம் - மலைக்கோட்டை. புரணம் - ஓளி. (கூசு) வேதநூற்சிகைத் தனிச்சேவகர். என்றது - ஞானகாண்டத்தி னுட்கிடைசிவமே பொருளெனத் தேற்றுதலை.

(கூஎ) பரிமறை - அசுவநூல். ஞெகிழி - கொள்ளிவட்டம்.
(கூஊ) வேலினுன் என்றது - வங்கியசேகர பாண்டியனே.

இந்தியனுதவினரிடித்தபொற்சுணஞ்
 சிந்தியமறுகிடைநடக்குந்திண்பரிப்
 பந்தியினெழுந்ததுள்சுவணப்பாரின்மா
 வந்தியவெழுந்தபொற்பூழியொத்ததே. (க௦௨)

தேவருமனிதருந்திருந்துகூடலார்
 யாவருமுவப்புறவிவுளிவிட்டுமண்
 காவலன்முன்குறீஇக்கருணைமாக்கடன்
 மாவருதிருனெலாம்வகுத்துத்தேற்றுமால். (க௦௩)

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

வளங்கொள்காம்போசமிப்பரியிம்மாமந்தரமிந்தவாம்புரவி
 விளங்குகாந்தாரமிக்குரங்குளாவான்மீகமிக்கந்துகஞ்சிந்து
 துளங்கில்பாஞ்சாலமிக்கனவட்டந்துளுவமிக்குதிரையித்தூரகங்
 களங்கமிலிமயப்பருப்பதமிந்தக்கற்கியின்மண்டலங்கவிங்கம். (க௦௪)

ஆரியமிந்தப்பாடலமிந்தவச்சவங்கூர்ச்சரமிந்தச்
 சீரியதுரங்கங்கேதையமிந்தத்திறலுறுகொய்யுளையவனம்
 வேரியம்பணைசூழ்மக்கமிக்கொக்குவிரிபொழில்வாளுயுசமிந்தப்
 போரியலிவுளிபல்லவமிந்தப்பொலம்புனைதார்பெருமப்பாய்மா. (க௦௫)

கற்றவா்புகழ்சுவீரமிக்கோரங்கன்னிமாராட்டமிவ்வன்னி
 கொற்றவா்பயில்வாசந்திகமிந்தக்கோடகங்காடகங்கன்ன
 லுற்றகான்மீரமிவ்வயமிந்தவுத்தமகோணமானவமிவ்
 வெற்றிசேர்குந்தங்கந்தரமிந்தவிறல்புனையரிசவுராட்டம். (க௦௬)

விரிபொழிற்சாலிவெய்மிகுகிள்ளைவேறுதீவாந்தரமிந்தத்
 தூரகதமிந்தக்குரகதங்கொண்டல்குழ்குருக்கேத்திரமின்ன
 பரவுபல்வேறுதேயமுமுள்ளபரியெலாமிவன்றருபொருளின்
 விரவியநசையாற்கொணர்ந்திவ்வந்தார்பெருந்தகேளிர்தவாம்பரியுள்

வெண்ணிறஞ்செவப்புப் பொன்னிறங்கறுப்புமவேறறவிவிய
 நான்கு, வண்ணமுள்ளனவும்வேறுவேறைய மரபுமைவண்ணமும்வந்
 த, வெண்ணியவிவற்றின்சிதப்பிலக்கணத்தே யியம்புதுங்கேளென
 ஷிகல்கா, யண்ணலங்களிற்றற்கருமறைப்பரிமே லழகியாரடைவுற
 விரிப்பார். (க௦௭)

(க௦௨) சுவணப்பாரின்மா என்றது - தெய்வலோகத்திலுள்ள
 உச்சைச்சிரவ மென்னுங்குதிரையை. பூமி - புழுதி.

(க௦௪) குரங்கு உளை - வளைந்த புறமயிர், மண்டலம் - நாடு.
 பரிமுதலியன சாதியொருமை. (க௦௬) கன்னி - அழிவில்லாதது.

வெள்ளிசீத்திலம்பால் சந்திரன்சங்கு வெண்பனிபோல் வது வெள்ளைத், துள்ளியபுரவி மாதாளம்போது சுகிர்த்தசெம்பஞ்சியின் குழம்பிற், நெள்ளியரிந்த செம்பரிமாமை சிறைக்குயில்வண்டுகா ர்முகில்போ, லொள்ளியகரிய பரியெரியமூலா னுரோசனைநிறத்த பொற்பரியே. (க௦௬)

தெரிதரவகுத்த விரந்திரநான்குஞ் செறிந்தனமிச்சிரமிதன்யே, ருரைசெய்வார்முகமார்புச்சிவால்காலென் றுரைத்தவெட்டுறுப்பினு ம் வெண்மை, விரவியதட்ட மங்கலந்தலைவால் வியனுரமென்றலிம் மூன்று, மொருவியவுறுப்போரைந்திலும் வெள்ளையுள்ளதுபஞ்சக ல்யாணி. (க௦௭)

அணிகிளர்கழுத்திலவலஞ்சுழித்திருந் காலநிந்தவரதனையேதெய்வ மணியெனவிசைப்பர்முகந் தலைநாசிமார்பமிந்நான் குமிவ்விரண்டு பனிதருசுழியுறுகனடுப்பின் னைப்பக்கமுமொவ்வொருசுழியுந் துண்தரவிருப்பதிலக்கணமுளதிசுசுழியிலதிலக்கணவமுவே. ()

பிரிவுநவரததிலைஞ்சுழியுளதுபேர்சிரீவற்சமாநுமலி லிருசுழியாதன்முச்சுழியாதலிருக்கினுநன் றதுவன்றே லொருவறநான்குசுழிவலம்புரியாயுள்ளதுகல்லதுவன்றி யிருசுழிமுன்னங்கால்களின்மூலத்திருக்கினுநல்லதென்றிசைப்பார் களநடுவிட்டடைச்சுழியுடைப்பரிதன்ருந்தனுக்கறமிடிகாட்டு மளவதுதுன்பமடணமுண்டாங்குமவைகளைக்காலுளவாகி லுளபயந்துன்பர்களபர்குணமேலுதடுமுற்காலடிகபோலும் [கும். வளர்முழந்தாளிந்நான்கினுஞ்சுழிகளை மன்னினுந்தலைவனைவதைக்

இச்சுழியுடைய புரவிந்தியில்யாத் திருக்கினும்பழுதிவைகிட க்க, வசசமில்பரிக்குப் பிராயநாலெட்டா மவததைபத் தாருமொவ் வொன்றில், வைச்சதுமூன்று வருடமுமிடண்டு மதியமும்பன்னிரு நாளு, நிசசயித்தளந்தா ரின்னமுமொருசார் நிகழ்த்திடு மிலக்கண மதுகேள். (க௦௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

எவ்வண்ணபேதமிருந்திருந்தாலும் வெள்ளைகலந்திருந்ததானு, வவ்வண்ணப்பரிநன் றுகரும்புரவீக்ககடேனுமகன்மார்பேனுஞ், செ

(க௦௯) சுகிர்த்த-சீவிய. மை - கருமை. உரோசனை - கோரோ சனை. (க௧௦) உறுப்போரைந்தாவன - உச்சியும் நான்கு கால்களு மாகியவைத்துறுப்புகள். (க௧௧) களநடு-கண்டத்தினடு. மிடி - வறு மை. அவை என்றது - அவ்விரட்டைச் சுழிகளை. நிகளபந்தனம்-த னோபூணல். (க௧௨) அவத்தை - தகை. (க௧௩) அகம - வயிறு. வாரு ணம்-வயிற்றிலும் மார்பிலும் வெண்மைகலந்த கரும்புரவி.

வ்வண்ணமிருக்கின துசயமுள தப்படிவெண்மை சேர்ந்தாலந்த, மை
வ்வண்ணப்பரியின்பேர் வாருணமாஞ்சயங்கொடுக்கு மாற்றார்போ
ரில். (ககடு)

மகவளிக்கும்பிடர்வெருப்பு மகிழ்வளிக்கு முரவெருப்பு மணி
த்தார்க்கண்டத், தகவெருப்புப் பொருள்கொடுக்கு முகவெருப்புச்
சயங்கொடுக்கு மதன்பின்பக்கத், தகவெருப்புச் சுகம்பயக்கு மிட
வெருப்புச் சந்தானத் தழைக்குஞ்செல்வ, மிகவளர்கீகுந் தனம்பல
தானியநல்கும் வலப்புரத்து வெள்ளைமாதோ. (ககசு)

நற்புறம்வான் முகமூன்றும் வெருத்தபரி வென்றிதரு நாபி
தொட்டு, முற்புறமெல்லாம்பரிதி யெனச்சிவந்து மதியெனப்பின்
முழுதும்வெள்கும், பொற்புடைய வயப்பரிக்குப் பகல்வீசயமதியெ
னமுற்புறம்புவெள்கிப், பிற்புறமெல்லாங்கதிர்போற் சிவந்தபரிக்கி
ராவீசயம் பெருக்குமன்றே. (கக௭)

வந்தனவாலிவ்வீரண்டு வகைப்பரியும்புரவியடி வைத்தாலொ
த்த, பந்தெனவுநின்றலோ மலையெனவுமொலித்தாலோ பகடுசீறு
ம், வெந்தறுகணரியெனவும் வேகத்தாற்காற்றெனவு மிதிக்குங்கு
த்தாற், சந்தநடமகனெனவு நடக்கிலரிகளிறெனவுந் தகையவாகி.

குலமகள்போற் கவிழ்முகமுங் கருநெய்த லெனக்கண்ணுங்
கொண்கொர்போ, னிலவியசீர் வண்ணமுங்கார் நெய்தலெனக்கடி
மணமு நிறைந்துநாற்ற, மலரகில்சந் தெரிமணிப்பூ ணலங்கரிக்கி
லாளுத மகிழ்ச்சியெய்தி, யிலகுவதுத்தமவாசி யென்றுரைப்பாரி
வேதத் தெல்லைகண்டோர். (கக௭)

நூறுவிரலுத்தமவாம் பரிக்குயர்வீரெட்டுவிர னூறுநீக்கி, கூ
றுவிரன்மத்திமவாம் பரிக்கறுபத்தொன்றதமக் குதிரைக்கென்ப, வீ
றில்புகழாய்வொரு நரிப்பரியைப்பூசனஞ்செய் திறைஞ்சிப்பாச,மா
றுவராலெனமணித்தார் சதங்கைசிலம்பணிவித்து மதிக்கோமாறன்.

கொத்தவிழ்த்தார் நறுஞ்சாந்தந் கொண்டிசெழும் புகைதீபங்
கொடுத்துப்பூசை, பத்திமையாற் செய்திறைஞ்சி யெதிரிநிப்பவால
வாய்ப் புரணைநோக்கிக், கைத்தலந்தஞ் சிரமுகிழ்த்து வாழியெனப்
பரிகொடுத்தான் கயிறுமாறி, முத்தொழிலின் மூவராய் மூவர்க்குந்
தேரியாத முக்கண்மூர்த்தி. * (க௭௧)

(க௭௭) புறம் - முதுகு. கதிர் - சூரியன். (க௭௮) அரி - சிங்கம்.
நடமகன் - நாட்டியப்புவன். களிறு-யானை. (க௭௯) காரநெய்தல்-
கருநெய்தல். (௧௨௦) ஈமெட்டு விரனூறுநீக்கிக்கூறுவிரல் - என்பதத்
துநான்குவிரலளவு. பூசனம்-பூசை. ஒருநரிப்பரியை-ஒருநரியாகிய
குதிரையை. ஒருநர் இ பரியை-எனப்பிரித்துச்செம்மொழிச் சிலை
டையாக்குங்கால் ஒருநர் என்பதில் நகரம்பெயரிடைநிலை.

மேற்படி - வேறு.

உபனிபுக்கலனைவாசியொன்றலானின்மமாயக்
கவனவாம்புரவியெல்லாங்கொடுத்திடக்கவாந் துவீறு
தவனனில்விளங்குந்தென்னன்மன்பெருங்கோயிலும்பப்ப
பவனமுங்கடலும்போலக்கொண்டுபோய்ப்பந்திசேர்த்தார். (க௨௨)

வாசிவாணிபர்க்குத்தென்னன்வெண்டிகில்வரிசையாக
வீசிளுன்பாணற்கேவல்செய்தவரவென்குவாரோ
கூசிலாநேசர்க்காப்பாந்குதிரையினிழிந்தேற்றந்தத்
தூசினையிரண்டாங்ககையெனமுடிசூழினின்றார். (க௨௩)

இனையதூசிவன்பாஹார்தியிழிந்தூரின்றேற்றுச்சென்னி
புனைவதென்னிவர்கையோடும்புனைந்ததிக்குடையும்பூண்ட
கன்லராப்பூணுமன்னன் கவருமோவென்றுதம்மில்
வினவினர்வெருண்டுசொன்றாகணத்தனிவீரரெல்லாம். (க௨௪)

அறந்தருகோலான்வெவ்வேறபுரிவயவரயார்க்கு
நிறந்தருகலிங்கமீந்தானேந்தவையாங்கியன்பிற்
சிற்றந்தளுள்வடிவாய்வந்தார்செழுமறைப்புரவியோடு
மறைந்தனர்மறைந்தாரொக்கமாயவாம்பரிமேல்வந்தார். (க௨௫)

இருமைக்குந் துணையாய்நின்றவிருபிறப்பாளர்க்கேற்ப
வருமைத்தாஞ்சிறப்புநல்கியவரிடத்தவரையும்த்துப்
பருமத்தயானேவேந்தன்பகற்கதிர்வானத்துச்சி
வருமப்போதெழுந்தூசெம்பொன்மாடீன்கோயில்புக்கான். (க௨௬)

எனைமந்திரருந்தத்தமிழ்புகப்புரவிபார்த்த
மானகராருந்தத்தமனைபுகப்பரியின்பாக
ரானவர்தாமுங்கோயிலடைந்துதம்வினையாட்டெல்லா
மீனெடுங்கண்ணினுட்குவினம்பினரிருந்தாரன்றே. (க௨௭)

நரிபரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆட்படலம் ௬௮ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௨௯௨௫.

(க௨௨) தவனன்-சூரியன். பவனம்-காற்று

(க௨௪) ஓடு-பலிப்பாத்திரம். திக்குடை - திக்காகிய ஆடை. க
னல் - விஷம். (க௨௬) பருமம் - கவசம். (க௨௭) பரியின்பாகர் என்
றது - வேதப்புரவியின்மேல் வந்த சோமசுந்தரக்கடவுளை.

உ
சிவமயம்.

அறுபதாவது,

ப ரி ந ரி ய ற் க் கி ய ப ட ல ம்.

கலிநிலைத்துறை.

ஞானநாயகஞ்ஞையானரிபரிவெள்ள
மானவாறுரைசெய்துமீண்டப்பரிநரியாய்ப்
போனவாறுகண்டமைச்சரைப்புரவலன்கறுப்ப
வானவாறுபோல்வகைநீர்வந்தவாறுரைப்பாம். (க)

நெருங்குதூரியமுழக்கமுந்தானையுநிமிர
மருங்கிலாதவர்வந்தெதிர்மங்கலமேந்த
வரங்கொல்வேலிஞானருளியவரிசையோடணந்து
புரங்கொல்வேதியர்க்கன்பர்தந்திருமனைபுகுந்தார். (உ)

உடுத்தசுற்றமுங்கழகமுமொட்டியருட்பு
மடுத்தகேண்மையால்வினவுவாரவரவர்க்கிசைய
வெடுத்தவாய்மையான்முகமனுமகிழ்ச்சியுமீந்து
விடுத்தவாதஞ்ஞராளிகள்வேறிடத்திருந்து. (ங)

கரந்தைகுடியவாலவாய்க்கண்னுதஞ்ஞமன்
றிரந்தவண்ணமேயாங்கொடுபோகியவெல்லாம்
பரந்தவன்பருந்தாணங்கொண்டம்மையும்பணிகொண்
டரந்தைநீர்த்தனனன்றியுமரசனுக்கிசைய. (ச)

நல்லவாம்பரிசெலுத்தினனமக்கினிக்கவலை
யில்லவாம்படியாக்கினனின்னமொன்றுல்கை
வெல்லவாம்படிதன்னருள்வினைக்குமானந்தம்
புல்லவாம்படியெமைத்தவம்பூட்டுவான்வேண்டும். (ரு)

என்றவாதாரந்தலைக்கொளவிகபரத்தாசை
யொன்றுமின்றியேயுணர்வினுக்குள்ளுணர்வாகத்

(உ) தூரியம் - வாத்தியம். தானை-சேனை. நிமிர - நெருங்க. மருங்கு - இடை. அரங்கொல்வேல் - அரத்தினாலரவிச்செய்தவேல். புரம்-திரிபுரம். (ங) கழகம் என்றது-இடவாருபெயராய்க் கல்விபயின்றுர்மேல் நின்றது. (ச) அரந்தை - பிறவித்துன்பம்.

(ரு) உலகை என்றது - அவனவளதுவென்று சுட்டப்படும்பிரபஞ்சத்தை.

துன்றுபூரணமாகியசந்தரச்சோதி
மன்றுளாடியசேவடிமனம்புதைத்திருந்தார். (சு)

நானையுந்திருவாலவாய்நாயகன்றமரை
யாளமண்சுமந்தருளுமென்றதனையுங்காண்பா
ணானவெம்பரித்தாளிபோர்ப்புண்டமெய்கமுவி
மீளவேண்டுவான்போற்கடல்குளித்தனன்வெய்யோன். (எ)

ஈசனாடல்வெம்பரிக்குழாத்தெழுந்தசெந்தாளான்
மாசமுழ்கியவண்டத்தைவானிலாவென்னுந்
துசிலானவைதுடைப்பவனெனமணித்தொகுதி
வீசமர்ழியுண்முனாத்தனன்வெண்மதிக்கடவுள். (அ)

சேயதாரகைவருணமாதீட்டியவான
மாயவேட்டினையிருளெனுமஞ்சனந்தடவித்
துயவானிலாவென்னும்வெண்ணெசிறுந்றுடைப்பான்
பாயவேலையின்முனாத்தனன்பனிமதிக்கடவுள். (க)

கள்ளொழுக்குதாரீனவன்கடிமனைபுகுந்த
புள்ளுவப்பரிநள்ளிருட்போதுவந்தெய்தப்
பிள்ளையாகியமதிமுடிப்பிரான்வினையாட்டா
லுள்ளவாறுதம்வடிவெடுத்தொன்றொடொன்றுசாவும். (க௦)

சங்கினொசையும்பிடைபன்றையோசையஞ்சரிந்த
மங்குலோதியரமுகுறலோசையும்வடந்தாழ்
கொங்கைசேப்புரக்கையெறியோசையுங்குளிர
வெங்குநாஞ்செவிபருகுவமின்னமுதென்ன. (க௧)

வாம்பரித்திரளாகிநாமணித்தரைச்சுமந்து
தாம்புசங்கிலிதொடக்குண்டுமத்திகைதாக்க
வேம்பலுற்றனம்பகலெலாமிப்பொழுதீண்டு
நாம்படைத்தனநம்முருநம்விதிவலத்தால். (க௨)

காணகந்தனிலொழுநாண்முதலிந்தக்கவலை
யானதுன்பநாமறிந்திலமின்னமுமார்த்த
மானவன்றொடர்வடுக்களமுத்திகைத்தழம்பும்
போனவன்றினிப்புலருமுன்போவதேகருமம். (க௩)

(சு) பூரணம் - நிறைவு. (எ) தமர் என்றது - வாதவூரடிகளை.

(அ) தாசு - வஸ்திரம். (க) தாரகை - நட்சத்திரம். வருணம் -
எழுத்து. (க௨) மத்திகை - குதிரைச்சம்மட்டி. ஏம்பல் - வருத்தம்.
விதிவலம் - ஆகூழின்வன்மை. (க௩) புலர்தல் - விடிதல்.

உள்ளமாரநாந்தின்பதற்குன்சரிந்தொழுது
நொள்ளைநாகிலநந்திலமுழைந்தனையொதுங்கும்
கள்ளநீள்கவைக்கான்ருண்டுமில்லினிக்கடலை
கொள்ளினோடுபைம்பயமுபுற்கொள்வகையடாதால். (க௪)

நாடிக்காவலன்மருனார்நகருளார்கண்டாற்
சாடிக்காய்வரேபுலருமுன்சங்கிலித்தொடர்நீத்
தோடிப்போவதேகுழ்ச்சியென்றுக்கமுற்றொருங்கே
கூடிப்பேசினவனாவாய்க்குறுநரிக்குழாங்கள். (க௫)

வெறுத்தகாணமுங்கடலையும்விரும்பினகோழமுன்
றுறுத்தநாகுநந்தலவனைச்சங்கிலித்தொடரை
முறித்தகால்களிற்சட்டியகயிற்றொடுமுனையைப்
பறித்தவனையிட்டெழுந்தனபோம்வழிபார்ப்ப. (க௬)

நின்றநீணிலைப்பந்தியுனெருங்குமாரிரையைச்
சென்றிதாவிலவளையிறுச்சிதைபடக்கடித்து
மென்றுசோரினயக்குடிப்பனவீக்கியமுனையோ
டொன்றவோடவையண்டத்திலுறுசெய்வனவால். (க௭)

ஊனையோசைகேட்டிம்மெனவுறக்கநீத்தெழுந்து
கானைவீரராய்மந்துரைகாப்பவர்கெருந
லாளிபோல்வகுபரியெலாநரிகளாய்மற்றை
யோளிமானிரைகுடர்பறித்துண்பனகண்டார். (க௮)

காண்டலுஞ்சிலவலியுளகடியமுன்னரணந்
தாண்டியோடினசிலநரிசாளரமுழையைத்
தூண்டியோடினசிலநரிசுருங்கையின்வழியா
லீண்டியோடினநூழில்புக்கேகினசிலவே. (க௯)

முடங்குகாலுடைச்சம்புவுழும்படைந்தாற்ற
வடங்குமோரியுங்கண்குருடாகியநரியு
மொடுங்குநோயுழந்தலமருமிகலனுமோடு
மிடங்கன்கண்டிலபந்தியிற்கிடந்தனவேங்கி. (௨௦)

(க௪) நொள்ளைநாகு-கட்புலனில்லாத நத்தைகள். நந்து-சங்கு.
அனை-வனை. (க௫) குழ்ச்சி ஆலோசனை. ஊக்கம் - மனவெழுச்சி.

(க௭) அண்டம் - பீஜம். (க௮) ஒளி-ஒழுங்கு.

(க௯) அரணம் - கோட்டை. சாளரம் - பலகணி. முழை-துவா
ரம். சுருங்கை - கள்ளவழி. நூழில் - கரந்துறைவழி.

(௨௦) ஒரி - கிழநரி. இகலன் சம்பு - நரி.

கீட்டியோடினார்வெருட்டுவோர்கீழ்விழக்கடித்துத்
தட்டியோடுவசிலவெதிர் தடுப்பவரடிக்
மொட்டியோடுவசிலகிடந்துளையிட்டிரங்கும்
குட்டியோடனைத்தெயிலிறக்குதிப்பனசிலவே. (௨௧)

மறம்புனைந்தவேன்மீனவன்மாளிகைத்தள்ளிப்
புறம்படைந்தவிந்நரியெலாம்பொய்கையுய்யான
மறம்பயின்றநீண்மனைமறுகாலயங்கவலைத்
திறம்படர்ந்தபன்மாடநீணகரெலாஞ்செறிந்த. (௨௨)

மன்றுஞ்சித்திரகூடமுமாடமுமணிசெய்
குன்றுந்தெற்றியுமுற்றமுநாளொடுகோள்வந்
தென்றுஞ்சுற்றியபொங்கருமெங்கணுநிரம்பி
யொன்றுஞ்சுற்றமோனேயிட்டிழல்வனநரிகள். (௨௩)

கரியினோசையும்பல்லியவோசையுங்கடுந்தேர்ப்
பரியினோசையுமின்றமியோசையும்பாணர்
வரியினோசையுந்நிரம்பியமணிநகரெங்கு
நரியினோசையாய்க்கிடந்ததுவிழித்ததுநகரம். (௨௪)

விழித்தஞாளிகள்விழித்தனகேகையம்வெருவி
விழித்தகோழிகள்விழித்தனமதுகரம்வெருண்டு
விழித்தவோதிமம்விழித்தனகுருகினம்விரைய
விழித்தவாரணம்விழித்தனகருங்கொடிவெள்ளம். (௨௫)

அட்டில்புக்கனநினைத்தினையழற்பசியுருக்கப்
பட்டடுக்கியகருங்கலமுருட்டுவொரு
சுட்டசோறுபல்லுணவுவாய்மடுப்பனகுழந்த
குட்டியுண்ணவுங்கொடுப்பனகூவிளிகொள்வ. (௨௬)

(௨௨) உய்யானம் - பூந்தோட்டம். அறம்பயின்றநீள் மனை-த
ருமசத்திரம். மறுகு - வீதி. கவலை - முத்தெருக்கடுமிடம்.

(௨௩) தெற்றி - திண்ணை. முற்றம் - முன்றில். நாள் - நட்சத்
திரங்கள். கோள் - நவக்கிரங்கள். பொங்கர் - சோலை.

(௨௪) வரி - இசை. நகரம் - இடவாகுபெயராய் ஆஃரிணைச்
சொல்லாய் நிறறலால், விழித்ததுஎன ஆஃரிணையொருமை முடிபு
தந்தார். (௨௫) ஞாளி - நாய். கேகையம் - மயில். மதுகரம் - வண்டு.
குருகினம் - பறவைக்கூட்டம். வாரணம் - யானை. கொடி - காக்கை.

(௨௬) சுட்டசோறு - வெந்தஅன்னம். கூவிளி - பேரிழைச்சல்.

புறவுபூவைபைங்கிள்ளைகள் பூத்தலைச்சேவல்
 பிறவும்வாருவறுதங்கியபிள்ளையைக்கொடுபோய்
 நறவுநாரியகுமுதவாய்நகையெழக்கி
 புறவுபோல்விளையாடுவெஹுசெய்யாவால். (௨௭)
 பறிப்பவேரொடுமுன்றில்வாய்ப்படர்பசுங்கொடியைக்
 கறிப்பனுகிளங்காயெலாங்கரும்புதேன்கவிழ
 முறிப்பவாயிட்டுக்குதட்டுவவண்ணொய்மொய்ப்பத்
 தெறிப்பஹுளையிட்டாடுவதிரிவனபலவோ. (௨௮)
 ஆயிரம்பொரிதிரிமருப்படல்கெழுமேட
 மாயிரங்கருந்தாதுநேரக்கையவேன
 மாயிரங்கவிரளையூட்டவிர்தலைக்கோழி
 யாயிரங்குறும்பார்ப்பொடுமாருயிர்செகுப்ப. (௨௯)
 பின்றொடர்ந்துநாய்குரைப்பொடுதொடர்ந்திடப்பெயர்ந்து
 முன்றொடர்ந்துயிர்செகுப்பனவெஞ்சினமூட்டி
 வன்நடம்புயமன்னர்போய்வலிசெயப்பொருது
 கன்றிவந்துசெம்புனலுக்கடிப்பனவநந்தம். (௩௦)
 பன்றிவாய்விடுமிரக்கமும்பல்பொறிமுள்வாய்
 வென்றிவாரணச்சம்மையுமேழகத்தொலியு
 மன்றிநாய்குரைப்போசையுமாடவார்ப்பு
 மொன்றியுளையாய்நரிக்குரற்கொப்பதுண்டொருசா. (௩௧)
 கங்குலெல்லையகாணியநகர்கண்விழித்தாங்கு
 மங்குளேய்பெருவாயில்கடித்தலுமாறு
 தெங்குமீண்டியநரியெலாமிம்மெனவோடிப்
 பொங்குகாரிருட்டுணியெனப்போயினகானம். (௩௨)
 ஈநிலாச்சிவபரஞ்சடிரவிவந்தெறிப்பத்
 தேறுவாரிடைத்தோன்றியசிறுதெய்வம்போல

(௨௭) புறவு-புற. பூ தலை சேவல் - முண்முருக்கம்பூவை யொத்த சூட்டுப்பொருந்திய தலையையுடையசேவல். ஊறு - துன்பம்.

(௨௯) பொரிதிரிமருப்பு - பொறுக்குப்பொருந்திய முறுக்கிய கொம்பு. கருந்தாது - இரும்பு. எனம்-பன்றி. ஆயிரம்-அளவின்மை மேல்கின்றது. (௩௧) இரக்கம் - இதில் அம் பகுதிப்பொருள் விருதி இரக்கு-முழுக்கம். வாரணம் - சேவற்கோழி. மேழகம் - ஆடு.

(௩௩) தேறுவாரிடைத்தோன்றிய சிறுதெய்வம்போல என்றது-சிவஞானத்தால் பதியிலக்கணத்தையாராய்வாருக்குத்தத்துவங்கள் தோற்றுமின்ற அவ்வத்தெய்வங்கள் பொய்த்தேவர்களாகக்கழிந்து தத்துவங்களைக் கடந்துநின்ற ரிட்களசிவம்பொருளாய் னின்ற விளக்கலை.

மாறிலாதபன்செங்கதிர்மலர்ந்துவாளெறிப்ப
வீறுபோயொளிமழுங்கினமீன்கண்மெல்லாம். (௩௩)

அண்டருக்கரிதாகியமறைப்பொருளாழகைத்
தொண்டருக்கெளிதாகிமண்சுமந்தருள்வருத்தங்
கண்டருட்கழல்வருடுவான்கைகளாய்ரமுவ
கொண்டருக்கவெங்கடவுளுங்குணகடலுதித்தான். (௩௪)

கவனவெம்பரிசெலுத்திமேற்கவலைதீர்த்துள்ளே
சிவமுணர்ந்தவர்சிந்தைபோன்மலர்ந்தசெங்கமல
முவமையிலபரம்பொருளுணர்ந்துரையிறந்திருந்தோர்
மௌனவாயெனவடங்கினமலர்ந்தபைங்குமுதம். (௩௫)

பந்தியாளர்கன்யாதெனப்பகர்துமென்றச்சுஞ்
சிந்தியாளெழுந்தொல்லேபோய்த்திரண்மதங்கவிழ்க்குந்
தந்தியானரசிதைகொளுமிருக்கையைச்சார்த்து
வந்தியாவுடல்பணிப்புறவந்ததுமொழிவார். (௩௬)

காற்றினுங்கடுங்கதியவாய்க்கட்கினியனவாய்
நேற்றுவந்தவாம்பரியெலாரின்றவாம்பரிக்குக்
கூற்றெனும்படிநரிகளாய்நகரெலாங்குமுமி
பூற்றஞ்செய்துபோய்க்காட்டகத்தோடியவென்றார். (௩௭)

கருத்துறுதவிச்சொல்லெனுகடியகால்செவியார்
துருத்தியூடுபோய்க்கோபமாஞ்சுகிதமுன்மூட்டி
யெரித்ததீப்பொறிசிதறிடக்கண்சிவந்திறைவ
ஹுருத்தவாறுகண்டமைச்சரும்வெருவினரொதுங்கி. (௩௮)

அமுதமுண்டவனஞ்சுமுண்டாலெனமுதனாட்
சுமரவெம்பரிமகிழ்ச்சியுட்டாழ்ந்தவனவையே
திமிரவெங்குறுநரிகளாய்ச்சென்றவேவென்றோ
வமரரஞ்சியவாணையானரஞ்ராமுந்தான். (௩௯)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அருகிருக்குந்தொல்லமைச்சர் தமைநோக்கிவாதஆ ராளியெ
ன்னுங், கருகிருட்டிமனக்கள்வனம்முடைய பொருண்முழுதுங்கவர்

(௩௪) கைகளாயிரம் என்றது - சூரிய கிரணத்திற்குக் கரம்
என்பதோர் பரியாயநாமமாதலின்.

(௩௫) உள்ளே - சிவமுணர்ந்தவர் என்றது - ஆன்மாவீடத்து
விரவிய சிவத்தைத் தரிசித்துநின்ற வாதஆரடிகளை.

(௩௬) சுமரம் - போர். திமிரம் - இருள். அஞர் - துன்பம்.

ந்துகாட்டிற், குருதிநிணக்குடர்பிடுங்கித்தின்று திரிநரிகனெல்லாங்
 ரீதிரையாக்கி, வரவிடுத்தானிவன்செய்த மாயமிதுகண்டிரோ மதி
 தூவ்வல்லீர். (ச0)

இம்மாயஞ்செய்தானை யென்செய்வதெனவுலகிலெமருக்கெல்
 லாம், வெம்மாசபடுபாவம்பழியிரண்டும்படவிழுக்குவிளைத்துத்தீய,
 கைம்மாறுகொன்றான் பொருட்டினியாமேதுரைக்கக் கடவே
 மென்று, சம்மாதுசிரந்தாக்கியெதிராடாதிருந்தாரச்சூழ்வல்லோர்கள்
 அவ்வேலைமனக்கினியபரிசெலுத்தியரசகாரியன் னுக்கி
 வெவ்வேலைமனக்கவலைவிடுத்தனமென் தகமகிழ்ச்சிவிளைவுகூர
 மைவ்வேலைவிடமுண்டவானவனைநினைந்தறிவுமயமாயின்ப [டே.
 மெய்வ்வேலையிடைவீழ்ந்தார் வினைந்ததறியார்வந்தார் வேந்தன்மா

வந்தவரைச்சிவந்தவிழிப் பொறிசித்தறக்ககெடுத்துமறவோனோ
 க்கி, யந்தமிலாப்பொருள்கொடுபோய் நல்லவையப்பரிகொடுவந்தழகி
 தாகத், தந்தனையன்றோவரசகருமமுடித்திசைநிறுத்தத் தக்கோர்
 நின்றோ, லெந்தவுலகுளரேயோ வெனவெருண்டானதுகேட்ட வீ
 சன்றெண்டர். (ச1)

குற்றமேதப்புரவிக்கெனக்கேட்டார்கோமகனுங்குற்றமேது
 மற்றதாலரையிரவினரியாகியயனின் துரவியெல்லாஞ்
 சென்றுவார்குருதியுரிணஞ்சித்தறக்குடர்பிடுங்கித்தின்றுநேர்வந்
 துற்றபேர்க்குற்றமிழைத்தூர்கலங்கக் காட்டகத்திலோடிற்றன்றே.

கண்னுமிகவசமும்போற்காரியஞ்செய்தொழுகியதுங்காலம்
 பார்த்தெம், மெண்ணரியந்தியீட்டங் கவரவதற்கோநின்னமைச்சி
 னியற்கைகன்றும், புண்ணியவேதியர்மரபிற் பிறந்தனமென்றொரு
 பெருமை பூண்டாயே, பண்ணியகாரியம்பழுது பிறராகிற்றண்டிக்
 கப்படுவென்றான். (ச2)

தண்டலாளர்களிவனைக் கொடுபோய்நம்பொருண்முழுதுந்தடி
 த்துமீர்த்து, மிண்டினுல்வலிசெய்தும்வாங்குமெனவெருண்டாசன்
 விளம்பக்கூற்று, மண்டுமேன்மறஞ்செய்யும் வலியுடையார்கதிரை
 யிருளெடுத்துப்பற்றிக், கொண்டிபோளுலென்னக் கொடுபுறம்போய
 றவோரைக் கொடுமைசெய்வார். (ச3)

(ச4) இழுக்கு - மறுவு. சம்மாது-இதில் து பகுதிப்பொருள்
 விருதி; வாளாது என்றற்போல. (ச5) புரவி - சாதியொருமை.

(ச6) பிறராகில் தண்டிக்கப்படுவென்றான் என்றது - அந்த
 ணரை அரசனெறுத்தல் மதுநூல்முறை யன்றென்பதை விளக்கி
 நின்றது. (ச7) தடுத்து என்றது - கீறிய கீற்றினின்றும் தப்பாது
 நிறுத்துதலை.

கதிர்நோக்கிக்குகைமூட்டுங் கடும்பகலுச்சிவிலிரவிக்கடவுணை
ர்ரின். நெதிர்நோக்கநிலைநிறுத்திக் கரங்களிலுநுதலிலுங்கல்லேற்றி
ச்செந்தீப். பிதிர்நோக்கத் தவரொறுப்ப வாற்றாராய் வீழ்ந்திருளைப்
பிளப்போன்செந்தீ, மதிநோக்கத்தனிச்சுடரை யழைத்தழுதுதுதி
செய்வார் வாதுவார். (சஎ)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நாதவோநாதமுடிவிறந் தநாடகஞ்செய்
பாதவோபாதகளுமென்னைப்பணிகொண்ட
வேதவோவேதமுடிவின்விளைந்ததனிப்
போதவோபோதநெறிகடந்தபூரணவோ. (சஅ)

ஐயவோவென்னுடையவன்பவோவன்பர்க்கு
மெய்யவோமெய்யிஷ்வினையேன்றலைவைத்த
கையவோசெய்யகழற்காலவோகாலனைக்காய்
செய்யவோவேதப்பரியேறுஞ்சேவகவோ. (சக)

அத்தவோகல்லாக்கடையேனையாட்கொண்ட
பிதகவோபொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ்
சித்தவோசித்தந்தெளிவித்தெனையுத்த
முத்தவோமோனமயமானமூர் உதியவோ. (ச௦)

ஒருபோகு கொச்சகக்கலிப்பா.

என்றேறியபுகழ்வேதியிரவருந்துதிசெவியிற்
சென்றேறலும்விடையேறுசுந்தரன்மற்றிவாசெயலை
மன்றேறவுமுடிமேனநிமண்ணேறவுமுதியா
என்றேறியதேநோடும்விண்ணடைந்தேறவுநீனந்தான். (௫க)

(சஅ) நாதஎன்றது - நாதத்ததுவாவடிவனாய் ஆன்மாக்களைப்
பெத்தத்திறசெலுத்தும் ஊனநடனமுடைமையை. நாதமுடிவிறந்த
நாடகஞ்செய்பாதவோ என்றது—அப்பிபத்ததைக் கழற்றி முத்தி
யிற்செலுத்தும் ஞானநடன முடைமையை. போதவோ போதநெறி
கடந்தபூரணவோ, என்றமை முறையே அபரஞானம், பரஞானங்
கையருள்வோனென்பதை விளக்கின்றன.

(௫௦) பொய்யுலகைமெய்யாகப்பேதிக்குஞ் சித்தஎன்றது—ஆன்
மாக்களுக்குப் பக்குவம்வருவிக்கப் பொய்யாகியஅவனவனது வென்
னும் பிரபஞ்சத்தை மெய்மையாகப் பேதித்து வினைக்குத்தக்கபடி
யூட்டுவோளுதலின். சித்தந்தெளிவித்தெனையாண்ட முத்தஎன்றது—
சாதாரத் திருவுருக்கொண்டவந்தருளி ஆன்மதரிசனமும், ஆன்ம
சுத்தியும், ஆன்மலாபமும்பெற அருளின்மையை.

(௫க) மன்று - சூரை. முதியான் என்றது - வந்தியாகிய மூதா
ட்டியை.

கங்கைப்புனல்வடிவாகியகௌவைத்திரைவையைச்
சங்கச்சரியறலாமலர்த்தாரோதியைநோக்கா
வங்கக்கடல்பேருழியில்வருமாறெனவெவரு
மிங்கற்புதமடையப்பெருகென்றானருள்குன்றன். (102)

தும்பைச்சடைமுடியானெருசொல்லாடவுமுன்னான்
வம்பைப்பொருமுலையால்வரிவளையால்வெவழுத்துங்
கொம்பைத்தவங்குலைப்பானடுங்கோபங்கொடுநடக்குங்
கம்பைப்பெருநதியிற்செங்குந்தியால்வரும்வையை. (103)

பத்திக்குளிர்கமுகின்குலைபரியக்கரைமுரியக்
குத்திப்பழஞ்சிதறச்செறிகோட்டங்களைவீட்டி
முத்திக்கொடுகதலிப்புதன்முதுசாலிகள்பரித்துத்
தத்திப்பலதருவேரொடுந்தள்ளிக்கொகியதே. (104)

பல்லாயிரஞ்செந்தாமரைபரப்பிக்கொடுவரலா
னல்லாயிரங்கண்ணானெழினயக்குங்குளிர்நளினங்
கல்லாரமுங்கடிமூல்லைபுங்கரும்புங்கொடுவரலால்
வில்லாயிரங்கொடுபோர்செயும்வேள்வீரனுமானும். (105)

மணிமாலையும்மலர்மாலையுஞ்சிதறாவிற்றுருங்கே
யணிகாஞ்சியுமொளிசங்கமமலறப்புடையெறியாக்
கணியாவெழின்முகதாமரைகண்ணீரொடுங்கவிழத்
தணியாமுனிவுடனாடியதடங்கண்ணியர்போலும். (106)

வரையுந்திய்மதுமூல்லையினெம்பாறயிர்மருத்த
தரையுந்தியகரும்பின்குறைசாரோடுவரன்றி
யிரையுந்தெழுதாரீரவையையிந்நந்கர்வைகுந்
திரையுந்தெழுதடறம்மிடஞ்சென்றாலவைபோலும். (107)

கல்லென்றதிர்சும்மைப்புனல்கடிமாமதிற்புறம்போ
யில்லங்களுஞ்சிறிதுச்சிலுமறித்திட்டிருங்கடல்வாய்ச்

(102) கங்கைப்புனல் வடிவாகிய வையைஎன்றது - குண்டோ
தரணிமித்தம் முன்கங்கையையே வையையாக வரச்செய்தமையை.
கௌவை-ஒலி. சரி - வளை. அறல் - கருமணல். பேர்ணுழி-மகாப்பீர்
எய்காலம்.

(103) வம்பு - கச்சு. (104) கோட்டம்-வயல். முத்தி - முத்தியெ
னவலித்தற்பெற்றது. புதல்-புல். வாழையைப்புலன்என்றது - புறக்கா
முனவே புல்லெனப்படுமே என்ற குத்திரத்திற்காண்க.

(106) இது செம்மொழிச் சிலேடையாதலின் நதிக்குக் கூறுங்
கால். காஞ்சி-ஓர்விருட்சம். முகதாமரை - முகம்போலுள்ள தாமரை.
கண்ணீர்-கள்ளாகிய நீர்எனப் பொருள்கொண்டது.

(107) இரை-ஒலி. (108) துச்சில்-சிறுகுழிசை.

செல்லுங்கலநாவாய்பலதிலிப்போற்சமந்தேகிப்
புல்லம்புரிசையுந்தள்வியுள்புகுகின் ததையன்றே. (ஞஅ)

மறுகும்பலபொருளாவணமணிவீதியுமன் றுஞ்
சிறுகங்கணமதமாரிரைசேருந்தெருவும்போய்
முறுகுஞ்சினமொடுதெண்டிரைமூரிப்புன றுவிக்
குறுகும்படிகண்டஞ்சினர்கொடிமாநகருள்ளார். (ஞக)

சிலர்மைந்தரையெப்பார்களுஞ்சிலர்மைந்தரைக்காண
தலமந்தழுவாருஞ்சிலரங்கைத்தளிப்பற்றிக்
குலமங்கையர்தமைக்கொண்டியப்போவார்களுக்குறுகுந்
தலமெங்கெனத்திகைப்பார்களுந்திமாறுகின்றாரும். (சு௦)

பொன்னுள்ளனபணியுள்ளன பொருள்பேணல்செய்வாரு
மன்னுஞ்சிலபொருள்கைக்கொளமற்பார்களுமாட
மின்னுங்கொடிநெமொளிகைமேலேறுகின்றரு
மிந்நன்னகர்துயர்மூழ்குதற்கேகேதுவென்பாரும். (சுக)

நேற்றும்பரிநரியாமினநெமொநகரெங்கு
மூற்றஞ்செய்தவென்பார்களுமொருகாலமுமிந்த
வாற்றின்பெருக்கிலையென்றயர்வாருங்கடலரசன்
சீற்றங்கொடுமுன்பேரல்வருஞ்செயலேகொலென்பாரும். (சுஉ)

நங்கோமகன்செங்கோல்பிழைத்தனதேவெனநவில்வா
ரங்கோல்வளைபங்கன்வளையாட்டோவெனவறைவா
ரிங்காரிதுதணிப்பாரெனவிசைப்பாரிதுதணிப்பான்
பொங்காலமுண்டருன்சந்தரனலதியாரெனப்புக்ல்வார். (சுந)

அடுத்தாயிரங்குண்டோதாரெதிரேற்றிருந்தகல்வாய்
மடுத்தாலுமிதடங்காதெனமதிப்பாரிதுதனையு
மெடுத்தாயிரமுககங்கையினிறைவன்சடையேறக்
கொடுத்தாலலதடங்காதிதன்கொடுங்கோபமதென்பார். (சுச)

வானாழிநதியாயிரமுகத்தால்வருவதுபோ
லானாதெழுந்தந்தணியாவாறுகண்டன்பு
தானகியசிவனன்பரையொறுக்குந்தறுகண்ணர்
போனாந்தமதகத்தேயுளபொருள்பேணுதல்கருதா. (சுரு)

(ஞஅ) புல் என்றது - கழுகு. தெங்குமுதலியவற்றை.

(ஞக) கண்ணிது இடைக்குறையாய் கணவென நின்றது.

(சுச) ஆயிரமுகம் - ஆயிரத் துறைகள்

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வழுதிதனம்மர்விட்டேதமதுரைநாயகன்பாலேகி
யழுதிசைபாடுந்தொண்டிலகப்படும்பாதம்போற்றித்
தொழுதுகொண்டறிவாயுறுஞ்சகப்பெருங்கடலின்மூழ்கி
யெழுதுசித்திரம்போன்மன்னியிருத்தனர்வாதவூரர். (சுசு)

பரிநரியாக்கியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் சுசு - க்ரு - திருவிருத்தம் - ௨௯௯௧

அறுபத்தொன்றாவது,

ம ண் சு ம ந் த ப ட ல ம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பண்சுமந்தமதைந்நாடரும்பொருள்பதஞ்சுமந்தமுடியார்மனம்
புண்சுமந்ததுயர் தீரவந்தபரிநரிகளாயடவிபோனபின்
விண்சுமந்தசுரந்தியெனப்பெறுகுவித்தவையையிதுவிடையவன்
மண்சுமந்துதிருமேணிமேலடிவடிச்சுமந்தகதையோதுவாம். (க)

கருங்கடற்றிரையிடைக்கிடந்துசுழல்கலமெனக்கனமுகடளாய்
வரும்புன்றயரவையுட்கிடந்துநகர்மறுகியுட்கமறவேலினு
றொருங்கமைச்சரைவிளித்துநீர்கரைசுமந்தொதுக்கிவருமோதநீர்ப்
பொருங்கதத்தினையடக்குவீரெனவமைச்சருந்தொழுதுபோயினார்.

வெறித்தடக்கைமதயானைமந்திரிகள்வேறுவேறுபலகுடிகளுங்
குறித்தெடுத்தெழுதியெல்லையிட்டளீவுகோல்கிடத்திவரைகீறியே
யறுத்துவிட்டெருகரெங்கனும்பறையடைந்தனதுவிமொளெலாஞ்
செறித்துவிட்டவரவர்க்களந்தபடிசெய்மினென்றுவருவித்தனர். ()

மண்டொடுங்கருவிகுடையாளருமரஞ்சுமந்துவருவார்களும்
வீண்டொடும்படிநிமிர்ந்துவண்பெடுவிநிபசுந்தழைபலாலமுங்
கொண்டதிர்த்துவருவாரும்வேறுபலகோடிகுடியகுழாமுநீர்
மொண்டருந்தவரு மேகசாலமெனவருபுனற்கரையின்மொய்த்தன

(உ) பரவை - பரப்பு. (ங) பறையதைந்து என்றது - இயற்
றுவோன் றொழிலுக்கு ஏவுவானும் வினைமுதலாதலின்.

(ச) பலாலம் - வைக்கோல். மேகசாலம் - மேகபடலம்

கிட்டுவார்பரிநிறுத்துவாரவருட்டுவாரடிகிடத்துவா
ரிட்டுவார்தழைநிற்புவார்விளியெழுப்புவார்பறையிரட்டுவார்
வெட்டுவார்மணலெடுத்துவார்செவ்வெருட்டுவார் கடிதுதுடுமெனக்
கொட்டுவார்கரைபரப்புவாருவகைகூருவார்குரவைகுழுவார். (௫)

கட்டுவார்கரை யுடைப்பநீர்க்கெல் கண்டுகெஞ்சது கலங்குவா
ர், மட்டிலாதமுனி வெண்ணையன்னையினி யாறுகென்றெதிர் வண
ங்குவார், கொட்டுவார்மண லுடைப்படங்கமகிழ் கொள்ளுவார்குர
வைதுள்ளுவா, ரெட்டுமாதிரமு மெட்டவாயொலி யெழுப்புவார்ப
றையிரட்டுவார். (சு)

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

இந்நிலையுரி லுள்ளார்யாவாக்குங்கூலியாளர்
துன்னிமுன்னளந்தவெல்லேதொழின்முறைமணடுசெய்வா
ரந்நிலைகரின்றென்கீழ்த்திசையுள்ளளவிலாண்டி
மன்னியநரைமுகாட்டியொரு கதிபேர்வந்தியென்பார். (எ)

செவியுணவானவே தகிரப்பொருளுணர்ந்துசெந்தி
யவியுணவூட்டுமீசனன்பரி னுறநோற்ற
தவரிதைபேறுதுய்ப்பாடாபிலாக்கனையொப்பார்
சகையுறுபிட்டிவிற்துணடொழிலினுடமியளாவார். (அ)

வைகலுமவித்தசெவ்விப்பிட்டினைமருங்குநான்கு
கைகளாய்முனைத்தமுக்கட்கும்பினையரும்புமூர்த்
செய்க்திர்முகத்தாநத்தகேறலையாலவாயெம்
மையினையகத்தானோக்கியன்பினாலருத்துவிற்பார். (க)

வளைந்தமெய்யுடையவாந்தமாதவநரைமுகதாட்டிக்
களந்தபங்கடைப்பான்கூலியாள்கிடையாமலாற்றத்
தளர்த்தினியென்னேமன்னன்நீண்டிக்கினென்செய்கேனென்
துளந்தமொறிக்கடலுடையநாயகனையுன்னு. (கர)

பிட்டுவிற்துண்டுவாமும்பேகையேனிடம்பையென்ப
தெட்டுணையேனுமின்றியிரவியெங்கெழுமென்றிந்நான்
மட்டுநின்னருளாலிங்குவைகினெந்நின் றுவந்து
விட்டதோரிடையுறையமீனவண்ணையாலே. (கக)

(௫) பரிநிறுத்தல் - குதிரைமரங்களைநிறுத்தல். அரவருட்டல் -
பாம்புபோல வைக்கொலாலுருட்டுதல். (சு) மாதிரம்-திசை.

(சக) எழுகென்று என்றதில் - எழுக என்னும் வியங்கொளீ
றுதொக்கது.

துணையின் நிமக்களின் நித்தமரின் நிச்சுற்றமாகும்
பணையின் நியேன்றுகொள்வார்பிறரின் நிப்பற்றுக்கோடாம்
புணையின் நித்துன்பத்தாழ்ந்துபுலம்புறம்பாவியேற்கின்
நிணையின் நியிர்த்தத்துன்பமெய்துவதறனோவெந்தாய். (கஉ)

தேவர்க்குமரியனாகுந்தேவனையன்பராவார்
யாவர்க்குமளியனாகுமீசனேவேந்தனானைக்
காவற்செங்கோலார்சீற்றங்கடுகுமுன்கூலியாளா
யேவற்செய்வாரைக்கானேனையேனினியென்செய்கேன். (க)

கூலியாள்வருவதுண்டோவென்றுதன்கொங்கைமுற்றத்
தாலிபோற்கண்ணீர்சோர்வாள்குறித்துமுன்பருத்தும்பிட்டை
வேலைநீர்நூலங்காணமிசைந்தவரிடம்பைதீர்ப்பான்
பாலினேர்மொழியாள்பாகமறைத்தருட்படிவங்கொள்வான். (கச)

குறட்குநீரருத்திவையைக்குடினையாயொழுங்குங்கங்கை
யறற்குழல்பிரிவினாற்றாதன்பிலைவளைக்காண்பான்
மறக்கயனெடுங்கனாவஞ்சித்துவடிவமாறிப்
புறப்படுவானைப்போலப்போதுவான்போதழர்த்தி. (கரு)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அழுக்கடைந்தபழந்துணியொன்றறைக்கசைத்துவிழுத்தொண்டர்
குழுக்கடந்தவிண்டைநிகர்சுமையடைமேற்கூடைகலிழ்த்
தெழுக்கடந்துதிசைகடந்திட்டிணைகடந்ததிருத்தோண்மேன்
மழுக்கடைந்துவிளங்கியவாய்மண்டொதிண்படையேந்தி. (கக)

திடங்காதல்கொண்டறவோர்திருவேள்விதருமமுது
மிடங்காவல்கொண்டிறைவாளருத்தமுதுமினிதுண்டு
மடங்காதபசியினர்போலன்னைமுலைப்பாலருந்த
மடங்காதபெருவேட்கைமகவுபோற்புறப்பட்டார். (கஎ)

ஆலுமறைச்சிரமுடியாரடிக்கமலநிலங்கூடக்
கூலிகொடுத்தென்வேலைகொள்வாருண்டோவென்றென்
றோலமறைத்திருமொழிபோலுரைபரப்பிக்கலுழ்கண்ணீர்
வேலையிடைப்படிந்தயர்வாள்வீதியிடத்தனைகின்றார். (கஅ)

(கச) ஆலி-மழைத்துளி. (கரு) பேரூதம்-நூனம்.

(கக) இண்டை - கண்ணிமாலை. (கஎ) வேள்விதரு மமுது-அ
விபுணவு.

தந்தைதாய்பிறின்றுவருகின்றதனிக்கூலி
மைந்தனார்வாய்மலருங்குரல்கேட்டுவந்தியுந்தன்
சிற்தையாருவமிழந்தால்கூர்ந்தார்செல்வமகந்த்
தந்தபோதெழுமகிழ்ச்சிதலைக்கொள்ளப்பறம்போந்தான். (கக)

அன்னையெனத்தன்பாலின்னருள்சுரந்துவருகானே
தன்னையழைத்தெனக்களங்ககரையடைத்துத்தருவாயோ
வென்னவிசைக்குளளாகவடைக்கின்றெனனக்கண்ணை
பின்னையதற்கிடுங்கூலியாதென்றான்பெருமுதியான். (உ௦)

பிட்டிடுவேனுனக்கென்றாள்தற்கிசைந்துபெரும்பயிதத்
துட்டிடநான்மிகமெலிந்தேன்சவைப்பிட்டிலுதிர்ந்தவெலா
மிட்டிடுவாயதுமுந்தத்தின்றுநானினைப்பாறிக்
கட்டிடுவேனின்னுடையகடையென்றன்கரையில்லான். (உ௧)

தெள்ளியடுசிறுணாடிசிக்கடைந்தபொதிநீக்கி
யள்ளியெடுத்தருந்தப்பாவென்றிட்டாளரைக்கசைத்த
புள்ளியுடைகதுகினீத்தான்புறத்தானைவிரித்தேந்தி
யொள்ளியதென்றவளன்புமுடன்கூட்டியமுதுசெய்தான். (உ௨)

அன்னையுலத்திம்பாலினரியசுவைத்திடுதந்தத்
தென்னவாயுலகாண்டிருவாலவாயுடைய
மன்னப்பிரான்நனக்கேயாமென்றென்றவாய்மலரந்து
சென்னியசைத்தமுதுசெய்தார்நீவாய்நஞ்சமுதுசெய்தார். (உ௩)

தந்தையொடுநாயின்றித்தனிக்கூலியாளாக
வந்தவெனக்கொருதாயாயருள்சுரந்துமாறாத
வந்தவினைப்பொழித்தனையேயினிவேலைத்தலைச்சென்றுன்
சிற்தைகளிப்பெழுவேலைசெய்வேனென்றிசைத்தெழுந்தார். (உ௪)

தந்திவாய்மருப்பிடறிவருங்குடினைத்தடங்கரையில்
வந்தியான்வந்தியானென்றேட்டில்வரைவித்துப்
புந்தியாலுரையானாற்பொருளினுளப்பரிய
வந்திவான்மதிசசடையார்கரையடப்பாராயினார். (உ௫)

வெட்டுவார்மண்ணமுடிமேல்வைப்பார்பாரமெனக்
கொட்டுவார்குறைத்தெடுத்துக்கொடுபோவார்சுமலிவிழத்
தட்டுவார்சுமையிறக்கியெடுத்ததனைத்தலைபடியக்
கட்டுவாருடன்சுமந்துகொடுபோனார்கரைசொரிவார். (உ௬)

(உ௭) கரையில்லார் என்றதில் கரை - அளவு.

(உ௮) சிக்கம் - உறி. இது ஈறுதொக்குநின்றது

இவ்வண்ணமிவ்ரொருகாலிருகான்மண்சுமந்திளேத்துக்
கைவ்வண்ணமலரகன் றக்கதிர்முடிமேல்வெழுந்த
மைவ்வண்ணனறியாதமலரடிசெம்புனல்சுரந்து
செவ்வண்ணம்படைப்பவொருசெழுந்தருவின்மருங்கணைந்தார். (1)

தருமேவுமலைமகளுஞ்சலமகளுமதியாமற்
றிருமேனிமுழுதுநிலமகடண்டித்திளைப்பெய்தக்
குருமேவுமதிமுடியைக்கூடையணைமேற்கிடத்தி
வருமேருவனையார்தம்வடிவுணர்ந்துதுயில்கின்றார். (2அ)

அத்தருவேயாலநெடுந்தருவாகவிலைபுரட்டித்
தத்திவரும்புனலடைப்பார்சநகாதிமுழுதுணர்ந்த
மெய்த்தவராய்க்கண்களிப்பமெய்யுணர்ச்சிமோனமயச்
சுத்தவருத்தெளிவிப்பாரெனத்துயிலுந்துயிலுணர்ந்தார். (2க)

ஆடுவார்சாமமெனத்தித்திக்குமமுதவிசைப்
பாடுவார்நகைசெய்வார்தொழில்செய்வார்பரக்கடையக்
கோடுவார்மணல்குவிப்பார்குதிப்பாந்துளெழவடிபாய்ந்
தோடுவாருடன்மீள்வாருன்மத்தரெனவிருப்பார். (2உ)

வேலையினாலறவருந்தியிளைத்தார்போன்மெய்வேர்வை
காலமிசைமூசசெறிந்துவாயொளியாற்காற்றழைத்துச்
சாலநெடும்பசியினர்போற்றளர்ந்தடியாளிடம்பிட்டின்
மேலடைந்தவிருப்பினராய்மீன்மெவள்பாலணைவார். (2ங)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

இடும்பைநோய்வெள்ளநீந்தியின்பநீர்வெள்ளத்தாழ்ந்த
கோடும்புறமுதியாண்முன்போய்க்கூறுவார்கோலுக்கேற
விடும்புகரைகளெல்லாமடைபுகின்றவின்னங்
கடும்பசியுடையேனன்னேபிட்டிகெடுத்தினென்றார். (2உ)

ஆங்கவளப்போதட்டிற்றுணவளித்தாளையன்
வாங்கியங்கையுநாவுங்கனவெழுவாயிற்பெய்து

(2எ) செழுந்தருளென்றது - கொன்றைவிருட்சத்தை இதனை
“நிறங்கிளர் கொன்றை நீழனிரைமண லணையதாக” என்னும்வாத
பூரடிகள் புராணத்திற்காண்க.

(2உ) கோடு - நீர்க்கரை, கோட்டுஎன்பது - கோடு என தொ
குத்தப்பெற்றது. அமுதம் - விட்டவாகுபெயராய் - இனிமை மேல்
கின்றது.

பாங்கிருகொடி றுமொற்றிப்பதமுறப்பருகிக்கொண்டு
நீங்கிமுன்போலப்போர் துநெடுகரையடைக்க லுற்றார். (௩௩)

பிட்டுவாய்மிதப்பவுண்பார்பெருவலியுடையார்போல
வெட்டுவாரெடுத்தமண்ணைக்கொண்டுபோய்வேற்றுப்பங்கிற்
கொட்டுவாருடைப்புமாறுகொள்கைகண்டார் துத்திண்டோ
உட்டுவாரயனின் றுரைத்தமுவுவார்களிப்புத்தாங்கி. (௩௪)

எடுத்தமண்கூடையோடுமிடறிவீழ்வார்போலாற்றின்
மடுத்திடவீழ்வாரீந்திவல்லையோய்க்கூடைதள்ளி
யெடுத்தகண்கரைமேலேறியடித்தடித்தீரம்போக்கித்
தொடுத்தகட்டவீழ்ப்பர்மீளதுன் னுவர்தொடுவார்மண்ணை. (௩௫)

கொட்டுமண்சுமந்துசெல்வார்கூடையையுடைப்பில்வீழத்
தட்டுவாரெடுப்பார்போலத்தாவிவீழ்க்கலையிலோட
விட்டொருமாததைப்பற்றியிடப்பர்திண்கரையிலேற
முட்டுவாரசுழியிலாழ்வாரசேட்சென் றுமுனைப்பர்மீள்வர். (௩௬)

கொட்டினைக்கழலப்பார்ப்பார்கோப்பர்கோவிடையாப்பிட்டுத்
தட்டுவருயிர்ப்புவிகித்தள்ளரின் றினைப்பர்க்குகிற்
பிட்டினை நுகர்வார்வேலைவினைகெடப்பிறர்க்குமள்ளி
யிட்டொருசுசுநோக்கிககைப்பர்கையிரண்டுந்தாங்கி. (௩௭)

வானத்தின்மண்ணிற்பெண்ணின்மைந்தரிற்பொருளிலாசை
தானற்றுத்தமையுநீதுத்தகத்துவமுனர்த்தயோகர்
ஞானக்கண்கொண்டேயன் றிராடருஞ்சோதிமண்ணேற
ஞனக்கண்கொண்டுநகாணவுடன் விளையாடல்செய்னான். (௩௮)

அருளிஞலுலகமெல்லாமாக்கியுமளித்துநீத்தும்
பெருவிளையாடல்செய்யும்பிறைமுடிப்பெருமானிங்ங
னெருவிளையாடல்செய்யவோசுகோற்கையராசி
யருகுன்றேவல்கொள்வாரடைகரைநோக்கப்புகார். (௩௯)

நேட்டலையொதுங்கியோடநிவப்புறவரைபோலிட்டுக்
கட்டியகரைகளெல்லாகணடுகண்டொப்புநோக்கி

(௩௯) மண்கூடை - உருபும்பயனுந்தொக்க இரண்டாம் வேற்
றுமைத்தொகைநிலைத்தொடராதலால், “சாதி ருழு உப்பரண்”
என்னுஞ்சூத்திரத்திற், பிறஎன்ற மிகையால் நிலைமொழி யீறுதிரி
யாதுரின்றது. (௩௭) மாறுஞ்ச்ச என்றது - ஆளோட்டிகன்பிறம்புற்
புடைத்தோட்டிலை. (௩௮) தமையுநீத்து என்றது-தற்போத னெ
ழித்தமையை. தத்துவம்—உண்மைநிலை.

யட்டமேசெல்வார்திங்களாயிரந்தொழுதான்பேரால்
விட்டபங்கடைபடாமைகண்டனர்வெகுளிமூண்டார். (ச௦)

வந்திக்குக்கூலியாளாய்வந்தவன்யாரென்றேழுடிச்
கந்தர்ப்பெனெனேர்நின்றகாளையைநோக்கியேடா
வந்தப்பங்குள்ளவெல்லாமடைபட்டதெவனீயின்ன
மிந்தப்பங்கடையாய்வாளாதிருத்தியாறம்பீயென்றார். (ச௧)

வேறுவாயாதுதம்மையுணர்ந்தவர்வீறுதோன்ற
வீறிலாநிறுமாப்பெய்தியிருந்தனநாகமேலிட்
டாறுவந்தடித்தபங்கிலடைகரைகல்லிச்செல்ல
மாறுகொண்டோச்சுவஞ்சுமயங்கினூர்வலியகோலார். (ச௨)

யித்தனோவிவன்றனென்பாரல்லதுபேய்கோட்பட்ட
மத்தனோவிவன்றனென்பார்வந்தியையலைப்பான்வந்த
வெத்தனோவிவன்றனென்பாரிந்திரசாலங்காட்டுஞ்
சித்தனோவிவன்றனென்பாராரென்றூத்தெளியோமென்பார். (ச௩)

பாடல்விஞ்சையனோவென்பார்பண்ணினூற்பாணிக்கேற
வாடல்விஞ்சையனோவென்பாரரும்பெற்றதெவ்வத்தாழ்ந்து
வாடியமகனோவென்பாரிசைபடவாழ்ந்துகெட்ட
வேடவிழ்தாரினூர்வார்மகனிலவன்கொலென்பார். (ச௪)

கரும்பனும்வீரும்பநின்மகட்டழகுடையனென்பா
ரரும்பெறலிவன்றன்கூலிக்காட்செய்ததெவனோவென்பா
ரிரும்பெருங்குரவரற்றதமியனோவென்பார்வேலை.
புரிந்தவனல்லென்பாரதுமேனிபுகளுமென்பார். (ச௫)

கூளியுங்கொண்டான்ருனேகணக்கிலுங்குறிக்கச்சொன்னான்
வேலையுஞ்செய்யானின்சொல்விளம்பினுங்கேளான்கல்லின்
பாலதைமுளையேயாகிப்பராமுகம்பண்ணிநின்ற
னேலநாமிதனைவேந்தற்குணர்ந்துதுமென்றுபோனார். (ச௬)

தலைமகன்றிருமுன்றூழ்ந்துசாற்றுவாரடிகேளிந்த
வலைபுனன்கரார்த்தம்பங்கெலாமளந்தவாற்றான்

(ச௦) அட்டம் - குறுக்கு. இது திசைச்சொல். திங்களாயிரத் தொழுதா ளென்றது - ஆயுள்வரை யறைசெய்யும்துலோருளொ ருசாரார் பத்துமாதம் ஓராபுளாகக் கோடலின்.

(ச௦) கந்தர்ப்பன் - மன்மதன். (ச௨) வலியகோலார்என்றது- வேலைவாங்கும் அதிகாரிகளை. (ச௫) இரும்பெருங் குரவர் - தாய்த் ந்தையர். இரும்பெரு - ஒருபொருட் பன்மொழி.

மலையினும்வலியவாகச்சுமந்தனர்வனோந்தமிழ்நாண்
விலைநரையாட்டிதன்பங்கடைத்திலன்வென்றிலேலோய். (சஎ)

வேளையும்வனப்பினுலேவென்றவனொருவன்வந்தி
யானெனவங்கேவந்தபுதித்தனனரசர்செல்வக்
காளையோற்களிப்பன்பாமொவென்காலம்போக்கி
நீளுவன்வேலையொன்றுநெஞ்சினுநீனைதல்செய்யான். (சஅ)

ஆண்டகைவனப்பைநோக்கியடிக்கவுங்கில்வேமஞ்சி
யீண்டினேமென்றுகூறவிம்மெனவமைச்சரோடும்
பாண்டியனெழுந்தநாம்போய்ப்பங்கடைபட்டவெல்லாங்
காண்டிமென்றெறிநீர்வையைக்குடிவனாய்கரையைச்சார்ந்தான். (இ)

எடுத்திண்கரைகளெல்லாமிறைமகனுன்னத்தோகை
மடுத்தனனோக்கிச்செல்வான்வந்திபங்கடைப்பாரின்றி
யடுத்தனோன்கரையுங்கல்லியழித்தெழுவெள்ளனோக்கிக்
கடுத்தூன்றெங்குந்நுணிக்கவைச்சுமந்தடைப்பானென்றான். (இ௦)

வள்ளநன்கோபங்கண்டமாறுகோற்கையரஞ்சித்
தள்ளருஞ்சினத்தராகித்தடக்கைதொட்டித்தூப்பற்றி
யுள்ளொடுபுறங்கீழ்மேலாயுயிர்தொறுமொளித்துநின்ற
கள்வனையிவன்றன்வந்தியாளெனக்காட்டினின்றார். (இ௧)

கண்டனன்கனன்றுவேந்தன்கையிற்பொற்பிரம்புவாங்கி
யண்டமுமளவிலாதவுயிர்களுமாகமாகக்
கொண்டவன்முதுகில்வீசிப்புடைத்தனன்கூடையோடு
மண்டினையுடைப்பிற்கொட்டிமறைந்தனனிதைந்தசோதி. (இ௨)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பாண்டியன்முதுகிற்பட்டது செழியன்பன்னியருடம்பினிற்
ட்ட, தாண்டகையமைச்சர்மேனி மேற்பட்டதரசினங்குமரர்மேற்ப
ட்ட, தீண்டியகழற்கால்வீரர்மேற்பட்டதிவுளிமேற்பட்டதுபருமம்,
பூண்டவெங்கரிமேற்பட்டதெவ்வுயிர்க்கும் போதன்மேற்பட்டவத்த
ழும்பு. (இ௩)

பரிதியும்தியும்பாம்புமைங்கோளும்பன்னிமற்படைத்தநாண்மீனு
மிருகிலம்புனல்காலெரிகடுங்கனல்வானென்னுமைம்புதழுங்காருஞ்
சுருதியுமாறுசமயவானவருஞ்சுரர்களுமுனிவருந்தொண்டின்
மருவியமுனிவர்கணங்களுமப்பட்டமதுரைநாயகனடித்தழும்பு. (இ௪)

(சஎ) சுமந்தினரென்றவிடத்து - சுமந்தனரென்றும்பாடம்.

(சஅ) கில் எதிர்மறைப்பொருளையுணர்த்தும்ஒரிடைச்சொல்.

(இ௦) சுமந்து - முதனிலையொருவருந்த, பிறவினைவினைபெய்ச்சம்.

வானவர்மனிதர்நாகர்புள்விலங்குமாசுணஞ்சிதலெறும்பாதி
யானபல்சரமூமலைமரங்கொடிபுல்வாதியாமசரமும்பட்ட
ஆனடைகருவும்பட்டனதமும்போதித்தனவுயிரிலோவியமும்
தானடிபட்டசராசரசடங்கடமக்குயிராயினேன்றழும்பு. (100)

துண்ணெனமாயோன் விழித்தனன்மலச்சோதியும்யாதென
வியந்தான், விண்ணவர்பெருமான் வெருவினெனவானேர்வேறுளார்
மெய்ப்பனிப் படைந்தார், வண்ணயாழியக்கர் சித்தர்சாரணர்தம்
வெப்படாவுடம்பினிற்பட்ட, புண்ணையாதென்று தத்தமிற்காட்டி
மயங்கினர் புருந்தவாறறியார். (101)

ஏகநாயக நெவ்வுயிர்களுந் தானையென்பதுமன்பினுக்கெளி
ய, னாகியதிறனுங் காட்டுவானடிபட்டங்கொரு கூடையென்கொட்
டி, வேகநீர்சுருங்கக் கரையினையுயர்த்தி மிகுத்துடன்வேலைநீத்தொ
ளித்துப், போகியவாறு கண்டுகொற்கையர்போய்நரையாட்டியைத்
தொடர்ந்தார். (102)

வன்புதாழ்மனத்தோர் வலிசெயலின்ன மன்னனென்மறுச்சு
முண்டேயோ, முன்புபோகியவாளென்செய்தானென்றாய் முடியு
மோவினியெனத்திரங்கி, யென்புபோல்வெனத்த குழலினுக்கட
லிறைவனைநோக்கிரின்றிரங்க, வன்புதேனாகவருத்தியசிற்றா ணமு
துசெய்தருளினாருளால். (103)

கண்ணுதனந்திகணத்தவார்விசும்பிக்கதிர்விதிப்பியவிமான
மண்ணிடயிழச்சியன்னைவாவென் றவல்லவைத்தமர்ப்பூமழையும்
பண்ணிறைநீதவோதையும்வேதப்பனுலுந் துந்துபியைந்தும்
விண்ணிடைரிமிர்ச்சிவனருடைந்தோர் மேலியசிவபுரத்துய்த்தார்.

மன்றடையானேர்கூடை மண்கொட்டிமறைந்ததுமடைகரை
நீண்ட, குன்றெனவுயர்ந்ததன்மையுந்தம்மேற்கோலடிபட்டதுநோ
க்கி, யென்றன்மேற்பட்டதென்றன்மேற்பட்டதிதுவெனவதுவென
வமைச்சர், நின்றவருணர்த்துநிகழ்ச்சியும்பிற்பானிகழ்ச்சியுநோக்
கியந்நிருபன். (104)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

உள்ளத்தாசங்கைபூண்டானுகமண்ணுடைப்பிற்கொட்டிக்
கள்ளத்தாராகிப்போனார்க்கனத்தாராகிச்சேனை

(105) ஒவியமும் தானடிபட்ட என்றது - சித்திரங்களுயிரில்ல
னவாயினும் உடம்போடு கூடிநின்றலின். (106) வண்ணமயாழ் என்
றது - பெருவண்ணமுதலிய பாடற்றொழிலமைந்த வீணையை.

(107) நந்திகணத்தவர்தான் என்றது - நந்திராயனார் லேவப்பட்ட
சிவகணத்தவரை (108) ஆசங்கை - ஐயம். கணத்தாராகி என்றது -
திருவுருவந்தோற்றத்து நின்றனராதலின்.

வெள்ளத்தார்பிறருங்கேட்பமீனவற்குவகைவெள்ளங்
கொள்ளத்தாமழைத்தாகாயவாணியாற்கூறலுற்றார். (௧௧)

மறத்தாறுகடந்தசெங்கோல்வழுதிரின்பொருள்களெல்லா
மறத்தாற்றினீட்டப்பட்டவனையவைபுனிதமான
திறத்தாலேநமக்குநம்மைச்சேர்ந்தவர் தமக்குமார்வ
முறத்தாவீல்வாதவூரனுதவினாதுதலாலே. (௧௨)

அனையனேமறுக்கஞ்செய்தாயரும்பிணப்புலவுத்தீவாய்
வனநரித்திரானையீட்டிவாம்பரிய இத்தந்தேங்
கனையிருட்கங்குற்போதிருகழிந்தனபின்னுந்தண்ட
வினையர்பால்விடுத்துத்துன்பம்வினேத்தனையதுபொருதேம். (௧௩)

வரும்புனல்பெருகப்பார்த்தேம்நந்திகைப்பிட்டுவாங்கிப்
பருகிவந்தாளாய்மாறுபட்டனமன்போகட்டுப்
பொருககையுயரச்செய்துபோகியவ்வன்னேபோல்வாள்
பெருகியவிடும்பைதீர்த்தேம்பேருலகடையச்செய்தேம். (௧௪)

இத்தனையெல்லாஞ்செய்ததினைப்பொருட்டிந்தவோத
வித்தகன்றன்மையொன் றுமறிந்திலேவெட்கையென்பால்
வைத்துனங்கிம்மையோமெறுமையுந்தேடித்தந்த
வுத்தமன்றொடைசந்தாதிப்புறப்பற்றுமொழிந்தநீரான். (௧௫)

நிறையுடையிவனையிச்சைவழியினுனிந்துத்தியான்ற
மறைவழியின் றுநீதிமன்னவர்க்களந்தவாழ்நான்
குறைபடாதாளுச்செவ்வவாரியுட்குனித்துவாழ்ச்சென்
நிறையவன்மொழிந்தமாற்றமிருசெவிநிரப்பத்தென்னன். (௧௬)

அச்சமுற்றுவகையீர்ப்பவதிசயவெள்ளத்தாழ்த்து
பொச்சமிலன்பரெங்குற்றாரெனப்புகுந்துதேடி
நச்சரவசைத்தகூடனாகன்கோயினண்ணி
விச்சையிலிருக்கின்றாரைக்கண்டுபோயிறைஞ்சிவீழ்ந்தான். (௧௭)

தொல்லேநீருலகமாண்டுசுடுதுயர்நரகத்தாழ்
வல்லவென்னறிவுக்கேற்றவண்ணமேசெய்தேனீரென்
னெல்லேதீர்தகைப்பேராய்வந்திகபரவேதுவாகி
யல்லல்லெம்பிறவிநோய்க்குமருமருந்தானீரையா. (௧௮)

(௧௨) மறம்-பாவம். (௧௪) மாறு - அடி. (௧௬) மறைவழி என்ற
து-வேதத்தின்வழி தூலாகிய மறுதான்முறையை.

(௧௭) பொச்சம் - பொய். விச்சை - சிவஞானம்.

செறுத்துநானும்மையெண்ணுதிழைத்தவித்தீங்குதன்னைப்
பொறுத்துநீர்முன்போலுங்கன்புலியெலாங்காவல்பூண்டு
மறுத்துடைத்தாள்வதாகென்றிரந்தனன்மண்ணிலாசை
வெறுத்தவாநகையுட்டோன்றவேந்தனைநோக்கிச்சொல்வார். (௧௯)

பாய்திரைபுரளுமுந்நீர்ப்படுகடலுலகுக்கெல்லா
மாயிரஞ்செங்கணன்போலரசவீற்றிருப்பீருங்க
னாயகனருளிச்செய்தவண்ணமேநயந்துசெய்வீர்
தாயவரன்றோதுங்களுமுல்சேர்ந்தொழுகவல்லார். (௨௦)

உம்மைநானடுத்தநீராலுலகியல்வேதநீதி
செம்மையாலிரண்டுநன் றாய்த்தெளிந்ததுதெளிந்தநீரான்
மெய்ம்மையாஞ்சித்தசுத்திவிளைந்ததுவிளைந்தநீராற்
பொய்ம்மைவானவரினீந்திப்போந்ததுசிவன்பாற்பத்தி. (௨௧)

வந்தவிப்பத்தியாலேமாயையின்விருத்தியான
பந்தமாம்பவஞ்சவாழ்க்கைவிளைவினுட்பட்டதுன்பம்
வெந்ததுகருணையாகிமெய்யுணர்வின்பந்தன்னைத்
தந்ததுபாதஞ்சூட்டித்தன்மயமாக்கிறதன்றே. (௨௨)

சச்சிதானந்தமாமத்தனிப்பரசிவனேதன்ன
திச்சையாலகிலமெல்லாம்படைத்தளித்தீறுசெய்யும்
விச்சைவானவரைத்தந்தமேலகன்பிறவித்துன்பத்
தச்சமுற்றடைந்தோர்க்கானாவின்பவீளளிக்குமன்றோன். (௨௩)

மந்தரங்கயிலேமேருப்பருப்பதம்வாராணி
யிந்தரல்லிடங்கடோறுமிகபரபோகம்யார்க்குந்
தந்தருள்செய்தெம்போல்வார்தம்மனம்புறம்போகாமற்
சிந்தனைதிருத்திருநாந்திருவுருவாகிமன்னும். (௨௪)

ஒப்பவர்மிக்கோர்வேறற்றொருவனையெங்குந்தங்கு
மப்பரஞ்சுடரேயிந்தவாலவாயுறையுஞ்சோதி
கைப்படிசுனிபோன்மேளுட்கண்ணுவனாதியோர்க்கு
மெய்ப்பொருள்விளங்கித்தோன்றுவேதத்தைவிருத்திசெய்தான்.

(௨௨) பவஞ்சம் - பிரபஞ்ச மென்பதன்திரிபு. (௨௩) இச்சைஎ
ன்றது-ஆன்மாக்களுக்குமலபாகம் வருவித்தற்பொருட்டு வைத்த
நேயம். வானவர் என்றது - பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரனைன்னு
மிவர்களை. (௨௪) பருப்பதம்-பூரிபர்வதம். வாராணி - காசி.

(௨௫) வேறற்று என்றது - உயிர்கடோறும்விரவிநின்றலை.

தன்னருளான ஞானத்தமனியமாகுந்தில்லைப்
பொன்னசுரிடத்திலெண்ணிப்போகெனப்பணித்தானீரு
மன்னதற்கிசைந்தீராகென்றலவாயடிகடம்மைப்
பன்னருந்தறியாலேத்திவிடைகொடுபணிந்துபோவார். (௭௬)

தன்றொடக்கறுத்தநாதன்றாட்டொடக்குண்டுபோவார்
பின்றொடந்தரசன்செல்லப்பெருந்தவரின்மினின்மி
னென்றனர்செலவுங்குப்பிடெல்லேசென்றணியனாகிச்
சென்றடிபணிந்ததென்னன்விடைகொடுத்திரும்பினானே. (௭௭)

துறந்தவர்போகமீண்டுதொன்னகரடைந்துதென்ன
னறந்தருபங்கினொரையடைந்துதான்பிரம்புநீட்டப்
புறந்தருகருணைவெள்ளம்பூரிப்பத்தாழ்ந்துநெஞ்ச
நிறைந்ததுவாய்கொள்ளாமனின்றெதிர்துதிப்பதானான். (௭௮)

கொச்சகக்கலிப்பா.

அடையாளம்படவொருவனடித்தகொடுஞ்சிலத்தழும்புந்
தொடையாகவொருநொண்டன்றொடுபெருந்தகல்லும்போற்
கடையானேன்வெகுண்டடித்தகைப்பிரம்புமலகமெல்லா
முடையானேபொறுத்ததேதோவுன்னருமைத்திருமேனி. (௭௯)

கடியேறுமலர்மகன்மான்முதலாயகடவுளரும்
படியேழுமளவிறந்தபில்லுயிருடியேயோ
முடியேறுமண்சுமந்தாய்முதுகுதனிலடிபட்ட
தடியேனும்பட்டேநின்றிருமேனியானேனே. (௮௦)

கைக்குமருந்தின்சுவைபின்காட்டுமாநெனவினைக்கும்
பொய்க்குமருங்கலஞ்சுமிண்ணாண்டுபுலையாகந்
துய்க்குமருந்துயர்களைவான்மாறாய்நின்றினையடிக்கே
புய்க்குமருந்தவரிவரென்றறியாமையொறுத்தேனே. (௮௧)

பாதிபுமையுருவானபாமேட்டியெனக்கிம்மை
பூதியமும்பரகதியுமுறுதியெனவிளைவிக்கும்
நீதியினன்மந்திரியாய்நின்றருளாயவதரித்த
வேதியரையறியாதேவெறுத்துநானொருத்தேனே. (௮௨)

மாயாவிருத்தியினன்மாழாந்துமாதவரை
யாயாதொருத்தேனருநரகத்தாழ்ந்துநான்

(௭௭) தொடக்கு - பாசபந்தம், (௮௧) வினை - கன்ம மலம்,
பொய் - மாயாமலம். (௮௩) மாழாந்து - மயங்கி.

வீயாமலின் றனையார்மெய்ம்மையெலாந்தேற்றியவென்
ஈயாளுய்தண்ணளிக்கென் றமியேன்செய்கைம்மாறே. (அ௩)

நின்னையுணர்ந்தவர்தேதெறிவேள்விசெய்துட்டு
மின்னமுதிற்கழிசுவைத்தோவிவளிமெப்பிட்டெவ்வயிர்க்கு
மன்னவனேசெந்துவரவாய்மலர்ந்தமுதுசெய்தனையா
லன்னையிலாவுனக்கிவனோரன்னையாய்வந்தாளோ. (அ௪)

அன்றுசிறுத்தொண்டரிமெப்பிள்ளைக்கறியமுது
மென்றுசுவைதெரிந்தவேடனிட்டவூனும்போ
னன்றுரையாட்டிமிடிபிட்டுநயந்தருந்தி
யென்றுமடியார்க்கெளிவந்தாயெந்தாயே. (அ௫)

நரியாவும்பரியாக்கிடத்தியும்பரமன்றித்
தரியாயான்றருதுகிலத்திருமுடிமேற்றரித்துமறைத்
கரியாய்நீயென்பாசமறுக்கவருந்திருமேனி
தெரியாதேபரியாசைதிளைத்திறுமாந்திருந்தேனே. (அ௬)

விண்சுமக்குமுள்ளாய்விவங்காய்ச்சுமுன்றுமனம்
புண்சுமக்குஞ்சுச்சிவலியுடையபுத்தேளிர்
மண்சுமக்குமுள்ளாய்வந்திலவேந்தக்காற்
பண்சுமக்குஞ்சொல்லிபங்கன்பாதமுடிகாண்பாரே. (அ௭)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுபலமுறையாலேதுதித்தடைந்தோர்க்கன்பரிவரிவரைத்
தேறி, னன்றுமிகப் பரபோகம் வீடுபெறலெளிதென்று நகைத்தார்
வேந்த, னன்றுதிருப்பணிபுசை பிறவுருனிவளம்பெருக்கி யழகார்
வெள்ளி, மன்றுடையானடிக்கன்பு முயிர்க்கன்புஞ் சுரந்தொழுகி
வாழுநாளில். (அ௮)

முன்புபெருந்துறையார்க்குமடியார்க்குமறந்தெரிந்த முறையா
லீட்டுந், தன்பொருள்போ யுடன்பலவாய்த் தழைத்துவரு பயனே
போற்றலையுலாவி, னன்பனிகான்மதிகண்ட வுவரியெனப்பலசெல்
வ நாளுமோங்க, வின்புறுவான்சகநாதனெனுமகப்பெற்றின்பத்து
னீன்பத்தாழ்ந்தான். (அ௯)

அம்மகனைமுடிசூட்டி யரசாக்கிவாதவூ ரமைச்சர்சார்பான், மெ
ய்ம்மையெறிவிளங்கியிருவிளையாப்பிலரண்கருணை விளைந்தோகத்

(அ௯) அம்பரம் - ஆகாயம். (அ௭) புள்ளாய் விவங்காய் என்ற
து - அன்னமும்பன்றியுமாய்த்தேடிய பிரமவிஷ்ணுக்களை.
(௧௦) விளையாப்பு - கன்ம சமத்துவம்.

கான், மும்மைமலர்த்தொடர்நீந்திச் சிவானந்தக்கடற்படிந்து முக்க
ண்மூர்த்தி, செம்மலர்த்தாண முலடைந்தான் நிறலரிமர்த்தனனென்
னுந் தென்பார்வேந்தன். (க௦)

மேற்படி - வேறு.

வழுதியால்விடுக்கப்பட்டவாதலூர்முனிகடம்மைப்
பழுதிலாப்பாடல்கொள்வார்பதிபலபணிந்துபோந்து
முழுதுணர்மறையோர்வேள்வீப்புகையண்டமுடிகீண்டேழி
யெழுவடவரைபோற்றோன் றுமெழிற்றில்லேழாதர்சேர்ந்தார். (க௧)

மேற்படி - வேறு.

வீதிதொறும்வீழ்ந்துவீழ்ந்திறைஞ்சியாலயத்தெய்திமெய்மையான
சோதியறிவானந்தச்சுடருருவாஞ்சிவகங்கைதோய்ந்துமேனி
பாதிபுகிந்தவள்காணப்பரானந்தத்தனிக்கூத்துப்பயிலாநிற்கு
மாதியருளாகியவம்பலகண்கொந்தநேரயம்போற்சார்ந்தார். (க௨)

அன்றுகுருந் தடியிலடி வைத்தாண்ட கோலமே யருளானந்த,
மன்றினிடத் தெதிந்தோன்றி வாவென்பா ரெனமூரன் மணவாய்
தோற்றி, நின்றதனிப் பெருங்குத்தர் நிலைகண்டா ரஞ்சலித்தார்நில
மேல்வீழ்ந்தா, ரொன்றறியபுலன்கரண வழிநீந்திமெய்யன்பி னுரு
வமாறார். (க௩)

வண்டுபோற்புண்டரிக மலரில்விளைசிவானந்த மதுவைவாரி,
யுண்டொசகம்பாடி யாடியழல்வெண்ணெயெனவுருகுந்தொண்டர்,
விண்டுழா வியகுடிமி மன்றுடையான் நிருவாக்கான் மிகுந்தநேயங்,
கொண்டுபோய்க் குணதிசையி லருந்தவரவாழ் தபோவனத்தைக்
குறுகியங்கண். (க௪)

குறிகுணங்கள் துடந்ததனிக் கூத்தனுருவெழுத்தைத்தின் கொ
டுவாளோச்சிப், பொறிகரணக்காடெறிந்து வீசிமனப்புலந்திருத்திப்

(க௫) வீதிதொறும்வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சினன்றது - திருவீதி
களிலுள்ள அந்தணர்மூவாயிரவரும் சிவகணநாதர்களாதலின்.

(க௬) புண்டரிக மலர்என்றது (பிரமாண்டமே பிரமபுர மென
வும் இப் பிரமாண்டத்தி னுள்ளிருக்குந் தில்லைவனம் புண்டரிகமெ
னவும், சாந்தோக்கிய ஷுபரிடதங் கூறலின்) தில்லைவனத்தை. ஷாச
கம்பாடி என்றது-கண்டப்பத்து என்னுந் திருப்பதிகமருளிச்செய்த
மையை. (க௭) கூத்தனுரு வெழுத்தைந்து என்றதை—“ஆடும்படி
கேணல்லம்பலத்தானையனே, நாடுந்திருவடியிலேநகரம், கூடும்-மக
ரமுதாம் வளர்தோள்கிரம், பகருமுகம் வாழுடியபார்” என்னும்
புண்மைவிளக்கச் செய்யுளானுணர்க. அருந்தாதருந்தல் - ஆன்ம
போதவழிநின்று நுகர்தல்.

திருவிளையாடற்புராணம்.

! னிதஞ்செய்து, நிறைசிவமாம் விதைவிதைத்துப் பசுபோதங்களைத்
தருணன் னீர்கால்பாய, வறிவுருவாய் விளைந்ததனிப்பராணந்தவரு
தருந்தா தருந்திரின்றார். (க௮)

மானிரையும் குயவரியும் வந்தொருங்கு நின்றிரிஞ்ச மயங்கு
கானத், தானிரைகன்றெனவிரங்கி மோந்துக்கவானந்த வருட்க
ண்ணீரைக், கானிரைபுள்ளினம்பருகக் கருணைநெடுங்கடலிருக்குங்
காட்சிபோலப், பானிறவெண்ணீற்றன்ப ரசைவின்றிச்சிவயோகம்
பயிலுநாளில். (க௯)

புத்தர்சிலரிலங்கையினும்போர் துழுவாயிரமெய்ப்போதவேத
வித்தகரோடேழுநாள்வரையறுத்துக்குளொட்டிவிவாதஞ்செய்வா
ரித்தகையநாளேழில்யாமிவரைவேறுமெனுமெண்ணம்புண்ட
சித்தமுடையவராகவவர்கனவிலெழுந்தருளித்தேவதேவர். (க௯)

வாதவூரனைவிடுத்துவாதுசெய்வீரெனவிழித்துமறையோரந்தப்
போதவேதியரைவனம்புருந்தழைத்தாரப்போதுபொதுவிவாடும்
வேதநாயகன்பணித்தவழிநின்றாரெதிர்மறுப்பீண்டுபோந்து
காதராகுலமுழ்கியிருந்தார்முத்தமுனிமிர்த்துக்கலியைக்காய்வார். (௯)

பின்னுமவர்கனவின் கண் மன்றுண்டம்பிரியாத பெருமான்வந்
து, முன்னவனைப் பெருந்துறையிற் குறுந்தடியி லாட்கொண்ட மு
றையினுனு, மின்னிசைவண் டமிழ்மணிபோற் பாடுங்கா ரணத்தா
லும் யாமன்றிட்ட, மன்னியபேர்மாணிக்க வாசகனென்றழையின்க
ள்வருவனென்றான். (க௯)

உறக்கமொழிந்தறவோர்சென் தவநாமமொழிந்தழைப்ப வு
ணர்ந்துநாத, னறக்கருணை யிதுவோவென் தவரோடு மெழுந்தாக
ரடைந்துமண்ணுந், துறக்கமுநீத் தருவருத்தார்மன்றாடுந் துணைக்க
மலந் தொழுதுமீண்டோர், நிறக்கனகமண்டபத்திற் புக்கிருந்தாரறி
ஞ்சுழா நெருங்கிச்சுழ. (க௯)

மேற்படி - வேறு.

தத்துநீர்க்கலத்திற்போந்தசீவரப்போர்வைதாங்கும்
புத்தராவேறுவைத்துப்புகன்மினும்மிறையுதுலு
மத்தலைநின்றோரெய்துங்கதியுமென்றழந்தகேள்வி
மெய்த்தவநெறிமாணிக்கவாசகர்வினாவினாரே. (க௯)

(க௯) குயவரி - அரிவாள்போலும் வரிகளையுடைய புவி. இது
உலுமைத்தொகை நிலைக்களத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகைநிலை
த்தொடர். (க௯) காதரம் - அச்சம். ஆகுலம் - துன்பம். வேதநாய
கன் பணித்த வழிநின்றார் என்றது - தில்லையி லிருக்கவென முன்
னருளியவழி நிதம்பவராதலின். (க௯) சீவரம் - கடுக்காயிற்றேய்த்த
போர்வை; (மரவுரி என்பதுமொன்று.)

கனவினுநீறுகாணுக்கைதவர்காட்சியானு
மனவனுமானத்தானும்வாசகப்பெருமான்மம்மை
வினவியமூன்றுமுத்தேசாதியின்விதித்தார்வேத
மனையவர்கேட்டமூன்றுமதுவாதஞ்செய்துட்கொள்ளா. (௧௦௨)

இன்றிவர்க்கநுமாளுதியெடுப்பதென்னென்றுகாட்சி
யொன்றுகொண்டவர்கடாமேயுடம்படன்மறுத்தார்காட்சி
யன்றியேதின்மையாலேயநுமானவளவையாலு
நின்றதன்நுககோளுதிரிமுத்தியமூன்றுமென்றார். (௧௦௩)

பொன்றுதன்முத்தியென்பார்பூசுரர்பிராணேநோக்கி
யின்றெமைக்காட்சியென்றால்வென்றனமென்றீராளு
ன்னன்றுநுககடவுடன்னையளவையாளுட்டியெம்மை
வென்றிடுமென்றாரைந்தும்வென்றவர்புறுவல்செய்யார். (௧௦௪)

பிறவியந்தகர்க்குவெய்யோன்பேரொளிகாட்டலாமோ
மறைகளாலளவைதன்ஞற்றேவாரன்மனத்தால்வாக்கா
லறிவருஞ்சேருதியெங்கோனவன்றிருநீற்றுத்தொண்டின்
குறிவழியன்றிக்காணுகொள்கையானல்லென்றார். (௧௦௫)

தேற்றமில்லாதாரும்கள்கிவனுக்குந்திருநீற்றுக்குந்
தோற்றமெப்படிதிட்டாந்தஞ்சொல்லுமினென்றார்துயோர்
வேற்றுமையறநாமின்னேவிளக்குதுமதனைநீங்க
டோற்றபினுமக்குத்தண்டம்யாதுகொல்சொன்மினென்றார். 0

செக்குரலிடையிட்டெம்மைததிரிப்பதுதண்டமென்றோ
வெக்கரம்புததாந்தாமேயிசைந்தனபெரிவாய்நாகங்
கொக்கிறகணிந்தாரன்பருவர்த்தகோமயத்தைவாங்கிச்
செக்கரந்தழல்வாய்ப்பெய்துசிவந்திடவெதுப்பிவாகு. (௧௦௭)

இவ்வண்ணமிருக்குமெங்கிறைநவண்ணவடிவுமந்தச்
செவ்வண்ணமேனியூத்ததிருவெண்ணீறுதுவுமென்றோ
மெய்வண்ணமுணர்ந்தவேதவித்தகரவைமுன்காட்ட
வுய்வண்ணமறியாமுடருள்ளமுமுயிருந்தோற்றார். (௧௦௮)

(௧௦௨) காட்சியானு மனவனுமானத்தானும் என்றது - புத்தூ
மயிகளுக்கு அளவைகளுள்காட்சியும் அதுமானமுமே யளவைகளா
தலின். (அளவை - அளந்தறியப்படுவது) உத்தேசாதியின் என்றது -
உத்தேசம், இலக்கணம், சோதனைகளை. (௧௦௩) ஏது என்றது - ச
கச ஏது, காரிய ஏது, அதுபலத்தி ஏதுக்களை. (௧௦௪) அளவையால்
என்றது - காட்சியளவையை. (௧௦௫) தோற்றம் - இயைபு.

(௧௦௭) எக்கர் - பொருதற்றொழிலுடையவர்.

இங்கிவர்தோற்றவண்ணங்கேட்டவரிற் பதின்பற்
தங்குவீடு என்று தேற்றுஞ்சமயத்திலாழ்ந்தவாத்திக்
கொங்கிவர்தாரான் மூங்கைக்குயிற்பெடையெனத்தானீன்ற
மங்கையைக்கொண்டு தில்லைமல்லன் மாநகரில்வந்தான். (க0க)

யாவரேயாகவின்றிகென்மகண்மூங்கைதீர்த்தோ
ராவரேவென்றோரென்றானுற்றவுமானம்பூண்டு
சாவதேமுத்தியென்பார்மணிமுதன்மூன்றந்தங்க
டேவரேயென்றென்றுள்கிச்செய்யவுந்தீராதாக. (கக0)

அந்தணர்பெருமான் முன்போயரசன் தன்மகளைப்போகட்
டிந்தநோய்நீரே தீர்க்கவேண்டுமென்றிரந்தானையன்
சுந்தரநாதன்மன்றுளாடியதுணைத்தாடன்னைச்
சின்னைசெய்தருட்கேணுக்காற்றிருந்திழையவளைநோக்கா. (ககக)

வேறுவேறிறைவன்கீர்த்திவினாவுரையாகப்பாடி
யீறிலானன்பர்கேட்கவிதைமொழிகொடுத்துமூங்கை
மாரினாள்வளவின்சன்னிமடவரல்வளவன்கண்டி
தேறினாள்சிவனையெல்லாதேவர்க்குந்தேவனென்றா. (ககஉ)

பின்பரவாரம்பூண்டபிரானருள்விளையப்பாடி
மன்பரைமுனிவர்மூவாயிரவரையடியிற்றாழ்ந்து
மூன்பவார்சொன்னவாதேமூர்க்கரைத்தடிந்துமன்று
ளின்பரைநடங்கண்டேத்தியிறைமகன்சைவானாளுன். (ககங)

மாசதுமணிபோற்பன்னாள்வாசகமாலேசாத்திப்
பூசனைசெய்துபன்னாட்புண்ணியமன்றுளாடி
மீசனதடிக்கீழெய்தியீறிலாவறிவானந்த
தேசொடிகலந்துநின்றார்சிவனருள்விளக்கவந்தார். (ககச)

மண்சுமந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௭0 - க்கு திருவிருத்தம் - ௩0கரு.

(க0க) இறப்பதின்பம் தங்குவீடு என்று தேற்றுசமயம் என்று
து-பஞ்சகந்தங்கெடுத்தே இன்பமிக்க முத்திலையென்று தேற்றிய
புத்தசமயத்தை. (கக0) மூங்கை - ஊமை.

(ககஉ) இறைமொழி - விடை. மூர்க்கர் - அறிவிலிகளாகியபுத்
தர்கள்.

உ
சிவமயம்.

அனுபந்திரண்டாவது,
பாண்டியன்சுரந்திரத்தபடலம்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

வானலமுதமதிமுடிமேன்மதுரைப்பெருமான்மண்சுமந்து
தேனலமுதவாசகரைக்கதியில்விடுத்திதமிதுமேற்
பானன்மணியாய்க்கவணியனைவிடுத்தசுசமணர்படிற்றொழுநுங்
கூனல்வழுதிசுரந்தணித்தாட்கொண்டகொள்கைகூறுவாம். (க)

வாகுவலத்தான்சகநாதவழுதிவேந்தன்மகன்வீர
வாகுவவன்சேய்விக்கிரமவாகுவவன்சேய்பரர்க்கிரம
வாகுவனையான்மகன்சுரநமாதனனையான்றிருமைந்தன்
வாகுவலத்தானமதங்கடிந்துமணனாளுங்குங்குமத்தென்னன். (உ)

அன்னஞ்சுமரன்சுருப்புரபாண்டியனாவன்சேய்காருணிய
மன்னாவன்நன்மகன்புருடோத்தமனாவன்நன்மஞ்ஞகு
மின்னுர்மெனலிசசத்துருசாதனபாண்டியனும்விநல்வேந்த (ன்.
னின்னன்மகன்கூன்பாண்டியனாமிவன்னுள்வலியாலிசைமிக்கா

திண்டோள்வலியாற்குடநாடூசெம்மறையுமாரலங்கல்
வண்டோலிடுதாரிர்விகுலமருமான்நனையுமலைந்துபுறங்
கண்டோர்குடைக்கீழ்நிலமூன்றுங்காவல்புரிந்துகோலோச்சிப்
புண்டோய்குருதிமதககன்னிப்புக்கழ்வெல்வழுதிந்கழநாளில். (ங)

விண்டுழாவுங்கைம்மாவும்வெறுக்கைக்குவைபுமணிக்குவைபும
வண்டுவிழுந்தாரளகவல்லியாயமொடுநல்கிக்
கண்டுகூடற்கோமகனைக்காலில்வீழ்ந்துதன்னாடு
பண்டுபோலககைக்கொண்டிபோனன்றேனாற்பனந்தாரான். (ஞ)

சென்னிக்கோணந்தானீன்றதிலதப்பிடியையுலகமெலா
மின்னிக்கோதிப்புக்கொழிபால்விளக்குஞ்சைவமணிவிளக்கைக்

(க) அல்-இருள். பால்நல்மணியாய்-பால் மணங்கமழும் மிகவு
மழுகிய திருவாய். கவுணியன் என்றது - கவுணியர்கோத்திரோற்ப
வராகிய ஆளுடையபிள்ளையாரை. கூனல்வழுதி-கூன்பாண்டியன்.

(உ) வாகுவலம்-புயவலி. (ச) குடம்-மேற்கு. குடநாடர் செம்.
மல் என்றது-சேரனை. இரவிகுலமருமான்-சோழன். மதக்கன்னி-
வீரவிலக்குமி. (ஞ) ஆயம்-மகளிர்கூட்டம். (ங) திலதப்பிடி - இது
இல் பொருளுவமையில்வந்த ஆகுபெயர். வன்னிக்கோ-தீக்கடவுள்.

கன்னிக்கோலமங்கையருக்கரசிதன்னைக்கெனரியர்க்கு
வன்னிக்கோமும்மணம்புணர்த்திவாங்கினான் தன்வளநாடி. (௯)

மேற்படி - வேறு.

வனவர்கோன்செழியன்கற்பின்மங்கையர்க்கரசியாருக்
களவறுநிதியஞ்செம்பொற்கலிங்கமூமணியும்போகம்
விளைநிலமனையவாயவெள்ளமும்பிறவுந்தென்ன
ஊளமகிழ்சிறப்பவேந்தர்வரிசையாலுதவிப்பின்னர். (௭)

கோதறுகுணத்தின்மிக்ககுலச்சிறையென்பானங்கோர்
மேதருகேள்வியானைவிடுத்தனன்மீண்டுதென்னன்
காதலியோடுமாயக்கடவுள்செம்பதுமக்கோயின்
மாதரைமணந்துசெல்வான்போல்வந்தமுதுரைசேர்ந்தான். (௮)

மலர்மகண்மார்பன்பொன்னிமன்னவன்பயந்ததெய்வக்
குலமகளுடனேவந்தகுலச்சிறைகுணஊங்கேள்வித்
தலைமையும்தியுமிக்கதன்மையுந்தாக்கினோக்கி
நலமலியமைச்சளுக்கிரானிலம்புரக்குநாளில். (௧)

வல்லினைவலியாள்மெய்யில்வலியகூனடைந்தான்போலக்
கொல்லிளையிலராய்வஞ்சங்கொண்டுமுன்றுடுத்தபாசம்
வெல்வினையறியாநக்கன்வேடர்சொல்வலையிற்பட்டு
நல்லினைபுதவாத்தென்னனான்மறையொழுக்ககீத்தான். (௧௦)

போதவிழ்தாரானக்கர்புன்னெறியொழுக்கம்பூண்டோ
ஞதலிற்கன்னிராடுமமணிநுண்மூழ்கிப்பூதி
சாதனநெறிபுராஞ்சைவசமயமுமுத்திச்செல்வ
மாதவநெறியுங்குன்றமறைந்ததுவேதரீதி. (௧௧)

பறிபடுதலையும்பாயினுடுக்கையும்பாசிப்பல்லு
முறிபொதிகலனுமத்திராத்தியென்றுரைக்குநாவு
மறிவழியுளம்போனான்றழிந்தவெற்றையுறுகொண்டு
குறிகெடுமணங்குழிந்தாங்கமணிதைகொண்டதெங்கும். (௧௨)

(௭) பொற்கலிங்கம்-பீதாம்பரம். (௮) மாயக்கடவுள் என்றது-
திருமாவை. செம்பதுமக்கோயின் மாதர் - செந்தாமரை யென்னுறு
கோயிலில் வசிக்குந் திருமகள்.

(௯) மலர்மகண் மார்பன்-திருமாவையொத்த பாண்டியன்.

(௧௦) வெல்வினை என்றதில், வினை-சற்கருமங்களை யுணர்த்தி
நின்றது. நக்கன்-அருகன். மாதவநெறி என்றது-சிவபுண்ணியவழி
யை. (௧௧) வேதரீதி-சிவாகமம்.

(௧௨) ஓலன் - கமண்டலம். அத்திராத்தி - சுவர்க்கம், நாகம்,
கருத்தா இம்மூன்று பொருள்களையு மில்லையெனல். குறிகெடு ம
ணங்கு - பொலிவழிந்த மூதேவி.

அருந்தமிழ்ப்பாண்டிவேந்தர்க்குறுதியாவாக்கஞ்செய்யு
மருந்தினிற்சிறத்தகற்பின்மங்கையர்க்கரசியாரும்
பெருந்தகையமைச்சரீரிற்ருழைத்தன்றிப்பிறங்கப்பேறு
தருந்திருநீரிடாராய்ச்சிவனடிச்சார்பினின்றார். (௧௩)

பொய்யுரைபிதற்றுமிழ்தப்புன்சமண்களைகட்டிண்டு
மெய்யுரைவேதநீதிவியன்பயிந்தலைச்செய்தோங்கச்
செய்யுநரெவரேயென்றுசின்னையிற்சுவலைபூண்டு
நையுநராகிக்கடனாதுனைவணங்கப்போனார். (௧௪)

பேறுற்றமுனிவர்க்கன்றுபெருமறைவிளங்கஞ்செய்த
வேதத்தின்பொருளேயிந்தவெஞ்சமணவலையிற்பட்டுப்
போததையிழந்தவேந்தன்புந்தியைமீட்டிப்போதுன்
பாதத்திலடிமைகொன்னாயென்றடிபணியுமெல்லே. (௧௫)

வேதியொருவன்கண்டிவோடும்பூண்டோன்மெய்யிற்
பூதியன்புண்டரீகபுரத்தினும்போந்தோன்கூட
லாதியைப்பணிவான்வாநான்மங்கையர்க்கரசியாரு
நீதியவமைச்சரேறுநோபடவவனைநோக்கா. (௧௬)

எங்கிருந்தற்கனாளீர்வந்தனிரென்றாராய்ந்த
புகவன்சென்னிபொன்னிநாட்டினும்போந்தேனென்ற
னங்கவரங்குண்டானபுதுமையாதறைதிரென்றார்
சுவகற்கன்புபூண்டோனுண்டென்றுசாற்றுகின்றான். (௧௭)

ஏழிசைமறைவல்லாளாசிவபாதவிதயரென்னக்
காழியிலொருவருள்ளர்காரமண்கங்குலச்சீப்ப
வாழியிலிரவியென்னவொருமகவளித்தியென்ன
ஐழியிலொருவன்றானையுள்கினோற்றொழுக்கின்றார். (௧௮)

ஆயமாதவர்பாலீசனருளினாலகமூய்யச்
சேயிளங்கதிர்போல்வந்தான்செல்வனுக்கிரண்டாண்டெல்லே
போயபின்மூன்றாமாண்டிற்பொருகடன்மிதந்ததோணி
நாயகன்பிராட்டியோடுமலிடையின்மேனடந்தநங்கை. (௧௯)

(௧௩) மருந்து - அமுது. குழைத்தன்றிப் பிறங்கப்பேறுதருந்திருநீரிடாராய் என்றது-பாண்டியனுக் கஞ்சி விதிப்படிநீரிற் குழைத்தணியாமல் மறைவுபட அணிந்து வந்தனரென்பதை விளக்கின்றது.

(௧௮) ஐழியிலொருவன் என்றது - மஹாப்பிரளய காலத்தில் சராசரப்பொருள்களை தன்சத்தியாலொடுக்கின்றவராதலின்.காழி-இது காளிஎன்னும் நாகம்பூசித்ததால்வந்த காரணப்பெயர்.

(௧௯) பொருகடன்மிதந்த தோணிஎன்றது-மகாப்பிரளயகாலத்தில் சிகாழி தோணியாக மிதந்தமையை.

திருமுலைப்பாலிலோடு ஞானமுந்திரட்டிச் செம்பொற்
குருமணிவள்ளத்தேந்திக்கொடுப்பவப்பாலன் வாங்கிப்
பருகியெண்ணிறந்தவேதாகமமிவைபற்றிச்சார்வாய்
விரிகலைபிறவுமோதாதுணர்ந்தனன்வினாந்தஞானம். (௨௦)

கம்பந்தமறுப்போன் ஞானநாயகன் ஞானத்தோடு
சம்பந்தஞ்செய்யு ஞானசம்பந்தனாகநாவில்
வம்பந்தமுலைமெய்ஞ்ஞானவாணியுங்காண்கொள்ள
வம்பந்தமறைகளெல்லாமருந்தமிழாகக்கூறும். (௨௧)

கரும்பினிற்கோதுநீத்துச்சாறகிட்டியேபோல்
வரம்பிலாமறையின் மாண்டபொருளெவாமாணத்தெள்ளிச்
சுரும்பிவர்கொன்றைவேணிப்பிரானிடந்தோறும்போகி
விரும்பியதென்சொன்மலைசிவமணம்வினையச்சாத்தி. (௨௨)

பருமுத்தமுலையாள்பங்கனருளிநுற்பசும்பொற்றூள்
திருமுத்தின்சிவிகைகளந்தெண்முத்தின்பந்தரின்ன
நிருமித்தவகைபோற்பெற்றுப்பாலையைநெய்தலாக்கிப்
பொருமுத்தந்திருமுழீழ்ப்பொற்படிக்காசுபெற்று. (௨௩)

அருமறைவணங்குங்கோயிற்கதவினையடைக்கப்பாடிப்
பரனுறைபதிகளெங்குந்தொழுதனர் பாடிப்பாடி
வருமவர்நுங்கண்டிவணங்கவும்வருவரென்னுத்
தருமநூலணிந்ததெய்வத்தாபதன்சாற்றலோடும். (௨௪)

கற்பலர்கொடியன்னருந்தென்னவன்கண்போல்வாரு
மற்புரையுண்பேயோட்டியன்றுதங்கோர்மான்மெய்யிற்
பொற்புற்றுநீறுகண்டுபூதிகாதனத்தாலெய்துஞ்
சித்பரவீடுகண்டமகிழ்ச்சியுட்டினத்தோராணர். (௨௫)

தங்கள்பேரீட்டியோலைவிண்ணப்பஞ்சண்பைநாடர்
புங்கவர்க்குணர்த்தவந்தப்பூசுரன்கையிற்போக்கி

(௨௦) சார்வாய் விரிகலை என்றது—காருடம், தக்கிணமுதலிய
ஆகமாங்கங்களும், சிகிச்சை, கற்பகுத்திரமுதலிய வேதாங்கங்களும்,
வழிநூலாகிய உபாகமம், மிருதி, புராணங்களு மாகியவற்றை.

(௨௧) வம்பு அந்தம்-கச்சினழகு. அம் பந்தம் என்றதில்-பந்த-
வேதத்தினோருறுப்பு. (௨௪) மறைவணங்குங்கோயில்-வேதாரண்யம்
தருமநூல்-வேதம்விதித்த தருமநெறியாற்பூண்ட உபவீதம்.

(௨௫) கொடியுன்னார் என்றது - மங்கையர்க்கரசியாரை. தெ-
னவன் கண்போல்வார் - குலச்சிறையார். சித்பரவீழ் - ஞானமயம்
கிய பரமுத்தி. (௨௬) சண்பைநாடர் - ஆளுடைய பின்னையார்.
பை-சோழி.

மங்கையர்க்கரசியாருமரசற்குமருந்தன்னு
மங்கயற்கண்ணிகோனைப்பணிந்துதம்மகத்திற்புக்கார். (௨௬)

பண்படுவேதச்செல்வன்வல்லைபோய்ப்பழனவேலிச்
சண்பையர்பிரானைக்கண்பெறியுண்டுதலைகளெல்லாம்
பண்படத்திரியுங்கையர்பொய்யிருன்கடந்தார்தந்த
வெண்படுமோலைகாட்டிப்பாசரமெடுத்துச்சொன்னான். (௨௭)

எழுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

வெங்குருவேந்தரடிபணிந்தடியேன் குலச்சிறைவிளம்பும்விண்
ணப்ப, மிங்கெழுந்தருளிச் சமணிநொதுக்கி யெம்மிறை மகற்கு
ந்றளித்துப். பொங்கிரும்பணைகுழ்தென்றமிழ்நாட்டைப் பூதிராத
னவுழிநிறுத்தி. யெங்களைக்காக்க வென்றபாசரங்கேட்டுமுந்தனர்
கவுணியர்க்கிறைவர். (௨௮)

ஆதகாதிதுவென் றோதுவார்நாவுக்கரையநீர்சிறியவரவரோ,
பாதகமஞ்சார் தம்மொடும்பன்னாட் பழகியவெனையுநர்செய்த, வே
தனையளந்து கூறுவதென்னை விடுகதில்லம்மவோவுமக்கிப், போது
நான்கோள்கள் வலியிலவென்னப் புகலியர்வேந்தரும் புகல்வார். ()

எந்தையெம்பெருமா னருளிலார்போல வின்னண மிசைப்ப
தெனவார்செய், வெந்தவேதனையி னுய்ந்தநீர்நாள்கோள் விலங்குபுள்
ளவுணர்பேய்ப்பூத, மந்தமில்பலவு மம்மையோடொப்ப னானையான
டப்பனவவாநஞ், சிந்தையேகோயில்கொண்டு வீற்றிருப்பத் திங்கி
ழையாவென வெழுந்தார். (௩௦)

அறுசீரடியாசிரியலிருத்தம்.

மாமுரசொலிப்பச்சங்கற்காகனம்வாய்விட்டேங்கச்
சாமரைபணிப்பழுத்தின்பந்தரிற்றாளத்தெய்வக்
காமருசிவிகைமேற்கொண்டமணிநுள்கழுவுன்சோதி
யாமெனநெறிக்கொண்டசனிடந்தொறுமடைந்துபாடி. (௩௧)

செம்பியனாநீங்கித்தென்னவாளுநெண்ணி
வெம்பியசுரமுமுல்லைப்புறவமுமேகவில்லைத்
தும்பிகைநீட்டிவாங்குமலைகளுந்துறந்துபாகத்
தம்பிகையுடையான்குடனகர்ப்புறனாகச்செல்வார். (௩௨)

புண்ணியநீற்றுத்தொண்டர்முழாத்தினுட்புகலிவேந்தர்
நண்ணியசிவிகைமீதுகைவிடுதரளப்பந்தர்

(௨௮), வெங்குரு - சீகாழி.

கண்ணியதோற்றந்தீம்பாற்கடல்வயிறுதித்துந்தீர்து
விண்ணியன்முழுவெண்டிங்கன்விளக்கமேயொத்ததன்றே. (௩௩)

தேம்படுருமுதச்செவ்வாய்ச்சிரபுரச்செல்வர்முன்னம்
போம்பரிசனத்தார்தம்மிற்பொன்னெடுஞ்சின்னமார்ப்போர்
தாம்பரசமயசிங்கஞ்சமணிருள்கிழியப்பாணு
வாம்படிவந்தானென்றென்றார்த்தெழுமோசைகேளா. (௩௪)

நின் றுண்டுதிரியுங்கையரெதிர்வந்துநீவிற்றுங்கள்
கொன்றறஞ்சொன்னதேவைக்கும்பிடவந்தாலிந்த
வென்றிகொள்ளின்னமென்கொல்வீறென்கொல்யாரைவென்றீ
ரென்றனர்தடுத்தாரென்றமீறிலானடியார்தம்மை. (௩௫)

மாமதமொழுகச்செல்லந்திண்டி. நன்மத்தவேழந்
தாமரைநூலாற்கட்டத்தடைபடவற்றோகொற்றக்
காமனைமுனிந்தார்மைந்தர்கயவார்தந்தடையைநீத்துக்
கோமணிமாடமூதுரடைந்தரன்கோயில்புக்கார். (௩௬)

கைம்மலைசாபந்தீர்த்தகருணையங்கடலைத்தாழ்ந்து
மும்முறைவளைந்துஞானமுகிழ்முலைப்பாலினோடு
செம்மணிவள்ளத்தீந்ததிருவொடுந்தொழுதானந்த
மெய்மயவெள்ளத்தாழ்ந்துநின்றனர்வேதச்செல்வர். (௩௭)

மறைவழிநின்றிரின்னைவந்திசெய்துய்யமாட்டா
நிறைவழிவஞ்சநெஞ்சச்சமணரைநெறிகளெல்லாஞ்
சிறைபடவாதுசெய்யத்திருவுள்ளஞ்செய்திகூற்றைக்
குறைபடவுதைத்தோயென்றுகுறித்துரைபதிகம்பாடி. (௩௮)

வேண்டுகொண்டருளைப்பெற்றுமீளும்போதுகண்டு
மூண்டவைம்பொறியும்வென்றவாசீசமுனிகளென்ன
வாண்டுளாரொருவார்வேண்டவவர்திருமடத்திலன்பு
பூண்டெழுதாதலோடும்பேசிநூற்புகலிவேந்தர். (௩௯)

(௩௩) தீர்து - நீங்கி. விளக்கம் - தோற்றம்.

(௩௪) பரசமய சிங்கம் - பரசமயகோளரி. (௩௫) கொன்றறஞ்
சொன்னதேவை என்றது. உயிர்களைத்தையுங்கொன்று தருமங்
கூறிய கடவுளென இழிவுபடுத்திக் கூறியபடி.

(௩௬) காமனைமுனிந்தார் மைந்தர் என்றது - சிவகுமாரராகிய
இளையபிள்ளையாரே ஆளுடையபிள்ளையாராக வந்தமையின்.

(௩௭) கைம்மலை என்றது - வெள்ளையானையை. திரு என்றது
உமாதேவியாரை.

(௩௮) வாசீசமுனிகளென்றது - ஆளுடைய வரகினை.

அங்கெழுந்தருளியெல்லினமுதுசெய்திருப்பவற்றைக்
கங்குவாயமணர்செய்யுங்கருதருஞ்செயலுந்தங்கள்
மங்கலமரபின்வந்தாள்வருத்தமுங்காணவஞ்சிச்
செங்கதிரவன்போய்மேலேச்செழுங்கடல்வெள்ளத்தாழ்ந்தான். (1)

மாறுகொளவுணர்செய்யும்வஞ்சனைக்கிடனாயொத்து
வேறறநட்புச்செய்வான்வந்தெனவிரிந்தகரு
லீற்றமுளைத்தவான்மீனினமவர்பறித்தசென்னி
பூறுபட்டெழுந்தமொக்குளொத்தவக்கருலெல்லே. (சக)

கலிநிலைத்துறை.

வைதிகத்தனியினஞ்சிறுமடங்கலேறடைந்த
செய்தியைத்தெரிந்தயன்மலையிடங்குன்றிரண்ட
கைதவத்தவெண்ணுயிரங்கயவருமொருங்கே
யெய்திமுத்தமிழ்விசைமேற்பழித்தழலிழைத்தார். (சஉ)

மெய்யில்சிக்கையாரக்கழற்கடவுளைவிளிக்காந
செய்தியெம்பகையாயினோரிருக்கையையமுது
செய்துவாவெனப்பணித்தனர்சிறுவிதிமகத்துக்
கையிழந்தவன் செல்லுமோவஞ்சினுன்கலங்கி. (சங)

சுனர்தாஞ்சடத்தீயினையெடுத்தனரேகி
ஞானபோனகர்மடத்தினிற்செருகினூர்ந்தா
தானதீபுகையெழுவதையடியவர்கண்டு
வானநாயகன்மைந்தருக்குணர்த்தினூர்வல்லே. (சச)

சிட்டர்நோக்கியத்தீயினைத்தென்றமிழ்க்கட
லட்டமூர்ததியையவகிருந்தருமறைப்பதிகந்
துட்டர்பொய்யுரைமேற்கொண்டதொன்முறைதுறந்து
விட்டவேந்தனைப்பற்றென்பாடினூர்விடுத்தார். (சசு)

(ச௦) மங்கலமரபின்வந்தான் என்றது-பாண்டியமாதேவியாரை.

(சக) வான்மீன் - நட்சத்திரம். ஊறுபட்டெழுந்தமொக்குள்-
புண்பட்டெழுந்த கொப்புளங்கள்.

(சஉ) கைதவம் - வஞ்சனை. பழித்தழல் - அபிசாரவேள்வி.

(சங) சிறுவிதி - தக்கன். (சச) சடத்தீ - கட்புலங்களுக்குத்
தோன்றுத்தீ. ஞானபோனகர் - சிவஞானத் திருவமுதுசெய்தபின்
னாயார். (சசு) சிட்டர் - மேலானவர். தொன்முறை - தொன்று
தொட்டுவந்த மறுதான்முறை.

அடுத்ததக்கணத்தரசனைவெப்புநோயாகித்
தொடுத்ததிட்டபல்கலன்களுந்துகொழப்பணிநீர்
மடுத்தசாந்தமுங்கலவையுமாலையுங்கருகப்
படுத்தபாயலுஞ்சருகெழுப்புரவலன்பதைத்தான். (சக)

வளவர்கோன், நிருமடந்தையுந்திரரேறுந்
தளர்வடைந்துநன்மருத்துநூல்விஞ்சையர்தமைக்கூஉய்ப்
பளகில்பன்மருந்தருத்தவும்பார்வையினாலும்
விளைவதேயன்றிவெஞ்சுரந்தணிவதுகாணார். (சஎ)

சவலைநோன்புமுந்திம்மையுமுறமையுஞ்சாரா
வவலமாசரைவிடுத்தனரனைவரும்பார்த்துத்
தவவலத்தினுமருந்தினுந்தணிந்திலதாகக்
கவலையெய்தினாரிருந்தனர்விடிந்ததுகங்குல். (சஅ)

வட்டவாழியொன்றுடையதேர்ப்பரிதிதன்மருமான்
பெட்டகாதல்கூர்மருகனைப்பற்றியபிணிகேட்
டிட்டகாரிருளெழினியையெடுத்தெடுத்தங்கை
தொட்டுநோக்குவான்வந்தெனத்தொடுகடன்முளைத்தான். (சக)

வாலிதாகியசைவவான் பயிரினைவளர்ப்பான்
வேலியாகியோரிருவரும்வேந்தனைநோக்கிக்
காலபாசமுஞ்சுடுமிநோயருமறைக்காழிப்
பாலராலன்றித்தீர்த்திடப்படாதெனப்பகர்த்தார். (சூ)

பொய்யர்சுட்பினைவிடாதவனீங்குநீர்புகன்ற
சைவரீறிட்டுப்பார்ப்பதுதருவதோவென்ன
வையரீயெனைத்திறத்தினாலையினுநோய்தீர்ந்
துய்யவேண்டுமேயிதனில்யாதுறுதியென்றுரைத்தார். (சூ)

அழையினீண்டெனவரசனுமிசைந்தனனார்வந்
தழையுமந்திரத்தலைமகன்றனிகரெங்கும்
விழவுதுங்கநன்மங்கலவினைகளால்விளக்கி
மழலையின்மழிவிரகர்தம்மடத்தில்வந்தெய்தார். (சூ)

(சக) வெப்புநோய் - சுரநோய். (சஎ) மருத்துநூல் - ஆயுள்
வேதம், பார்வை என்றது - உபசரிப்பினை.

(சஅ) சவலைநோன்பு - பயனில்லாத தவம். அவலம்-வலியின்
மை. மாசு - குற்றம். (சக) பரிதிதன் மருமான்-சோழன். எழினி-தி
ரை. (சூ) இருவராவார் - பாண்டிமாதேவியாரும், குலச்சிறையா
ரும். (சூ) மந்திரம் - ஆலோசனை. தமிழ்விரகர் என்றது-ஓதாதே
முத்தமிழிலும் பேரறிவுடையாராதலின்.

அன்றுகேள்வியாலருந்தியஞானவாரமுதை
யின் மூகண்களா லுண்டுகண்பெற்றபேறெய்திச்
சென்றிறைஞ்சினுனெழுந்திருந்தீயமண்குஞ்ச்சி
வென்றசிந்தையீரென்றனர் பூந்தராய்வேந்தர். (௧௩)

நன்றிருந்தனிரேயெனநகைமலர்த்தடந்தார்
வென்றிமீனவன்கற்பினூர்தம்மையும்வினவ
வென்றுநும்மருளுடையவர்க்குவென்குறையென்னு
வொன்றுகேண்மைகூரன்பினிரிதனை யுமுரைப்பார். (௧௪)

கையர்மானவூற்றிறைக்கவரியன்றேய
முய்வதாகவுமின்றுநும்மருளினுலொலிநீர்
வையைநாடன்மேல்வெப்புநோய்வந்ததாலதனை
யையதீர்த்திடல்வேண்டுமென்றடியில்வீழ்ந்திரந்தார். (௧௫)

இரந்தவன்பருக்கன்னதாகென்றருள்சுரந்து
பரந்தநித்திலயானமேற்பணிக்கதிர்மருமான்
சுரந்தணிப்பவென்றேருவாளுெத்துமெய்ச்சுருதி
புரந்தளிப்பவர்பாண்டியன்கோயிலிற்புகுவார். (௧௬)

வாயிலெங்கணுந்துபமும்ங்கவவிளக்குந்
தோயகும்பமுகொடிகளுஞ்சுண்ணமும் துவன்றிச்
சேயகாகளவொலிமன்னன்செவிப்புனல்சுவைப்பக்
கோயிலெய்தினூரமணர்தங்கோளரியனையார். (௧௭)

காவலோன்மருங்கிட்டதோர்கதிர்மணித்தவிசின்
மேவினாரவாரநோக்கினுன்மீனவன்நெளிந்து
வாவிதாழ்செழுந்தாமரையெனமுகமலர்ந்து
பாவியேன்பிணிதணித்தெனைப்பணிகொண்மினென்றான். (௧௮)

புலைத்தொழிற்குவித்தாயினோர்கேட்டுமெம்புழுங்கிக்
கலைத்தடங்கடனீந்தியகாவலோயுன்றன்
வலைப்புறத்துநோயிவரையுமற்றைநோயெமையுந்
தொலைத்திடப்பணியென்றனர்கைதவன்சொல்வான். (௧௯)

அனையசெய்திரென்றிசையுமுன்சமணருமசோகன்
நனைநனைந்துகைப்பீலியாற்றடவியுங்கரத்துத்

(௧௩) பூந்தராய் - சிகாழி. (௧௫) கையர் - கீழ்மக்களாகியசம
ணர். (௧௬) யானம் - சிலிகை. பணிக்கதிர் - சுந்திரன்.

(௧௭) தோயம் - நீர். சேயகாகளம் - திருப்பொற் சின்னம்.

(௧௮) புலைத்தொழில் - இழிதொழில். (௧௯) அசோகன்-அசோ
கமாநிலத்தில் வசிக்கும் அருகன். பீலி-மயிலிறகு.

கண்கொளாலிரீசிதநியுநெய்சொரிகனல்போம்
சினவிமேலிடக்கண்டனர்தீர்த் திடக்காணர். (௧௦)

தியர்மானமிக்குடையராய்ச்செருக்கழிந்திருப்ப
பாயகேள்வியோர்புண்ணியப்பையுணீரள்ளிக்
காபுநோயதுதணித்திடக்கருதினாதனை
மாயநீறெனவிலக்கினுர்மாயைசெய்தழிவார். (௧௧)

அண்டநாயகன்றிருமடைப்பள்ளிரீரள்ளிக்
கொண்டவாருமென் றருமறைக்கவுணியர்கூறக்
கண்டகாவலனேவலர்கைக்கொடுவந்தார்
வண்டலாவுதார்வழுதிநோய்தணிப்பவரவாங்கி. (௧௨)

மருந்துமந்திரம்பாவையுமறையுரைப்பதுவும்
பொருந்துமின்பவீடளிப்பதம்போகமும்பொருளுந்
திருந்துமாலவாயரன்றிருநீறெனச்செப்பி
யருந்துமின்னமுதனையசொற்பதிகமதறைந்து. (௧௩)

மெய்யிலிட்டனரீவருடலும்வெஞ்சுரந்துறந்த
மையில்சிந்தையோர்வெருளியிற்றணிந்ததுவாசஞ்
செய்ததண்பனிரீர்விரைச்சந்தனந்தியிரந்தா
வெய்துதண்மையதாயின திறைவலப்பாகம். (௧௪)

பொழிந்ததண்மதுத்தார்புணைபூழியர்கோனுக்
கிழிந்தசெய்கையர்கைதொடவொரியிகுசரத்தாற்
கழிந்ததுன்பமுகவுணியர்கைதொடச்சுரந்தீர்த்
தொழிந்தவின்பமுமிருவினையொத்தபோலொத்த. (௧௫)

ஐயவிச்சுரமாற்றரிதாற்றரிதென்னு
வையையாடவன்குல்லமண்மாசுதீர்த்தடியே
னுய்யவேண்டுமேலதனையுமடிகளையொழித்தல்
செய்யவேண்டுமென்றிரந்தனன்சிரபுரக்கோனை. (௧௬)

பின்னையாரிடப்பாகமும்பண்டுபோற்பெருமான்
வெள்ளைநீறுதொட்டங்கையானீவுமுன்மேனா
ளுள்ளகடெனெடுவெப்பினையொழிந்துமீனுயர்த்த
வள்ளன்மாசறக்கடைந்தவிண்மணியெனப்பொலிந்தான். (௧௭)

(௧௧) பாயகேள்வியோர் - பின்னையார். புண்ணியப்பை-விபூதி
ப்பை. (௧௨) பதிகமென்றது - “மந்திரமாவதுநீறு” என்னுந்திருப்
பதிகத்தை. (௧௩) மை - குற்றம். (௧௪) கழிந்த - மேலிட்ட; கழி-மி
ருதி. (௧௫) உள்ளகடெனெடுஎன்றது - கடனுடட்பாறுள்ளதாதலின்.

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அன்னதொருகாரணத்தாற் சவுந்தரியபாண்டியனென் றாகிய
ன்ன, தென்னவர்கோன் கவுணியர்கோன்றிருநோக்காற் பரிசுத்தரீ
ற்றெருட்டிமவாக்காற், பொன்னடிதாழ்ந் தைந்தெழுத்து மூபதேச
ப்பேறடைந்துபொலிவால்வஞ்சந், துன்னமணர்நெறியிகழ்ந்துதொ
ல்வேத நெறியடைந்து தாயனானன். (சுஅ)

பாண்டியன்சுரந்தீர்த்தபடலம் முற்றிற்று.

'ஆ படலம் எக - க்கு - திருவிருத்தம் - ஈகஎங.

அறுபத்துமூன்றாவது,

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம்,

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பஞ்சவனடைந்தோயைப்பாலறாவாய்தீர்த்து
நஞ்சணிகண்டனீ நுநல்கியவண்ணஞ்சொன்னே
மஞ்சலராகிப்பின் னும்வாதுசெய்தடங்கத்தோற்ற
வஞ்சரைக்கழுவேறிட்டவண்ணமுஞ்சிறிதுசொல்வாம் (அ)

தென்னவன்றேவியாநீமமைச்சருட்சிறந்தசிகங்க
மன்னவன்றானுங்காழியந்தணரடியில்வீழ்த்தெம்
மன்னவன்வெப்புங்கடனும்பாசமுமாற்றினீரே
யின்னமுமடியேம்வேண்டுமருதைசெய்யத்தக்கதென்றார். (உ)

கன்னிநாடெங்குமிந்தக்காரமண்காமமுடித்
துன்னினவிதனையின்னே துணித்திடல்வேண்டுமென்ற
ரன்னவராலவாயாந்திருவுள்ளமறிவேனென்ற
வுன்னியமனத்தராகியொய்யெனக்கோயில்புக்கார். (ங)

அவ்விருவோருங்கூடவடைந்துபொற்கமலம்பூத்த
திவ்வியதீர்த்தந்தோய்ந்துசேனெடுங்கண்ணிபாக
னவ்வியங்கமலச்செங்கைநாதனைத்தாழ்ந்துவேந்தன்
வெவ்வியவெப்புரீத்தார்தொழுதிதுவினவுகின்றார். (ச)

(சுஅ) நோக்கு, பரிசம், வாக்கு என்பது-சட்சிநீட்சை, ஸ்ப
ரிசநீட்சை, வாசக நீட்சைகளை. (க) பாலறாவாய் - சிவஞானப்
பாலி நறமணங்கமமும் திருவாயினையுடைய பின்னையார்.

(ச) நவ்வி - மான்.

சாயமேயொறுத்துநாளுங்கைதவம்பெருகநோற்கும்
பேயரையிம்மையோமெறுமையும்பேறற்றாரை
நீயுரைசெய்தவேதவேள்வியைநிந்தைசெய்யுந்
நீயரையொறுத்தல்செய்யத்திருவுளஞ்செய்தியென்றார். (சு)

வெம்மதவேழங்காய்ந்தவிடையவர்விசம்பிற்சொல்வா
ரெம்மனோராவீற்றுங்கட்கிசைந்ததேயெமக்கும்வேண்டுஞ்
சம்மதம்தஞ்ஞல்வெல்லத்தக்கவராகநீரே
யம்மதமுடையார்தோற்கத்தக்கவராகவென்றே. (சு)

எம்மொழிதேறினீர்போயிறைமகனவையத்தேறிச்
செம்மையிலாரைவாதுசெய்திர்நீரனையார்தோற்று
வெம்முனைக்கழுவினேறிவிளிகுவரென்னக்கேட்டு
மைம்மலிகள்தான்மைந்தர்தொழுதுதம்மடத்திற்போனார். (சு)

இருவருமீண்டுதத்தமிருக்கையிற்போகியன்றைப்
பருவமங்ககலப்பின்னாட்பாண்டிமாதேவியாரும்
பெருமதியமைச்சரேறும்பிள்ளையார்மடத்திற்போகி
யருகரைவெல்லுஞ்சூழ்ச்சியாதெனவளந்துதேர்வார். (அ)

பேரருணிறைந்தகாழிப்பெருந்தகையுடன்போய்த்தங்கோன்
சீரவைகுறுகியீதுசெப்புவார்செய்யகோலாய்
காரமண்காடேயெங்குங்கழியவுமிடைந்தவின்ன
வேரொடுக்களைந்தாற்சைவவினையிரோங்குமென்றார். (க)

அவ்வண்ணஞ்செய்வதேயென்றரசனுமனுச்சைசெய்யச்
செவ்வண்ணவெண்ணீற்றண்ணலனுச்சையுந்தெரிந்துதேய
முய்வண்ணமிதுவென்றங்நுண்மகிழ்ந்திருந்தார்நீண்ட
பைவண்ணவாரம்பூண்டார்புகழெங்கும்பரப்பவல்லார். (க0)

கலிவிருத்தம்.

அந்தவேலையருகத்தக்கையரைக்
குந்தவேற்கட்டுலமடமாதரு
மைந்தராகியமக்களுங்கண்ணழல்
சிந்தநோக்கியிகழ்ந்திவைசெப்புவார். (கக)

(எ) எம்மொழி என்றது - வேதாகமங்களை. விளிதல் - சாதல்.

(சு) பை வண்ண ஆரம் - படத்தையுடைய அழகிய சர்ப்பாய்
பாணம். அனுச்சை - விடை. (க) அருகந்தர் - அருதர்.

செழியர்கோமகன்மூழ்கியதிப்பணி
கழியமாற்றும்வலியின்றிக்கற்றிலா
மழலைவாயொருமைந்தற்குத்தோற்றுவெம்
பழிவினாத்தீர்பகவன்மறர்க்கெலாம். (கஉ)

சாம்பராடுஞ்சமையம்புகுந்துவெம்
பாம்பணிந்தவனேபகவானென
வேம்பனுநகள்விடநெறியெலாஞ்
சோம்பலெய்தத்துறந்தானிகழ்ந்தரோ. (கங)

ஏதும்குநிலையினியென்றவப்
போதுமற்றவர்தம்மைப்புறகிட
வாதுசெய்தற்கெழுந்தனர்வஞ்சகர்
போதுமென்னத்தித்தனர்பூவைமார். (கச)

செல்லன்மின்கணுமக்கிதுசெவ்வியன்
றல்லல்கூர்வருந்துன்பகூழாநா
மெல்லிகண்டகனவுண்டிதனையாஞ்
சொல்லுகேமின்றுகேண்மெனசொல்லுவாரா. (கடு)

கலிநிலைத்துறை.

இடையருதுநம்பாழியும்பள்ளியுமெயுஞ்
சடையர்முஞ்சியர்சாம்பலர்தாங்கியருலப்
படையர்திவிழிப்புலவுவாய்ப்பாய்பெரும்புலித்தோ
லுடையராய்சிலர்வந்துவந்தலாவுதல்கண்டேம். (கசு)

கன்னியிற்றுறவன்னங்கள்கணவனிற்றுறவின
மன்னுமாரியாங்களைகணுல்வாங்குமக்குசைக
னென்னமுவகைப்பெண்டவப்பள்ளிகளெல்லாஞ்
சின்னவெண்பிறைக்கோட்டுமொசிறைதக்கவுகண்டேம். (கஎ)

(கஉ) பகவன் என்றது அருகக்கடவுளை. (கச) நிலை-ஆதரவு.

(கடு) செவ்வி - காலம். எவ்வி - இரவு.

(கசு) பாழி-தேவர்கோயில். பள்ளி முரிவரிருப்பிடம். முஞ்சி-ஒர் வகைப்புல். (கஎ) அன்னங்கள், ஆரியாங்களைகள், அக்குசைகள் என்றது - கன்னிப்பருவத்தில் ஆசாரியனிடத் துபதேசம்பெற்றுத் துறவுபூண்டு தவமேற்கொண்டபெண்களுக்கு அம்சம் எனவும், இல்லறத்திற் கணவனோடு வாழுகாலையில் துறவுபூண்டபேதேசம்பெற்றுத் தவம்கோற்கும் பெண்களுக்கு ஆரியாங்களை என்றும், மங்கலமிழந்த பெண்களுள் அவ்வாறு நிற்பவர்க்கு அக்குசை எனவும் சமணபரிபாஷையில் வழங்கலை.

முண்டிதஞ்செய்ததலையராய்முறுக்குறிநூங்கு
குண்டிகைத்தடங்கையராய்க்கோவணம்பிணித்த
தண்டிதாங்கியசுவலராய்ச்சடையன்பேர்நாவிற்
கொண்டசைத்தனராயெங்குங்குலாவவுங்கண்டேம். (௧௮)

காந்துவெங்கதமுடையதோர்கயந்தலைவந்து
குழந்துகொண்டுநம்மடிகண்மார்கணமெலாந்துரத்தி
யேய்ந்துபூஞ்சினையலைந்திடவிரங்கிவண்டிரியப்
பாய்ந்துபிண்டியைவேரொடும்பறிக்கவுங்கண்டேம். (௧௯)

அந்தமூவிலைவெலினுமயின்முனைக்கமூவின்
பந்திமீதுநீரேறவுங்கண்டுளம்பனிப்பச்
சந்தமார்பகஞ்சேப்பவந்தளிர்க்கரம்புடைத்துக்
கந்தவார்குழல்சோரவுங்கலுழவுங்கண்டேம். (௨௦)

தள்ளருந்திறலிந்திரசாலமோகாதி
யுள்ளவிஞ்சையிவ்வெல்லைவந்துதவிலவொன்றுங்
கள்ளராற்பறிபட்டவோகனவில்வந்தனவோ
வெள்ளங்கொண்டவோசேமத்திற்கிடப்பவோவிளம்பீர். (௨௧)

தாவுதீவளர்த்தெழுகரிதன்னையாடரணை
யாவைப்பூவிமுன்னம்மேளூர்பட்டதுமறிந்தீர்
காவலன்பிணிதணித்திலீரினிச்செயுங்கருமம்
யாவதாருமோவதனையுமெண்ணுமினென்றார். (௨௨)

இற்றைவைகலுக்கேகன்மினென்றனரறத்தைச்
செற்றவஞ்சகர்செல்லுவார்திரும்பவுங்கையைப்
பற்றியீர்த்தனர்பெண்டிர்சொற்கேட்பதும்பழுதென்
றுற்றதீவினைவழிச்செல்வாரொளித்தனர்செல்வார். (௨௩)

கொங்கலர்க்குழல்சரிந்திடக்குரத்தியர்பின்னு
மெங்கள்சொற்கொளாதேகுவீர்பரிபவமெய்தி
யுங்களுக்கிடையுறுவந்துறுகெனச்சபித்தா
ரங்கதற்குமஞ்சார்செல்வாரழியுநாளடுத்தார். (௨௪)

(௧௯) காந்தல் - சுடுதல். கதம் - கோபம். கயந்தலை - யானைக்
கன்று, பிண்டி - அசோகு. (௨௦) கலுழ்தல் - அழுதல்.

(௨௧) மோகாதிவிஞ்சை என்றது - மோகனம், ஆக்ருஷணம்,
வசியம், அதிரிச்சியம், அஞ்சனம், வயத்தம்பம், வாதங்களை.

(௨௪) குரத்தியர் - ஆசிரியன் மனைவிமார். பரிபவம் - துன்பம்

புட்களும்பலவிரிச்சியும்போகலென்றெதிரே
தட்கவுங்கடந்தேருவார்தடங்கயலுக்கைப்பக்.
கட்கவிழ்ந்தலர்கிடங்கர்குழ்கடிநகர்ப்புறம்போ
புட்குநெஞ்சராயாவருமோரிடத்தீண்டி. (௨௫)

யாதுகுழ்ச்சியென்றெண் ணுவாரிறைவனைக்கண்ட
தோதிநாமவனனுமதியுறுதிகொண்டனைய
வேதிலாளனைவாதினுவேறுமென்றிசைந்து
போதுவாரநகர்புகுந்துவேத்தவைக்களம்புகுவார். (௨௬)

ஆயபோதிளங்காலையிற்சுவணியரால
வாயர்சேவடிபணிந்துதம்மடத்தினிற்செல்லக்
காயுமாதவச்செல்வனைக்கங்குல்குழிந்தாங்கு
மாயவஞ்சகர்வந்திடைவழித்தலைமறித்தார். (௨௭)

மறித்தகையர்பின்செல்லமுன்மன்னவைகுறுகிக்
குறித்தவாளரித்தவிசின்மேற்கொச்சையர்பெருமா
னெறித்தசேயினம்பரிதியினேறிவீற்றிருந்தார்
பறித்தசீத்தலைப்புலையர்கன்பொருதிவைபகர்வார். (௨௮)

மழலையின்னமுந்தெளிகிலாமைந்தகண்மணியொன்
றுழல்கருங்கொடியிருந்திடக்கனியுதிர்ந்தாங்குன்
சுழல்கொள்விஞ்சையினன்மையான்மன்னனைத்தொடுத்த
தழலவித்தனமென்றுந்தருக்குறத்தகுமோ. (௨௯)

நந்துநாகுரீர்வண்டுசென்னடைவழியெழுத்தாய்
வந்துவீழினும்வீழும்வழக்கினின்கையிற்
சின்துசாம்பருஞ்சிறுசொலுமருந்துமந்திரம்போற்
சந்துகும்மலையான்சூரந்தணித்தனகண்டாய். (௩௦)

உங்கண்மந்திரமெடொன்றிற்றீட்டுகவோரேட்
டெங்கண்மந்திரந்தன்னையுந்தீட்டுகவிதண்டு

(௨௫) விரிச்சி - சகுனம். தட்கல் - தடைசெய்தல். உட்கல்-
வாடல். (௨௬) வேறும் - வெவ்வேறும். எதிலாளன் என்றது-அயலவ
ராகிய பிள்ளையாரை. வேத்தவை - வலிக்கும்வழி வலித்தல்.

(௨௮) கொச்சை - சீகாழி. (௨௯) சுழல்கொள்விஞ்சை-மயங்கு
தற்குரியவித்தை. தழல் என்றது-வெப்புநோயை.

(௩௦) நடைவழி - ஒருபொருட்கிளவிகள். எழுத்தாய்வந்தவீழி
னும் வீழும்என்றது - சங்கமுதலியவை சேற்றிலுமுதுசென்றவழி,
அவ்வுழுதல் ஓர்காலத்தில் எழுத்தாய்க் காணப்படுதலை. சிறுசொல்
என்றது - பாடலை.

மங்கிவாயிடினவெந்ததுதோற்றதவ்வங்கி
துங்கிடாத்தவென்றதென்றொட்டியேதுவவா. (௩௧)

செக்கராஞ்சடையானுறைபதிகளிற்செய்யத்
தக்கதன்நவனெரிசைபிழைத்துதுஞ்சார்வாய்
விக்கமெம்மனோர்க்கியற்றுவான்வேறொருதலத்திற்
புக்கமர்ந்துவாதஞ்செயப்போதுகமென்னு. (௩௨)

வென்றிமாமுரசுறங்கிடாவியனகர்ப்புறம்போய்
மன்றல்வெம்பன்முன்கதழெரிமடுத்திடிற்பிழைப்ப
தொன்றுவேவெதொன்றீதுகொண்டெமர்களுமெமரு
மின்றுவெவ்வதுந்தோற்பதுங்காண்மென்றெழுந்தார். (௩௩)

எழுசேடியாகிரியவிருத்தம்.
ஈட்டுவஞ்சகெஞ்சரையெழீஇநகர்ப்புறம்புபோய்க்
கீட்டிசைக்கனோரழற்கிடங்குதொட்டெழுந்துவா
ளீட்டுகோடரங்குறைத்தூரிதையவிட்டுகெட்டெரி
மூட்டினுந்தமாதாரவயிற்றமிழ்மூட்டினார். (௩௪)

ஞானமுண்டமுனிவர்நம்மையென்னியென்னினாயினு
மீனரங்கியைத்தடுத்திருப்பவெண்ணிராயிர
ரானதொண்டருடனெழுந்துசுண்பைவேந்துமரசனா
மானனருமந்திரக்கிழானும்வந்துவைகினார். (௩௫)

உள்ளவிழ்த்தமுலைசுரந்தொழுக்குபாலருந்தியே
துள்ளியோடுகன்றுபின்றொடர்த்துசெல்லுமானென
வெள்ளியம்புலத்துளாடும்வேதகீதர்காதல்கூர்
பிள்ளைபோனவாறுதம்பிராட்டியோடுமெய்தினார். (௩௬)

ஆறினோடிசண்டடுத்தவாயிரஞ்சமணரும்
வேறுவேறுதாமுயன்நமந்திரங்கள்வேறுவே
றுறுநீர்சுரந்தவோலையிற்பொருத்தொருங்குபோய்ச்
சேரிவானியிந்தெழுந்ததியின்வாய்நிரப்பினார். (௩௭)

அக்கிவாய்மடுத்தவேடனைத்துமக்கணத்தினே
யிக்குவாயுலர்ந்ததோடெனக்கரிந்துசாம்பரா

(௩௧) துக்கல்-துகர்தல். (௩௨) வீக்கம்என்னுந் தொழிற்பெயர்
விக்கம் எனநின்றது, குறுக்கும்வழிகுறுக்கல். வீ - கெடுதி.

(௩௪) கோடரம் - மரக்கொம்பு. (௩௫) தடுத்திருப்ப என்றது-
தம்வழிப்படுத்திநின்றமையை. (௩௬) பிள்ளை-ஆளுடையபிள்ளையார்.

(௩௭) ஊறுநீர் சுரந்தவோலை-பச்சோலை. பொறித்து-எழுதி.

புத்தவாறுகண்டுநீசுருட்கிடந்துபொங்கவே
திக்குளர்கன்கண்டபேர்சிறித்துளர்களாயினார். (௩௮).

விரித்தவேதநாவர்தாம்விரித்தவேதமெய்ப்பொருள்
வரைந்தபுத்தகத்தைவண்கயிற்றினுல்வகிர்ந்துதா
மருந்தஞானவமுதலித்தவம்மைபேரகப்படத்
தெரித்தவேதெடுத்தித்திவின்வாயிலிட்டனர். (௩௯)

மறைபுலப்படுதநூல்வரைந்தவேதநந்தநா
ளறைபுணர்நிடைத்தகாமெனப்பசுந்தநாசுண
நிறையமைசுகமாயியாருயின்றபேருமந்தணர்க்
கிறைவரைப்புகழ்த்தளப்பிலின்பவென்னமுழ்கினார். (௪௦)

வெந்தசுந்தையமணர்வாதுவெல்லவதற்குவேறிடம்
புகுதிசெய்துவந்தவம்பொதுந்தலம்பொதுந்தமிழ்
தத்தஞளாவாநூலிவந்தவன்முதொட்டிருநாசம்
பத்தவென்றநாமமெபடைத்துயாக்புரின்றுமே. (௪௧)

அன்னவேதிமுறைபிழைமுடிநுகியித்தஞளர்கோன்
மன்னையோக்கவினையிடுகுபொய்யுதித்தகாமாசர்நாஞ்
சொன்னதுன்புலப்படகதுணிந்துமவாய்மைநாடுனோர்இக்
கன்னிநாடணவைகிறிப்பவாற்றலாதுகத்துவார். (௪௨)

எடநாசுகமெழுதியிட்டபசைசையெடுமுறியம்
வீடவந்தவரைந்துவிட்டவொலையொன்முமென்
வாடலின்றிநிலிட்டவண்ணமானதாலிதுன்
பாடவஞ்செய்விஞ்சுகொண்டபாவகற்பிணித்ததே. (௪௩)

உங்கனோடுமெங்கனோடுமும்பர்வானளாய்வினாஇப்
பொங்கியோடுமவைகைநீரினிகவிட்டபொதுதா
னங்குரேதிரக்குமோலெவல்லுமோலையன்றியே
துங்கவேலெசெல்லுமோலேதாற்குமோலையாவதே. (௪௪)

(௩௮) அக்கினி என்பது - அக்கினென்றது கடைக்குறை.
உக்கல் - அழிதல். (௩௯) அம்மையோகப்பட என்றது - திருமுறை
யிற் கயிறுசாத்தியருளுகையில் "போகமார்த்த பூண்முலையான்"
என்னுந் திருப்பதிக முதயமானதை. (௪௦) மறைபுலப்படுத்த நூல்
என்றது - தேவாரத்திருமுறையை.

(௪௩) பாடவம் - களிப்பு. பாவகன் - அக்கினி. (௪௪) ஒலையுன்
றது - இவ்ரு சமயத்தினே.

வென்றுவீறடைந்தவர்க்குவீறழிந்துதோற்றபே
 ரென்றுமேவலடிமையாவதென்றிசைந்துகைதவக்
 குன்றுபோலுநின் தருண்டர்கூறலோடுமீறிலா
 மன்றுளாமெடிகண்மைந்தர்வாய்மலர்ந்துபேசுவார். (௪௫)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

அடியார்பதினாறுயிரவருள்ளார்சிவனையவமதித்த
 கொடியார்நீலிருமக்கேற்றதண்டமிதுவோகொன்றைமதி
 முடியாரருளாலுங்களைநாம்வென்றேமாயின்மூவிலைவேல்
 வடிவாணிரைத்தகமுமுனையிலிடுவேமதுவேவழக்கென்றார். (௪௬)

ஊழின்வலியாலமணரதற்குடன்பட்டார்களெதறிந்து
 சூழியானைக்குலச்சிறையுந்தச்சர்பலரைத்தொருவித்துக்
 காழினெடியபழுமரத்திற்குலவடிவாக்கமுநிறுவிப்
 பாழினெடியதோள்வேந்தன்முன்னேகொடுபோய்ப்பரப்பினார். (௪௭)

தேறலாதார்தமைக்காழிச்செம்மனோக்கியினிவம்மி
 னீறுபூசிக்கண்டிகையும்பூண்டுநுத்தொழுக்கைநது
 மூறவோதிப்பாசமொழித்துய்மினென்னுவறநோக்கிக்
 கூறினார்மற்றதுகேட்டுக்குண்டரெரியிற்கொதித்துரைப்பார். (௪௮)

முன்புதியில்வென்றனமேநீரில்யாதாய்முடியுமென
 வன்புபேசியெமையிணக்கியகலநினைந்தாயல்லதைநீ
 பின்புலாதுசெயத்துணியும்பெற்றியுரைத்தாயல்லைபுலா
 வென்புபூணியடியடைந்தவேழாய்போதியெனமறுத்தார். (௪௯)

ஆகந்தவழும்பழுமரத்தையுதைத்துக்கரைமாறிடவொதுக்கிப்
 பூகந்தடவிவேர்கீண்டுபொருப்பைப்பறித்துப்புடைபரப்பி
 மாகந்துழாவிக்கடுகிவரும்வையைப்புனலைமந்திரத்தால்
 வேகந்தணிவித்தேடெழுதிவிடுத்தார்முன்போல்வெள்காதார். (௫௦)

சிறையேய்ப்புனல்குழுவேணுபுரச்செல்வார்யாருந்தெளிவெய்த
 மறையேனாய்மையுரையாகின்மறைகண்முழுதுந்துணிபொருடான்
 பிறையேய்வேணிப்பிரானுகிற்பெருநீரெதிரேசெல்கவென
 முறையேபதிகமெடுத்தெழுதிவிட்டார்முழங்கிவருபுனலில். (௫௧)

(௪௭) சூழி - முகபடாம். பழுமரம் - ஆலமரம்.

(௫௦) பூகம் - கருங்குரங்கு. மாகம் - ஆகாயம்.

(௫௧) பதிகமெடுத்தெழுதி என்றது - "வாழ்கவந்தணர்வானவ
 ரானினம்" என்னுந் திருப்பதிகம் ஒதிவரைந்துவிட்டமையை.

தேசம்பரவுங்கவுணியர்கோன்விடுத்தவேடுசெழுமதுரை
யீசனருளங்கயிறுபிணித்தீர்ப்பநதியிலெதிரேற
நாசஞ்செய்யும்பொறிவழியேநடக்குமுள்ளமெனச்சென்று
நீசரேடெண்ணுயிரமுநீத்தவழியேயொழுகியவால். (௫௨)

சிங்கமனையாரெழுதுமுறையெதிராற்றேறத்தெரிந்தமர (தார்
ரங்கணமும்பூமழைபொழிந்தா ரறவோர் துகில்விண்ணெறிந்தார்த்
கங்கையணிந்தார்திருத்தொண்டர்கண்ணீர்க்கடலிலமுந்தினார்
வெங்கணமணர்நடுங்கியுடல்வெயர்வைக்கடலிலமுந்தினார். (௫௩)

வேமேயென்பதறியாதேவெல்வேமென்றேருளொட்டி
நாமேயிட்டவேடெரியில்வேவக்கண்டுகதிக்கெதிரே
போமேயின்னம்வெல்வேமென்றிட்டவேடும்புணரிபுகத்
தாமேதம்மைச்சுடநாணிநின்ற ரமணர்தலைதூக்கி. (௫௪)

பொருப்பேசிலையாப்புரங்சுடந்தபுனிதனெயெத்தேவர்க்கும்
விருப்பேய்போகம்வீடுதருமேலாங்கடவுளெனநான்கு
மருப்பேய்களிற்றான்முடிதகர்த்தான் மருமானறியுருமொழிபோ
னெருப்பேயன்றிவேகவிநீரும்பின்னர்த்தேற்றியதால். (௫௫)

பொய்யின்மறையின்புறத்தமணர்புத்தர்க்கன்றிவாய்மையுரை
செய்யுமுறைதூல்பலதெரிந்தஞ்சிவனேபாமென்றறியாதே
கையில்விளக்கினெடுங்கிடங்கில்வீழ்வார்போலக்கலங்கிமன
மையமடைந்தபேதையர்க்குமறிவித்ததுவேயதுவன்றே. (௫௬)

கண்டுகூடற்கோமகனுங்கற்புநிறைந்தபொற்புடைய
வண்டுகூடந்தாரளகவளவன்மகளுமந்திரியுந்
தொண்டுகூடமடியாருங்காழிக்கரசைத்தொழுதுதுதி
விண்டுகூடற்கரியமகிழ்வொள்ளத்தமுந்திவியந்தனரால். (௫௭)

நன்றிதேரூர்பின்புள்ளமானமிழந்துநாணழிந்து
குன்றுபோலுந்தோணிபுரக்கோமானெதிரேயாங்களுமக்

(௫௩) அறவோர் - முனிவர்கள். (௫௪) போம் - புகும் என்
னும் வினைமுற்றின்றிரிபு. (௫௫) நான்குமருப்பேய்களிற்றான்முடி
தகர்த்தான்மருமான் என்றது-ஐராவதத்தையுடைய இந்திரன் மு
டியைத்தகர்த்த உக்கிரகுமாரபாண்டியன் மரபில்வந்த சவுந்தரிய
பாண்டியனை. (௫௬) கிடங்கு-கிணறு. புறத்தமணர் புத்தர் என்றது-
அவர்கள் புறப்புறச்சமயிகளாதலின்.

(௫௭) குன்றுபோலும் தோணிபுரம் என்றது - மலைபோலத்
தோணிபுரம் பலராலு மறியப்பட்டிற்றலின்.

கின் றுதோற்றேமெமையீண்டுரீரேவென்றீரெனநேர்ந்து
நின் றுகூடறக்கவுணியர்கோனனையாருய்யுநெறிநோக்கா. (௫௮)

இன்னமறத்தாற்சைக்கின்றேரீரேன்வாளாவிறக்கின்றீ
ரன்னையனையானெம்மிறைவனவனுக்காளாயுய்மின்க
ளென்னவேடசிறியாய்நீயெவ்வாறெங்கட்கடாதமொழி
சொன்னதென் றுமானமுளார்கழுவிவேறத்தொடங்கினார். (௫௯)

மேற்படி - வேறு.

மதத்தினின்மானமிக்கார்தாங்களேவலியவேறிப்
பதைத்திடவிருந்தாரேனைப்பறிதலையவரைசசைவ
விதத்தினாலொழுக்கம்பூண்டவேடத்தார்பற்றிப்பற்றிச
சிதைத்திடர்செய்தேறிட்டார்திரிதலைக்கழுக்கோறன்னில். (௬௦)

வழிவழிவருமாணக்கர்சாதற்குவருந்திறஞ்ச
மழிபவர்திருநீறிட்டாரதுகிட்டாதயர்வாராவ
னிழிவில்லோமடித்தையன்னிப்புகிறரிதுவகிட்டா
தொழிபவராவின்கன்றைத்தோளிலிட்டுயிரைப்பெற்றார். (௬௧)

கூறிட்டமூன் றாகிட்டாதயர்பவர்குற்றந்தீர
நீறிட்டாரெற்றியோடுநிருமலகோமயத்தின்
சேறிட்டாரெற்றியோடுநெற்றியைச்செறியுக்காக்கி
மாறிட்டபாசந்தன்னைமறித்திட்டுப்பிறப்பைவெல்வார். (௬௨)

மற்றிவர்தமமைபூற்றஞ்செய்திலர்மடிந்தோர்யாருஞ்
சுற்றியசேனங்காகநரிகளையுத்தொடர்ந்துகெளவிப்
பற்றிரின்றீர்த்துத்தின்னக்கிடந்தனர்பருமயானை
வெற்றிகொள்வேந்தன்காழிவேந்தரைத்தொழுதுநோக்கா. (௬௩)

இன்றுநீரிட்டவேடிகியாவருங்காணநேரே
சென்றதேயெங்கேயென்றூனதனையாஞ்செம்பொற்கூடன்
மன்றவரருளாலின்னேவருவிப்பமென் றுவாது
வென்றவர்ததியின்மாதேமேற்றிசைநோக்கிசெல்வார். (௬௪)

செல்லுநர்காணவோலைகாவதஞ்செல்வதப்பா
வெல்லுலையங்கொளித்தலோடும்வியந்தவனொருவருகூடிக்
கொல்லையான்மேய்த்துநின்றார்திலர்தமைக்குறித்துநீரிவ்
வெல்லையுள்விசேடமுண்டோவிவன்கண்டதிகையினென்றார். (௧)

(௫௯) ஏட - தோழன் முன்னிலைப்பெயர்.

(௬௩) பருமம் - கவசம்.

அவ்விடைச்சிறுர்கள்யாங்கனொன்றையும்றியேமென்ன
விவ்விடைவிசேடங்காணவ்வேண்டுமெத்திறத்துமென்னாந்
தெவ்விடைவாதுசெய்யத்திருவுளக்கருணைசெய்த
வெவ்விடைக்கொடியினுரைப்பாடினார்வேதநாவார். (௬௧)

பாட்டின்மேற்கருணைவைத்தார்சயம்புவாய்ப்பராரைவில்லக்
காட்டினுளிருப்பநேரேகண்டொழ்ந்தெழுந்தசுண்டை
நாட்டினார்வலங்கொண்டேத்தியெதிரின்ருந்கைத்தார்நிம்பத்
தோட்டினுனதுகேட்டங்கேதோன்றினுன்றினையோடும். (௬௨)

அந்தமாவிலிங்கத்தீசனாயிரமதியங்கண்ட
முந்தைவேதியராய்த்தோன்றிமுத்தமிழ்க்கரசையென்
மைந்தனமினையோனெப்பாய்கருகெனநீறுசாத்திச்
சிந்தைநீளார்வங்கூர்த்திருவருள்கரந்தூரின்ருர். (௬௩)

நின்றவந்தணரையன்றுநிருமலஞானமீந்தா
ரென்றுகண்டிதைஞ்சியையநீரில்யானிட்டவேடு
சென்றதிங்கெடுத்திரீரேயெனதுநுஞ்செல்வர்க்கேற்ற
தன்றதைத்தருதிரென்றாரமுசுச்செம்மலன்றார். (௬௪)

இன்னமும்பன்னொளம்மையிடந்தொறும்பாடியெஞ்சும்
புன்னெறியொழுகுவாரைவென்றும்புனிதவீடு
பின்னர்நீபெறுதியென்னொகேடுதந்தாசிபேசி
மின்னெனமதைந்தூரின்ருர்வேதியராயவேடர். (௬௫)

தாதையார்கவர்துமீளத்தந்தவேடதனைவாங்கிப்
போதையார்ஞானமுண்டார்புரிசடைப்பிராஞர்வெளவி
யீதையாமிரந்துவேண்டத்தந்தனமென்றுகூறித்
கோதையார்வேலிஞறற்குக்காட்டவக்கொற்கைவேந்தன். (௬௬)

கச்சானவரவமார்த்தகருணையங்கடலிற்றேன்று
விச்சானஞானமுண்டராத்நலின்வீளைவுதேரு
தச்சானவலியானும்மையளந்தன்னடியேனிர்த்தத்
துச்சானபிழைதீர்த்தாங்கென்றிரைஞ்சினுன்றணர்த்தார்வேம்பு [ன்]

(௬௬) பாடினார் என்றது “வன்னியும்த்தமு மதிபொதிசடை
யின்” என்னுந் திருப்பதிகமருளினமையை.

(௬௭) மைந்தன மினையோனெப்பாய் என்றது - பின்னையார்
முருகக்கடவுளமிசமாதலின் சிலேடைப்பொருள் விளங்க நின்றது.

(௬௮) விச்சானஞானம் - முத்திரிலைக்கு வித்தாகிய சிவஞான
வமுதம். விச்சு - வித்து என்பதன்போலி. அச்சு என்றது-தற்போ
தத்தை. துச்சம் - இழிவு.

அந்நெடுமேருவாங்குமாடகச்சிலையினூர்க்குப்
பொன்னெடுஞ்சிகரக்கோயின்மண்டபம்புயலைக்கீண்டு
மின்னெடுமதியஞ்சூடுங்கோபுரமேகந்தாவுங்
கன்னெடும்புரிசைவீதியாவையுங்களரிப்பக்கண்டான். (எ௩)

அற்றைநாளாதியாகவேடகமென்னுநாமம்
பெற்றதாலேடகத்தின்மேவியபிராணைப்பாண்டிக்
கொற்றவன்சமணரோடுகூடியபாவமெல்லாம்
பற்றற்பூசைசெய்துபாசமுங்கழியப்பெற்றான். (எ௪)

நறைகெழுதுழாயினுனங்கலுழனுநாகர்வேந்து
முறையினுலுங்கண்மூன்றும்பூசித்துமுடியாவின் ப
நிறையருள்பெற்றாரன்னநிராமயவிலிங்கந்தன்னை
யிறுதியாமுகத்திற்பாண்டியிறைமகன்பூசைசெய்தான். (எ௫)

அங்கண்மாநகர்கண்டாங்கோராண்டிறைகொண்டொழிப்
புய்கவரோடும்பின்னாட்பூழியர்பெருமான்மீண்டு
மங்கலமதுரைசேர்ந்துவைஞரானீற்றுச்செல்வ
மெங்கனும்விளங்கச்சின்னாளிருந்துபின்னானசெல்வர். (எ௬)

வடபுலத்துள்ளவீசன்பதிகளும்வணங்கிப்பாடக்
கடவமென்றெழுந்தகூடற்கண்னுதற்பெருமான்நன்னை
யிடனுறைகயற்கணையிறைநஞ்சிப்பல்வரனும்பெற்று
விடைகொடுத்தமிழ்நாடுங்கும்பணிந்தனர்மீண்டுபோவார். (எ௭)

தன்பெருங்கற்பினுளுமைச்சனுந்தமிழ்நர்கோனும்
பின்புமுனந்தண்காழிப்பிராண்டிபிரிவாற்றாரா
யன்புதந்தவர்பானட்டவன்றுதொட்டாளுக்கேண்மை
யின்பமுந்தன்பமாகிவிளைந்துமுன்னீர்ப்பப்போரார். (எ௮)

சண்பையர்தலைவர்தாமுமனையராய்த்தம்பின்செல்லு
நண்புடையவரைநோக்கிநம்மிடத்தன்புநீங்காப்
பண்பினராகிநீறுபாதுகாதீசன்கீர்த்தி
மண்படவாழ்மினீதுமறுக்கன்மினின்மினென்றார். (எ௯)

ஆளுடைப்புகலிவேந்தரருண்மொழிமறுக்கவஞ்சித்
தாளுடைப்பதுமச்செந்தாடலையுறப்பணிந்துமீண்டு

(எ௪) ஏடகம் - எடுதங்கிய இடம். (எ௫) நாகர்வேந்து - ஆதி
சேடன். (௮௦) தான் - தாமரைத்தண்டு. கஞ்சத்தோளுடைச் சிங்
கம் என்றது-அந்தணர்குலத்துக்குரிய தாமரை மலர்மலை யணிந்த
தோளினையுடைய சிங்கவேற்றையொத்த ஆளுடையபிள்ளையாரை.

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம். ௩௫௧

வாளுடைத்தானைத்தென்னன்மதுரையில்வந்தான்கஞ்சத்
தோளுடைச்சிங்கமன்னர்சோழர்கோளுடுபுக்கார். (௮௦)

ஞானமாமதநீர்சோரஞானசம்பந்தரென்னு
மானமாயானைவந்துகடம்பமாவனத்திறுன்னு
மூனமாஞ்சமணரென்னுந்தருக்களையொடித்துவெண்ணீ
ருனமாப்பூழியள்ளித்தூற்றியதவனியெங்கும். (௮௧)

கலிநிலைத்துறை.

ஆதியாலயத்தடலைகொண்டாழிசூழ்காழிச்
சோதிவேதியர்பாணடியன்சுரந்தணித்துடலிற்
பேதியாதகூனியிர்த்தலாற்பிறங்குதற்பாதிப்
பூதியாவினுஞ்சிறந்ததவ்வட்டில்வாய்ப்பூதி. (௮௨)

சமணரைக்கழுவேற்றியபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் ௭௨ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௨௫௫.

அறுபத்துநான்காவது,

வன்னியுங்கிணறும்இலிங்கமுமழைத்தபடலம்.

எழுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

சென்னிவொண்டிங்கண் மிலைசசியமதுரைச சிவனருளடைந்த
சம்பந்தர், துன்னிருஞ்சமணைக் கழுமுனையேற்றித் துணித்தவாறி
சைத்தனம்வணிகக், கன்னிதன்மன்றற் கரியினைமாற்றான் காணவ
க்கண்ணுதலருளால், வன்னியுங்கிணறு மிலிங்கமுமாங்கு வந்தவா
றெடுத்தினியுரைப்பாம். (௮௩)

பொன்மலர்க்கைதை வேலிருழ்வேலைப் புறத்தொருபட்டின
த்துள்ளான், மின்மணிக்கொடும்பு ணீருருவவணிகன் வேறுவே
றும்பலசெல்வத், தன்மையிற்சிரந்தோன் மகவிலனாகித் தன்மனக்
கினியதோர்காட்சி, நன்மனைக்கொடியோ டறம்பலபுரிந்தோர் ந
கைமதிக் கொம்பையின்றெடுத்தான். (௮௪)

அத்தனவணிகற் குரியநன்மருக னவன்முதற்கடிமண முடித்
தோன், முத்தமிழ்மதுரைப் பதியுளானவற்கே முறையினுனோற்

(௮௫) ஆதி என்றது-சோமசுந்தரக்கடவுளை. கற்பாதிபூதி எ
ன்றது-கற்பம், அநுகற்பம், உகற்பம், அகற்பம் என்னும்நால்வகைப்
பூதியினை. கற்பம்-இது கடைக்குறையாய் கற்பு என்கின்றது.

றுநான்பயந்த, வித்தகமயிலைக் கொடுப்பவென்றனைய வியற்குலவ
 ணிகர்கோன்மன்னோ, டொத்தபல்கிளைஞர். யாவருமறியவுணர்த்தி
 னுன்சிலபகலொழிய. (ங)

ஊழ்வினையவியா லாருயிரிழந்தா னுயிர்க்குடம் பனையதன்க
 ற்பின், சூழ்கதிர்மணிப்பூண் மனைவியுமிறப்பத் துணிந்தனளவரிரு
 வோர்க்கு, மாழ்கடற்கிளைஞர் செய்ததருகடன்க ளாற்றியச்செய்தி
 யைமதுரை, வாழ்தருமருகற் குணர்த்துவானோலை விடுத்தனர்மரு
 மகன்வாங்கா. (ச)

தன்னருண்மாமன் றுஞ்சினுன்கூடத் தாரமுந்தஞ்சியதிப்
 பா, லன்னவர்க்களவின் ருகியதனமுண் டவனனிநாண்மகவின்றி
 ப், பின்னொருபெண்ணைப் பெற்றதனவளைத் தனக்கெனப்பேசினு
 னனைய, கன்னியைமணந்து செல்கெனமுடங்கற் கழறியபாசுரந்
 தெரியா. (ரு)

வீழ்ந்தனன்றரைமேற் புரண்டனனுயிர்ப்பு வீங்கினன்விழிப்
 புனல்வெள்ளத், தாழ்ந்தனன்விம்முற் றம்மவோவென்றென் றரற்
 றினன் கிளைஞர்நட்படைந்து, வாழ்ந்தவர்தழுவத் தழீஇத்தழீஇக்
 ரைந்தான் மற்றவர்தேற்றிடத்தெளிந்து, சூழ்ந்தவெந்துயர்நீத்தொ
 ருதலைமாமன் றொன்னகர்க்கேருவான் றுணிந்தான். (சு)

அங்குளகிளைஞர்சிலரொடுங்கூடி யருங்கடிமதுரைநீத்தேகிப்,
 பொங்கிருங்கழிசூழ் பட்டினங்குறுகிப் புருதுவான்வரவறிந்தங்குத்,
 தங்குதங்கிளைஞர் வினவநேர்வாரைத் தழீஇத்தழீஇச்செலவித்தே
 கி, கொங்கிவர் தளவத்தாரினுன்மாமன்கோயில்புக்கிருந்தனனாக. (எ)

அறுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

நாள்சிலகழிந்தபின்னர்நாய்கரேறனையானன்ன
 வான்புரைகண்ணினுளையதுரையிற்கொடுபோயங்கென்
 கேளிர்முன்வேட்பவென்றுகிளந்துதன்மாமனீட்டு
 நீன்பெரும்பொருள்கண்மற்றுங் கைக்கொண்டெந்நிறிற்செல்வான்.

வழிவிடவருவார்தம்மைறிந்திப்பின்மதுரைமூதூர்க்
 கெழுதருசுற்றத்தாரைமுன்சென்மினென்றுபோக்கித்
 தொழுபரிசுளமுந்தானுந்தோகையும்வைகலொன்றிற்
 கழிவழியரைமேற்பெய்தகாவதமாகப்போவான். (ஊ)

(இ) தனிநான் - நெடுநான். தன்னன்பது-முன்னிலையில்வந்த
 இடவழுவமைதி. தாரம்என்றது - பொருளாலுயர்திணையாயினுஞ்
 சொல்லால்ஃறிணையாதலின் துஞ்சியதுஎன அஃறிணை முடிபுந்
 தார்.

(ஈ) உயிர்ப்புலிங்கல் - நெட்டியிர்ப்பெறிதல். ஒருதலை-ஒரு
 வாறு. (எ) தளவத்தார்-மூல்லைமலர்மாலை. (அ) நாய்கர் - வணிகர்.

(஑) அரைமேற்பெய்த காவதம் - ஒன்றரைக்காதவழி.

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம். (கௌ)

வெங்கதிர்வேலைசெல்லும்வேலைவந்தனைபுமுன்ன
மிங்கிருந்தொழிகமென்னாப்புறம்பியமுதாரெய்தி
யங்கிறைகோயின்முன்னிக்கவனீராடியங்குத்
தங்கியவன்னிமாடேபோனகஞ்சமைத்துண்டெவ்வாய். (கௌ)

மலைவைத்தசிலையான்கோயின்மருங்கொருபடியினும்பர்த்
தலைவைத்துத்துயிலுமெல்லைவிதிவழிச்சாரவந்தோர்
கொலைவைத்தவிடவாய்நாகங்கடித்ததுகொதித்துநீண்ட
விலைவைத்தகொடும்பூணய்கண்விடந்தலைக்கொண்டொய்ந்தான். (க)

அங்குளபரிசனங்களாவலித்திரங்கிச்சுழுக்
கொங்கைகட்புடைத்துச்சேடிக்குற்றிடைமகளிரேங்கச
சுங்கவேற்றையானாகந்தீண்டிடாதொதுங்கிப்போந்த
பந்தயமலர்கொம்பன்னுள்பாவைபோற்புறம்புநின்றான். (கஉ)

கவிநிலைத்துறை.

ஆளியேறன்னவனரவின்வாய்ப்பட்டதுமலிந்தது
மீளிலேலுண்கணர்கைக்குலைத்தமுவிதும்விழுவதுங்
கேளிர்குழந்தையர்வதுஞ்சோர்வதுங்கண்டினங்கிளியனாள்
வாளியேறுண்டதோர்மயலின்வீழ்ந்துயங்கினுண்மயங்கினாள். (கங)

வடிக்கணுட்செருகினவருகினயுயிர்ப்பழல்வாய்ப்படுங்
தொடித்தபூங்கோதைபோற்சோர்ந்ததாகங்கரஞ்சோர்ந்தன
வடித்தளிர்சோர்ந்தனகன்னியன்னப்பெடையன்னவ
ளிடக்கெதிர்ப்பட்டிவீழ்ந்தாளெனக்கிடந்தனளென்செய்வாள். (கச)

சாயும்பூங்கொம்பரிந்குழந்திறந்தான்புறஞ்சார்ந்தமுடி
மாயமென்மகளிர்மீண்டன்பனோடெங்கைதன்னாவியும்
போயதேகொல்லெனமடியுறக்கொடுங்கையாற்புறந்தழீஇத்
தாயனசெறிந்திளைப்பாற்றினாசிறிதுயிர்தோற்றவே. (கரு)

(கௌ) வேலை - மேற்றிசைக்கடல். வேலை - சமயம். கடவல்-கிணறு. போனகம் - சோறு. அல் - இரவு.

(கக) இலைவைத்த கொடும்பூண் - வளைந்த வெற்றிலைச் சரப்பணிஎன்னு மாபரணம். (கஉ) பரிசனங்கள்-ஏவலானர்கள். ஆவலித்தல் - வாய்திறத்தல். (கங) மீளிலேலுண்கணர் என்றது - பெருமையிற்சிறந்த வேலினவென்ற கண்களையுடைய தோழியரை.

(கச) வடி - மாவடுவின் பிளவு. அருகல்-ஒடுங்கல்.

(கரு) கொடுங்கை - வளைந்தகை. துசெறிந்து - வஸ்திரத்தால் விரி.

மெய்கழிந்தினுயிரீண்டுதன்யாக்கையின்மெல்லவே
கைகலந்தாங்கிருகாலியங்குற்றன்கண்களும்
பொய்கைகீலஞ்சிறிதவிழ்ந்தெனவலர்ந்தெனபூவையை
மைகழிநாண்முதனாருநால்வேலியாய்வளைந்தவே. (கக)

கையெறியுங்குழற்கற்றைசோருந்திரிகாறுளி
நெய்யெனக்கண்புனல்கொங்கைமுற்றற்றுக்கெஞ்சுகும்
பையவாய்விடும்புறம்பார்க்குநானெடுத்தளைப்படுஞ்சிறு.
தெய்வந்தொட்டாளெனத்தேம்பிவிம்மாந்தொளிதேயுமால். (க௭)
வணங்கிவெல்வந்தழீஇப்பிறந்தநாடொட்டொருவைகலு
மணங்கெனக்கனவிலுங்கண்டிலாளன்பன்மேலன்பென
மிணங்குதன்னுருவமாய்நிறைவரம்பிற்தெனவிருந்தொர்பெண்
ணைங்குவாய்விட்டமுதாளெனப்புலம்பலுற்றாளரோ. (க௮)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றயகனையோவென்னிருகண்மணியேயோவென்னையின்றன்
றன்னுவியன்னதனிமருகாவோமுருகாவோதாரார்முல்லை
மன்னாவோவணிகர்குலமணியேயோவிடவரவின்வாய்ப்பட்டாயோ
வுன்னாகரிமுலானவென்னையிடுத்தெவ்வண்ணமொளிப்பதேயோ. (1)

பொன்னாட்டின் மடவாரைப் புணர்வதற்கோ நம்மளகா புரத்
துவேந்த, நன்னாட்டின் மடவாரை மணப்பதற்கோ வுணக்கடித்த
நாகர்வேந்தன், நன்னாட்டின் மடவாரைத் தழுவுதற்கோ வென்னா
வித் தலைவரவென்னை, யிநாட்டி விருத்தியெனை வஞ்சித்துப் போ
யினவா நென்னையென்னே. (உ௦)

தென்னுலகிற் புகுந்தனையோ பணிந்தனையோ மாதுலனைத்
தேவியோடு, தன்னிருதோ ஞ்றவாரத் தழுவினனோ நானுமுடன்
சார்ந்தேனாகி, லென்னுரிய குரவரையுங் கண்ணாரக் காணேனோ
வெனையீங்கிட்டாய், பின்னூரிய பரிசனமுங் கைவிட்டாய் தனிப்
போயென் பெற்றாரையா. (உ௧)

(கக) நீலம்-நீலமலர். பூவையை என்றது—வைசியகுலக் கன்
னியை. (க௭) திரிகால்-திரியினின் றுஞ் சிந்துகிற. தளை-கட்டி. சிறு
தெய்வம் என்றது—கன்னி, காட்டேரிமுதலிய தெய்வங்களை.

(க௮) வணங்கு இல்செல்வம்-குறைவில்லாத பெருஞ்செல்வம்.
அணங்கு-துன்பம். வரம்பிற்று - அளவினையுடையது.

(க௯) என்னயகனே என்றது — தனது தந்தையால் நாட்டிய
கணவனாதலின். முருகன் - கட்டிளமைபுடையவன்.

(உ௧) தென்னுலகம் - பிதிரகுலகம்.

வன்னியுங்கிணறும் இலங்கமுமழைத்தபடலம். (௧௫௫)

வரிசைமருமகனரவால்வீளிந்ததுநானறைபோயமனத்தோடிக்ருப்
பரிவுறலுமெனைப்பயந்தார்நோற்றபயனன்றாகப்பலித்ததேயோ
பெரிதவரிக்கட்கலக்கங்காணுமுனிற்றந்தன்றோபிழைத்தாரந்தோ
வரியதிலுமரியபயனிதுவன்றோவெவர்பெற்றரவர்போலம்மா. (1)

உன்காதன்மாமனைப் பயந்தவன்றேயுறவறியவுனக்கேபே
சிப், பின்காதன்மனைவியொடு முயிரிழந்தான்யானுமந்தப் பெற்றி
யாலே, யென்காதலுயிர்போக வெற்றுடம்போவிருக்குமுட னிறப்
பேனென்றாத், தன்காதத்துணையிழந்த வன்றிலெனவிருந்தழுதாட
மியளானான். (௨௩)

மேற்படி - வேறு.

நன்னகருறக்கநீங்கிடுக்கமுற்றமுறக்கக்காழித்
தென்னகர்ஞானசசெல்வாரசிவனகர்தொறும்போய்ப்பாடி
யந்நகரடைந்தாரங்கோரணிமடத்திருந்தார்தேட்ட
தென்னெனவான்விட்டாய்ந்துகோயிலினிடைவந்தெய்தி. (௨௪)

கன்னியாரையுற்றதென்னெனக் கன்னிதாழ்ந்து
தன்னருமரபுமீன்றார்தம்மையுமருகற்கென்றே
யுன்னினர்மன்றல்பேசியிற்றங்குமுயிரன்றோ
டிந்நெறியடைந்திவருற்றநிகழ்ச்சியுமெடுத்தசொன்னான். (௨௫)

தந்தையுந்தாயுமன்றோர்மதியளாயிவரும்பேதைப்
பைந்தொடியாவிசாப்பான்பாம்புகோட்பட்டான்மாதே
வந்தவனாகமெல்லாமருந்தருவாகும்வண்ணஞ்
சிற்தைசெய்தருட்கணவைத்தார்குதித்ததுதீவாய்நஞ்சம். (௨௬)

எழுந்தனனுறங்கினுன்போலிறந்தவன்யாருங்கண்டு
தொழுந்தகைஞானவேந்தைத்தொழுதனர்துஞ்செய்தார்வத்
தழுந்தினர்கன்னியன்னமனையவாளின்பத்தீந்தேன்
பொழிந்தொருபுறத்தேகஞ்சம்பூத்ததோர்கொம்பினின்றான். (௨௭)

தலைவனையிறந்தபோதுந்தனியுயிர்பெற்றபோதுஞ்
சிலைநுதல்காதன்மாமன்செல்லியாயிருந்துந்தீண்டா
நிலைமையுமன்புறகற்பினீர்மையும்வியந்துநோக்கி
மலைமகன்ஞானமுண்டார்வணிகனைநோக்கிச்சொல்வார். (௨௮)

வருதிரின்மரபுக்கெல்லநமணியனாயுன்றன்மாமன்
றருதிருவனையாளின்பஞ்சாருநாடுன்பம்வந்து

(௨௨) அறைபோதல்-ஒட்டைபோதல். பரிவு-துன்பம்.

(௨௩) உறவு-சுற்றம். (௨௪) மருந்து-அமுதம்.

(௨௭) ஆர்வம்-இன்பம்.

பெருநாளன் றியென் றன்மெய்தொடப்பெறுவளீண்டே
திருமணமுடித்துக்கொண்டுபோகெனச்செப்பலோடும். (௨௧)

செங்கணை நனையானையன் றிருமொழி தலைமேற்கொண்டு
பங்கயன் படைத்தசா திரான் கையும் பாதுகாப்பீ
ரெங்குலவணிகரின் றிக்கரிசூரின் றியீங்கே
மங்கலமுடிக்கும்வண்ணம் யாதெனவணங்கிச்சொன்னான். (௩௦)

கன்னியையீன் றஞானேற யுனக்கென் றன்காதன்மா ம
ஹன்னிய துறவினுள்ளார றிவரே யுனக்கீதன் றி
வன்னியுங்கிண றுமிந்தவிவிங்கமுங்கரிசுண்மைந்தா
விநிலைவ துவைசெய்தியெம்முரைகடவாதென்றார். (௩௧)

மாசுறுமணத்தான் காழிவள்ளலைப்பணந் துநீரே
தேசிகரூரவரநட்டோர் தெய்வமுங்கிளையுமென்றாப்
பேசியவாறேவேள்விப்பெற்றியானிற் றித்தான்வேட்ட
பாசினழையோடுந்தாழ்ந்துவிடைகொடுபரவிப்போனான். (௩௨)

ஏவல்செய்யாயததாரும்டியருமீண்டவீண்டிக்
காவல்செய்மதுரைமுதார்குறுகித்தன்காதன்மாமன்
பூவையைமணந்தவண்ணக்கேட்டவகுப்புடைகுழ்சுற்றம்
யாவருமுவப்பவின்புற்றிருந்தனனிளவகோமன்னன். (௩௩)

தன்பெருந்தனமுமாமனீட்டியதனமுமீட்டி
மன்பெருசிதிக் கோனென்னவாணிபம்பெருக்கிகாய்க
னின்புறுகாதலார்களிருவருமீன்றகாத
னன்பொருண்மகிழ்ச்சியெய்யநலம்பெறவாமுகாளில். (௩௪)

மூத்தவள்சிறுவர்சாலமூர்க்கராயுள்ளாரேனை
மாத்தளிரியலிஞட்கோர்மைந்தனுண்டிவனுமன்ன
தீத்தொழினாகமன்னசிரார்களுமல்லற்செல்வம்
பூத்தநீணியமத்துடுபோய்விளையாடல்செய்வார். (௩௫)

முந்தியமணட்டிமைந்தார்முகிழ்முலையினையபாவை
மைந்தனையொருநாடீறியடித்தனர்வருந்தியின்ற

(௩௨) வேள்வி-மணவினை. (௩௩) இளங்கோ மன்னன் - வை
சியகுலத்தலைவன். (௩௪) இருவரும் ஈன்றகாதல் நன்பொருள்
என்றது—இம்மை மறுமை இன்பங்களைத்தரும்புதல்வர்களை. பொ
ருள்-பிள்ளை. இதனைத் “தம்பொருளென்ப தம்மக்கள்” என்னுந்
திருக்குறளா லுணர்க. (௩௫) மல்லல்-செல்வவளம். நியமம்-வீதி.

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமுமழைத்தபடலம். (௫௫)

சந்தணிமுலையாண்மாற்றாடையரைவைதாளீன்ற
பைந்தொடிதானுஞ்சிறியினையனைப்பழித்துவைவாள். (௫௬)

எந்தவூரெந்தச்சாதியார்மகன்யாவர்காணச்
செந்தழல்சான்றாவெங்கோன்கடிமணஞ்செய்துவந்த
கொந்தவிழ்கோதைநீயென்கொழுநனுக்காசைப்பட்டி
வந்தவனானகாமக்கிழத்திக்கேன்வாயும்வீறும். (௫௭)

உரியவன்றீமுன்கைவுன்னைவேட்டதற்குவேறு
கரியுளதாகிற்குறிக்காட்டெனக்கழறலோடு
மெரிசடவாடிச்சாய்ந்தவிணர்மலர்க்கொம்பிற்சாம்பித்
தெரியிழைநாணஞ்சாய்ப்பதின்நிறுசெப்புகின்றான். (௫௮)

அரவின்வாய்ப்பட்டவைகலாருயிரளித்தஞானப்
புரவலரருளாவெங்கோன்புறம்பியநாதன்வன்னித்
தருவெடுகிணறுங்காணச்செய்தனன்சாறம்மூன்று
கரிகளுமுள்ளவென்றாளுக்கற்பினாலொப்பிலாதான். (௫௯)

மாற்றவணகைத்துநன்றுநன்றுநின்மன்றல்வேள்வீக்
கேற்றனகரியேசொன்னாயிருமக்கரிகண்மூன்றுந்
தோற்றுமேலதுவுமெய்யேயென்றனடோகையோடும்
வேற்றுமையிலாதசாயலினையவள்விழுமங்கூரா. (௬௦)

வெவ்வுயிர்ப்பெரியவீல்போய்மெல்விரனெரிக்குங்கையா
லவ்வயிறுதாக்கும்வீழுங்கண்புனல்வெள்ளத்தாழும்
கொவ்வைவாய்துடிக்குநாணந்தலைக்கொளுங்கூசுமன்னே
தெய்வமேயாவாவென்னுமென்செய்கேன்சிறியேனென்னும். (௬௧)

தாடைதாயிறந்தவன்றேதமியளாயிங்குப்போந்த
பேடையேற்காருண்டையபேதுறும்வணிகற்கன்று
மாதுலனாகிஞாதிவழக்கறுத்துரிமையீந்த
நாதனேயேதிலாள்வாய்நவையினிற்காத்தியென்னு. (௬௨)

அன்றிரவுண்டியின்றித்துயிலின்றியழுங்கிப்பின்னாட்
பொன்றினிகமலவாவிப்புண்ணியப்புனரேயுய்த்தண்ட
நின்றிழிவிமானக்கோயினிரம்பியவழகர்முன்னாச்
சென்றிருதாளில்வீழ்ந்துதன்குறைசெப்பிவேண்டும். (௬௩)

(௫௮) சாம்பி - புலர்ந்து. (௫௯) சாறு - கலியாணம்.

(௬௦) தோகை - மயில். (௬௧) அதுக்கும் - பிசையும். ஆவா
ஜ்யோ. இது வியப்புக் குறிப்பிடைச்சொல்.

(௬௨) ஏதிலாள்-மாற்றான். நவை - பழிமொழி.

அன்றெனைக்கணவன்வேட்டலிடத்தினிலதற்குச்சான் றாய்
 ின் மபைந்தருவுநீ யுங்கிண றுமந்நிலையேயிங்கு
 மின் றுவந்தேதிலான்வாய்நகை துடத்தெனைக்காவாயேற்
 பொன் றுவலென் றுள்கற்பின்புகழினைநி றுத்தவந்தான். (சச)

அல்லலுற்றமுங்கிநின் றுள்பரிவுகண்டந்தண்குட
 லெல்லையில்கருணைமூர்த்தியருளினுலெவருங்காணத்
 தொல்லையின்படியேயயன் னுள்சொல்லியகரிகண்மூன் று
 மொல்லேவந்தி றுத்தகோயிலுத்தரகுணபாலெல்லை. (சரு)

அன்னபோ தினையான்மூத்தாட்கொண்டுபோயாலவாயெம்
 முன்னவன்றிருமுன் றுழ்ந் துகாட்டுவாண் முகிளைய்சென்னி
 வன்னியீ திலிங்கமீ துகிணறிதென் மன்றற்சான் றுத்
 துன்னியவென் றுள்கண்டாண் முடித்தலைதூக்கிரின் றுள். (சசு)

அவ்விடைத்தருவுநீ ருமன் றுபோலின் றுசான் று
 யிவ்விடைப்பட்டவென்ன வதிசயமெவர்க்குத்தேருத்
 தெய்வமுமெளியந் தங்கைக்கனியினித்திருவினன் னுள்
 கைவசப்பட்டதென் றுற்கற்பினுக்கரிதேதம்ம. (சஎ)

மங்கைதன்கற்புமீசனிடத்தவள்வைத்தவன்பு
 மங்கணனவட்குச்செய்தவருளே யும்வியந்தநோக்கி
 மங்கலநகராரெல்லாமகிழ்ச்சியுலாழ்ந்தார்முல்லைத்
 தொங்கலான் முதுமணுட்டியொருத்தியுந் துன்பத்தாழ்ந்தான். (சஅ)

மேதகுவுணிகர்மூத்தவினைக்கொடியானைப்பொல்லாப்
 பாதகியிவளாமென் றுபழித்தனர்படி றுபேசிக்
 கோதறுகுணத்தினுளைக்குடிப்பழுதுரைத்தாய்நீயென்
 காதலியாகாயென் றுகணவனுந்தள்ளிவிட்டான். (சக)

அந்நிலையினையாள்கேள்வனடியில்வீழ்ந்திரப்பாளைய
 வென்ன துகற்பையின் றுநி றுத்தினுளிவண்மாற்றானன்
 நன்னையிலாதேற்கண்ணையினுளிவளும்யானு
 மின்னுயிருடல்போல்வாழ்வேமெனத்தழி இத்தம்மினட்டார். (ரு)

உடம்பினுலிரண்டேயன்றியுயிர் பொருளிரண்டற்றுள்ள
 மடம்படுமழுக்காற்றற்றுமைந்தருமனையராக
 விடம்படுமைவாய்நாகமலிமுங்கிரையொத்துத்தம்மி
 லிடம்படுமென்புற்றின்புற்றிருவருமிருந்தார்மன்னே. (ருக)

வன்னியுங்கிணறும் இலிங்கமும்மைழத்தபடலம். (௫௫)

அருந்ததியனையான்கேள்வற்காபுளுமாளுச்செல்வப்
பெருந்தனநிறைவுஞ்சீருமொழக்கமும்பீடம்பேறு
தருந்தவநெறியுங்குன்றத்தருமமும்புகழும்பல்க
விருந்தனள்கமலச்செல்லியென்னவீற்றிருந்துமன்னோ. (௫௨)
பொன்னவிர்கமலம்பூத்தபொய்கைகுழாலவாயெம்
முன்னவன்வினையாட்டெல்லைகண்டியார்மொழியவல்லா
ரின்னமுமளவின்மென்பவென்குருநாதசாமி
சொன்னவாறுங்கட்கெண்ணென்காதையுஞ்சொன்னேனம்ம. (௫)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

என்றுதென்மலைமே லிருந்தமாதவத்தோ னின்னருட்குருபா
ன்றினையு, மன்றவன்றிருவாய் மலர்ந்தவாசகமு மருள்கனிந்தொ
ழுகவுள்ளடக்கித், தென்றமிழால வாய்த்தனிப்பதியைச் சென்னி
மேற்பன்னிரண்டும்ப, ரொன்றவைத்திமையா வங்கயற்கண்ணியு
டனுறை யொருவனைநினைந்தான். (௫௪)

பரவசமடைந்து வழிகவர்ந்துண்ணும் பழிப்புலவேடர் போ
யொளிப்ப, விருள்வெளிகடந்து திருவருள்வழிச்சென் மெண்ணி
லாச சராசரமனைத்தும், புரைவறநிறைந்து காட்சிகண்காண்பான்
புதைபடத் தனித்தபூரணமா, யுரையுணர்விறந்த வுண்மையானந்
த வுணர்வினையுணர்வறவுணர்ந்தான். (௫௫)

வன்னியுங்கிணறும்இலிங்கமும்மைழத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் எஃ - க்கு - திருவிருத்தம் - ௩௩௯.

(௫௩) குருநாதசாமி என்றது - முருகக்கடவுளை.

(௫௪) தென்மலை-பொதியமலை. என்னி என்றது-பிரமரந்திர
த்தை. பன்னிரண்டும்பர் என்றது-துவாதசாந்தமாகிய நிராமயத்தா
னத்தை.

(௫௫) பரவசமடைந்து என்றது - பசுசுரணங்கெட்டுச் சிவகர
ணமாய் நின்றலை. புலம் - பஞ்சேந்திரியம். இருள்வெளி என்றது-
கேவல சகலங்களை; கேவலம்-ஆன்மா இச்சாரூபனக் கிரியைகளின்
றி ஆணவமலத்தோடொன்றிநிற்பது. சகலம்-மாயாமலத்தால்போ
கபோக்கியங்களைப்பொருந்தி எல்லாயோனிகளிலும் புக்குழல்வது
காட்சி கண்காண்பான் புதைபட என்றது - ஞாதுரு ஞானநேயங்
களாகியசங்கற்பனைகளை. (௫௫) உரை என்றது-விந்துவின் காரிய
மாகிய சொற்பிரபஞ்சத்தை. உணர்வு என்றது-கருவிகளைநப்பற்றி
புணரும் சுட்டுணர்வை.

அறுபத்தைந்தாவது,

அருச்சுனைப்படலம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கன்னிதன்வதுவைக் கரிகளாயிலிங்கக் கடவுளுங்கவைக்கருங்
கோட்டு, வன்னியும்படுநீர்க் கூவலும்வந்த வழியிதுமதுரைநாயக
னைச், சென்னியில்வைத்த முனிவனைப்பூசைசெய்துமாதவரோருங்
கெய்தி, பன்னிமமலர் தூஉயாலவாயானைப்பரவியபரிசுதுபகர்வாம்.

போதவானந்தத்தனிக்கடல்பருகும்புயல்புரைமுனிவனைவசிட்ட
மாதவனுதிமுனிவருமுலோபாமுத்திரைதன்னெடும்வரித்துப்
போதொடுசாந்தமான்மதந்தீபம்புகைமுதற்கருவிகைக்கொண்டு
மேதகுசிற்பாலருச்சுனைசெய்துபின்னுமோர்வினாவுரைசெய்வார்.

கொச்சகக்கலிப்பா.

கோட்டஞ்சிலைகுனித்தகூடற்பிரானூடல்
கேட்டஞ்செவிப்படைத்தபேறடைந்தேங்கேட்டபடி
நாட்டங்களிப்பந் துமலர் தூஉய்க்கண்டிறைஞ்ச
வேட்டங்கன்யாங்குளெனகோதினார்மெய்த்தவரே. (௩)

என்றவறவோரெதிரேமுகமலர்ந்து
குன்றமடக்குங்குறுமுனிவன்கூறுவா
ன்னுமுனிகாளிதனைநானுள்ளத்தெண்ணியாங்
கொன்றமொழிந்தீரென்றான்பின்னும்வியந்தோதுவான். (4)

பண்ணன்மறைமுடியுந்தேரப்பரசிவனை
யெண்ணுலளவிநந்தெவக்கலையாற்கண்டுமுளக்
கண்ணுலறியாதார்வீட்டின்பங்காண்பரோ
மண்ணதியாறாழந்தத்தனிமாதவரே. (5)

அஞ்செவியிலூறுபடக்கேட்டபடியாலவாய்ப்
பஞ்சமுகச்சோதிப்பரனைப்போயர்ச்சித்து

(க) வதுவை-கலியாணம். (உ) வரித்தல் - அழைத்தல். கருவி
என்றது - பூஜோபகரணங்களை. (௩) கோடு - சிகரம். இதுசினையா
குபெயராய் முதலைவிளக்கிநிற்றலின் மேருவென்பது பொருள்.

(௪) குன்றம் - விர்தமலை. (5) மண்ணதியாறாழம் என்றது-மு
ப்பத்தாறுதத்துவங்களை. (௬) பஞ்சம் - ஐந்து. நினையாவழி நினைத
வாவது - தற்போத வழியாலன்றி அருட்போதவழியால் நினைத்தல்.
வஞ்சவினை - ஆகாயியம்.

நெஞ்சநெகக்கண்ணினையாவழிநினைந்து
வஞ்சவினைவோர்களைவான்வம்மின்களென்றுருனே. (க்)

மங்கலவோரைவருதினத்தில்வானிழிந்த
கங்கைபடிந்துலகநாயகனைக்கைதொழுது
புங்கவர்முன்சங்கற்பஞ்செய்தனுச்சைபூண்டொழுதி
யங்கவர்வாயாசிமொழிகேட்டகமகிழ்ந்தே. (எ)

ஐம்புலனுங்கூடற்பெருமானடியொதுக்கி
நம்பனுருவைந்தெழுத்துநாவாடக்கைகூப்பித்
தம்புனித்சைவதவத்தெய்வத்தேர்மேற்கொண்
டெம்பர்வழிநடக்கலுற்றார்கணற்றவரே. (அ)

செய்யசடையர் திருநீறுசண்ணித்த
மெய்யர் தவநோற்றினைத்தமேனியினருட்புறம்புந்
துய்யரணிகண்டிகையர்தோலுமருங்குடைய
ரையதவத்துக்கணிகலம்போற்போதுவார். (க)

அறுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

புண்ணியந்தழைக்குந்தெய்வத்தலங்களும்புலன்கள்வென்றோர்
நண்ணியமனமுந்தீர்த்தநதிகளுந்தவத்தோர்நோற்கும்
வண்ணமுநோக்கினோக்கிமலயமாமுனிவன்காட்டக்
கண்ணினைகனிப்பனோக்கிக்கைதொழுதினறஞ்சிச்செல்லார். (க௦)

சேற்கொளிலங்கைவேந்தைச்செருத்திடவிராமன்பூசித்
தாரணிவிருபக்கண்ணனருள்பெறுதலமீதும்ப
ரேறிவீழ்ந்திறந்தோர்முன்னமெண்ணியதெண்ணியாங்கே
மாரியபிறப்பினல்குமலையிதுகாண்மின்காண்மின். (கக)

சுரபிளீள்செவியிலிங்கச்சுடருருவாயினின்ற
னிரவினிற்றிருத்தேர்மன் தனடக்குமரிவல்லுர்மேலை

(எ) மங்கலவோரை - சுபவிலக்கினம். உலகநாயகன்-விச்சுவ
நாதர். உலகம் - விச்சுவம். அனுச்சை - உடன்பாடு. (க) சணுணித்
தல் - பூசல். (க௦) மலயம் - பொதியமலை. (கக) செருத்தல்-கொல்
ல். விருபக்கண்ணன் - விருபாகூராகிய சிவபெருமான். அருள்
பெறுதலம்-ஐமகூடம். உம்பர்என்றது-மலையினுச்சியை. மாரியபிற
ப்பு-மறுமை. மலை - திருப்பருப்பதம். (கஉ) சுரபி-பசு. இரவு-சிவரா
த்திரி. இவ்வூர் என்றது-கோகருணத்தை. தேன்மாதம்-கார்த்திகை
மாதம். வேள்வி - திருவிழா. அவ்வூர் - திருவஞ்சைக்கனம்.

புரவுரீர்க்கரைத்தேண்மாதத்துயர்ந்தகார்த்திகையிற்றேறஞர்
தரவுரீர்ச்சடையான்வேள்விநடக்குமூரவ்வூர்காண்மின். (௧௨)

விற்பயிறடக்கைவேடன்மென்றவூன்பாகம்பார்த்தோன்
பொற்புறுகிரியீதண்டம்புழைபடவிடத்தாணீட்டி
யற்புதன்காளிதோற்பவாடியதிதுமாரீழ்ந்
சற்புடையொருத்தினோற்கும்பிலமிதுகாண்மின்காண்மின். (௧௩)

திருமறுமார்பன்காவற்செயல்பெறவரனைப்பூசித்
திருகரமுகிழ்த்துநேர்ந்தேத்திடமிதுவாமோத்தி
ணுரைவரம்பகன்மமுக்கணுத்தமன்சந்தைகூட்டி
யருமறையறவோர்க்கோதுவித்திடமதனைக்காண்மின். (௧௪)

அடிமுடிவிலவகும்புள்ளுமளந்திடாதண்டங்ஜீண்டு
நெடுகியநெருப்புநின்நல்லையிதுமுள்வாய்க்ககக
வடிவெடுத்திருவாரோற்குமலையிதுபலவேறுழி
யிடையுமமுன்னும்பின்னுமிருக்குமிககுன்றைக்காண்மின். (௧௫)

அவுணரிந்கள்வனுவைந்தக்காய்ந்துமுன்று
புவனமுங்கவலைதீர்த்தபுண்ணியன்புறமீதாரும்
தவவரும்புரவகளைமூன்றுத்தழனுதற்றிருககணசாத்திப்
பவமறுமூவரன்பிற்பட்டவன்பதியைக்காண்மின். (௧௬)

சத்தியஞானந்தத்தத்துவமசைவற்றாடு
நித்தியபரமானந்தரிறையருணமன்மமீது
முத்தியங்குதித்தோரெய்தும்பதியிதுமுகனூனான்கும்
பத்தியிற்பூசித்தேத்தும்பதியிதுவாகும்பார்மின். (௧௭)

பிரமன்மாண்முதலாந்தேவர்பிரளயத்திறவாவண்ணம்
பரமஞர்தோணியேற்றும்பன்னிருநாமம்பெற்ற

(௧௩) வேடன்-கண்ணப்பர். கிரி - திருக்காளத்திமலை. ஆடியது
என்றது - திருவாலங்காட்டை. ஒருத்தி என்றது - உமாதேவியை.
பிலம்-காமக்கோட்டிபீடம். (௧௪) திருமறுமார்பன்-திருமால். இடம்-
திருமாற்பேறு. ஒத்து-வேதம். ஒதுவித்திடம்-திருவோத்தூர்.

(௧௫) விலவகும்புள்ளுமென்றது-பன்றியுமன்னமுமாகிய விஷ்
ணுவையும் பிரமனையும். (௧௬) புரம் என்றது - திருக்கோவலூரை.
பவம்-பிறப்பு. மூவராவர் - வித்துன்மாலி, தாருகாக்கன், கமலாக்க
னென்னுந் திருபுரத்தவரை. பதிஎன்றது-திருவதிகையை.

(௧௭) சத்திய ஞானந்தம் - உண்மையறிவானந்தம். மன்றம்
திருவம்பலமாகிய சிதம்பரம். பதிஎன்றது - திருவாளூரை. ஏத்தும்
பதி - வேதாரணியம். (௧௮) பன்னிரு நாமம்பெற்ற புரம்-பிரமபுரம்,
வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம்,
புறவம், சண்பை, காழி, கொச்சை, கழுமலம் என்னும் பன்னிரு
நாமங்களை யுடைய சிகாழி. மருந்துதைபதி என்றது-வயித்தீசரெழு
ந்தருளிய புள்ளிருக்கும்வேளூரை.

புரமிதுசடாயுசம்பாதிகன்பெரும்பூசைசெய்ய
வரமளித்திருனோய்தீர்க்குமருந்துறைபதியீதாகும். (௧௬)

மதிநுதலிமயச்செல்விமஞ்ஞையாய்வழிபட்டேத்து
மிதுதுலாப்பொன்னித்தானமெம்மனோர்மூன்றுகோடி
மதிபெறுமுனிவர்வந்துவழிபடுமுதாரீதிப்
பதியறக்கடவுள்பூசைபண்ணியதானங்காண்மின். (௧௭)

கோடுநான் குடையவேழந்தாருகன்குறைத்தகோட்டைப்
பாடறநோற்றுப்பெற்றபதியிதுமாலேசாத்துந்
தாடகைமானங்காப்பான்ருழ்ந்துபூங்கச்சிட்டீர்க்கும்
பீடுறுகலையனன்பினிமிர்ந்தவெம்பிரானாரீதால். (௨௦)

கரிமுகத்தவுணற்காய்ந்துகரிமுகத்தண்ணல்பூசை
புரிசிவநகரமீதுதாருகற்பொருதுசெவ்வே
ளரணையர்ச்சித்ததார்க்கீழ்மணற்குறியான்பாலாட்டிப்
பரன்முடிமாலேகுஞ்செய்வளம்பதியீதாகும். (௨௧)

(௧௬) மஞ்ஞை - மயில். துலாப்பொன்னித்தானம்-துலாரவியில் தன்னில் மூழ்குவோர்க்கு முத்திதரும் காவிரி தீர்த்தத்தையுடையதிருமாயூரம். மூதூர் என்றது-திருக்கோடிகாவென்னுந்திருப்பதியை. அறக்கடவுள் - இயமன். தானம் என்றது - திருத்தருமபுரத்தை.

(௨௦) தாபதன் என்றது-முற்கலமுனிவர்குமாரராகிய சிவப்பிரிய முனிவரை. தாரகன் எனவும் பாடம். பதி - திருவெண்காடு. தாடகை மானங்காப்பான் ருழ்ந்துபூங்கச்சிட்டீர்க்கும் பீடுறுகலையனன்பி னிமிர்ந்த வெம்பிரான் என்றது - தாடகையென்னுமோரரக்கி சிவபெருமானை வழிபட்டுப்பூசித்துவருங்காலோர்நான் திருப்பள்ளித்தாமஞ்சாத்தக்கைகளைத்தூக்கியகாலத்து இடையிற்புனைந்த கலை நமுவ அதை அவள்கண்டு கவுலையுறும்போது சிவபெருமான் தலைவணங்கி பூசனையேற்று அவ்வாறேறின்றருள, அதைக்கண்டசோழப்பிரான் வளைந்திருந்த பெருமானை நேர் நிறுத்தி தரிசிக்க முயன்றும் அதுகைகூடாமையால் மனம்வருந்துவதைக் குங்கிலியக்கலையநாயாரைறிந்து அங்குச்சென்று சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் தங்கமுத்துக்கும் சயிறுபூட்டித் தமது சிவநேயவலியால் வலித்து நேர்நிறுத்திய திருப்பனந்தாளென்னுந் திருப்பதியை.

(௨௧) கரிமுகத்தவுணன் - கயமுகாசுரன். கரிமுகத்தண்ணல்-விராயகர். சிவநகரம்-திருச்செங்காட்டிலுள்ளகணபதிச்சரம். சேய்வளம்பதி - திருச்சேய்ஞலூர்.

சுறுவீழ்காலன்மார்பிற்சேவடிக்கமலஞ்சாத்திச்
சிறுவனுக்காயுளீந்தசேவகப்பெருமான்மேய
வரைபுன்ற்பழனமூதூரதுவிதுவானேதந்த
குறையுடற்போர்வைபோர்த்தகொற்றவன்கோயில்காண்மின். (௮)

பங்கயக்கடவுளீந்தபரிகலம்வாங்கிக்கொண்ட
வங்கணனிடமீதாடலனங்கனையமுதுசெய்த
செங்கணுனிருக்கையீதுமேழகச்சென்னிதன்னை
மங்கலமாமற்கீந்தமருகனூரிருக்கைகாண்மின். (௨௩)

திண்டிமலவுணன்மன்னைப்பெருவிரற்றீட்டுநேமி
யுண்டிடவிருந்தாக்கொண்டோனுறையதாமொருத்திமன்றல்
கண்டிகரியாய்க்குவல்கண்ணுதலிலிங்கம்வன்னி
யெண்டிசையறியக்காட்டநின்றிடுமிதனைக்காண்மின். (௨௪)

சாமகண்டத்தன்மன்னைத்தானருச்சித்ததென்னர்
கோமகன்பிரமசாயைகுறைத்ததிப்பதியாங்கங்கை
மாமகந்தோறும்வந்துவந்துதற்படிந்தோர்விட்டுப்
போமகம்போகமீழ்கும்புனிதநீர்ப்பதியைக்காண்மின். (௨௫)

குருமொழிதந்தைக்கீந்தெங்குருவுறைமலையீதெங்கோன்
கருமுகில்வண்ணத்தண்ணல்கண்ணிடந்தடியிற்சாத்தப்
பொருவிமலாழியீந்தபுரமிதுநந்தியெந்தை
திருவுருவடையநோற்றதலமிதுதெரிந்துகாண்மின். (௨௬)

(௨௨) சிறுவன் - மார்க்கண்டேயர். சேவகம் - வீரம். மூதூர்
என்றது - திருக்கடவுரை. யானே என்றது - தாருகாவனத்து முனி
வர்கள்கூடுததயானையை. கோயில் என்றது - திருவமுலூரை.

(௨௩) பங்கயக்கடவுளீந்த பரிகலம் என்றது - பிரமகபாலத்தை.
இடம் என்றது - திருக்கண்டியூரை. அனங்கன் - மன்மதன். இருக்கை
என்றது - திருக்குறுக்கையை. மேழகம் - ஆடு. மாமன் என்றது - தக்
கனை. மருகனூரிருக்கை என்றது - திருப்பறியலூரை.

(௨௪) அவுணன் - சலந்தரன். நேமி - சக்கரம். உறையிது என்ற
து - திருவிற்குடியை. இடம் என்றது - திருப்புறம்பயத்தை.

(௨௫) தென்னர்கோமகன் - வரகுணபரண்டியன். பதி என்றது -
திருவிடைமருதூரை. அகம் - பாவம். நீர்ப்பதி என்றது - கும்பகோண
த்தை. (௨௬) குரு என்றது - முருகக்கடவுளை. மலை என்றது - திரு
வேரகமென்னும் சாயிமலையை. அண்ணல் - திருமால். புரம் என்றது -
திருவீழிமிழலையை. எந்தை என்றது - சிவபெருமானை. தலம் என்றது -
திருவையாற்றை.

மூடங்குகாற்சிலந்தியானைமலைமகண்முளரிநாட்டத்
தடங்கடல்வண்ணனோற்றதவநகரிதுமுச்சென்னி
மடங்கலேறினையாமவரையிதுகுடைந்தோர்பாவ
மடங்கலும்பருகும்பொன்னியாறினாகாண்மின்காண்மின். (௨௭)

இந்நதிவெண்முத்தாரமெனக்கிடந்திலங்குஞ்சென்னி
மன்னவனாடென்பதமிழிறைவையப்பேர்யா
றந்நதிதுறக்கமண்மேல்வழுக்கிவீழ்ந்தாங்குத்தோற்றித்
தென்னவனாடுசேய்த்தாத்தெரிவதேகாண்மினென்றான். (௨௮)

பொங்கர்மென்புதல்களென்னப்பொருநதிசிறுகாலென்னக்
கொங்கலர்தடஞ்சிற்றாற்றகுழியெனப்பழனஞ்சில்லி
கங்குமென்பாத்தியென்னத்தாழைகாழ்சிறுபுல்லென்னப்
பையங்குலைக்கதலிமஞ்சட்பாத்திபோற்றேற்றக்கண்டார். (௨௯)

பன்னிநமாடமாலையுபரிகைப்பந்திசெய்குன்
றன்னம்வெண்குருகுசெம்போத்தழகுபங்கிள்ளாமொரு
யின்னைபுள்வேறுவேறுயொழுங்குபட்டிருப்பதொப்பி
மின்னுபூங்கொடியபுட்கள்சிறகெனவிதிர்ப்பக்கண்டார். (௩௦)

மேற்படி - வேறு.

கண்டொட்டுநகர்வளங்கண்டந்துநடந்துநகன்கள்விருந்
துண்டிமீளவகல்விசுழிபாரொழுதுவலமாவருமுனிவர்
விண்மொழுவகொடுங்குன் றந்தளிப்புத்தாரும்வீரிபொழில்வாய்
வண்டிபாடன்மயிலாடல்பயிலாடானைவளநகரும். (௩௧)

சரதவேதம்பரவுபுனவாயினகருந்தவசித்த
ரிசதவாதஞ்செய்துசிறுநுருவங்கண்டவெழினகரும்

(௨௭) மலைமகள் - உமாதேவி. கடல்வண்ணன் - திருமால். தவ
நகர் என்றது - திருவானைக்காவை. முச்சென்னி - திரிசிராவென்
னும் அரக்கன். வரை-திரிசிராமலை. பொன்னி-காவிரிநதி.

(௨௮) தமிழிறைவைய என்றது-ஆளுடையபிள்ளையார். விடுத்
ததேவாரத்தமிழ் வேதச்சுவையையறிந்த வையைநதியை. துறக்கம்-
விண்ணுலகம். சேய்த்து - தூரம். (௨௯) பொங்கர் - சோலை. புதல்-
புதர். ஊற்றக்குழி - ஊத்துக்குழி. பழனம் - வயல். சில்லி-சிறுகீரை.

(௩௦) மலை - வரிசை. குருகு - நாரை. விதிர்த்தல்-அசைதல்.

(௩௧) கொடுங்குன்று - திருக்கொடுங்குன்றம், தளி - கோவிஷ்.

(௩௨) சரதம் - உண்மை. எழில்நகர் என்றது - திருப்புவணத்
புத. வரதன் - அடியார்வேண்டும் வரத்தைக்கொடுப்பவன். காணப்
பேர் - காளையார்கோயில். சுழியல் - திருச்சுழியுல்.

விரதனாகியரனுறையுங்கானப்பேருமலைமகளை
விரதயோகநெறிரின் றுமணந்தார்சுழியல்வியனகரும். (௩௨)

மறவாளிலங்கையிறைமகளைவதைத்தபழியான் மருண்டரியன்
றறவானேமியளித்தவனையர்ச்சித்தகன் றவணிகரும்
நிறவாண்முத்தும்வயியேநிரையும்பொன்னும்விளைபொருதைத்
துறைவாய்ப்பிறவாக்கடவுள்வேய்வயிற்றிற்பிறந்ததொன்னகரும்.

துளபக்குன்றைக்கொன்றைமுடிக்குன் றமாக்குந்தொன்னகரும்
அளகைப்பொறித்தகொடியினையோன்மானேர்நோக்கினுனைமகள்
புளகக்குன்றைமணர்ந்தமுதலிருந்தபொருப்பும்போர்விசயன்
வளைவிறுக்கவடுக்கிடந்தமுடியோன்மேயவளநகரும். (௩௩)

கொண்டல்படியுந்திருவாப்பனூருந்தொழுதுகுளிர்திரைக்கை
வண்டபடியுங்கமலமுகைவையைப்பிராட்டியெதிர்வணங்கிக்
கூண்டபணிந்துதிசையெட்டிம்விழுங்கியண்டங்கடந் துலக
முண்டநெடியோனெனவுயர்கோபுரமுன்னிறைஞ்சியுள்புகுதா.

மறுகுதோ றும்பணிந்தெழுந்தவளைந்தவளைந்தபொற்கோயில்
குறுகிவிதியாற்பொற்கமலங்குடைந்தசெய்யுங்குறைநிறுவி
யுறுதிபெறவைந்தெழுந்தெண்ணியூற்றமுதத்தநாற்றடந்தோட்
சிறுகுகண்ணவைங்கரத்துச்சித்தியானையடிவணங்கா. (௩௪)

மும்மையுலகுநான்மறையுமுறையாலீன் றவங்கயற்க
ணம்மையுடிகண்முடியுறத்தாழ்த்தன்புகொடுத்தின்னருள்வாங்கி
வெம்மையொளிகான்மணிக்கனகவிமானத்தமர்ந்ததனிச்சுடரின்
செம்மையடித்தாமரைவேணிச்சிரமேன்மலரப்பணிந்தேத்தா. (௩௫)

(௩௬) மறம் - கொலைத்தொழில், அரி - இராமமூர்த்தி. வாள்-
ஒளி. அணிநகர்என்றது - திருவிராமேச்சிரத்தை. வேய் - மூங்கில்.
தென்னகர் என்றது - திருநெல்வேலியை.

(௩௭) துளபக்குன்று - திருமால். கொன்றைமுடிக்குன்றம்-
சிவபெருமான். தொன்னகர்-திருக்குற்றாலம். அளகு-கோழி. பொ-
றித்தல் - எழுதல். இளையோன்-முருகக்கடவுள். ஆனைமகள் - தெய்-
வயானை. முதல் - இடம், பொருப்பு - திருப்பரங்குன்றம். விசயன்-
அருச்சுனன். வளநகர் என்றது - திருவேடகத்தை.

(௩௮) நெடியோன் - திருமால்.

(௩௯) மறுகு - வீதி.

மேற்படி - வேறு.

அன்றிருபோது முண்டிது நந்திராவறுக்குந்தீவா
 ளென்றெழுமுன்னீராடியதிகளியற்றியைந்தும்
 வென்றுளத்தன்புபாயவினோமுமுமுதலைப்பார்மேன்
 மின்றிரண்டென்னநின்றவிமானமீதிருப்பக்கண்டார். (௩௮)

வாசமஞ்சனந்தேன்கன்னற்பைங்கனிமறுவிலானைந்
 தாசறுமுமுதமைந்துதென்மலையாரம்வாசம்
 வீசுதண்பனிரீர்வெள்ளமான்மதம்விரைமென்போது
 தூசனிமணிப்பூணல்லசுவையமுதின்தாங்கா. (௩௯)

சதவுருத்திரத்தாலாட்டிமட்டித்துச்சாத்திப்பூட்டிப்
 பதமுறமனுவாலட்டபாலமுதருத்திப்பஞ்சு
 விதமுறவாசம்பாகுவெள்ளிலையளித்துப்போக
 முதவுறுதுபதீபாதிகன்பலவுவப்பநல்கா. (௪௦)

ஐம்முகசசைவசசெந்தீயகத்தினுந்துடுவையார
 நெய்ம்முகந்தருத்திப்பூசைநிரப்பிநால்வேதஞ்சொன்ன
 மெய்ம்மனுதூற்றப்பத்தான்மூவிலேவில்லவ்
 கைம்மலரேந்திச்சாத்திக்கடவுளையுவப்பச்செய்து. (௪௧)

வாசமஞ்சனநீரோடுமந்திரமலர்கைக்கொண்டு
 பூசையின்பயனைமுக்கட்புண்ணியன்கையினல்கி
 நேசநெஞ்சுறுக்கண்கணிறையரீருறிச்சோர
 வீசினையிறைஞ்சியாரும்ஞ்சலித்தேத்தல்செய்வார். (௪௨)

(௩௮) என்று-சூரியன். ஐந்துமன்றது-பஞ்சேந்திரியங்களை.

(௩௯) மஞ்சனம்-நீர். கன்னல் - கருப்பஞ்சாறு. ஆனைந்து -
 பஞ்சுகளவியம். அமுதம்ஐந்து-பஞ்சாமிர்தம். தென்மலை-பொதி
 யமலை. ஆரம் - சந்தனம். மான்மதம் - கஸ்தூரி. விரை - வாசனை.
 போது - மலர். தூசு - வஸ்திரம்.

(௪௦) சதஉருத்திரமாவது - யசர்வேதம் பிரமன்முதல் சதாசி
 வமீராக முறையே யேற்றங்கூறுதலால், அதனுள் நடுக்கண்டமாகி
 யசதவுருத்திர மறுக்களை யோகநாமத்தால் உருத்திரகணங்களைச்
 சங்காக்கிரமத்திலவைத்து அதீத சிவபரியந்தம் வரைப்படுத்திக் கூ
 றுதல். மட்டித்து - பூசி. மறு என்றது - சுவாகாந்த மூலமந்திரத்
 தை; அல்லது பஞ்சவாயு மந்திரம் என்பதுமொன்று.

(௪௧) ஐம்முகச சைவசசெந்தீ என்றது - பஞ்சப்பிரமமந்திரங்
 களாற் செய்யும் சிவாக்கினியை. தடுவை - நெய்த்துடுப்பு. மெய்ம்
 மனு தூற்றும்பத்து என்றது - சகஸ்திரநாமங்களை. மூவிலேவில்ல
 ம்-மூன்று தளமவாய்ந்த வில்வம். நீலம்-நீலோற்பலம். கைமலர்-கை
 களாகிய மலர்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

பழியொடுபாசமாறுகெடவாசவன் செய்பணிகொண்டவண்ட
சரணம், வழிபடுதொண்டர்கொண்ட நிலைகண்டுவெள்ளிமணிமன்
றுளாடிசரணஞ், செழியன்வீளிந்திடாதபடிமாரியாட நெளிவித்த
சோதிசரண, மெழுகடல்குவிமாயிபுடன்மாமனாட விசைவித்தவா
திசரணம். (ச௩)

வெங்கரியாவிசோரநரசிங்கவாளிவிடுவோரேறுசரணம்
புங்கவந்தேறவாதிமறைபுட்கிடந்தபொருளோதுபோதசரணம்
வங்கமதேறிவோலைமகரம்பிடித்தவோயாண்மனாரசரணங்
கங்கணநாகம்வீசிக்ரெல்லைகண்டகறைகொண்டகண்டசரணம். (௧)

மைந்தனிலாழிமேருமகவானகந்தைமடிவித்தநித்தசரணஞ், சுந்தர
நாமவாளிபணிகொண்டுகிள்ளித்தொகைவென்றவீரசரணம், வெந்தி

(ச௩) பழி என்றது - விருத்திராசரணக்கொன்ற பிரமஹத்தி
யை. பாசமென்றது-ஆணவம், மாயை, கன்மம். திரோதானம், மா
யேயம் என்னும்பஞ்சமலங்களை. இவற்றுள்கன்மமலமாவது. நெல்லி
ன்கண் முளை, முளைத்குற் சத்தியைத் தோற்றுவிப்பதுபோல, உயி
ரின்கணுள்ள சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவி
த்தல். மாயாமலமாவது - முளைப்பதற்கு அநுகூலஞ்செய்து உட
னிற்ருந் தவிடுபோல அச்சுசுதுக்கங்கள் அவ்விடத்துத் தோன்று
தற்குத்துணைக்காரணமாய் நின்று தன்காரியபாகிய தற்காரணமுத
லியவற்றையும். உயிரையும் இயைவித்துநிற்பல். ஆணவமலமாவது
அம்முளை அவ்விடத்துத்தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உயி
யைப்போலவற்றை முறுகுவித்து, அச்சுசுதுக்கங்களை யுயிர் நுகரு
ம்வண்ணம் நிலைபெறுத்ததல். மாயேயமலமாவது-அச் சுதுக்கவி
ளைவுகளுக்கெல்லாம் இடனாய்நின்று. ஆண்மாவின் அறிவு, இச்சை,
செயல்களையேகதேசப்படுத்தி நிற்பல். திரோதானமலமாவது - அ
ம்மலங்கட்கு அநுகூலமாய் நின்று பக்குவம் வருங்காறும் அவ்வான்
மாவை மறைத்துப் பாகம்வருவித்து நிற்பல். தொண்டராவார்-பத்
ஞ்சலிவியாக்கிரபாதர். நிலை என்றது - திருநடந் தரிசித்துண்ணும்
நியமத்தை.

(ச௪) கரினென்றது-சமணரால் விடுக்கப்பட்ட யானையை புங்க
வர்என்றது - கண்ணுவார்முதலிய முநிவர்களை. கறை-கருநிறம்.

(ச௫) மைந்தன் என்றது - உக்கிரகுமார பாண்டியனை. ஆழி-
கடல்; ஆழத்தையுடையதென்னும் பொருளது. மகவான் - இந்திர
ன். கிள்ளி - (விக்கிரமச்) சோழன். தொகை என்றது - சேனைகளி
ன்கூட்டத்தை. மாறன்என்றது - அபிடேகபாண்டியனை. கல்லின்
மாதர் என்றது - பட்டமங்கையென்னுந் திருப்பதியில் முற்பட்ட
பாதை வடிவனுமந்த இயக்கமாதாறுவரை.

நன்மாதன்முன்கலுருவானைகன்னன்மிசைவித்தசித்தசரண, முனிதி
யகல்லின்மாதார்பெறவட்ட சித்திமுயல்வித்தயோகிசரணம்.

திருமணிமைந்தன்மைந்தன்முடிசூடலிற்றநிருமல்குசெல்வசரண
மருமகனென் றுமாமனுருவாய்வழக்குவலிபேசுமைந்தசரணங்
குருமொழிதந்துநாரைகுருவிக்குவீடுகுடி கந்தவெந்தைசரணம்
வருபழியஞ்சிவேடமகனுக்கிரங்குமதுராபுரேசசரணம். (சக)

விருத்தகுமாரபாலவருண்மேனிகொண்டி வினையாடுமண்ணல்சரண
குரத்தியைநச்சபாவிபுயிருண்டுசோரிகுடைவாகைவேலசரணங் (ங)
கருத்திசைபாணனாளினிசைபாடிமாற களைவேதகீதசரண
நரித்திரண்மாவைமீளநகரங்கலங்கநரிசெய்தநம்பசரணம். (சஎ)

முற்பகலாறிரண்டுசிறுபன்றியுண்ண முலைதந்தவண்ணைசரணம்
பொறபுறுமாயவாவையடலேறுகொண்டி பொருத்திட்டசரணம்
பற்பலஞாலமெங்குமடையபயிற்முப்படுமட்டமூர்த்திசரணங்
கற்பினொருத்திமன் தலறிவிக்கழுந்துகரித்தவள்ளல்சரணம். ()

அளவைகளாலும்வேடு முகனூல்களாலுமயன்மாயனாலுமளவா
க், களவையுனக்குநாம குணசின்னசாதி கதிசெய்தியில்லையவையு,
முளவெனயாமறிந்து துதிசெய்யவேகொலுலகஞ் செயன்பினெளி
தாய், வினையருண்மேனிகொண்டிவ் வறுபத்துநாலுவினையகூல்
செய்தபடியே. (சக)

அறுசீடியாசிரியவிருத்தம்.

எனத்துதிக்கவசிட்டாதி யிருடிகளைக்குறுமுனியை யெறிதே
னீப, வனத்துறையஞ்சிவபெருமா னிலிங்கத்தின்மூர்த்தியாய் வந்
துநோக்கிச. சினத்தினேவென்றகந்தெளிந்தீர் ிரசெய்தபூசைதுதி

(சக) மைந்தன்மைந்தன் என்றது-உக்கிரகுமார பாண்டியன்
பேரனாகிய அபிடேசபாண்டியனை. (சஎ) சோரி - உதிரம். வாகை-
வெற்றிமலை. மாறு என்றது - பகைவனாகிய ஏமநாதனை.

(சஅ) ஒருநதி என்றது-வைசியப்பெண்ணை. மன்றல் - கலியா
ணம். கரி - சாட்சி. (சக) உளவை என்றது - காட்சி, அநுமான
முதலியபிரமாணங்களை. வேதமுதனுல்களென்றது-வேதமுதலிய
முதனூல், வழிநூல். சார்புநூல்களை. வேதமுதலியநூல்களும் ஓர
ளவையேயாதலின் வேறுபிரித்துக்கூற வெற்றுக்கெனின், ஏனைக்
காட்சியனுமானவகன்போலாது, அறியக்கூடாத பொருளை ஆத்த
வாக்கியமாக்கொண்டுணரநின்றவின்.

(சக) சின்னம் - குறி. கதி - பிரப்பு. செய்தி - தொழில்.

தெய்வத்தான, மனைத்தினுக்குமனைத்துயிர்க்கு நிறைந்துகமக்கான
ந்தமாயிற்றென்னு. (௩௦)

சிறந்தவருள்சுரந்துரு முனியைவருகென்றுகரஞ் சிரமேல்
வைத்துப், புறந்தடவியெமையொப்பாய் நீயேநின்கற்புடைய பொ
லங்கொம்பன்னு, ளறந்தழையுமுமையொப்பா ளாதவினாறுமை
யொப்பா ரகிலத்தியாரே, நிறைந்ததவம்புரிந்தோனுந் தவத்துறுதி
பெற்றோனுநீயேயன்றோ. (௩௧)

உனக்கரியவரமினியார் தருவதெவனுனக்கரிதா வொன்றுங்
காணே, மெனக்கருணைசெய்திலிங்கத் திடையிச்சைவடிவாய்ச்செ
ன்றிருந்தானாகத், தனக்கரியவரநல்குஞ் சிவலிங்கந்தன்பெயராற்
றாபித்தான்மன், னினக்கருணைவசிட்டாதி முனிவர்களுந்தம்பெய
ரா லிலிங்கங்கண்டார். (௩௨)

ஏத்தியருச்சனைசெய்து நினைவிலரிதாயன்பி லெளரியவட்ட,
மூர்த்தியையங்குயற்கண்ணி யன்பனைமுப்போதும்போய் முடிதாழ்
ந்தின்பம், பூத்தமனத்தினராகிக் கருவித்தேன்பொதிந்தசிறு புட்
போலந்த, மாத்தலனில்வசிட்டாதி முனிவர்தபோ வனஞ்செய்து
வதிந்தார்மன்றோ. (௩௩)

அருச்சனைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ படலம் எச - க்கு - திருவிருத்தம் - ஈடகூட.

திருவிளையாடற்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(௩௨) இச்சைவடிவாய் என்றது - இயல்பாகவே பாசங்களினீ
ங்கிய சுத்திரராதலின்.

(௩௩) கருவித்தேன்-மிக்கதேன்; கருவி—கூட்டம். இது தா
னியாகுபெயராய்த் தேனடைமேல் நின்றது. நினைவில் அன்பில்
என்றதில் நான்கனுருபு நிற்குமிடத்து ஏழனுருபு நிற்கல் உருபும
க்கம். உம்மை - முற்றுமை.

உ

சிவமயம்.

சுத்தசைவராகிய

பரஞ்சோதிமாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

ம து ர ப்

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

பைந்தொடிபாற் சொக்கர் பதிற்றுப்பத் தந்தாதிச்
செந்தமிழைப் பாடச் செயலளிக்குஞ்-சந்ததமுஞ்
சிந்தாவளமதுரைச் சித்தி விநாயகனாந்
தந்தா வளமதுரை தந்து.

நூ ல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மேகம்வரக்கண்டெளங்களித்துவிரிக்குந்தோகைமயிலாடப்
பூகமனைத்தும்வெண்டரளம்பொழியுமதுரைக்கயற்கண்ணாள்
பாகமிருக்குஞ்சொக்கர்பசுபதியாயண்டப்பரப்பாகி
ஏகமெனக்கொண்டிருப்பாரென்னிதயத்தலத்துமிருப்பாரே. (க)
இருக்குந்திருக்கோலமுமுமையாளிடப்பாகமுநூலிலங்குகின்ற
மருக்குங்குமமார்பமும்புயமும்வரதாபயமுமான்மழுவந்
திருக்குண்டலமுமதுரோசர்சின்மூரலுமென்கன்மனத்தை
புருக்கும்வதனம்புழிமுமெனக்குவகைவினைக்குமுயிராமே. (உ)
வினைக்குமுயிரிற்பிறந்தொடுங்கிமேவுமவத்தைதனைப்போலக்
கிளைக்குமுலகநின்பால்வந்தடங்கக்கிடந்தகீர்த்தியெல்லாம்
வளைக்குமிடமோசிற்றகிலமதுரைக்கயற்கண்மடந்தைமுலை
திளைக்குமணியேதெவிட்டாததேனேமுக்கட்செழுங்கணியே. (ஈ)

(காப்பு) சிந்தா என்னும் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயுரெச்
சும்கெடாத என்னும்பொருளதாய் நித்தியத்தையுணர்த்தினின்றது.
தந்தாவளம் - யானே. அது - பகுதிப்பொருள்விருதி. (க) அண்டப்ப
ரப்பு - அண்டகோடிகள். ஏகம் - விராட்டுருவரும். (உ) வரதம் - வி
ரும்பியவற்றைத்தருங்கரம். அபயம் - பயந்தீர்க்குங் கரம். வதனம்
புயம் - முகமாகியதாமரைமலர். (உ) அவத்தை - துன்பம்; பஞ்சாவ
ஸதைகளைப்பதுமொன்று.

கனியுங்கிழங்குங்கருக்காயுங்காற்றுஞ்சருகுமருந்தியிரு
பனியுமழையும்வெயிலுநின்றபடிவந்திரிந்துபுலனைந்தும்
முனியும்படிவீணருந்தவஞ்செய்முனிகாண்மதுரைபுகுவீரேல்
இனியுங்கருக்குமதுரேசரெல்லாப்பதமுந்தருவாரே. (ச)

தருவேவறிஞர்க்கிருந்தியேசனகாதியர்க்குப்பொருளுரைத்த
குருவேகுருமாமணிசசுடரேகோதுலாதசெழுந்தேனே
யருவேயுருவையருவுருவையகிலாண்டமும்வந்தடங்குதற்கோர்
கருவேமதுரைவருகடப்பங்காட்டாயுனைக்காட்டாயோ. (ரு)

காட்டத்தெரிபோற்கலந்தநெறிகாட்டத்தெரியுமேவகுமனக்
கோட்டத்தெனதுசிற்றறிவாற்குறிக்கப்படுமோகூறாய்நீ
சுட்டக்களிவண்டடைகிடக்குமிஞ்சிக்கினம்போல்வேப்பவகல்
குட்டப்பசும்பொன்முடிசூடுஞ்சொக்கேமதுரைத்துயோனே. (சு)

தூயகயற்கண்மடக்கொடிசேர்சொக்கேமுக்கடர்க்கொழுந்தே
சேயபவளக்கிரியேயென்சிந்தாமணியேதெள்ளமுதே
காயமுதலாவகண்டசர்க்குன்கருவூலத்திலிருந்துவரும்
மாயமறியேனிசசர்க்குமாறாசசர்க்கோகூறாயே. (எ)

கூறென் றுளதாஞ்சத்தியொருகூறுஞ்சிவமேகூறுங்கால்
வேறென் றுளதோமெய்யுனக்குமெய்கண்டவர்க்குவெளியாமால்
ஏறென் றுடையபசுபதியேயெழுவாரிதியுமழைத்துவையை
ஆடுறென் றழைத்தவருட்கடலேயாலவாயிலமர்ந்தானே. (அ)

அமரர்க்கிறைவாமும்முலைப்பெண்ணைகுமரிக்கழகாதென்
குமரித்துறைவாவென் றுநித்தங்குடற்சிவனைப்பாடாமல்
தமருக்கெனினும்பசிதணிக்கத்தறுகட்கொடியர்சுமைப்பாடிக்
கடிருக்கிறைப்பார்க்கினமானகலைவாணருநெஞ்சலைவாரே. (க)

(ச) இருபணி - முன்பணியின்பணிகள். பனியும் மழையும் வெயிலும் என்றவற்று ளேழனுருபு தொக்குநின்றது. (ரு) இருந்தி-சங்கிதி, பதுமரிதிகள். பொருள் - பதிப்பொருள்.

(சு) காட்டம் - விறகு கலந்தநெறி என்றது - சகலான்மாக்களிடத்தும் அந்தரான்மாவாக விரவிரிற்றலை. கோட்டம் - இடம். வேம்பு - வேப்பென வலிந்து நின்றது. (எ) காயமுதலான் கடைசரக்கு என்றது - தனுசரண புவன போகங்களை. 'கருவூலம் - பண்டசாலை. மாறா-அழியாத, (அ) மெய்கண்டவர் - சித்தாந்த உண்மையுணர்ந்த பெரியோர்கள்.

(க) மும்முலைப்பெண்-தடாதகைப்பிராட்டியார். குமரித்துறைவாஎன்றது-சோமசுந்தரபாண்டியனை. தமர்-சுற்றம். கமர்-வெடிப்பு.

உலைமேன்மெழுகொத்துறுபினியாலுருகவிதிசற்றுருகாதென்
தலைமேலெழுதந்தியெழுத்தைத்தண்ணீரெழுத்தாத்தணிப்பாயோ
முலைமேல்விளங்குமுத்தெனவெண்முறவலரும்புமோட்டியமய
மலைமேன்மருந்துகலந்தமுக்கண்மருந்தேயாலவாயானே. (௧௦)

வேறு.

வாயினும்புலையுடம்பினுமனத்தினுமறத்துறைபடிந்தாடு
நாயினுங்கடையேன்கிடையோயொடுநல்குரவொழிக்காயோ
தீயினுங்கொடியார்புரம்பொருதனிசகங்கமேயென்கோவே
தாயினுந்துணையேமதுரேசனேதத்துவங்கடந்தோனே. (௧௧)

தத்துவப்பெருநாடகசாலையுஞ்சமைத்தவிரயங்காட்டி
அத்தலத்தெனையாட்டுவிப்பாணமென் னுடலைக்காண்பாணம்
எய்த்திடப்பெருதெழுதிரைக்கிவந்தெடுத்தெனதிளைப்பாற
வைத்துமெய்ப்பதந்தந்தருள்வள்ளலுமதுரைவெள்விடையானே. (1)

வெள்விடைக்கொடியுயர்த்தசொக்கேயைந்து விடயமென்றெ
டுத்தோதுங். கள்வருக்கென தறிவறைபோனதென் கருத்தைநீயறி
யாயோ, உள்வருங்குமும் பிறவுமேகண்டிருந் தொளித்தனை யெனை
யுய்யக், கொள்வதற்கிதுபருவமென்றேயினிர்கூப்பிடக்கடவேனே.

கடவதொன்றிலையுடைசெயமனமுத்தரணமுஞ்செயலாதி
அடவருந்துயரின்பமுயெனையருந்துதலறியேனான்
மடவனம்பெடைக்குருகொடுமணஞ்செயமணஞ்செறிமலர்க்காவிற்
குடவலம்புரிமுழங்கவான்முழவதிர்கூடலம்பதியானே. (௧௨)

கூடலாதியையணங்கொருபாகனைக்குணங்குறியில்லாணை
வீடலாவெளிவீட்டிருந்திமையிலாவிழியினற்கண்டோர்கள்
ஓடலாதுபொற்கலத்துண்டுபெண்ணலாரொண்ணலத்துறையாடிப்
பாடலாடலிற்பயிலினுமிருவயிற்பற்றறுத்திருப்பாரே. (௧௩)

(௧௦) விதி-பிரமன். தீயெழுத்து - போகழ். இமயமலை மேல்
மருந்து உமாதேவி. (௧௧) மறத்துறை-தீநெறி. கிடை-படுக்கை.

(௧௨) தத்துவம்-தேகேந்திரியப்பிராணந்தக்கரண சமூகங்களை.
அவிரயம்-நாடகாங்கம். எழுதிரை-எழுபிறவிக்கடல். தீயினுங்கொடி
யார்-திரிபுராதிகள். இளைப்பாறவைத்துஎன்றது-சங்கராந்லையை.

(௧௩) அறைபோதல் - ஓட்டைபோதல். (௧௪) மனமுதற் கர
ணம்-அந்தக்கரணங்கள். செயலாதி என்றது-இச்சா ஞானக்கிரியை
களை. துயர் இன்பம் என்றது-இருவினைப்போகங்களை. குருகு என்
னும் பறவைப் பொதுப்பெயர் பெட்டையன்னத்தை யுணர்த்தின்
றது. வான்முழவு - மங்கலவாத்தியம்.

(௧௫) வெளிவீடு - சிதாகாசம். இமையிலாவிழி - அகநாட்டம்.
இருவயிற்பற்று-அகப்பற்றுப்புறப்பற்றுக்கள்.

பற்றுக்கோடு நின்றபதமன்றி யிலைநெடும் பாய்மரக் கொடிபோ
லச், சுற்றுக்கோடியுஞ் சமுன்றுமெய்த் தேனினித் துன்புறுந்தகை
யென்னோனே, சுற்றுக்கோதறத் தெளிந்தவர்க் கமுதமே கயற்கண்
மாதிடப்பாகம், பெற்றுக் கோயில்கொண் டமர்தரு ளாவவாய்ப்
பிறையணிசடையா. (க௬)

சடைக்கிசைந்தவெண் டிங்களுக்கங்கையுஞ் சங்கவெண்குழை
க்காதும், படைக்கணிச்சியுஞ் சூலமுஞ் செங்கையும் பங்கயத்திருத்
தாளும், கடைக்கணித்தருள் சுரந்தகண்களமுணிக் கண்டமுமதுரே
சர், அடைக்கலப்பொருள் காக்குநன்னெறியும்யா னயர்ப்போ
வயரேனே. (க௭)

அயர்க்கிலேனுனை நினைக்கிலேன் பிறரைநின் னுலவாயகம்வி
ட்டிப், பெயர்க்கிலேன்பத மென்னவும்பெறுவா னேற்பெற்றற் கரும்
பொருள்யாதோ, துயர்க்கிலேசமற் றுனதுபொன்னுலயஞ் சூழ்ந்து
கைதொழுதேமெய், வெயர்க்கிலேனையும் புரந்தருள்வள்ளலே வெ
ள்ளியம்பலத்தானே. (க௮)

வெள்ளியம்பலவாணனைப்பாண னால்விற்றமுல்வானைப்
புள்ளியம்புலித்தேகா லுடையாளனைப்புந்தியாற்றொழுதோர்கள்
பள்ளியந்தலாவே துவர்மண் முடிபரிப்பர்பார்முழுதான்வர்
தெள்ளிருங்கலைநன்மகப்பெறுவார்பின்சிவகதியடைவாரே. (க௯)

அடைந்தவர்க்கருள்வெள்ளிமன்றாடல்செயானந்தக்கடலு
குடைந்தவர்க்கமுதெழுமதிலெழுபவக்குரைகடற்கரைகாண்பார்
மிடைந்தவர்க்கவெண்குடவளைமுழக்கருவிரிகடல்கிடந்தார்ப்பக்
கடைந்தவர்க்கமுதெழுமதிற்பவக்கடல்கடப்பரோகடவாரே. (௨௦)

வேறு

கடவரையுரிவைபோர்த்துக்கதம்பகாந்தாரத்தாடும்
வடவரைவளைத்தசெந்தேன்வான்மகன்முடிக்குமேலாந்
தடவரைச்சென்னிதாங்குதண்ணாறுத்தரையின்வேட்ட
முடவரைநிகர்ப்பநாணுமுகந் துணத்தொடங்கினேனே. (௨௧)

(க௬) பற்றுக்கோடு-ஆதரவு. கோது-குற்றம்.

(க௭) கணிச்சி - மழு. மணிக்கண்டம் - நீலகண்டம். அயர்ப்பு-
ஹதி. (க௮) பெற்றற்கரும்பொருள்-கிடைத்தற்கரிய பொருள். துயர்
க்கிலேசம்-ஒருபொருட்பன்மொழி; மிகு துன்பம் என்பதுபொருள்.
(க௯) வாணன்-வாழ்நன் என்பதன்றிரிபு. பள்ளியந்தலா-சயனதன்
டிகை. கலை-சாமுத்திரிகநூல்.

(௨௦) ஆனந்தக்கடல் - சொக்கநாதப்பெருமான். அமுது-சிவா
னந்தவமுது. பவம்-பிறப்பு. வர்க்கம்-கூட்டம்.

(௨௧) கடவரை-யானை. கதம்பம்-கடப்பமரம். காந்தாரம்-வனம்.
வடவரை-மேருமலை. வான்மகன்-இந்திரன். நறு-தேன்.

தொடங்குமைந்தொழிலுமோயப்பெயர்த்துமோதொடங்குவாய்
தடங்குவதெந்தக்காலமாருனக்கயிக்கமையா
முடங்குபைங்குலையிற்பூந்தேன்முரிதிரைப்பரவைக்கேழு
மடங்குதண்கதலிசாய்க்குமதுரையிற்சிவபிரானே. (௨௨)

சிவமொடுசத்தியாகிச்செகமெலாநிறைந்தநீயே
நவவடிவெடுத்தாயிந்தரஞாலவோகோலமேயோ
பவமறத்தவஞ்செயாதபழவினைக்கொடியேற்கின்று
தவமெனப்பொலியுங்கூடற்சயம்புவையியம்புவாயே. (௨௩)

இயம்பிடுமிருளேநீக்கியெனவெளிப்படுத்தல்வேண்டும்
கயம்படுதுறையில்வீழ்த்தகண்ணிலிக்குதவுவான்போற்
பயம்படவென்பொற்சோதிபடருமன்றத்தினூடு
நயம்படுமறைகள்பாடநாடகநலிற்றுவோனே. (௨௪)

நாடகத்தொழில்வராதநட்டுவக்குறையோநாளும்
பாடகப்பதுமம்பூத்தபாத்திரக்குறையோசொல்லாய்
குடகத்தளிர்க்கைபாகாசோமசுந்தானேகூடல்
ஆடகக்குன்றேறெயென்னையாட்டுவித்தனைநன்றாயே. (௨௫)

நன்றுளேநல்லேன்யார்க்குநல்லறம்புரியேனன்றிக்
கொன்றுளேன்றறம்பார்க்கும்கூற்றுவன்விடுவான்ல்லன்
இன்றுளேனூளையில்லேன்யமன்வரும்போதுன்வெள்ளி
மன்றுளேயிருந்தசொக்கேவழக்குநீயென்சொல்வாயே. (௨௬)

என்சொல்வேனென்சொல்வேனென்னேழைமையிருந்தபாவம்
புன்சொலாற்பாடிப்பாடிப்புகழ்பெறவிரும்பாநின்றேன்
வன்சொலார்முன்செலாதமதுரையிற்சொக்கேவேதம்
உன்சொலா லுன்னைவாழ்த்தியுன்னையுமுணராதன்றே. (௨௭)

உன்னையேபொருளுென்பார்மற்றொருவரைப் பொருளுென்பா
ரோ, பொன்னையேபொதியப்பார்ப்பார் புழுதியைப்பொதிவார்கொ

(௨௨) ஐந்தொழில் என்றது-பஞ்சகிருத்தியங்களை. பரவை-கடல். கதலி-வாழை. (௨௩) நவவடிவாவன - சிவம், சத்தி, நாதம், விந்து, சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன், மால், பிரமன் என்னும் நவபேதங்கள். பழவினை - ஆணவமலம்.

(௨௪) இருள் - ஆணவமலம். கயம் - யானை.

(௨௫) பாடகப்பதுமம் என்றது - பாடகமணிந் ததாமரை மலர் போன்ற பாதங்களை. பாத்திரம் என்றது-நடியை. குடகம் - வளை. ஆடகம்-பொன்.(௨௬) அற்றம் - சமயம். கூற்றுவன் - உடலுயிரினைக் கூறுபடுத்துவோன் யமன். (௨௭) ஏழமை-பேதமை. வன்சொலார் - கொடுஞ்சொலுடையவர். (௨௮) பொதிதல் - ஆணிதல்.

ல்லோ, அன்னையேதந்தையேதென்னாலவாய்ச்சொக்கேதஞ்சம், பி
ன்னையேதுனையலாமற்பிறந்திறந்துழலுவோர்க்கே. (௨௮)

பிறந்திறந்துழல்வீரீங்கள்பிறதெய்வந்தொழுதோவுய்வீர்
கறந்தருந்தினருமுண்டோகற்பசமுலையைக்கையால்
அறந்துறந்தவர்க்கெய்தாதவாலவாய்ச்சொக்கீர்தானே
மறந்திருந்தினர்க்கெடாமல்வணங்குவீர்வணங்குவீரே. (௨௯)

வணங்கினர்க்கிதஞ்செய்யாமல்மறலிவாய்க்கிரையாய்வாழும்
பிணங்களைப்பின்செல்வீர்நம்பேதைமைதவிரவேண்டில்
அணங்கினுக்கணங்குகூடலங்கயற்கண்ணுள்பாகன்
ருணங்களைப்பரவியன்னேன்கோயிலைவலஞ்செய்வீரே. (௩௦)

வேறு.

செய்வானுஞ்செய்விப்பவனுஞ்செயும்பொருளும்
பைவாளரவப்பணிதரித்தசொக்கேரீ
யுய்வாரஃதறிவாருன்னருளென் றுன்னியவர்
வைவாரைநோவார்மதிப்பாரைவாழ்த்தாரே. (௩௧)

வாழ்வார்க்கியற்கைமதுரேச்சீர்கோயில்வலஞ்
சூழ்வார்க்குத்தொண்டுசெயுந் துன்பமிலாப்பேர்வாழ்க்கை
வீழ்வார்க்கடையாளம்வீணரொடுங்குடிவெறுங்
கூழ்வார்ப்பவர்தமக்குக்குற்றேவல்செய்வதுவே. (௩௨)

குற்றேவல்செய்பவரைக்கும்பிடேன்கோயில்வலஞ்
சுற்றேன்மெழுகேன்சுடர்த்திரியுந் தூண்டுகிலென்
சுற்றேனுமல்லென்கடம்பவனச்சொக்கேநான்
மற்றேதிரியுரைக்கேன்வன்கூற்றுக்கென்கூற்றே. (௩௩)

கூற்றுக்கோல்கோடான்கொடியவனென்றென்னையனல்
ஆற்றுக்கோகீழ்ப்படுத்தியண்ணத்தல்செய்யாத
சேற்றுக்கோவீழ்த்தத்திரிகின் றுன்வீழாமல்
ஊற்றுக்கோல்சொக்கேயுனதருளென் றுன்னேனே. (௩௪)

(௨௯) அறந்துறந்தவர் - தருமவிரோதிகள். (௩௦) இதம் - நன்
மை. அணங்கு - தெய்வப்பெண்.

(௩௧) பை - படம். வைதல் - இகழ்தல். (௩௨) வீழ்வார் என்ற
து-நரகத்திலழுந்துவோரை. (௩௩) கூற்று-யமன். என்கூற்று - என்
சொல். (௩௪) கோல்கோடான்-நீதிதவறான். கோல் - நடுநிலை. ஊ
ன்று கோலென்பது-ஊற்றுக்கோலென வலிந்துநின்றது.

உன்னூர்பிறப்புருடையாய்கயற்கணமு

தன்னுந்நீயுமகலாதவீற்றிருப்புந்

தென்னுலவாயுந்திருமதிலுங்கோபுரமும்

பொன்னுலயச்சிறப்பும்பொற்கமலவாலியுமே.

(௩௫)

வாலியார்கூடன்மணிகண்டத்தானையின்னே

சேவியாநாட்குறித்துச்சேவிப்போமென்பதென்னே

ஆவியார்போம்போதவரைமறித்தானையிட்டுக்

கூவியார்மீட்பார்குடிபோனவீட்டே.

(௩௬)

வீடுகட்டிமாடுகட்டிமெய்யிறுகக்கட்டிமவினைப்

பூடுகட்டிவிட்டுப்புறப்படமாட்டாதுலண்டு

கூடுகட்டியாங்கேயென்கோட்டைகட்டினேன்கடப்பங்

காடுகட்டியாளுமுக்கட்கட்டித்திரவியமே.

(௩௭)

கட்டுக்கிடையாமென்கன்மலித்திலேருந்து

விட்டுப்படருமிந்தவேலிகட்டாவேளாண்மை

தட்டுப்படாதாய்த்தலையானடப்பதென்று

மட்டுப்படுமோமதுரைச்சிவக்கொழுந்தே.

(௩௮)

கொழுந்துமதியணியுங்கூடலிலெங்கோவோ

யுழுந்துருளும்போதெனினுமுன்னுவகையுள்ளுநச்

செழுந்துளவநாறுந்திருவடிக்கீழ்நெஞ்சம்

அழுந்துவதொன்றல்லாலமருவகும்வேண்டேனே.

(௩௯)

வேண்டார்புரமெரியலில்லாந்தேசேவகனே

தூண்டாமணிவிளக்கேசொக்கப்பெருமானே

(௩௫) உன்னூர் - நினையாதவர். (௩௬) வாலி - நடைக்கிணறு. ஆவியார் - பிராணன். இது, “உயர்திணையிறுபோ லஃறிணைவருத லும் அஃறிணையிறுபோ லுயர்திணை வருதலு” மருகல்விதியென வ றைந்தனர் புலவரென்னுஞ் குத்திரத்தால் ஆர் என்னும் உயர்திணை ப்பலர்பால் விகுதிபெற்றது. குடிபோன வீடு என்றது - உயிரீங் கிய உடலை.

(௩௭) பூட்டு என்றது - பூடு என நின்றது. இடைக்குறை உல ண்டுகூடுகட்டியாங்கு என்றது - உலண்டாகிய கோற்புழு வானது அச்சமின்றி வசிக்கவெண்ணி வெளியிடஞ் சிறிதுபின்றிக் கட்டிய கூண்டுக்கு ளகப்பட்டிறத்தலை. கோட்டை என்றது - தேகத்தை.

(௩௮) கட்டு - பந்தம். கன்மம் - காமியவினை. குருத்து - முனை வேலி - வரம்பு. வேளாண்மை என்றது - பிறவியை.

(௩௯) செழுந்துளவநாறுந் திருவடி என்றது - எண்ணிறந்தவி ஷ்ணுக்கள் வணங்குந்தோறும் அவர்களணிந்த துளவமாலையின் ம ணந்தோயப்பெற்ற வடிகளாதலின். (௪௦) வேண்டார் - பகைவர். புரம் - திரிபுரம். அடிச்சேரி - திருவடியைச்சேர்ந்தவன்.

ஆண்டார்பெருமையடிச்சேரிக்காகாதோ

தீண்டாவினையென்சிறுமையென்றுதீர்ப்பாயே.

(ச௦)

வேறு.

பாயிருக்கத்தரைகிடத்தும் வினையின்பான்மை பழமிருக்கக் காயுதிர்க்கும் பழுத்திடாத, காயிருக்கப் பழமுதிர்க்குமெனவொண்ணாத கழிமடனுமெபிணியுங் கலியுநீக்காய், சேயிருக்குங்கொன்றையணிசொக்கேமிக்க, திலகநுதற்கயற்கணெனுமூலகமீன்ற, தாயிருக்கநீயிருக்கத்துணையிலார்போற் றளர்ந்திருக்கநீதியுண்டோ சரண்புக்கேனே.

(ச௧)

சரணமலர்கண்மிறைஞ்சு மெதிகள்யோகர் தவமுனிவர்முதலோர்க்குச்சகனமாகி, அரணமலிதமிழ்க்கூட லாலவாயி லம்மையொடுமலலிங்கத்தமர்ந்தகோவே. கரணமறியாதுயிருமறியாதென்று கடவுளருட்கண்காட்டக்காண்கின்றோர்க்கு, மரணமுதல் வன்பிணிக ள்வரவொட்டாத வயித்தியனீயுனதருளேமருந்துதானே.

(ச௨)

தான்விளைக்குங்கருஞ்சேற்றைக்கழுவிநீக்குந் தண்புனல்போலிருவிளைக்குந்தனுவாய்நின்ற, ஊன்விளைக்கு மொழிக்குமெனுமுறையாலிந்த வுடலிருந்தன்றோவுறுதிபயக்கவேண்டும், நான்விளைக்குமிதன்றொழிலுக்கெனையுங்காட்டி நடத்துவிக்குமதிகாரிநானென்றேசெந், தேன்விளைக்குங்கடம்பவனநாதாதெய்வத் திருவாலவாயமர்ந்ததேவாதேவே.

(ச௩)

தேவியரைத்திருக்கழுத்திலமர்ப்பூட்டுந் திருநாண்மங்கலநிலையிற்றிரியாவண்ணம், மேவியமைக்கடல்விடத்தை மிடற்றேவைத்து விரிஞ்சன்மாலாதியந்த விண்ணோர்க்கெலலாம், ஆவியுறச்செய்தருளென்னப்பாகூட லாலவாயருமருந்தேயடியனேனைப், பாவியெனத்திருவுளத்திலடைத்தன்றோவென் பழவினையைத் தீர்த்தருட்கண்பார்க்கிலாயே.

(ச௪)

பாரறியுமறிவினுமிப்பார்மேனின்ற பசுஞானத்தாலுமெட்டிப் பாற்கொணாத, பேரறிவே சித்தறிவேற் கிருனாநீக்கும் பேரொளி

(ச௧) மடன் - அறியாமை. கலி - துன்பம். சே - இடபம். அவ் லது பசுமைநிறம். சரண் - அடைக்கலம்.

(ச௨) எதிகள் - முற்றத் துறந்தவர். 'சகனம் - உருவத்திருக் கோலம். அரணம் - காவல். கரணம் என்றது - பாசவறிவினை.

(ச௩) தனுவாய் - இருப்பிடமாய். ஊன் என்றது - உடலையுணர்த்திவின்றது. உறுதி - முத்திசாதனம்.

(ச௪) மை - கருமை. மிடறு - கண்டம். விரிஞ்சன் - பிரமன்.

யேயங்கயற்கண்பிரியாதானே, யாரறிவார் தமிழருமையென்கின்றே
னென்னறி வீனமன்றோவுன்மதுரைமூதூர், நீரறியுநெருப்பறியும்
றிவுண்டாக்கி நீயறிவித்தாலறியுநிலமுந்தானே. (சடு)

நிலத்தாடுநிலத்தினுயிர்ப்பயிர்களுடு நெடுவிறகிற்றீயுடுமடுபாலி
ன்பத், திலத்தாடுதயிலமெனவுறைவாயிந்தச் சீவன்முத்திபுரமென்
னுந்துவாதசாந்தத், தலத்தாடுன்றிருவருளென்னிடத்தேவைத்துத்
தருவாகிப்புதலாகித்தரியென்றாலும், மலத்தாடுபுழுவுடிவாய்ப்பிற
வென்றாலு மறித்துமொழியேன்செனன மனக்கொள்வேனே. (ஃ)

கொள்ளிவட்டங்கதற்குதிரை சகடக்கால்வெண்குறற் தொடி
யார்தயிர்மத்துநெடுந்தாளுஞ்சல். எள்ளிவிட்டதொழிற்பிறவித்தண்
டல்போக்கியிறைவாங்குநமன்குடிகாளின் துளிந்தான், தெள்ளியிட்ட
வெள்ளைநிலாத்தெளித்தல்போலுந் திருவாலவாயிறைவன்றிருவெ
ண்ணீற்றை. அள்ளியிட்டாற்புள்ளியிட்டகணக்குமாற்றி யமருலகிற்
கணக்கெழுத்தழிக்கலாமே. (சஎ)

அழித்தபடிபடைத்துவினையாவொனையாலவாயானையடலரிமா
னேற்றைக், கிழித்தவதனுடுத்துவெள்ளிமன்றுளாடுங் கேடிலியை
த்தொழுதிருக்கக் கிடைத்தமேலோர், பழித்தலும் வாழ்த்தலுமெறி
வாட்படையுஞ்சாற்றும் பாத்திரப்பாலடிசிலுங்கை வார்த்தகூடும்,
மழித்தலுநீட்டலுத்தமர்சூழ்வளமைநாடும் வறுங்காடுமொருபடித்தா
ய்மதிப்பார்தாமே. (சஅ)

(சடு) பாரறியுமறிவு-பாசஞானம். பாசஞானம் - ஆத்மஞானம்.
இருள் - ஆணவமலம். (சக) அடுதல் - காச்சகதல். திலம் - எள். சீ
வன்முத்திபுரம் என்றது-யான், எனது என்னும் லிகற்பத்தாற் ப
சுகரணமாய்ப்பயிலவது, சிவகரணமாய் உடையானுடைமைப்பொ
ருளுமாய்த்தன் செயலற்றுச் சாக்கிரத்தே யஜீதத்தைப்புரிந்துநிற்
குந்தன்மையைத் தன்னில் வசிப்பவர்க்கருளுந் தலமாதலின். துவா
தசாந்தத்தலம் என்றது-பிரமரந்திரத்துக்குமேல் உன்மனிசத்திக்க
தீதமாய் விளங்கும் நிராமயஸ்தானமாதலின்.

(சஎ) கொள்ளிவட்டம் - கொள்ளிக்கட்டையைச் சுழற்றுவதா
லுண்டாகும் வட்டவடிவம். கதற்கு - காற்றாடி. திரை - அலை. சகட
க்கால் - சக்கரம். குருந்தொடியார் - சிறியவனையணிந்த கரத்தையு
டையம்களார். இது அன்மொழித்தொகை. எள்ளல்-இகழ்த்தல். போ
க்கி-செலுத்தி. இறை - உயிராகிய (கப்பம்.) புள்ளியிடல்-எழுதல். க
ணக்கன்என்றது - பிரமனை; அவனுக்கு லிபிமான் என்பதோர்நாம
மாதலின். (சஅ) அரிமான் என்றது - நரசிங்கத்தை. அதன்-தோல்.
வெள்ளிமன்று - இரசிதசபை. கேடிலி - நித்தியன்.

மதியிலேனிதுவரையும்வரையாதிட்டும் வன்பாவச்சரக்கனைத் துமனவாக்காயப், பொதியிலேகொடுத்திரிந்தும்பழுதுபோகாப்பொழுதுபோகாது சிலபுசித்தேனெங்குங், கதியிலேபழவடியார்தம்மைக்கூட்டிங் கயற்கணுமைகலந்துறையுங்கடவுள்கூடற், பதியிலேபுகுந்தளவில்வறிதேதிய பழஞ்சரக்கும்புதுச்சரக்கும்பணியற்றேனே. (1)

பணிவிடைசெய்பவர்க்கருள்கூர்பரனேசெங்கைப் பசங்கிளியுந்தவளாகைப்பவளவாயுந், தணிவிடையும்பணைமுலையுமுடையாள் பங்கிற் சங்கரனேதென்கூடற்சயம்புவேகேன், அணிவிடயம்பொறிகலங்கியைம் மேலுந்து மன்றையிலவீண்ணப்பமின்றேயடியிட்டேனுன், மணிவிடையின்மணியோசைமறலியூர்தி மணிநாவையடக்கும்வகைவருதிரீயே. (10)

வேறு.

நீயும்பசுபதியாகுஞ்சிவமயரின்பாலனுதினமன்பான், தாயுந்திருவருள்களந்தருமொருசுகளம்பொலிவதுதனைநாடேன், வாயுண்டுரைசெயமனமுண்டிருகிடமயல் கொண்டவரெனமருள்வேனோ தேயும்பிறைநதிதோயுஞ்சடைபுனைதென்கூடலில்வருமெங்கோகோ. (1)

கோவேதமிழ்புனைதேவோவளமலிகூடற்பதிபொலிகுளிர்நீழற்கோவேயுயரியமலையேயருண் றைகடலேயிமையவரடலேறேநீவேறுயிர்களுமுறையல்பெனநின்றாய்விதிமுறைநில்லாவென்னாவோமுதலியகரணங்களுமுனைநன்றாய்வழிபடநல்காயே. (12)

நல்குஞ்சமுமுனையிடைபிங்கலையெனுநாடித்திரியமதைநாடாமே மல்குங்கனலியில்வளிசென்றுருகியமதிவெண்கலையமுதயிலாமே

(சக) வரையாது-நீக்காது. மனவாக்காயப்பொதி என்றது-மனோவாக்குக் காயங்களாகிய பைகளை. பழுஞ்சரக்கு என்றது-பிரார்த்தவீனையை. புதுச்சரக்கு என்றது - ஆகாமிய வீனையை. பணி-தொழில். (10) தணிவிடை - தணிவுஇடை-நுடங்கிய இடை. விடயம்-ஐம்புலன்கள். பொறி - பஞ்சேந்திரியம். ஐ-சிலேட்டிமம். அடியிட்டேன் - திருவடிக் கறிவித்தேன். மறலியூர்தி-யமன் வாகனமாகிய கடா. (11) திருவருள் - அருட்சத்தி. உகளம்-இரண்டு.

(12) கா - சோலை. உயிர்கள்மூவேறு என்றது-பிரளயாகலர், விஞ்ஞானகலர், சகலர்களும் மூவகை, ஆன்மாக்களை. கரணங்கள் - உறுப்புகள்.

(13) இடை - இடைகலை. திரியம்-மூன்று. கனலி-மூலாக்கினி. வளி-பிராணவாயு. கனலியில்என்பதில்-மூன்றுருபுநிற்கவேண்டியவிடத்து ஏழனுருபுநிற்பல் உருபுமயக்கம். கலையமுது என்றது-சந்திரமண்டலத்திலெழும் சிவானந்தவழுதை. அவம் - வீண்.

பங்குந்திருவருள்விழிகொண்டினதிருபதங்கயமலர்பாராமே
யங்கும்பொழுதவம்விடுவேனருள்புரியாயேமதுரையிலையாவே. (1)

ஐயப்படுபொருளாயப்படுமவரறியத்தரும்வகையறிவித்தே
கும்யப்பிறவியைவிடுவித்தருள்புகூடற்பதிவருமுமைபாகா
பையத்திருவருள்செய்யப்பெறிலதிபாவப்பிணிதணிபான்மைத்தே
யுய்யப்புகலிடமினிவேறிலையெனையுடையாயுறுவினே துடையாயே.

துடையாலிழைபுரை யிடையாலிடைபுனை துகிலால்வனிதை
யர் நகிலான்மைப், படையான்மடவன நடையாலினியிடா படவே
நிலமிசை கடவேனோ, விடையார்பிறையணி சடையார்மதுரையில்
வினையேன்வழிபட விலையோலை, யுடையாரடியரொ டெனையாள்
பவரென துள்ளேயுறைபவர் தள்ளாரே. (௫௫)

தள்ளுண்டவரொடுதள்ளுண்டறிவழிதமியற்குறுகதிதருவானைத்
தெள்ளந்தமிழுயர்மதுராபுரிவருதிரிகுலப்படையுடையானை
யுள்ளம்புறமுமொரொளியென் றுணர்பவருணந்தவிர்பரமானந்தக்
கள்ளுண்டிருகுவருணரார்நமன்வலைகட்டுண்டுமுலுவூர்கருவூடே. (1)

கருவிதளர்க்கொரு விகிர்திபிறந்திரு கால்கைகுறைந்திருகண்
பஞ்சிட், கருவினையின்பய னெனவுயர்கொம்பிலி சைத்தகுடம்பை
தனித்தொழியக், குருவிபறந்தென வுயிர்செலுமன்றிகல் கொடிய
நமன்மர் கொடுபோமுன், வருவிகணங்களை யடிகளைநம்பினன்
மறையோய்மதுரையி லிறையோயே. (௫௭)

இறைவர்பரம்பரர் மதுரையுக்கந்தவ ரிருகரைவெண்டிறை பொ
ருவையைத், துறைவரசஞ்சலர் நிமலர்நிரஞ்சனர் சொக்கர்பதத்

(௫௪) குய்யப்பிறவி - யோனிசம்பவம்.

(௫௫) நகில் - முலை. மைப்படை - மைதீட்டிய கண்களாகிய
அம்பு. விலையோலை - முறிச்சீட்டு.

(௫௬) ஒளி என்றது - சடவொளிக் காதாரமாகிய சிவவொளி
யை. ஊனம் - குற்றம். கரு என்றது-பிறவியை.

(௫௭) கருவி - தத்துவங்கள். விகிர்தி-விகாரம் அல்லது முடிவு.
குடம்பை தனிக்தொழியக் குருவிபறந்தென என்றதை - “குடம்
பைதனித்தொழியப் புட்பறந்தான்கே-உடம்பொ டியிரிடைநட்பு”
என்பதனுணர்க. நமன்மர்-யமபடாள். கணங்கன்-சிவகணங்கள்.
(௫௮) பரம்பரர் - மேலானபரமர். அசஞ்சலர் - சஞ்சல மில்லாதவர்.
நிமலர் - மலரகிதர். நிரஞ்சனர் - களங்கமற்றவர். உறை என்றது-
அதாவண வேதங்கூறும் அதிஷ்டான பட்சம், ஆவேசப்பட்டமென்னு
மிரண்டனுள் ஆவேசப்பட்டத்தை. மந்திரம் - காருடமந்திரம். நஞ்சு-
விஷம்.

துணை துதிசெய்தாற், பிறைநுதல்வஞ்சிய ரனுபவமுண்டு பிழைப்
பினுமங்க துபிழையன்றே, உறையொடுமந்திர முடையவாநஞ்சென
லொழிவதுகண்டென மூலகூடே. (௫௮)

உலகமடக்கொடி மங்கலநானென வோலைக்குழைபொரு நய
னமெனத், திலகமெனப்பொலி கூடலினுண்டொரு மாமணிசெப்பு
மதோ, பலகலைகற்றவர் தாமறியாதொரு பச்சைபழுத்த புரத்தோ
டே, இலகொளி விட்டொரு கோடிதிவாகர ரென்னவினாகி யிரு
ப்பதுவே. (௫௯)

இருவருமன்றுவெ ளெகினமும்வன்றெழி லேனமுமாகியுமெ
ய்தாத, திருவடியும்புரி சடைமுடியுங்கொடு தென்கூடலில்வரு சிவ
னேகேள், ஒருவரும்வந்துணை யறிகிலரென்கினு முடல்பொருவெ
ண்டிரை யுலகெல்லாம், வெருவருமன்பர்கள் வழிபடுபண்பினில்
வெளிபடநின்றனை யொளியாயே. (௬௦)

வேறு.

ஒளிமணிச்சுடிகை யணைகொள்பாற்கடலு மூற்றிருந்தினரு
கொழுரு, நளினமண்டபமும் கற்பகநாடு நாடரும்பொருளென
நாடேன், தெளிதமிழ்க்கூட லாலவாயமர்ந்த தெய்வமே புகவெனச
சேர்ந்த, எளியனேனுனதின நருளையேபொருளென் நென்னுளே
யெழுதிவைத் தனனே. (௬௧)

எழுந்தியடைத்திங் கிருநிலமிருத்திட் டென்பெலாம்வெள்ளெ
னத் தெரிமிக், கழுவினுங் கழுவாத் தகைத்தலா லகத்திற் களங்
கம்விட் டொழியுமோ க்ருதீர், முழுமதிற் கூடற் சொக்கர்பொற்

(௫௯) உலகமடக்கொடி-பூதேவி. பச்சைபழுத்த புரம் என்றது-
உமாதேவியாரை யிடதுபாகத்திலுடைய வடிவீனே. திவாகரர்-சூரி
யர்; பகலைச்செய்பவர் என்பதுபொருள்.

(௬௦) இருவர் - பிரமவிஷ்ணுக்கள். எகினம் - அன்னம். ஏனம்-
பன்றி.

(௬௧) பாற்கடல், நளினமண்டபம், கற்பகநாடு இவைகளை நா
டேன் என்றவற்றிற்கு விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன் முதலியோரது
வாழ்வையும் விரும்பேனென்பது பொருள்.

(௬௨) எழுந்தி - கங்கைமுதலிய ஏழு புண்ணியநதிகள் மிருத்
துஎன்றது-மலையருகு, ஆற்றங்கரை, புண்ணியபூமி, பிரமவிருட்சத்
தினடி, தருப்பையினடிமுதலிய சுத்தஸ்தானத்திலே எட்டவருவ
வளவின்மீழே அஸ்திரமந்திரத்தினால் எடுத்தமண்ணினே. முண்டகம்-
தாமரை. அமலர்-பரிசுத்தர்.

சரணமுண்டகங் கண்டகண் வழியே, யழுதழுதுருகு மானந்தவெ
ள்ளத் தாடினோ ரமலராகுவரே. (௬௨)

ஆகம்பொருளே யாரணத்தெளிவே யாலவாய்ச்சுலவேலர
சே, நாகணைக்கணையா யுனதருளன்றோ நாரையைக் கதியிலுய்த்த
துவுஞ், சூகரக்குழவிக் கன்னையம்முலைப்பால் சுரந்தளித்ததுமுப
தேசங், காகம்விட்டிரியச் சிறைபுடைத்தலைக்குங் கரிக்குருவிக்கும்
வைத்ததுமே. (௬௩)

வைத்ததென் னிடத்தோர் வைப்புள ததனை மதுரையிற்கண்
டனன்மாதோ. கை, தலத் திலங்கு முத்தலை வேற்றுக் கயல்விழிக்
கரும்பொரு பாற்றுப். பைத்தலைப் பூட்டுப் பணைத்தவெண் டோ
ட்டென் பாட்டினுக் கிரங்குபூந் தாட்டு, முத்தரை யளந்த விடையு
யர்கொடித்து மூன்றுகட் டினம்பிறை முடித்தே. (௬௪)

முடித்தலை யிமையோர் வடித்தமிழ்க்கூடன் முதல்வர்பொன்
னடித்தலத் திறைஞ்சப், படித்தலத்தடைய நெருக்கலந் திருக்க
ண் பார்த்திட நந்திசென் றடித்த, தொடித்தலைப் பிரம்பு கமழ்வன
கமலத் தொடையலுஞ் சுரும்புணரரும்பு, பிடித்தலந் துளவுங் கந்
பகம்பூத்த பெருவிரைக் குழங்கன்மாலையுமே. (௬௫)

மாலையம் பொழுது மாலேகண் டரவின் வடிவெனமயங்குவோ
ன்மயக்காய், வேலையம் புவன மாயவாழ் வனைத்துமெய்யெனவினை
யனேன் மெலிகோர், காலையம் புயம்போன் முகத்தொளிர் கயற்கட்
கரும்பொடு மதுனாமூதரில், ஆலயவ குடிகொ ளமுதவா ரிதியே
யாரணங் கடந்தபூ ரணனே. (௬௬)

பூரணமழியாமதியமேபிறைபுரையுமராயிரமருப்ப
வாரணமிசையூர்மூணிங்கமலையேமதுரையம்பதியில்வாழ்வரதா

(௬௩) ஆரணம் - வேதவுறுப்புக்களிலொன்று. நாகணைக்கணை
என்றது - விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை. சூகரம் - பன்றி.

(௬௪) வைப்பு - நிச்சேபம். வேற்று, பாற்று, தோட்டு, தாட்
டு, கொடித்து, கட்டு, முடித்து என்பன குறிப்புவினை முற்றுகள்.
கயல்விழிக் கரும்பு என்றது - அங்கயற்கண்ணியை. பை - படம்.
முத்தரையளந்தவிடை-மூன்றுலகத்தையும் மூவடியாலளந்த திரு
மாலாகியவிடபம். (௬௫) படித்தலம் - ஒருபொருட் கிளைவிகள்; பூ
மி. தொடித்தலைப்பிரம்பு - பூண்கட்டிய பிரம்பு.

(௬௬) மாலேகண்டு - பூமாலையைக்கண்டு. (௬௭) பூரணம்-நிறை
வு. ஈராயிரமருப்பவாரணம் - இரண்டாயிரங்கொம்புகளையுடையஐ
ராவணம். வரதன் - வரத்தைக்கொடுப்பவன். தீட்டி-எழுத்து

காரணமுலகுக்குதவுநின்னடியார்கையெழுத்திட்டதிட்டன்றோ
நாரணன்முதலோர்தோரணமசைத்து நகரெலாமுறைநடத்துவதே.

நடம்புரிமதுரைநம்பரீசிலர்க்குநல்கியஞானநற்பயனங், குடம்பு
ரைசெருத்தலானினம்பரந்துகொண் டிடுமண்டுதிம்புனல்போல், ம
டம்பெசிலர்க்குத்தீவினைப்பயனும் வாளராப்பருகுபானியம்போல்,
கடம்பமா வனத்தா யினையவா வினையேன் கடவுளை, நோவதென்
கருத்தே. (௬௮)

கருத்தனேபாச விருத்தனே துரியங் கடந்துநின் றுலகெலாங்க
லந்த, ஒருத்தனேகயற்க னெருத்திபங்கினனே யுயரியவெள்ளிம
ன்றாடு, நிருத்தனையெனக்கெந் நேரமுமுதர நெருப்பவித்திருக்க
நேரமுங்கண், பொருத்தநேரமுநோய் வருத்தநேரமுமேற் புகழ்ந்
துனைத் தொழுவதெப்பொழுதே. (௬௯)

பொழுதறிந்தேத்து முழுவலன்புடையோர் புந்தியங்கோயில்
வீற்றிருப்போன், முழுதொருங்குணர்ந்தோ னகண்டிதனகம்பன்
முத்தமிழ்மதுரைவாழ் முதல்வன், எழுதருங்கடவு ளனைத்தையுந்
காட்டி யெவற்றினுந் தோய்வதொன்றில்லான், பழுதகன்மடுத்தது
ணர்ந்துவெண்படிகம் பத்திபாயாதவாறெனவே. (௭௦)

வேறு.

எனக்குன்சேவையைநல்கிடவென்மனம்
உனக்கிடுந்திறையுன்வசங்கைவிடேல்
கனக்கும்வஞ்சமுங்கள்ளமுமுள்ளவன்
மனக்குறும்பெறிவாய்மதுரேசனே. (௭௧)

மதுரையாளும்வழுதிக்கிகலனைக்
குதிரையாகக்கொடுவந்தகொற்றவா
அதிருநான்மறையந்தணனேயுனக்
கெதிரிலாயெனக்கென்னிரங்காததே. (௭௨)

இரங்குநீயினியென்னுடைச்சுற்றமுன்
பரங்கன்கூடற்பழியஞ்சியப்பனே
வரங்கண்மூன்றுளவாக்குனைவாழ்த்தவென்
கரங்கன்கூப்பிடக்கட்புலன்காணவே. (௭௩)

(௬௮) செருத்தல் - மடி. பானியம் - பாற்சோறு. துரியம் - ஓரவு
ஸ்தை. கண்பொருத்தல் - நித்திரைசெய்தல்.

(௭௦) உழுவலன்பு - சிறந்த அன்பு. அகண்டிதன் - எங்கும் நி
றைந்தவன். அகம்பன் - அசைக்கப்படாதவன். எழுதருங்கடவுள் -
இன்னதன்மையனென் றெழுதித் காட்டொணுதலிறைவன். (௭௧)
நிறை - இறை. (௭௨) இகலன் - நரி. (௭௩) பரம் - வசம்.

- காணவந்தகடம்பவனேசாதாள
பூணவந்ததுபுந்தியெனருவெமை
யாணவந்தொத்தஞ்சமிகஞ்சமே
காணவந்தநமனசினமாறுமே. (எச)
- ஆறடைத்தவழிகியசொக்கரை
மாறெடுத்தவழுதியடித்தநாள்
ஊற்பட்டவுடம்புமக்கல்லையோ
வேறினித்தெய்வமென்கின்றவீணரே. (எடு)
- வீணாளத்தவிரதமில்லாமலென
சாணாளத்தசீரந்தளாவனே
சேணாளத்தெண்ணிடுகளைச்செம்மணித்
தூணாளத்தமதுரையிறசோதியே (எசு)
- சோதிவெண்பினறகுடியகூடலான
ஆதியந்தமிலானமுச்சுஞ்சுடன
பூதிகண்டிகையைப்பொருட்கொண்டாச
சாதியனறியுண்டோபுலேசாடியே (எஎ)
- சாதிக்கின்றதசமாதிவிட்டபுறம்
போதிக்கின்றபொருளையெய்யெனப்
பேதிக்கின்றனைபேதைநெஞ்சேயினிச
சோதிக்கின்றதெனசொக்கரிநுககவ
சொக்கருண்டுதுணையென்றிராயவா
பக்கமனப்புமுத்ததெனேராகிலாய
மக்களென்றும்னையென்றும்வாழ்வென்றும்
ஒகவென்றும்முருகுமென்னெஞ்சமே (எக)
- நெஞ்சமால்யசெல்லிருநாழிநந
தஞ்சமானதமிழ்ச்சொக்கராவகொடை
கஞ்சமாதுகயறகடபிராட்டிகுரு
மஞ்சமாபுமணவறைவாமமே (அ௦)

(எடு) மாறு - பிரமபு (எசு) வீணாளத்தவிரதம் இல்லாமல் என்றது - சாமானிய தேவர்களை முன்னிட்டிசெ செய்யும் விரதங்களில் வல்லாமல்; எனவே சிவவிரதங்களில் என்பதை விளக்கின்றது.

(எஅ) சமாதி-சுட்டி நிறகுமீலை அப்புறம்போதிக்கின்ற பொருள் - சுட்டறறுத்த தானதுவாய்நிறகுமீலை (எக) ஒககல - சுற்றம்.

(அ௦) கஞ்சமாது என்றது - பொற்றாமரைநீர்த்தத்தெழுந்ததாதகையை இச்செய்யுளை கயறகட பிராட்டிகுரு தமிழ்ச்சொக்கர் நெஞ்சம் ஆலயம், மாபு மஞ்சம், மணவறை - லாமம், கொடைஇருநாழிநெல். எனக் கூட்டுக.

வேறு.

வர்மாவயர்நரவாகனமதமாவொடுதிண்டேர்
தாமாவைகொடுவந்திவைதாமென்பவர் தம்போற்
போமாகமுநாமென் றுரைபொய்யேயினிமெய்யே
ஆமாறருண்மதுராபுரியணிமால்விடையானே. (௮௧)

ஆனென்பது தருமைந்தையுமாய்ப்பெருமானே
வானென்பது முதலாகிய மதுரைசீனவாழ்த்தி
யானென்பது மென தென்பது மிபமுண்டவிளானேர்
தானென்பது குறியானது தவமென்பது மவமே. (௮௨)

அவமேபொழுதொழியா தினியழியாநிலைவரவும்
பவமேமுதல்வினைநீடியபாசத்தனைவிடவும்
உவமேயமுமுமவானமுமொன்றாகியமதுரைச்
சிவமேயருள்செய்யுநீயொருசெயலற்றிருமனமே. (௮௩)

மனவூசலிலுழல்வேனையுமதுராபுரியீசன்
நனவூடொருபொருளாயிருநயனங்களுநின் றுன்
கனவூடுமெனினையூடுநலந்தானெனிலிதன்மே
லினவூதியமுளதோகொடுவினைசூழ்வதுமியேயே. (௮௪)

இலையென்றரைமனவஞ்சகரிடமன்பொடுசெலுமா
புலையென்றவர்புகலும்பொருள்பொருளென்றறிவேனோ
கலையென்றிலகருகொண்டிருள்கழிகின்றவெணிலவே
மலையென்பது சிலைகொண்டருண்மதுராபுரியரனே. (௮௫)

அரவம்புலிபணியும்பதமருளுஞ்சடையுடையாய்
சூரவங்கமழ்குழல்பங்கமர்கூடற்பெருமானே
பரவஞ்சியர்கமனங்கொலைபழிவஞ்சமொருருவாய்
வரவந்தவென்வினைதீரவரத்தந்தருளினியே. (௮௬)

(௮௧) வாவும் என்பது - வாமன்னின்றது இடைக்குறை; தா
வும் என்பதுபொருள். மா - குதிரை நரவாகனம் - தண்டிக்கை. மத
மா - யரனை. இவைதாம் என்பவர் - இவற்றைத் தமதுஎன்று கரு
துவோர், ஆகம் - உடல். (௮௨) ஆனைந்து - பஞ்சுகௌவியம்வான்.
என்பது முதலாகிய என்றது பஞ்சபூதங்களை. யான்என்பது-அகந்
காரம். எனதென்பது-மமகாரம். இபம்-யானே. (௮௩) அவம்-வீண்.
அழியாநிலை - முத்தி. தனை-விலங்கு. (௮௪) நனவு - சாக்கிரம். கன
வு- சொப்பனம். ஊதியம் - இலாபம். (௮௫) தவர் - சிவஞானிகள்.
மலை-மேருமலை. (௮௬) அரவம்புலி என்றது - பதஞ்சலி வியாக்கிர
பாதர்களை. சூரவம் - சூராமலர். சூரவங்கமழ்குழல் என்றது-அங்கய
ற்கண்ணம்மையை. கமனம்-கலவி. தெறுசுடர்-வருத்தும்சூரியன். க
ண்டியனல் - ஊழித்தி.

யினிக்குந் தமிழ்மதுரேசனையிருபோதினுநினவீர்
பணிக்குந் திரைகடற்கும்யம்படர்க்குந்தெறுசுடர்க்குந்
தொனிக்கும்புயலிடிக்கும்புவிதொலைக்குங்கடையனற்குந்
தனிக்குந்தனிவழிக்கும்பிணிதனக்குந்தளரீரே. (௮௭)

தளவத்திருநகைபங்கினர்தக்கோர்பணிசொக்கர்
துளவைப்பொதியிருசேவடிதுதியாரருள்பதியார்
களவைப்புரிநயனத்தியர்கல்வித்தொழில்பொருளின்
அளவைக்களவெனவிற்பவரழகைப்புகழ்வாரே. (௮௮)

புகழுந் தமிழ்மதுரேசர்பொலன்சேவடிபணியத்
திகழுங்கடல்வையந்தொழுதெய்வந்தனைநிகர்வார்
நிகழுங்குலமிலராயினுநிலேகோடினரெனினும்
இகழுந்தொழிலினராயினுமெவராயினுமவரே. (௮௯)

ஏகத்திருவுருவத்தினனெங்கோனுமைபங்கன்
பாகத்தமிழ்பகரும்பசுபதிமேலியகோயில்
பூகக்குலேமேகத்திரன்பொரவிண்டபசுந்தேன்
மாகப்பெருநதிபோல்வருமதுரைத்திருநகரே. (௯௦)

வேறு.

நகைகொண்டதுட்டர்புரமன்றுசுட்டநடனேசர்நாதமுடியோர்
பகைகொண்டசித்தசனாவென்றசொக்கர்பவளம்பழுத்தசடையார்
முகைகொண்டவட்டமுலையங்கயற்கண்முத்தானகேள்வொருநாள்
வகைகொண்டிருக்குமறைநம்பர்பெற்றிவறியேனநாளுநெறியே. (௯௧)

நெறியின்மடங்கிலையானஞானநேயந்தழுந்தவருநாள்
அறிவென்றறிந்தமதுரேசர்தம்மையாராயவல்லருளரே
பொறியெங்குமுந் துபுலனுங்கடர் துபுலியுங்கடர் துபுலிமேற்
குறியுங்கடர் துருணமுங்கடர் துகுறியாதுநின்மகுறியே. (௯௨)

ஏழைக்குகந்தபாகத்துநண்பரிளநீர்சுமந்தகுலேசுழ்
தாழைப்பொதும்பர்மதுரைக்குளாசிரனாவிந்தநினைவார்
பேழைத்தனங்கண்மூடித்திறந்துபெருமைத்தனங்கள்சிறிதாம்
வாழைக்குறங்கின்மாழைக்கருங்கண்மடவார்தமாயமிலரே. (௯௩)

(௮௮) தளவம்-மூல்லை. களவு - வீஞ்சம். பொருளின் அளவைக்
களவென விற்பவரென்றது-வாங்கும்பொருளளவுக்குத்தகுந்தநலம்
காட்டுவோராதலின். (௮௯) நிலேகோடினர்-அசத்தியவாதிகள்.

(௯௦) ஏகத்திருவுருவம் என்றது - விராட்டுருவத்தை தமிழ்ப்பச
ரும் பசுபதிஎன்றது-தமிழ்மொழியைத்தந்த சிவபெருமானே. பூகம்-
கமுகமரம். மாகம்-ஆகாழம். (௯௧) துட்டர்என்றது - திரிபுராதிகளை.
நாதம்-நாததத்துவம். சித்தசன்-மன்மதன்; சித்தத்திற் றேன்றுவோ
னென்பதுபொருள். பெற்றி-தன்மை. (௯௨) ஞானநேயம் என்றது-
காட்சிப்பொருள், காணும்பொருள்களை.

(௯௩) தாழைப்பொதும்பர் - தென்னஞ்சோலை. பேழ் ஐதனங்
கள்-பெருமைதனகிய அழகியமுலைகள். மாழை-அழகு.

மாயாவிகாரிபூபாரமானமாபாலிமூடன்வறிஞோர்
கீமாதலோபினோயாளனவெளியேனுமுய்வதுளதோ
பாயாடைமூசெமணக்குறும்பர்பகைவாதுவென்றகனிவாய்ச்
சேயானவர்க்கொர்தாயாயளித்ததிருவாலவாயிலரசே. (க௯)

திருவாலவாய்திருநீலகண்டர்திருவாதவூரின்முனிவர்
குருவாகிவந்தசிவஞானபோதர்குடியாகிவாமுமடியார்
உருவானமாயவடிவோடுகூடியுடைபாய்கழிப்பமுடைபாய்
கருவாசலுவருவார்களல்லர்காணுதுபாவகதியே. (க௯)

கதியேதுமின்றியுனைவந்தடைந்தகடன்ஞாலமீதுபிறரை
மதியேனைமும்மிருளேத்தரக்கில்வசமாய்மறித்துவருமோ
துதியேதுமின்றிரிநிப்பிரித்ததொய்யிற்குழம்பதலவோ
நதியேடெதிர்த்தபுகழ்மேவுகூடனகர்வாழுஞானமுதலே. (க௯)

முதலைக்கொடுங்குசிறுமீனிகர்ப்பமுடியக்கிடந்துனடியேன்
விதலைக்கிடங்கொள்பினியாலொடுங்குமெலிவைத்தவிர்ப்பதெது
மதலைப்பசும்பொன்மலர்வேணிநம்பர்மார்பிற்கரும்புவளர்பூங்
குதலைக்கரும்பினிடமேவிநின்றகூடற்பதிக்குளமுதே. (க௯)

தேடித்திரிந்துமகிலாகமங்கன்சிந்தித்துமன்புதியா
தாடித்திரிந்துமாடாதபாவையசையாதிருக்குமணிநா
நீடித்திரிந்தநிலைபெற்றிரிந்துநீனைபோதிலன்றிமறைநூல்
பாடித்திரிந்துண்மதுரோசர்தாள்கன்பதியக்கிடப்பதரிதே. (க௯)

அரியாசனத்தினடுவேகயற்கணருள்சேர்துரைப்பெனெருபாற்
பிரியாதிருக்குமதுரோசரித்தர்பிறைவேண்முத்தர்புகழைப்
புரியாதிருக்கினுயர்சேவன்முத்திபுரமேவுதற்கெளியதோ
முரியாதகம்பதருவானிடத்தர்முனிவோர்முதற்பிறருமே. (க௯)

பிறவாததெய்வமிறவாதவாழ்வுபேரின்பவெள்ளமுனிவோர்
துறவாதஞானமுமைமாதூபாகர்சொக்கேசர்முககண்முதல்வர்
நறவார்கடம்பவனநாதர்நீதிஞாலம்புரக்குமதனுள்
மறவாதுதிங்கண்மும்மாரிபெய்யமலிகின்றமேகம்பவருமே. (க௯)

மதுரைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி

முற்றுப்பெற்றது.

(க௯) சேய - ஆளுடையபிள்ளையார். (க௯) முனிவர் - வாதவூரடிகள். முடை - நாற்றம். (க௯) தொய்யிற்குழம்பு - கலவைச்சாந்து.

(க௯) விதலை - துன்பம். மதலை - கொன்றை. மார்பிற்கரும்புவளர்பூங்குதலைக்கரும்பு - மன்மதனுக்குரிய கருப்புலில் வடிவைச்சந்தனக்குழம்பாற்றீட்டிய அழகிய மதலைச் சொல்லையுடைய உமாதேவியார்.

(க௯) அரியாசனம் - சிங்காதனம். கம்பதருவானிடத்தர் என்றது - இந்திரன்முதலிய தேவர்களை.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருவாலவாய்த்தேவாரம்.

பண் - புறநீர்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மங்கையர்க்கரசிவளவர்கோன்பாவைவரிவளைக்கைமடமாணி
பங்கயச்செல்விபாணடிமாதேவிபணிசெய்துநாடொறும்பரவப்
பொங்கழலுருவன்பூநாயகஞவோகமும்பொருள்களும்ருளி
டங்கயற்கண்ணிதன்னொடுமமர்நவாலவாயாவதுமிதுவே. (க)

வெற்றவையடியாடிமிசைவீழும்வீருப்பினன்னென்னைநீறணியுங்,
கொற்றவன்றனக்குமந்திரியாயருவசுகிடைகுலாவிநின்றேத்து, ஞொ
ற்றைவென்விடையனும்பார்தலைவனுலகினிலியற்கையையொழிந்
திடீ, டற்றவர்க்கற்றசிவனுறைகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (உ)

செந்துவார்வாயாள்சேலனகண்ணுள்சிவன்றிருநீற்றினைவளர்க்கும்
பந்தனைவிரலாள்பாணடிமாதேவிபணிசெயப்பாரிடையிலவுஞ்
சந்தமார்தரளம்பாம்புரிம்க்குந்தண்ணெருக்கம்மலர்வன்னீ
யந்தினான்மதிசேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ங)

கணககளாய்வினீந்கமியராய்வினாமடியவர்க்குக்களைக்கண்டாற்
குணங்கொடுபணியுருகுலசுகிடைகுலாவுங்கோபுரஞ்சூழ்மணிக்கோ
மணங்கமழ்கொன்றைவாளராமதியம்வன்னிவண்கடவிளமாலையின்
யணங்குவீற்றிருந்தசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ச)

செய்யதாமரைமேலன்னமேயனையசேயிழைதிருநுதற்செவ்வி
பையரவல்குற்பாண்டிமாதேவிநாடொறும்பணிந்தினிதேக்த
வெய்யவேற்குலம்பாசமங்குசுமான்விரிகதிர்மழுவுடன்றரித்த
வையனருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (ஞ)

நலமிலராகநலமதுண்டாகநாடவார்நாடறிகின்ற
குலமிலராகக்குலமதுண்டாகத்தவம்பணிகுலசுகிடைபரவுங்
கலைமலிகரத்தன்மூவிலைவேலன்கரியுரிமூடியகண்ட
னலைமலிபுனல்சேர்சடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (ஈ)

முத்தின்முழுவடமுஞ்சந்தனக்குழம்புநீறுந்தன்மார்பினின்றுயங்கப்
பத்தியார்கின்றபாணடிமாதேவிபாங்கொடுபணிசெயநின்ற

சுத்தமார்பனிகின்பெருமலையுடனேசுரர்மரகதமடுத்தாற்போ
லத்தஞருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (௭)

நாவணங்கியல்பாமஞ்செழுத்தோதிகல்லராய்கல்லியல்பாகுங்
கோவணம்பூதிகா தனங்கண்டாற்றொழுதெழுசுவசகிறைபோற்ற
வேவணங்கியல்பாமிராவணன் நிண்டோளிருபதுநெரிதரவுன்றி
யாவணங்கொண்டசடைமுடியண்ணலாலவாயாவதுமிதுவே. (௮)

மண்ணெலாநிகழ்மன்னனாய்மன்னுமணிமுடிச்சோழன், நன்மகளாம்
பண்ணினேர்மொழியாள்பாணடிமாதேவி பாங்கினுற்பணிசெய்துப
லிணனுளாரிருவர்கீழொடுமேலுமனப்பரிதாம்வகைகின்ற [ரவ
வண்ணலாருமையோடின்புறுகின்றவாலவாயாவதுமிதுவே. (௯)

தொண்டராயுள்ளார் திசைதிசைதோறுந் தொழுதுதன்ருணத்
தினைக்குலாவக், கண்டநாடோறு மின்புறுகின்ற குலசகிறைகருதி
ரின்றேததக், குண்டராயுள்ளார் சாக்கியர்தங்கள் குறியின்கணெறி
யிடைவாரா, வண்டநாயகன்ற னமர்நதுவீற்றிருந்த வாலவாயாவ
துமிதுவே. (௧௦)

பன்னலம்புனஞும்பாண்டிமாதேவிகுலசகிறையெனுமீவர்பணியு
மந்நலம்பெறுசீராலவாய்சன்றிருவடியாங்கவைபோற்றிக்
கன்னலம்பெரியகாழியுணஞானசம்பநதன்செந்தமிழிவைகொண்
டின்னலம்பாடவல்லவரிமையோரேத்தவீற்றிருப்பவரினிதே. (௧௧)

திருசசிற்றம்பலம்.

திருவிருக்குக்குறள்.

பண் - குறிஞ்சி.

திருசசிற்றம்பலம்.

நீலமாமிடற்		அந்தமில்புக	
ரூலவாயிலான்		ழெந்தையாலவாய்	
பாலதாயினர்		பந்தியார்கழல்	
ரூலமாள்வரே.		(க) சிந்தைசெய்ம்மினே.	

ரூலமேழுமா		ஆடலேற்றினான்	
மாலவாயிலார்		கூடலாலவாய்	
சீலமேசொலீர்		பாடியேமன	
காலன்வீடவே.		(உ) நாடிவாழ்மினே.	

ஆலநீழலா		அண்ணலாலவாய்	
ராலவாயிலார்		நண்ணினுன்றனை	
காலகாலனார்		யெண்ணியேகிதாழத்	
பாலதாமினே,		(ஈ) திண்ணமின்பமே.	

அம்பொனாலவாய் நம்பனார்கழல் நம்பிவாழ்பவர் துன்பம்வீடுமே.	(எ)	அருவனாலவாய் மருவினான்றனை யிருவரேத்தரின் றுருவமோங்குமே.	(ஈ)
அரக்கனாவலி நெருக்கனாவா யுரைக்குமுள்ளத்தார்க் கிரக்கமுண்மையே.	(அ)	ஆரநாகமாஞ் சீரனாலவாய்த் தேரமண்செற்ற வீரனென்பரே.	(க)

அடிகளாலவாய்ப். - படிக்கொள்சம்பந்தன்
முடிவிலின்மயிழ் - * செடிகணைக்குமே. (கக)

திருசசிற்றம்பலம்.

பண் - கௌசிகம்.

திருசசிற்றம்பலம்.

செய்யனே திருவாலவாய்மேவிய
வையனையஞ்சலென் றருள்செய்யெனைப்
பொய்யராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பையவேசென் றபாண்டியற்காகவே. (க)

சித்தனே திருவாலவாய்மேவிய
வத்தனையஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யெத்தராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பத்திமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (உ)

தக்கனவேள்விதகர்த்தருளாலவாய்ச்
சொக்கனையஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யெக்கராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பக்கமேசென் றபாண்டியற்காகவே. (ங)

சிப்டனே திருவாலவாய்மேவிய
வாட்டமூர்த்தியனையஞ்சலென் றரு
சிப்டராமமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பட்டிமன்றென்னன்பாண்டியற்காகவே. (ச)

நண்ணலார்புரமூன்றெரியாலவா
யண்ணலையஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யெண்ணிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்ணியற்றமிழ்ப்பாண்டியற்காகவே. (ஊ)

தஞ்சமென் றன்சரண்புகுந்தேனையு
மஞ்சலென் றருளாலவாயண்ணலே

செடிகள் - பழிபாவுங்கள்.

வஞ்சஞ்செய்தமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பஞ்சவன்மென்னன்பாண்டியற்காகவே. (௬)

செங்கண்வெள்வீடையாய்திருவாலவா
யங்கணுவஞ்சலென் றருள்செய்யெனைக்
கங்குலாரமண்கையரிடுங்கனல்
பங்கமிமென்னன்பாண்டியற்காகவே. (௭)

தூர்த்தன்வீரந்தொலைத்தருளாலவா
யாத்தனையஞ்சலென் றருள்செய்யெனை
யேத்திலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பார்த்திபன்மென்னன்பாண்டியற்காகவே. (௮)

தாவினனயன்றனறியாவகை
மேவினய்திருவாலவாயாயரு
வேிலாவமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பாவினன்மென்னன்பாண்டியற்காகவே. (௯)

எண்டிசைக்கெழிலாலவாய்மேவிய
காண்டனையஞ்சலென் றருள்செய்யெனைக்
கூண்டரர்மமணர்கொளுவுஞ்சுடர்
பண்டிமன்மென்னன்பாண்டியற்காகவே. (௧௦)

அப்பனாலவாயாதியருளினால்
வெப்பந்தென்னவன்மேலுறமேதினிக்
கொப்பனானசம்பந்தனுரைபத்துஞ்
செப்பவல்லவாத்திலாச்செல்வரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பின் - கேளசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டுமாவதுரித்துரிபோர்த்துட
னாட்டமூன் றடையாயுரைசெய்வனான்
வேட்டுவேள்வியெய்யாவமண்கையரை
யோட்டிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (௧)

மத்தயானையினீருரிமூடிய
வத்தனையணியாலவாய்பணி
பொய்த்தவன் றவிவேடத்தராஞ்சமண்
சித்தரையழிக்கத்திருவுள்ளமே. (௨)

மண்ணகத்திலும்வானிலுமெங்குமாந்
திண்ணகத்திருவாலவாயாயருள்
பெண்ணகத்தெழிற்சாக்தியப்பேயமண்
டெண்ணர்கற்பழிக்கத்திருவுள்ளமே. (௩)

ஓதியோத்தறியாவமணதரை
வாதில்வென்றழிக்கத்திருவுள்ளமே
யாதியேதிருவாலவாயண்ணலே
நீதியாகநினைந்தருள்செய்திடே. (ச)

வையமார்புகழாயடியார்தொழுந்
செய்கையார்திருவாலவாய்செப்பாய்
கையிலுண்டிழைமண்கையரைப்
ஓபயவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (இ)

நாறுசேர்வயற்றண்டலேமிண்டிய
தேறலார்திருவாலவாய்செப்பாய்
வீறிலாத்வமோட்டமண்ணேடரைச்
சிறிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (ஈ)

பண்டிடத்தவத்தார்பயில்வாற்றொழுந்
தொண்டருக்கெளியாய்திருவாலவா
யண்டனையமண்கையரைவாதினிற்
செண்டடித்துளறத்திருவுள்ளமே. (எ)

அரக்கன்றன்கிரியேற்றவன்றன்முடிச்
செருக்கினைத்தவிர்த்தாய்திருவாலவாய்ப்
பரக்குமாண்புடையாயமண்பாவரைக்
கரக்கவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (அ)

மாலுநான்முகனும்மறியாநெறி
யாலவாயுஓறயுமண்ணலேபணி
மேலேவீடுணராவெற்றரையரைச்
சாலவாதுசெயத்திருவுள்ளமே. (க)

கழிக்கரைப்படுமீன்கவரவாரம
ணழிப்பரையழிக்கத்திருவுள்ளமே
தெழிக்கும்பூம்புனல்குழ்திருவாலவாய்
மழுப்படையுடைமைந்தனைநல்கிடே. (கௌ)

செந்தெனமுரலுந்திருவாலவாய்
மைந்தனையென்றவல்லமணசுறச்
சந்தமார்தமிழ்கேட்டமெய்ஞ்ஞானசம்
பந்தன்சொற்பகரும்பழிநீங்கவே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நாலடிமேல்வைப்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதவேள்வியைநிந்தனைசெய்துழ
வாதமில்லியமணையிடுநாரை

வாதில்வென் றழிக்க திருவுள்ளமே
பாதிமா துடனாய் பரமனே
ஞாலநின்புகழே மிகவேண்டித் தென்
னாலவாயி லுறையு மெம்மாதியே. (க)

வைதிகத்தின் வழியொழுகாதவக்
கைதவமுடைக்காரமண்டேரரை
யெய்திவா துசெயத்திருவுள்ளமே
மைதிகழ்தருமாமணிகண்டனே
ஞாலநின்புகழே மிகவேண்டித் தென்
னாலவாயி லுறையு மெம்மாதியே. (உ)

மறைவழக்கமிலாதமாபாவிகள்
பறிதலைக்கையர்பா யுடுப்பார்களை
முறியவா துசெயத்திருவுள்ளமே
மறியுலாங்கையின் மாமழுவானனே
ஞாலநின்புகழே மிகவேண்டித் தென்
னாலவாயி லுறையு மெம்மாதியே. (ங)

அறுத்தவங்கமா றாயின நீர்மையைக்
கறுத்தவாழ்மண்கையர்கடம்மொடுஞ்
செறுத்தவா துசெயத்திருவுள்ளமே
முறித்தவாண்மதிக்கண்ணிமு தல்வனே
ஞாலநின்புகழே மிகவேண்டித் தென்
னாலவாயி லுறையு மெம்மாதியே. (ச)

அந்தணுள் புரியுமருமறை
சின்னைசெய்யாவருகர் திறங்களைச்
சிந்தவா துசெயத்திருவுள்ளமே
வெந்தநீ ரதணியும்விகிர் தனே
ஞாலநின்புகழே மிகவேண்டித் தென்
னாலவாயி லுறையு மெம்மாதியே. (ஐ)

வேட்டுவேள்வியெயும்பொருளைவிளி
மூட்டுசின்னைதமுருட்டமண்குண்டரை
யோட்டிவா துசெயத்திருவுள்ளமே
காட்டிலாணையுரித்தவெங்கள்வனே
ஞாலநின்புகழே மிகவேண்டித் தென்
னாலவாயி லுறையு மெம்மாதியே. (ஈ)

அழலதோம்புமருமறையோர் திறம்
விழலதென்னுமருகர் திறத்திறங்
கழலவா துசெயத்திருவுள்ளமே
தழலிலங்கு திருவுருசைவனே
ஞாலநின்புகழே மிகவேண்டித் தென்
னாலவாயி லுறையு மெம்மாதியே. (எ)

நீற்றுமேனியராயினர்மேலுற்ற
காற்றுக்கொள்ளவுநில்லாவமணரைத்
தேற்றிவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
பாற்றவாளரக்கர்க்குமருளினாய்
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டித்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(அ)

நீலமேனியமணர்திறத்துநின்
சீலவ்வாதுசெயத்திருவுள்ளமே
மாலுநான்முகனுங்காணபரியதோர்
கோலமேனியதாகியருன்றமே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டித்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(ஆ)

அன்றுமுப்புரஞ்செற்றவழுகநின்
றுன்றுபொற்கழல்பேணுவருகரைத்
தென்றவாதுசெயத்திருவுள்ளமே
கன்றுசாக்கியர்காணுக்கலைவனே
ஞாலநின்புகழேமிகவேண்டித்தென்
னாலவாயிலுறையுமெம்மாதியே.

(இ)

கூடலாலவாய்க்கோணைவிடைகொண்டு
வாடன்மேனியமணரைவாட்டிட
மாடக்காழிசசம்பந் தன்மதித்தவிப்
பாடல்வல்லவர்பாக்கியவாளரே.

(ஈ)

திருசசிற்றம்பலம்.

பண்-கோல்லி.

திருசசிற்றம்பலம்.

மானினேர்விழிமாதராய்வழுதிக்குமாபெருந்தேவிகேள்
பானல்வாயொருபாலனீங்கிவனென்றுநீபரிவெய்திடு
லானைமாமலையாதியாயவிடங்குளிற்பலவல்லல்சே
ரீனர்கட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

(உ)

ஆகமத்தொடுமந்திரங்களமைந்தசங்கதபங்கமாப்
பாகதத்தொடிரைந்துரைத்தசனங்கள்வெட்டுறுபக்கமா
மாகதக்கரிபோற்றிரிந்துபுரிந்துநின்னுணுமாசசே
ராகதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

(ஊ)

அத்தகுபொருளுண்மியில்லையுமென்றுநின்றவர்க்கச்சமா
வொத்தொவ்வாமைமொழிந்துவாநிலழிந்தெழுந்தகவிப்பெயர்ச்
சத்திரத்தின்மடிந்தொடிந்துசனங்கள்வெட்டுநந்தகமே
பத்திரர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே.

(஋)

சந்துசேனனுமிந் துசேனனுந்தருமசேனனுங்கருமைசேர்
கந்துசேனனுங்கனகசேனனுமுதலதாகியபெயர்கொளா
மந்திபோற்றிநிந்தாரியத்தொடுசெந்தமிழ்ப்பயனறிகிலா
வந்தகர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ச)

கட்டினூர்கிளியின்விருத்தமுரைத்ததோரொலியின்றொயிற்
பாட்டுமெய்சொலிப்பக்கமேசெலுமெக்கர்தகுகளைப்பல்லறங்
காட்டியேவருமாடெலாங்கவர்கையரைக்கசிவொன்றிலாச
சேட்டைகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (ரு)

கனகநந்தியும்புட்பநந்தியும்பவணநந்தியுங்குமணமா
சுனகநந்தியுங்குனகநந்தியுந்திவணநந்தியுமொழிகொளா
வனகநந்தியர்மதுவொழிந்தவமேதவம்புரிவோமெணுஞ்
சினகருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (சு)

பந்தணம்மவையொன்றிலம்பரிவொன்றிலம்மெனவாசக
மந்தணம்பலபேசிமாசறுசீர்மையின்றியநாயமே
யந்தணம்மருகந்தணம்மதுபுத்தணம்மதுசித்தணச
சிந்தணர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (எ)

மேலெனக்கெதிரில்லையென்றவார்க்கனூர்மிகைசெற்றதீப்
போலியைப்பனியக்கிலாதொருபொய்த்தவங்கொடுகுண்டுகை
பீலிகைக்கொடுபாயிடுக்கிடுக்கியேபிற்பின்செலுஞ்
சீலிகட்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (அ)

பூமகநருமரிக்குமோர்வருபுண்ணியன்னடிபோற்றிலார்
சாமவத்தையினூர்கன்போறலையைப்பறித்தொருபொய்த்தவம்
வேமவத்தைசெலுத்திமெய்ப்பொடியட்டிவாய்ச்சதிக்குநே
ராமவர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (க)

தவகளுக்குமசசாக்கியர்க்குந்தரிப்பொணுகநீசேவடி
யெங்கனையகனேத்தொழிந்திடுக்கேமடுத்தொருபொய்த்தவம்
பொங்குநூல்வழியன்றியேபுலவோர்களைப்பழிக்கும்பொலா
வகதர்க்கெளியேனலேன்றிருவாலவாயரனிற்கவே. (க௦)

எக்கராமண்கையருக்கெளியேனலேன்றிருவாலவாய்ச
சொக்கனென்னுளிருக்கவேதுளவகும்முடித்தென்னன்முன்னிவை
தக்கசீர்ப்புகலிக்குமன்மமிழ்நாதன்ஞானசம்பந்தன்வா
யொக்கவேயுரைசெய்தபத்துமுரைப்பவர்க்கிடரில்லையே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண் - காந்தாரி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு

தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாபுமைபங்கன் திருவாலவாயான் றிருநீறே. (4)

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தருவதுநீறு வுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்குழந்த திருவாலவாயான் றிருநீறே. (௨)

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவலினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திருவாலவாயான் றிருநீறே. (௩)

காணலினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு திருவாலவாயான் றிருநீறே. (௪)

பூசலினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசலினியதுநீறு பெருந்தவாதோர்களுக்கெல்லா
மாசைகொடுப்பதுநீறு வரக்கமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறு திருவாலவாயான் றிருநீறே. (௫)

அருத்தமதாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைகூழ்ந்த திருவாலவாயான் றிருநீறே. (௬)

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்பொலிதருவதுநீறு தாலவாயான் றிருநீறே. (௭)

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தருவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான் றிருநீறே. (௮)

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கண் மெய்யதுவென்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதுநீறு
வாலமதுண்டமிடற்றெம்மாலவாயான் றிருநீறே. (௯)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதலினியதுநீறு
வெண்டிகைப்பட்டபொருளா ரேத்தந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலவாயான் றிருநீறே. (௧௦)

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிரிலாவும் பூசரல் ஞானசம்பந்தன்
நேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீம்பிணியாயின தீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வல்லவார்நல்லவர்தாமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீருப்பாகரம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்
வீழ்கதண்புனல்வேந்தனுமோங்குக
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமே
சூழ்ககையகமுந் துயர்தீர்கவே.

(க)

அரியகாட்சியராய்த்தமதங்கைசேர்
எரியரேறுகந்தேறுவர்கண்டமுங்
கரியர்காடுறைவாழ்க்கையராயினும்
பெரியராரிறிவாரவர்பெற்றியே.

(உ)

வெந்தசாம்பல்விரையெனப்பூசியே
தந்தையாரொடுதாயிலார்தம்மையே
சிந்தியாவெழுவார்வினே தீர்ப்பரால்
எந்தையாரவரெவ்வகையார்கொலோ.

(ங)

ஆட்பாலவர்க்கருளும்வண்ணமுமாதிமாண்புங்
கேட்புான்புகிலளவில்லேகிளக்கவேண்டா
கோட்பாலனவுமவினையுங்குறுகாமையெந்தை
தாட்பால்வணங்கித்தலைநின்றவைகேட்கதக்கார்.

(ச)

ஏதுக்களாலுமெடுத்தமொழியாலுமிக்குச்
சோதிக்கவேண்டாசுடர்விட்டுளனெங்கள்சோதி
மாதுக்கநீங்க லுறுவீர்மனம்பற்றிவாழ்மின்
சாதுக்கண்மிக்கீரிறையேவந்தசார்மின்களே.

(ரு)

ஆடும்மெனவுமருங்குந்நமுதைத்துவேதம்
பாடும்மெனவுமபுகழல்லதுபாவநீங்கக்
கேடும்பிறப்பும்மறுக்கும்மெனக்கேட்டோரகில்
நாடுந்நிறத்தார்க்கருளல்லதுநாட்டலாமே.

(சு)

கடிசேர்ந்தபோதுமலரானகைக்கொண்டெல்ல
படிசேர்ந்தபால்கொண்டங்காட்டிடந்தாதைபண்டு
முடிசேர்ந்தகாலையறவெட்டிடமுக்கண்மூர்த்தி
அடிசேர்ந்தவண்ணமறிந்தார்சொலக்கேட்டுமன்றே.

(ஏ)

வேதம்முதல்வன்முதலாகவிளங்குவையம்
ஏதம்படாமேயலகத்தவரேத்தல்செய்யப்

பூதம்முதல்வன்முதலேமுதவாப்பொலிந்த
குதன்ஒலிமாலையென்றேகலிக்கோவைசொல்லே. (அ)

பாராழிவட்டம்பகையானலிந்தாட்டவாடிப்
பேராழியானதிடர்கண்டருள்செய்தல்பேணி
நீராழிவிட்டேறிநெஞ்சிடங்கொண்டவற்குப்
பேராழியீந்தபுகழும்புகழுற்றதன்றே. (ஆ)

மாலரயவனுமறைவல்லநான்முகனும்
பாலாயதேவர்பகரில்லமுதாட்டல்பேணிக்
காலாயமுந்நீர்க்கடைந்தார்க்கரிதாவெழுந்த
ஆலாலமுண்டவகமரர்க்கருள்செய்ததாமே. (க)

அற்றன்றியந்தண்மதுரைத்தொகையாக்கினனும்
தெற்றென்றுசெய்துந் தெளியார்கைக்கோலெதண்ணீர்
பற்றின்றிப்பாங்கெதிர்விரவும்பண்புநோக்கிற்
பெற்றெருன்றுயர்த்தபெருமான்பெருமானுமன்றே. (கக)

நல்லார்கள்சோபுகலிஞானசம்பந்தனல்ல
எல்லார்களும்பரவுமீசனையேததுபாடல்
பல்லார்களும்திப்பப்பாசுரஞ்சொன்னபததும்
வல்லார்களவாறோருலகாளவம்வல்லரன்றே. (கஉ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாராகம்-பண்-கௌசிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வீடலாலவாயிலாய்விழுமியார்கண்ணகழற்
பாடலாலவாயிலாய்ப் பரவநின்றபண்பனே
காடலாலவாயிலாய்கபாலிநீள்கடிம்மதிற்
கூடலாலவாயிலாய்குலாயதென்னகொள்கையே. (அ)

பட்டிசைந்தவல்குலாள்பாவையாளோர்பாகமா
லொட்டிசைந்ததன்றியும்முச்சியாளொருத்தியாக்
கொட்டிசைந்தவாடலாய்கூடலாலவாயிலா
யெட்டிசைந்தழூர்த்தியாயிருந்தவாறிதென்னையே. (ஆ)

குற்றநீகுணங்கணிகூடலாலவாயிலாய்
சுற்றநீபிரானுநீனொடர்ந்திலங்குசோதிநீ
கற்றநாற்கருத்தநீயருத்தமின்பமென்றிவை
முற்றநீபுகழ்ந்துமுன்னுரைப்பதென்முகம்மனே. (க)

முதிருநீர்ச்சடைமுடிமுதல்வனீழுழங்கழ
லதிரவீசியாவொயழகணீபுயங்கணீ

மதுரனீமனாளைமீதுரையாலவாயிலாய்
சதுரனீசதுருகன்கபாலமேந்தசம்புவே. (௪)

கோலமாயநீண்மதின்கூடலாலவாயிலாய்
பாலனாயதொண்டுசெய்துபண்டுமின் றுமுன்னையே
நீலமாயகண்டனேநின்னையன்றித்தலுஞ்
சீலமாயசிற்தயிற்றேநீவதிவ்வேதவரே. (௫)

பொன்றயங்கிலங்கொளிர்தலங்குளிர்தபுன்சடை
பின்றயங்கவாவொய்பிஞ்ஞகாபிறப்பிலீ
கொன்றையிம்முடியினுய்கூடலாலவாயிலாய்
நின்றயங்கியாடலேநினைப்பதேநியமமே. (௬)

ஆதியந்தமாயினுயாலவாயிலண்ணலே
சோதியந்தமாயினுய்சோதியுள்ளோர்சோதியாய்
கீதம்வந்தவாய்மையாற்கிளர்தருக்கினுர்க்கலா
லோதிவந்தவாய்மையாலுணர்த்துரைக்கலாகுமே. (௭)

கறையிலங்குகண்டனேகருத்திலாக்கருந்தடற்
றுறையிலங்கைமன்னனைத்தோளடாவுன்றினுய்
மறையிலங்குபாடலாய்மதுரையாலவாயிலாய்
நிறையிலங்குநெஞ்சினுனினைப்பதேநியமமே. (௮)

தாவணவ்விடையினுய்தலைமையாகநாடொறுங்
கோவணவ்வுடையினுய்கூடலாலவாயிலாய்
தீவணம்மலர்மிசைத்திசைமுகனுமாலுநின்
றுவணமளக்கிலார்துளக்கமெய்துவார்கடே. (௯)

தேற்றமில்வினைத்தொழிற்றேதருஞ்சமணரும்
போற்றிசைந்துநின்கழற்புகழ்த் துபுண்ணியங்கொளார்
கூற்றுதைத்ததாளினுய்கூடலாலவாயிலாய்
காற்றிசைக்குழூர்த்தியாகிரின்றதென்னநன்மைமே. (௧0)

போயநீர்வளங்கொளும்பொருபுனற்புகலியான்
பாயகேள்விஞானசம்பந்தனல்லபண்பினு
லாயசொல்லின்மாலேகொண்டாலவாயிலண்ணலேத்
தியதீரவெண்ணுவார்கள்சிற்தயாவர்தேவரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவியமகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆலநீழலுகந்ததிருக்கையையானபாடலுகந்ததிருக்கையே
பாலினேர்மொழியாலொருபங்கனேபாதமோதலர்சேர்புரபங்கனே
கோலநீறணிமேதருபுகனேகோதிலார்மணமேவியபுகனே
யாலநஞ்சமுதுண்டுகளத்தனையாலவாயுறையண்டர்களத்தனே. (1)

பாதியாயுடன் கொண்டதுமாலையே பாம்புதார்மலர்க்கொன்
றைநன்மாலையே, கோதினீறதுபூசிடமாகனே கொண்டநற்கையின்
மானிடமாகனே, நாதனாடொரு மாடுவதானையே நாடியன்றுரி செ
ய்ததுமானையே, வேததுல்பயில் கின்றதுவாயினே விகிர்நூர்திரு
வாலநல்வாயிலே. (உ)

காடுநீடதுறப்பலகத்தனேகாதலானினைவார்தமகத்தனே
பாடுபேயோடுபூதமசிக்கவேபல்பிணத்தசைநாடியசிக்கவே
நீடுமாநடமாடவிருப்பனேநின்னடித்தொழுகாளுமிருப்பனே
யாடநீள்சடைமேலியவப்பனையாலவாயினின்மேலியவப்பனே. (ஓ)

பண்டயன்றலை யொன்றுமறுத்தியே பாதமோதினர் பாவமறு
த்தியே, துண்டவெண்பிறை சென்னியிருத்தியே தூயவெள்ளெரு
தேறியிருத்தியே, கணகொமனை வேவவிழித்தியே காதலில்லவார்தம்
மை * விழித்தியே, யண்டநாயகனேமிருகண்டனே யாலவாயினின்
மேலியகண்டனே. (ச)

சென்றுதாதை யுருத்தனன்பாலையே சீறியன்பு செருத்தனன்
பாலையே, வென்றிசேர்மழுக் கொண்டெழுன்காலையே வீடவெட்டிட
க்கண்டெழுன்காலையே, நின்றமாணியை யோடினகங்கையா னிலவ
மல்கியுதித்தனகங்கையா, லன்றுநின்னூரு வாகதத்தலியே யாலவா
யரனாகத்தலியே. (ஊ)

நக்கமேருவர் நாடுமோளருமே நாதன்மேனியின் மாசணமரு
மே, தக்கபூமனைச சுற்றக்கருளொடே தாரமய்த்தது பாணக்கரு
ளொடே, மிக்கதென்னவன் தேவிக்கணியையே மெல்லநல்கிய
தொண்டர்க்கணியையே, யக்கினாரு துணகலனோடுமே யாலவாய
ரனருமையோடுமே. (க)

வெய்யவன்பல் லுருத்ததுகுட்டியே வெங்கண்மாசணங் கைய
துகுட்டியே, யையனேயன லாடியமெய்யனே யன்பினானினைவார்
க்கருண்மெய்யனே, வையமுய்யவன் றுண்டதுகாளமே வள்ளல்கை
யது மேவுகன்காளமே, யையமேற்ப துரைப்பதுவீணையே யாலவா
யரன் கையதுவீணையே. (ங)

தோள்கன்பத்தொடு பத்துமயக்கியே தொக்கதேவர் செருக்
கையயக்கியே, வாளரக்கனிலத்துக்கனித்துமே வந்தமால்வரைகண்
டுகளித்துமே, நீன்பொருப்பையெடுத்தவுன்மத்தனே நின்வீரற்றலை

யிழித்தியே என்றும் பாடம்.

யான்மதமத்தனே, யானுமாதிமுறித்ததுமெய்கொலோ வாலவாயர
னுய்த்ததுமெய்கொலோ. (அ)

பங்கயத்துள நான்முகன்மாலொடே பாதநீண்முடி நேடிடமா
லொடே, துங்கநற்றழலின்னுருவாயுமேதூயபாடல் பயின்றதுவாயு
மே, செங்கயற்கணி னுரிபிச்சையே சென்றுகொண்டெற செய்வ
துபிச்சையே, யங்கியைத்திகழ் விப்பதிடக்கையே யாலவாயர னுர
திடக்கையே. (க)

வேரரோடமணர்க்கு நல்கானையே தேவர்நாடொறுஞ் சேர்வ
துகானையே, கோரமட்டது புண்டரிகத்தையே கொண்டநீன்கழல்
புண்டரிகத்தையே, நேரிலுர்களழித்ததுநாகமே நீள்சடைத்திகழ்கி
ன்றதுநாகமே, யாரமாகவுகந்ததுமென்பதே யாலவாயர னுரிடமெ
ன்பதே. (க௦)

சுனஞானிக டம்மொடுவிரகனே யேறுபல்பொருண் முத்தமி
ழ்விரகனே, யானுகாழியுண் ஞானசம்பந்தனே யாலவாயினின் மே
யசம்பந்தனே, யானவானவர் வாயினுளத்தனே யன்பரானவர்வாயி
னுளத்தனே, நானுரைத்தன செந்தமிழ்பத்துமே வல்லவர்க்கிவை
கற்றமிழ்பத்துமே. (க௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருநேரிசை.

வேதியாவேதகீதாவிண்ணவரண்ணுவென்றென்
றோதியேமலர்கலீயொருங்குநின்கழல்கள்காணப்
பாதியோர்பெண்ணைவைத்தாய்படர்சடைமதியஞ்ஞடு
மாதியேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (க)

நம்பனேநான்முகத்தாய்நாதனேஞானமூர்த்தி
யென்பொனையீசாவென்றென்றேத்திநானேசற்றென்றும்
பின்பினேதிரிந்துநாயேன்பேர்த்தினிப்பிறவாவண்ண
மன்பனேயாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (உ)

ஒருமருந்தாகியுள்ளாயும்பரோடுகுக்கெவ்வாம்
பெருமருந்தாகிரின்றாய்பேரமுதின்கவையாய்க்
கருமருந்தாகியுள்ளாயானும்வல்வினைகடர்க்கு
முருமருந்தாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (௩)

செய்யநின்கமலபாதஞ்சேருமாதேவர்தேவே
மையணிகண்டத்தானேமான்மறிமழுவொன்றேந்துஞ்
சைவனேசூலஞானங்கற்றறிவிலாதநயே
னையனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (௪)

வெண்டலைகையிலேந்திமிகவுழர்பலிகொண்டென்று
முண்டதுமில்லைசொல்லிலுண்டதுநஞ்சுதன்னைப்
பண்டினேநினையமாட்டாப்பளகனேனுளமதார
வண்டனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (௫)

எஞ்சலிப்புக்கலிதென்றென்றேத்திநானேசற்றென்றும்
வஞ்சகமொன்றுமின்றிமலரடிகாணும்வண்ண
நஞ்சினையிடற்றில்லைத்தற்பொருட்பதமேநாயேற்
கஞ்சவென்றாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (௬)

வழுவினாதுன்னைவாழ்த்திவழிபடுந்தொண்டனேனுன்
செழுமலாப்பாதங்காணத்தெண்டிரைநஞ்சமுண்ட
குழகனேகோலவில்லிகூத்தனேமாத்தாயுள்ள
வழகனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (௭)

நறுமலர்நீறுங்கொண்டொடொறுமேற்றிவாழ்த்திச
செறிவனசித்தம்வைத்துத்திருவடிசேரும்வண்ண
மறிகடல்வண்ணன்பாகாமாமறையங்கமாறு
மறிவனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (௮)

நலந்திகழ்வாயினாலாற்சருகிலைப்பந்தர்செய்த
சிலந்தியையரசதாளவருளினாயன்றுதிண்ணங்
கலந்துடன்வந்துநீன்கருதிநான்காண்பதாக
வலந்தனனாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (௯)

பொடிக்கொடுப்பொல்லாக்குரம்பையிற்புந்தியொன்றிப்
பிடித்துநின்றன்களென்றும்பிதற்றிநானிருக்கமாட்டே
னெடுப்பனென்றிலங்கைக்கோன்வந்தெடுத்தலுமிருபதுதோ
ளடர்த்தனையாலவாயிலப்பனையருள்செயாயே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முனைத்தாணையெல்லார்க்கு முன்னேதோன்றி முதிருஞ்சடை
முடிமேன் முகிழ்வெண்டிங்கள், வளைத்தாணை வல்லசுரர் புரங்கண்
மூன்றும், வரைசீலையா வாசகிமா நாணுக்கோத்துத், துளைத்தாணை
ச் சுசுரத்தாற் றுவளரீராத், தாமுத்த வெண்முறுவ லுமையோடா
டித், துளைத்தாணைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்
திக்கப் பெற்றேறானே. (௧)

விண்ணுலகின் மேலார்கண் மேலான்றன்னை, மேலாபுரமு
ன்றும் பொடிசெய்தாணைப், பண்ணிலவு பைம்பொழில்குழ் பழன
த்தாணைப், பசும்பொன்னி னிறத்தாணைப் பானீற்றாணை, யுண்ணில்
வு சடைக்கற்றைக் கங்கையாணைக், கரந்துமையோ மிடனாகியிருந்
தான் றன்னைத், தெண்ணிலவு தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவ
னடியே சிந்திக்கப் பெற்றேறானே. (௨)

நீர்த்திராணை நீள்சடைமே னிறைவித்தாணை, நிலமருவி நீரோ
டக் கண்டான் றன்னைப், பாற்றிராணைப் பயின்றாட வல்லான் றன்னை
ப், பதைத்தெழுந்த வெகுகூற்றைப் பாய்ந்தான் றன்னைக், காற்றிர
ளாய் மேகத்தினுள்ளே நின்று, கடுவகுலா யிடிப்பாணைக் கண்ணூர்
நெற்றித், தீத்திராணைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசி
ந்திக்கப் பெற்றேறானே. (௩)

வானமிது வெல்லாமுடையான் றன்னை, வரியரவக் கச்சாணை
வன்பேய்குழக், கானமதி னடமாட வல்லான் றன்னைக், கடைக்கண்
ணன் மங்கையுமை நோக்காவென்மே, லூனமதுவெல்லா மொழித்
தான் றன்னை, யுணர்வாகி யடியேன துள்ளேநின்ற, தேனமுதைத்
தென்கூடற் றருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேறானே.

ஊராணை யுலகேழாய் கின்றான் றன்னை, யொற்றைவெண் பி
றையாணை யுமையோடென்றும், பேராணைப் பிறர்க்கென்று மரியா
ன் றன்னைப், பிணக்காட்டி னடமாடல் பேயோடென்று, மாராணை
யமரார்களுக் கமுதிந்தாணை, யருமறையா னுன்முகனு மாலும்போற்
றுஞ், சீராணைத் தென்கூடற் றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்
பெற்றேறானே. (௪)

மூவனைமூர்த்தியைமூவாமேவரி யுடையாணை, மூவுலகூந்தானே
யெங்கும் பாவணீர்ப்பாவ மறுப்பான் றன்னைப், படியெழுதலாகாதம்

வகையோடு, மேவனைவிண்ணோர்நடுக்கக்கண்டு, விரிகடலினஞ்சண்
டமுதமீந்த, தேவனைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்
திக்கப்பெற்றேனானே. (௧)

துறந்தார்க்குத்துறையாய் நின்றான்நன்னைத், துன்பந்துடை
த்தாளவல்லான்நன்னை, யிறந்தார்களென்பே யணிந்தான்நன்னை,
யெல்லினடமாடவல்லான்நன்னை, மறந்தாந்தின்மூன்றுயாய்த்தா
ன்நன்னை, மற்றொருபற்றில்லாவடியேற்கென்றுஞ், சிறந்தானைத்
தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே.

வாயானைமனத்தானைமனத்துணின்ற, கருத்தானைக்கருத்தறிந்து
முடிப்பான்நன்னைத். தூயானைத்தாவெள்ளே யேற்றான்நன்னைச்,
சுடர்த்திவகட் சடையானைத் தொடர்ந்துின்ற. தாயானைத்தவமா
ய தன்மையானைத், தலையாயதேவாதி தேவர்க்கென்றுஞ், சேயா
னைத் தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப் பெற்றே
னானே. (௨)

பகைச்சுடராய்ப் பாவமறுப்பான்நன்னைப், பழியிலியாய்நஞ்சு
முண்டமிர்திந்தானை, வகைச்சுடராய்வல்லசுரர்புரமட்டானை, வளை
விலியா யெல்லார்க்குமருள்செய்வானை, மிகைச்சுடரை விண்ணவர்
கண்மேலப்பாலை, மேலாயதேவாதிதேவாக்கென்றுந், திகைச்சுட
ரைத்தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியே சிந்திக்கப்பெற்றே
னானே. (௩)

மலையானைமாமேருமன்னினானை, வளர்புன்சடைமானைவானை
ர்தவக, டலையானையென்றலையினுச்சியென்றுந், தாபித்திருந்தானை
த்தானையெங்குந், துலையாகவொருவரையு மில்லாதானைத், தோ
ன்றாதாந்தின்மூன்றுந் துவளவெய்த, சிலையானைத்தென்கூடற்றி
ருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்றேனானே. (௪)

தூர்த்தனைத்தோண்முடிபத்திறுத்தான்நன்னைத், தொன்னர
ம்பினின்னிசைகேட்டருள்செய்தானைப், பார்த்தனைப்பணிகண்டு ப
ரிந்தான்நன்னைப், பரிந்தவற்குப்பாகுபதமீந்தான்நன்னை, யாத்த
னையடியேனுக்கன்பன்நன்னை, யளவிலாப்பல்லுழிகண்டுநின்ற, தீ
ர்த்தனைத் தென்கூடற்றிருவாலவாய்ச், சிவனடியேசிந்திக்கப்பெற்
றேனானே.

அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருவாலவாய்த் திருப்புகழ்.

தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன
தனத்த தாத்தன தனதன தனதன-தனதனத்தனதான.

பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயர்தமை
யொருத்தர் வாய்ச்சுரு னொருவர்கை யுதவுவர்
பணத்தைநோக்குவர் பிணமதுதழுவுவா—ரளவளப் பதனாலே
படுக்கை வீட்டினு ளழுதழு தனைவர்பின்
னணைப்பர் கார்த்திகை வருகென வுறுபொருள்
பறிப்பர்மாத்தையிலொரு விசைவருகென - வவரவர்க்குறவாயே
யழைப்ப ராஸ்திகள் கருதுவ ரொருவரை
முடிக்கி யோட்டுவ ரிழிகுடி யரிவைய
ரலட்டி னாற்புணர் மயலெனு நரகமு - மிடையிடைப்புகநாளு
மவத்த மாய்ச்சில படுகுழி தனில்வீழும்
வீபத்தை நீக்கியுன் னடியவ ருடனெனே [யே
யமர்த்தி யாட்கொள மனதினி லருள்செய்து-கதிதனைத்தருவா
தழைத்த சாத்திர மறைபொரு ளறிவுள
குருக்கள் போற்செயல் தவநெறி யடைவொடு [ளே
தகப்ப னார்க்கொரு செவிதனி லுரைசெய்த—முருகவிக்ரமவே
சமத்தி னாற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்
திருட்டி ராக்கத னுடலது துணிசெய்து
திருத்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு—மருமகக் கனகோவே
செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது
பிளக்க லோசசிய பிறகம ரர்கள்பதி
செலுத்தி யீட்டிய சுரர்பதி மகடனை—மணமதுற் றிடுவோனே
திறத்தி னாற்பல சமணரை யெய்திரெநிர்
கழுக்க ளேற்றிய புதுமையை யினிதொடு
திருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையிலுறைதரு-மறுமுகப்பெருமானே.

தானதனத்தத் தானதனத்தத் தானதனத்தத் — தனதான.

ஆணைமுகவற்கு நேரினாயசுத்த

வாறுமுகமுற்ற

வழிகோனே

ஆதியரனுக்கும் வேதமுதலுக்கு

மாரணமுரைத்த

வடிவேலா

நானவர்குலத்தை வேல்கொடுதுணித்த

சாரகதூர்மிக்க

திரடோளா

நாளிணைவழுத்த மேவினர்மனத்தில்

தாழ்வுகெடரித்த

மருள்வோனே

வானெழுபுவிக்கு மாலுமயனுக்கும்

யாவரொருவற்கு

மறியாத

வாமதுரையுற்று வாழுமொருசொக்கர்

வாமமயில்பெற்ற

குமரேசா

தனெழுபுனத்தில் மான்விழிகுறத்தி

சேரமகிழ்வுற்ற

திறன்மார்பா

தவர்கள்கருத்தில் மேவியபயத்தை

தீரவிடுவித்த

பெருமானே.

தன்னதன தானதத்த தன்னதன தானதத்த

தன்னதன தானதத்த—தனதான.

நடையுடையி லேயரிக்கி

நெடியதெரு வீதிபுக்கு

நடன்மிமொதரைப்போல்

வருவாரை

நணுகிமய லேவீளைத்தீ

முலையைவிலை கூறிவற்று

நயனமுட னேபசப்பி

புறவாடி

வடிவுதிகழ் வீடுபுக்கு

மலரணையின் மீதிருத்தி

மதன * னுடை காவியத்தை

யடைவாக

மருவியுள மேயுருக்கி

நிதியுளதே லிம்பறிக்கும்

வனிதையர்க ளாசைபற்றி

புழல்வேனோ

உடையஎன்னும் குறிப்புபெயரெச்சத்தின் அகராது தொக்கி
றது கடைக்குறை.

இடையர்மனை தோறுநித்த முறிதயிர்நெய் பால்குடிக்க வீருகையுற வேபிடித்து	வரலோடே
யிறுகிடவே தோள்கள்கட்டி யடிபடுகோ பாலகிருஷ்ண னெழின்மருக னேகுறத்தி	மணவாளா
அடலெழுதி யேமிருத்து வருபுனலி லேறவிட்ட வரியதமிழ் வாதுவெற்றி	கொளும்வோலா
வமணர்குலம் வேரறுத்து மதுரைநகர் வாழவைத்த வறுமுகவ வீரமுற்ற	பெருமானே.

தாதந்த தாதத்தந்—தன தான.

நீலங்கொண் மேகத்தின் நீவந்த வாழ்வைக்கண்	மயின்மீதே டதனாலே
மாலொன்று பேதைக்கும் மார்தங்கு தாரைத்தந்	மணநாறு தருள்வாயே
வேல்கொண்டு † வேலைக் ‡ குன் வீரங்கொள் குரர்க்குந்	நெறிவோனே கொலைகாரா
நாலங்க வேதத்தின் நானென்று மார்தட்டும்	பொருளோனே பெருமானே.

† மார்பு என்பது மார் எனநின்றது கடைக்குறை. ‡ வேலை-
கடல். § குன்று - கிரவுஞ்சமலை.

புத்தகப் பிரகடனம்.

பாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி மகாவித்வான் பூதீமர் ஈா. திரைவேற்பிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பட்டதும், பரிசோதிக்கப்பட்டதும் ஆனபுத்தகங்கள் எம்மிடம் விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்க.

	ரூ.	அ.	ப.
நைடதமூலமும் விருத்தியுரையும்.	3	0	0
தமிழ்ப் பேரகராதி 7000, வாசகியம்.	5	0	0
பழந்தலபுராணவுரை.	0	12	0
பிரபுலிங்கலீலை அரும்பதவுரையுடன்.	0	8	0
தாயுமானசுவாமிகளபாடல.	1	0	0
அகத்தியா தேவாரத்திட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு.	1	12	0
திருவாசகம்.	1	0	0
சுப்பிரமணிய பராகிரமம்.	1	4	0
சைவபூஷண சந்திரிகை.	0	12	0
குடாமணிகண்டு பததுக்கொகுதி.	1	0	0
குடாமணிகண்டு பதினொராவது பன்னிரண்டாவது தொகுதிகள்.	0	8	0
குடாமணிகண்டு 12-தொகுதியும்.	1	4	0
திருவிளையாடற்பாட்டு கலிக்கோப்பிண்டு.	2	0	0
வில்லிபுத்தூரார்வாங்கலி.	3	0	0
நல்லாப்பிள்ளை இயற்றிய பாரதசெய்யுள்.	9	0	0
பாரதகீர்த்தனை.	2	8	0
கம்பராமாயணப்பாட்டு 2-வால்யம்.	6	0	0
கிளேஸ் இராமாயணவசனம் ஜீதிகப்படத்துடன்.	6	0	0
பெரியபுராணவசனம் 72-படத்துடன்.	1	8	0
மேற்படி கிளேஸ்.	2	8	0
திருவிளையாடல் வசனம் 64-படத்துடன்.	1	8	0
மேற்படி கிளேஸ்.	2	8	0

உதவுபுராணவசனம் ஐதீகப்படி 64-படத்துடன் கிளேஸ்கடிதம்.	7	0	1
மேற்படி தின்காசெதம்	3	0	0
இராமவிநகப்பின்னா திருவருட்பா 6 - திருமுறை.	3	8	0
மூவர் அடங்கன்முறை கிளேஸ்கடிதம்.	5	0	0
தனிப்பாடல் மூலமும் உரையும்.	1	8	0
மேற்படி 2 - வது	1	8	0
சந்தரகாண்ட உரை.	3	0	0
பாலகாண்ட உரை.	3	8	0
அயோத்தியாகாண்ட உரை.	3	0	0
ஆரணியகாண்ட உரை.	3	8	0
விநாயகபுராணவசனம்.	3	0	0
பகவத்கீதா நவநீதவசனம்.	1	4	0
அருணாசலபுராணம் உயாந்தபதிப்பு படம்.	1	0	0
காடதமூலம் கிளேஸ்.	1	0	0
நாலாயிரப்பிரபந்தம் உயாந்தபதிப்பு காலிகோ	2	8	0
விநாயகர் தோததிரக் கொதது.	0	12	0
ஞானவாசிட்டம் மூலமும் உரையும்.	3	0	0
மேற்படி கிளேஸ்.	5	0	0
வாகதேவமனனம்.	1	0	0
குறள் மூலமும் உரையும் கிளேஸ்.	2	0	0

தபால்குலி பிரததியேகம் இன்னும் பலவிதமான புத்தகங்
கள் விநிகப்படும். அரையணை தபாலஸ்டாம்பு அனுப்பினால் புத்
தக வினம்பரம் அனுப்புவோம்.

பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்,

விததியாரத்நாகரம் பிரஸ்,

பிரம்பூர் பாரகஸ்போஸ்டு, சென்னை.

